

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

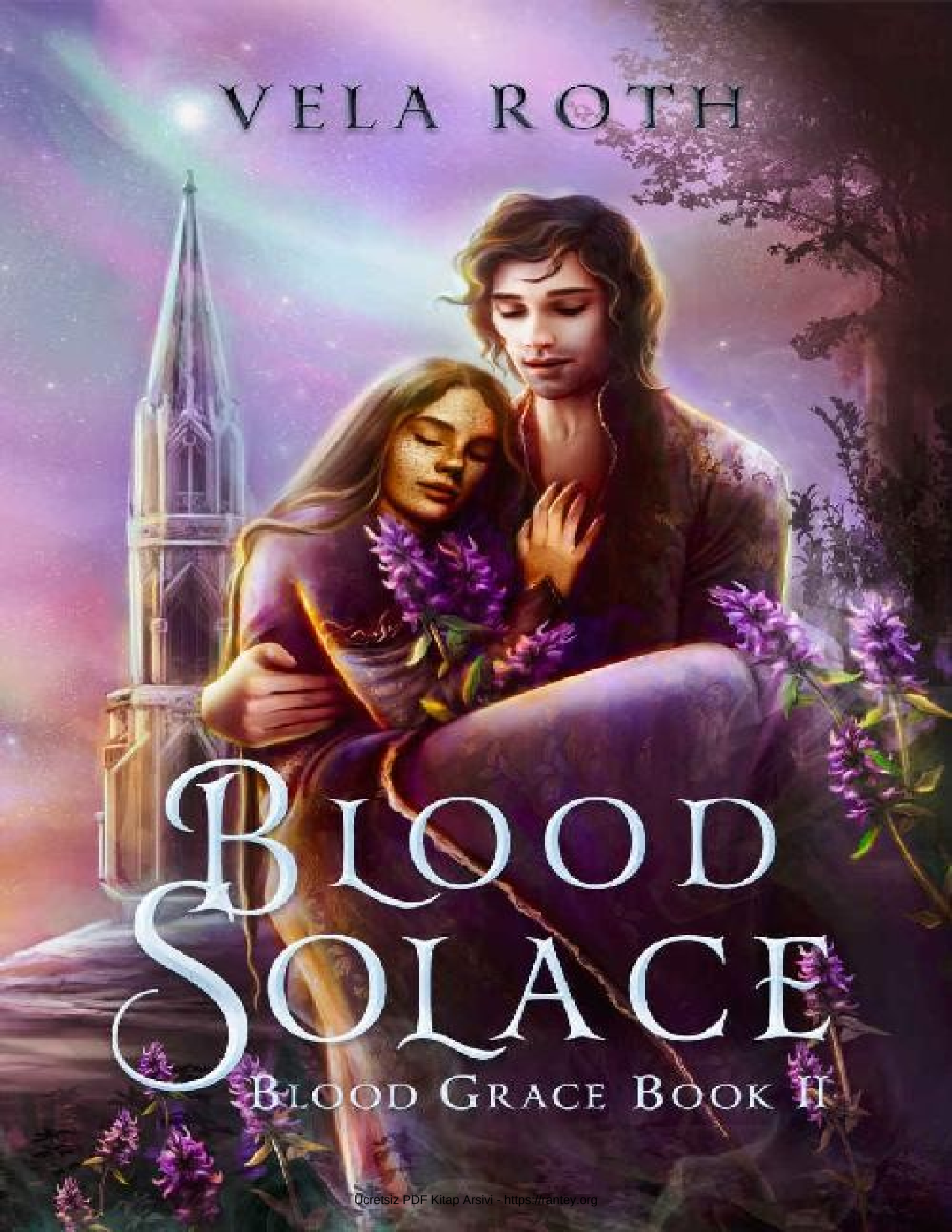
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

VELA ROTH

Blood Solace

BLOOD GRACE BOOK II

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

BLOOD SOLACE

& LO OD ĞÎ RAC Ć & O O K II

V E L A R . I T H

LEVEL FOURING FINISH

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Başlık Sayfası
İçerik Not Harita
Göç Gecesi Büyükelçi'nin
Nöbeti Zihinleri Böldü
Düğünler ve Savaş
Kurs Dışı Eğitim
Hylonome
Oathbound
Zoe
Cesur Bahçıvan Kırılma
Noktası
Sonbahar Ekinoksu Arifesi
Bir Hanımefendinin
Silahları
Cordium Çiçeği Sessiz
Güllerin
Sonbahar Ekinoksu: Tenebra
Cassia'nın Eldiveni
Söz Verildiği
Kadar Kırılgan
Değil
Kraliçe için uygun
Tanrıçanın İzinde Yetenekli
Eller
Anthros'un nın
Orağı Ödülü Kan
Davasını Aşmak
Kyria'Şenlik Ateşi
Dansı Sabina'nın
İyiliği
Şahin ve Baykuş Sonbahar
Ekinoksu: Orthros
Harekete Geçme Çağrısı
Deneyimlerden Kesitler

[Kış Gündönümüne 97 Gece Kala](#)

[Kahramanlık ya da Alçaklık](#)

[Bu Dönemi](#)

[Yapmak İçin İpek](#)

[ve Cam](#)

[Kış 96 Gece Gündönümüne Kala](#)

[Kadimlerin Bilgeliği](#)

[Büyükelçi Deukalion'un Teklifi Kış](#)

[Gündönümüne 95 Gece Kala](#)

[Kan Argyros'un Oyu](#)

[Orthros'un Geleceği](#)

[Kış Gündönümüne 94 Gece Kala](#)

[Zafer Kaynaklar Geçişin](#)

[Bedeli](#)

[Kış Gündönümüne 93 Gece Kala](#)

[Vedalar](#)

[Kış Gündönümüne 85 Gece Kala](#)

[Hypnos'un Piçi](#)

[Kış Gündönümüne 48 Gece Kala](#)

[Fırtınanın İçinde](#)

[Ckabaar Blizzard](#)

[Wraiths](#)

[Thelemanteia](#)

[Disiplin Duruşması](#)

[Waystar](#)

[Hayatta](#)

[Kalanlar](#)

[Hoşgörüyü](#)

[Silahsızlandır](#)

[yor Mesaj](#)

[Libasyon](#)

[Kan Prangaları](#)

[Kış Gündönümüne 47 Gece Kala](#)

[Savaş Yaraları](#)

[Crimson](#)

[Rescue'da İlk](#)

[Manevracı Kadın](#)

[Yeniden Birleşme](#)

[Kış Gündönümüne 46 Gece Kala](#)

[Orthros'ta Sabah](#)
[En Güçlü Ayartma](#)
[Keşfedilmemiş Deniz](#)
[Söylenmemiş Sözler](#)
[Kış Gündönümü Limanına 45 Gece](#)
[Kala](#)
[Hespera'nın Daveti](#)
[Sığınağın Bekçisinin](#)
[Bağışlanması](#)
[Yeni Plan](#)
[Zirve Başlıyor Peçe](#)
[Saatleri](#)
[Ev Betonyasının En İyi](#)
[Tarafı](#)
[Uyku Zamanı](#)
[Hikayeleri Ritüel](#)
[Çemberi Yankıları](#)
[Buz ve Kar](#)
[ve Sandal Ağacı Sonsuz](#)
[Gökyüzü](#)
[Sözlük](#)
[Kan Mabedi](#)
[Ücretsiz Kitap](#)
[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında İthaf Telif](#)
[Hakkı](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

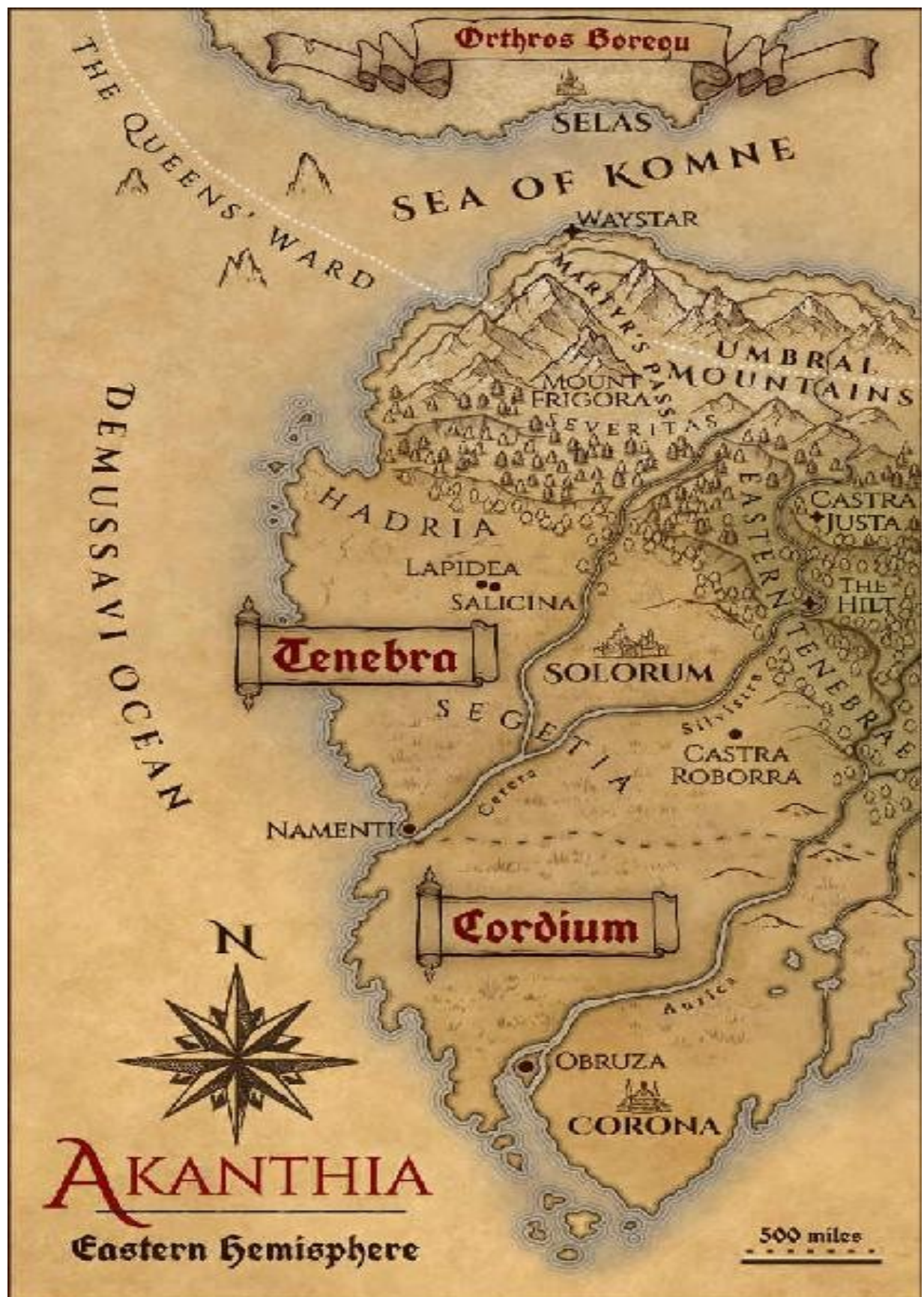
İÇERİK NOTU

BLOOD SOLACE, bazı ortaçağ fantezi şiddetini, duygusal olarak istismarcı bir ebeveyni ve cinsel saldırı girişimiyle ilgili konuşmaları tasvir ediyor.

Özellikle "Blizzard Wraiths "te (Kış Gündönümüne 48 Gece Kala) kötü adamlar cinsel şiddetle ilgili sözlü tehditlerde bulunuyor. "Battle Scars" (Kış Gündönümüne 47 Gece Kala), kadınların birbirlerine geçmişte cinsel saldırganlarla yaşadıkları yakınlaşmaları grafik detaylara girmeden anlattıklarını gösteriyor.

Roman, kadınların birbirlerini desteklediklerini, cesaret bulduklarını ve mücadele ettiklerini göstermek için bu konularla yüzleşiyor.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

GÖÇ GECESİ

Hesperinler, açıkta kalmış, terk edilmiş ya da yetim kalmış ve yanlarına alacak kimsesi olmayan çocuklar üzerinde hak sahibi olacaktır.

Hesperinler, kendi türlerinin onlara yardım etmediği ölmek üzere olanlara ve akrabaları ve yoldaşları cenazelerini almayı başaramayan ölümlere sahip çıkma hakkına sahiptir.

-Ekinoks Yemini OceanofPDF.com

BÜYÜKELÇİNİN SAATI

Bir rüzgâr Gözlemevi'nin güvertesini kırbaçladı ve Lio'ya kafa üstü çarptı. Canlandırıcı havayı içine çekti, güneyden gelen herhangi bir kokuya açlık duyuyordu. Ama tek kokladığı Orthros Boreou'nun taze karları, yaprak dökmeyen ağaçları, buzulları ve okyanus derinlikleriydi. Son içkisinin ağızda bıraktığı tat onu rahatlatmaya yetmemişti. Geyik kanının kokuşmuş kalıntıları onu öğürmekle tehdit ediyordu. Yutkunmaya devam etti ve ufka odaklandı.

Umbral Dağları dünyanın kenarında nöbet tutuyor, Orthros ve Tenebra arasındaki sınırı, gece memleketi ile ölümlüler diyarı arasındaki sınırı koruyordu. Kutup alacakaranlığı sıradağları çivit rengine bürürken, zirvelerdeki kar Hespera'nın gece gökyüzünün ışıkları altında parılıyordu. Canlı auroralar Orthros'un kaybettiği, başkaları için canlarını vermeselerdi ölümsüz Hesperalı dostlarıyla birlikte sonsuza dek yaşayacak olan kişilerin adlarını taşıyan takımyıldızları örtüyordu. Tanrıça'nın Gözleri, ikiz aylar, bakıyordu. Kirpiklerinin gölgesi yeni inmeye başlamıştı. Aydınlik Ay'ın pürüzsüz beyaz küresi, Kanlı Ay'ın ise sıvı kıızıl bir hilal irisiydi.

Dağları ateş yakmadı.

Bu kadar uzaktan bakıldığında, Zirve Feneri bir mum alevinden başka bir şey gibi görünmüyor olmalıydı. Ancak Tenebralıların Frigora Dağı'ndaki kalelerinin tepesinde yaktıkları şenlik ateşi, başkentin en yüksek kulesi olan Hypatia Gözlemevi'nden keskin Hesperine gözleri tarafından görülebiliyordu. Orthros'un elçileri her zaman İşaretçi'yi aramak için buraya gelirlerdi.

Bu gece sadece Büyükelçi Deukalion. Lio tek başına büyüklerinin nöbetini tuttu ve hiç ateş görmedi. Tenebra Kralı İşaret Fenerinin yakılmasını emretmemişti.

Henüz.

Şafağa birkaç saat kalmıştı. İşaret henüz ortaya çıkmamış olabilirdi. Lio'nun dua ettiği işareti görmesi için hâlâ zaman vardı: bir davet Kral, Hesperine elçisinin ilkbaharda Tenebra'ya dönmesini ve

Ekinoks Zirvesi'ni yeniden toplamak. İki halk arasında barışı güvence altına alacak Ekinoks Yemini'ni yenilemek için bir şans daha.

Lio'nun Cassia'döneceğine dair verdiği sözü tutma şansı. Tenebralılar gece bitmeden İşaret Fenerini yakacaklardı.

Yapmalılar. Çünkü öyle olmasını istiyordu ve Lio onun hiçbir planının başarısız olduğunu görmemişti.

Elindeki parşömene tekrar baktı. Bu onun sahip olduğu en iyi portreydi. Onu hatırlamak için yeterli değildi. Ama sanki bunu ayların, kilometrelerin... açlığın bir tür panzehiri yapabilecekmiş gibi, her bir ayrıntıyı büyük bir özenle . Sanki bunun tedavisi ulaşılamayacak bir yerde değilmiş gibi.

Tanrıça'nın Gözleri de onunla birlikte bakıyor, ay ışığıyla kâğıdı aydınlatıyordu. Lio kendi el yazısının düzgün, siyah satırlarını tekrar okuyarak gözden kaçırmış olabileceği bir başka desen, henüz aklına gelmemiş bir başka vahiy aradı

Bir sevgilinin kendisini bir listede ölümsüzleştirmesinden gurur duymayacak pek çok kişi olduğundan emindi. Ama nedense Cassia'nın bu çabayı, saklamak için büyük bir gayretle çalıştığı fiziksel güzelliğini yakalamak için tasarlanmış herhangi bir sanat eserinden çok daha fazla takdir edeceğini düşünüyordu. Görünüşte birbiriyle bağlantısız olaylardan oluşan bu belgede, Lio'nun kendi gözleriyle gördüğü gerçek güzelliği yatıyordu.

Burada kaydettiği ve gelen raporlardan titizlikle derlediği olayların her biri son altı ay içinde Tenebra'da meydana gelmişti. Orthros Kraliçelerine, elçilerine ve tüm diplomatlara

Lio'nun yanı sıra, bunlar büyük önem taşıyan siyasi gelişmelerdi, ancak Hesperinler üzerindeki potansiyel etkileri dışında özel bir önemleri yoktu. Ancak Lio her birinde Cassia'nın parmağı olduğunu görebiliyordu.

Onu kışkırtan şey, bazılarını kaçırmış olduğu bilgisiydi. Yaptıklarının birçoğunun ona hiç ulaşmadığına şüphe yoktu. Ve toplamayı başardığı parça parça bilgilerde, onun sorumlu olduğu daha fazla gelişme saklı olabilirdi, ancak bunları fark edecek içgörüden yoksundu. Sadece daha yaratıcı oldu; bir sonraki denemesinin ne olacağı belli değildi. Bunlar sadece bildiği ve yapabileceğinden emin olduğu olaylardı.

ona atfedilmişti ve bu zaten cömert bir listeydi.

Babasına karşı kazandığı gizli zaferler Lio'ya defalarca güven vermişti. Kral ondan şüphelenmedi.

Nesillerdir Tenebra'yı yöneten en zeki ve en güçlü kral olan Lucis Basileus, ülkedeki en tehlikeli hainin kendisi olduğunu bilmiyordu

kızı. Merhum cariyesinin piçini kendi amaçları için faydalı olabilecek yedek bir araçtan başka bir şey olarak görmezken, kız onun görüşüne her geçen gün daha fazla karşı çıkıyordu. Cordium'daki Büyücü Tarikatları ile ittifak girişimlerini sabote eden ve soyluların onun tiranlığına olan kızgınlığını körükleyen oydu. Özgür Lordlar Konseyi krala baskı yaptı ama özgür lordlara baskı yapan görünmeyen ve adı duyulmayan Cassia'ydı. Eğer istediği olsaydı, Lucis'in Cordian büyücüleriyle bağlarını koparmaktan başka çaresi kalmazdı. Konsey'in yetkisini ve korkmuş tebaası üzerindeki kontrolünü kaybetmemek için Orthros'la barış anlaşması yapmak zorunda. Kral yakında halkının iradesine boyun eğmek zorunda kalacak... Cassia'nın iradesine.

Lio'nun onun başarılarının hikâyelerinde gördüğü yansımaları yeterli değildi. Onun açlığını doyurmuyorlardı. Ama yarım yıl önce onu terk ettiğinde doğru şeyi yaptığını ona hatırlatan tek şey onlardı.

Tenebran takvimine göre altı ay veya iki mevsim. Hesperine takvimine göre dört ay ya da bir mevsim. Lio'nun hesabına göre bu rakamlar sonsuz bir ıstırap anlamına geliyordu. Ancak halkı uzak güneydeki Orthros Notou'dan döndüğünde Göç Gecesi nihayet gelmişti. Bu gece itibariyle, Sonbahar Ekinoksu'nun arifesinde, Hesperinler bir kez daha Tenebra sınırındaki kuzey evlerinde ikamet ediyorlardı ve Cassia bunu biliyordu.

Altı aydan beri ilk kez dünyanın karşı taraflarında değillerdi.

Lio, sanki tek başına İradesi Zirve Feneri'ni yakabilecekmiş gibi tekrar ufka baktı. Ama ateşin yokluğu bakışlarını dağlardan, onların ayaklarının dibindeki denizin karanlık çizgisinden ve kendi ayaklarının dibindeki beyaz manzaradan geri çekti. Selas'ın tamamı önünde uzanıyordu, kardan bir şehir ve mermer etrafında bir hilal şeklinde inşa edilmişti. Halkının kuzey başkenti ile arasında hiçbir korkuluk yoktu. Uçsuz bucaksız düşüş bir tehdit oluşturmuyordu, sadece her genç Hesperine için Gözlemevi'nin tepesine ulaşacak kadar yükseğe çıkmayı ilk öğrendiğinde bir heyecan kaynağı olmuştu. Lio buradan, sayılarına katkıda bulundukları da dahil olmak üzere tüm vitray pencereleri sayabilirdi.

Cassia şimdi de dün gece ve ondan önceki her gece olduğu kadar uzakta hissediyordu kendini, burada, ondan bir iz görebileceği tek yerde bile. Seyir terasının dairesel beyaz alanı sadece taştan ibaretti, Işığın Gözü'ne bir övgü niteliğindeydi ama Lio gerçek ayın üzerinde duruyor da olabilirdi.

Tanrıça'nın dingin gökyüzünde, Cassia ise çalkantılı ve tehlikeli bir dünyada yaşamak zorundadır.

Bu kez kuzeyden esen kutup rüzgârı cüppesini karıştırdı, ipek ve nakışları güvertenin kenarından dışarı çekti. Orthros'un buzkokuları, Cassia'nın kötü rüyalardan korunmak için ona yaptığı tılsımın kokusunu bastırdı, ancak kurutulmuş betonyumla dolu tılsımı boynunda taşıyordu.

Ona dair sahip olduğu tek şey birkaç hatıra ve bir parşömen üzerindeki bu mürekkep satırlarıydı.

Ona başka ne vermişti, üzerinde durmamalıydı. Açlığını değerli bir saatliğine, belki de şanslıysa birkaç saatliğine bastırmıştı. Ve dikkatli.

Gözlerinin önündeki metin titriyordu. Lio'nun bakışları eline kaydı. Bir yaprak gibi titriyordu. Parşömenin cassia ağacından silindirini sıkıca kavradı.

Zirve onların en iyi şansıydı. Cassia'nın hareketlerinden, halkının müzakereleri yeniden başlatması için ne kadar zorladığını görebiliyordu. Nasıl olur da İşaretçi olmaz?

Ona hiçbir şey olmamıştı. Anlatılanlara bakılırsa, Orthros'un elçileri herkesin Tenebra'dan beklediği aynı korkunç haberleri getirmişlerdi, her zamankinden daha kötü bir şey yoktu. Eğer herhangi bir yıkıcı olay meydana gelmiş olsaydı, Kraliçelerin Baş Elçileri haber getirirlerdi. İlk Kan Çemberi arasındaki mırıltıların, her ne kadar acımasız olsa da, değişmemiş olması ve Basir ile Kumeta'nın programlarına sadık kalmaları iyi bir işaretti.

Lio, Basir ve Kumeta'nın takvimine göre kendi takvimini işaretlemeye gelmişti. Onların şu anda şehirde olduklarını biliyordu.

Kraliçelerin casus yöneticileri kuzeye sıcak bir karşılama, Birinci Prens'ten sevgi dolu selamlar ve Lio'nun dünyasının sonunun gelip gelmediğine dair haberler getirecekti. Herkes Lio'nun bu konuşmadan haberdar olmadığından emin olacaktı.

Cassia gibi yaratıcı olmalı ve bilgiyi kendisine başka yollarla getirmeliydi.

"Lio," dedi arkasından bir ses. "Asla düşünmeden adım atan biri değilim. Düşüncelerin tamamlandığında, burada olduğumu ve seninle konuşmak istedunutma."

OceanofPDF.com

BÖLÜNMÜŞ ZİHİNLER

Lio ürkmüş bir av hayvanı gibi DÖNÜP durmak yerine yavaşça arkasını DÖNDÜ. Cassia'yla ilgili notlarını dürdü ve amcasıyla yüzleşirken tek bir yumuşak hareketle yan tarafındaki parşömen kutusuna yerleştirdi.

Argyros Amca kuleden bir ton daha koyu bir heykele benziyordu. Sadece gümüş rengi ipek cübbesi ve soluk sarı saç örgüsü hareket ediyor, bir rüzgârda savruluyor, sonra topuklarının dibinde dinlenmek üzere sallanıyordu. Saçındaki ince koyu kumral çizgiden başka hiçbir renk görünmüyordu, Grace'in örgüsü kendi örgüsüne dokunmuştu.

"Seni burada bulacağımı biliyordum," dedi Argyros Amca.

"Görünüşe göre şeffaflığımı yitirmeden önce sizin danışmanlığınız altında daha onlarca yıl geçirmem gerekecek."

"Senin içini görmek için ustalığa ihtiyacım yok. Seni dişlerin olmadan önce de tanıyordum."

"Aklımda tutmam gereken bir gerçek." Lio sırlarına yönelik en büyük tehdidin kim olduğunu asla unutmadı. O ve Argyros Amca Orthros'taki en güçlü iki büyücüydü ama bu bir zihin büyüsü yarışması değildi. Argyros Amca'nın Lio'nun Cassia'yla olan ilişkisini keşfetmesi herkesten daha olasıydı çünkü o Lio'nun akıl hocasıydı. Lio'yu baştan aşağı tanıyordu.

Argyros Amca, birçok savaşıyı, büyücüyü ya da yabancı diplomatı sadece bir bakışıyla korkutmuş olan kara gözleriyle Lio'yu izliyordu. Bir an için çok geç olan yaşlı Hesperine'in endişesi Lio'nun farkındalığına sızdı ve sanki kendi endişesiymiş gibi üzerine çöktü. Eğer dikkat etseydi, Kan Birliği onu amcasının yaklaştığı konusunda uyarabilirdi. Sevdiklerini, onun için korkmalarını gerektirecek bir durum olmadığına inandırma çabası bu gece pek iyi gitmiyordu.

Lio damarlarında akan, kanından ayrılmayan büyüye uzandı ve artık her zaman etrafında tuttuğu peçe büyüsünü güçlendirdi. Yeteneği ona yavaşça geldi, sonra uyarı vermeden yükseldi. İradesini uygulamak için mücadele etti. Gizleme büyüsünü sürdüremezse, amcasının Kan Birliği'nin içgüdüsel empatisi aracılığıyla bunu hissedeceğinden emindi

Lio kendini idam sehpasına götürölmek üzere olan bir ölümlü gibi hissediyordu. Bu gece çok fazla hata yapmıştı.

"Göç Gecesi için seni görevinden aldım," dedi Argyros Amca. "Sana verdiğim tek görev, İmparatorluk kütüphanelerinde okuma konforunu artırmak için Hesperine ışık büyüü ve cam yapımının potansiyel uygulamaları hakkındaki önerin. Bana üç gece sonra sezonun ilk Çemberinde tavsiyelerinizi sunmak için zamanında bitireceğinizi söylemişsiniz. Bu, önerinin hazırlanması için

Güneye dönüp İmparatorluk müttefiklerimize bir plan sunmadan önce ilk kanlar ve Kraliçeler müzakere edecekler."

"Teklifim hızla şekilleniyor." Lio sesindeki savunmacılığı bastırdı ve elini kaşınan çenesine sürme dürtüsüne direndi, bu gergin hareketin onu ele vereceğinden emindi.

Teklifini nereye koymuştu? Masasında bırakmamıştı.

Orthros Notou'da mıydı? Hayır... Orthros Boreou'daydı, buraya gelmeden önce odasına bıraktığı parşömen kutularından birindeydi. Teklifi yanında getirmeyi unutmamıştı. İki cümlesini de.

Argyros Amca onu incelemeye devam etti. "İmparatoriçe'nin Kütüphane İyileştirme Müdür Yardımcısı'nın Orthros Notou'yu ziyareti sırasında ona bizzat eşlik ettiğiniz bir görüş yazıp Daire'ye sunmaya hevesli olacağınızı düşündüm."

"Gerçekten de öyleyim. Yine de ilk bağımsız görevim İmparatorluk'ta olsaydı hevesimin daha da artacağını itiraf etmeliyim." Orthros sınırını geçme yetkisi ve onu koruyan koruyucu büyü sayesinde 'tan çok daha uzaklara gidebilirdi. Hatta Tenebra'ya kadar. Ama bunun yerine, büyükleri onu İmparatoriçe'nin ziyaretçi yöneticisine dadı keçi rolü oynamak zorunda olduğu evde tutmuşlardı.

Argyros Amca ona, "Şu anda Kraliçeler, güvenliğimiz için Orthros dışına en gerekli seyahatler dışında her şeyi sınırlamak istiyor," diye hatırlattı.

"İmparatorluk halkımız için güvenli. Orada çalışması gerekli görölen diğer Hesperinlerle birlikte beni de göndermek en bir tehlike yaratmazdı."

"Eğer Kraliçeler izin verme konusunda daha az titiz olsalardı, bu kriz zamanında Tenebra'ya dönme konusunda kahramanca fikirler beslemek için İmparatorluğu ziyaret edecek genç kanlar kesinlikle olurdu.

Yardım etme muhakemelerini gölgeleyebilir ve onları

Tüm Hesperinlerin Tenebra'dan geri dönmesi gerektiğine dair kraliyet fermanına meydan okuyarak

kal." Argyros Amca en mülayim gülümsemesini takındı. "Elbette benim yetiştirdiğim hiçbir diplomat böyle bir düşünmez, hele ki sen, benim namuslu yeğenim. Sana tamamen güvendiğimizi biliyorsun. Ancak doğal olarak Kraliçeler herkesi aynı kurallara tabi tutmalı ve onların hizmetinde olan hepimiz diğerlerine örnek olmalıyız."

"Elbette. Kraliçeler, Kraliyet Sarayı'ndaki koğuşlarını güçlendirmekte haklıydılar.

Güneydeki evimizin sınırlarını kuzeydeki tahkimatlarla eşleştirmek için. İdealistlerimizin yoldan çıkmasını engellemek için sadece onların büyüğü yeterli."

"Ve zarar vermeye geliyor."

Cassia'ya her an zarar gelebilirdi. Lio Orthros'ta oturup belgeler karalarken Cassia hayatını tehlikeye atmadan nefes bile alamıyordu. Kraliçelerin koğuşu her tehdidi dışarıda, onu ise içeride tutuyordu. "Hiç kimse Orthros'un genç kanlarından daha güvende değildir."

"Lio, kütüphane önerin saray kâtiplerine ulaşabilir ve hatta İmparatoriçe'nin bir bakışını bile kazanabilir. Onaylanırsa, böylesine iddialı bir kütüphane geliştirme programını yerine getirmek yöneticilerinin yıllarını alacaktır. Bu avantajlı, uzun vadeli bir fırsattır."

"Gerçekten de İmparatorluk kütüphanelerindeki tüm tavan pencereleri, pencereler ve okuma lambalarının toplamı hatırı sayılır miktarda ve elbette hepsinin ışık büyüğü ve camlama alanındaki en son gelişmelerle değiştirilmesi gerekiyor. Burada, evimdeki atölyemde, komşularımıza göndermek üzere camlar ve büyüler üzerinde çalışarak kaç yıl geçireceğimi kimse bilemez."

"Öğrenim kurumları, herkese fayda sağlayan yeniliklerin beşiğidir. Gelecek nesiller için insanlar. Bu projeyle gurur duymak ve tüm yeteneğinizi bu projeye adanmak için her türlü nedene sahipsiniz."

"Kesinlikle yapacağım, yarından itibaren, görevlerim yeniden başladığında."

"Bu arada siz de doğal olarak boş gecenizi en iyi şekilde değerlendirmek için Gözlemevi'nin tepesinde saatlerce durmayı tercih ettiniz. Bir battaniye ya da manzarayı paylaşacak biri olmadan. Bir fincan kahve bile. Ne genç zevk."

Lio, her Hesperine'in ara sıra şehrin bu manzarasını seyretmekten ne kadar keyif aldığına dair bir şeyler söylemeyi düşündü. Ancak bu noktada bu tür aldatmacalar acı verici bir şekilde sonuçsuz kalıyordu. Tüm çabalarına rağmen kendini savunmada buldu. "Buraya gelmeden önce Zoe'nin yerleşmesine yardım ettim ve Şafak Uykusu'ndan uyandığında yanında olmak için zamanında döneceğim."

"Buraya sorumluluklarınızda gevşek olduğunuz izlenimini vermek için gelmedim. Sadece sizi benimkilerden muaf tutmak için buradayım."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

Argyros Amca onun yanına geldi ve bakışlarını Umbral'lara çevirdi. "Kraliçelerin Baş Elçisi olarak bu nöbeti tutmak benim görevim. Bu gece bunu yapmaya çağrılıp çağrılmayacağıma ben karar veririm. Aşağı in, Lio. Mak ve Lyros'la birlikte spor salonundaki karın tozunu al ya da Kia ve Nodora'yla birlikte rıhtımda bir gecenin tadını çıkar."

"Mak ve Lyros spor salonunda mı? Tüm Stand'ın sınır savunmasını kontrol etmek için Kraliçelere eşlik edeceğini sanıyordum."

"Bunu saatler önce bitirdiler ve şimdi ailenin geri kalanı gibi tatilin tadını çıkarıyorlar."

"Ben buraya gelmeseydim, amca, sen gelir miydin?"

Argyros Amca uzun bir süre sessiz kaldı. Lio, amcasının bir karar verdiğini gösteren sesin yokluğunu dinledi. Görünüşe göre hesaplaşma gelmek üzereydi. Amcası, Lio'nun diğer arkadaşlarının ve ailesinin kibarca "Tenebran" olarak adlandırdığı şey konusunda hassas davranmayacaktı. meşguliyet."

"Lio, birlikte çalışmamızdan gerçekten bu kadar hoşnutsuz musun?"

Lio bakışlarını dağlardan ayırdı, şaşırmıştı. "Elbette hayır, amca. Reşit olduğumda senin inisiyen olmak benim için en büyük onurdu ve şimdi senin yanında bir elçi olarak çalışmak benim için Bu ayrıcalığı asla hafife almayacağım. Hayatım boyunca bunu arzuladım."

"Ve yine de Kraliçelere bir gün farklı bir hizmete girmek için dilekçe veriyorsunuz. düzenli olarak."

Lio'nun hazır kelime stoku tükendi ve bir süre sessizlik içinde bocaladı. "Bu talepler asla kulaklarınıza ulaşmamalıydı. I-"

"Kraliçelerin Basir ve Kumeta'nın hizmetinde bir elçi olma arzunuzdan beni haberdar etmeyeceklerini mi düşündünüz gerçekten?"

"Onlara özel olarak ricada bulunmaya özen gösterdim... .. benim niyetime karşı duyarlı olduklarını varsaydım..."

"Duygularımı mı bağışlıyorsun?" Argyros Amca kaşlarını .

"İşimizin benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsunuz. Bir an bile diğer ilgi alanlarımla... sizin yanınızdaki konumuma verdiğim değer bir yansıması olduğunu düşünmeyin. Ya da işimize olan bağlılığımın." Lio bir irkilmeyi bastırdı. *Diğer ilgi alanları mı?* Cassia'ya geri dönmenin bir yolunu bulma amacını tanımlamak için ne kadar acınası kelimeler.

"Lio, benim duygularım seni ilgilendirmez. Kendi zamanınızı nasıl geçireceğinize dair seçiminiz de öyle. Kişisel projeler aktif bir zihnin işaretidir ve

Halkımızın sadık hizmetkârı. Sizden de daha azını beklemezdim. Ancak Tenebra'dan gelen her söylentiye hayatınız buna bağlıymış gibi asıldığınızda bu artık bir proje olmaktan çıkıyor."

Lio'nun hayatı buna bağlıydı. Cassia'ya.

Onun lütfuydu. Onu sonsuza kadar sadece kanıyla besleyebilecek olan kişi. Ayı kaldıkları ilk geceden beri onu yok eden Arzunun tek panzehiri ve ondan uzaklaşma orucu başlamıştı.

Uzlaştırıcı kelimeler aradı ve bunun yerine bir diplomatın dilinin diğer ucunu, kesebilen dilini buldu. "Ne yazık ki, büyükelçiler İmparatorluk Tenebra hakkındaki ikinci el dedikodulara aşırı ilgi gösteriyor. Bu bizim konumumuzun talihsiz bir yan etkisi, çünkü gerçekleri bilen elçilerle görüşmelere katılmıyoruz."

Argyros Amca'nın meşhur kaş çatmalarından birine maruz kalacaktı şimdi, yaşlı ilk kanın öfkesinin Kan Birliği üzerinde yarattığı buz gibi yanıkla birlikte.

"Seni rahatsız etmemeye çalıştım," dedi Argyros Amca nazikçe, "ama bu benimle konuşman gereken bir konu haline geldi. Seçtiğin yolda artık kararlı değilsen, bu benden gizleyeceğin bir şey değil."

"İşimize son derece bağlıyım." Tenebra'da başladıkları işe. Her şeyin huzurlu, rahat ve bir o kadar da güvenli olduğu İmparatorluk'taki kütüphaneler değil.

"İmparatorluk yöneticisiyle olan görevinizi bildiğim kadarıyla ustalıkla yürüttünüz, ama yolunuza devam edebilecek misiniz?"

"Performansımın kalitesi konusunda endişeli misiniz?"

"En genç büyükelçimin İmparatoriçe ile ilk kez görüşme eriştiğinde, İmparatoriçe'nin karşısına Tenebra'daki düşünceler. Böyle anlar bölünmüş zihinlere karşı nazik değildir. Eğer bu benim hazırlıklı olmam gereken bir şeyse, bunu bana şimdi söylemelisiniz."

Lio bakışlarını indirmek için güçlü bir dürtü hissetti. Ama bu hatasını kabul etmek anlamına gelirdi. Yenilginin. "Sizi böyle şekilde hayal kırıklığına uğratacağımı sanmıyorum."

"Lio." Argyros Amca başını salladı. "Seninle ne yapacağım ben? Kelimeleri nasıl seçersem seçeyim, sen onları bir yorum olarak anlıyorsun. başarısızlık."

"Onları başka nasıl anlayabilirim ki?"

"Meşhur Gümüşdil'in tüm çabaları şimdiye kadar bunu açıklığa kavuşturmaya yetmediyse, size verecek bir cevabım yok. Ne diyebilirim ki? I

Tüm heyecanını bu göreve verdiği zamanları hatırla."

"İmparatorluk'ta bizi temsil edebilecek daha nitelikli pek çok elçimiz var. Yüzyıllardır, tüm inisiyelleriniz orada görevlendirildi. Çünkü İmparatoriçe ve onun birçok halkıyla yaptığımız anlaşmalar bizim can damarımızdı ve Tenebra ile ilişkilerimiz tamamen kopmuştu. Ama geçen yıl Kral Lucis bizimle müzakereleri yeniden başlattı. *Bu benim işim.*"

"Bir zamanlar hizmet, sihir ve zanaatınızı bir araya getiren bir projeye balıklama atıldınız. Yöneticiye yaptığınız pencereleri, halkımızın zulüm karşısında beslediği sanata katkınızı göstermekten zevk alırdınız. Tenebra'da geçirdiğimiz zaman sizi değiştirdi."

"Elbette beni değiştirdi. Nasıl değiştirmesin ki? Varoluşum boyunca ilk kez gerçek bir acı gördüm. Bir adamın ölümüne tanık oldum. Bir başkasının ölümünde rol oynadım. Dalos'u kendi ellerimle öldürmemiş olabilirim ama orada bulunan hepimiz onun sonundan sorumluyuz. Cordialı bir savaş büyücüsüyle düelloya katılıp da nasıl değişmem?"

"Bunlar gerçek endişeler, Lio. Hepimiz bunları taşıdık ve ağır olduklarını biliyoruz. Bunları babanla ve benimle daha sık paylaşmalısın. Hiçbirimiz bu tür mücadeleleri tek başımıza vermek zorunda kalmamalıyız."

Amcasının sempatisi sadece hayal kırıklığını körükledi. Anladıklarını sanıyorlardı. Tenebra'da kendisinde iz bırakan tüm deneyimlerinden bahsederek onları buna inandırmaya devam ederken, onu dönüştüren tek kişi hakkında tek kelime bile etmedi.

"Orthros'un başarılarından her zaman duyduğumdan daha az gurur duymuyorum, Amca.

Ama Tenebra'da kurtarılmasına yardım ettiğim hayatlardan daha çok gurur duyuyorum.

Yaptığım camlar. Tenebra zorba bir kralın ve Büyücü'nün altında acı çekerken okuma lambalarının önemini göremediğim için beni affetmelisiniz.

Cordium'un emirleri Hesperinlere zulmediyor."

Lio burada, tüm Hesperinlerin sığınmak için geldiği Orthros'ta duruyordu. Yaklaşık bin altı yüz yıldır burası Tenebra'dan kaçabildikleri ve tüm sıkıntılarını ölümlülerin tarafında bırakabildikleri yer olmuştu.

Sınır. Ama Lio Cassia'nın sorunlarını da yanında taşıyordu ve ona duyduğu özlem sınır tanımıyordu. Bir zamanlar çok sevdiği, aşına olduğu bu yer onu öylesine sıkı tutuyordu ki, neredeyse hiç kıpırdamıyordu. Huzur, karşı koymaya çalıştığı bir bağ haline gelmişti.

"Sen Tenebra'da üzerine düşeni yaptın," dedi Argyros Amca. "Hatta görevinin çok ötesine geçtin."

"Bu yeterli değildi. Kralın savaş yapmayacağına dair yemini dışında hiçbir şey yeterli olmazdı."

"Lio, hepimiz Tenebra'daki elçiliğimizin başarılı olmasını istedik. Elimizden geldiğince, Ekinoks Yemini'nin yenilenmesiyle barışı güvence altına alabileceğimiz umudunu taşıdık. Ama bu gece, sorunuzun cevabı hayır. Seni bulmaya gelmemiş olsaydım, Gözlemevi'ne adımımı atmazdım. İşaretçi'yi aramamam gerektiğini biliyorum. Tenebra'daki durum, üzülerək söylüyorum, artık diplomatlara ihtiyaç duymuyor. Kabul etmekten ne kadar nefret etsem de, bu işi savaşçılarımızın ellerine bırakmalıyız. Ben bile işimin bittiği ve Majestelerinin işinin başladığı gerçeğini kabullenmeliyim, Tanrıça onu korusun."

Majesteleri için mi endişeleniyordu? Orthros'un Koruyucusu, Hesperine tarihinin en büyük savaşçısı Hippolyta için mi? "Tenebra'nın durumuna zaten bu kadar derinden bağlıyken bunu nasıl yapmam bekleniyor?"

"Bu senin görevin değil, artık benim de değil. Sadece elçiler ve Prens'in maiyetindekiler Tenebra'da kalmak için Kraliçe'nin iznine sahipler. Burada, evde, koğuşun arkasında güvenlik arayışıyla sınıra gelenlere yardım etmek için bizi hazır tutması konusunda teyzene güvenmeliyiz. O bana spor salonundaki eğitiminde hızlı bir ilerleme kaydettiğini söyledi. Yeterli on yıl verilirse, sonunda Mak ve Lyros'a yetişebilirsin. Eğer savaş için bir şeyler yapman gerektiğini düşünüyorsan, kendini bu işe ver." Argyros Amca'nın gözlerinde duygular titreşti. "Yine de her zaman barış yoluna sadık kalacağını düşünmüştüm."

"Durumun artık diplomatları gerektirmediğini kendiniz söylediniz."

"Basir ve Kumeta'nın sahadaki işlerini üstlenemezsin ve üstlenmeyeceksin, Lio. Yurtdışındaki Orthros'ta başıboş dolaşmak, her geceye Hespera için canını feda edeceğini düşünerek başlamak demektir. Senin kadar genç hiç kimse böyle bir fedakârlık yapmaya çağrılmayacak. Herhangi birimizin buna izin vereceğine inanmaman gerektiğini çok iyi biliyorsun."

"Onun için zaten hayatımı tehlikeye attım ve bunu memnuniyetle tekrar yapacağım." "Ekinoks Zirvesi sırasındaki tehlikeli eylemlerinizi gereklilik. Sizinle gurur duyduğumuz kadar böyle bir durumun bir daha yaşanmaması için de kararlıyız."

"Biliyorum." Ne kadar da iyi . İçki içmesine izin verecek kadar uzun süre gözlerinin önünden ayrılmasına izin bir mucizeydi.

"Yine de Tenebra'dan başka bir şey düşünmüyorsun, bunca yıldır severek yaptığın işine zarar ." Lio bir savunma yapamadan, Amca Argyros bir elini kaldırdı. "*Senin zararına, yeğenim. Mutlu olmadığın çok açık.*"

"Böyle bir zamanda herhangi birimizin olabileceği kadar mutluyum."

Argyros Amca yine başını sallıyordu. "Eğer bir elçi olarak hizmet etmek senin için gerçekten arzu şeyse, bunun gerçekleşmesi yüzyıllar sürecektir ve kendini hileli bir hayata hazırlamak için izleyeceğin yolun hayal ettiğin şeye benzediğinden emin değilim. Böylesine dramatik bir değişim gerçekten istediğiniz şey mi?"

Yüzyıllar. Lio artık zamanı yüzyıllarla hesaplamıyordu. Cassia'nın hayatı yıllarla ölçülüyordu ve eğer babası onu öğrenirse, idamına kadar geçen süreyi saatlerle sayacaktı. "*Hayır.*"

"O zaman ne istiyorsun yeğenim? Diplomatik hizmete bu kadar erken başladın, tereddüt etmen beklenmedik bir şey olmazdı. Fikrinizi değiştirmekte ya da arzularınızdan emin olmamakta utanılacak bir şey yoktur."

"Ne istediğimi biliyorum." Kelimeleri durduramadan ağzından çıkmıştı.

Kontrolünün sonuna, önünde sezdiği uçuruma bir adım daha yaklaşmıştı. Düştüğünde, maskeli balosunun son kalıntılarını da kaybedecekti. Peçesi ellerinin nasıl titrediğini gizlese de, kendi bedenine hâlâ hükmedebildiğinden emin olmak için onları yumruk yaptı. Fakat Bu gece iki kez susuzluğunu İçki ile gidermeye çalışmış olmasına rağmen Tremorlar durmadı.

Bunun yeterli olmadığını biliyordu. Hiçbir şey yeterli değildi. Cassia'yı istiyordu.

"Ne var, Lio? Eğer bir cevabın varsa bana söyle ve bu konuda ne yapabileceğimize bir bakalım."

Lio uzaklara, karla kaplı sokakların ve ay ışığıyla aydınlanmış bahçelerin ötesine, güney ufkuna baktı. Rüzgâr güverteye tekrar çarptı ve sözlerini Selas'ın üzerinden dışarı çıkardı. "Tenebra'ya geri dönmek istiyorum."

Argyros Amca bir iç geçirdi.

"Son beri hiçbir şeyin değişmediğini görüyorum." Basir'in sözleri, Kumeta yanında olduğu halde güvertede belirmeden bir an önce duyulabildi.

DÜĞÜNLER VE SAVAŞ

Lio ilk kez manzaraya sırtını döndü. İmkânsızı gördü: Selas'ın kalbindeki Gözlemevi'nde iki Tenebran askeri. Ay ışığı hafif zırhlı paltolarında parlıyor, botlarından deri kokusu yayılıyordu.

Lio gözlerini kırptırdı ve Basir ile Kumeta seyahat cübbeleri ve zarafet örgüleri içinde orada durdular. Aylar gerçek yüzlerinde parlıyor, yaşlanmayan asaletlerini ve İmparatorluk'taki insan kökenlerini gösteren koyu siyah tenlerini ortaya çıkarıyordu.

Lio, sihirlerini birleştirdiklerinde başarabilecekleri işlerin sadece mütevazı bir örneğini gördüğünü biliyordu. Kadının illüzyonları ve adamın sihirbazlığını Grace Birliği'nin gücüyle bir araya getirerek neredeyse sekiz yüz yıl boyunca Orthros'un düşmanlarını şaşkına çevirmişlerdi.

"Hâlâ bir sonraki inisiyemiz olmaya mı çalışıyorsun Deukalion?" Aradan geçen zaman Basir'in alışlagelmiş bakışlarını daha da sertleştirmişti.

Kumeta Lio'dan daha kısa olmasına rağmen, nasılsa ona burun kıvrarak bakıyordu. "Hâlâ çenendeki tüyleri uzatmaya mı çalışıyorsun?"

"Evet, korkarım kendimi sana kabul ettirme çabalarım devam ediyor." Lio bir elini yanaklarında ve çenesinde gezdirdi. "Sanırım bunun artık 'sık kesilmiş sakal' olarak sınıflandırılabilir kadar uzun olduğunu söylemek doğru olur."

"'Kirli sakal', eğer insan kendini cömert hissediyorsa. Sakalın babaninkinin en az yarısı kadar uzadığında, ama daha erken değil, elçi olarak hizmet için tavsiyemi alabilirsin." Kumeta Lio'nun yüzüne küçümseyici bir el salladı ama ses tonunda her zamanki sertlik yoktu.

Basir, Lio'nun bekleyebileceği doğrudan bir yoruma maruz kalmak yerine sadece çekti.

Lio bir an için endişelerinden sıyrıldı ve bir acı hissetti. Kendisine ait olmayan bir yorgunluk, yeniden uyanan eski bir acı gibi. Geri ısırdı

Usta Elçilere sormak istediği bir yığın soru vardı. Onları sorguya çekerek azarlamak doğru olmazdı. Basir ve Kumeta'nın cesetleri

Her Hesperine'inki gibi ebediydi ama içten içe tükenmişlerdi. Yaşlarının verdiği büyük güç ve deneyim bile onları düşük ruh halinden korumaya yetmiyordu.

Basir, "Tenebra gençlere göre bir yer değil," dedi.

Kumeta bir kolunu Grace'in beline doladı ve birbirlerine . "Cordium ile aynı kara parçası üzerinde bulunan hiçbir yer Hesperine."

"Özür dilerim dostlarım." Argyros Amca ellerini boş desteyi gösterdi. "Lio'yu ve beni bulmanızı istediğimde Kraliçeleri dinlerken, size terasımda rahat koltuklar ve İmparatoriçe'nin kahvesinden bir fincan ikram etmek niyetindeydim. Ne yazık ki, asi büyükelçimi henüz görevinden alamadım."

Lio'nun öfkesi yatıştı ve amcasına minnettarlık dolu bir bakış fırlattı. "Bu sefer benim için bir fincan hazırladın mı?"

"Korkarım kahve için zaman yok." Kumeta iç çekti.

"Teşekkür ederiz, Argyros," dedi Basir. "Ama Birinci Prens bizi bekliyor. Bu gece onunla ve Kraliçelerle görüşeceğimiz raporlar kâğıda dökülemez ya da ertelenemez. Sizinle hızlıca konuşup Tenebra'daki Hücum'a tekrar katılacağız."

Lio artık tanıdık gelen bir hayal kırıklığı yaşadı. Bir ışık büyücüsü ve bir zihin büyücüsü olarak, düşmanın gözlerini ve düşüncelerini şaşırtabilirdi. Çifte yakınlığı onu bir elçi olmak için mükemmel bir aday yapıyordu. Fırsat verilirse Basir ve Kumeta'nın hizmetinde çok şey yapabilirdi.

Tenebra'nın kraliyet sarayına, kralın yardımcı köpeklerinin kılına bile sızabilirdi. Bunu daha önce de yapmıştı.

Argyros Amca'nın aurası Usta Elçilerin yorgunluğunu yansıtıyordu. "O halde sizi hoş sohbetlerle oydu dostlarım. Bize ne anlatabilirsiniz?"

"Prensimiz Deukalion'a selamlarını yolladı." Kumeta omzundaki çantadan küçük bir kâğıt rulosu çıkardı.

Parşömen onun elinden Lio'ya doğru süzüldü. Mektup ulaşabileceği bir yere gelir gelmez havada yakaladı ve Cassia'yla ilgili notlarıyla birlikte parşömen kutusuna koydu. Heyecanını belli etmemeye çalışarak eğildi. "Mektubumu ona ulaştırdığın için teşekkür ederim. Lütfen ona cevap vermek için zaman ayırmasını ne kadar takdir ettiğimi söyleyin."

"Ona kendiniz söyleyebilirsiniz," dedi Kumeta. "Yarın gece Kraliçelere tekrar rapor vereceğiz ve eğer bir cevabınız varsa o zaman alırız."

Basir, Lio'nun Efendi Elçiler'i yakalamayı başardığı son seferde olduğu kadar isteksiz görünüyordu. Lio, prense yazdığı mektubu ne kadar umutsuzca ellerine tutuşturduğunu ve teslim etmeleri için yalvardığını hatırlamak istemiyordu.

Basir, "Bu size elçilik hizmetinin not için olduğu izlenimini vermesin" uyarısında bulundu.

Lio onlara, "Size minnettarım," diye güvence verdi.

"Saçmalık." Kumeta tekrar iç çekti. "Ritüel babanla iletişim halinde olman çok doğal. O Orthros'un Birinci Prensi iken ve düşman topraklarının derinliklerindeyken, bir şehir kuryesi gönderemezsin."

Argyros Amca yorum yapmadı ama Birlik aracılığıyla Lio, amcasının aurasının yoğunluğunu ikinci bir bakış gibi hissedebiliyordu. Hepsi Lio'nun mektubunun içeriğinden şüphelenmiş olmalı. Sanki Lio'nun talepleri Kraliçelerin yeniden atanması yeterli olmamıştı, şimdi de prense ricada bulunarak amcasının yarasına tuz basmalıydı. Sağduyu, Lio'nun başarısız olduğu bir başka çabaydı.

Ama cevabını almıştı. Lio yakında prensin kabul edip etmediğini öğrenecekti.

Kraliçelerin onun adına araya girmesini ve sahada bir pozisyon için onu kayırmasını istedi. Birinci Prens'in kendisi Lio'nun kendi sorumluluğuna verilmesini isterse elbette bunu tekrar düşüneceklerdir.

Basir Argyros Amca'ya baktı. "Ona Beacon olmayacağını söyledin mi?"

"Umarım bunu sizden duyarsa kalben kabul eder. İkinizden neden onunla konuşmanızı istediğimi anlıyorsunuz."

Lio itirazını dile getirmekten kendini alamadı. "Bu gece hiçbir İşaret görmemiş olsak da, kralın fikrinin değişmesi için hâlâ zaman var. Bahar Ekinoksu yeni yılı ve Ekinoks Yemini'nin yenilenmesini getirecek."

"Umutlarını bir kenara bırak, Deukalion," dedi Basir ona. "Sen daha iyi bilirsin."

Yemin yaklaşık dört yüz yıl önce sona erdi. Antlaşmanın yokluğunda, onun ilkelerine bağlı kalmış ve Tanrıça'nın Tenebra'daki kutsal uygulamalarını sürdürmüş olabiliriz, ancak ölümlüler antlaşmanın bozulduğunu düşünüyor."

Kumeta'nın ağzı gerildi. "Tenebralılar burada kaldığımızı biliyor."

Halklarımız arasındaki ilişkilerin belirsizliğine rağmen, tüm bu zaman boyunca sınırları içinde aktıftı. Cordialılar da bunu biliyor. Tenebran büyücüleri ve savaşçıları peşimizi bırakmazken, Cordian büyücüleri

Gerçek bir savaşta bizimle tekrar karşılaşmak için can atıyorlar. Sadece Tenebralıların yabancılara karşı direnişi krallıklarının tarafsız kalmasını sağladı."

"Ama o saat geldi," dedi Basir. "Büyücüler halkımıza savaş açacaklar. Kral Lucis'in önünde iki seçenek var: Engel olmak ya da işbirlikçi olmak. Sadece biri ona güç vaat ediyor."

Kumeta, "Savaşta kendi topraklarında ev sahipliği yapacak," dedi. "Karşılığında, onu tahtında tutan Tarikatların gücüne sahip olacak. Hesperinler ile barışa hiç yok."

Lio başını salladı. "Zirve'deki savaştan bu yana Lucis'in halkı bizimle barış yapmaktan çok bize düşman olmaktan korkuyor. Batıl inançlara ve geleneklere bağlılar. Bizi kızdırmaktansa yatıştırmayı tercih ediyorlar."

"Lucis ne zaman halkını dinledi ki?" Kumeta sordu.

"Halkın tamamını toplayıp çılgınlıklarını susturması çok zor ve özgür lordlar da halkın korkularını paylaşıırken bunu onun için yapmayacaklar. Lucis bile tüm soyluların desteğini kaybetmeyi göze alamaz. Ne kadar güçlü bir kral olsa da, yanında olması gereken bazı özgür lordlar var. Onu Zirve'yi yeniden toplamaya çağırıyorlar."

Basir başını salladı. "Lucis büyücülere boyun eğecek, özgür lordlara değil."

"Nasıl emin olabiliriz?" Lio sordu.

Kumeta Argyros Amca'ya baktı. "Cordium'un harekete geçtiğini söylemek için geldik."

Argyros Amca bir kez başını salladı. "Şaşırmadım," dedi bir süre sonra. "Yine de doğrulama şok etkisi yarattı."

Basir, "Hiçbir şey bu darbeyi hafifletemez," diye onayladı.

Bu çaresizlik... Kan Birliği tarafından Lio'ya yaşatılan bu çaresizlik onlara ait değildi.

Bu tamamen ona aitti. Hepsinin toplamı için yeterince geniş hissettiriyordu.

Kumeta Lio'ya, "Anthros Tarikatı'nın tamamı tapınaklardan dışarı taşıyor," dedi. "Savaş büyücüleri kardeşlerini harekete geçiren güçtür ve hatta Kâtipler hazırlık için parşömenleri daha hızlı basıyorlar. Tarihin neyi kanıtladığını hatırlatmama gerek yok: öğretileri tüm tanrıların Anthros'un İradesine boyun eğdiğini söylediği için diğer Tarikatlar da onları takip edecektir."

Tanrıça ona yardım etsin. Tenebra'ya dönmek için gösterdiği diğer tüm çabalar başarısız olsa bile, Zirve'nin onu Cassia'ya ulaştıracağına güvenmişti. Çok şey başarmıştı ama iki eli tüm Anthros Tarikatı'nı kontrol altında tutmaya yeter miydi? Tenebra'da çektiği ipler, savaş büyücülerinin elindeki dizginlerden daha mı güçlüydü?

Kralı Zirve'yi çağırmağa ikna edemezse, Lio'nun onu bir daha görebileceğine dair ne umudu olabilirdi ki?

Mektup. Prensın mektubunda bir şeyler olmalıydı. Elbette Rudhira Lio'yu kurtaracaktı.

Basir ekledi, "Özgür lordlar bizimle Ekinoks Yeminini yenilemenin en iyi hareket tarzı olduğuna dair inançlarında ısrar ediyorlar. Bu onların şerefine."

Kumeta'nın dudağı büküldü. "Tenebra'nın özgür lordları hakkında söyleyecek iyi bir sözüm olacağını hiç düşünmezdim ama bu olayda zekâlarını kanıtlıyorlar.

Bu savaş kışkırtıcısı aptalların mantıklı düşünebileceğini kim bilebilirdi?"

Lio kimin gerçekten mantıklı düşündüğünü biliyordu. Zihninde, Cassia'nın kışkırtmasıyla bir şey alan ya da bir şey veren her bir lordu hatırlayarak listesini bir kez daha gözden geçirdi.

Basir rüzgâra karşı eğildi ve Kumeta'yı kendine daha yakın tuttu. "Kralın soylularının uyguladığı baskı yeterli olmayacak, ama hatırı sayılır bir baskı ve çok uzun zamandır gösterdikleri tüm çabalardan daha koordineli."

"Ve yine de," diye ekledi Kumeta, "alışkın oldukları gibi şiddete başvurmadılar. Krallığı istikrarsızlaştırmaktan başka bir işe yaramayacak olan silahlı isyandan uzak dururlar. Kim olursa olsun Onları etkilemek, isyanın Cordium'a sadece krala 'yardım etmek' için bir bahane vereceğinin ve böylece Tarikatların Tenebra'ya girmesini hızlandıracağının farkındadır."

Argyros Amca'nın bakışları keskinleşti. "Onları bir arada durmaya motive eden kişinin kim olduğuna dair elimizde herhangi bir bilgi var mı?"

Basir kaşlarını çatı. "Bu kişinin bilgimiz dışında hareket edebilmesinden memnun değiliz."

"Ama," diye itiraf etti Kumeta, "eylemlerinin kaç kişinin hayatını kurtardığını size tam olarak söyleyebiliriz."

Lio, zamanı olduğunda her bir ismi ona sormak zorundaydı. Bir gece, onları Cassia'ya okumak istedi.

"Özgür lordlar ne kadar direnirse," dedi Basir, "kral da Cordian Tarikatları'yla ittifakını o kadar yavaş ve dikkatli bir şekilde kurmak zorunda kalır. Bunun bize kazandırdığı zaman bir nimet. Kral lordları dize getirdiğinde ve Cordium'a nihayet savaşlarını verebildiğinde, hazırlıklı olacağız. Hazır olacağız.

Orthros'a dönmeyen tüm Hesperine'lerin yerini tespit ettik.

Kraliçeler herkesi eve çağırmağa için Bahar Ekinoksunda Son Çağırmağı yaptı. Lucis eninde sonunda Cordialılara Tenebra'nın her yerinde Hesperin avına çıkmaları için izin verecek, ancak o zamana kadar bulabilecekleri Hesperin kalmayacak."

Argyros Amca'nın sesi şayandı. "Yurtdışında Çağrıya kulak vermeyen daha kaç insanımız kaldı?"

Basir'in sert ifadesi yumuşadı. "Kızın tek değil, dostum. Fırtına kopmadan Nike'ın size döndüğünü göreceğiz."

"Bize ve prensimize güvenin," dedi Kumeta vurgulayarak. "Dava kardeşini eve getirene kadar rahat etmeyecektir."

Argyros Amca prens hakkında hiçbir şey söylemedi. "Keşke kızımın kurtarıcısı olabilecek isimsiz hayırseverin adını bilseydim."

anlarda Lio'nun sırrı fazla taşıyamayacağı kadar büyük geliyordu. Ama yapabileceği tek şey sessiz kalmak ve ailesine Nike'ın geri döneceği umudunu verdiği için Cassia'ya teşekkür edeceğine dair kendine söz vermektir.

"Özgür Lordlar Hadrian ve Titus'u eledik," dedi Basir. "Her ne kadar Tenebra'da kraldan sonra en güçlü kişiler olsalar da aralarındaki kan davası ikisinin de birleştirici olarak hareket etmesini imkânsız kılıyor. Konsey'in sadakati bölünmüş durumda. İkisi de meslektaşlarını bir bütün olarak yönetemez."

Kumeta, "Yine de her ikisi de kralı Zirve'ye çağırma konusunda birlikte hareket ediyor," diye gözlemledi.

Lio, Cassia'ya hayret etmekten asla vazgeçmeyecekti. "Tenebran tarihinin en acımasız kan davasının iki reisi bir şey."

"Kestin olan bir şey var." Basir'in gülümsemesi daha çok bir tehdide benziyordu. "Kral bu kişi hakkında çok endişelenmeli. Özgür lordları bu ölçüde bir araya getirebilen -ya da belki de manipüle edebilen- biri, şimdiye kadar karşılaştığı en büyük düşman olabilir. Kendi stratejilerini ondan daha etkili kullanan biri."

"Geçen sefer Lord Flavian'dan söz etmiştin," dedi Argyros Amca. "Hâlâ onun o kişi olabileceğinden şüphelenmiyor musun?"

Lio parşömen kutusunu tutuşunu hafifletti. Dikkatli olmazsa metalde bir çentik bırakabilirdi.

"Lord Flavian popülerdir," diye yanıtladı Basir. "Tenebra'daki erkeklerin birbirlerinde aradığı niteliklere sahip."

Kumeta homurdandı. "Yani eşi benzeri olmayan bir kadın fetihleri listesi. Kabul etmek gerekir ki, savaşta ve sporcu olarak da hünerlerini göstermiştir ve hem müttefiklerine hem de kendisine bağlı olanlara verdiği sözleri yerine getirmesiyle tanınır. Tüm bunlara ek olarak, babasının sözlerine ve yakışıklılığına da sahip. Aslında, onun karizması babasınınkini bile gölgede bırakıyor. Lord Titus'un oğlu olmasına rağmen

Krala uzun yıllar hizmet etmiş olması onu özgür lordların kavgaları ve akranlarının onu çok daha tarafsız bir figür olarak algılamasına yol açtı. Kavganın her iki tarafı da ona saygı duyuyor."

Argyros Amca dudaklarını büzdü. "Lord Flavian ne alabileceğinin farkında mı?"

"Eğer varsa," diye yanıtladı Basir, "kralın amaçlarını ilerletmek dışında konumundan yararlanmak gibi bir hırsı yok gibi görünüyor. Onun sadakati Lucis sorgusuz sualsiz. Kral ona ata binmesini emreder, Lord Flavian ne kadar uzağa gidebileceğini sorar. Kralın kızına kur yapması da bunun kanıtıdır."

Lio dişlerini sıkı. Karnı onu aşağılamakla ve bir saat kemirdiği midesini doldurduğu işe yaramaz geyik kanını reddetmekle tehdit ediyordu. Şimdi açlığını fazladan bir içkiyle bastırmaya çalıştığına pişman olmuştu.

Cassia'ya acı çektiren talibi hayal etmek onu hasta ediyordu. Bu kansız Flavian ona yaklaşmadan önce Lio yanından ayrılmamıştı bile. Altı ay boyunca buna katlanmak zorunda kalmış ve Lio da adamın inadına dair hikâyeleri dinlemek zorunda kalmıştı.

Argyros Amca, "Leydi Cassia insan standartlarına göre gayrimeşru sayılır," dedi. "Lord Flavian'ın konumunu gerçekten ne kadar güçlendirebilir ki?"

Sanki Flavian'ın çıkarı için varmış gibi. Sanki geçtiğimiz aylarda zorlukla kazandığı konumu için dişiyle tırnağıyla mücadele eden kendisi değilmiş gibi. Flavian, Cassia'nın nefret ettiği her şeydi; babasının emriyle ilgisine katlanmak zorunda olduğu, onu kendi çıkarları için kullanmak istediği kesin olan bir adam.

Lio'nun kanı damarlarında ısındı. "Onunla evlenmeyecek." Üç çift yaşlı göz ona döndü.

Lio sesini eşit tutmak için mücadele etti. "Bu Flavian'ı Lucis için çok bir tehdit haline getirir. Kral bunu kabul etmeyecektir."

"Temelsiz bir gözlem değil," diye onayladı Kumeta onu. "Leydi Cassia'nın statüsü ne olursa olsun, Lord Flavian gibi popüler birinin kralın ailesinden biriyle evlenmesi, onu gerçekten de çok uygun bir alternatif olarak gösterebilir. Kimse Lucis'i sevmiyor ve on üç yaşındaki oğluna saygı duymuyor. Özgür lordlar Lord Flavian'ı kendilerinden biri olarak görecektir ve Leydi Cassia'nın varisleri

Cassia onu doğurursa taht üzerinde zayıf bir kalıtsal hak iddia edebilir."

Lio'nun midesi kalktı.

"Ancak," diye tekrarlardı Basir, "Lucis, Lord Flavian'ın sadakatinden emin görünüyor. Bu konu tartışmalı."

Argyros Amca bir kez daha Lio'ya bakışlarını kaçırdı ve onun yerine Kumeta'ya baktı. "Eğer Lord Flavian bir faktör olacaksa, onu gözümüzün tutmalıyız."

Kumeta omuz silkti. "Kral ne kadar şüpheli olsa da, genç lordu bir tehdit olarak görmüyorsa, Lord Flavian'ın özgür lordları harekete geçiren güçlü bir etki olmadığını düşünmeye meyilliyim. Yine de yakında Leydi Cassia'yla nişanlanacak olan adam olarak izlenmesi gereken biri. Gayrimeşru bir kızdan daha iyisini bulabileceği kesin ama kim kralın kızıdan daha iyisini bulabilir ki? Ne olursa olsun, Lucis bu evliliği ayarladığına göre, Lord Flavian da buna uyacaktır."

"Hayır," diye ısrar etti Lio. "Kral birçok özgür lordun Leydi Cassia'ya kur yapmasına izin verdi ve bir o kadarını da reddetti. Flavian bunun bir oyun olduğunu biliyor olmalı."

Lucis oynuyor. Kral, müttefiklerini ayartmak için sanki bir insan değil de bir mücevher ya da toprak parçasıymış gibi kullanır."

"Şimdi senin teorilerinin zamanı değil, Deukalion." Basir'in sesi teslim olmuş gibiydi. "Kralın her zamanki alışkanlıklarına gözlemlerinde haklısın ama bu seferki bir istisna olacak gibi görünüyor."

Lio, kuleden aşağı yuvarlanacakmış hissetmesine neden olan baş dönmesi dalgasına karşı bacaklarını destekledi. "Onu Flavian'la evlendirmeyecek. Bu genç ve popüler bir lordun konumunu çok güçlendirecektir."

"Ya da Lucis'in kızına yaptığı gibi onu da kontrol etmesini kolaylaştırır," diye karşı çıktı Basir.

Ama Lucis kızını kontrol etmiyordu. Hem de hiç.

Lio itirazlarını geri çekti. Basir ve Kumeta'nın bilgeliğini sorgulayarak kendisine daha fazla şüphe çekmekten başka bir şey elde edemezdi. O vardı birkaç parça soğukkanlılık kalmıştı. Ona kalanlardan en iyi şekilde yararlanmak en iyisiydi.

Kendisinin ve Cassia'nın sırrını bu aylar boyunca çok dikkatli bir şekilde korumuştı. Artık dünyasının etrafında döndüğü eksen . Onu korumaya devam edecekti, çünkü Cassia'yı korumasının tek yolu buydu.

O burada kalırken kendisini buraya sürgün etme sözünü tutmuştu. Tenebra ve en büyük düşmanlarıyla tek başlarına yüzleştiler. Şimdi aynı sözü vermesi için ona yalvarsa, bu onun gücünü aşardı. Artık ne olduğunu biliyordu. ona pahalıya mal oldu. Ama o zaman bunu yapabilecek kadar güçlüydü ve şimdi de buna sadık kalacaktı.

Neyden daha çok korktuğundan emin değildi. Kızın tehlikede olduğu bir gecenin gelebileceğini ve kendisinin harekete geçemeyeceğini. Ya da o gece

Ona ihanet eden.

Eğer pes eder ve bildiklerini itiraf ederse, bu geri çekilip onun savaşmasına izin verme sözünü ihlal etmekle aynı olacaktı. Onun savaşı, halkına onun önemini açıkladığı gece sona erecekti. Onu kralın elinden çabasızca alacaklardı. Lio tekrar onunla birlikte olacak, acısı sona erecekti. Ve tüm cesur çabaları boşa gidecekti.

Basir içini çekti. "Gitme vaktimiz geldi. Prens, Kraliçe'nin cevabını almalı."

Kumeta onun elini tuttu. "Bundan sonra, Cordium'dan Tenebra'ya gelecek olan bir grup büyücüyü gölgeleyeceğiz."

Argyros Amca bakışlarını gökyüzüne doğru kaldırdı. "Errant Prens kaç kez onları gölgelemekten daha fazlasını yapma arzusunu dile getirdi?"

Basir derin ve acımasız bir kahkaha attı. "Hespera'ya şükürler olsun görüldüğü gibi bir insan değil. Eğer Yeteneği ve onu yumuşatacak Kraliçeleri olmasaydı, büyücülere gerçekten de bir savaş verirdi."

"Tanrı hepimizin yardımcısı olsun," diye mırıldandı Argyros Amca.

"Dua edin de prensimizin savaşa olan açlığı bu durumda haksız çıkmayın." Kumeta'nın ses tonunda hiç mizah yoktu. "Bu Cordialılar Anthros Tarikatı'ndan ve sadece iddia edildiği gibi tarımcı ve geomagi olmalarını umabiliriz. Büyülerini bizden saklayan savaş büyücüleri olabileceklerini biliyoruz. Zirve'de Dalos'la savaşırken yaşadıklarımızdan sonra, dikkatli olmalıyız. Onun tarikatından başkaları da gerçek güçlerini gizlemek için aynı yöntemleri kullanabilir."

Argyros Amca, "Başka bir hile çok cüretkâr görünüyor," dedi. "Bu, Anthros Tarikatı ve Kral Lucis açısından riskli bir hareket tarzı olacaktır. Kral Lucis'in

Özgür lordlar, Dalos'un Amachos sahte adıyla Tenebran gibi davranmasına ve kralın onu kraliyet büyücüsü olarak atamasına hâlâ tepkililer. Onlar Zirve'deki felaketten Dalos'sorumlu tutuyor ve kralları onunla işbirliği yaptığı için ihanete uğramış hissediyorlar."

"Büyücülerin Tenebralıların beklediği gibi olması daha mantıklı olurdu," diye kabul etti Kumeta, "sabah Solorum'da gerçekleşen kutsal Sonbahar Ekinoksu ayinleri sırasında hasadı kutlamak için gelen elçiler. Bu da Cordialılar, Tenebran tapınaklarındaki kardeşleri arasında 'işbirliğine' yol açmak için karışık tüyleri yumuşatmaya kararlı görünüyorlar."

Argyros Amca başını salladı. "Tenebra'nın başkenti gibi önemli bir yerde böylesine kutsal bir gün, Cordialılar'ın her ikisini de başarması için bir fırsat.

dini ve siyasi amaçları vardır. Sonbahar Selamlaması, birçok ittifakın kurulduğu yılın en önemli kur yapma ritüelidir."

"Bütün krallık bu haberle çalkalanıyor," dedi. "Lord Flavian kutsal festival dansında Anthros rolünü oynamak istiyor ve Leydi Cassia'dan Kyria olmasını istemek niyetinde." Lio'nun kulaklarını bir kükreme doldurdu.

"Pekala," dedi Argyros Amca. "Lord Flavian kralın kızını söz dansı için davet edecek. Bu bir haber."

Lio'nun kafasında zonklayan nabzın içinden Kumeta'nın sözleri darbe üstüne darbe indirerek devam etti. "Lucis'in Lord Flavian'ın Leydi Cassia ile Sonbahar Selamlaması dansı yapmasına izin vermesi, kral ve Lord Titus'un çocuklarının nişan şartlarını görüşmeye başlayacaklarının kesin bir işareti olacaktır."

Basir bir sonraki indirdi. "Nişanın kışa kadar tamamlanmasını ve yasal olarak bağlayıcı olmasını, ardından da ilkbaharda düğünün yapılmasını bekleyebiliriz."

Lio konuşamıyordu ama amcası aklından geçenleri dile getirdi. "Prenses Solia taliplerinden biriyle Sonbahar Selamlaması dansı yaptı ama onunla evlenmedi."

"Onunki üzücü bir kader," dedi Kumeta. "Bu danstan sonra Leydi Cassia'yı bekleyen şeyin gerçekten de evlilik olmasını umabiliriz."

"Kralın, Lord Flavian'ın davetini kabul etmesine izin vereceğinden ne kadar eminsin?" Argyros Amca sordu.

Basir kararını verdi. "Bunlar Tenebra'da hiç bitmeyen iki şeydir. Düğünler ve savaş. Lucis bu Sonbaharda her ikisini de emredecek."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

KURS DIŞI

BASIR VE KUMETA gittikten SONRA Argyros Amca Lio'ya döndü. "Onların ilk ağızdan anlattıkları seni ikna etmeye yetti mi? Zirve olmayacak."

Zirve yok. Sadece dans.

Sonbahar Selamlaması Cassia'yı evliliğe mi yoksa ölüme mi mahkum edecekti?

Lio'nun kulenin tepesinde ayakta kalmak ve amcasının yanından koşarak ayrılmamak için yapabileceği tek şey buydu. "Rudhira'nın mektubunu okuduktan sonra spor salonunda Mak ve Lyros'a katılacağım. Sonra da Zoe'yi kontrol etmeliyim."

"Güzel." Argyros Amca o gece ilk kez endişeli görünmüyordu. Hatta gülümsedi, rahatladığı ve sevecenliği yüzünden okunuyordu. "Zoe'yi rahatlatmak isteyeceğini biliyorum. Uyumaya gittiğin yerden farklı bir yerde uyanmak o yaşlarda tedirgin edici olabilir. Kutup alacakaranlığının süt emenleri Göç'ün çoğunda uyutması kuşkusuz büyükler için bir nimet, ancak ben onların uyanık olduğu saatlere oldukça hazırım, sizce de öyle değil mi? Kadı ve Javed mükemmel bir şekilde ebeveynlik yapabilirler. Bosko ve Athena havada süzülen büyükanne ve büyükbabalarının yardımı olmadan, ama Lyta ve ben yine de havada süzülmek için her fırsatın tadını çıkarmaya niyetliyiz."

Lio kuleden tek bir Hesperine adımıyla indi. Varış noktasında tökezledi, ama niyetlendiği yere indiğini fark etti. Kalabalık değil kulenin dibindeki agora, ama Kraliçelerin Bahçesi. Gözleri ağaçların altındaki karanlığa uyum sağladı ve yalnız olduğunu anladı. Başka hiçbir Hesperine aurası hissetmiyordu. Etrafında kilometrelerce uzanan kadim, yabani orman onu tüm tanıklardan koruyordu. Mektubu parşömen kutusundan çıkardı ve açtı.

Lio,

Gururum incindi. Beni son çare olarak sakladın.

Annen, baban, amcan, teyzen ve kraliçelerin çoktan hayır dedi. Benimle bir yere varabileceğini sanma. Şafak vaktini

Cordium'da uyumak, annelerimden bir kararı geri almalarını istemekten daha iyidir. Herhangi bir konuda onlardan daha iyi bildiğini düşünüyorsan, git Javed'e sor.

Kafanı kontrol et.

Yeteneklerin benim için çok değerli olacak ve birkaç yüz yıl içinde seni yanımda görmekten memnuniyet duyacağım Apollon'un oğlu. O zaman bile babana onun izinden gittiğini ve benimle birlikte serserilik yapacağını söylediğinde onun ulaşamayacağı bir yerde olacağımdan emin olacağım.

Sen benim en küçük kız kardeşim yaşındasın, Lio. Seni buraya getirsem dayanabilir miyim sence?

Mak ve Lyros ile yaptığın eğitim boşa gitmedi. Devam . Güçlü kalın ve Deneme kardeşlerinize yakın durun. Umarım hiçbirinizin becerileri kazanmaya başlayacağım. Her , savaş sanatlarını öğrenmek sizin için fırsatlar yaratacak, gelecekte size fayda sağlayacaktır. Unutma ki baban, Nike, Methu ve ben Orthros'tan birlikte ayrıldığımızda çoktan yaşlanmıştık.

Methu'nun başına gelenleri hatırlatarak sizi uyarmayacağım. Benim Davam Kardeşinin anısı, tıpkı onun gibi kanından doğmuş gibi, senin üzerinde fazla tutuldu. Nike'ın kaderi hakkında da spekülasyon yapmayacağım. Dikkate değer olan şey, arasında sadece babanın mutluluğu bulmuş olması.

Hepiniz kuzeye geldiğinize göre yakında ziyaret edeceğim. O zaman sizi kızdıran her neyse onun hakkında daha çok konuşuruz.

-Rudhira

Lio'nun son çıkış yolu da yüzüne kapandı.

Rudhira'nın reddetmesi için ne güzel bir yol. Mektubu herkesin ona taktığı sevgi dolu isimle ve bir sorgulama vaadiyle kapattı.

Orthros'un Birinci Prensi, Yurtdışındaki Orthros'un Naip Prensi ve Hücetin Kraliyet Efendisi Ioustinianos, görevlerini bırakıp ziyarete gelebildiği zaman mı konuşacaklardı? O zamana kadar konuşmanın bir faydası olmazdı ve Cassia'nın zamanı tükenirdi.

Sonbahar Tebriği... yasal olarak bağlayıcı... düğün takip edecek...

İhtiyaç duydukları yardım Rudhira'dan gelmeyecekti. Lio tek başınaydı.

Lio mektubu buruşturup cebine koydu ve koşmaya başladı. Anıt ağaçlar ışık gibi yanından geçip gidiyordu. Kendini sınırına kadar zorladı, sonra onu aştı ve bir sonrakine doğru ilerledi.

Düğünler ve savaş. Lucis bu sonbaharda ikisini de sipariş edecek.

Bir sonraki sınırı geçemedi ve vücudu olması gerekenden çok erken pes etti. Tökezleyerek durdu. Kafasını alçak bir dala çarptı.

Bir yandan da önündeki en yakın ağaca doğru körlemesine uzanıyordu.

Ağacın gövdesi sağlamdı ama ayaklarının altındaki zemin sallanıyor ve tepesindeki dallarla yer değiştirmek istiyor gibiydi.

...Leydi Cassia'nın düğünü.

Vücudu magefire kadar sıcak hissediyordu. Ayakkabılarını tekmeleyerek çıkardı ama kar bile ayaklarını serinletmeye yetmedi. Sıkıştığı yerden çıkmak için mücadele etti.

Cübbesini giydi ve ağacın dibine bıraktı. Gece havası rahatlama sağlamadan tuniğinin içine girdi. Parşömen çantasının askısı onu boğmakla tehdit ediyordu ama çıkarmadı.

Bir hareket tarzına karar vermek zorundaydı. Sonbahar Tebriği yarındı. Şimdi düşünmeye başlamalıydı, hem de hemen.

Lio gözlerini kırptırdı ve ovuşturdu ama kör edici beyaz ay ışığı çıplak dalların keskin siyah parmakları arasında parlıyordu. Yakındaki bir çobanpüskülünün üzerindeki kırmızı meyveler irileşmiş gözlerine berrak göründü.

Bu durumda hiçbir karar veremezdi. Yine içmek zorunda kalacaktı. Bu gece üçüncü kez. Bu hızla giderse, ondan sonra bir içki daha içmeden Uyku Vakti'ne kadar dayanabileceğinden şüpheliydi. Hespera'nın Merhameti, gecede dört kez içmeye başlamak zorunda kalacaktı. Daha fazla geyik kanı düşüncesiyle mide bulantısı onu yeniden yakaladı. Ama içi boş karnının, onu hasta eden şeye ihtiyacı vardı.

İsteksiz bedenini yürümeye zorladı. En iyisi bu sefer mesafeyi kat etmek için gücünü kullanmamaktı. Şu anda adım atmaya çalışırsa nereye varacağı belli olmazdı. Ha. Tenebra. Yanlışlıkla Tenebra'yı hedef alacak ve sınırı kapatan Kraliçe'nin koğuşuna çarparak kendini mahvedecekti.

Sonunda orman yerini ötesindeki açık araziye bıraktı. Lio bir kar tarlasında durdu ve ellerini dizlerine dayadı.

Dostça bir davet göndermek istiyordu ama zihni bir çağrı havladı. Kar hareket etti. Beyaz bir dalga tarladan ona doğru süpürüldü, etrafından ayrıldı, sonra bir anda duruldu.

Tüm boreian geyik sürüsü onun etrafında duruyordu. Onların kalın beyaz Paltoları onları karın bir parçası gibi gösteriyordu ama vücutlarından sıcaklık yayılıyordu, herhangi bir Hesperine'in hissedebileceği bir yaşam gücü. Onlar yaşayan varlıklardı ve sanki bir avcının karşısındaymış gibi gözleri kocaman açılmış bir halde onun karşısında donmuş duruyorlardı.

Lio bir dizi boğuk küfür savurdu. İki eliyle yüzünü ovuşturdu. Nem parmaklarıyla buluştu. Ellerini indirerek onlara baktı ve gözyaşlarının berrak sıvısını gördü.

Karda durdu ve utanç içinde ağladı.

Hesperinler Lütuf hakkında konuştuklarında, mükemmel ortaklık, ebedi arkadaşlık ve bitmeyen zevk hakkında şiirsel sözler söylerlerdi. Genç Lütuflara, Hespera'nın ve halkının önünde bağlarını ilan edecekleri yemin töreninden önce gerekli olan sekiz gecelik Ayin ayrılığının üstesinden nasıl gelecekleri konusunda tavsiyelerde bulunurlardı.

Söyledikleri güzel şeylerin hiçbirisi Lio'yu Özlem'le yaşamanın gerçekliğine .

Tekrar ve tekrar sekiz gece. Yarım yıl içinde bir çağ. Ama acının kendisi, sona ereceğine dair tek güvencesiydi. Cassia'nın kanına olan bağımlılığı onun gerçekten onun Grace'i olduğunun ve birlikte kalmaları gerektiğinin kanıtıydı. Tanrıça onları birbirleri için istiyordu. Ayrı olmadıkları bir gelecek olmalıydı.

Bu geleceğin tadını çıkarmak için, onu görece kadar yaşaması gerekiyordu. Cassia'nın kanının çekilmesinden sağ çıkmalıydı. Sıcak ve üşüme evreleriyle, titreme, mide bulantısı ve baş dönmesi nöbetleriyle başa çıkabilmek için sahip olduğu tüm iradeyi kullanması gerekmişti. Neredeyse bayılmak üzere olduğu her seferinde ayakta kalmayı ve yalnız kalana kadar içkiyi bırakmayı başarmıştı ama baş ağrıları artmaya devam ederse bu daha fazla sürmeyecekti.

Bir de duyguları vardı ki, kendi başlarına bir hayat sürmüş gibiydiler ve sürekli olarak sevdiklerini, ona rağmen çektiği acının bedelini ödetmekle tehdit ediyorlardı. An be an, düşünmeyi seçmeliydi.

Ağzından kelimeleri zorla çıkarmak, Orthros'taki her geyiği mideye indirse bile doymak bilmeyen susuzluğuna rağmen bir ayağını diğerinin önüne koymak.

Bir gece Özlem onu kıracaktı. Gücü tükenecek ve artık onlardan hiçbirini koruyamayacaktı. Ailesini. Zoe'yi.

Cassia.

Hayır, henüz o noktaya gelmemişti. Hâlâ zamanı vardı. Yine de onu hayal kırıklığına uğratmamayı başarabilirdi.

Lio kendi zihnini onun emrine verdi. Karda bir toynak çıtırtısı duydu, sonra dört tane, sonra birçok. Yanındaki başka bir bedenın sıcaklığı ona sadece bir geyik kaldığını söyleyene kadar kendine hâkim oldu. Kürk elinin arkasını okşadı ve bir çift kösele dudak parmak eklemlerini yaladı.

Acı dolu bir kahkaha attı ve ellerini indirdi. Hayvanlardan biri büyük mavi gözleriyle ona baktı. Görüşü dalgalandı ve dans eden büyü ışıklarına benzeyen üç göz gördü. Ama elini sabit tutmayı başardı ve yavaşça kızın alnına koydu. Kız geri çekilmedi. Adam karların üzerine sertçe oturdu ve kadın bacaklarını zarıfçe katlayarak, görünürde bir endişe duymadan onun önüne uzandı.

Ama kontrolünü tekrar ne zaman kaybedeceğini asla tam olarak bilemezdi.

OceanofPDF.com

EĞİTİM

KAFASI berraklaştığında ve ona seslendiği üçüncü geyik sağlam adımlarla uzaklaştığında, Lio ayağa kalktı ve kanlı kara sırtını döndü.

Bu gece ne koşmak onu serinletecek ne de yaklaşan Flavian tehdidine karşı Cassia'ya en iyi nasıl yardım edebileceğine karar vermek için ihtiyaç düşünce berraklığını sağlayacaktı. Lio meyve bahçesine doğru yürüdü, sadece cübbesini almak için durakladı. Eğitim halkasına girmesi gerekiyordu.

Savaş sanatlarını hiçbir zaman fazla önemsememişti. Kuzenleri ve Lyros ringde bedenleri karşı karşıya getirmeyi severken, Lio her zaman insanların fikirlerini nasıl çarpıştırdıklarını incelemekle daha çok ilgilenmişti. inançlar, ihtiyaçlar ve hedefler birbirlerine karşı. Tek başına koşmak, vücudunun ihtiyaç duyduğu tüm atletizmi ve zihninin ihtiyaç duyduğu meditasyon zamanını sağlamıştı. Ancak Özlem onu tükettiğinden beri, bedenini disipline etmek için idmanlardan başka bir şey yeterli olmamıştı ve sadece savaş sanatlarının gerektirdiği mutlak konsantrasyon zihnini gerçekten düzene sokabilirdi.

Meyve Bahçesi atletizm bölgesinden uzun bir yürüyüş mesafesindeydi. Antrenman seansına fiziksel enerji ayırmak için Lio, Komiserler Koğuşu'na tüm yolu yürüyerek gitmemeye karar verdi. Bunun yerine, şansını denedi ve gücünü kullanarak oraya, Hippolyta'nın Spor Salonu'na adım attı. İçki onu satın almıştı

Bir süre sonra hamamların arkasındaki koridora varmayı planladığı yerden biraz uzaklaştı. Küçük buhar odaları maçıdan önce ve sonra hoş bir mahremiyet sağlıyordu. Kendini toparlamak için birine girdi.

Hava buz gibiydi, musluklar geçen sezon atletlerin bıraktığı gibi soğuk ve kuruydu. Bu soğuğu, geomagiler ısıyı çağırmaya başladığında komplekse dolacak olan sıcaklıktan daha çok hoş karşıladı. Lio cüppesini Cassia'nın tılsımına ve listesini koruyan parşömen kutusuna sıkıca sardıktan sonra eşyalarını kösedeki bir bankın üzerine yerleştirdi.

Saçlarını telleriyle yolundan çekerek sabitledi. Bu basit kumaş bağlar, Lio'nun onları her kullanışında gurur duymasına neden oluyordu. Lyta Teyze'yle çalışan her Hesperine, bu sembolik saç bağlarını Lyta Teyze'nin ilk hediyesi olarak alırdı.

Ringe çıktıklarında, Stand ve Prince's Charge'ın her üyesi kariyerleri boyunca bunları giydi. Lio, speires'ı ve antrenman üniforması olarak kullanılan pratik, boyanmamış pamuklu tuniğiyle kendini hamamın dışında da göstermeye hazır hissediyordu.

Lyta Teyze'yi ya da Kadi'yi hissetmiyordu. Orthros'un efsanevi Muhafızı ve onun yardımcısının, maruz kalabileceği herhangi bir aşağılanmaya tanıklık etmek için orada bulunmayacağından emin olan Lio, ıssız koridor boyunca ilerledi. Görünüşe göre Lyta Teyze ve Kadi de Argyros Amca gibi evde kalıp çocuklarla vakit geçirmeye hevesliydi. Lio, Kan Argyros'un en yeni iki üyesinin herkes için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Kadi ve Javed'in emzirdiği çocuklar Nike'ın yokluğunun açtığı eski yaraya merhem olmuştu.

Ringde bir tur attıktan sonra Lio da evine dönecekti. Eve ve Zoe'ye. Saatler sonra ilk kez gülümsedi, aslında onu evde bıraktığından beri ilk kez. Elinde bir liste ve cazibeden çok daha fazlası vardı. Zoe'ye sahipti.

Lio, spor salonunun çanağını çevreleyen taş bankların en alt seviyesine çıktı. En ufak ses kırıntıları boş sıralardan yankılanıyordu. Cam rotundanın dış tarafındaki kar yığınları, özenle korunan zemini kaplayan sert kar yığınının üzerine büyü ışığını yansıtıyordu. Bu geniş yapı uzun zamandır Hesperine atletlerine ve aynı zamanda Hippolyta'nın Stand'ına, Kraliçelerin koğuşundaki savaşları yöneten Komiserlere hizmet ediyordu.

Bariş adanmış bir krallıkta yaşayan sanatlar.

Kraliçelerin gücü, ölümlülerin, hatta büyücülerin bile Orthros'a izinsiz girme ihtimalini ortadan kaldırıyor. Neredeyse hiçbir Hesperin'in eğitilmiş savaşçı olmaya hevesli olmaması ve hevesli olanların da Prens'in Hücumu'na katılmak için ayrılması şaşırtıcı değildi, zira Hesperin'lerin zor durumda olduğu yer yurt dışıydı. Ancak son zamanlarda Lio, Stand'ın sınır için yeterli bir devriye olmayabileceğinden, ne kadar korunaklı olursa olsun, daha önce hiç olmadığı kadar endişeleniyordu. Ya sınırı güvenli bir şekilde geçmeye çalışanlara yardım edecek yeterli sayıda Vekilharç yoksa? Orthros?

Lio gibi kendini iyi hissetmek ya da savunmak için eğitim alan başkaları da vardı ama Lyta Teyze'nin emrinde hizmet edenlerle kıyaslanamazlardı. Nike'ın yokluğunda Stand'da kalan tek Usta Vekilharç Kadi'ydi. Lyta Teyze'nin küçük kızının yardımıyla yetiştirdiği savaşçılar, Stand'ın ve Hesperine dövüş tekniklerinin geleceğiydi. Lio aşağıda ikisinin güreşini izledi.

Şu anda yüzüğü işgal eden savaşçı çifti, Orthros'un Muhafızı'nın komutasını devralırken, o ve Baş Vekilharç Arkadia Gümüşdil'in elçiliğine Tenebra'ya kadar eşlik etmişti.

Bu iki genç Hesperin tereddüt etmeden, Hesperin ve insan ilişkilerinin kırılma noktasına kadar gerildiği Ekinoks Zirvesi boyunca sınırdaki herhangi bir sorunu çözme sorumluluğunu üstlenmişti.

Hepsi de yeni kan olduklarında büyük bir cesaretle Lio'yla birlikte Bilgelğin Uçurumu'nun tepesine çıkmaya cesaret etmişler ve büyük bir hevesle, havaya yükselme içgüdülerini ortaya çıkarma umuduyla onunla birlikte atlamışlardı.

Büyük bir pişmanlıkla hep birlikte lanet okumuş ve sonrasında Şifa Mabedinde iyileşmişlerdi.

Mak ve Lyros, Lio'nun gözlerinin önünde bir bulanıklıktı ama iki sevgili arkadaşını tanımak için görmeye ihtiyacı yoktu. Neredeyse doksan yıldır birlikte büyümek ve birbirleriyle İnisiyasyon Denemesi'nden geçmek, en hafif tabirle onlarla olan Kan Birliği'ni güçlendirmişti. Bu gece bir enkaz olduğu gerçeği de dahil olmak üzere neredeyse her konuda onlara güvenebilirdi. Eğer bu eğitim seansı sırasında kendini aptal düşürürse, onunla birlikte gülerler, sonra da kırık yüzünü yerden kaldırıp şifacıların kendileri.

Lio maçı inceliyor, henüz bilmediği ya da uygulayamadığı tekniklere dikkat ediyordu. Ara sıra Mak'ın saçındaki kahverengi bir leke onun konumunu gösteriyordu. Daha koyu renk bir saç teli ise Lyros'un peşindeydi. Ancak ses ve sıcaklık Lio'ya dövüşçülerin birbirlerine karşı denedikleri her hareket hakkında en çok şeyi anlatıyordu. Bir ayağın kar yığına dokunduğunu duydu; serin bir hava akımı ona bir bedenin pozisyon değiştirdiğini söyledi.

Lio'nun kuzeni bir an için görüş alanına girdi; Mak'ın iri bedenini ani ve zarif bir hareketle döndürdüğünü gördü. Ama Mak'ın en sevdiği rakibi hâlâ daha hızlıydı. Lyros daha zayıftı, biraz daha kısaydı ama daha az güçlü değildi. Ulaşamayacağı bir yere doğru fırladı ve ayaklarının üzerine indiğinde görünür hale geldi. Lio'nun arkadaşı havalanmamıştı bile, çünkü ringde büyü yapmak yasaktı. Lyros'un kar üzerindeki dansı saf bir çeviklikti.

Lio, Mak yerde sırt üstü yatar vaziyette belirene kadar Deneme kardeşlerinden hiçbirini bir daha görmedi. Lyros ayaktaydı, hiçbir şey hareketsizliğini bozmuyordu, solgun yüzü tam bir konsantrasyon ifadesiyle gergindi. Ayağı Mak'ın göğüs kemiğinin üzerindeydi, yıkıcı bir baskı uygulamak için mükemmel bir pozisyondaydı.

önemli kemikler. Mak, galip gelene karşı geleneksel saygı jestiyle elini kaldırdı.

Lyros'un ağzı yavaş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ben kazandım."

Mak ellerini başının arkasında birleştirdi, açık teni maçtan dolayı kızarmıştı. Gözlerini majestelerine dikti. "Victor ödülü belirledi."

"Sonra ..." Lyros doğruldu, aurası muziplikle doluydu ve Lio'ya bir selam verdi. "Kuzenini yine dümdüz edişimi görmeye mi geldin?"

Lio, Lyros'un hareket etmeyen ayağına baktı. "Belli ki senin merhametine kalmış. İkinizden birinin diğerini alt etmeyi nasıl başardığını hâlâ anlamış değilim. Artık birbirinizin tüm stratejilerini biliyorsunuz."

"Güzel ay, Lio. Geç kaldın." Mak neşeyle gülümseyerek yerden bir el salladı. "Çek şu ayağını Lyros, yoksa en gizli ve etkili stratejimi kullanmak zorunda kalacağım-"

"Kapa çeneni." Lyros uzaklaştı ve Mak'a elini uzattı.

Lio bir kıs kıs gülmeyi bastırdı. Süt emdikleri dönemden beri herkes Lyros'un ayaklarının gıdıklandığını bilirdi. Mak'ın şakalarına inanmak gerekirse, bu huyundan hiç vazgeçmemişti.

Mak yardım almadan ayağa fırladı, sonra yine de Lyros'un elini tuttu ve Grace'i kendisine biraz daha yaklaştırdı. İkisinin paylaşmaya başlamasından bu yana geçen yıllar ve özellikle de itiraf etmelerinden bu yana geçen aylar içinde Lio bu kıskançlık anlarını atlatmayı ve kendini affetmeyi öğrenmişti. Kendi yaşlarında olup da Mak ve Lyros'un birbirlerinde bu kadar erken buldukları şeyi dilemeyen bir Hesperine olmadığı gibi, aralarında şanslı arkadaşları için tüm kalbiyle sevinmeyen de yoktu. Lio da farklı değildi. Sadece şimdi Majesteleri'nin kim olduğunu bildiği için daha zordu.

Majesteleri. Lio onu bulmuştu ve varlığının üzerinden daha bir asır bile geçmemişti. Babasının kaderine katlanmayacak ve onun için bin beş yüz yıl beklemeyecekti. Rudhira'nın her gece yaşadığı ve Tanrıça'nın kendisine, var olan en eski Hesperinlerden birine, değerli halkının en büyük prensine neden henüz Lütuf bahşetmediğini sorgulamasına neden olan şüpheyi asla yüzleşmeyecekti.

Hayır, Cassia en büyük iki korkusundan birinin gerçeğe dönüşmesiyle yüzleşirken Lio burada, Orthros'ta kapana kısılmış bir şekilde kalacaktı. Babasının seçtiği adamla evlenmek. Ya da kız kardeşininki gibi bir ölüm.

Lio büyüünün yardımı olmadan parmaklıkların üzerinden atladı ve ringe indi. *Cesedimi çiğnemen gerek Flavian, diye söz verdi. Ve ben ölümsüzüm.*

Mak kaşlarını kaldırdı. "Lio oyun oynamak için burada değil."
"Bunu görebiliyorum." Lyros Lio'yu inceledi. "İyi misin?"
"Hayır, ama bir saatlik sıkı bir antrenmanın düzeltmeyeceği bir şey değil."
"İşte ruh bu." Mak Lyros'un elini bıraktı ve hızlı bir esneme hareketi yaptı.
"Ne olacak? Bire karşı bir mi? Üç savaşçı mı?"
"İkiye karşı bir," diye sordu Lio. Mak sırtıttı. "Meydan okuma kabul edildi."
"Saçmalık. Galip gelene meydan okuyor." Lyros kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "İzin verin ikinizi de mahvedeyim."
Lio başını salladı. "İkiniz de, bana karşı." Mak sadece güldü.
"Dene beni," diye ısrar etti Lio.
"Ah, Lio..." Lyros tereddüt etti, kelimelerini özenle seçtiği belliydi. "Bu aşamada bu eğitim programının bir parçası değil."
Mak, "Bizimle eğitime başladığın gece, annem seni küçük parçalara ayırmayacağımıza dair bize söz verdirdi" diye açıkladı.
"Ne kadar . Lütfen Zoe'nin hatırı için sözünü tut. Şimdi gidelim. İkiye karşı bir."
Sessiz konuşmalarından birinde birbirlerine baktılar. Onların ifadeler Lio'ya onunla dalga geçmeye karar verdiklerini söyledi. Lio, Mak'ın "Çok başarılı" diye mırıldandığını zar zor duyabildi.
Mak ve Lyros Lio'nun karşısındaki yerlerini ve üçü de eğilerek selam verdi. Sonra Lio hafifçe çömelerek vücudunu rahat ve hazır bir duruşa soktu. Kaybedeceğini biliyordu. Canının yanacağından şüpheleniyordu. Öyle olsun.
Birdenbire Lio'nun önünde sadece Mak durdu. Lio bir an için Lyros'un arkasında bir yerde olduğunu fark etti ama tam olarak nerede olduğunu bilmiyordu. Lio gözlerini kapadı ve Lyros sağ tarafındaki kör noktadan içeri dalarken sola doğru bir hamle yaptı. Peçeli Savaşçı.
Karanfil kokusu ve başka bir bedenin sıcaklığı Lio'ya Mak'ın onu yakalamaktan kıl payı uzakta olduğunu söyledi. Ay Savaşçısı.
Belli ediyorlardı. Yan tarafa kaydı ve Mak'ın yanından geçip gittiğini hissetti. Lio, ikisinin de planladığı gibi Lyros'un menziline girdiğini biliyordu ama vücudunu konumlandırmıştı. Lyros bir Ölümcül Vice denediğinde, Lio hazırды.
Lyros tatmin edici bir gümbürtüyle karın üzerine indi ve Lio çömelerek Mak'ın Şafak Kavraması denemesine izin verdi. Lio, Mak'ın ağırlığının kendisini itmesine izin verdi ve daha da gürültülü bir iniş için geniş kuzenini başının üzerinden fırlattı.

"Mak, bence kendimizi tebrik etmeliyiz." Lyros'un sesi yerini belli ettiğinde, o başka bir yerdeydi.

"Söyleyeceğim. Bu yumuşak diplomatı bir savaşçıya dönüştüreceğiz."

"Yumuşak mı?" Lio, gözlerinin ona herhangi bir bilgi verip vermediğini görmek için etrafına baktı. "Bir daha söyle."

Mak'ın kahkahası tribünlerde yankılandı ve ses Lio'nun hassas kulaklarında yankılandı. Büyü kurallara aykırı olabilirdi ama her Hesperine gelişmiş duyularını ringe bir avantaj -ya da bir zayıflık ya da silah- olarak getirirdi.

"Birisi bu geceki maça öfkesini de getirmiş." Mak'ın sataşması kendi yankısını yaptı.

Lyros'un cevabı sese katılarak küçük bir işitsel kaos yarattı. "Öfke kötü davranan bir misafirdir."

Neredeyse işe yarıyordu ama Lio karda bir ayak izi fark etti. Tam da onlar mükemmel bir Zarafet Dansı yaparken beceriksizce bir kaçma yuvarlanmasını başardı, bu onu bir anda ikisinin arasına ve yere hapsedebilirdi. Omzunu kaya gibi sert kara çarptı ve canı acıyarak ayağa kalktı ama bu küçük bir bedeldi.

"Bunu benim üzerimde denemek için bekliyordun, değil mi?" diye homurdandı Lio.

"Öldürmemize izin verilen bir Cordian savaş büyücüsü üzerinde denemeyi tercih ederiz ama pratik yapmak için sen de işimizi görürsün." Mak'ın eli bir anda ortaya çıktı ve Lio'nun acıyan kolunu bir Sakat Güvercin'e çevirdi.

Lio, Mak'la birlikte hareket ederek vücudunu acı veren tutuşa doğru çevirdi ve Mak'ın gözlerine bir Güneş Saldırısı denemek için serbest elini getirirken kolundaki baskıyı hafifletti. Kuzeni bileğini yakaladı ve hareketi ona karşı çevirerek dengesini bozdu.

Lio'nun midesi çalkalandı. Dünya eğildi.

"Aithourian Çemberi'nden bir savaş büyücüsüyle düello yaptığın ve onun bir parçasını bile bize ayırmadığın için seni hâlâ kışkırtıyoruz." Bu Lyros'tu. Ayağıyla Lio'nun bileğinin arkasına vuruyor ve dengesini kaybetmesine neden oluyordu.

Kar, Lio'nun sırtında daha çok granit gibi hissediliyordu. Ciğerlerindeki hava hızla boşaldı ve onlar da yukarıdan gelen granit tarafından ezilmiş gibi hissettiler. Görüşünü kıvılcımlar kapladı. Aklından dile getiremediği küfürler geçiyordu. Hâlâ beddua edecek kadar düşüncesi varsa bile, yeterince odaklanmamıştı. Farklı türden bir öfke onu tekrar ayağa kaldırdı. İnancın öfkesi.

Mak yarı kakhaha, yarı neşeyle bir ses çıkardı. "Devam edin," diye ısrar etti Lyros.

Lio kendini bir sonraki savunma hamlesine ve ondan sonrakine verdi, ta ki hamlelerin isimleri bile artık aklından geçmeyene kadar. O bedenindeydi, duyularındaydı. Düşünce ve hareket arasında hiçbir fark, hiçbir gecikme yoktu.

Hücum hamlelerine geçtiğinde, zihni derin bir seviyede iki rakibinin de ona alan açtığını fark etti. Bildiklerini denemesine izin veriyorlardı. Saldırılarına güç katmasına izin verdikleri için öfkeliydi. Bir dövüş istiyordu. Ders değil.

"Öfke bir zayıflıktır." Lio'nun ağrıyan omzuna inen bir başka darbe Mak'ın sözlerini yerine getirdi.

"Öfkenizi hamlelere yansıtmayın." Lyros'un sesi bir kez daha ringde garip bir şekilde yankılandı. "Bırak hamleler içindeki öfkeyi boşaltsın."

Bu öfkeyi boşaltmasını nasıl bekliyorlardı? Dövüşmek istiyordu ve düşmanı ulaşamayacağı bir yerdeydi. Flavian Tenebra'daydı, Lio da Orthros'ta.

Lio'nun gözleri kapalıydı; sadece sırtının tekrar kara çarptığını duydu. "Hey, ben düşman değilim!"

"Kiminle dövüştüğünü sanıyorsun?" diye sordu diğer rakibi. Diğer öğretmeni.

Haklıydılar. Lio bunu kabul etmekten nefret ediyordu. Ama Flavian düşman değildi.

Adam bir piyondu. Lord Titus'un ya da kralın. Ya da belki de onu harekete geçiren Cassia'ydı, tıpkı diğer lordları harekete geçirdiği gibi. Gerçek düşman Kral Lucis'ti.

"Daha iyi, Lio," diye onayladı Mak. "Düşün, harekete geç."

"Öfke düşünceyi bulandırır," diye talimat verdi Lyros. "Odaklanmak kafanı temizler."

Hareket üstüne hareket, odaklanma ona geldi. Zihni sakinleşti ve sadece ringde ulaşabileceği bir duruma geldi. Artık bedeniyle çalışmıyordu, onun içindeydi. Vücudunda açlık için enerji yoktu, sadece hareket vardı. Savunma, hücum. Savuşturma, saldırı. Takip et.

Lio ve Cassia'nın gerçek düşmanı aynı kaldı. Tenebra'ya ve kızına acımadan hükmeden babası. Ama şimdiye kadar ona karşı koymuştu; ya ona yönelik bu son tehdit aslında bir tehdit değilse? Ya nişan tehlikesini tamamen kontrol altına almışsa?

"Kendine biraz daha güvenebilseydin işe yarayabilirdi," dedi Mak. "En ufak bir şüphe kırıntısı bile yenilgiyi getirmeye yeter," diye uyardı Lyros.

Asıl sorun da buydu: Emin değildi. Kendisini kurtarması için ona ihtiyacı var mıydı? Yoksa onun müdahale etmemesini mi istiyordu? İhtiyacının bu kadar şiddetli olduğu bu saatte, savaşmasına izin verme sözünü bozabilir miydi? Yoksa hâlâ yarım yıl önce ona söylediği şeyi yapmasını mı istiyordu?

Ondan bunu nasıl bekleyebilirdi? Ona güvende olmasını söylemişti. Tıpkı diğer herkes gibi. Herkes onun yanında savaşma şansını reddetti. Cassia'nın kendisi bile.

Öfke yeniden canlandı ve önce dizinde, sonra omzunda yeniden ağrılar başladı.

Onların güvenliği ve mutluluğu için savaşmaya onun da en az onun kadar hakkı yok muydu?

Vücudu ona kaçışlar ve savuşturmalarla hücumunun dağıldığını ve tekrar savunmaya geçtiğini söyledi.

Buna hakkı vardı. Bu onun da savaşıydı. Kimse bunu kabul etmeyecek miydi?

Kar Lio'nun ayaklarının altından kaydı. Daha fazla yere bastı ve bu onu çileden çıkardı.

Ama ona öfkelendikçe, daha fazla zemin verdi.

"Yine sinirlenene kadar iyi gidiyordun," dedi Mak. "Ne oldu?" diye sordu Lyros. "Avantajını yeniden kazanmaya çalış."

Lio denemekten başka bir şey yapmamıştı. Yapmaya çalıştığı her karmaşık hamleye birileri karşı çıkıyor ve onu en temel taktiklere geri döndürüyordu.

"kolaylaştırmayı bırak!" diye bağırdı. "Anthros'un saçmalıkları, bir süt çocuğu gibi şımartılmak istemiyorum!"

Kar gökyüzünü kapladı ve ona doğru düştü. Bu ona çarptı. Kraliçe'nin koğuşı böyle hissettiriyor olmalıydı. Sonsuz bir dağın tek bir insanın üzerine çökmesi gibi.

Çarpma Lio'nun ciğerlerindeki havayı dışarı sürükledi ve karnını ters yüz etti. Korkunç bir an için yüzünün altındaki nemin, karların üzerine kustuğu kan olduğunu düşündü.

Sonra yüzünü tekrar hissedebildi. Hâlâ uyuşuk olmasını diledi. Kan, tüm o acının içinde bir yerden geliyordu.

Maçtan önce tahmin ettiği gibi, iki çift güçlü ve nazik el onu yerden kaldırıyordu. Hareket etmek Anthros'un gibi acıtıyordu. Lio bir protesto hırıltısı çıkardı. Onlar bunu görmezden geldi. Lio kendini oturur pozisyonda buldu.

Mak onu dik tuttu. "Thorns, Lio, gerçekten de Zarafet Dansı'ndan ikinci kez kaçacağınızı düşünmüştük. Özür dileriz."

"Gerçek bir dövüş istediğinde, bunun için biraz daha hazırlıklı olacağını düşündük." Lyros, Lio'nun burnundan... dudaklarından... gözlerinden akan pisliği tutmak için çenesine bir bez dokundurdu.

Lio bezi kaptı ve ağzına bastırdı. En iyi iki arkadaşının üzerine üç geyiğin kanını kusmayacaktı. Bir elini Mak'ın omzuna koydu, kendini ayağa kaldırdı ve sendeleyerek uzaklaştı.

"Lio, yürüyor musun?" Mak uyardı. "Kötü bir fikir." "Seni Javed'e götüreceğiz," diye duyurdu Lyros.

Lio göremiyor ya da koku alamıyordu ve kulakları uğulduyordu. Mak ve Lyros şifacıya gidip onu da yanlarına almak üzereydiler. Lio'nun kanını kusmayacaktı.

Javed'in üzerinde de üç geyik vardı. Javed'in son fiziksel sınavını geçmek için kullandığı tüm sihir o zaman boşa gidecekti.

Hediyesi de neredeyse vücudu kadar kaos içindeydi ama aklının son da Cassia'nın cazibesine odaklanmak ve banyoya doğru adım atmak için kullandı.

Dizlerinin üzerine çöktü ve bütün gece içtiği damladan kurtuldu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

HYLONOME

MAK VE LYROS HER ZAMANKI GIBI anlayış gösterdiler. Lio'nun ani gidişini yalnız kalmak istediği şeklinde yorumladılar.

Her zaman olduğu gibi, toplam beş dakika boyunca sabırla beklediler.

Hamamın kapısını çaldılar. Yani, dövülmüş. Bu

Mak'ın yumruğunun açık sesi. Lio onlara gitmelerini söylemeye çalıştı ama midesi tekrar kasıldı ve çıkardığı sesleri *içeri gelin* anlamında yanlış yorumladılar.

"Tanrıça," diye nefes aldı Lyros.

Mak ilk başta hiçbir şey söylemedi. Öfkesi Birlik'e doğru hücum etti ve Lio'nunkiyle çarpıştı. Lio bunu rahatlatıcı buldu. Mak sadece çok değer verdiği biriyle ilgili gerçek bir sorun olduğunda böyle öfkelenirdi. O ve Lio bu yönden birbirlerine benziyorlardı. Lio eskiden birbirlerine hiç benzemediklerini düşünürdü. Ama Tenebra onu değiştirmişti...hayır. Kendisini olduğu gibi görmesini sağlamıştı.

"Javed'i getiriyorum. Şimdi," dedi Mak.

"Hayır," diye bağırdı Lio.

Lyros sert ama sakın bir şekilde cevap verdi. "Bu bir eğitim yaralanması değil, Lio. Bir şifacıya ihtiyacın var."

"Yapmayın! *Lütfen*. Bu kalsın. Açıklamama izin ver."

Temiz, nemli bir bez Lio'nun alnına bastırıldı ve o midesini boşaltmayı bitirirken arkadaşları ona destek oldu. Etraflarında serin bir büyü akıyordu. Kan kokusu azaldı ve odayı taze narenciye kokusu doldurdu. Şişmiş gözleriyle pek bir şey göremiyordu ama zemin artık kırmızı değil, gri bir bulanıklıktı.

"Bitti mi?" Mak sordu.

Lio'nun teni aşağılanmışlıktan yanıyordu. Vücudu hâlâ titriyor olsa da kabarmalar durmuştu. "Uh-huh."

"O zaman başını geriye eğme zamanı."

Kuzeninin talimatlarını izledi. Mak bezi yüzüne yerleştirdi. Lio kendisine ait olmayan kanın nemini ve bununla birlikte karanlık ve canlandırıcı bir büyü hissini hissetti. Mak ve Lyros'un Armağanlarının tanıtık karışımı Lio'nun gözleri, burnu ve ağzı üzerinde çalışmaya başladı.

"Topikal bir tedavi," dedi Mak kararlılıkla. "O zaman konuşuruz."

"Yüzündeki bu pisliğin daha sonra Zoe'yi korkutmasını istemeyiz."

Lio, Lyros'un yorumuna gülümseyecekti, ama canı magefire gibi yanacaktı.

Lio onlara "Bunu yaptığınız için teşekkür ederim," dedi. "Yani tekrar yaptığınız için." Mak kıkırdadı.

"Tıpkı senin bizim için yaptığın gibi," dedi Lyros, "sadece İnisiyasyon gecesinde, hepimiz Deneme çemberimizi mühürlemek için kanımızı döktüğümüzde değil."

Lio ikisinin burada olmasından çok memnundu.

Tanrı yardımcısı olsun, bu çok zor olmuştu. Neyin yanlış olduğunu bile bilmiyorlardı ama şu anda onlar için daha fazla minnettar olamazdı. Zirve'de olanlardan sonra Tenebra'dan döndüğü gece onları tekrar görmek büyük bir teselli olmuştu. Lyros ona düşünceli düşünceli bakmaya başlamadan önce eve zor varmıştı.

Lio'nun cevaplamak istemediği sorular vardı ve Mak onu babasının oğlu olduğuna dair şakalarla taciz etmişti ki bu şakaların hepsi çok doğrudu.

Onlara Cassia'dan bahsetmek için kaç kez o kadar istekli olmuştu ki neredeyse pes edecekti.

Lyros memnuniyetle, "Bu daha iyi," dedi.

Mak bezi çıkardı ve Lio görebildiğini fark etti. Gözlerinin etrafındaki şişlik gözlerini kırpmasına yetecek kadar hafiflemişti ve burnundaki ağrı dayanılabilir durumdaydı. Dudakları zonkluyordu ama istemeden de olsa konuşabiliyordu.

tekrar lanetledi. Keşke bu kötü tadı temizleyecek bir şey olsaydı diye düşündü. Ağzını. Geyik kanı dışında herhangi bir şey. Bu fikir bile üzerine bir mide bulantısı dalgası daha getirdi ve bu düşüncüyü bir kenara itti.

Lyros ona bir şişe uzattı. "Miden daha yeni yatışmışken sakın yutma."

Lio minnetle narenciye suyundan bir yudum aldı ve bezin içine tükürdü. Mak bezi ondan aldı ve başka bir temizleme büyüyle bir kenara fırlattı. Lio dikkatle hareket etti ve onların yardımıyla odayı kaplayan taş banklardan birinin üzerine çıkmayı başardı. Başını duvara yasladı.

Mak ve Lyros onun üzerinde durdular. Endişeleri Kan Birliği'nden ona doğru geldi ve Zarafet Dansı'nda olduğu gibi onu etkili bir şekilde köşeye sıkıştırdı.

Yüzük.

Lyros kararlı bir şekilde Lio'ya baktı. "Mak, Ritüel ayrılığımız sırasında aynaya bakma hatasını yaptığımdan beri kimseyi bu kadar hasta görmemiştim."

Mak'ın bakışları Lio'dan Lyros'a kaydı. "Ciddi misin sen?"

", siz de Lio'ya gizli bir paylaşım ile ilgili gevezeliklerinizden dolayı rahat vermediniz."

"Şaka yapıyordum!"

"Lio? Bu o mu?"

Gözlerini kapattı. Şimdi Cassia'ya ihanet edebilir ya da Mak ve Lyros'a yalan söyleyebilirdi.

Altı ay boyunca sırrını saklamak için ne kadar uğraşmış olursa olsun, *hiçbir zaman*

Yalan söyledi. Özellikle de Trial kardeşlerine.

Onu bu halde görürlerse, sorunun ne olduğunu hemen anlayacaklarını biliyordu. Özlemlerinin gerçek olduğunu herkese kanıtlamak için Ritüel ayrılığına katlanmışlardı. Mak ve Lyros aslında Lio'nun neler yaşadığını biliyorlardı.

Sadece onlar için sekiz gece sürmüştü. Yedi gece ve birkaç dakika. Sekizinci gece Şafak Uykusu'ndan yüzeye çıkar çıkmaz, Mak Lyros'a ulaşmak için dört kapıyı kırmıştı ve Herkes buna kesin demişti.

"Bize söylemen gerekirdi," diye itiraz etti Mak. "Son zamanlarda kimseyle paylaşmadın bile. Biliyor olmalıydık. Zoe ile birlikte olmadığın zamanlarda tek çalışmak ve antrenman yapmak. Hepimizle birlikte rıhtıma hiç gelmedin. İmparatorluk'tan gelen insan misafirlerden hiçbirini ısırmadın bile. beri..."

"Tenebra'dan döndüğünden beri."

Mak dondu kaldı, sonra iki eliyle yüzünü ovuşturdu. "Tanrıça, kör gözlerimi aç."

Lyros'un kendisi de oldukça hasta görünüyordu.

"Yarım yıl mı, Lio?" Anlamışlardı. Biliyorlardı.

Üzgünüm Cassia. Ama sen benim Grace'imsin ve onlar da benim kardeşlerim. Onlar da senin kardeşlerin.

"Bunu söyleyemem." Lio yüzündeki gülümsemeyi engelleyemedi.

"Lio, bizi oyalamanın sırası değil." Mak kaşlarını çatarak ona bir parmak salladı. "Bu kadar önemli bir konuda değil. Bize güveneceğini sanıyordum-"

Lyros elini Mak'ın koluna koydu. "Söyleyemeyeceğini söyledi. Söylemeyeceğinden değil."

"Söyleyemez mi? Yani, o kişinin statüsünü bize sözlü olarak kabul ederse, bu onun gelecekteki rızkı, mutluluğu ve akıl sağlığı için hayatı önem taşıyan birine karşı yasal olarak bağlayıcı bir taahhüt mü olacak?"

Gülmek hâlâ acıtıyordu. "Evet, Mak. Söyleyemem. Henüz söyleyemem. Ama ikinizin onun hakkında bir şey söyleyemeyeceğim ilk kişiler olmanıza sevindim."

Mak, Lio'nun yanındaki banka oturdu. "Önce başkasına söyleseydin çok kızardım."

"Tek bir ruh bile yok." Lio'nun gülümsemesi soldu. "Haberini bile yok." Lyros kaşlarını kaldırdı. "*Ona* söylemedin *mi*?"

"Tenebra'dan ayrılana kadar etkilerini hissedebileceğim kadar uzun süre ayrı kalmamıştık." Lio gözlerini kaçırdı. "Eve dönene kadar fark etmemiştim."

Sessizdiler. Evet, diye düşündü Lio. O kadar kötüydü.

"Bu hayatımda yaptığım en kötü hataydı," dedi Lio. "Onu Tenebra'da buldum ve onun kim olduğunu bilmiyordum ve onu almadan oradan ayrıldım."

İşte. Söylemişti. Bunu açığa çıkarmak çok iyi hissettirdi. Ne kadar başarısız olduğu gerçeğini.

Mak homurdandı. "Tipik."

Lio ona kaşlarını çattı. "Ne?"

"Kendini suçluyorsun," diye açıkladı Lyros sabırla. "Hiç tanımadığın bir insan misafir, şehrin öbür ucunda, hiç ayak basmadığın bir misafirhanede ayakkabısının içinde böcek bulursa, bu hep senin suçundur."

"Ne? Ben... Lyros, kıyaslama yok. Onun kim olduğunu anlamak ve ona bildirmek nasıl benim sorumluluğum olmaz? Xandra konusunda ne kadar aptalca davrandığımla o kadar meşguldüm ki, bir daha asla birinin benim hatam olduğuna inanmayacağıma karar vermiştim..." Majesteleri. "*Onu* gerçekten bulduğumda, çok geç olana kadar bu olasılığı ciddi olarak düşünmedim."

Mak, Lio'ya alaycı bir bakış attı. "Tenebra'da bir sezondan az kaldın. Öylece 'Tanıştığımıza memnun oldum' . Bu arada, damarlarındaki kan olmadan sonsuza kadar acı çekeceğim. Kalan zamanını benimle geçirir misin?"

"Lio, Mak ve benim bunu kabullenmemiz yıllar aldı. Emin olmadan önce uzun bir süre biliyorduk, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa. Ve çok da uzun sürmedi..." Lyros kelime aramak için durakladı.

"...güneşin ne kadar ciddi olduğu konusunda korkmayı bırakmadan önce," diye bitirdi Mak.

Lyros gülümseyerek başını salladı.

"Ama sanki her zaman emindin," diye itiraz etti Lio. "Sen Eminim konuda bir şey yapmanıza izin verilecek yaşa gelmeden önce bile, gerçi hepimiz biliyoruz ki, neyse ne."

Mak, Majesteleri'yle özel bir sırtış alışverişinde bulundu. "Sabrımızla tanınmıyoruz, değil mi?"

Lio diplomasisinin kalıntılarını terk etti. "Yaşlıların söyledikleri doğru mu? Yeteneğinizde ustalaşmadan ve İnisiyasyon sırasında Disiplin Denemesini geçmeden önce ziyafet çekerseniz, Kan Birliği sizi felakete sürükler mi?"

Mak ve Lyros birbirlerine Lio'nun muhtemelen yorumlayamayacağı bir bakış daha attılar.

"Önce Lyros bayıldı," dedi Mak.

Lyros bir kahkaha patlattı. "Oh, hayır. Ben -her neyse- o sırada kesinlikle sendin."

Mak kendinden memnun bir gülümsemeyle, "Zor bir görevdi," diye bitirdi sözlerini. Lyros'un bakışları yumuşadı. "Ve buna değdi."

"Seksen yıl, İnisiyasyon ve resmi inisiyasyon için beklemek için çok uzun bir süre.

Yetişkinlik," diye Lio. "konuda bir şey yapmama resmen izin önce onunla tanışmış olsaydım, ben beklemezdim. Aslında, Tenebra'daki herhangi bir insandan bir damla bile içmem resmen, açıkça yasaklanmıştı." Bu kadar çok gülümsemek kesinlikle acı veriyordu.

"Eee?" Mak sordu.

Lyros bir elini abartılı bir şekilde çenesine dayayarak Lio'yu inceledi. "*Semptomları* nedeniyle ondan *içtiğini* biliyoruz. Ama asıl soru şu..."

Mak sesini alçalttı. "Onunla *ziyafet* mi çekti?"

"Bizim küçük Lio sonunda masumiyetini mi kaybetti?" "Ben ikinizden de büyüğüm," dedi

Lio kesin bir ifadeyle. "Ama sen kandan doğdun," diye hatırlattı Mak ona.

Lyros bilgece başını salladı. "Baştan başlaman sayılmaz."

Lio kaçırıldı, her ne kadar niyetlerini takdir etse alay etmelerine gönlü razı olmamıştı. "Dört gece. Hepsi bu kadardı."

"O antrenman ringine geri dön. Dayanıklılığın üzerinde çalışmalısın."

Lio Mak'ın koluna yumruk attı. "Yabancı bir kâfirle gayrimeşru bir ilişkinin risk almaya değip değmeyeceğinden emin olmak için zamana ihtiyacı vardı. O zamana kadar, güneşe bağlı babasının büyücüsü Kraliçe'ye suikast düzenlemeye kalkışmadan önce sadece dört gecemiz kalmıştı. Hesperine elçiliği ve Özgür Lordlar Konseyi'nin tamamı ve ben güneşin vurduğu ülkeden kaçmak ve *onu orada bırakmak* zorunda kaldım."

Lyros'un gözleri büyüdü. "*Babası* mı?"

Mak uzun bir ısıklık çaldı. "Lio'nun dişleri kralın kızı tarafından parlatıldı."

"Bunun nasıl bir felaket olduğunun farkında mısın? Onsuz , ama istediğim gibi benimle gelmeyi kabul etseydi-"

Lyros daha yakına eğildi. "Seninle gelmesini sen mi istedin?" "Tabii ki istedim."

Mak şimdi yine sırtıyordu. "Kralın kızını dinledin ve seninle kaçması için onu davet ettin. Bunu nasıl bir hata olarak görebilirsin?"

"Hayır dedi. Sakın benim dayanıklılığım hakkında başka bir yorum yapmaya cüret etme." Mak'ın gülümsemesi kaybolmuştu. "Özür dilerim, Lio."

"Benimle kaçmak istemediğinden değildi. Hayır demenin ona neye mal olduğunu hissedebiliyordum."

"Elbette," dedi Lyros. "Şüpheli mi vardı?"

Karanlık anlarında, belki de öyle yapmıştı. Ama şimdi bunu onlara açıklamak inançlarını güçlendirdi. "Siyasi nedenlerden dolayı kalmak zorundaydı."

Lyros Lio'nun diğer yanına oturdu. "Ve sen de asil, kendini feda eden bir şey yaptın ve onsuz gittin."

"Orada bulunduğum süre boyunca asil ya da özverili hiçbir şey yapmadım. En azından herkesin düşündüğü şekilde değil. Ben gizlice girmiyordum Elçilik adına casusluk yapmak için Orthros'un sarayına gittim. Ben sadece onunla birlikte olmak için gittim."

"Demek başından beri bilgi kaynağınız oydu," dedi Lyros.

"Elbette," dedi Mak. "Kendisiyle ilgili her türlü *bilgiyi* paylaşmak isteyecektir.

Lio ile mümkün olduğunca."

Lio yine gülümsemeye dayanamadı. "Kraliyet büyücüsünün sadece bir Tenebran tapınak süpürücüsü olmadığını keşfetti. Beni 'Amachos'un aslında Cordium'daki Aithourian Çemberi tarafından eğitilen elit savaş büyücüsü Dalos olduğu ve kralla birlikte suikast planladıkları konusunda uyardı. Hepimizin hayatını kurtardı - Lyta Teyze ve Argyros Amca'nın, Kadi ve Javed'in,

Basir ve Kumeta'nın, benim. Kyria büyücülerinin tapınaklarında Dalos'tan sakladıkları Eriphite çocuklarını öğrendi. Prisma'yı onları Orthros'a güvenli bir yere götürmemize izin vermesi için ikna etti.

onları . Bize Zoe'yi, Bosko'yu, Thenie'yi ve diğer tüm yeni yavruları o verdi. Sırf ebeveynleri yanlış tanrıya taptığı için Tarikat'ın onlara neler yapabileceğini düşünmeye bile dayanamıyorum. Yaptığım her şey

Yaptığımı söyledi, o ve ben birlikte yaptık. Cassia olmadan bunların hiçbirini yapamazdım."

Bir iç . Altı aydan beri ilk kez onun adını yüksek sesle söylemişti, sadece kendi kulakları için peçeli odasında söyledikleri hariç.

Belki de yine de gerçekler konusunda tutumlu olmak için biraz çaba göstermeli, Mak ve Lyros'a sadece açıklamaktan kaçınamayacağı söylemeli ve gerisini saklamalıydı. Ama bunun için artık çok geçti. Ve tüm gerçeği söylemek onu çok rahatlatacaktı.

Onun Grace olduğunu biliyorlardı. Bu en tehlikeli sırdı. Her şeyi bilmemeleri için hiçbir neden yoktu.

"Kyria Tapınağı'ndaki o isimsiz bahçıvan," dedi Lyros, "seninle Prisma arasında mesajlar taşıyan. Başından beri Cassia o muydu?"

"Evet."

Mak başını salladı. "Javed bile Leydi Cassia'nın Zirve'de yaptığı konuşmayı dinlemesine rağmen bağlantıyı kuramadı. Tapınak adına elçilikten ilaç."

"Pekala, Lio. Bazı gerçeklere dikkat çekmek ya da onlardan uzaklaşmak konusunda kesinlikle dikkatli davrandınız."

"Bağışlayın beni. Herkese gerçeği söylemeyi ne kadar çok istediğimi bilemezsin. Ama herkesin bu işe karışan tek kişinin ben olduğuma inanmasına izin verdim, çünkü onu korumak zorundaydım."

Mak kaşlarını çatıyordu. "*Bizim* bilmemiz onu nasıl tehlikeye atabilir ki?"

"Benimle gelmemesinin nedeni Tenebra'da kalıp babasıyla savaşmak ve planlarını bozmak için elinden geleni yapmak istemesiydi." "Eğer tüm bunların arkasında o varsa," dedi Lyros, "suikastı durdurmak, Çocukları kurtarmak... Belli ki çok şey başarabilecek kapasitede. Hem de halkımızın haberi bile olmadan."

Sonunda, Lio onun gerçekte kim olduğunu görmelerini sağlayabilirdi. "Ona üzerinde çalışması için küçük bir şey veriyorsunuz ve o da bunu kralın tahtını sallamaya yetecek kadar güçlü bir silaha dönüştürüyor. Hem de kimse onun yaptığını bilmeden. O çok zeki. Benim için olduğu kişi olmasaydı bile, onu terk etmek yanlış olurdu. Ne pahasına olursa olsun onunla kalmam gerektiğine beni ikna etmek için aramızdaki bağın farkına varmam gerekmemeliydi. Zirve'nin sona erdiği gece neden sınırın onun tarafında durup Ücret'e katılmadım?"

"Rudhira seni toplar ve eve gönderirdi," dedi Mak. "O zaman tek başıma gitmeliydim."

"Hayır," diye bağırdı Mak. ". Yurtdışındaki aileden saklanmak için babamın eğitimini kullanan bir zihin büyücüsü fazlasıyla yeterli."

"Hespera'nın Merhameti. Üzgünüm, Mak."

"Eğer orada kalsaydın," dedi Lyros, "Zoe sensiz ne yapardı?"

"Cassia bunu anlayacaktır." Lio derin bir nefes aldı. "Yedi yaşındaki bir kızın onu tehlikeden uzaklaştıracak bir Hesperine'e ihtiyacı vardı."

arasına bir sessizlik çöktü. İşte o zaman Lio Kan Birliği'ndeki yarayı

"Cassia konusunda bize güvenebilirdin, biliyorsun," dedi Mak.

Lio kuzeninin onu anlamaya çalıştığını, ona hak vermeye çabaladığını hissetti. Ama Mak'ı incitmişti.

"Elbette sana güvenebilirdim," diye açıklamak için acele etti Lio. "Onu korumak için her şeyi yapardın... ve beni."

Mak yüzünü buruşturdu. "Doğru. Rudhira Tenebra'nın başkentine gider ve onu alır, sonra da sınırda Apollon Amca'ya teslim eder, o da Hediye Gecesi hediyesi olarak onu sana getirirdi. Kraliçelerin koruması olmasaydı, Lyros ve ben onlardan önce davranırdık."

Sonunda rahatlama gerçekten de Lio'nun içine işledi, kan derinliklerine. "Anlıyorsun. Senin yüzünden değil. Lütfen bunu asla düşünme."

Mak bir elini Lio'nun omzuna koydu. "Lyros başka bir krallıkta olsaydı, Hedon'un Tenebra Kralı ile olan özel görüşmesine, istediğini yapabileceğini , yanımda olacak, teşekkür ederim. Ama bunu doğru olduğunu düşündüğün şekilde yapmalısın."

Lyros Lio'nun diğer omzunu kavradı. "Yardım etmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Bu gizliliğe devam etmek anlamına gelse bile. Ama sormak zorundayım, yarım yıldır bu şekilde nasıl idare ettiniz? Daha fazla dayanabilecek misiniz?"

Mak bir şeye vurmak istiyormuş gibi görünüyordu. "Tanrı yardımcın olsun, Lio, bundan nefret ediyorum. Hepimiz nasıl çalıştığını biliyoruz. Senin için daha kolay olmayacak."

"Bu bir güç meselesi değil, Lio," diye hatırlattı Lyros ona. "Bu bir test değil ve başarı ya da başarısızlık diye bir şey yok. Bu sadece bedeninin doğası. O kişinin kanını bir kez tattığında, bedenin bağımlı hale gelir ve başka hiçbir besin bu özlemi dindiremez."

"Gerçi diğer kanlar onu hayatta tutmaya yetiyor." Mak'ın sesi sanki Lio kadar kendini de teselli ediyormuş gibi çıkıyordu. "Aslında açlıktan ölmeyecek."

"Hayır." Lyros'un sesi rahatlamış gibi çıkmadı.

Lio'nun devam etmek için onlara ihtiyacı yoktu. Kaderini zaten biliyordu.
Yapacaktı

ama bedeni onun kanına olan bağımlılığının üstesinden asla gelemeyecekti. Hiçbir hayvanın, insanın ya da Hesperine'in gideremeyeceği bir susuzluk hissedecekti. Şehvet duyacaktı ve onun dokunuşundan başka hiç kimse onu tatmin edemeyecekti.

bolluk ülkesinde sonsuza dek yoksunluğa mahkûm olacaktı. Hesperine'in varoluşunda asla anlayamayacağı bazı ironiler vardı.

Geyik kanı onu hayatta tutabilirdi ama bu nasıl bir hayat olurdu?

Lio objektif görünmeye çalıştı. "Diğer kanın bir nebze olsun rahatlama sağlamayı bırakmasının tam olarak ne kadar sürdüğünü biliyor musunuz?" Her halükârda yoksunluk belirtileri ve susuzluk için. Dolu bir midenin şehvete hiçbir faydası yoktu.

"Emin değilim," diye itiraf etti Lyros. "Hayvan kanından daha besleyici olan insan kanının daha büyük fayda sağlayacağını düşünürdüm. Ama ben seni tanıyor. Artık onun kim olduğunu bildiğine göre başka birinden içmeyi ."

"İkisi de aralarındaki bağı kabul edene kadar sadakat gerekmez," diye itiraz etti Mak. "Cassia birbirleri için ne olduklarını kabul etmediğine göre, Lio'nun herhangi birinden yiyecek aramaya hakkı var. İnsan misafirlerin ona geyikten daha çok faydası olur. Onlardan herhangi biriyle doğru dürüst bir şey paylaşacak değil ya. Sadece içki içmiş olur. Cassia'nın kıskanması bir neden yok."

Lio, bileğinden bir yudum içmek için bile olsa, bu durumdaki herhangi bir insana asla zarar vermeyeceği gerçeğini bir kenara bıraktı. Bu konu tartışmaya açıldı. "Birbirinizin tadına baktıktan sonra Lyros'tan başka birinden içmeye dayanabilir miydiniz?"

Lio, Mak'ın sessizliğini kesin bir *hayır* olarak algıladı.

"Şu ana kadar geyiklerle aran nasıl, Lio?" Lyros sordu.

"İkiden fazla mı?" Mak, Lio'nun son zamanlarda akşam yemeğinin hacmini gösterdiği temiz zemine baktı.

"Gecede iki kereden daha sık mı?" Lyros bastırdı.

"Durumum hakkında biraz rehberlik bulmaya çalıştım, ancak beni bulacaklarından korktuğum için kimseden bilgi istemeye korkuyordum.

Çalıştım

Eşleri olmadan hayatta kalmaya çalışan Hesperinleri anlatan bazı tarihi kayıtlar var, ancak bunların çoğu birinin öldüğü ve diğerinin hayatta kalan tek kişi olduğu vakalarla ilgili. Bunun uzun sürmediğini hepimiz biliyoruz."

"Tarih hakkında konuşmayı bırak," dedi Lyros ona. "Sen Hylonome değilsin." "Bu korkunç bir hikâye!" Mak'ın kaşları aşağı indi. "Bana bunu anlatma

Hatta baktığınız örneklerden biriydi."

Lio'nun tekrar okuduğu ilk mektuptu ama onları rahatlatmak için acele etti. "Sanki Gözlemevi kulesinin tepesinde oruç tutacak ve yıldızların arasında ölen eşime katılana kadar tüm kanı gibi. Doğam gereği o kadar dramatik değilim.

Ayrıca Cassia asla bütün bir kasabanın hayatını kurtarmak için on iki kötü savaşmazdı, sadece önyargılı köylüler

Tazılar onu parçalara ayıracak. Köpekler onu sever. Büyücüleri alt eder ve hiçbirinin haberi olmadan köyü kurtarır."

Grace'in asil ölümünden sonra Hylonome'un intiharının ürpertici aşk hikayesinden böyle küstahça bahsetmek... Cassia'dan böyle bahsetmek terimleri... Lio'nun trajik hikâyenin gücünü elinden almak konusunda umduğu etkiyi yaratmıyordu.

Mak'ın ilk ihanet duygusuna ve ardından gelen Trial kardeşlerinin endişesine dayanmanın zor olduğunu düşünmüştü, ama bu? Korkularını tadabiliyordu.

Onu kaybetmek istemediler. Aslında kaybedebileceklerinden korkuyorlardı.

YEMİN BAĞI

LIO BAŞINI tekrar duvara yasladı ve buhar odasının tavanından göremediği gökyüzüne doğru baktı. "Cassia için en iyi olanı yapmak zorundayım."

Lyros ona, "için de en iyisi neyse onu yapmalısın," dedi.

"Cassia babasının krallığında olduğu sürece tehlikede. Ben biz konuşurken hayatını riske attığını bilerek nasıl yaşayacağını biliyor. Ama bakın neler başarıyor. Özgür lordları birleştiren kişi o, biliyorsunuz."

Mak başının arkasını ovuşturdu. "Alınma Lio ama bence sen biraz aşık olmuşsun. Olağanüstü biri olduğunu biliyorum ama o keçi ziyafeti Tenebralılar kadınları doğru düzgün dinlemezler ve..."

Lio köşedeki tunik tomarını işaret etti. "Her şeyin kaydını tutuyorum. Bana inanmıyorsan okuyabilirsin. Kanıtların hepsi orada. Dikkatle kurgulanmış söylentiler, uzun süren stratejiler." Boğazını temizledi ve rüşvet, şantaj ve haraçtan bahsetmemeye karar verdi. "Hepsi onun."

"O ciddi, Mak."

Mak sırtını duvara yasladı. "O halde Şarj'ın kız kardeşimi aramak için hâlâ vakti olmasının sebebi o."

"Evet," diye yanıtladı Lio.

"Onunla tanıştığımızda," dedi Mak, "ona teşekkür etmek istiyorum, Lio. Birileri yapmalı."

Ne zaman? Mak ne zaman demişti. Bu her şeyi çok daha gerçek, hatta kesin gösteriyordu.

Lio, "Cassia'ya Bahar Ekinoksu'nda bir mesaj göndermeyi başardım," dedi. "Onun kanı güçlü bir odak noktası. Kapalı koğuşa rağmen, en azından yalnız olduğunu hissedecek ve yerini tespit edecek kadar onunla Birlik kurmayı başardım. Kraliçeler Son Çağrı'yı gönderirken ben de onun için bir illüzyon yarattım."

Lyros etkilenmiş görünüyor. "Büyünü Kraliçelerin büyüünün altına saklamışsın."

"Cassia'nın tepkisinin ne olduğunu bilmiyorum elbette. Onu sadece hissedebiliyordum, göremiyor ya da duyamıyordum. Ama en azından... Ona her şeyin bitmediği izlenimini verdim ve temas kurmamızın onun için ne anlama geldiğini hissettim."

"Sana ulaşmak için birini dövmeye hazır," dedi Mak. "Hata yapma."

"Şimdiye kadar muhtemelen teklifinizi kabul etmeye hazırdır." Lyros ayağa kalktı ve yürümeye başladı. "Ancak onu Tenebra'dan uzaklaştırmanın geniş kapsamlı sonuçları olacak. Neden bir sütçü kız olamadı ki?"

"Yetenekli bir bahçıvan ve dediğim gibi köpeklerle arası harika."

"Koruması bir köpek köpeği." Mak, Lio'ya sert bir bakış attı.

"Masum kızları korumak ve Hesperinleri yemek için yetiştirildiler. Dört geceden sonra kısa kesmek zorunda kalmanızın nedeni bu değil, değil mi? Sen mi geldin

Eve sahip olduğun her şeyle birlikte mi? Bunların tekrar büyümesi zaman alır."

"Köpeği *beni* seviyor. Ama sana nasıl tepki vereceğinden pek emin değilim."

Şimdi Birlik onların mizahıyla doluydu. Lio hâlâ kendini perişan hissediyordu ve Grace ile arasında hâlâ imkânsız gibi görünen ihtimaller vardı. Ama aylardır olmadığı kadar iyi hissediyordu. Cassia'sız geçirdiği o ilk geceden beri gerçeğe ilgili sinsi bir kuşkuya kapılmıştı.

Yine de Deneme Kardeşleri'nin onun için duyduğu korku hâlâ oradaydı, şakaların ve çözüm için mücadele etme isteğinin altında gizleniyordu. Yoksa Lio'nun kendisi için duyduğu korku muydu?

Lio, "Köpeği Flavian'ın mirasçı bırakamayacağından emin olsa her şey çok daha kolay olurdu," diye mırıldandı.

"Flavian kim?" Mak sordu.

"Peki hadım edilmesi neden isteniyor?" Lyros sordu. "Ayrıca İnsan erkeklerinin kendi doğurganlıklarıyla ilgili sağlıklı bir saplantıya sahip oldukları ve bunu kaybetmenin ona evrensel bir ders vereceği açıktır."

"Flavian kim?" Lio. "Cassia'nın köpeğini duyduunuz ama Flavian'ı mı? Siz ikiniz politikaya hiç dikkat ediyor musunuz?"

"Hayır." Mak en neşeli gülümsemesini takındı. "Tazılara karşı savaşma konusunda özel derslerimiz var. Annem her zaman Leydi Cassia'nın savaş köpeğinden bahseder. Knight'ın soyağacını ezbere sayabilirim. Görünüşe göre Bu gece Orthros'ta dolaşan Hesperinler ataları sayesinde uzuvlarını yeniden geliştirmek zorunda kaldı."

"Argyros Amca'nın Şövalye'den daha fazlasını anlattığına eminim."

Mak, "Babam Tenebra'yı anlatmaya başladığında, bu benim odadan çıkmam için bir işarettir," diye mırıldandı.

Lyros, "Biz fiziksel eğitimin netliğine ve doğrudanlığına odaklanmayı tercih ediyoruz," dedi. "Bu Flavian her kimse, onun üzerinde küçük bir Zarafet Dansı denememizi ister misin? Senin gibi nazik bir ruh onu tehdit etmek için ilham aldıysa, Lio, eminim bunu hak ediyordur."

"Teklifiniz için ne kadar minnettar olsam da, ben ona bir şans verdikten sonra ikiniz için ondan geriye hiçbir şey kalmayacak. Varsayımsal olarak konuşuyorum elbette. Gerçekçi olmak gerekirse, onun zamansız ölümü diplomatik bir felaket olur ve bundan kaçınmak gerekir."

Lio ellerini saçlarının arasında gezdirdi. Parmakları kulağının arkasına taktığı tek, ince örgüye takıldı. Cassia'ya verdiği diğer sözü hatırlatıyordu. Onun kim olduğunu ve parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin verdiğini anladığında, illüzyonunu onunla konuşturmuştu. Ona, onun için geri döneceğine dair yemin etmişti.

, o zamandan beri yalnız geçirdiği saatlerde ona söz vermişti... kendine söz vermişti... işleri yoluna koyacaktı. Onunla tekrar birlikte olabilmek için elinden gelen her şeyi yapacağına, böylece ona kendisi için gerçekten ne ifade ettiğini söyleyebileceğine, aceleci ve umutsuz bir şekilde yapamayacağı gibi mesaj ona geçici bir büyüçülük eylemiyle taşındı.

Lio yarım yıldır her iki sözü de yerine getirmeye çalışıyordu; ayrılma ve geri dönme sözlerini. Onun savaşmasına izin verme yemini ve Özlem'e karşı kendi savaşını bitirme yemini. Bu iki sözün çeliştiği her seferinde kendini suçluyor ve etrafındaki herkese öfkeleniyordu.

Belki de Deneme kardeşleri haklıydı ve onun tek gerçek hatası hatalar üzerinden düşünmek olmuştu.

"Lio, Flavian'ın *ölümünün* diplomatik bir felaket olacağını söyledi," diye belirtti Mak. "Onu öldürmek dışında verebileceğimiz pek çok bedensel zarar var. Gözleri olmadan yaşamak zorunda kalsa ya da bir daha asla yürüyemese siyasetin gidişatını bu kadar etkiler miydi?"

"Neden bu Flavian'a bedensel zarar veremiyoruz?" Lyros kollarını kavuşturdu. "O, özgür lordlar arasında tarafsız olan birkaç kişiden biri. Tüm akranlarının teveccühünü kazanarak aralarındaki kan davalarında dengeleyici bir etki yaratıyor. Aynı zamanda Tenebra'da tahtı onun elinden alabilecek tek kişi.

Lucis'i istiyor. Ne yazık ki istemiyor. Krala sadık. O kadar sadık ki Lucis ona izin veriyor..." Lio'nun öfkesinin gücü

Gift'inin kanı sıçradı ve yüzü zonkladı. "...mahkeme Cassia. Sunbind

şu kansız keçi ziyafetleri. Flavian benimle evleneceğini düşünüyor- Cassia."

Mak kıs kıs güldü. "Zavallı Flavian."

"Zavallı *Flavian* mı? Görünüşe göre Tenebra'nın kadın nüfusunun çoğuyla yatmış olan ve bunu tekrar yapması için sık sık yalvarılan zavallı güçlü, başarılı savaşçı sporcu Flavian mı?"

Mak boğazını temizledi. "Kadın nüfusunun çoğunluğu, ah..."

"Hayır. Cassia değil."

Lio böyle bir olasılığı hayal bile edemezdi. Flavian kendisini ona bu şekilde dayatmamıştı. Cassia erkeklerin istenmeyen ilgilerinden kaçınma konusunda çok ustaydı. Güçlüydü ve kendini koruyabiliyordu.

Ve Flavian'ın ilgisi kesinlikle istenmeyen bir şey olmalıydı. Lio, aradan geçen bunca aydan sonra hâlâ Cassia'nın sahip olduğu tek sevgilinin kendisi olup olmadığını bilmesinin mümkün olmadığını itiraf etmeyi reddetti. Ama o onun Grace'iydi. Cassia sadece onu istiyordu, tıpkı onun da sadece kendisini istediği gibi.

Lyros ve Mak, Lio'nun konuyla ilgili açıklamasını sorgulamadı. Birbirlerine sadece bilmiş bir bakış attılar.

"O senin... Cassia'n," dedi Lyros. "Flavian eşyalarını istediği zaman Hypnos'a gönderebilir. Ölüm Tanrısı ile zaten bir randevusu var."

"Cassia'na kimsenin dokunmasına izin vermeyeceksin," dedi Mak.

Sanki bu Lio'nun vermesi gereken bir karar değil de yıldızlarda yazılı bir doğa yasasıymış gibi konuşuyorlardı. "Cassia'nın benim müdahale etmemi istediğinden emin değilim. Flavian onun için gerçek bir tehdit olmayabilir. Bir kere, kralın bu ilişkinin daha da ilerlemesine izin verip vermeyeceği henüz belli değil. İzin verse bile Cassia'nın, babasının mimarı olduğu her türlü planı yok edeceğinden eminim. Ya bu evliliği engellemek için zaten bir stratejisi varsa?"

"Ya ?" Lyros sordu.

O zaman Lio hâlâ burada, Orthros'taydı ve birbiriyle çelişen iki sözü tutmaya çalışıyordu. Ve Cassia'nın ondan daha ne kadar dayanmasını beklediğine dair hiçbir fikri yoktu.

Mücadelesi ne kadar sürecekti? Sonunu görebiliyor muydu? Bahardan önce evliliğinden kurtulmak için bir manevra yapabilirdi ama ya sonra? Baharın Ekinoks Zirvesi'ni ve Lio'yu getirmeyeceğini anladığında ne yapacaktı?

Onun hareketlerini doğru okumuştı, değil mi? Tıpkı Orthros'tan kaçmaya çalıştığı gibi, onu Tenebra'ya geri getirecek başka bir Zirve için çalışmıyor muydu? Bu mesafede bile, birlikte oldukları zamanlardaki gibi aynı amaç için ortaklaşa çaba göstermemişler miydi?

"Ya kral bu evliliği isterse ve kız Flavian'la evlenmekten kurtulmanın bir yolunu bulamazsa?" Mak sordu.

"O zaman rotam belli olacak," diye cevap verdi Lio. "Onu kurtarmak zorundayım."

Mak başını salladı. "Üzülmektense tedbirli olmayı tavsiye edecek son kişi biliyorsun Lio, ama bu senin Cassia'n."

"Hangisinin doğru olduğunu bilmenin bir yolu yoksa," dedi Lyros, "hangi seçenek en güvenli?"

Bu sorunun cevabı daha net olamazdı.

Eğer Lio müdahale etmeseydi ve ona ihtiyacı olsaydı... Eğer sunakta Flavian'la yüzleştiği an gelseydi, hiçbir çıkış yolu olmasaydı, bunu durduracak kimse olmasaydı ve Lio onu bu durumdan kurtarabilseydi...

Lio onu terk ediyor olacaktı. O, Grace, onun güvenliğini ve mutluluğunu korumak için elinden gelen her şeyi yapması gereken kişi.

Bu düşünceye tahammül edemiyordu ama etmek . Yanlış karar verirse bunun onun için ne anlama geleceğiyle kesin olarak yüzleşmek zorundaydı.

O adamla istenmeyen bir evliliğe, bir evlilik *yatağına* hapsedilecekti.

Yoksa ölecekti.

Lio'nun başı . "Cassia babasının yapacağı her evliliğe bir ölüm cezası olarak düzenler. Onun zihninde ikisi de aynı şey. Böyle bir nişan kız kardeşi Solia'nın ölümüne *neden oldu*."

"Prenses Solia?" Mak sordu. "Babamın onun hakkında konuştuğunu duymuştum. Kralın varisiydi, değil mi?"

Lio başını salladı. "Anneleri farklı olmasına rağmen o ve Cassia birbirlerine . Cassia'nın gerçek bir ebeveyne en yakın olduğu kişiydi. Solia on yedi, Cassia yedi yaşındayken, kral prensesin Sonbahar Selamlaması'nda Özgür Lord Bellator'la dans etmesine izin verdi, Tenebralılar bunu bir nişan sözü olarak anlıyordu. Bellator, kralın bu sözü yerine getirmeye niyetli olmadığını anladığında, soylular ve kral arasında uzun süredir devam eden gerginlikler şiddete dönüştü. Bellator diğer bazı özgür lordlar isyan etti. Solia'yı yakaladılar ve onu öldürmekle tehdit ettiler.

Kral taviz vermedi." Lio arkadaşlarına baktı. "Onların şartlarını reddetti."

"Böyle mi öldü?" Lyros yüzünü buruşturdu.

"Cassia oradaydı, görüşmeleri dinliyordu. Babasını duydu

Kız kardeşinin hayatını bir kenara attı. Gün batımında, isyancılar Solia ve korumalarını kale duvarlarının üzerinden ateşlediğinde mancınık seslerini dinledi ve askerlerin, kralın kalıntıları toplamak için hiçbir adamı riske atmamaları yönündeki emirlerini tartıştıklarını duydu."

"Kanayan dikenler," diye yemin etti Mak. "Kralı Hypnos'a kendim götürmek isterdim ama bu, çocukların kız kardeşleri olmadan büyümesine neden olan katiller için fazla iyi."

Lio içten içe irkildi, kuzeninin yaralarını nefret ediyordu.

"Kral kendi kızını vahşice öldürmelerine izin verdi ve sonra cesedini orada çürümeye mi bıraktı?" Lyros sordu.

". Ama o gece Cassia kız kardeşinin cesedini almak için kaleye yaklaşmaya çalıştı. Tek başına. Zoe'den daha yaşlı değildi. Neler olabileceğini düşündüğümde... Ama bir isyancının oku neredeyse Cassia'yı bulacakken, bir Hesperine onu ölümün yolundan çekip aldı. O Hesperine ve iki yoldaşı Merhamet'i Solia'ya verdi, sonra da Cassia'mı güvenli bir yere götürdü. Beni ilk aramasının sebebi de buydu. O gecedan beri başka bir Hesperine ile konuşmak ve kız kardeşi için yaptıklarını bir yetişkinin anlayabileceği şekilde anlatmak için eline geçen ilk fırsattı. Ona ölen ölümlüleri Hespera'nın kendi ayinleriyle onurlandırdığımızı ve tıpkı Hediye'nin öldüğümüzde bedenlerimiz için yaptığı gibi kalıntılarını ışığa dönüştürdüğümüzü açıklama ayrıcalığına sahip oldum. Ona Hesperine errant'ların Solia'nın son düşüncelerini ve duygularını paylaştıklarını ve artık onun bir parçasını her zaman yanlarında taşıdıklarını söyleyerek teselli verebildim."

Mak öne doğru eğildi. "Hangi Hesperine'lerdi bunlar?"

"Bilmiyoruz. Cassia'ya isimlerini söylemediler."

"Onları nasıl tarif etti?" Mak sordu.

"Ayrıntıları düşündüm ve tekrar gözden geçirdim ama belki siz ikiniz benim fark etmediğim bir şeyi fark edersiniz."

"Bizi deneyin," diye ısrar etti Mak.

"Şey, Tenebran kökenli görünen iki kadın ve bir erkekten oluşan bir gruptu. Cassia hepsinin oldukça uzun boylu olduğunu söyledi, yani belki de Hediye'yi çocukken almışlardı..."

"...ya da küçük bir çocuk için çok uzun görünüyordu," diye bitirdi Lyros.

"Devam edecek pek bir şey yok," diye kabul etti Lio. "Resmi cüppeler giyiyorlardı..."

"Böylesine kutsal bir makam için bunu yaparlar," dedi Mak, "bölge ne kadar zorlu olursa olsun."

"Ama Cassia'nın o gece gördüğü her şey bir yanılsama olabilir," diye Lyros. "Hesperine'lerin görünüşlerini değiştirmeleri için pek çok neden vardır, bunlardan biri de Tenebran bir çocuğa kendilerini daha az korkutucu göstermektir."

"Yanlarında kesinlikle bir ışık büyücüsü vardı. Cassia dağınık, çok yönlü bir aydınlatma tarif etti."

Mak, Lio'nun karşısında boğazını temizledi. "Işık büyüsü pek çok Hesperin'in üzerinde çalıştığı dört temel yetenekten biridir. Bazen çok fazla."

"Cassia ayrıca kendisini güvende hissettiren bir gölgeyle çevrili olduğunu da hatırlıyor."

Mak parladı. "Bu kesinlikle bir Hesperine koruyucu büyüsünün tanımı. Onlardan biri gardiyandı."

"Aynı zamanda önemli bir yakınlık," dedi Lyros. "Lio az önce Hesperine'lerimizin yarısını tarif etti."

"Doğru. Bizim gibi muhafızlar yurt dışına gitme olasılığı en yüksek olanlardır."

"Elbette," diye devam etti Lio, "yanlarında en az bir büyücü ya da acıyı dindirmek için eğitilmiş bir şifacı ile seyahat etmiş olmalılar."

"Çünkü tüm Hesperine' için bu gereklidir." Mak içini çekti.

"Hangisinin bu iki temelden birine sahip olduğunu bilmenin bir yolu yok.

yakınlıklar." Lio başını öne eğdi. "Solia'nın muhafızlarından biri hâlâ yaşıyordu ama onu kimin tedavi ettiğini söylemediler."

"Armağan hepimize Merhamet etme gücü veriyor," dedi Lyros. "Cassia'yı kurtaran kişi her türlü büyüye sahip olabilirdi."

"Cassia'ya kişisel bir meselesini açtı. Kardeşi için yas tutuyordu. Onu yakalanmaktan kurtaramadığı için derin bir pişmanlık duyuyordu."

Mak başını salladı. "Ne yazık ki, bu bizim insanlarımızın çoğunu da tanımlıyor."

"Kroniklerimizde Hesperine'in Hükümdarlar Kuşatması'na katıldığına dair hiçbir şey yok," dedi Lio. "Bu da üçünün yaptıklarını rapor etmek için evlerine dönmedikleri ve yurt dışında kaldıkları anlamına geliyor olmalı O gecedan beri, yani en az on dört yıldır."

"Lyros, Hesperinlerin sahip olduğu özgürlük önüne alındığında bu alışılmadık bir durum değil ama Rudhira'nın onların faaliyetlerinden haberdar olması gerekir," dedi.

Mak'ın çenesi gerildi. "Hücum emir vermez. Rudhira, kimsenin sonunun Prometheus gibi olmaması için destek ve gözetim sağlar, ancak en iyi çabalarına rağmen, bir Hesperine'in sahada kaybolması için çok fazla yol vardır."

Lio da Lyros'a katılarak Kan Birliği aracılığıyla Mak'a sessiz bir cesaretlendirme gönderdi.

"Eve dönmeyi başaran Hesperinlerden herhangi biriyle görüşmeyi denediniz mi?" Mak sordu. "Biliyorsun ki Kraliçelerin her çağrısı Birini Orthros'a geri getirdiğimizde ilk yaptığımız şey Nike'tan haber alıp almadıklarını sormak oluyor, ancak henüz bir şey öğrenemedik."

"Korkarım benim sorularım da sizinkilerden daha fazla sonuç vermedi. Kimse Hükümdar Kuşatması hakkında bir şey bilmiyor gibi görünüyor. Ben de

Ama Cassia'nın kurtarıcıları Orthros'ta olsaydı şimdiye kadar onları bulmuş olurum."

Lyros başını salladı. "Annen onların buradaki hayata alışmalarına yardım ederken Komnena Hanesi'nden pek çok yeni gelen ve geri dönen geçiyor."

"Cassia'yı kurtaranlara onun hayatını kurtardıkları için minnettarlığımı sunana kadar pes etmeyeceğim. Ona halkımızın nezaketini gösterdiklerinden bahsetmiyorum bile. Bu yüzden tanıştığımızda bana güvenmeye yatkındı. Halkımızı sevmesinin ve Orthros ile Tenebra arasında barış için savaşmak istemesinin nedeni o üç Hesperine errant."

"İşte böyle, tüm çocukluğunu kurtaranlara veriyorsun." Mak Lio'ya şüpheyle baktı. "Elçiliği kurtarma ve barış için savaşma motivasyonunun bir adı olduğu ve bunun 'minnettarlık' olmadığı çok açık."

"Bunu o söyledi," diye itiraf etti Lio, kendi kendine hatırlatarak. "'Bunu sadece senin için yapardım' dedi."

"Elbette," dedi Mak ona.

Lyros, "Bu sefer onu kurtaracak tek Hesperine'in sen olmasından endişeleniyorsun," dedi.

"Lucis kendi kızının öldürülmesine izin verdi, çünkü prensesin tebaası arasındaki popüleritesi ve bildiği tüm sırlar onu kendisi için çok büyük bir tehdit haline getirdi. Flavian'ın Cassia'ya söz dansı teklif edeceğini duyduğumdan beri tek düşündüğüm bu. Lucis'in amacı da bu mu şimdi? Ya Cassia'nın kendisi için bir tehdit olduğunu biliyorsa ve bu durumu kız kardeşine yaptığı gibi ondan da kurtulmak için kullanmayı planlıyorsa?"

Mak, Lio'nun kolunu kavradı. "Eğer Cassia'nın hayatının tehlikede olma ihtimali varsa, şimdi tereddüt etmenin sırası değil."

Lyros ona sessizce, "Eğer onun hayatı tehlikedeysen, seninki de öyle," diye hatırlattı.

"Ayrılırken ona karşı gerçek bir tehdit olursa müdahale edeceğime karar vermiştim. Bir şekilde."

"Yanılıyorsan en kötü ne olabilir ki?" Lyros mantıklı düşündü. "Böylece daha fazla hainlik yapmasına engel olduğun için sana kızacaktır."

Lio da aynı argümanı dile getirdi, gittiğinden beri geri dönmek için her an kendi kendine tekrarlamak zorunda kaldığı argümanı. "Tüm hayatını kraldan korkarak geçirdi. Şimdi nihayet ona karşı duracak cesareti buldu. Onu bundan alıkoymaya hakkım yok. Bu ona sessiz ve itaatkâr olmaya geri dönmesini söylemek gibi bir şey."

"Bir Hesperine ile kaçmak nasıl sessiz itaatle eşdeğer olabilir?" Mak sordu.

"Kralın hayatı boyunca ona çektiirdiği adaletsizlikleri düzeltmek istiyor. Kız kardeşi için adalet istiyor. Ondan tüm bunları öylece bırakmasını isteyemem. Kendi halkı ve bizim halkımız için ne yaptığını bir düşünün."

Lyros, "Biriyle dövüşebilmesi için *hayatta* olması gerekiyor," dedi.

"Ama Cassia'yı kralın sarayından uzaklaştırdığımız an, onun duran tek kişiyi de ortadan kaldırmış oluruz. Onu kontrol altında tutan Cassia'nın etkisi olmadan Lucis, Cordium'u Tenebra'da kollarını açarak karşılayacak ve Savaş büyücülerinin krallığını serbestçe yönetmesine izin vererek halkımıza karşı yüzyıllardır görmediğimiz türden bir zulüm başlatabilirler. Biz buna hazır değiliz. Prens'in Ücreti hala... hazırlık yapıyor."

"Lio, burada kız kardeşimin hayatından ." Mak'ın lafı dolandırmayacağına güvenin. "Sanırım benim görüşümün burada bir ağırlığı var."

"Elbette öyle." Lio kuzeninin bakışlarıyla karşılaştı. "Dürüstlüğünüze değer veririm."

Mak tereddüt etti. "Bunu ailemin önünde asla söylemem. Onların acılarını daha da kötüleştirmek istemem."

Lyros, "Bizim yanımızda söylediklerinize dikkat etmek zorunda değilsiniz majesteleri," diyerek onu temin etti.

Lio, "Bu gece açıkça konuşulacak bir gece," diyerek aynı fikirde olduğunu belirtti.

Mak başıyla onayladı. "Nike'ın her an eve dönmesini diliyoruz. Annesi ve babası her gece onun güvende olup olmadığını merak ederek başlıyor ve bitiyor. Ancak Nike, Blood Errant dağıldıktan sonra Yurtdışında başına kalmaya karar verdiğinde risklerin farkındaydı. Aithourianlar onu ele geçirdikten sonra eskisi gibi olmadı.

Prometheus. Bence kederi muhakemesini gölgeledi. Ama o yolunu *seçti*. Zarar vermek için gelip gelmediğini ya da dışarıda olup olmadığını asla bilebileceğimizi sanmıyorum.

ve eve gelmek istemiyor." Mak hüzünlü bir kahkaha attı. "O annemin kızı. Başka kim Kraliçelerden gelen bir çağrıyı reddedecek kadar cesur olabilir ki?"

Lio daha önce sormaya cesaret edemediği bir soruyu dile getirdi. "Ona hiç kızdığın oldu mu?"

"Kanayan dikenler, hayır. Prometheus'un başına gelenlerden sonra bile Orthros'ta güvende olmak için kaçmadı. Tanrıça'nın uygulamalarını gerçekten ihtiyaç duyulan yerlerde sürdürmek için Yurtdışında kalma cesaretini gösterdi. Ona hayranım. Keşke onunla tanışabileceğim kadar uzun süre eve gelse de bunu ona söyleyebilsem. Ama Nike için bir şey yapamam. Hiçbirimiz yapamayız. Kendi hayatı için ortaya koyduğu iradeye saygı duymak zorundayız. Olsa bile..."

Lyros ayağa kalktı ve Mak'ın yanına oturdu.

Omuzları birbirine değdi ve Mak Lyros'un elini tuttu. "Hayatı için yaptığı seçim onu feda etmek olsa bile."

Lio ona, "Komuta hâlâ onu arıyor," diye hatırlattı. "Daha fazla zamana ihtiyaçları var."

"Daha fazla zamanınız yok. Nike'ın seçimlerini kabul etmeliyim. Sana olanları kabul zorunda değilim."

"Bu doğru," dedi Lyros. "Dava kardeşimizin acı çektiği gerçeği hakkında bir şeyler yapabiliriz. Yoldan çıkan Hesperinler Hespera'ya ve halkına hizmet etmek adına tehlikeyi göze alırlar. Sen bu fedakârlığı yapabilecek durumda değilsin. Aileni ve Zoe'yi düşün."

"Ve bizi, Lio. Tanrı biliyor ya, seni de kaybetmek istemiyorum." Lio yutkundu. "İkinize de minnettarım."

"Rica ederim," diye cevap verdi Mak. "İstedığınız zaman sizin için burnunuzu kırmaktan mutluluk duyarız."

"Onu güldürmeyi bırak, Mak. Ona bakmak bile canımı yakıyor."

Mak'ın cevabı bu kez şaka değildi. "Vücudu şimdiye kadar kendini onarmış olmalıydı. O kadar kötü durumda."

Lio halkı, ailesi ve Cassia için doğru olanı yapmak zorundaydı. Ama aynı zamanda kendisi için de.

Lio, "Cassia'nın isteği dışında Tenebra'daki Zirve'de ona yer ayarladım," dedi. "Ben bunu bir davet olarak gördüm, o ise istenmeyen bir müdahale olarak. Daha sonra onun rızası olmadan hareket etmemem gerektiğini anladım ama o

koltuğunu gerçekten istediğini fark etti. O andan itibaren büyük işler başardı ve eğer başarmasaydı, Dalos ve kral başarılı olacaktı."

"Böyle keşkeler üzerinde düşünmeye değmez." Mak başını salladı.

Lyros ürperdi. "Tanrıça'ya şükürler olsun. Hepiniz doğru zamanda doğru yerdeydiniz."

"Bir daha diplomatik bir görevi sıkıcı bir iş olarak görmeyeceğim. konuşuyoruz," dedi Mak. "Keşke ikimiz de seninle gelseydik diye düşünüp duruyorum."

"Oradayken sürekli bunu diledim," diye itiraf etti Lio. "Ama sen kalmasaydın, elçilik Tenebra'dayken sınırda kim devriye gezecekti? Kraliçelerin koğuşı bizi koruyor ama diğer taraftan sığınma talep edenlere uzanıp yardım edecek elleri yok."

Lyros sırtıttı. "Ayrıca, Stand'da inisiyelikten tam rütbeye terfi sağladı. Tıpkı Tenebra'daki başarılarınızın size Büyükelçilik."

Mak'ın göğsü kahkahalarla sarsıldı. "Eğer Lyros'la benim ne kadar eğlendiğimizi kimseye söylemezsen, Cassia'yla olan 'başarılarını' bir sır olarak saklayacağız. herkes gitmişti."

"Ne de olsa üçümüz halkımızın tarihinde inisiye olarak en kısa süreyi geçirdik," dedi Lyros. "Bunu belli etmesek iyi olur."

"Doğru," dedi Lio dayanılmaz kahkahalar arasında. "Kimsenin dişlerimizi parlatarak bu kadar çabuk ilerlediğimizi düşünmesini istemeyiz."

Mizahları bir anlığına soluklanmamızı sağladı. Ama sadece bir an.

Lyros, "Sen sınırın bu tarafında Cassia'nla birlikte kadar kendimizi güvende hissetmeyeceğiz," dedi.

"Burası onun için tek güvenli yer olabilir," diye hatırlattı Mak Lio'ya.

Lio dirseklerini dizlerine dayadı. "Basir ve Kumeta yarın Kraliçelerle tekrar görüşecekler. Flavian ve Cassia'nın Sonbahar Selamlaması'nda dans edip etmediklerini o zaman öğreneceğim. Gerçekten tehlikede olup olmadığını."

"O bile, sen hala öylesin," dedi Lyros.

"Ya onunla dans etmezse?" Mak sordu. "Kendi iyiliğin için ne yapacaksın, Lio?"

"Bilmiyorum." Lio ayağa kalktı ve Trial kardeşleri onu ayağa kaldırdı. "Ama Cassia yarın Flavian'la dans ederse, artık tereddüt etmeyeceğim."

ZOE

Lio ne kadar rahatladığını itiraf ETMEK İSTEMEDİ Mak ve Lyros onu eve götürmeyi teklif etti. Onunla birlikte Komnena Hanesi'ne geri dönmek onları zorlamadı ve onu tam olarak ailenin terasına teslim ettiler.

Yan kapı açık duruyordu, vitray panelleri evin içinden gelen büyü ışığı ve dışarıdan gelen ay ışığıyla aydınlanıyordu. Bu, Lio'nun cama kendi ışığını aşılamaı öğrenmeden önce yaptığı eski bir çalışmaydı ama kapı, Annemin en sevdiği Hediye Gecesi hediyelerinden biri olarak kaldı.

Babam her zaman soyu için inşa ettiğı evin, Grace'i ve çocuklarını eve getirene kadar bir anıt mezar olduğunu ve oğlu her pencere çerçevesini ve kapı aralığını renklerle doldurana kadar beyaz mermerden anıtın bitmeyeceğini söylerdi. Lio'nun önünde yüzyıllar sürecek bir iş vardı.

Lyros'un gözleri eğlenceyle kısıldı. "Bu tanıdık geliyor."

Mak kıkırdadı. "Birimiz yaramazlığımızın yanlış ucunu yakaladıktan sonra kaç kez birbirimizi eve taşımak zorunda kaldık?"

"Sadece kız kardeşlerimiz kayıp," diye düşündü Lyros.

"Evet. Deneme kardeşlerimiz." Lio üçünden de bu şekilde bahsetmeye devam ederse, belki de bunun sadece Kia ve Nodora için değil, Xandra için de doğru olduğunu düşünmeye başlayacaktı.

Lio, Mak ve Lyros'un çocukluklarında Bilgeliğin Uçurumu olarak adlandırılan yere yaptıkları lanetli keşif gezisinin başlangıcında Kia onlara uçurumdan atlamanın neden havalanmayı daha hızlı öğrenmelerine neden olmayacağına dair bir ders vermişti.

Dönüşlerinde onları Şifa Mabedi'nde ziyaret ettiğinde, onları görünce ağlamadan önce "Sana söylemiştim" demişti. Nodora onlara dehşete düşmüş, sempatik geçmiş olsun notları gönderirken, kendini Xandra'yı, Mak, Lyros ve Lio'yu daha şık bir hale getirmek için şifacıların harcadığı saatler kadar meşgul etme zamanı.

Xandra nihayet ziyaret için içeri girdiğinde, Lio onun meşhur öfkesini en çok neyin emin değildi. böyle bir şey yapmış olması

ya da diğerk herkesin onu karanlıkta tutarak korumaya çalıştığını söyledi.

Lio, "Sanırım diğerklerine söylediğimde siz ikinizle olduğundan daha fazla diplomasi gerektirecek," dedi.

Lyros, "Bize söylemek herhangi bir diplomasi gerektirmiyordu," diye .

"Yüzünüzün parçalanması ve ardından buhar odasının zeminine kusmanız kadar diplomatik bir şey olamaz."

"Sus," diye yalvardı Lio Mak'a. "Zoe seni duyabilir."

"Anlıyoruz," güvence verdi Lyros. "Mutlu haberinizi kız kardeşlerimizle nasıl paylaşacağınızı planlamanız gerekiyor."

"Bu farklı," dedi Lio. "Keşke öyle olmasaydı... eskiden öyle değildi... ama öyle."

"Kia ve Nodora için de durum farklı değil." Mak iç çekti. "Ama Xandra'ya söylemeden onlara söyleyemezsin ve *bu da...* şey. Umarım daha fazla beklemezsin."

"Beni uçurumun kenarına doğru mu itiyorsun?"

"Hayır, Lio." Lyros bir kahkaha attı. "Sadece acele etmeni ve onların acılarına son vermeni istiyoruz. Ne kadar rahatlayacakları hakkında bir fikrin var mı?"

Lio, Mak ve Lyros'un Deneme kardeşlerinin sırrına verecekleri tepkiye dair iyimser tahminlerini paylaşamıyordu. Hiçbir şey onu Xandra ile yapacağı konuşmadan korkmamaya ikna edemezdi. Bir zamanlar Majesteleri sandığınız kişiye gerçek Majesteleri'nizi keşfettiğinizi söylemekten daha rahatsız edici çok az şey olabilirdi, üstelik sonsuza kadar eski paydaşınızla tanışık kalmanız gerektiğini bilerek.

"Lütfen," diye yalvardı Lio, "ben hazır olana kadar bir şey söyleme." "Merak etme," diye söz verdi Lyros. "Söylemeyeceğiz."

Mak başıyla onayladı.

Lio teşekkür ederek onları omuzlarından alkışladı. Ailesinin auralarının içinde kıpırdanmaya başladığını hissedebiliyordu. Evde olduğunu biliyorlardı elbette. Peçesini sıkı sıkıya örtmek için elinden gelen tek şey buydu. Lio sadece babasının yardıma ihtiyacı olduğunu hissetti. Annesini endişelendirmek istemiyordu ve Zoe'nin gözlerinin içine bakmasına izin veremezdi.

Lio babasının yardım çağrısını kabul ettiğini hissetti. Babasının aurası evin içinde yükseldi ve sinsice yaklaştı.

"Babam bununla ilgilenmek için dışarı çıkıyor." Lio burnunu göstererek ya da belki de uyarmak için elini salladı. "Eve git ve biraz uyu. Bir sonraki savaşa bana yardım edemezsin."

"Bana iki kez söylemene gerek yok. Apollon Amca ile karşı karşıya geldiğinde tek başınasın." Mak başını sallıyordu ki bir esneme onu böldü. "Lanetli güneş. Şimdiden geldiğini hissedebiliyorum."

"Ezici yenilginizden dolayı yorgun musunuz? Anlaşılabilir." Lyros bir kolunu Mak'ın beline doladı. "Ama maçı kaybeden, galip ödülünü alana kadar dinlenmekten vazgeçmelidir."

İkisi gözden kaybolurken Mak'ın esnemesi bir sırtışa dönüştü.

Artık arkadaşları gittiğine göre, Lio'nun endişesi tüm üzerine çökmüştü. Terasın parmaklıklarına yaslandı ve açık olan yan kapıya baktı. Thorns, çok yorgundu. Ona duyduğu özlem yüzünden zihni zar zor çalışırken, Grace'i bulduğuna dair hayatını değiştiren haberi ailesine nasıl söyleyecekti?

Başına gelen en güzel şeylerden biri neden katlandığı en zor şeydi? Tenebra'ya ilk ayak bastığından beri Tanrıça'ya bu soruyu sekiz yüzüncü kez soruyor olabilirdi.

Lio daha ne söyleyeceğine karar veremeden babası evden çıktı. Babasının güçlü gövdesi narın kapı aralığı için fazla büyük görüldüğünde, Lio'nun bir kan doğumlu olarak Orthros'taki en uzun insan olduğunu unutmaması kolay oldu. Bakışları Lio'ya takıldığı anda, tek bir adımda terası geçti.

"Peki şimdi." Hasarı incelerken bir eliyle Lio'nun çenesini tuttu. Mermere dokunmadan onu yerden kaldıracabilen kadim bir el.

ve birçok büyücüyü yerin sokmuştu. Ama şu anda dokunuşu nazikti. Tıpkı Lio'nunkiler gibi koyu mavi gözler ona baktı, hüznüydü. "Kardeşimin seni Gözlemevi'nin tepesinden indirmeyi başardığını görüyorum. Argyros ve ben spor salonunda bir maç yapmanın sana iyi geleceği konusunda anlaştığımızda aklımızdaki bu değildi."

"Lyros ve Mak'ı suçlayamam," dedi Lio. "Bunu ben istedim." "Nedense bundan şüpheliyim."

"Hayır, ben yaptım. Tam anlamıyla."

"Onlardan bir meydan okuma istedin," diye tahmin etti babası. "Kırık bir burun değil."

"Senden bir lütuf dilemeliyim, Peder. Bu şekilde içeri giremem. Zoe'yi üzmem için hala çok şey gerekmiyor. Beni yaralı görmek onu üzecektir."

Babam altın kaşlarını kaldırdı. "Kendi oğluma kan vermek ne zamandan beri böyle bir törenle istemesi gereken bir lütuf oldu?"

"Ritüel dışında sizden içki içemeyecek kadar yaşlı olduğundan beri."

Babam başını arkaya eğdi ve güldü. "Senden içmek için çok yaşlı Ebeveynler mi? Bunu bin yıl tekrar dene. O zaman da aynı derecede eğlenceli olacak. Daha da iyisi, annenin üzerinde dene."

"Hayatım boyunca bu ayrıcalığın tadını çıkarmış olsam bile, yaşlı bir ilk kandan beslenmek bir nimettir. Kanınızı hafife almıyorum."

Babam baş ve işaret parmaklarını Lio'nun burnuna öyle dikkatli dokundurdu ki Lio irkilmedi bile. "'Lütuf' ve 'Baba', şimdiye kadar arzuladığım tek unvanlar. Ailemden bu kelimeleri her duyduğumda, İlk Kan Çemberi'ndeki koltuğumdan vazgeçebilirim."

Babasının geçmişi tanıdık bir hikâyeydi ama son zamanlarda Lio bunu daha önce hiç olmadığı kadar anlayabiliyordu. "Kraliçelerin bunu yapmana gerçekten izin vereceğini mi düşünüyorsun, özellikle de yedi yüz yıl boyunca koltuğundan uzak kaldıktan sonra? Lütfunuzla birlikte Orthros'a dönüp bir daha asla yoldan çıkmayacağınızı açıkladığınızdan beri bundan kaçış yok."

"En azından annene sunabileceğin bir unvan. 'Yaşlı Grace Komnena'dan daha azı ona layık olamazdı. Ve ilk hediyem olarak Çember toplantılarına katılmanın size bir faydası oldu."

"Evet, küçük bir faydası oldu. Sanırım hayatım boyunca Kraliçelerden önce size yardım ederek bir iki şey öğrenmiş olabilirim."

Babam boştaki elini, yüzüne doğru kalın, düzgün örgüler halinde uzanan ve başının arkasındaki uzun saç örgüsüyle birleşen ünlü sakalının sarı bukleleri üzerinde gezdirdi. Sanki farkında değilmiş gibi, parmakları altın renginin ortasındaki siyah örgünün üzerinde oyalandı. Annemin saç örgüsü babamın ağzının köşesinden başlayıp yanağından, kulağının altından geçerek sırtına iniyordu.

Lio, sakalları babasınıninkilere rakip olmaya başladığında Kumeta'nın yarı şakacı tavsiye sözünü bir kez daha düşündü. Evdeki tüm pencereleri vitrayla değiştirmek, kıyaslandığında kolay bir iş olurdu. Bazen Hesperine'in bedensel süreçlerinin yıllara yayılan hızı bir avantaj değildi.

"İşte." Babam başını salladı. "Kemikler taştan çok daha ince bir iştir, ama

Bunlar artık doğru yerlerinde ve iyileşmeye hazırlar."

Lio gözlerini kırptırdı. Hiçbir şey hissetmemişti. "Bunu sahada kaç kez yapmak zorunda kaldın?"

Babası yine güldü. "Bir burun için mi? Nadiren. Bir şey kırdığımızda, bu genellikle daha görkemli olurdu."

"Rudhira'nın gerçek bir şifacı olması iyi bir şey. Acıdığım rakipleriniz."

Bir zamanların Blood Errant'ı Apollon yırtıcı bir sırtışıyla parladı. Ama sabırla kolunu sıvayan ve bileğini Lio'ya uzatan babamdı. Savaş izi taşımayan bir bilek, sadece bu savaşa ihanet eden gevrek kaslar.

Hesperine bir zamanlar Tanrıçasına barış değil, savaş yolunda tapmıştı.

Lio başını eğdi ve babasının teklifini kabul etti. Kendini hazırladı ama yine de babasının kanını uzun zamandır ilk kez tatması damarlarına neredeyse onu sendeletecek kadar büyük bir darbe vurdu. Çocukken bunu hiç düşünmemişti. Ama tam gücüne ve babasınınkinin büyüklüğünü hissetme yeteneğine kavuştuğunda, mirasçısı olduğu kudretin değerini anlamaya başlamıştı.

Belki de soğuk bir gecede güçlü içkilerin tadı bir insana böyle geliyordu. İlk yanma geçtikten sonra Lio tepeden tırnağa ısındığını ve güçlendiğini hissetti. Dökmemeye dikkat ederek başını kaldırdı. Bu gerçekten utanç verici olurdu, üstelik hâlâ acemi bir yeni kanmış gibi babasından içmek zorundaydı.

Ama bunun doğru bir karar olduğunu inkâr edemezdi. Bu gece artık geyiğe ihtiyacı olmayacaktı. "Teşekkür ederim, baba."

"Kendi çocuğumun kanımdan beslenmesi için on beş asır bekledim. Bunun İnisiyasyon ile sona erdiğini asla düşünmeyin."

Lio babasının çoktan iyileşmiş olan bileğini sıktı. Babası da ona karşılık verdi.

"Şimdi söyle bana." Babamın sesi sakın ve sessizdi, emir vermiyordu. Aurası granit bir dağ kadar boyun eğmiş gibiydi. "Burnun neden kendiliğinden iyileşmedi?"

Lio içini çekti. "Sorularınıza cevap vereceğim. Seninle ve annemle konuşmam gereken şeyler var. Zoe uyuduktan sonra."

"Güzel."

Annemin çalışma odasının eşiğinden geçer geçmez, babamın dünyada her şeyin yolunda olduğuna dair hissi Lio'yu sardı. Babasının kendi elleriyle inşa ettiği ve annesinin adını verdiği ev her zamankinden daha güçlü duruyordu. Lio ve babası annesinin en sevdiği odadan geçerek Ayin salonuna girdiler.

Evlerinin ortasındaki mozaik Ritüel Çemberi tavan penceresinin altında parıltıyor, her zaman olduğu gibi ayın ışığını yakalıyordu. Kırmızı taşlar Hespera Gülü'nün taç yapraklarını, siyahlar dikenleri, beyazlar ise soylarının takımyıldızındaki yıldızları temsil ediyordu. Bu sembol Tenebra'dan dönene kadar Lio'yu hep yönlendirmişti.

Ailesi aylardır onu rahatsız eden şey hakkında nihayet konuşmasını bekliyordu. Babası açıkça Lio'nun içlerini rahatlatmak üzere olduğunu düşünüyordu. Onlara verecek hiçbir güvencesi olmaması, sadece korkunç gerçeği söylemesi Lio'nun canını sıkıyordu.

Küçük ayak sesleri Zoe'nin Lio'yu beklemeyi bıraktığını haber veriyordu. Ayak sesleri odasının dışındaki koridorda bir yerdeydi ki, yürümek için sabırsızlandığı anlaşıldı. Ritüel Çemberi'nin yanında belirdi, kendi betony tılsımı ani duruşta boynunda sallanıyordu.

hemen arkasındaydı. Zoe bir odadan diğerine adım daha uzağa gitmeyi öğrendiğinde, gerçekten de elleri dolu olacaktı.

Lio'nun küçük kız kardeşi iri kahverengi gözleriyle ona bakıyor, en sevdiği örtüsünü bir çadır gibi başının üzerinde tutuyordu. Lio tekrar yanında olduğu için Zoe hareketsiz ve sessizdi. Tenebra'dan eve dönüş yolculuğu sırasında onu güvende hissettirmek için gösterdiği çabalardan beri, Lio'nun yanında olması ona her zaman yeterli gelmişti.

Önünde tek dizinin üzerine çöktü, tıpkı o ilk gece, o korkmuş bir yetimken ve kendisi heybetli bir yabancıyken yaptığı gibi göz hizasına kadar eğildi.

Bu gece ona doğru yaklaştı ve kolunu dolamasına izin verdi. Adam ona sıkıca sarıldığında, kadın geri çekilmedi. Gerçekten de büyük bir ödül. Sonunda, belki de, sık sık yapmak istediği gibi, eve girer girmez onu kollarına atması konusunda kendini rahat hissedecekti.

"Eve dönmem bu kadar uzun sürdüğünü için özür dilerim," dedi Lio.

Hoşnutsuzlukla kaşlarını çatı ama onu eve ilk getirdiklerinde sık sık yaşadığı gerçek sıkıntının hiçbir belirtisini göstermedi. Kollarını indirdi, mantosunun başının üstünden sarkmasına ve gözlerinin içine sarkmasına izin verdi.

Lio, ailesinin sabrının ve ilgisinin Zoe'nin bir ölümlü olarak çektiği tüm acıların iyileşmesine yardımcı olduğuna dair her işaretten mutluluk duyuyordu. Yetersiz beslenme onu yedi yıl boyunca küçük bırakmış, izolasyon ise onu

Hayatta kalan birkaç Eriphite çocuğu dışında herhangi bir insan arasında yaşam. Yine de birçok yönden, zorluklar onu çok hızlı büyümeye zorlamıştı.

Hediye sağlığını geri kazandırmıştı ve artık on yıllar boyunca çocuk kalacağı için bedeninin kendini toparlaması için fazlasıyla zamanı vardı. İyileşebilmeleri ve nihayet büyüme fırsatına sahip olabilmeleri için en çok çaba göstermesi ve beslenmesi gereken zihni ve kalbiydi.

Kan Birliği'ndeki varlığı yumuşak ama inatçıydı ve şu anda somurtuyordu. "Neden gitmek zorundaydın? Biz zaten benim ve ahırda ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olduk."

Bu da Zoe'nin maiyetinin alışılmadık yokluğunu açıklıyordu. İki ocuk uyanık olduğu her dakika, en azından yürümelerine izin verdiğinde, onun peşinden gidiyordu. Ailelerinin ona yoldaş olarak seçtiği minyatür cins bir Hesperine çocuğu için taşıması kolaydı.

Lio gülümsemesini bastırdı ve ona olabildiğince ciddi bir şekilde cevap verdi. "Kaırdığım için üzgünüm. Ama eminim sen orada olduğu süreç benim olmamam umurlarında olmamıştır. Akşam yemeğini yedin mi?"

Sessizce başını salladı ve yere baktı. "Babam keilerimle birlikte ahırda uyuyamayacağımı söylüyor."

Babasının eli Zoe'nin başının üzerine geldi ve Zoe eskiden gibi irkilmek yerine gözle görülür bir şekilde rahatladı. Başının üzerinden Lio'ya göz kırptı.

Lio sırtıtmamak için daha da çok çabaladı. "Eğer ahırda uyusaydın, çok uzakta olurdun ve seni özlerdim."

Yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. Saşının bir tutamını çekiştirdi, tüm bu ilgiden dolayı gergindi. Anneleri geceler boyunca Zoe'nin saçlarını kirin altından kurtarmış ve tek bir telini bile kesmek zorunda kalmamak için her bir düğüm ve hırıltıyla uğraşmıştı.

Zoe'nin saçlarının kremalı kahve rengine düz, dirsek hizasında bir perde olduğunu ortaya çıkaran gerçekten sevgi emeği olmuştu. şimdi parlıyordu, ipeksi ve sağlıklıydı, tüm Hesperin arkadaşlarından övgü toplayan bir güven kaynağıydı.

İltifatlara nasıl karşılık vereceğini nadiren bilirdi, ama her zaman çok sevdiği mantosunu saçlarının çoğu görünecek şekilde giydi. Hacimli ipek eşarp, Lio'nun Trial kız kardeşlerinin çok düşünceli bir hediyesiydi. Zoe'nin Komnena Evi'nin yüksek tavanları altında kendini güvende hissetmesini sağladı.

Annesi Lio'ya gülümsedi ve Zoe'nin başının arkasını okşadı. "Tam da söylediğimiz gibi, tatlım. Lio, uyumadan önce sana iyi geceler dilemek için eve geldi. Hadi seni odana yerleştirelim."

Zoe itiraz etmeden, şimdi babalarının kolunun çemberinde duran annelerine döndü. Lio, insan hayatında bile uzun boylu olan annelerine baktı. Uzun siyah yelesi onunla birlikte ölümsüzlüğe gelmişti ve şimdi onu yeni hayatına verdiği sözleri simgeleyen sayısız örgüler halinde takıyordu.

Lio kendini bildi bileli bir örgü diğerlerinden daha kalındı, onun için olduğunu söylediği örgü. Şimdi Zoe için bir tane daha vardı. Şimdi her ikisi de babalarının kıvrırcık sarı örgüsüyle birlikte örülmüştü.

Zoe'nin göz hizasından manzaranın bu kadar tanıdık olması dikkat çekiciydi.

Zoe annesinin eteklerine yaklaşırken, Lio iç çekişini bastırarak ayağa kalktı. Küçük kız kardeşi için her şeyin basit olabilmesinden memnundu. Yeni ve güçlü bir duyguydu bu, ne pahasına olursa olsun öyle kalmasını sağlamak için duyduğu şiddetli dürtü.

OceanofPDF.com

CESUR BAHÇIVAN

Anne ve babası Zoe'yi yatağa yatırırken Lio odanın kapısında DURUYORDU. İlk kez kafasını neredeyse tavana çarpıyordu. Eski depo, anne ve babasının üst katta kızları için ayırdıkları sevimli odalardan çok farklıydı ama bu odanın alçak tavanı, Zoe'nin evde örtüsü olmadan kendini güvende hissettiği tek yer olmasını sağlıyordu.

Oda, ebeveynlerinin mutluluğunu kaldıramayacak kadar küçüktü. Uzun zamandır beklediği ikinci çocuğunun etrafına battaniye sarmak bile Annemin aurasını zevkle parlattı. Babam yatağın kenarına , sanki dünyada Zoe'nin gergin sorularını bir kez daha yanıtlamaktan başka yapmak istediği bir şey yokmuş gibi. Aslında yoktu.

"Gidip diğer çocuklara bakmamam gerektiğine emin misin baba?" Zoe üçüncü kez sordu.

Lio bu soruyu beklediğini bilse de, bunu duymak ona her zaman acı veriyordu. Düşünsenize, Zoe daha yedi yaşındayken annelik görevini üstlenmiş, on yaşındaki Bosko'dan başka yardım edecek kimsesi olmadan yetim arkadaşlarına bakmıştı. Artık bir anne olmadığını anlaması uzun zaman alacaktı.

İnsan büyükleri öldüğünde bakımına bırakılan hayatlardan sorumluydu.

"Diğer çocuklar da tıpkı senin gibi yataklarında ," diye onu rahatlatmış babam. "Aileleri, tıpkı senin gibi, ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olacaklar.

senin için yapıyoruz. susamış hissedersen annen ve ben hemen burada olacağız."

"Ya kötü rüyalar görürlerse?"

"Hiç kötü rüya görmeyecekler . Geçen sezondan çok kolay olacak."

Zoe betony tılsımını sıkıca kavradı. "Ya rüyalarında Tenebra'yı görüyorlarsa?"

Cassia bu yüzden geride kalmıştı. Bu çocuğu, Tenebra'da bir ölümlü, bir dişi, başkalarının utancının bedelini ödemek zorunda bırakılan bir çocuk olarak büyürken çektiği sefaletten kurtarmak için. Büyücüleri korumak için

Öldürülen çocuklar kendi halkından ve Lio'nunkilerden çok daha uzaktaydı.

"Bu gece hiçbiriniz bu konuda rüya görmeyeceksiniz," diye söz verdi babam. "Lio ve anneniz uyuduktan sonra bile ben uyanık olacağım ve eğer gündüz korkusu hissedersen onları kovalayacağım."

"Peki ya uyumak zorunda kaldığında ne olacak baba?"

"Annenin ve benim sihrim asla uyumaz ve biz uyanana kadar seni her an koruyacaktır." Betony dokundu. "Ve bu da öyle olacak."

"Hepimiz uyurken keçilerime kim bakacak?"

Anne ve babaları, Lio'nun son doksan yıldır sık sık gördüğü bir gülümsemeyle birbirlerine karşılık verdiler. Bir sırtışını bastırdı ve rahat bir nefes aldı. Zoe'nin sorumluluk duygusunu keçilerine yönlendirmek işe yarıyor gibi görünüyordu.

Annesi Zoe'nin başını okşadı. "Sihrimiz keçilerinizi de güvende tutacak."

Lio Tenebra'yı bu yüzden terk etmişti. Zoe çocuk olabilsin diye. En büyük endişesi hayvanları olmalıydı, kendi ölüm tehdidi değil. Lio'nun Çocukluğundaki ikinci şansının Hesperinleri ve insanları mahvedecek bir büyücü savaşıyla gölgelenmesine izin vermemeliydi.

Eğer Cassia'yı güvenli bir yere götürürse, uğruna savaştıkları her şeyi mahvedecek miydi?

eve getirmezse, kavgalarının bir sonraki o mu olacaktı?

O da bir kayıp olma tehlikesiyle karşı karşıya değil miydi?

Cassia ile tekrar bir araya geldiklerinde, Tenebra'da olduğu gibi daha iyi savaşılabileceklerine inanmak zorundaydı.

Zoe, "Lio bana bir hikâye anlatana kadar uyuyamam," dedi.

Lio anne ve babasına baktı. "Hikâye için vaktimiz var mı?"

Annelerinin neşeli memnuniyeti odayı yumuşak bir ışık gibi doldurdu. "Sanırım öyle."

"Devam et oğlum," diye onayladı baba. "Zoe, kardeşi ve masal anlatıcısı olarak Glasstongue'dan başkasına sahip olmadığı için çok şanslı."

"Nodora'nın türküsü çok cömert." Lio dilini Zoe'ye doğru uzattı. "Gördün mü?"

Tıpkı herkesinki gibi."

Kıkırdadı. "Bana Cesur Bahçıvan hakkında bir hikaye anlat."

Lio, Zoe'nin yatağının ayak ucuna oturarak bir terzi pozisyonu aldı. "Onun hakkında bir hikâye dinlemek isteyeceğini biliyordum. Hangisini anlatmamı istersin?"

"Kötü rüyalar hikayesi."

Lio gülümsedi. "Bu gece için mükemmel bir hikaye."

Annem ferforje yatak başlığına yaslanmış, bir kolunu Zoe'ye dolamıştı. Betony tılsımını yakınında tutan Zoe, annelerine sokuldu ve Lio'yu beklenti içinde izledi.

"Çok uzaklarda, Tenebra ülkesinde," diye başladı Lio, "çok nazik ve çok cesur genç bir ölümlü kadın yaşardı. Gün boyunca Kyria Tapınağı'nın bahçelerinde çalışmış."

Zoe'nin başının üzerindeki havada, ilk illüzyonunun şekillenmesine izin verdi. Zoe, tavanda yarattığı minyatür Kyria Tapınağı'na dikkatle baktı, ancak onca anlatımdan sonra görüntü artık ona tanıdık geliyordu.

Lio, Tenebra'ya dair kendi anılarından ve gün ışığında gördüğü resimlerden yola çıkarak tapınağı en ince ayrıntısına kadar yeniden inşa etti. Zoe'ye neredeyse ölmek üzere olduğu yeri gösterdi ve onu seven bir aileyle çevrili olarak yattığı Orthros'taki evlerindeki odasına sığacak kadar küçülttü.

Şimdi Lio onları tapınağın duvarlarının içine ve bahçelere doğru sürükledi. "Cesur Bahçıvan, bol miktarda sebzeye dönüşecek tohumlar ekti. Lezzetli meyveler verecek ağaçları budadı ve Tapınak büyücülerinin güçlü ilaçlara dönüştürebileceği bitkileri suladı. hastaları iyileştirir."

Zoe, topraktan filizlenen minik fidelerin ve yağlı, etli elmalarını sallayan dalların görüntülerine gülümsedi.

"Ve gece boyunca insanlara yardım etti," diye okudu Zoe.

"Gerçekten de öyle yaptı. Karanlığın sığınağı altında, Tanrıça'nın Gözleri yolunu aydınlatırken, gizlice iyi işler yaptı..."

Lio'nun hayali bahçesinin üzerine gece çökmüştü. Gölgeler onu çağırırdı. Pelerinli, yüzü kapüşonunun içinde saklı, kollarında bir sepet taşıyan ince bir figür.

Ailesi uzun aylar boyunca onun hakkında konuştuğunu duymuştu. Onun, Zoe'nin hayal gücünün bir kahramana dönüştürdüğü isimsiz bir bahçıvandandır, sadece kısa bir süre konuştuğu bir haberciden başka biri olmadığına inanıyorlardı.

"Cesur Bahçıvan'ın pek çok sırrı vardı," diye devam etti Lio, "ve bunları saklamakta çok iyiydi. Tapınakta kötü büyücülerden saklanan çocuklar olduğunu biliyordu ve kimsenin öğrenmemesini sağladı."

"Çünkü zeki ve nazik biriydi," diye mırıldandı Zoe.

Lio kendi kendine gülümsedi. Cassia bir hikâyede kahraman olduğunu bilseydi ne düşüneirdi? "Bir gece, Cesur Bahçıvan tapınakta saklanan çocukların kötü rüyalar gördüğünü öğrendi ve onlar çok

korkmuşlardı. Onları güvende hissettirmek istiyordu. Bu yüzden bahçesinden çocuklara yardımcı olacak güzel bitkiler toplamaya karar verdi. Güzel mor betony çiçekleri ve hoş kokulu yeşil betony yaprakları kesti ve bunları bezlerle birbirine bağladı."

Lio, Cassia'nın görüntüsünün etrafında bir betony çelenk filizlendirdi. Bir kare kumaş ona doğru kanat çırpıp ve elinin bir hareketiyle iğne ve iplik ona itaat ederek kumaş parçasını Zoe'nin boynuna taktığı tılsıma dikti. Cassia'nın berbat dikiş becerileri hakkındaki itirazlarına rağmen, ellerinin işini sanata, emeğini büyüye dönüştürdü, çünkü ona her zaman daha azı gibi görünmemiştir.

"Kumaşları dikerek tılsım haline getirdi ve tılsımları bir sepete koydu. Bu sepeti Tapınağın Prisma'sına, o da büyücülerine, onlar da kötü rüyalar gören çocuklara götürdü. İyi büyücüler Cesur Bahçıvan'ın yaptığı tılsımları aldılar ve Her çocuğun boynuna bir tane. Kötü rüyalar kovuldu ve çocuklar tılsımlarını kötü rüyaların Orthros'a, evlerine kadar taktılar."

"Çocukların isimleri ne?" Zoe'nin gözleri kapanmıştı ve onun havada çocukların yüzlerini canlandırdığını göremedi ama kendi kendine gülümsedi.

"Bütün çocuklar Orthros'a geldiklerinde yeni isimler aldılar," dedi Lio, "ne kadar cesur olduklarını göstermek için. En büyük kızın adı Zosime. Ve en büyük oğlanın adı Boskos ve Athena adında küçük bir kız kardeşi var..."

Artık Orthros'un en genç Hesperinleri olan iki düzine çocuğun her birinin adını söylediğinde Zoe'nin nefes alış veriş durmuştu. Sonunda uykuya dalmıştı.

Ya da değil. "Cesur Bahçıvan'ın adı ne?" diye mırıldandı. Hâlâ hikâyeyi alışlagelmiş sorusuyla bitirecek kadar uyanıktı.

Lio buna her zamanki cevabını verirdi. "Onun adı, yaptığı tüm iyi işler gibi bir sırdır. Cesur Bahçıvan'a hayranlık duyan herkes onun sırlarını saklamalıdır, tıpkı onun kendi sırlarını kötülerden koruduğu gibi büyücüler." Ancak bu cevabın artık yeterli olmadığı gece gelmişti.

"Cesur Bahçıvan'ın sırları bizimle güvende, bu yüzden sana ve sadece sana onun adını söyleyeceğim. Onun adı Cassia ve hâlâ Tenebra'da yaşıyor ve herkesi güvende tutmak için çok çalışıyor."

Zoe'nin gözleri açıldı ama sonra tekrar kapandı. "O kısmı bana hiç anlatmayın!"

"Uyandıktan sonra sana onun hakkında daha çok şey anlatacağım." "Uyumak istemiyorum..."

Ancak Zoe ona başka bir şey soramadan uyudu ve Lio'yu ebeveynlerinden gelen çok daha zor soruları yanıtlamak zorunda bıraktı.

OceanofPDF.com

KIRILMA NOKTASI

LIO PEÇESİNİ SABİT TUTTU ve kendini destekledi. Ama fırtına onlar Zoe'nin odasından çıkana kadar dinmeyecek gibi görünüyordu.

"Ritüel salonuna gel," dedi Anne, alçak sesle ve ısrarla, "sözlerimizin onun rüyalarını rahatsız etmeyeceği bir yere."

Ritüel Çemberine adım atıldılar ve Lio'nun hakkını yemeyelim, yüzüstü yere düşmedi. Anne ve babası mozağin karşısında duruyordu. Bir an için, Evdeki tek ses fiskiyelerin şırıltısı ve annemin çalışma odasındaki tanıdığının uykusunda kıpırdanan tüylerinin hışırtısıydı. Sonra sorular başladı.

"Zoe'ye anlattığın tüm hikayeler doğru mu?" Annem sordu.

"Onları romantikleştirdiğimi kabul ediyorum. Ama evet, hepsi özünde doğru."

Annemin kaşları çatıldı. "Elçiliğimizin Tenebra'da geçirdiği zamanla bağlantılı olarak şimdiye kadar sadece bir 'Cassia'dan bahsedildi."

"Yani," dedi Peder. "Leydi Cassia Basilis Cesur Bahçıvan - Zoe'nin hayranlığının nesnesi ve anladığım kadarıyla oğlumuzun melankolisinin nedeni."

Lio'nun da tahmin ettiği gibi, bu tek ifşaat yeterli olmuştu ve şimdi kendi davranışları ile Hesperinlerin siyasi farkındalığının periferisinde yer alan Leydi Cassia arasındaki tüm bağlantıları kuruyorlardı. Lio'nun dünyasının merkezi.

"Sarayın içine yaptığınız ziyaretlerin sebebinin o olup olmadığını sorabilir miyim?" Anne sordu.

Lio ellerini arkasında kavuşturdu. "Öyleydi."

Annesi uzun bir iç çekti ve rahatlaması babasını da etkiledi. Kolunu babama doladı ve babam da onu kendine çekti.

Lio'nun çenesi gerildi. "Korkarım bu rahatlamak için bir neden değil."

Babamın göğsünden alçak bir gümbürtü yükseldi. Gülüyordu. "Genç bir hanımın hasretini çekmekten daha kötü bir şey yok mu? Bu kesinlikle rahatlama sebebi."

Annemin bastırılmış eğlencesi şimdi bir gülümsemeyle kendini gösteriyordu. Lio korkunç haberleri vermeye çalışırken, ne kadar zamandır Zoe konusunda olduğu gibi yüzlerini dik tutmak için mücadele ediyorlardı?

Annesi, "Biz burada, Tenebra'da yaşadığın şiddetin peşini bırakmadığını hayal ediyorduk," dedi. "Eve getirdiğin yaralarla yıllarca mücadele korkuyorduk. En kötüsü de, ölümün zihinde bıraktığı izleri iyileştirmenin tek kesin yolu olan konuşmuyordun. Ben bile seni konuşmaya ikna edemedim. Derdinin ölüm değil de aşk olduğunu öğrenmek, sağ salim döndüğünden beri yaşadığımız en büyük rahatlama oldu."

Lio gerçeği farklı bir sırayla sunmalıydı. Onlara güvence verir vermez bu güvenceyi ellerinden almak istemiyordu. Ama bunun ne kadar ciddi olduğunu açıkça belirtmeliydi.

"Pekâlâ," diye gözlemledi annesi, "Tenebra'daki durumla ilgili olarak sürekli tetikte olman için bir nedenimiz var artık."

"Ve geri dönmek için tekrarlanan talepleriniz." Baba başını salladı. "Ioustin'den Charge'ında bir yer istediğinde, ona nedenini söylemeliydin. Hayır demeden önce gerçekten tereddüt edebilirdi."

Lio şakağını ovuşturdu. "Gördüğüm kadarıyla Rudhira sana da yazmış."

Babası sırtıttı. "Sen benim gönlümdeki Hesperine'sin, Lio."

Lio bunu duyunca teselli bulmaya çalıştı ama hayal kırıklığı hâlâ çok tazeydi. "Yine de kimse isteklerime kulak asmıyor." Babası bile.

Babası ona, "Evde benim için endişelenecek bir annem yoktu," diye hatırlattı.

Annem gülümsemesini gizlemek istercesine dudaklarını birbirine bastırdı.

"Ben her şeyi kabul ederim

"Benim endişelerimin üzerine yatmak istiyorsun, aşkım. Oğlumuz için üzüldüğünde bana söylediğin şeyleri tekrar etmeyeceğim."

Ailesine söylemek Mak ve Lyros'a söylemekten daha kolay ama bir o kadar da zordu. Annesi ve babasıyla, yakın kan bağıyla, bağlayıcı bir taahhütte bulunmadan kelimeleri yüksek sesle söyleyebilirdi... ama çok daha kötü bir şeyi çağrıştıracaktı. Eğer Deneme Kardeşleri onun için korkuyorsa, ailesinin korkusu ne kadar büyük olmalıydı?

Ama rotasını çizmişti. Şimdi zamanı gelmişti.

"Annesi, Babanın yolundan önce biraz daha büyümeni bekle," diye öğütledi. Bizim huzurumuz için değilse bile Zoe'nin huzuru için. En azından bir seksen yıl daha, o reşit olana kadar."

"On yıllarım yok," dedi Lio. "Aylarım bile yok. Şimdi harekete geçmeliyim."

Annesi, "Böyle bir zamanda böyle duygular doğaldır," dedi. "Sevdiğin zaman, çok güçlü bir şekilde seversin. Büyük bir bağlılık duygusu hissetmek senin doğanda - bu da sende hayran olduğumuz bir şey."

"Bu sezon geyikten başka bir şey içmedin, değil mi?" diye sordu babası.

"Lio! Geyiklerden biriyle kişisel olmayan bir anlaşma yapmış olabilirsin. En azından insan misafirler. Onu unutmanın zaman alacağını herkes biliyor ama geyik için yarım yıl mı?" Annesi Ritüel Çemberi'nin etrafında döndü ve bir elini alına, sonra bileğine bastırarak nabzını ölçtü. "Hasta olmaman bir mucize."

Lio, peçesinin annesine ne kadar hasta olduğu gerçeğini kadar güçlü olmasından memnundu; savaş eğitimine başlamak için gereken fiziksel sınav sırasında Javed'i kandırmaktan bahsetmiyorum bile.

Babası düz bir bakışla onu sabitledi. "Bu gece, eğitim yaraları benden bir içki almadan iyileşmeyecek."

"Baba-" Lio itiraz etti.

"Zoe gerçeklerden korunması gereken bir çocuk. Annen değil."

Annesi uzandı ve saçlarını alnından geriye doğru taradı. "Orthros'a yeni gelenlere zihinlerini iyileştirme yolunda rehberlik ettiğimde, geride bıraktıkları üzücü geçmişlerindeki her şeyle yüzleşiyorum. Ben kendi kurtuldum. Bir annenin hassas kalbine sahip olabilirim ama beni kıracak hiçbir şey yapamaz ya da söyleyemezsiniz."

Lio'nun planladığı konuşma onu terk etti. Bu önemli duyuruya doğru ilerlemedi ya da bu duruma yakışır anlamlı bir açıklama yapmadı. Gerçek sadece ağzından çıkıverdi. "Cassia benim Majestelerimdir."

Hangisini daha ezici bulduğundan emin değildi. Kan Birliği'ni sular altında bırakan duygularının derinliği mi, yoksa onu eve yeni dönmüş kayıp bir evlat gibi kucaklamaları mı? Başını babasının omzundan kaldırdığında, tüm bu sefil durumu çok daha katlanılabilir kılan bir şeyi fark etti. Ailesinin mutluluğu korkularından daha güçlüydü.

"Seni onu almaya götüreceğim," diye açıkladı babam.

Tanrıça korusun. Kulağa çok kolay geliyordu.

Babam anneme döndü ve onun ellerini tuttu. "Oğlumuzu, Grace kızımızla birlikte tek bir çizik bile almadan eve getireceğimi biliyorsun."

Birleştirdikleri ellerine baktı ve onun elini sıktı. "Lio ve Cassia daha iyi bir koruyucu isteyemezdi."

"Zoe susamaya vakit bulamadan Solorum'a girip çıkabiliriz. Bensiz uzun süre kalmana gerek yok." Babamın bakışları eğlenerek yumuşadı. "Eminim Lio'nun, Majestelerini benimle dönmeye ikna etmek için harcadığım zamandan bile daha az zamana ihtiyacı vardır. Ne de olsa ben çok daha az diplomatım."

"İkna yöntemleriniz hakkında ne düşündüğümü biliyorsunuz." Bir sırıtma onun endişeli ifadesini hafifletti. "Lio'yla beni Tenebra'dan kurtardığınız gibi, şimdi de Cassia'mızı kurtaracağınızı biliyorum."

Cassia'dan aileden biri olarak bahsetmekte ne kadar da hızlıydılar. Nerede olduğunu bilseler tıpkı Nike gibi onu kurtarmak için planlar yapmaya başlamışlardı bile.

Sonunda kendini bırakmak, kılıcını büyüklerinin her şeyle ilgilenmesine izin vermek ne kadar harika olurdu.

Lio, "Bu o kadar basit değil," dedi.

"Otur," diye yanıtladı babası. "Hareket tarzımıza karar vereceğiz."

Lio'nun bildiği bir sonraki şey, dizlerinin arkasında bir sandalyenin olduğuydu. Annesi ve babasının sandalyeleri çektiklerini görene kadar içine gömülme dürtüsüne direndi kendileri için de. Eğer bu sadece gururunu yatıştırmak için yapılmış bir jestse, bunu sorgulamadı ve minnetle yerine oturdu. Başını ellerinin arasına alma dürtüsüne karşı koymak daha zordu.

"Benimle birlikte Orthros'a dönmesini istediğimde, kalıp babasına karşı çalışabilmek için bu şansı tepti."

Durumlarını açıklamanın beklediği kadar zor olmadığını fark Lio'yu şaşırttı. Cesur Bahçıvan'ın tüm hikâyeleri onu da ailesini de hazırlamıştı. Sonunda onlarla gerçek Cassia hakkında konuşmak rahatlatıcıydı. Aslında bu nadir bir zevkti. Tüm çabalarına rağmen, muhtemelen Cassia'yı sevmeleri için can atan bir aptal gibi konuşmuştu.

Ama denemek zorunda olmadığını biliyordu. Onlara Grace'inin, Grace kızlarının, Tenebra'nın ve orada hâlâ gizlice çalışmakta olan Hesperinlerin güvenliği için gerekli olduğunu söyleyebildiği şu andan daha gururlu olduğu bir an olmamıştı.

Hayal edebileceğinden daha zor olan şey, babasını Lio'nun aylardır yapmak istediği şeyi ikna etmeye çalışırken, en iyi yardım kaynağını uzaklaştırmaktı: ona gitmek.

"Tabii ki bize söylemedin." Annesi iç çekti. "Tıpkı baban gibisin... ve benim gibi. Her zaman meseleleri kendi ellerine alıyorsun. Seninle gurur duyuyoruz."

"Gerçekten de öyleyiz."

"Teşekkür ederim," diye geveledi Lio.

Özlem gerçekten de muhakemesini etkilemişti. Tepkileri hakkındaki tüm tahminleri yanlış çıkmıştı. Yine de anne ve babası sıra dışı, çoğu zaman şaşırtıcı insanlardı. Beklentileri karşılayarak çok fazla şey elde etmemişlerdi. Aslında, ölümsüzlüklerinin büyük bir kısmını her fırsatta beklentiler.

Annesi, "Son dört ayla kadar iyi başa çıktığın için kendinle gurur duymalısın," dedi.

"Emin değilim." İtiraf bir kez daha ona rağmen ortaya çıktı. "Rotamdan emin olmak çok zor oldu."

"Hilt'in tepesine giden pek çok yol var."

Hilt, Tenebralıların istenmeyen çocuklarını ölüme terk ettikleri ve sapkınları izledikleri yer. Halkının en büyük kurtarışlarının yapıldığı yer. Her Hesperine'in doğru olanı yapma çabasının sembolü.

"Ama dağın hepimizin altında parçalanmasına neden olmadan uçurumdan nasıl indireceğim?"

"Bu endişe edilecek bir şey değil," dedi babası basitçe. "Cassia Tenebra'da kalmamalı. Tüm halkımızı eve getiriyoruz ve sınırları kapatıyoruz. Cordium huzursuzca kıpırdandığında her zaman yaptığımız şeyi yapıyoruz, Hesperine ya da ölümlü her insanın sıkıntılı zamanlarda yaptığı şeyi. Akrabalarımızı yakınımızda tutuyor ve kapıları kapatıyoruz. Cassia artık bizden biri, sadece Tıpkı onun üç isimsiz kurtarıcısı, Nike ve hâlâ aramakta olduğumuz diğerleri gibi. Cassia'nın nerede olduğunu ve güvende olduğunu bildiğimiz için sevinin. Şimdilik."

"Ama Cassia diğerlerini koruyacak, onları bulmamız için bize zaman kazandıracak güce sahip. Hayatını kurtaran ve kız kardeşine Merhamet veren Hesperines errant adına isteyeceği şey budur."

"Bu onun görevi değil. Bu iş Ioustin'in elinde ve ondan iyisi de yok. Cassia mümkün olan en kısa sürede bizimle birlikte evde olmalı." "Ya istediği bu değilse?"

"Mesajını duydu," diye hatırlattı annesi ona. "Onun için geri döneceğini biliyor."

"Ama bunu yaptığımda, ya cevabı geçen yılki gibi olursa?" "Öyle olmayacak," dedi babası.

"Lio." Annesi öne doğru eğildi. "Fikrini uzun zaman önce değiştirmiş ama Tenebra'dan ayrılmaya hazır olduğunu sana söylememiş olma ihtimalini hiç düşündün mü?"

Lio'nun göğsü sıkıştı ve bir an için söyleyecek söz bulamadı. Bunu hiç düşünmemişti.

Bunu istememişti. Bu, kötü şekilde başarısız olduğu anlamına gelirdi. Kız başından beri kurtarılmayı bekliyordu ve o ona yardım etmek için parmağını bile kıpırdatmamıştı.

"Bir insan olarak bile aranızdaki bağı hissetmediğini mi sanıyorsun?" sordu annesi.

Cassia olmadan kendini sadece yarım bir canlı gibi hissettiği ve Cassia'nın Tenebra'da iyi bir mücadele verdiği uzun ve aç geceler boyunca Lio'yu en çok rahatsız eden soru buydu. Ya ona ihtiyacı varsa? Ya hissetmediyse? "Sence o da ayrılığı benim kadar hissediyor mudur? ne yapacaksın?"

"Öyle olduğunu biliyorum." Annem parmaklarını babamınkilere doladı. "İnsan olduğum zamanlarda bile babana olan ihtiyacım derindi. Lütuf Hediye ile başlamaz, ancak sadece Hediye aracılığıyla doyuma ulaşabilir. Özlem susuzluktan, hatta açlıktan bile öte bir şeydir. Cassia'nın sana ihtiyacı var."

"Yarın gece kesin olarak öğreneceğim," dedi Lio. "Basir ve Kumeta'nın getirdiği haberleri çoktan duymuş olmalısınız."

"Evet," diye yanıtladı babası, "tüm yaşlı birinci kanlar Solorum'a gelen Antoryalı büyücülerini tartışıyor. Keşke onları tartışmaktan daha fazlasını yapabilseydim."

"Cassia için bir tehdit oluşturuyorlar mı?" Lio'nun annesi sordu. "Onun halkımıza yardım ettiğinden şüphelenme ihtimalleri var mı?"

"Kralın planlarının Cassia için en büyük tehdit olmaya devam ettiğine inanıyorum," diye yanıtladı Lio.

Artık onun güvenliği için duyduğu korkuyu bir orman yangını gibi yaymıştı. Hiç yoktu

Alevleri körüklemekten ve ailesine Flavian'ın kur yaptığını söylemekten başka çaresi yoktu. "Eğer onunla dans ederse," diye sözlerini tamamladı Lio, "bunu Flavian'ın

nişandan kaçınmanın bir yolunu bulamadığını ve yardımına ihtiyacı olduğunu söyledi. Harekete geçme zamanının geldiğini anlayacağım."

"Harekete geçme zamanı geldi," dedi babası, "dans etse de etmese de."

"Baba, onun çalıştığı her şeyi yok etme riskini almayacağım.

Yapacağım.

Kılıcı elinden alıp, düşmanı -babası- ülkeyi engelsiz bir şekilde dolaşırken bir kuleye güvenli bir yere sürükleyemezdim. Beni asla affetmezdi ve affetmemekte de sonuna kadar haklı olurdu."

"Ona ihtiyacın var. Onu eve getiriyoruz."

"Bunu onun yöntemine göre yapmalıyım. Hayır, Tenebra'da birlikte çalıştığımız gibi bizim yolumuzla. O çabalar boşa gitmedi. O zaman doğru olanı yaptığımızı *biliyorum*, bu yüzden o yol şimdi de doğru yol olmalı."

"Bir planın var mı?" diye sordu babası.

"Ona bir yolunu bulacağıma söz verdim. Bulacağım. Bana sadece onun durumunu yeniden değerlendirmem için Sonbahar Selamlaması'ndan sonraya kadar süre verin. O zaman sana aklımda ne söyleyeceğim."

Anne ve babası bir an için sessiz kaldılar, muhtemelen onunla ilgili birçok tartışmalarından birini yapıyorlardı. Bunun ona İçki ikram etmekle aynı kategoride olduğundan hiç şüphesi yoktu. Onun iyiliğini onun duyamayacağı şekilde tartışmaları için asla çok büyük olmayacaktı.

"Çok iyi." Babamın sesi mutlu gelmiyordu ama aurası açık bir gururla parlıyordu. "Seni her zaman kendi işini kendin yapman için yetiştirdik.

kararlar. Kendi Grace'inizle nasıl ilerleyeceğiniz konusunda en iyi kararı siz verebilirsiniz. Yarın neler olacağını göreceğiz ve sonra planınızı tartışacağız."

"Teşekkür ederim, Peder."

"Ancak çok fazla beklemeyeceğiz," diye buyurdu anne. Babam granit bir dağsa, o da denizin amansız akıntısıydı. "Bu arada, İçkiyi bizden kabul edeceksiniz. Oğlumun bir daha hayvanların arasında dolaşın. Dayanabilmeniz için bizim kanımıza ihtiyacınız ."

Onun haklı olduğunu biliyordu. Kendisine Lyros'un tavsiyesini hatırlattı. Özlem bir sınav değil, sadece bir gerçektir. Lio'nun ailesinin sağlayabileceği güce ihtiyacı vardı.

Yani Cassia için güçlü olabilir.

Gururu adına itiraz etmenin bir anlamı yoktu. Reddedemeyeceği kadar çok şey tehlikeydi. Ve hediyelerini reddetmek, gururunu göstermenin bir yolu değildi.

Ona hayat verenlere minnettarlık.

Annesi aniden önünde duruyordu. Kollarını ona doladı ve başının tepesine bir öpücük kondurarak onu kendine çekti. Ölümlü hayatında, ondan önce yedi çocuğunu kaybetmiş ve onun hayatta kalması için dişiyi tırnağıyla savaşmıştı, hepsi de sonunda kollarında gelişen bir çocuğu tutabilmek içindi.

Hesperine olarak geçirdiği onca yıldan ve hatta Zoe'nin gelişinden sonra bile, eski kederlerini bastırmak için Lio'ya sarılmaya ihtiyaç duyduğu zamanlar oluyordu. Onun acısını hafifletebildiği için kendini şanslı sayıyordu.

Lio onun kucaklamasına karşılık verdi. "Ben iyiyim anne. Artık benim için endişelenmene gerek yok."

"Zarafetinizin hayatta kalmak için havaya ihtiyacı olduğu sürece endişeleneceğim." Ellerini onun omuzlarına koydu ve gözlerinin içine baktı. "Ama sen benim ve Apollon'un oğlusun. Sen de kırılmayacaksın."

OceanofPDF.com

..

SONBAHAR EKİNOKSU

Bir hanımefendi her zaman dikkatle dinler.

-Solia'nın Cassia'ya talimatları

OceanofPDF.com

BİR BAYANIN SİLAHLARI

CASSIA HER ZAMAN etkili BİR silah bulduğunda onu tanırdı. Bazen bu, doğru zamanda doğru kulaklara ulaştırdığı bir bilgiydi. Çoğu zaman da hizmetçisinin ona getirdiği bir bilgiydi, çünkü Perita bir müttefikti ve Cassia az sayıdaki müttefikine silahlardan bile daha fazla değer vermeyi öğrenmişti.

Bu gece ve her gece krala karşı en iyi silahı onun kendi sözleriydi, güneş odasının kapalı kapıları ardında söyledikleri. Kralın bu odada konuştuğu tüm sırları kimse bilmiyordu. Cassia hariç, onun kalesine giren tek kişi.

Cassia kralın ocağındaki ateşin çıtırtısını dinledi ve bu sefer kendisine nasıl ihanet edeceğini duymayı bekledi. Alevler vücudunu saran narin keteni yaladı ve Cassia'nın hissettiği tek şey, devasa şöminenin arkasında böyle birçok kez nöbet tuttuktan sonra tanıdık hale gelen sıcak gıdıklanmaydı.

Alev dili yağının acı kokusunu takdir etmeye başlamıştı. giysilerine koruyucu gücünü verdi. İşlenmiş tülün içinden nefes alırken artık gözleri

Cassia kraldan birkaç adım ötede korkusuzca duruyordu ve eğer kral onun ocağına bakarsa sadece ateş göreceğini . Bir ruh gibi alevlerin arasında kaybolacaktı, çünkü alevdili ateşten bir şeydi ve benzerler benzerleri gizlerdi.

Şu anda kralla görüşmekte olan büyücü bile bakışlarını odada her dolaştırdığında onun yanından geçip gidiyordu. Ama o, ateşten kalkanının ve şeffaf peçesinin zırhının arkasından adamları izleyebiliyordu.

Tenebra Kralı Lucis masasının arkasındaki ağır meşe sandalyesinde oturuyordu. Sarı saçları ve sakalının yıllar içinde beyazlaması ve çenesini her zaman lekelemiş olan yanık izine ek olarak, artık savaşın birçok izini taşıması dışında, Cassia'nın görüntüsü hayatı boyunca değişmemişti. Kraliyet giysilerinin yumuşatamadığı, düzgün yapılı, savaşçı bir figürdü; öyle bir yaratıktı ki

taç giymek için hayvanat bahçesinden fırlamıştı. Her şeyi gören gök mavisi gözleriyle masanın diğer tarafındaki genç adamı izledi.

Çırak büyücü, herhangi bir hareketin yırtıcıyı saldırmaya kıskırtacağından korkuyormuş gibi kıpırdamadan duruyordu. Kraliyet muhafızlarından bir avuç insan, kendisine ölüsü dirisinden daha iyi hizmet edecekse onları seve seve mideye indirecek olan krallarına eşlik ediyordu.

Böyle bir silahşor yaklaştı ve ateşin önünde diz çöktü. O alevleri körüklerken Cassia sakince durdu. Güneşin altındaki adamlar şafak öncesi soğuşunu hissediyor olmalıydılar. Tenebra Krallığı'nda yaz mevsimi sona ermişti.

Bu gece karanlık ve aydınlığın eşit uzunlukta olduğu geceydi. Sonbahar Ekinoksu.

Hesperinlerin kuzeye döndüğü gece.

Hâlâ ulaşamayacağı bir yerdeydiler. Ama orada olduklarını biliyordu. *O da* oradaydı.

Lio.

"Cordium'daki efendilerim hâlâ cevabınızı bekliyor Basileus, hatırlatmama izin verirsiniz."

Cassia büyücünün tüm sözlerini yakalayabilmek için dikkatle dinlemek zorunda kaldı. Dalos'un çırağı olduğu süre boyunca onun konuştuğunu hiç duymamıştı. Genç adamın yeni kraliyet büyücüsünün emrinde çalışmaya devam etmesi, onun yumuşak başlı ve sakın biri olduğunu kanıtlamıştı. Bu yavru on altı yaşından büyük olamazdı ve Cassia'nın on üç yaşındaki üvey kardeşinden daha az güveniyordu ve Prens Caelum'un varlığı pek bilinmiyordu.

Genç büyücü Anthros Tarikatı için gerçekten de tuhaf bir ajandı. Ancak Cordium'dan geldiği ve Amachos'un aslında Dalos olduğunu başından beri bildiği açıktı. Onurlu Üstat Dalos, yedi Hesperin'in koruyucu büyüüne meydan okurken, kendi büyüyle kendini öldürmeyi başardığından beri, Tarikat'ın Tenebra'da çalışabileceği tek kişi artık bu çırağı. Belki de Tarikat bu genci, kralın ona tahammül etmesiyle aynı nedenden ötürü yararlı buluyordu; hırslı değildi.

"Ne cevabı bu?" Kralın sesi odanın her köşesine ulaşıyordu.

"Toprak bağışına gelince, Basileus," diye mırıldandı büyücü. "Kuzeydeki donmuş toprak parçasının size hiçbir faydası yok. Efendilerim, Hesperine akınlarına karşı korumak için oraya küçük bir tapınak inşa edeceğimizi hatırlatmamı istediler."

"Ve onlara Özgür Lord Galanthian'ın araziyi satmayacağını söyledim bile."

"Elbette Basileus, ikileminizi anlıyorum. Efendilerim para teklifinizi arttırıp arttırmadığınızı saygıyla sormamı rica ettiler."

"Onu satmayacak, çünkü artık ona sahip değil. Onu Kyria'nın Tenebran büyücülerine bağışladı."

Cassia'nın burada geçirdiği onca uzun saat boyunca beklediği, işte böyle . Güneş her yeniden doğduğunda onu yeniden ayağa kaldıran şey bu artan zaferlerdi. Geride durdu ve güneşin doğuşunu izledi. Yaptığı tahribat.

"O-ne? Özür dilerim, Basileus?"

"Görünüşe ," dedi kral, kelimeleri kırılmış ve kontrollü bir şekilde, "arazi rimelace yetiştirmek için ideal, Kyria büyücülerinin ödüllendirdiği nadir bir şifalı bitki. Bu durum Lord Galanthian'ın dikkatini çektiğinde, her bir dönümünü bağışladı ve karşılığında yedek kızlarından birini elinden aldılar."

Cassia gülümsedi ve kralın kendisini açıklamasını dinledi. Lucis *hiçbir zaman* kendini açıklamak zorunda kalmamıştı.

"Efendileriniz ne yapmamı isterdi?" diye sordu. "Onlar bir savaşçı kendini bir sürü ilahi söyleyen, çiçek yetiştiren yaşlı kızdan toprak çalmaya indirgeyebilir mi?"

Ateşin ışığı genç büyücünün terli yüzünde parıldıyordu. "Ben sadece bir elçiyim ve efendilerimin sorularını sadakatle iletmeliyim, Basileus. Bağışla beni Basileus, Onurlu Üstat Dalos'la yaptığın anlaşmaya sadık için duydukları derin hayal kırıklığını ileteceğim, sonsuza dek Anthros'un yüce topluluğunda yaşasın."

Kral elini masaya vurdu. Büyücü durduğu yerde sarsıldı. Sadece Cassia hareketsiz kaldı, çünkü o çok daha kötü sürprizlere katlanmıştı. O elin tehdidi karşısında titrediği günler sona ermişti.

"Dalos adını bir daha duymak istemiyorum," diye nefes aldı kral.

Büyücünün cevabı neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Elbette Basileus."

"Çabalarınız için bir şeyler göstermek için çaresizsiniz.

üstleriniz bu gece geldiğinde. Bu boşuna bir girişim. Efendilerinizi gördüğünüzde onlara deyin ki, bana gönderdikleri ilk büyücü Özgür Lordlar Konseyi'ni söz verdikleri gibi bertaraf etmeyi başarabilseydi, kraliyete geri dönecek mülkler arasından istedikleri araziyi onlara teslim . Ama o büyücü birkaç Hesperin'e karşı koyamayacak kadar beceriksiz olduğu için, yasal yollarla idare etmek zorundayım ve onlar da

Onlara verebileceğimle yetinecekler. Anlaşmanın *kendilerine düşen* kısmını yerine getirip, bana arazi sağlayana kadar benden başka arazi hibesi alamayacaklar.

krallığın otoritesini soylulara karşı güçlendirecek büyücüler." "Elbette Basileus. Size gelen büyücü grubunu söylemekten memnuniyet duyuyorum.

Cordium'dan bu gece gelenler, burada Tenebra'da kendilerini bekleyen her türlü zorluğa eşittir. Onlar için ayırdığınız makamları doldurmaya hazır ve muktedirler."

"Ostium ve Littora'ya gidecekler."

Çırağın yutkunması duyulabiliyordu. "Basileus, bu gece onları Tenebra'ya davet ettiğimde bunun için onlara nasıl bir açıklama sunabilirim? Onları Tenebra'ya anahtar olarak atamayı kabul ettiğinizi hatırlatmamı isteyeceklerdir.

Burada Solorum'daki ve güneyde Namenti'deki Anthros Tapınakları'ndaki pozisyonlar."

"Plan değişti."

Cassia onu boğmayan bir duman ve alev dili nefesi çekti ve sessiz bir rahatlama iç çekişiyle dışarı bıraktı.

Tenebranların Kordi Tarikatlarına karşı duyarlılığı, kralın halkının en etkili tapınaklarına yabancı dini liderler atamasını engelleyecek kadar değişken olmaya devam etti. Ve kralın büyücülere karşı hissiyatı elini daha da güçlendirdi. Tebaası reform ile kutsala saygısızlık arasında, müttefiklerinden faydalanmak ile onların bir şeyler yapmasına izin vermek arasında ince bir çizgi görüyordu.

onu kullanmak. Şimdiye kadar taca en sadık olan ya da tacı takan kişiden en çok korkan soylu hanelere seçkin Cordian büyücülerini yerleştirmekten başka bir şey yapamadı.

Cordian Büyücü Tarikatları Tenebra'da hâlâ ihtiyaç duydukları sağlam dayanağı elde edememişti. Kral hâlâ Hesperinlerle savaşmalarını sağlayamadı.

Cassia kendini tutuyordu.

Kapı çalındı. Kral kapıyı tutan muhafızlara doğru eliyle işaret etti ve Cassia kapının açıldığını duydu.

"Kralım," dedi odada nöbet tutan silah arkadaşlarından biri. "Özgür Lord Titus Majesteleri ile görüşmek istiyor."

Kral eliyle işaret ederek onayladı. "Bırak beni," diye bağırdı çırağa. "Yeni Tenebran kraliyet büyücümle birlikte görevinin başına dön. Cordium'dan meslektaşların buraya geldiğinde işe yarar bir şeyler yaparsan, belki onlara ölü bir adamın yetersiz bir uşağından fazlası olduğunu kanıtlayabilirsin."

Cassia büyücünün sessizliğinin hakarete uğramış bir protesto mu yoksa kederli bir anlaşma mı olduğunu anlayamadı. Ellerini kollarının içine soktuğunda parmakları kumaşa dolandı. Masadan uzaklaşmadan önce aceleyle başını saygıyla salladı.

O gittiğinde, başka biri kapıdan girip halıların Cassia'nın tanıdığı uzun ve akıcı adımlarla yürüdü.

"Titus," diye selamladı Lucis. Neredeyse ifadesizdi. Tamamen kontrol altındaydı.

"Majesteleri." Segetia'nın Özgür Lordu göründü. Bu gece uzun boylu, fit vücutuna altın sarısı kadife giydirmiş ve gümüşe çalan kestane rengi saçlarını yağlamıştı. Bir selam verdi. "Umarım sıcak kalıyorsunuzdur."

Lucis, Lord Titus'un hoş sohbetini başıyla onayladı.

Lord Titus krala alaycı bir gülümseme verdi. "Büyü adamlarıyla yaptığınız sonu gelmez toplantılardan sizi biraz rahatlatmayı düşündüm. Anladığım kadarıyla bugün son yaz turnuvası biter bitmez, yeni kraliyet büyücüsü sizi yarınki sonbahar şenliklerinin hazırlıklarıyla meşgul etmiş. Onurlu Üstat Genç Orumos, Yaşlı'nın izinden gidiyor, ha? Anthros'un mevsimi eşi Kyria'ya devrettiği Yaz ve Sonbahar'ın buluşma noktası en büyük bayramlarımızdan biri olabilir, ancak hiçbir savaşçı o kadar uzun saatler süren büyülü biblolarla katlanmak zorunda kalmamalı-gevezelik."

"Gerçekten yorucu."

Lucis'in, Lord Titus'un doğrudanlık yerine nezaketi tercih etmesine tahammül etmesi, söylediği herhangi bir şeye katılması bir yana Cassia'nın da sık sık gözlemlediği gibi, özgür lordun kralın gözündeki konumu. "Sana söylemeliyim..." Lord Titus'un gülümsemesi genişledi.

"Oğlum bakıyor

Selamlamayı büyük bir heyecanla bekliyorum."

"Öyle mi?"

"Onun yaşında kim istemez ki? Sonbahar Ekinoksu genç bir adam olmak için iyi bir zaman." Lord Titus güldü. "Flavian amacını gizlemedi, çünkü Gördüğünüz gibi, onun ilgisi için daha iyi bir nesne düşünemezdim. Leydi Cassia'nın zarafeti ve erdemi sizin için büyük bir iltifat ve ona karşı sınırsız cömertliğinizin gerçek bir yansıması."

Cassia'nın dudağı kıvrıldı. Ah evet, ne kadar örnek bir kızdı ve tabii ki hepsi onu doğuran adamın ihtişamını yansıtmak içindi. Kralın annesini cariyeye olarak kullanması ve ardından doğan kız çocuğunun yaşamasına izin vermesi ne kadar cömertçe. Özellikle de annesinin bir savaşta ölmesine izin verdikten sonra.

Kızlarının doğumundan sadece birkaç saat sonra suikastçının ateş büyüü onun içindi. Onun nezaketi ve şefkatli ilgisi Cassia'yı kesinlikle bu hale getirmişti.

Bir ayak sesi Lord Titus'u krala yaklaştırdı. "Oğlumun kızınızı Selamlama dansı için istemeye niyetli olması sürpriz olmayacaktır."

Cassia, Flavianus'un ne isteyeceğini ve kralın nasıl cevap vereceğini de biliyordu. Kralın ya da saray kendisini gafil avlamasına izin vermedi.

Lucis'in cevap vereceği sadece iki olası yol vardı. Herhangi bir kızına kur yapılacak, pazarlanacak, takas edilecekti. Ama asla teslim edilmeyecekti. Yarın Flavian'ın umutlarının nihayet tükeneceği ya da Cassia'yı elde vaadiyle krala teslim olacağı gündü. Her iki durumda da oyun sona erecekti.

Ve bir sonraki başlayacaktı. Sonunda o an gelmişti. Hangi oyun olacağını keşfedecekti.

Cassia Flavian'ı uyarmıştı. Flavian'ın onun sözlerini anlamış olmasını ne kadar isterdi.

Lucis bir an sessiz kaldı. "Benim için ne kadar değerli olduğunu biliyorsun Titus. Kızın değerinin sınırlarını da biliyorsun. Bir anlaşmaya varabileceğimizden şüpheleniyorum."

"Gerçekten de oğlumun kendisini sizin için bir değer haline getirmesinden gurur duyuyorum.

Eğer kızınızı vermek , bu evim için büyük bir onur olacaktır."

"Piç olmasına rağmen, kanı oğlunuzun oğulları için arzulanacak. Bunun bedelsiz olduğunu düşünmeyin."

Lord Titus tekrar vurguladı: "Oğlum tüm yeteneği ve bağlılığıyla size hizmet etmekten mutluluk duyuyor."

Ona kralın düdüğüyle sıçrayan köpek demek daha doğru olurdu. İnsanlar kralın gözüne girmek için her türlü bedeli öderlerdi.

gözlerini topraklarından ya da kızlarından ayırdılar. Lord Titus oğlunu Lucis'in kaprislerine rehine olarak verdi.

Kralın aklında şimdi ne gibi bir heves vardı? Flavianus'un zincirini uzun zamandır sallıyordu. Lucis şimdi onu diğer tarafa mı çekecekti yoksa tasmayı sıkacak mıydı?

Lucis, "Oğlunuz benim bayrağım altında pek çok şeyi başarma fırsatına sahip," dedi. "Kızım da bu başarılardan biri olabilir."

"Layık olduğunu kanıtlaması için daha ne yapmasını isterdiniz?"

"Onun bir şey yapmasına gerek yok. Sizden tek istediğim, kelimelerle olan yeteneğinizi benim için kullanmanız. Sizden birkaç iyi yerleştirilmiş söz ve oğlunuz

Yarın kızım la dans edecek. Bunu ona düğün hediye niz olarak adlandırın."

Cassia bekledi. Bu Lucis'in oyunlarından biri olabilir di. Onun ağzından çıkan *düğün* kelimesi nadiren anlam ifade , ettiğ inde de... bir vaat oldu ğ u kadar bir tehdit olması da muhtemeldi.

Solia'ya yaptıkları bunun kanıtıydı. Cassia kız kardeşi için duydu ğ u acıyı her an bir hatırlatma olarak taşıyordu.

"Size nasıl hizmet edebilirim, Kralım?" Lord Titus sordu.

"Hesperinlerle ilgili hassas durumun farkındasınızdır." Cassia nefesini tuttu.

"Elbette, Majesteleri. Bu gece açmayı planladığ ım bir sonraki konu buydu. Son Zirve'de oldu ğ u gibi bir kez daha müzakere masasında size hizmet etmekten elbette onur duyarım. Kararınızı verdiğ inizi bilmek beni daha fazla memnun ."

"Yaptım."

"Ne güzel bir haber, ajanlarınız ř u anda bile kuzey sınırında, Hesperinlerle anlaşmaya hazır oldu ğ umuzu bildirmek için Frigorum'daki feneri yakıyorlar."

"Değ iller."

"Ah, elbette. Hesperinler bu gece Orthros'a daha yeni döndüler. sonraki bir tarihte, Majesteleri uygun gördüğ ünde. Bahar Ekinoksu'na daha aylar var. Yeni yıl gelmeden ve Yemin edilmeden önce Zirve'yi düzenlemek için henüz bolca zaman var."

"Zirve olmayacak."

Ama olacaktı. Cassia bunu görecekti. Bu bir oyun değ ildi. Bu onun savaşıydı.

Lord Titus'un davasını ne kadar iyi ilerleteceğini duymak için bekledi. Bunu asla bilemezdi ama onun en iyi sözcülerinden biriydi.

Bir süre durakladıktan sonra, özgür lord sessizliğı bozdu. "Danışmanınız olarak

Sadece Majestelerinin topraklarının güvenliğini ve refahını arttırmak isteyen biri olarak, diplomatik konularda görüşlerimi bildirmeme izin verir misiniz?"

Kapının gıcirtısı Lord Titus'un sözünü kesti. Lord Hadrian odaya girdi. Cassia için takviye kuvvetler. Hadria'nın Özgür Lordu, Tenebra'da sadakatini kanıtlamış ve darağacına gitmeden kralla açıkça konuşabilen tek adamdı. Ayrıca, kendisine faydası olsun ya da olmasın, gerçeğı söylemeye istekli tek adamdı.

"Titus sana şunu söyleyecek," diye gürledi Lord Hadrian'ın sesi. "Özgür lordlar bir ellerinde kılıçları, diğer ellerinde Anthros'un ateşinden tılsımlarıyla uyuyacaklar, ta ki biz canavarları bir kez daha buraya getirip onlarla barışana kadar. Ve o haklı olacak."

"Benimle aynı fikirde olman ne kadar yüce gönüllü bir davranış Hadrian. Lütfen söyleyin, neden?"

Lord Hadrian masanın önünde durdu, Lord Titus'un uzun boylu, zarif figürünün yanında kısa ve güçlüydü. Ama kırılmış savaşçının varlığı, kralın ordularına hükmettiği kadar kesin bir şekilde odaya hükmediyordu.

"Kılıçlarımızın işe yaramadığı bir şeyle savaşmak gerçekten de bir fırsat olacaktır,

Titus, umarım böyle bir savaş olursa sen de bana nişan almaktan vazgeçersin."

"Nereye nişan alırsam alayım, her zaman Tenebra'nın güvenliği için savaşacağım."

"Bu sizin için yeterli mi Kralım?" Lord Hadrian sordu. "Kan davamızın her iki tarafı da hemfikir. Onun ve benim atalarımız birbirlerini mezara gönderdi ama Hesperinlerin cesetlerini yakıp yıkması yerine hepsi orada kalmayı tercih ederdi. Kafirlerle ikinci bir ateşkes girişimi, Cordian'ın Zirve'mizde yarattığı fiyaskoyu temizlemenin tek yolu."

"Majesteleri." Lord Titus sesini alçalttı. "Bilgelığınız ve sezgilerinizle özgür lordlar arasında konuşulan sözlere kulak verdiğinizizi biliyorum. Korkunç sözler."

"Lordlarımın söyledikleri yalan. Yandaşlarımla arasına bu tür şüpheleri kimin soktuğunu bilseydim, dilini kafasından kendim keserdim."

Cassia yine kendi kendine gülümsedi.

Lord Hadrian kollarını fiçı göğsünün üzerinde kavuşturdu. "İsterseniz kuzular dağıldıktan sonra kapıyı kapatın Kralım."

"Ama koyunları ağıla geri getirin," diye ısrar etti Lord Titus.

"Kölelerinizin kadınlarını, çocuklarını ve tebaalarını korumak için krallarının güçlü ellerine ihtiyaçları var. Aradıkları güvenliği yalnızca siz sağlayabilirsiniz ve bunu yapmazsanız, Kralım... korkunun bir insanın aklına ne yaptığını bilirsiniz. Sadık adamlar umutsuz davranışlara sürüklenebilir."

"Korkularını sineye çekip görevlerini yapamayacak kadar korkak adamlara ihtiyacım yok."

"Kralım," diye yalvardı Lord Titus, "insanlar kendilerine karşı görevlerini bilmiyorlar.

Gecenin şeylerini göremeyiz, öldürmek şöyle dursun. Hayaletlere kılıç sallıyorlar."

"Savaşacak düşmanı olmayan savaşçılar tehlikelidir," diye uyardı Lord Hadrian. "Özellikle de korkmuş olanlar. Huzursuz olurlar ve birbirlerine ya da krallarına karşı gelirler."

"Bir günde iki kez, Hadrian. İyi talihin için Anthros'a şükret, çünkü bunu söylediğimi bir daha asla duymayacaksın. O doğruyu söylüyor, Kralım."

"O zaman biraz daha konuşacağım Titus, bakalım buna hazır mısın? Özgür Lord Tyran'ın kalp avcılarının soyundan yetiştirdiği yeni tazı sürüsü, geçtiğimiz aylarda hazırladığı tek silah değil. Bu silahlar Hesperinlere karşı kullanmak için dövdüğü , hemcinslerine karşı çok daha iyi hizmet edecektir."

"Lord Tyran oğluma sadıktır," diye araya girdi Lord Titus, "bu da Majestelerine sadık olduğu anlamına gelir. Segetia'nın sancağı altındaki herhangi bir adama güvenebileceğinizi biliyorsunuz. Ancak hiç kimsenin sancağı etrafında toplanmayanlar ya da kendi sancaklarına yandaş çekmeye çalışanlar var. Bu yalnız kurtlar Majestelerinin sürüsünü güvensiz bölgelere çekebilir."

"Hoşnutsuzluk bir fırsattır," dedi Lord Hadrian. "İnsanlar etkili bir lideri, kendilerine küçük vaatlerde bulunan herhangi bir sonradan görme ile değiştirmekten çok memnunlar. kazançlar."

"Bu onları hain yapar," dedi Lucis.

"Hainlerden söz etmiyoruz," diye yatıştırdı Lord Titus. "Sadece korumaları altında pek çok hayat olan korkak ve saygılı insanlardan söz ediyoruz."

Lord Hadrian kralın gözlerinin içine baktı. "Sadece ihanet ettikleri adam hâlâ tahttaydısa ."

Sessizlik çöktü.

Kral gözlerini Lord Hadrian'a dikti. "Bu görüşü benimseyen son adamların başına neler geldiğini hatırlıyorsunuz."

Cassia ellerini yumruk yaptı. Lordların krala karşı başlattıkları son açık isyanın habercisi olan mancınıkların sesini zihninde yeniden duydu. Lucis onları katletmiş ve Tenebra'daki tüm özgür soylardan isimlerini silmişti. ve tarlalarına tuz ektiler. Ama Solia'yı öldürmelerine izin verene kadar değil.

"Kral şöyle devam etti: "Hesperinlere karşı en etkili savunma olan Cordian büyücülerini ağırlamak için çaba ve masraf gösterdim. İkinizi de kendi evlerinize Anthros Tarikatı'ndan ustalar yerleştirerek en yüksek korumayla ödüllendirdim. Eğer bu çabalar halkım için yeterli değilse, onlar korkak ve nankördür."

"Tarikat'tan gelen o işgüzar piçler kimse." Lord Hadrian'ın cevabı hiç de korkakça değildi. "Savaşı önlemekten ziyade kışkırtmaları daha muhtemel."

Lord Titus boğazını temizledi. "Biz Tenebra'da Cordialı üstatlara saygı duyarız, çünkü bizzat tanrılar kutsanmış Tarikatları dünyadaki tüm büyücüler üzerinde hak sahibi otorite olarak tayin etmiştir. Ancak halkımız, Tanrı'ya hizmet eden hemşerilerinin ruhani liderliğine ihtiyaç duymaktadır. Tenebran büyücüleri olarak tanrılar, Tenebran yolu."

"Tarikatlar büyüye hükmediyor ama bunu Cordium'dan yapmalılar," diye tercüme etti Lord Hadrian. "Halkımız Tenebra'yı Cordium'a ya da tapınak haracı için sağılacak Tarikat ineğine izin vermeyecektir. Bu yüzden

Cordium'un beylikleri ve şehir devletleri, büyücüler tapınaklarını yükselten toprakları yıkmadan önce, bir zamanlar kudretli insanlar tarafından yönetilen güçlü bölgelerdi. Dikkatli olun Kralım. Tenebra'nın lordları diz çöküp büyücülerin bir sonraki kurbanları olmayacaklar."

Lord Titus ona, "Kusura bakmayın Kralım ama Saygıdeğer Üstat Dalos halkımız için güven verici bir örnek teşkil etmedi," diye hatırlattı.

Kral öne doğru eğildi. "Dalos olarak da bilinen merhum Onurlu Üstat Amachos, Hesperinlerin yok edilmesi konusunda saygın bir uzmandı ve Anthros Tarikatı, yaratıkların Tenebra'yı ziyareti sırasında bize göz kulak olması için Cordium'dan cömertçe göndermişti. Onurlu usta güvenliğimiz için kimliğini gizli tuttu, çünkü varlığının bilinmesi kesinlikle kafirlerle gerginlik. Hesperinlerin sözde elçileri hiçbir tahrik olmaksızın tüm Özgür Lordlar Konseyi ve kraliyet ailesi üzerinde kötü bir büyü yapmaya kalkıştığında, onurlu efendi hepimizi kurtarmak için kendi hayatını feda etti."

Yine sessizlik hüküm sürüyordu. Cassia dişlerini sıktı.

Lord Hadrian krala, "Buna inanmayan pek çok kişi var," diye bilgi verdi. "O bir savaş büyücüsüydü. Onların türünü biliyoruz. Pek çok kişi onun sadece Hesperinleri istediğini ve yoluna kimin çıktığını umursamadığını söylüyor."

"Ya da derler ki..." Lord Titus tereddüt etti. "...Onurlu Üstat Dalos ve tarikatının, soylularımızın Cordium'un Tenebra'daki nüfuzuna artık engel olmamasını uygun bulacağına dair bazı söylentiler var. Bu söylentiler devam ediyor. Artık ölmek için çok fazla canlandılar."

"Ben halkıma gerçeği söyledim. Bunu inkar edenler sadece kraliyete ihanet etmekle kalmaz, aynı zamanda Tarikatların gözünde kafirdirler."

"O zaman tebaanızın çoğu hain ve sapkın. Ne yapacaksınız?"
Lord Hadrian sordu. "Nüfusun büyük kısmını asalım ve geri kalanını büyücülere mi bırakalım?"

Kral, "Yeter," dedi.

İki lord başka bir şey söylemedi. Ama gerçekten de yeterince konuşmuşlardı.

Cassianın sözleri, söylentileri, gerçeği -gerçek gerçeği- kralın kulağına kadar gitmişti ve tepki vermekten başka çaresi yoktu.

Tenebra isyanın eşiğindeydi. Cassia'nın tam olarak nerede tutması gerektiği o.

Kral masanın arkasında boyunun hizasına kadar yükseldi. "Ben çoktan karar verdim

tam da Titus'la konuşmak üzereydin ki sen bize katıldın Hadrian. Titus, sen krallıktaki en ikna edici adamsın. Bu yalanlara karşı hücumu yönetecek ve halkımın gerçeğe inanmasını sağlayacaksın. Yarın başla. Oğlunun kızımla dansını izlerken, Sonbahar Kutlamalarında krallığın en etkili isimleriyle konuşmak için bolca fırsatın olacak."

Hayır. Yapma bunu. Cassia, Lord Titus'a bağırarak istedi. *Bunu halkına, oğluna ya da bana yapma.*

Ama onun ne söyleyeceğini zaten biliyordu.

"Nasıl isterseniz, Kralım," diye Lord Titus.

"Mükemmel. Çocuklarımız yarınki karşılaşmada ne güzel bir tablo oluşturacaklar."

Ve böylece kral fiyatını belirledi ve Cassia hangi oyunun başlayacağını biliyordu.

"Bu yeterli değil," dedi Lord Hadrian. "İnsanlarımız bu kadar sadece Hesperinlerle olan eski ateşkesimizin yenilenmesiyle güvence altına alınabilir. Yemin olmadan savaş olur."

Lucis, "Cordialı müttefiklerimiz bizi Hesperinlere karşı güvende tutacak," dedi. "Zirve olmayacak."

Cassia hayatı boyunca bu sesi duymuştu, ona korktuğu her şeyi emrediyor, sevmeye cesaret ettiği her şeyi reddediyordu. Bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Kralın kararı kesindi.

Bir zamanlar, umutlarını her boşa çıkardığında acı hissetmişti. Sonra hiçbir şey hissetmemeyi öğrendi. O dönem artık geride kalmıştı. Kendini korumak için uyuduğu ve böylece kendini çaresiz bıraktığı günler geride kalmıştı.

Nasıl hissedeceğini hatırlamıştı. Tüm korku ve öfkesini kucakladı ve kararlılığıyla besledi.

Lucis'i herkesten iyi tanıyordu. Biri onu zorladığında, o daha sert karşılık verirdi. Biri onu fazla zorladığında, o da benzersiz bir vahşilikle karşılık verirdi.

Özgür lordların baskısı, kral ve Cordian büyücüleri arasındaki kama ile birlikte onu hareketsiz bırakacak kadar güçlüydü. Ama pes etmesini sağlayacak kadar değil.

Cassia hiçbir zaman onu oyalamaktan fazlasını yapabileceğini düşünmemişti.

Bu uzun aylar boyunca sahip olduğu her şeyle savaşırken bile, sonunda neyin gerekli olacağını düşünmüştü. Geceden geceye, manevradan manevraya, Cordium ile herhangi bir ittifak olasılığını sonsuza dek kırmak ve Orthros ile kalıcı bir barış sağlamak için daha fazlasının gerekeceğini kabul etmeye başlamıştı.

İşin bu noktaya geleceğini biliyordu. Ama olmamasını ne kadar da ummuştu.

Artık daha tatlı umutlarına yer yoktu. Tenebra için yapması gereken şeye odaklanmalıydı. Orthros için.

Onun adı, yüzü zihninde canlandı. En büyük acısı. Yine de en büyük tesellisi.

Sen anlarsın, Lio. Herkesten daha iyi anlayacak olan sensin.

Cassia meseleyi tamamen kendi ellerine almak zorundaydı. Son çare için zaman gelmişti.

CORDIUM ÇİÇEĞİ

KRALIN GÜNEŞİ, sanki şafaktan bir saat önce gün ortası gelmiş gibi aniden parladı. Parıltı aynı hızla soldu ve yerini bir kez daha ateş ışığına bıraktı, ama alevler şimdi bir an önce odada durmayan yedi cüppeli adamı aydınlatıyordu.

Cassia'nın içinde refleksin hızı ve gücüyle taze bir öfke yükseldi. Yeni gelenlerin süssüz, alev kırmızısı giysiler giymesinin ne anlama geldiğini bilmiyordu.

Anthros Tarikatı'nın alışlagelmiş kırmızı-altın rengi yerine cübbeleri vardı. Ancak bunların Cordium'dan beklenen konuklar olduğu yeterince açıktı.

Genç büyücü aralarında geziniyor, parmaklarını yalıyor ve ince siyah saçlarını cırak şapkasının altına sıkıştırıyordu. "Basileus, seni takdim etmeme izin ver
-."

"Hepsi bu kadar Eudias," dedi öndeki adam. Cırak çenesini kapattı.

"Basileus." Görevli büyücü başını eğdi, sonra ellerini kollarından çekerek uzun parmaklarını, pürüzsüz avuç içlerini ve pırıl pırıl parlayan yüzük koleksiyonunu ortaya çıkardı. "Eminim sen de benim kadar yorulmuşsundur. ve müzakereler. Kendimi ve Corona'dan benimle birlikte sorunlarınızı çözmek için gelen kardeşlerimi tanıtmama izin verin. Hesperines."

Corona! Burası Cordium'un kalbi, Anthros Tarikatı'nın merkezi, Akron'larının yaşadığı ve diğer tüm Tarikatları yöneten Tarikat'ın başı olarak gücünü verdi.

"Elbette," dedi kral.

Cassia büyücünün yüzüne ilk kez baktı ve gerçekleri değerlendirdi. Kabul gören standartlara göre o anda saray çatısı altında bulunan en yakışıklı adamdı ve Flavian ikamet ediyordu. Sabaha kadar saraydaki pek çok kadın ve az sayıda erkek Flavian'ın ne kadar ciddi olduğu konusunda spekülasyon yapıyor olacaktı.

büyücü, büyü gücü karşılığında bedensel zevklerden vazgeçmek yemin etti.

Atletik ve hayatının baharında görünüyordu ve Cassia kendi alev diliyle bile dalgalı siyah saçlarını koklayan yağın kokusunu alabiliyordu. Altın gibi bir teni ve altın gibi bir sesi vardı ve muhtemelen ağzında altın bir kaşıkla bir Cordian prensesinin çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Tarikat ona, ailelerinin serveti Akron'un mücevherli terliklerinin parasını ödeyen yüksek mevkideki kişiler için ayrılmış bir pozisyon vermiş olmalıydı. Eğer bu adam Anthros'un erkeklik idealinin mükemmel yetiştirilmiş bir örneği olduğu için mi, yoksa onda da büyü var mıydı?

Büyücü bir selamlama edasıyla elini taktığı güneş taşı madalyona dokundurdu. "Ben Chrysanthos, Aithourian Çemberi'nden Dexion. Merhum meslektaşımın pisliğini temizlemek için buradayım."

Cassia bir büyücü olsaydı, kendi gücünün otokontrolüne meydan okuyacağından ve karşısındaki rakibine saldıracağından korkardı. Oysa duyguları o kadar güçlüydü ki vücudu titriyordu.

Lord Titus Majestelerinin hoş geldiniz ve iltifatlarını sunarken, Kral sessizce yeni takviyelerini inceledi. "Ne büyük bir onur! Biz Dexion'u Tenebra'da misafir olarak ağırlama ayrıcalığına... yani Son Savaş'tan beri sahip olmamıştık. Ne kadar yüce gönüllü Synthikos'un sağ elini ve gelecekteki halefini ihtiyaç duyduğumuz anda bize göndermesi için."

Cordian Anthros Tarikatı, tamir için herhangi birini göndermemiştir. Dalos'un verdiği zarar. Bir gün savaş büyücülerinin en ölümcül çemberine liderlik edecek olan adamı göndermişlerdi. Dalos'un büyük hayalleri yeterince kötüydü, ama bu Chrysanthos dürüstçe çemberinin kurucusunun, eski zamanlarda Hespera'nın tüm tapınaklarını bizzat yakıp kül eden efsanevi Aithouros'un yaşayan varisi olduğunu söyleyebilirdi.

Dexion Chrysanthos'un ellerinde Hesperin kanı olup olmadığına dair hiçbir soru yoktu. Cassia sadece Orthros'un kaç hayatına mal olduğunu merak edebilirdi. Büyücünün kurbanlarından herhangi biri Lio'ya yakın mıydı?

Eğer Cassia'nın aklında en ufak bir şüphe veya tereddüt varsa, Chrysanthos'un gelişi bunun için yeterli bir kanıttı. Kral ve Cordium geri çekilmeyecekti. Son altı yıl boyunca geliştirdiği her şeyi ve uzun vadeli planını gerçeğe dönüştürecek.

Başka bir yolu yoktu. Son çare olarak bunu yapmalıydı.

"Haklısınız Lord Titus," diyordu Chrysanthos. "Synthikos'un Dexion'u olarak kimi seçeceği sorusu uzun yıllar boyunca cevapsız kaldı, en azından kamuoyu önünde. Ancak, son zamanlarda benim

sadece bir formalite olarak atandı. Çırağı olduğum gençlik yıllarımdan beri beni bu pozisyon için yetiştirdi."

"Saygıdeğer Üstat Dalos bir zamanlar Synthikos'un çırağıydı," diye belirtti kral.

"Biz iki kişiydik." Chrysanthos gülümsedi. "Terfiler için rekabet oldukça acımasız olabiliyor."

Cassia, Chrysanthos hakkındaki değerlendirmesine *acımasız ve fırsatçı* ifadelerini de ekledi. Gerçekler. Gerçeklere odaklanmalıydı. Önündeki çabanın tüm kapsamı üzerinde durmak... sonuçları... hiçbir strateji değildi. İlerlemenin yolu her seferinde bir görevdi ve eldeki zorunluluk yeni düşmanını tanımaktı.

Dalos'la yaptığı hatanın aynısını yapmayacaktı. Onu yeterince merak etmemişti. Neredeyse çok geç olana kadar onun gerçekte ne olduğunu anlamamıştı. Chrysanthos, Dalos'un statüsü ve niyetleri güneş taşı kolyesi kadar açıktı ama her şeyi görüldüğü gibi kabul etmekten daha iyisini biliyordu.

Chrysanthos yedi meslektaşını savaş arkadaşı olarak tanıtmaya devam etti ve niteliklerini listeledi. Cassia isimleri ve ustalıkları hafızasında topladı. Ciddi yüzlü ve gözlerinde ateş olan genç, Chrysanthos'un çırağı Tychon'du. Bağlılıkla alev alev yanıyordu.

Kendini kanıtlamak mı, yoksa efendisine üstün gelme arzusu mu?

Büyücülerin hepsi, hayattaki en büyük zevkleri Dexion'larının görkemli varlığının tadını çıkarmakmış gibi . Dalos'un eski çırağı hariç hepsi. Ona Eudias diyorlardı. Yere batmaya hazır görünüyordu.

Chrysanthos, kralın duvarlarını süsleyen cephaneliği belirgin bir takdirle inceledi. "Eudias bana kardeşlerim ve benim Ostium ve Littora'daki soylu mülklerde görev alacağımızı bildirdi. İzin verirsiniz size burada, kendi evinizde çok daha faydalı olacağımızı göstereyim Basileus. Yeni birlikteliğimize bir iyi niyet gösterisiyle başlamak istiyorum. Bir niyet beyanı, eğer isterseniz."

"Aklında ne var?" diye sordu kral.

"Bu gece gelirken Solorum'un güvenliğini değerlendirme cüretinde bulundum. Tenebra'nın başkentinin korunmasına yönelik iyileştirmeleri bir an önce görüşmeliyiz. Başlangıç noktası olarak, kapınızın önünde sahipsiz ve temizlenmemiş olarak kalmasına izin verilen dinsiz bir bölgeyi dikkatinize sunmak zorundayım."

Hayır. Hayır, bunu kastetmiş olamaz... Zamanın ötesinde duruyordu. Tarikatlardan ya da Orthros'tan daha eskiydi, herkesin korkmadan istediği gibi ibadet edebildiği bir zamanın anısıydı. Ölümlüler onun anlamını unutmuştu ve bir Hesperine dışında hiç kimse onu olduğu gibi tanıyacak güce sahip değildi. Cordium'dan gelen bu tavus kuşunun bu sırrı keşfetmiş olması mümkün değildi.

"Yapı bir harabe," dedi büyücü, "ama ne yazık ki içindeki doğal olmayan büyü yaşamaya devam ediyor. Hatta molozların arasında, çiçek açmış ve dikenlerle donanmış fahişe öpücüğü sarmaşıkları bile var."

Hespera'nın gülleri. Cassia ve Lio'nun gülleri.

"Sizin arazinizde Hespera'nın bir tapınağı var, Basileus," diye duyurdu Chrysanthos.

OceanofPDF.com

SESSİZ GÜLLER

CASSIA'NIN MİDESİ BULANDI.

Chrysanthos gülümsedi. "Uygun bir arındırma yapmama izin verin. Şafak vakti yaklaşıyor. Kardeşlerim ve ben Anthros'un doğan güneşinin gücünü kanalize edeceğiz ve size Aithourialıların ne kadar yetkin olduğunu göstereceğiz.

ustalar sapkınlıkla ilgilenir."

"Dediğim gibi, lordlarım." Kral, Lord Titus'tan Lord Hadrian'a baktı, sonra Chrysanthos'a başını salladı. "Cordium'daki müttefiklerimiz topraklarımızda Hesperinlerin bulunmamasını sağlayacaktır. Size eşlik edeceğiz gözlemleyin."

"Mükemmel, Basileus. İkimizin de zaman kaybetmeyi sevmeyen eylem adamları olduğumuzu görebiliyorum."

Cassia koşarken ne yapacağını planlayabilirdi. Arkasını döndü ve ocağın arkasından fırladı.

Koridordan geçip geçidin ötesine ilerlerken sert taşı hissetmedi bile. Tenebra'nın en eski kraliyet hanesinin duvarları içindeki koridorlarda, sadece giysilerindeki alev dilinin zayıf ışıltısı yolunu aydınlatırken hızla ilerledi. Prensesin odasına geldiğinde tekrar duvarın içinden geçti.

Solia'nın ocağındaki soğuk küllerin üzerinde tökezleyen Cassia kendini iri, tüylü bir bedenin üzerinde buldu. Tazısı bacaklarını gerdi ve endişeyle inledi.

"*Dockk*, Knight. Kurtarmak zorundayız-" Cassia'nın boğazı kapandı.

Konuşmak için nefes yok. Sağduyu için zaman yok. Büyücülerin önünde kalmalıydı. Knight onun yanında harekete geçti, her şeye hazır, her zamanki gibi sorgusuz sualsiz. Solia'nın Cassia'ya verdiği kolye, kız kardeşinin terk edilmiş odalarında koşarken boynunda zıpladı. Arkasında toz bulutları bırakarak terk edilmiş bahçelerinin kapısını açtı.

Yabani otların ve sarmaşıkların arasından, sarayın duvarlarının altındaki geçitten aşağıya, kapaktan yukarıya ve araziye doğru yaptığı yürüyüş hiç bu kadar uzun gelmemişti. Lio'nun gösterdiği geyik yollarını takip etti ama çalılar eteğine yapıştı ve çamur ayağını kaydırıldı. Cassia sanki bacakları ve ayaklarıyla canını kurtarmak için kaçtığı kâbuslarından birini yaşıyormuş gibi hissetti.

Kolları bağlı.

Bir kez daha kendini, kralın yıkımını durdurmak için çok geç kalmış sevdiği birinden geriye kalan her şeye doğru koşarken buldu.

Sonunda beyaz mermer ve siyah diken çalılıkları göründü. Cassia'nın nefessizlikten başı dönüyordu ama kendini tapınağın yıkık dökük kapısından içeri itip ön odaya girdi.

Serin karanlık ve gül kokuları sarmıştı. Parçalanmış fayanslar ağrıyan ayaklarının altında birbirine çarparak çınladı. Altına eğildi İç kapıyı kapatan yıkık sütunu kırdı ve Ayin Mabedi'ne kaçtı. Hespera'nın büyüsunün hissi derisinin altına süzüldü ve kanına fısıldadı.

İlk kez donup kaldı. Yapamayacağı şeyin bilgisi onu felç etti. Şövalye bacaklarına dolandı, sessiz ve çılgınca. Bir zamanlar Hespera'nın heykelinin bulunduğu kaideye baktı ve burayı koruyacak hiçbir büyüye sahip olmadığını biliyordu. Kol ve bacaklarında taşları kaldıracak kadar güç yoktu. Tek bir kıymetli taşı bile nakledecek zamanı yoktu.

topraktan yükseldi.

Güllerimiz, Lio.

Ama tohumları vardı. Sonbaharı bekleyen güllerden birkaçı çiçek açmayı bitirmiş ve içinde değerli tohumlar taşıyan, efsaneye göre gül kalçaları denen meyveler vermeye başlamıştı. Cassia onları büyük bir özenle toplamış ve daha sıradan bitkilerden oluşan stoğunun arasına saklamıştı. Onların güllerini tekrar yetiştirebilirdi, yetiştirecekti. Hespera'nın nadir, kutsal çiçekleri Cassia yaşadığı sürece yaşamaya devam edecekti.

Cassia bir daire çizerek döndü ve kan kırmızısı çiçekleriyle sivri dişli, yemyeşil gül sarmaşıklarına, zemindeki gece gökyüzünün parçalanmış mozaigine ve gece çöktüğünde ayları içeri alan kubbeli tavan penceresine son bir kez uzun uzun baktı. Burada kaç kişi dinlenmiş ya da sevinmiş, dua etmiş ya da kutlama yapmıştı

Hespera'nın büyücüleri tapınağı inşa ettiğinden beri?

O ve Lio sonuncusuydu. Burayı onurlandırmak için paylaştıkları şeyden daha iyi bir yol düşünemiyordu. Onun kanıyla. Bedenleri. Dürüst sözler. Özgürlük.

Erkek sesleri ormanda yankılanıyordu. Onu burada bulmamalılar.

Cassia ön odaya doğru hızla geri döndü ama tapınağın dışına çıkınca durdu. Anılarından başka bir şey taşımayan bu yere sırtını dönmeye dayanamıyordu. Yıkıntılardan kurtarabileceği daha fazla şey olmalıydı.

Belki de hızlı hareket ederse yerinden oynatabileceği bir taş vardı.

Bir eliyle ön kapının üzerindeki kemerin kapak taşına dokunmak için durakladı. Hespera'nın glifinin soluk oyması hâlâ Lio'nun ve gülleri hayata döndüren kendi kanıyla lekelenmişti. Parmaklarını glif taşının etrafındaki oluklara soktu.

Eldiveninin keteni sayesinde eski harcın çıtırdadığını hissetti. Nefes nefese kaldı ve daha sıkı kazdı. Taşın elinin altında hafifçe kaydığını hissetti.

Eldivenlerini çıkarıp kemerindeki keseden bahçe küreğini çıkardı ve kazmaya başladı.

Parmakları kanayana kadar elleriyle ve aletleriyle kazdı ve oydu. Taşın üzerindeki kırmızı lekelerin görüntüsü onu cesaretlendirdi. Kan güç demekti. Bunu yapabilecek güce sahipti.

Parmaklarını daha iyi kullanabilmek için küreğini bir kenara bıraktı. Harç ve kan, tırnaklarının altına yapışan ve ellerini taşa yapıştıran bir macuna dönüştü. Bir taşı tuttu ve kaldırdı.

Kan hücumuyla birlikte glif taşı ellerine doğru kaydı. Kutsal emaneti kendine doğru çekip ağırlığını dengelerken iç çekiş ya da hıçkırık duydu. Keten ve kaygan kan tabakasının arasından bir nabız hissetti.

Büyünün zonklaması. Tapınaktaki güç ölmeyecekti, bugün değil. Onun bir parçasını taşıyordu.

Taş ve harç parçaları ayaklarının dibinde yere savruldu ve ardından kemerin tepesi parçalandı. Şafak, çöken kapının üzerine altın rengi bir ışık düşürdü. Knight ağırlığını Cassia'nın bacaklarına vererek onu harekete geçmesi için uyardı. Etrafa saçılan taşların çatırtısı arasında adamların seslerini duydu.

Yine sesler. Daha yakından. Chrysanthos'un ve kralinkini seçebiliyordu.

Göğsüne bastırıldığı glif taşıyla birlikte kaçtı. O dışarıdaydı dikenler ve büyük bir dişbudak ağacının diğer tarafında sesler netleştğinde

Anladığı ama gerçekten duymadığı kelimelere. Şimdi daha fazla koşarsa, hareketlerinin gürültüsü onu ele verecekti.

Ağacın dibinde yere düştü ve kendini ağacın köklerinin arasına sıkıştırdı. Knight çalıların arasında kendini düzleştirdi ve cüssesiyle onunla dünyanın geri kalanı arasına girdi. Nefesini sakınleştirmeye odaklandı. Tek umudu, bir odayı doldurabilecek alevdili ve liegehound kokularının açık havada, diğer orman kokularının arasında fazla uzağa taşınmamasıydı.

Cassia orman ve Şövalye tarafından gizlenmiş olsa da kendini açıkta hissediyordu.

Kendini hiç bu kadar kırılgan, bu kadar savunmasız hissetmemişti. Eğer glif taşı

Chrysanthos'a göre, bu onun sonu olacaktı. Onu kucağında sapkınlık kanıtlarıyla bulacak ve bu da ihanetinin gerçeğini ortaya çıkaracaktı.

Taşın etrafında sımsıkı bir top gibi kıvrıldı ve bütün Şövalye ile birlikte büyü. Bahçe , Kyrian büyücüleri tarafından paslanmaya karşı korunmuştu. Şövalyeye pireler için verdikleri büyülü banyo. Hâlâ orijinal büyücülerin kayıp büyü sanatlarını taşıyordu.

Tazı yetiştiricileri atalarını Hesperine büyüüne karşı bağışık hale getirmek için kullanmışlardı. Solia'nın sarmaşık üçgeni şeklinde oyulmuş ahşap kolyesi, ağaçlar ve toprak kadar kadim Lustra büyüünü barındırıyordu. Cassia sadece Umarım tüm bunlar, herhangi bir Aithourian savaş büyücüsünün tespit etmek için eğitildiği, glif taşından yayılması gereken aurayı gizlemek için yeterli olur.

"Şuna bakın!" Büyücülerden biri. "Kan."

"Taze kan." Başka bir büyücü. "Az önce biri buradaydı."

"Hesperinler mi?" Lord Titus sordu. "Solorum topraklarında mı?"

"Korkmayın," diye yanıtladı Dexion. "Bunu bir ölümlü yaptı."

"Onu yok etmek için buradasınız ve küçük bir vandalizmden mi endişe ediyorsunuz?" Lord Hadrian'ın sesi sabırsız geliyordu.

"Bu bir vandalizm eylemi değildi," dedi Chrysanthos. "Varışımızdan birkaç dakika önce glif taşıyı çıkarmak için kim kendi kanını dökebilir? Sadece Onun gücünün farkında olan ama ondan korkmayan biri." "O mu?" Lord Titus yankıladı.

"Küçük eller. Kandaki izleri görüyor musun? Hiçbir sıradan çit cadısı karanlık tanrıçanın bir kalıntısını kurtarmaya ve böylesine tehlikeli bir büyüyle oynama riskine girmeye cesaret edemez. Bu bir Hesperite'nin işiydi ve çok uzağa kaçmış olamaz."

Chrysanthos İlahi Dil'i konuşmaya başladı. Cassia onun büyücü arkadaşlarına verdiği emirleri anlayamadı ama yarım düzine cüppeli

çalıların arasından süzölmeye başladı. İki kılıç kınlarından fırladı.

"Gerek yok lordlarım," dedi Dexion. "Bir Hesperite büyücüsüyle uğraşırken çalıları çelikle dövmenin pek bir anlamı yoktur. Ölümlü Hespera'ya tapan sapkınlar kan büyücülüğünün iğrenç sanatlarını uygularlar ve kadınları özellikle sinsidir. Bizim ifşa edici büyülerimiz kılıçlardan daha çok işe ."

Cassia'nın kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki başının döndüğünü hissetti. Büyücülerin bir arama düzeninde yayılışını dinledi. Tapınaktan başlamışlar ve çalılıkların arasından ilerlemişlerdi. Dişbudak ağaçlarına ulaşmaları uzun sürmeyecekti.

"Geleceğimizi kim bilebilirdi ki?" Tychon sordu.

"Tüm Solorum," diye yanıtladı Lord Titus. "Başkentteki herkes sizin gelişinizi sabırsızlıkla bekliyordu."

"Hasadı kutsayacak bir aromagi bekliyorlardı," dedi Chrysanthos. "Hiç kimse Akron'un çemberimizin üyelerini göndermesini beklemiyordu. Tapınağı keşfetmemiz büyücüyü varlığımız ve gücümüz konusunda uyarmış olmalı. Savaş büyücüsü olmamız onu şaşırttı. Glif taşını kaldırması aceleci bir hareketti ve korku, çaresizlik -ve fanatizm."

Demek Cassia bir fanatikti, öyle mi? Chrysanthos, çocukların sapkınlık yüzünden idam edilmemesi gerektiğini düşünen birine böyle mi diyordu? Hesperinlerin Tenebra halkı için yaptıkları iyiliklerin zulümle ödüllendirilmemesi gerektiğine inanan birine mi?

"Başkentinizde bir kafir olduğunu biliyor muydunuz, Basileus?" Chrysanthos sordu.

"Uzun sürmeyecek," dedi kral.

"Hayır," diye kabul etti Chrysanthos. "Bunu göreceğiz."

Büyücülerin ince ayakkabıları eğreliotu yaprakları ve dikenli çalıların arasına daha da yaklaştı. Cassia kumaş yırtılması ve İlâhi Dilde öfkeli bir haykırış duydu. Ama ayak sesleri hâlâ yaklaşıyordu.

Knight'ın tüm vücudu yaylanmak için gerildi. Ellerini kürkünün içine sokarak onun sessiz ve hareketsiz olmasını istedi. Parmaklarının altında kaslarının seğirdiğini hissedebiliyordu. İçindeki her şey ona saldırmasını ve tehditle yüzleşmesini, onu tehlikeye atanları paramparça etmesini söylüyordu. Sahibesinin emri ise ona karnının üzerine yatmasını ve ölümü beklemesini söylüyordu.

Çok üzgündü. Tıpkı Dalos'un hepsini öldürmeyi planladığını bile bile yanında Knight'la Zirve'ye gibi, şimdi de güvendiği koruyucusunu bir kez daha kesin bir ölüme doğru götürüyordu.

Bu sefer onları kurtaracak Hesperinler yoktu.

Cassia herhangi bir büyü ya da dua bilmiyordu. Tek bildiği kendine ve denemeye devam etmektir.

Uğruna çalıştığı her şeyin boşa gittiği anın bu olmasına izin veremezdi.

Glif taşını kurtarsa ve Orthros'u kaybetse ne fark ederdi ki? Yapabileceği bir şey olmalıydı. Kalp atışları tüm vücudunu taşın etrafında sallarken

düşüncelerini kıvrandırdı. Kanayan elini

elindeki tek kaynağı ona vererek glifi teslim eder.

etkili olduğunu biliyordu. Kan büyüğü için bolca yakıtı vardı. Kan büyücüsü

ya da herhangi bir büyücü olmadığı için işe yaramazdı. Lio'nun bir büyü

okuduğunu bile duymamıştı. Sadece parmağını batırmış ve sessiz bir İrade

eylemiyle güzel bir ışık biblosu ya da bir peçe büyüğü yaratmıştı.

onu bir savaş büyücüsünden sakla.

Cassia'nın kanı ve Will'i vardı.

Glif taşı onda eksik olan sihri sağlayabilir miydi?

Lio ona Büyük Tapınak Çağı'ndan bahsetmişti, tanrıçasının kutsal

Siteler en aşağılık suçludan en kudretli krala kadar herkese Sığınak sunmuştu.

Bu sığınakları inşa eden Hespera'nın ölümlü büyücülerini çoktan gitmişti.

Büyüleri taşta yaşamaya devam ediyor muydu? Lio da büyüğünün bir kısmını geride bırakmış olabilir miydi?

Güçlerini uyandırmak sadece savaş büyücülerinin dikkatini çekmeye mi yarayacaktı?

Cassia hiçbir şey yapmazsa onu bulacaklarından emindiler. Kendini onlardan korumak için sahip olduğu tek şansını kullanmak daha iyiydi.

Ve eğer Tarikat'ın yargısıyla yüzleşecekse, bunu savaşarak yapacaktı.

Kendini taşla daha sıkı saran Cassia, kanını glifin sığ oluklarına sürdü. Tüm kararlılığını topladı

özgür lordlara karşı tüm cesaretini ortaya koymuştu.

Krala ve Cordian büyücülerine, kendisine, Lio'ya ve koruması altındaki herkese

verdiği her söze. Tenebra'nın son altı aydaki rotasını belirleyen her şey, kendini

Hesperine peçesinin güvenliğine sarılmış hayal ederken, kollarındaki objeye odaklandı.

Yumuşak bir his Cassia'nın bedenindeki gerilimi azalttı ve tenindeki teri soğuttu. Knight'ın tüyleri diken diken oldu ve titredi.

Karanlık Cassia'nın etrafını sarmadan bir an önce gül kokusu havayı .

Nefes nefese kalmamak için elinden geleni yaptı. O karanlığı daha önce de görmüş, yedi yaşında küçük bir çocukken onu her yerinde hissetmişti. Bu karanlık onu iki kişiden saklamıştı.

Bir Hesperine serserisi ona sarılıp cesur olduğunu söylerken ordular.

Onu saran derin ve saf gölgenin ötesinden, Dexion Chrysanthos'un saç yağının kokusu üzerine sinmişti.

Ardından bir büyü patlaması geldi.

Büyünün sondaj sıcaklığının farkındaydı, tıpkı tapınağın sığınağının dışında şiddetlenen bir fırtınayı duyabileceği gibi. Kollarının arkasındaki tüyler bile diken diken olmamıştı.

Sıcaklık azaldı. Cüppeler savruldu.

Cassia bir nefes verdi. Sese doğru geri dönmedi. Onu duyamamıştı. saran gölgeyi bile görmemişti.

Görünüşe göre Hespera'nın mabetleri, inançları, statüleri ya da eylemleri ne olsun kimseyi geri çevirmiyordu. Halkını avlamak için yetiştirilen köpekler bile.

Cassia içinde ve çevresinde hissettiği güce sıkıca tutundu. Parmakları kanının kuruduğu taşa yapıştı ve uzuvları ağrıdı. Ama karanlığın içinde olabildiğince hareketsiz durdu ve Knight da amacına sadık kalarak onunla birlikte bekledi.

Bir saat gibi görünen bir sürenin ardından, Eudias'ın sesi tapınağın bulunduğu yönden geldi. Nefes nefese bir rapor verdi. "Dexion, Basileus. Burada kimse yok."

Savaş büyücülerinden biri, "Kimseyi bulamadık," diye düzeltti.

"Kaçtı mı?" Lord Titus sordu. "Ya da belki bir şekilde kendini gizledi?"

Chrysanthos, "Her ikisi de farklı olasılıklardır," dedi. "O talihsiz değil, Batıl inançlı bir köylü. Gücü olan biri. Ne kadar ilginç. Görünüşe göre kardeşlerim ve ben küçük bir mücadelenin tadını çıkaracağız."

Lord Titus'un sesi ilk kez sakın çıkmadı. "Onu bugünkü festivalden önce bulabilecek misiniz? Sonbahar Kutlaması sırasında onu serbest bırakamayız. Hespera'nın etkisi altındaki bir kadın tehlikeli bir iğrençliktir! Ona başkalarını baştan çıkarma ve yıkım yayma şansı vermemeliyiz."

Dexion, "Bizim de katılımımızla," diye yanıtladı, "kutsal festivaldeki herkes tamamen güvende olacak. Ayrıca, büyük olasılıkla inine geri dönecek

Şimdi güneş gökyüzünde daha yüksek. Akşam olduğunda, kovalamacayı sonuna kadar götüreceğiz."

"Tapınağın temizlenmesine devam edecek miyiz, Dexion?" diye sordu çırağı.

"Kesinlikle. Bu ona ve tanrıçasına vurabileceğimiz en iyi darbe olacak. Çok gecikmiş bir darbe." Chrysanthos'un cüppesi hışırdadı. "Vay, vay, Hespera. Birbirimizi son görüşümüzden bu yana epey zaman geçti. Söylemek istediğim bir şey var."

Havada bir kükreme duyuldu. Ateş.

Cassia büyüünün taşla ilk duyduğunda tüm vücudu irkildi. Mancınık sesine çok benziyordu.

Büyücülerin tapınağı sanki hiç orada olmamış gibi düzleştirmelerini dinledi. Güller gibi o da çığlık atamıyordu.

OceanofPDF.com

SONBAHAR EKİNOKSU

TENEBRA

Bir hanımefendi her zaman doğru giyinir.

-Solia'nın Cassia'ya talimatları

OceanofPDF.com

CASSIA'NIN ELDIVENİ

KESKİN SESSİZLİK adamların gittiğinden emin olmasını SAĞLADIĞINDA Cassia kıpırdamaya cesaret etti. Kıpırdadığı anda Knight meydan okurcasına çalılarının arasından fırladı ve havayı kokladı. Cassia kendini toparladı ve saklandığı yerden çıkmaya çalıştı, glif taşını yakınında tutuyordu.

Büyünün soğuk, karanlık kucağı ondan uzaklaştı ve güneş gözlerinde parladı. Duman ve kül kokuları onu boğmakla tehdit ediyordu. Ama o, tapınağın bulunduğu yere dönmek için ağacın etrafından dolanarak daha da derinlere indi.

Ne göreceğini biliyordu ama hiçbir şey onu büyücülerin yaptıklarıyla yüzleşmeye hazırlayamazdı. Bir zamanlar tapınak, dikenler ve güllerden oluşan bir bahçe olan kömürleşmiş alanın önünde hissiz ve sözsüz bir şekilde durdu. Yanmış alanın ortasında, korlar ve büyü ışığı içinde yere damgalanmış bir Anthros glifi parlıyordu.

Cassia'nın geçen zamanın farkına varması, sessizlik anını bozmakla tehdit . Gün gelmişti. Sonbahar Kutlaması yaklaşıyordu. Gitmesi gerekiyordu.

Son çareyi harekete geçirmeli.

O ve Şövalye, yas tutanlar olarak sadece kuşların bulunduğu iki kişilik bir alay halinde arazide geri çekildiler ve glif taşını bir buçuk bin yıl ya da daha uzun süredir durduğu yerden alıp götürdüler.

Cassia, geçmiş büyülerin aurasının Hespera'nın bir eserini bir grup savaş büyücüsünden saklayacak kadar güçlü olabileceği, bu kadar eski büyülerle dolu tek bir yer biliyordu. Solorum Sarayı, Hesperinlerin Orthros'u kurmak için Tenebra'yı terk ettiği Büyücü Kral'ın zamanından beri ayakta duruyordu. Ancak karısı Değişen Kraliçe daha da eski bir güce sahipti. Tarikatların asla anlayamadığı ya da kontrol edemediği Lustra büyüü.

Herkes soylarının uzun zaman önce tükendiğini biliyordu ama güçleri inşa ettikleri her şeyde yaşamaya devam ediyordu. Sarmaşık sembolünü aşıl原因 ve kralın kalesinin duvarlarını kraliyet evinin kadınları için gözenekli hale getiren, Değişen Kraliçe'nin bir tür gücüydü. Cassia için Değişen Kraliçe'nin nasıl

Kolye ve sırları Prenses Solia'ya kadar gelmişti ama piç kızlar için de işe yaradığı için minnettar olmaktan asla vazgeçmeyecekti.

Kız kardeşinin ocağının arkasındaki geçitte Cassia'nın etrafına hafif kırmızı bir ışık yayılıyordu; giysilerindeki kan lekelerinin arasından alev dilinin parıltısı sızıyordu. Bu ışığın altında, glif taşını tozlu zemine bıraktı. Onu saklamak için onurlu bir yeri yoktu ama burada güvende olacaktı ve kan libasyonunu yapmıştı.

Yapabileceği her şeyi yapmıştı. Şimdilik.

İşlenmiş giysileri çıkardı ve her birini sırayla taşın önüne bıraktı, ta ki kolye ve kendi teni dışında hiçbir şey olmadan taşın durana kadar. Son eldivenini de yere bıraktı.

Ağlamadı. Yeni bir söz verdi. "Seni Hesperine'in ellerine sağ salim teslim edeceğim. Ama önce, bu krallığı dize getireceğim."

OceanofPDF.com

O KADAR DA KIRILGAN DEĞİL

Sarayın BAŞKA BİR kanadında, Cassia duvarın içinden çıktı ve kendi yatak odasına çıkmak için bir duvar halısını kenara çekti. Büyük yatak odasının açık panjurlarından sızan sabah güneşine karşı gözlerini siper etti. Pencere.

Sarmaşık kolyenin ona açtığı labirenti henüz tam olarak keşfedememişti ama keşfettiği geçitler ona şaşırtıcı bir avantaj sağlıyordu; azından kralın haberi olmadan odasına geri dönmesi gerektiğinde.

Perita başka bir meseleydi.

Bu vuruş Cassia'nın zonklayan baş ağrısı değildi. Perita'nın kapıya vuran eliydi. Knight kulaklarını geri çekti ve menteşeleri üzerinde titreyen panele baktı.

"Yıkanmak için zaman yok leydim!" diye Perita'nın alışlagelmiş, çılgınca uyarısı geldi.

Cassia kendine baktı. Her zaman olduğu gibi, geçitlerden ayrılmadan önce kendi giysilerini giymişti. Bu ona çok iyi gelmişti. Perita dün gece bu tunikayı yatarken temiz giydiğini görmüştü. Şimdi buruşmuş ve toz içindeydi ve Cassia'nın göğsüne bulaşmış kan lekelerini zorlukla gizliyordu. Ellerinin kanaması durmuş olsa da bir şifacının müdahalesine ihtiyaçları vardı.

Kuru kanına ve yırtılmış derisine baktı. Chrysanthos onun ellerine asla ama asla bakmamalıydı.

Her zamanki ihtiyatsızlığının bedelini şimdi ödeyecekti. Sarmaşık kolyeyi aceleyle yatağının yanındaki masanın üzerinde duran bahçe çantasına yerleştirdi, arkadaşı onu giydirdikten sonra tılsımı tekrar takmayı planlıyordu. Perita, Solia'nın sırrı hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve leydisinin yasak gezilere çıktığını biliyorsa bile, resmen bu konuda da hiçbir şey bilmiyordu. Cassia yatak odasının kapalı kapısının ardında tek başına dinlenirken kendine böyle bir kötülük yapmayı nasıl açıklayacaktı?

"Leydim?" Perita'nın sesindeki tüm güç kaybolmuştu. Sesi aylardır olmadığı kadar endişeli geliyordu.

Cassia zor kazanılmış dostluklarını teste tabi tutmaktan çekiniyordu. Ama belki de güveni korumanın en iyi yolunun güven göstermek olduğu zaman gelmişti.

Cassia, Perita'nın sevdiği adamı idamdan kurtarmasına yardım etmiş, sonra da iki genç aşığın evlenebilmesi için ona bir mevki vermişti. Perita'nın içgörüsü ve ikna kabiliyeti sayesinde, Cassia'ya Dalos'un Zirve'deki herkese suikast düzenlemesini engellemek için ihtiyaç duyduğu önemli bilgileri vermişti. Perita ve Callen bunu asla bilemeyecekti ama karşılığında Cassia'nın sevgilisini kurtarmışlardı.

Bunun gibi bağlar o kadar da kırılgan değildi. Cassia cesur olmalı ve ağırlığını onlara bırakmalıydı.

Boğazını temizledi. "Benim için kapıyı açma nezaketinde bulunur musun, Perita?"

Kapı inleyerek açıldığında Perita içeri baktı. Mavi gözleriyle uyumlu festival elbisesini çoktan giymişti. Açık kahverengi saçları, en iyi keten başörtüsünün altından parlak, mükemmel bir şekilde süslenmiş dalgalar halinde dökülüyordu ve evli bir kadının dokuma saç bandını gururla sergiliyordu.

Onun arkasında deri göğüs zırhı ve törensel altın tabardıyla Callen duruyordu. Perita'nın kocası onlara selamlama ya da karşılama törenine kadar eşlik etmeye hazır görünüyordu.

Belki Cassia'nın kapısını kırabilirdi. Geniş omuzları ve ömür boyu aldığı savaş eğitimiyle kumral savaşçı, hapishanede geçirdiği süre boyunca asla tam olarak iyileşemeyecek olan sakat bacağına rağmen bu göreve hazırды.

Perita her gibi aceleyle içeri girip telaşlanmaya başlamadı. Bakışlarını Cassia'nın köprücük kemiğindeki kurumuş kan lekesinden ayırıp ellerine dikti. "Leydim. Ne yapıyordunuz?"

"Söylemeyecek kadar çok değer veriyorum. Kral sorduğunda, dürüstçe bilmediğini söyleyebilmelisin."

Perita geldi ve kollarını Cassia'ya doladı.

Cassia bir an için şaşkınlıktan donakaldı. Biri onu kucaklamayalı uzun olmuştu ve bu nadiren oluyordu.

Ellerini Perita'nın elbisesinden ayıran Cassia arkadaşına sarıldı. Alnını Perita'nın omzuna yasladı.

Perita bir an sonra geri çekildi ve Cassia'nın omuzlarını okşadı. "Sorun her neyse, bir an bile endişelenmeyin leydim. Sizi doğru yola getireceğim. Majesteleri ilk kez selamlama dansına gitmenize izin veriyor ve hiçbir şeyin bu günü sizin için mahvetmesine izin vermeyeceğim."

Bu gün onarılamayacak kadar kırılmıştı ama Perita'nın onu onarma arzusu Cassia'ya gün batımına kadar dayanabilecekmiş gibi hissettirdi.

"Sensiz ne yapardım ben?" Cassia sordu.

Perita başını eğdi, ama yüzünde arsız bir gülümseme vardı.

Callen yatak odasının dışında bir adım bekledi. "Sizi ayakta gördüğümüze sevindik leydim. Kapıya cevap vermediğinizde çok endişelendik."

Cassia korumasına teşekkür ederek, "İlgin için minnettarım Callen," dedi.

Perita Cassia'nın ellerini nazıkçe kendi ellerinin arasına aldı ve dilini sempati ile şaklattı. "Kralın şifacısı olmasa bile Kyria Tapınağı'ndaki büyücü dostlarınız bunlara leydim."

"Şifacı için bir ulak göndereyim mi leydim?" diye sordu Callen. "Ne için?"

Ellerimi incitmedim. Tıpkı merhum kraliyet büyücüsü gibi Namenti'deki Anthros Tapınağı'ndan Amachos adında bir Tenebran'dı."

"Haklısınız leydim." Callen kısa bir selam verdi.

Perita başıyla onayladı. "Ellerin hiç bu kadar iyi olmamıştı."

Bu rahatlama Cassia'nın oturmak istemesine neden oldu. "Öngörülebilir gelecekte sürekli eldiven giyeceğim çünkü hava soğuyor ve sarayın bu kanadı cereyan yapıyor. Hatta önümüzdeki bir saat içinde kralın habercilerinden biri uğrarsa, eldivenlerimle ilgilenmesi için bir neden bulamayacağından emin olmalıyız."

"Elbette," dedi Perita. "Bu arada, senin şifalı bitkilerin ve Büyükannenin yöntemleriyle neler yapabileceğimize bakalım."

"Bu sabah tentürünü aldın, değil mi?" Cassia ona sordu. "Her yerde Knight'ın kürkü varken buraya gelip hasta olmanı istemiyorum."

"Tek bir dozu bile kaçırmadım. Kyrialı şifacıların verdiği yeni tonik harikalar yaratıyor ve uykum bile gelmiyor. Şu halime bakın, Sör Şövalye'den bir adım ötedeyim, ne kızarıklığım var ne de öksürüyorum." Gözlerini köpeğe dikti. "bir şey gelmesin. Öpücüklerini leydine sakla ve kulaklarını ovma için ona git."

"Önlüğünü giy. Elbiseni mahvetmeni istemiyorum. Çok güzel görünüyorsun." Cassia gülümsedi, arkadaşının güzellik ve aşk konusundaki iyi talihi için mutluydu.

"Öyle, leydim." Callen yeni gibi sıırttı ama sonra gülümsemesi duraksadı. Ağırlığını sağlam bacağına verdiğinde yaptığı gibi ayaklarının üzerinde kaydı ve bunu belli etmemeye çalıştı.

"Bugün onunla dans edemeyeceğin için üzölme," dedi Cassia. "Her erkek karısıyla dans edebilir, ama hangisi onu senin Perita'mızı koruduğün kadar cesurca koruduğunu söyleyebilir? Onunla yan yana durma hakkını kazandın Callen."

Tek cevabı başını eğmek oldu ama Cassia onun gerginliğinin nasıl gördü. Perita Callen'a gülümseyerek daha sonra özel bir dans yapacaklarına söz verdi.

Cassia'yı ocak odasına götürdü ve ateşin yanına oturttu. "Soyunma odasından temiz bezler getireyim."

"Neden suyu ısıtmıyorum?" Callen teklif etti.

"bakın," dedi Cassia. "Çok iyiyim, çünkü emin ellerdeyim."

OceanofPDF.com

SÖZ VERİLDİ

Kralın habercisi geldiğinde Cassia temizlenmiş, giyinmiş ve ellerindeki sargıları gizlemek için en yumuşak yün eldivenleriyle ateşin yanında ısınmıştı. Haberciye gözünü budaktan sakınmayan bir nezaket ifadesi gösterdi.

"Majesteleri sizin de onun yanında istiyor, Leydi Cassia." "Hemen ona katılacağım," diye cevap verdi.

O gider gitmez Cassia, Perita ve Callen'ın kendisine eşlik etme tekliflerini geri çevirdi ve Şövalye'yle birlikte odasından ayrıldı. Kralla buluşacağı bu yolda sadece ve sadece kendisi yürüyecekti. Her adım ona bir zamanlar hayatına hükmetmiş olan kral korkusunu ve bu korkunun artık üzerinde güç sahibi olmasına neden izin vermediğini hatırlatıyordu.

Güneşe doğru ilerlerken, bu kez sarayın görünen kısımlarından geçerken, kendisini takip eden adama karşı tetikte kalmaya devam etti. Koşucuydu, hızlı ve dikkatliydi, odasının kapısından her adım attığında görmeye alıştığı iki kişiden biriydi. Sarmaşık kolyesini her zaman kıyafetlerinin altına takmaya alışmıştı, böylece gizlice dolambaçlı yollar onun için her zaman mevcuttu. Kralın onu takip etmesi için görevlendirdiği adamlardan kaçmasına yardımcı olacak gizli geçitler olmasaydı, başı belaya girebilirdi.

İçindeki uzlaşmaz bir ses, kendisine karşı dürüst olmaktan başka bir şey hatırlattı. Felaketini kanıtlamadan önce gerçeği her zaman kabul etmeliydi.

Gerçek şu ki, kral onun izlenmesi gerektiğini düşündüyse, başı zaten beladaydı.

Kralın Cassia'nın faaliyetleri üzerindeki baskısını gevşetmesi Zirve'deki olaylardan sonra haftalar almıştı. Elbette onun güvenliği için demişti. Onu büyüyen evine, yeni talibine ve ev hapsine uygun yeni odalara taşımıştı.

Onun ocağında görünmeden nöbetini tutarken, alenen eski rolüne devam etmişti. İfadesiz, itaatkâr, yemek, kıyafet ve kendisine tahsis edilen dört duvar dışında hiçbir şeyle ilgilenmeyen yedek kız.

Sonunda sürekli nöbet kalkmış ve ona izin verilmişti. her zamanki işlerine devam eder. Leydi Hadrian ile ziyaretler, arazide Şövalye egzersizi yapmak, saksıdaki bitkilerini güneşlenmeye çıkarmak. Ancak Kyria Tapınağı'na yaptığı eski ziyaretleri kesinlikle yapmıyor.

Artık muhafızlar yerine kralın gözcülerinin peşine takılması yeterince kanıttı. Bu özgürlükle ne yapacağını keşfetmesi için onu serbest bırakmıştı. Rolünü test etmesi için.

Onu izliyor, sadece bir hata yapmasını bekliyordu. Bunun olduğu gün, kız kardeşine katılacağı gün olacaktı.

Bunun olmasına izin vermemeli. Planını gerçekleştirecek kadar uzun yaşamalı.

Kapıdan geçip güneş odasına girdiğinde ve kendini kralla baş başa bulduğunda titremedi, terlemedi ya da ellerini sıkmadı. Lucis'e derin bir reverans yaparak kendini onun önünde alçalttı. Ama dizlerinin üzerine değil.

Bu onun kendine verdiği sözdü. Eteklerinin gizliliğinin altında, dizleri o adamın huzurunda asla yere değmeyecekti. Ayağa her kalkışında, ona ne olduğunu söylemesi için sessizce meydan okuyordu. Bir hain.

Kral, "Bugün Lord Flavian sizden kendisiyle Sonbahar Selamlaması yapmanızı isteyecek" dedi.

"Evet, öyle olacak, Majesteleri."

Kralın gözleri kısıldı. "Niyetini size açıkladı mı?" "Hayır, Majesteleri. Onlar belliydi."

"Kendinizi övmeyin. Onun kur yapmasının size olan saygısını abartılı bir şekilde algılamınıza neden olmamasına dikkat edin. Senden bu kadar üstün bir lordun ilgisine minnettar ol ve unutma. Onun sana ilgisi yok. Sadece benim için ne olduğunla ilgileniyor."

Başını öne eğmiş, kirpiklerinin altından kralı izliyordu. "Sizi temin ederim ki onun ilgisinin gerçek nedenini anlıyorum Majesteleri."

"Kendinizi hazırlayın. Onu elinde tutmak için sürekli dikkat etmen ve ona layık olmaya yaklaşman ömür boyu çaba etmen gerekecek."

Strateji. Geride durmalı ve uzun vadeli stratejisini düşünmeli. Anlara saplanıp kalmamalı... Flavian için gülümseyerek geçirmesi gereken o kadar çok an var ki. "Çabalarımnda çok gayretli olacağım, Majesteleri."

"Bugünkü Selamlama dansında beni utandırma. Bir daha böyle bir fırsat eline geçmeyecek."

"Bunun ne anlama geldiğini anlıyorum, Majesteleri." "Anladınız mı?"

Kralın bakışlarıyla karşılaştı. Öyle mi?

"Sanırım onu kabul etmemi istiyorsunuz, Majesteleri." "Hayır."

Cassia kaşlarını kaldırdı.

"Bir şeyi kabul etmek nereden aklına geldi?" dedi kral sessizce. "Şafak vakti babasıyla konuştuğumda Flavian'a söz vermiştin. Onunla dans edeceksin."

"Evet, Majesteleri."

"Kralın, Tenebra'nın en kutsal festivalinde sizin statünüzde bir kadının Kyria rolünü oynamasına izin vermesinin ne denli eşi benzeri görülmemiş bir küçümseme olduğunu size anlatmama gerek yok. Benimle ve onurlu ortağınızla olan ilişkiniz, ritüeldeki varlığınızın geleneklere tam bir hakaret olmamasını sağlayacaktır. Asla gerçek bir hanımefendi olamayacaksınız ama senden bir hanımefendi gibi davranmanı bekliyorum. bir tane."

"Nasıl hanımefendi olunacağını biliyorum, Majesteleri."

İki parmağıyla Şövalye'yi işaret etti. "Tazı yolumuza çıkacak. Tören süresini kraliyet kulübesinde geçirecek."

Önce bu ani açıklamayı yanlış duyduğunu düşündü. ", Majesteleri?"

"Bana kendimi tekrar ettirmeyin. Ayağınızın altında koca bir köpek varken selamlamayı zor yaparsınız."

Cassia kralla olan savaşlarını her zaman büyük bir dikkatle seçerdi. Bu seferkini seçmeden önce hiç düşünmedi bile. "Davranışları örnek teşkil ediyor Majesteleri. Ona toplantının kenarında oturup beklemesini söylersem kimsenin yoluna çıkmayacaktır."

"Katılımcılar zaten tören alayında bir piç kurusuna tahammül etmek zorunda. Çirkin bir köpeğin de törende yer almasına izin vermeyeceğim."

"Güvenliğim için onu bana verdiniz. Kalabalıkta pek çok risk vardır ve Callen yanımda kalamayacak. Koruma olarak Knight olmadan yapmamı ister miydiniz?"

"Bugünkü ziyaretçilerim Cordium'dan savaş büyücülerini. Daha iyi bir koruma yok. Eğer kararımı tekrar açıklamamı isterseniz, sahip olacağınız tek koruma kapınızdaki muhafızlarımdan biri olacaktır."

O muhafızlar kralın güneşliğinin kapısını açarak köpek kulübesi sahibini içeri aldılar. Cassia başını çevirip ona baktı. Knight'ı yavruyken kucağına ilk veren adam onun bakışlarıyla karşılaşmadı bile. Elinde bir koşum takımı ve bir tasma ile ayaklarını sürüyerek Knight'ın yanına geldi.

Knight, Cassia'nın emri dışında kulübeye hapsedilmeye asla razı olmazdı. Yine de kral öyle ya da böyle onun emrine itaat edilmesini sağlayacaktı.

Bu odada her durduğunda beslediği öfke şimdi ona geri dönüyor ve karşılığında kararlılığını besliyordu. Bugün ne olursa olsun, Knightın kendisi ve kral arasındaki büyülü ateşe yakalanmadığından emin olmalıydı. Knight'ın acı çekmesine izin veremezdi. Onu kaybedemezdi.

Bu, onu ölene kadar ona bağlayan bağlarını ihlal etmek anlamına gelse bile. Tek bildiği onu korumaktı. Bunu anlayamazdı. Onu korumaya çalıştığını açıklamasının hiçbir yolu yoktu.

Konuşabilmek için dişlerini sıktı. "Pekâlâ Majesteleri. Köpek kulübesi sahibiyle birlikte gidip Şövalye'nin bugün için yerleştiğini göreceğim."

Kral bugün onun için her ne hazırladıysa, bununla tek başına yüzleşmek zorunda kalacaktı.

KRALIÇE İÇİN UYGUN

CASSIA kulübeden ayrılırken Knight'ın gözlerinde gördüğü şeyi ASLA unutamayacaktı. Saraya dönüş yolu boyunca, onun gidişini izleyen adamın görüntüsü aklından çıkmıyordu. Koşusunun kilitli kapısının arkasından ona şaşkınlıkla bakmıştı.

Köpeğinin daha önce ondan ayrı geçirdiği bir gecenin onu buna hazırlayacağını ummuştu. Yanılmıştı. O gece, Lio'nun koruması altında onun yanından ayrılışını izlemişti. Bugün, Knight onun kendisini terk edişini izledi.

Cassia ocak odasında durdu ve titreyen duygu karmaşasını bastırmaya çalıştı. Herkes neredeydi? Callen Cassia'nın küçük evi için yeni evliler yuvası, bekçi odası ve hizmetli odası olarak hizmet veren Perita ve onun odalarına gitti. Perita'yı bulmak için yatak odasından giyinme odasına doğru ilerledi.

Cassia kapı aralığında duraksadı ve onun hasta olup olmayacağını görmek için bekledi.

Perita ve kraliyet terzisi Cassia'nın eşliğinden geçen en büyük giysi sandığının üzerinde duruyordu. Elllerinde fırçalar, kurdeleler ve en kötüsü de koku yağları şişeleri hazır bekliyordu.

"Leydim," diye Perita. "Bakın Majesteleri sizin için ne göndermiş! Bir sandık dolusu elbise ve bakın ne kadar güzel!"

"Oh, evet," dedi terzi kahkahalarla gülerek. "Haftalardır bana tamir ettiriyor ve düzelttiriyor. Size uyması için bu sandığın içindeki her parçayı aldım, Leydi Cassia. Bunu belli etmemek benim için çok zordu."

Cassia durakladı. "Bayan Riga. Sizi tekrar görmek ne güzel. Oğlunuz nasıl?"

Yaşlı kadının hüznü yüzünü bir gülümseme değiştirdi. Cassia ve Perita'nın onu kınamayacağını bildiğinden, evlilik dışı doğan oğlundan açıkça bahsetme fırsatı bulduğunda hep neşelenirdi. "Sormanız ne büyük incelik leydim. Gurur duyuyorum. Görevinde gayet iyi gidiyor.

onu Lord Hadrian'ın evine almışsınız. Artık bir ev ulaşı değil de, lordunun kuvvetleri arasında savaş emirlerini taşıyan bir atlı olursa şaşırmayacağını söylüyor."

"Lütfen kendisine tebriklerimi iletin."

"Gerçekten çok teşekkür ederim leydim. Yaptıklarınız için size ne kadar minnettar olduğumuzu anlatamam."

"En azından bunu yapabiliyordum. Ne de olsa bizim gibi insanlar birbirlerini kollamak zorunda."

Terzi başıyla onayladı. "Sizin için yapabileceğim bir şey varsa, istemeniz yeterli."

"Peki, sormadan edemeyeceğim, kırmızı elbisem nasıl gidiyor?"

"Sizin için bitireceğim leydim, hiç şüphemiz olmasın. Festival elbiselerinizi hazırlamak için bunu ertelemek zorunda kaldım, kralın emirleri, ama şimdi tüm dikkatimi buna verebilirim."

"Görmek için sabırsızlanıyorum. Bir başyapıt olacağını biliyorum."

Cassia söyleyecek başka bir şey aradı ama dürüstlük ve hatta nezaket stoku . Perita koluna girmiş onu soyunma odasına götürüyordu.

Zamanı gelmişti.

Cassia'nın Anthros'a yapacağı sunum için bir tabureye çaresizce oturtulup ağzının bağlanması zamanı .

"mi?" Perita sordu. "Kendinizi iyi hissediyor musunuz?" Cassia zorlukla yutkundu. "Deniyorum."

Perita'nın bakışları bir an Cassia'nın eldivenli ellerine kaydı, sonra bir elini Cassia'nın alnına bastırdı. "Sorun ne olabilir?"

Terzi dudaklarını büzerek Cassia'yı inceledi. "Kız kardeşini düşündüğünü söyleyebilirim."

"Oh, leydim. Düşünemedim. Çok özür dilerim."

Terzinin bakışları yumuşadı. "Evet, hatırlamak için çok genç olmalıydın Perita. Ama ben dün gibi hatırlıyorum. Ekselanslarını ve bu günün onu nasıl kederlendirdiğini düşünmediğimiz bir Sonbahar Kutlaması gelip geçmiyor. Ama bakın, Leydi Cassia, buna izin vermemelisiniz. üzüntü mutluluğunuzu bozar."

"Leydim..." Perita umutlu bir gülümsemeyle sandığa anlamlı bir bakış attı. "Bugün mutlu olmak için çok özel bir nedeniniz olduğunu düşünmekte haksız mıyım? Bunun anlamı bu değil mi - kralın çağırısı ve yeni elbiseler? Birisi bugün dansta sana elini uzatacak, değil mi?"

"Evet," dedi Cassia.

Perita gülümsedi. "Ve baban evet mi dedi?"

Cassia başını salladı.

"Ah, leydim!" Perita onu tekrar kucakladı ve topuklarının üzerinde zıplamaya başladı.

Terzi kıkırdadı. "Bu, Leydi Cassia'nın iğnedenliğini yutmuş gibi görünmesi için yeterli bir sebep. Selamlama gerginliği yaşamamız çok doğal. Biz senin üzerinde sihrimizi konuşturduğumuzda, kendine o kadar güveneceksin ki, dansa bir güvercin gibi yelken açacaksın.

Kuğu."

Terzi bir hamleyle sandığın kapağını açtı. Sevgi dolu parmaklarıyla ilk elbiseyi çıkardı. Fildişi kadife ve kobalt işlemeleri görünce Cassia'nın aklı başından gitti. Terzi safir ve gök mavisi elmas desenli elbiseyi kaldırdığında Cassia'nın uyuşukluğu yerini terlemeye bıraktı.

Terzi elbiseleri teker teker açtı ve soyunma odası onlarla kaplanana kadar hepsini yerleştirdi. Burada beyaz danteller, orada sarı kurdeleler ve bir zamanlar Cassia'nın tutunduğu eteğin bir parçası olan mor bir kol.

Solia'nın tüm gardırobunun parçaları Cassia'nın etrafını sardı.

Terzi işlemeli bir kemeri düzeltti. "Bugün bir kraliçenin kıyafetlerini giyeceksiniz leydim. Bunların hepsi Prens Caelum'un merhum annesine aitti."

"Ondan önce bu müstakbel kraliçemize aitti," dedi Cassia.

Terzi, "Evet, onları Majesteleri için diken, sonra da Majesteleri için yeni elbiseler diken bendim," diye cevap verdi. "Kız kardeşinin tüm çocukluk elbiseleri için verdiği siparişleri yerine getiren de bendim. Genç bir hanımefendinin sahip olması gereken her şeye sahip olmanı sağladı. Sonunda tekrar böyle bir lüksün tadını çıkardığını görse ne kadar mutlu olurdu bir düşünsene."

"Sırtındaki elbiseyi bana verirdi," dedi Cassia. Terzi başıyla onayladı. "Aynen öyle leydim."

Cassia bir giysiden diğerine geçerek parçaları zihninde bir araya getirdi ve kız kardeşini her elbisenin içinde bir kez daha hayal edebildi. Karnı boğazına yapışmıştı. Kusacağından mı yoksa bayılacağından mı emin değildi. Ama aradığı elbiseyi bulana kadar bakmaya devam etti.

Mavi bir altında saklanıyordu ama pardösüyü kenara çektiğinde, yeni bir saten biye dışında hiç değişmemiş olduğunu gördü. Güneş ışığının her tonundaki kadife ve nakışlar hiç kaybolmamıştı.

parlaklıklarını. Cassia kumaşı burnuna doğru kaldırdı. Kız kardeşinin o gün sürdüğü yağların kokusunu artık alamıyordu, hafızası hariç.

Cassia son on beş yılını, kız kardeşinin bu elbiseyi giyip Lord Bellator'la Sonbahar Töreni'nde dans ettiği günü tekrar yaşamamaya çalışarak geçirmişti. Solia onu öldürecek olan adamın elini bu elbisenin içinde tutmuştu.

Bu cinayete izin veren kral ise seyrediyordu. Sevgili prenseslerini kurtarmaya çalıştığını iddia eden ve her yıl onun için yas tutma gösterisi yapan kral.

Cassia artık korkusu sakatlanmadan kralın karşısına çıkabilirdi. Bunu o da yapabilirdi. Bu elbisenin içinde dans edecek gücü bulabilirdi.

Solia'nın alev dilli giysilerini krala karşı savaşında zırh olarak giydi, kız kardeşinin uğruna hayatını feda ettiği davayı sürdürdü ve bu davayı kendi davası haline getirdi.

Bugün, Sonbahar Töreni'nde kız kardeşinin cenaze kıyafetini giyecekti.

Kralın Cassia'ya eski elbiseler dağıtarak kasasını boşaltmak istediği düşünülebilirdi. Cassia daha iyi biliyordu. Onun gibi, kral da hiçbir şeyi boşa harcamazdı. Amaçsız hiçbir hareket yapmazdı.

Ona hatırlatıyordu. Belki de onu uyarıyordu. Ya da hükmünü veriyordu.

Bu onun cevabı olsun: gerçeği biliyordu. Asla unutmayacaktı.

Kralın ona verdiği diğer her şey gibi Cassia bu elbiseyi alıp ona karşı kullanacaktı.

"Bu." Cassia terziye altın rengi elbiseyi uzattı. "Bu olmalı."

TANRIÇANIN AYAK IZLERİNDE

Cassia için dayanması en zor olan KOKU YAĞLARIYDI.

Perita, Cassia'nın bir zamanlar Solia'nın hizmetkârı Leydi Iris'in prensesleri için gerçekleştirdiğini izlediği aynı yağlama ritüelini gerçekleştirirken nefesini tuttu. Cassia zihninin gözünde onların altın başlarını ve fildişi yüzlerini görebiliyordu. Bunun yerine şimdiki zamana odaklanmaya çalıştı ama kendi kahverengi saçlarının ve çilli zeytin teninin bu yağlarla parladığını görmek onu anılarından daha çok dehşete düşürdü.

Tıpkı geçen kış olduğu gibi, dedi Cassia kendi kendine. Mecbur kaldığında, bir cinayet deliğinden geçip Solorum Kalesi'nin zaptedilemez duvarları içindeki Lio'ya ulaşmak için tenini nefret ettiği koku yağlarıyla kaplamıştı. Tıpkı o zaman olduğu gibi şimdi de kuşatmaya hazırlanıyordu.

Çok daha muazzam bir hedefe ulaşmak için hayatı boyunca girişeceği en büyük kuşatmaydı bu. Ama tıpkı geçen sefer olduğu gibi, ödülü Hesperinleri kurtarmak olacaktı.

Lio'yu görmeye.

Her şey buna değerdı. Önünde beliren çileye katlanmak bile. Bir şekilde bunu atlatmanın bir yolunu bulacaktı.

"Korkarım bunu yapamam lordum."

Callen'in sesi Cassia'nın sıçramasına neden oldu. O, Perita ve terzi açık kapıya doğru baktılar.

Callen'ı göremiyorlardı ama onu duymakta zorlanmadılar. Ses tonu bir kova atık su kadar dostçaydı. "Eğer bir daha sorarsanız aşağı inip gitmenizi rica edeceğim."

Perita kaşlarını çatı. "Penceremizden bağılıyor gibi geliyor. Gidip neyin yanlış olduğuna bakacağım leydim."

İkisi beklerken terzi son mavi kurdeleyi Cassia'nın saçına ördü. Cassia altın kadife eldivenlerinin güvenliğini kontrol etme dürtüsüne direndi. Perita onları yün eldivenlerle ustalıkla değiştirmişti.

terzi elbisenin etek ucunda hızlı bir değişiklik yapmakla meşguldü.

"Lordum!" Perita, Cassia'nın yatak odasının penceresine yakın bir yerden haykırdı. "Anthros'un yazın sonbahara dönüşme zamanı gelene kadar Kyria ile buluşmaması gerekiyor! Bu hasadı mahveder ve kötü hava getirir."

Hoş bir tenor sesi aşağıdan seslendi. "Gerçekten de, söz dansından önce ayrılmak değerli bir Tenebran geleneğidir. Neredeyse buna rağmen erkeklerin hanımlarını görmek için gizlice kaçmaları kadar değerli. Tanrım, ama bu bakış bu duruma layık, Perita. Şimdi leydine onu görmeye geldiğimi söyle."

"Böyle bir şey yapmayacağım lordum."

"Festival için hazır olduğunuzu görebiliyorum," diye cevap geldi. "Sana söyledim

Ama o zaman Callen kesinlikle buraya gelir ve pek de nazik olmayan bir şekilde gitmemi isterdi. Leydinizin de çoktan giyinmiş olduğu sonucuna varabilirim. Eğer onu göremezsem buradan kalbi kırık bir adam olarak ayrılacağım."

Flavian buradaydı. Cassia'nın cinayet deliğine cesaretle girme zamanı gelmişti.

Cassia arkadaşının arkasında durmaya gitti.

pencere. "Teşekkür , Perita. Bununla ben ilgilenirim. Neden gidip Callen'ı çağır mıyorsun?"

Perita ellerini havaya kaldırarak aşağıdaki davetsiz misafire bir gösteri yaptı. Pencereden dönüp Cassia'ya yol açmak için ilerlerken sırtıttı ve göz kırptı.

Cassia derin bir nefes aldı ve pencere kenarına çıktı.

Aşağıdaki küçük avluda Flavian duruyordu, duvarları kaplayan sarmaşıkların dibinde sanki sarmaşıklara tırmanıp kaleye saldıracaktı gibi aylaklık ediyordu. Binici derisi giymiş ve geniş omuzlarına kızıl bir yarım pelerin atmıştı. Uzun çizmeleri herkesi uzun bacaklarına hayran kalmaya davet ediyordu. Dar pantolonlar eyer üzerinde geliştirdiği kaslarını sergiliyordu. Zırhlı cüppesi ve vambraces savaşa hazır olduğunu gösteriyordu.

Kral için sık sık yaptığı ayak işlerinden birinden yeni dönmüş olmalıydı. Kestane rengi saçları rüzgârda savrulmuştu ve dünden kalma sakalları güçlü çenesini süslüyordu. Mahmuzları ve kılıcındaki güneş ışığının parıltısı onun bir aristokrat olduğunu gösteriyordu. Yontulmuş bir elmacık kemiğindeki kir lekesi ise onu bir haydut gibi gösteriyordu. Tenebra'nın en sevdiği genç kız avcısı bugün formunun zirvesindeydi.

"Sonunda tanrıça cömertliğini zavallı yalvarıcısına bahsediyor." Flavian gözlerini Cassia'ya dikti. "Kyria'nın çelengi ama ilahi görünüyorsun."

"Saçmalık. Sarı benim en kötü rengimdir."

"Her rengi güzelleştiriyorsun." Gözlerini kapatarak derin bir nefes aldı.

"Ama hayal kırıklığına uğradım. Buradan kokunu alamıyorum. Herkes diyor ki

Kyria'nın Anthros için kullandığı kutsal sonbahar kokuları hiçbir erkeğin karşı koyamayacağı büyü bir etkiye sahip. Bunun doğru olup olmadığını keşfetmek için sabırsızlanıyorum."

"Size ulaşan kokuyla yetinmelisiniz, çünkü ne siz yukarı çıkabilirsiniz ne de ben aşağı inebilirim."

"Tanrıçaya karşı gelmek benden uzak olsun. Üzerimde nasıl bir büyü yapacağını öğrenmek için beklemem gerekecek."

"Bu kıyafetle üzerinizde herhangi bir büyü yapması pek olası değil lordum. Yol için giyinmiş olarak karşısına çıkmaya niyetli misiniz?"

Kirli sakalının altında gamzeler belirmesine neden olan o meşhur verdi. "İsteddiği kıyafetle huzuruna çıkacağım."

"Biz hanımlar Anthros'un dikkatini çekebilmek umuduyla tüm sabahımızı gardırobumuza adadık. Kadınlar adına, eminim ki Tanrıça, eşit çaba göstermeniz konusunda ısrar etmemi isterdi."

"O gün Anthros'un dikkatini çeken tek bir kadın var, o da Kyria kendisi." Flavian çizmesini bir saksıya dayadı ve bir kolunu dizine dayayarak daha yakına eğildi. "Emrinizi bugün tanrıça adına konuştuğunuza dair bir işaret olarak mı almalıyım Leydi Cassia?"

"Sorunuzdan Anthros için çalıştığınızı mı anlamalıyım?"

Pelerinin altına uzandı ve kırmızı-altın renkli Anthros ateşinden bir çiçek çelengi çıkardı. Tek bir hünerli hareketle ona doğru fırlattı. Cassia'nın sert elleri beceriksizce hareket etti ama çiçeklerden oluşan halkayı yakaladı.

"Buz Leydim," dedi Flavian, onun için en sevdiği lakabı kullanarak.

"Bugün benim Ateş Kraliçem olur musun?"

Kralın sarayındaki en gözde lord, Tenebra'nın en gözde aşığı Cassia'nın ayaklarının dibindeydi.

Anthros'un çelengi tutarak durdu ve gülleri beslemek için çalışmış ve kanamış olan ellerindeki acıdan inlememeye çalıştı.

Karşısında Lio'nun ciddi yüzünü gördü ve onun büyü sesini duydu. *Hespera bir zamanlar herkes tarafından Sığınak ve Merhamet tanrıçası olarak bilinirdi.*

İnsanlar karanlığı onun koruma armağanı ve kan ritüellerini de hepimizin başkalarının iyiliği için fedakârlık yapması gerektiğini hatırlatan bir şey olarak görüyorlardı.

Cassia son altı aydır yaratmak için uğraştığı maskeyi taktı. Her seferinde bunu yüzünde kusursuz bir ayrıntıyla işleyerek ciddi bir yemin kadar inandırıcı ve ayaklarının altındaki taş kadar sarsılmaz hale getirdi.

İlk başta sadece hoş ve inandırıcı olması için çabalamıştı.

Ancak zaman içinde bunun geniş kapsamlı ve istenmeyen sonuçları olduğunu gördü.

Flavian ve onu gören diğer erkekler üzerindeki etkisi. Hiçbir zaman bir aracı ziyan etmeyen Cassia, bu ifadenin beklenmedik gücünü kullanmayı öğrenmişti.

Ama her takmak daha zor oluyordu. Bugün bunu kanla ödedi. Gülümsemeyi taktı ve Anthros'un ateşinde kendini taçlandırdı.

OceanofPDF.com

YETENEKLİ ELLER

FLAVIAN'IN NEŞESİ AZALDI VE yüzünde fazlasıyla ciddi bir ifadeyle Cassia'ya baktı. Derin bir selam verdi.

Sonbahar Ekinoksu'nda bir gün kendisini kabul edecek kadını hayal ettiğinde, Cassia'ettiği kişi olmadığından emindi. Ona böylesine içtenlikle bakmak ona kaç mal olmuştu?

"Bu unutamayacağın bir gün olacak," diye söz verdi.

"Zaten öyle."

"Ama daha yeni başladı." Sesi yeniden hafifledi ve sırtı geri döndü. Verecek o kadar çok şeyi var mıydı ki bunlar ona hiçbir şeye mal olmuyordu? "Kutlama için etrafınızı iyi dostlarla saracağım. Bugünün tadını bizimle birlikte çıkarmak için her yerden geliyorlar."

Cassia gülümsemesini destekledi. "Ne kadar hoş."

"Kuzenim Segetia'dan buraya kadar geldi." "Leydi Eugenia mı?"

"Gerçekten de sonunda Cin'le ve Leydi Valentia'yla tanışacaksın. Tyran'a onu getireceğine dair söz verdirdim. Benedict'i bile gülümsemeye ikna ettim."

Cassia maskesinin düştüğünü biliyordu ama izin verdi. "Özgür Lord Tyran saraya geri mi döndü?"

Tyran için ayarladığı işin onu Solorum'dan uzak tutacağını düşünmüştü. Gözden düşmüş kız kardeşi Irene'e evlerine kadar eşlik etmesi çok daha uzun sürmeliydi. Kyria Tapınağı'ndan kovulmasıyla ilgili skandal, kardeşini aile meseleleriyle meşgul etmeliydi.

Flavian tereddüt etti, kaşları çatıldı. "Tyran bu sabah nişanlısıyla birlikte geldi. Sen ve ben sık sık Leydi Valentia'dan bahsetmiştik. Sonunda onunla tanıştırılmanın seni memnun edeceğini düşündüm."

"Tabii ki onun arkadaşlığını dört gözle bekliyorum." Cassia arkasına hızlıca bir göz attı ve Perita'yı göremeyince rahatladı. Hâlâ Callen'la birlikte odalarında . "Bir dakika. Aşağı geliyorum."

"Tanrıçam sonunda iniyor mu?"

Cassia terzinin önlükleri kaldırmasını bıraktı ve aceleyle dışarı çıktı. koridora, sonra da avluya inen yakındaki merdivene yöneldi. Dışarı adımını atar atmaz Flavian onu karşılamak için öne atıldı. Kızın ellerinden birini avucunun içine aldı ve acı içinde yüzünü buruşturmamak için tüm çabasını harcadı.

Parmaklarını ağzına götürdü. "İşte oldu. Gelenek tamamlandı. Yasak elini tuttum ve erken bir öpücük bahşettim." Onu bırakmadı. "Ama bu küçük elin herhangi bir dokunuşunun ekinlerin tarlalarda solmasına neden olacak. Tam tersi."

"Bu el kendini batıl inançlardan daha önemli işlere vermelidir. Sizinle beni derinden ilgilendiren bir konu hakkında konuşmalıyım."

"Ah. Her zamanki gibi doğrudan konuya giriyorsun. Açık sözlülüğünüzün her zaman taze nefes söylemeliyim." Elini teslim etti ve tüm dikkatini ona verdi. "Sorun nedir, canım?"

"Lord Tyran hakkında daha önce de konuşmuştuk ama ona olan saygınızdan hiç bahsetmemiştik. Sözleriniz bana onun pek de özel bir dostunuz olmadığı izlenimini verdi."

"Eski bir aile dostu ve çevresindeki herkesin sevgisine layık bir hanımefendi. Tyran'ın kendisine gelince..." Flavian kaşlarını çatı. "Ona verebileceğim en iyi iltifatı vereceğim: Segetia'ya sadık."

"Herkesin kulağını sizin onu tanıdığınıza dair hikâyelerle doldurmaya bayılır."

"İnsanlar benim hakkımda her türlü hikâyeyi anlatır. Umarım hepsine inanmıyorsundur." Yarım bir gülümsemeyle sesini alçalttı. "Eğer inansaydınız, beni kesinlikle bir alçak olarak görürdünüz."

"Tam tersine lordum. Onurunuz iyi biliniyor ve takipçilerinizi çekeceği kesin."

"Bir zamanlar Segetian av köpeklerimizden biri vardı, yavrunun en küçüğü, gittiğim her yerde beni takip ederdi, kaç kez kulübede kalmasını söyledi."

Güzel. Flavian, Lord Tyran'ın bir silah arkadaşından ziyade bir dalkavuk olduğunu kabul ettiği için bu iş daha kolay olacaktı. "Lordum, siz geçen kış saraydan uzaktayken Lord Tyran onunla benim aramda geçen olaydan bahsetti mi?"

"Ona bir dans borcun olduğunu söyledi. Sanırım bunu Leydi Valentia'nın partisinde talep etmeye niyetli. Ona izin vereceğimden emin değilim."

"Ona bir iyilik borçlu olduğumu düşünecek kadar yüzsüz. aslı, Callen'ın onun eline geçmesini engellemek için elimden gelen her şeyi yapmak zorundaydım. idam edildi."

Flavian geri çekildi, bakışları keskinleşti. "Affedersiniz?"

"Lord Tyran'ın hizmetinde muhafız olan Verruc, iki yoldaşını karanlık çöktükten sonra tanık olmadan pusuya düşürdü. Callen kendini savundu ve sayıca az ve ağır yaralı olmasına rağmen üçünü de beceri ve cesaretle yendi." Cassia, Flavian'a Perita'yla birlikte kamuoyunun öğrenmesine izin verdikleri kadarını anlattı. Perita'nın iyiliği için, Verruc'un aslında onu pusuya düşürdüğünü ve Callen'ın kılıcının Verruc'un sürekli, taciz edici ilerlemelerini durdurmanın tek yolu olduğunu kimse bilmemeliydi. "Lord Tyran, adamlarının onursuz davranışlarının sorumluluğunu üstlenmek yerine Callen'ı cinayetle suçladı. Ben Lord Tyran'ı Verruc'un can bedelini ödememe izin vermesi için ikna etmeye çalışırken Callen hapishanede onarılmamış yaraları yüzünden neredeyse ölüyordu, böylece Callen bunu hayatıyla ödemek zorunda kalmayacaktı. Sonunda Lord Tyran'ın aşağılık doğası ona galip geldi ve benden büyük miktarda altın ve mücevher almayı kabul etti. O zamana kadar Callen bacağının gücünü ve savaş meydanındaki gelecek vaat eden kariyerini kaybetmişti."

Neşeli talip Flavian artık ortalıkta görünmüyordu ve onun yerinde heybetli bir lord duruyordu. "Tyran'ın davranışı için şahsen özür dilememe izin verin. Söylemeye gerek yok, durumdan haberdar olsaydım, siz ve bakmakla yükümlü olduklarınız asla böyle bir çileye katlanmazdınız."

Cassia, Flavian'ın onun sözüne inanmasını beklemekte haklıydı. Ona kur yaptığı süre boyunca inşa ettiği güvene bir gün güvenmesi gerekeceğini biliyordu. O zaman gelmişti ve bu son olmayacaktı. "Artık işin aslını ve size hizmet eden adamı biliyorsunuz. Tahmin edebileceğiniz gibi, Lord Tyran'ın yanında bulunmaktan ve en önemlisi hizmetimdekileri onun varlığına maruz bırakmaktan nefret ediyorum."

"Elbette. Tyran'la hemen ilgileneceğim."

Cassia'nın gerginliğinin bir kısmı azaldı.

"Teşekkür ."

"İçiniz rahat olsun leydim, çünkü onun için planladığım iş onu süresiz olarak gözünüzün önünden uzak tutacak. Dans başlamadan önce Solorum'dan gitmiş olacak."

Rahatlaması yerini güvensizliğe bıraktı. Bu Flavian'ın büyük onur ve adalet jesti mi olacaktı? Adamı bir ayak işine göndermek için mi? Böyle bir şey yoktu.

Ne yeterince uzak bir arazi, ne yeterince uzun bir yol, ne de Lord Tyran'ı kontrol altında tutacak kadar derin bir çamur. Artık Perita'yı rahatsız etmiyorsa ne önemi vardı?

Callen ve Cassia, başkalarını da aynı zulme maruz bırakabilecekken?

Cassia Tyran'ın efendisi olsaydı, onu alıkoymak için aile skandallarıyla yetinmek zorunda kalmaz ve ayak işlerinden çok daha etkili önlemlere başvururdu. Tyran gibi adamların suçluları korumasına izin vermezdi. Verruc gibi, Flavian gibi adamların sadece bileklerine vurulan tokatlarla karşılık vermesine izin vermeyecekti. Perita gibi kadınların korku içinde yaşamasına izin vermeyecekti.

Flavian'ın Perita'nın neler çektiğini bilmesine gerek yoktu. Tyran ve muhafızlarının kadınlara nasıl davrandığını zaten biliyor olmalıydı. Segetia'ya sadakatini iddia eden hiçbir erkeğin kadınlara bu şekilde davranmadığından çoktan emin olmalıydı.

"Lord Tyran'ı öylece mi niyetlisiniz?"

"Konuyu son derece ihtiyatlı bir şekilde ele alacağım. Herhangi bir kırgınlık ya da dargınlığın bu günü lekelemesine izin vermeyeceğim."

Cassia hayal kırıklığını bastırdı ve itiraz etme isteğine direndi. Lord Tyran, Özgür Lordlar Konseyi'ndeki koltuğunu bir silah, Segetia'ya olan sadakatini ise bir kalkan olarak kullanıyordu. Flavian'ın arzusu ise Herkesi koltuk değneği olarak memnun etmek. Bu konu incelik gerektiriyordu.

Flavian'a bir adım daha yaklaştı ve bir elini onun koluna koydu. Adam kıpırdamadan durdu, sonra kahverengi gözlerini kaldırıp onunkilerle buluştu. Hedon'un boynuzu, Flavian'ın o için için yanan bakışları ünlerine yaraşır şekilde yaşıyordu. Cassia başka biri olsaydı, onun için hiç umut olmazdı. Ne yazık ki Flavian için tüm bu bakışlar boşa gitmişti, çünkü gözleri mücevher mavisini değildi ve ışığı karanlıkta parlayacak şekilde yansıtmıyordu.

", " diye yalvardı ona. "Lord Tyran'ın sizin onayınız olmadan yaptığı özgürlükler beni endişelendiriyor."

"Merak etmeyin. Sizi bir daha rahatsız etmeyecek." Onun dokunuşu Parmak uçlarının alnına değmesi onu şaşırttı. Alnındaki bir tutam saçı geriye doğru taradı ve ona verdiği çelenkin altına sıkıştırdı. "Tyran'ı aklından çıkar."

"Artık onun gerçek karakterini biliyorsun-"

"Ya da eksikliği. Davranışları özgür bir lorda yakışmıyor. Eğer benim saygımı istiyorsa, omurgasını göstermeli ve adamlarını düzgün bir şekilde disipline etmeyi öğrenmeli. Babam ve ben zayıf iradeli olanları kullanmayız."

"Lord Tyran'ın faaliyetlerini duydum ve onlara zayıf iradeli diyemem. Silah altındaki adamlarının sayısı gün geçtikçe artmıyor mu? Yanında her zaman bir çift tazı bulundurmuyor mu?"

"Bir adam lider olmak istiyorsa köpeklerinin arkasına saklanamaz."

"Adamları arasında lider olarak zaten bir ünü var. Savaşa susamış durumdalar ve rakibin adını vermesini bekliyorlar. Hedefinin Hesperinler olduğunu iddia ediyor ama güçlerinin doğası bu iddiayı sorguluyor. Kim büyüyle savaşmak için kılıç döver ki?"

Flavian şaşkın bir kahkaha attı. "Görüyorum ki garnizonun şikayetleri dokuma odalarının hoş dedikodularına karışmış. Dilleri leydimin yüzünü bu kadar kızartan hödüklerle konuşmak istiyorum.

kaş." Başparmağını kızın gözlerinin arasında gezdirdi. "Endişelerini bir kenara bırak canım. Bu mesele benim sorumluluğumda, dolayısıyla korkmana gerek yok."

"Arkanızı döndüğünüzde Lord Tyran'ın neler yapabileceğinden endişeleniyorum." "Benim için endişelenmene değer veriyorum."

Cassia, Flavian'ın elini sıkılaştırdı. "Tenebra dışarıdan gelen bu tür tehditlerle karşı karşıyayken, huzursuz lordların içeriden sorun çıkarmasına izin veremeyiz."

"Korkunç dedikodular bu tür şeyleri abartmanın bir yolunu bulur," dedi sabırla. "Özgür lordlar arasında yaşanan değişimleri bilseydiniz, Lord Tyran'ın eylemleri size yanlış görünmezdi. Tüm bu tedirgin edici konuşmaları anlamakta zorlandığınıza eminim ama gerçek şu ki, Tenebra için çok iyi bir zaman. Görüyorsunuz, Özgür Lordlar Konseyi son zamanlarda gerçekten bir araya geldi. Önümüzdeki haftalarda göstereceğimiz birlikteliğe gerçekten çok şaşıracabilirsiniz."

Cassia karşılık vermek için dişlerini sıktı.

"Tenebra'nın Hesperinlerle yaptığı ateşkes çok eski bir gelenektir," diye açıkladı Flavian. "Bunun Konsey'in kendisi kadar eski olduğunu biliyor muydunuz? Ortak bir düşmanla karşıya kaldığımızda, geleneğe olan ortak sevgimize sınırsız sarılırız. Özgür

Lordlar aynı fikirde olmayı kendi içlerinde bulabilirler. Babam ve Lord Hadrian'ın yakın zamanda birlikte bira içmeyecekleri kesin, ancak ortak iyiliği ön planda tutarak herkese örnek oluyorlar.

Birbirlerine karşı duydukları kin ve nefretin ötesine geçtiler. Onların liderliği Konseyin geri kalanına da aynı şeyi yapmaları için ilham verdi."

Cassia yüzündeki gülümsemeyi sabitledi. "Babanız ve Lord Hadrian gibi saygın kişilerin durumu kontrol altında tuttuğunu bilmek ne kadar rahatlatıcı. Görüyorum ki rahatlayabilir ve olayların gidişatını onların yeteneklerine bırakabilirim.

eller."

"Her zaman oldukları yerde." Flavian kızın elini bir kez daha ağzına götürdü. "Lordlar ve kafirler hakkında bu kadar konuşma yeter. Leydimin günün geri kalanında düşünmesi gereken tek şey dans etmek."

OceanofPDF.com

ANTHROS'UN ORAĞI

BERİ BİRİLERİ Anthros Tapınağı'nı çiçekler ve dallarla süslemek için uğraşıyordu. Cassia onların kokusundan zorlukla nefes alabiliyordu. Anthros'un ateşinden saçılan yapraklar zemini kaplamıştı. Her yuvarlak kemerin üzerinde bir kova bereket otu asılıydı. Yaz tohumlarının bahçelerden, tarlalardan ve rahimlerden bolca hasat vermesini sağlayan Anthros tarafından kutsanmadan kimse buraya adım atamazdı.

Yazdan kurtulduk. Keşke bu sonbaharın başlaması gerektiği anlamına gelmeseydi.

Cassia girişin hemen içinde duraksadı ve ibadet edenlerin etrafından dolanmasına izin verdi. Kutlama yapanlar kumtaşı sütunların arasında aceleyle yerlerini aldılar ve başlarının üzerinde süzülen bronz güneş diskinden yansıyan güneş ışığında yerlerini aldılar. Tapınağın ön tarafındaki lordlar arka tarafta toplanan hanımlara küstah bakışlar fırlattı. Hanımlar da karşılık olarak bakıyor, sonra mırıldanmak ve anneleriyle, kız kardeşleriyle ve arkadaşlarıyla gülüşmek için başka tarafa bakıyorlardı.

Cassia bugün yerinin neresi olduğunu bilmiyordu. Kral ona Flavian'ı kabul etmesi gerektiğini söylemişti ama talibini beklerken nerede durması gerektiği konusunda hiçbir şey söylememişti.

Lucis tapınağın başındaki kraliyet koltuğundan tüm toplantıyı izliyordu. Tazılarını bu olay için bir kenara koymamıştı. İnsan hizmetkârlarıyla birlikte tüm sürü onun etrafında toplanmıştı. Prens Caelum onun sağında oturuyordu ve sıkılmış görünüyordu. Cassia da on üç yaşındayken, bir sürü aşık yetişkini ve dini izlemek yerine başka bir yerde olmak isterdi.

Şu anda buradan başka bir yerde olmak istiyordu.

Kalabalıktaki tanıdık yüzler bakışlarını yakaladı. Leydi Hadrian ve kızı Sabina. Cassia onları izlerken, yanlarında ona yer açmak için kenara çekildiler. Leydi Hadrian ona gülümsedi. Sabina da bakışlarını kaçırmadan önce gülümsedi. En yakındaki sütunun üzerindeki çelenklere. Annesinin eteğindeki işlemelere. Odanın başındaki adamlara değil.

Yine de pek çok erkeğin bakışları onun peşindeydi. Babasının gücü yeterince baştan çıkarıcıydı ama Sabina'nın uzun, dalgalı kahverengi saçları da vardı,

Etkileyici gri gözleri, dolgun göğüsleri ve kalçaları hem zevk hem de sağlıklı çocuklar vaat ediyordu. Tüm bunlara ve annesininki gibi bir duruşa sahip olduğu için erkekler onun otuzuna yaklaştığı ve babasının öfkesine sahip olduğu gerçeğini görmezden geliyorlardı.

Ama bugün istenmeyen bir ilgiyle sabrını zorlamasalar iyi olurdu. Hadria'nın varisi takdire şayan bir rol yapıyordu ama Cassia, Sabina'nın burada yaklaşan danstan Cassia kadar korkan tek kişi olduğunu biliyordu.

Cassia derin bir reveransla Sabina ve annesine teşekkür ettikten sonra galeriye çıkan merdivenlere yöneldi.

Daha ciddi bayramlarda insanların Solia'nın kemikleri için yas tutmaya gittikleri ve sadece boş bir mezarın sesini duydukları kraliyet mahzeninin girişini geçti. Cassia kapıya bir bakış bile atmaya tenezzül etmedi. Solia'nın eteklerini avuçlarının arasına aldı ve yüzünü güneşe dönerek basamakları çıktı.

Lio ona, *bu dünyada var olan tüm ışığın her zaman var olacağını* öğretmişti.

Cassia galeride diğer piç kızların ve onları doğuran cariyelerin arasında yerini aldı. Annesi Thalia'nın bir zamanlar durduğu yerde.

Hanımefendi Risara şaşkınlıkla ona baktı. Lord Titus'un yirmi yıllık yol arkadaşı, ağzının köşelerindeki doğal kalkıklık sayesinde her zaman gülümsüyormuş gibi görünürdü. "Bugün seni daha iyi bir yer bekliyor, canım. Nerede duracağına sen karar verebilirsin."

"Teşekkür ederim ama kendimi her zaman yerde tanıtacağım. Eğer herkes beni farklı bir yerde görseydi, beni tanımaları zor olurdu. Ama ben beni olduğumdan başka biri olarak görmelerini istemiyorum."

Risara Hanım'ın muzip gözleri onaylayarak parladı. "Galeride durmak için güçlü bacaklar gerekir."

"Sizin yılların deneyimine ulaştığımda, ben de hala ayaklarımın üzerinde olmayı umuyorum."

"Yaş ilerledikçe daha da zorlaşmıyor... sadece hoşgörü artıyor." Göz kırptı ve Cassia'nın yaşındayken daha küçük olduğu söylenen belini sıvazladı. Ama onun her zamankinden daha dolgun vücudunda kusur bulan biri varsa, o da kesinlikle Lord Titus değildi. Aslında o krallığın en mutlu duluydu.

Ancak vermesi gereken pek çok hayati kararı ve pek çok düşmanı olan bir liderin cariyesi olarak, sarı buklelerine bulaşan gümüşü hak ettiği kesindi.

Cassia gülümsedi. "Bu kadar tahammülden sonra biraz hoşgörüyü hak ettiğini düşünüyorum."

Risara Hanım, diğer erkeklerin Lord Titus'u kıskanmasına neden olan bir kahkaha attı. "Bir kadın, erkeğinin çektiği sıkıntılara değdiğini görmelidir. Neyi hak ettiğini asla unutma."

Cassia'nın buna verecek bir cevabı yoktu. Neyi hak edebileceğini düşünmek için duramazdı - bu ona ne istediğini düşündürebilirdi. Bugün sadece yapması gerekenleri düşünmeye gücü yetiyordu.

Risara Hanım daha yakına eğildi. "Sizi temin ederim, dizleriniz yakın zamanda bük. Sözüme güvenin."

Cassia gülümseyerek teşekkür etti ve bunun doğru olduğunu umdu.

Önünde uzun, çok uzun bir yol vardı ve ilk adımlar, bugünkü dans, sahip olduğu tüm gücü alacaktı.

Kalabalığı inceledi. Bu, kendisine çok iyi hizmet etmiş olan alışılmış pozisyonundan sarayı gözlemlemek için son fırsattı. Lordlar ve Aşağıdaki hanımlar bir zamanlar okunması gereken dudaklar ve kaçınılması gereken bakışlardı. Son altı ay içinde hem düşman hem tanıdık, hem düşman hem potansiyel müttefik, nadiren de olsa arkadaşına benzer bir şey olmuşlardı. Bugünden sonra, Cassia'nın hayatı boyunca ilk kez akranları olacaklardı.

Bayan Risara ile aynı fikirde değildi. Aşağıda durmak galeride durmaktan çok daha zordu.

Kraliyet büyücüsü ve alayı tapınağın önünde belirdiğinde, tüm sahne bulanıklaşmaya başlamıştı. Cassia kraliyet büyücüsünü Tenebran geomagus'un yuvarlak yüzünü ve İlahi Dildeki görkemli yakarışlarını zar zor duydu. Chrysanthos ve savaş çemberi, yeni kraliyet büyücüsünün arkasında, Tenebran kardeşlerini sessizce destekleyerek hazır bekleyen puslu hayaletlere dönüşmüşlerdi.

Onun için düşündükleri kader onu ilk yakalayacak olan değildi. Cassia'nın her zamanki dikkatli dikkati kaçtı ve tüm konsantrasyon gücü kendini yapmak üzere olduğu şeye verdi.

Gerçekliğin yüzüne çarpması için ne kadar da uygun bir zamandı. Bu artık bir fikir, bir olasılık ya da gelecekteki bir olay değildi. Gerçekten gerçekleşecekti.

Kraliyet büyücüsü durmadan konuşuyor, Cassia'nın sessiz paniğinin onu etkilemesi için bolca zaman sağlıyordu. Kalabalık kıpırdandı ve kutlama yapanların huzursuz

hareketler onu altına çekecek bir dalga gibi görünüyordu.

Sonra kral ayağa kalktı ve kalbi kaburgalarına çarptı. Acımasız hisleri kristal berraklığında keskinleşmek için o anı seçti.

Lucis sandalyesinden indi ve kraliyet büyücüsüyle karşılaştı. Büyü ve kılıç, ilahi ses ve kraliyet eli karşı karşıya geldi. Büyücü, Anthros'un hasat üzerindeki gücünü temsil eden orağı ve büyük bir törenle Anthros'un Şampiyonu olan savaşçı krala teslim etti.

Lucis orağı zahmetsizce yukarı kaldırdı, sonra yumuşak, pratik bir hareketle aşağı salladı. Bıçak ve bakışları kalabalığın bir adamı, tanrılar arasındaki genç bir tanrıyı işaret ediyordu. Şampiyon, tacın resmi Anthros'unu seçmişti ve bu kişi bugün ayinde erkek arkadaşlarına liderlik edecekti.

Cassia buradan yüzünü göremiyordu ama Flavian'ın kestane rengi saçları ve geniş omuzları çok netti. Yol için giyinmemiş. O da Kralın kutsamasını almak için öne çıktığında, gözlerinin önünde altın kadife ve kar beyazı ketenden bir parıltı vardı. Kıyametinin gelmesi için ne güzel bir paket.

Anthros'un orağını Lucis'ten aldı ve göğsüne dayayarak önce kralı, sonra da kalabalığı selamladı.

Flavian, yoldaşlarının tezahüratları ve çağrıları eşliğinde erkeklerin arasında ilerledi ama kadınlara ulaştığında yavaşlayarak acı verici bir yürüyüşe geçti. Şuraya baktı, buraya eğildi, arayışını büyük bir gösteriyle sergiledi.

Hadria'ya sadık anaerkiller, somurtan kızlarını onun yolundan uzak tutarken, Segetia'ya sadık bakireler, davetlerinde onunla yüzleşmeye cesaret ettiler. anneler umutla bakıyordu. Flavian'ın hayranları, yakında bağlanacak olmasını protesto etmek için son çabalarını sarf ediyor, kendini harcayacağını inkâr eden son jestlerini yapıyorlardı.

Sonunda kalabalığın arkasına, tanrının kılıcı dışında eli boş olarak ulaştı. Orada durup yukarı baktı. Bakışları Cassia'yı buldu. Orakla onu selamladı ve özenli bir selam verdi. Sonra hızla merdivenlerden yukarı çıktı.

Aşağıdaki kalabalık sessizliğe bürünmüştü. Ama galeride, sevgililerin Pahalı etekler hışırdadı ve piçlerin yırtık pırtık terlikleri taşa vurdu. Kadınlar sırtıttı, kıkırdadı ve Flavian'a zar zor da olsa yol açmak için ayrıldılar. Birbirlerine yakın bedenleri ve sıcak bakışları arasından sıyrılarak Cassia'nın önünde durdu ve ona elini uzattı.

O sadece Flavian'dı. Cassia, Dalos'u Hesperinlere ihbar etmiş, Chrysanthos'un burnunun dibinden glif taşını çalmış ve

Krala karşı ihanet üstüne ihanet. Bu görev için kesinlikle eşitti. Parmaklarını hafifçe Flavian'ınkilerin üzerine koydu.

Kalabalığın görmesi için birleştirdikleri ellerini kaldırdı ve diğer elindeki Orak'ı havaya kaldırdı. Şimdi gülümsemeye başladı, çünkü elindeki acıdan dolayı yüzünü buruşturmasını başka hiçbir şey engelleyemezdi.

Aşağıda bir yerde bir çizme yere vuruyordu ve Cassia bunun Sör Benedict'e ait olduğuna dair Anthros'un Orağı üzerine bahse girebilirdi. Sessizlik bozuldu ve beklenen ayak vurma ve el çırpma sesleri başladı. Flavian'ın arkadaşları dillerini ısırarak onu alkışladılar ve tüm saray Kral, kötü yetiştirilmiş kızını Tenebra'nın gözde oğluya evlendirmek için gürültü istemişti.

Cassia sesini buldu ve açık sözlü olmaya bir kez daha ikna oldu. "Size çok daha yakın oturan birçok hanımın yanından geçtiniz. Eşinizi seçmek için bu kadar uzağa gitmeyi göze almayı bir yük olarak görmüyor musunuz?"

"Hayır, sizi almak için galeriye gelmekten utanmıyorum. Tenebra'da en çok hayranlık duyduğum iki kadın burada oturuyor." Koluna girebilmek için Cassia'nın elini indirdi, sonra da Bayan Risara'ya bir veda selamı verdi.

Cassia'nın gördüğü son şey onun cesaretlendirici bakışıydı. Flavian ona galeriden aşağıya kadar eşlik etmeden önce. Kalabalığın gürleyen ritmine kapıldılar. Davulcular tempo tuttu ve ozanlar, güneş battıktan uzun süre sonrasına kadar bitmeyecek olan müziğe başladılar. Flavian ve Cassia trompetler ve arplar eşliğinde kalabalığı tapınak merdivenlerinden yeşillik alana çıkacağız.

Anthros ile yüzleşmesi yaklaşıyordu.

KYRIA'NIN BOĞAZI

BÜYÜCÜ KRAL'IN tahtı BİLE çiçeklerle kaplıydı. Sonbahar Selamlamaları'nın nesilleri boyunca, yeşil alanın ortasındaki dört kenarlı taş sandalye ve sarmaşık kaplı kürsü, festivalin Anthros ve Kyria tarafları arasındaki sınır işareti olarak hizmet etmişti.

En azından Cassia şimdi bir anlığına rahatlayacaktı. Büyücüler Kyria onu yeşil alanın açık batı ucunda bekledi. Flavian onu teslim etti, sonra da kralın oturduğu Anthros Tapınağı'nın önündeki adamlarına katılmak üzere geri çekildi.

Lucis bir kez olsun tahta oturmadı, çünkü o gün tanrılara bir davet olarak taht boş durmalıydı. Alçakgönüllülüğü bu kadarla sınırlı kaldı. Büyü ışıkları ve önemli adamlar mor köşkünü süslüyordu. Chrysanthos bu gösterişli toplantıda evindeymiş gibi görünüyordu. Ziyarete büyücüler ve evli lordlar krala kimin daha yakın olabileceğine dair bir oyun oynarken, ne bekâr ne de bağlı olan erkekler Flavian'ın örneğini izleyerek Kyrialarını seçiyor ve kadınları tanrıçanın büyücülerine teslim ediyorlardı. Müzik ve kahkahalar güney taraftaki Solorum Sarayı'nın surlarına ve kuzeydeki Solorum Kalesi'nin acımasız duvarlarına kadar yankılandı.

Perita kalabalığı yararak Cassia'nın yanına geldi. "Evet leydim. Bugünkü kraliyet mensubu kim?"

"Perita, konuşmadığımız bir şey var ve seni rahatlatmak için bir dakika daha beklemeyeceğim. Ne olursa olsun, senin ve Callen'in benimle kalmanızı istiyorum. İnsanlar Flavian'ın karısının başka hanımefendiler tarafından hizmet edilen bir hanımefendi olduğu konusunda istediklerini söyleyebilirler, ama ben don yağı satıcımın kızımdan başka kimseyi kabul etmeyeceğim, o kadar. Flavian üçümüzü de alabilir ya da hiçbirimizi almayabilir. Sen ve Callen'in istediği buysa tabii. I

Sonuna kadar Lord Hadrian'ın adamı olduğumu biliyorum ve ondan başka bir şey beklemiyorum. Segetia hakkında ne hissederse hissetsin, bana sadık kalmayı kalbinde bulabilirse, tek istediğim bu."

Perita Cassia'nın önünü ilikledi, bir kurdeleyi burada, bir broşu orada düzeltti. "Şu anda düşünmeniz gereken ne büyük bir şey leydim."

"Callen ile bu konuyu görüşmeniz gerekeceğini biliyorum."

"Lord Flavian'ın sana kur yapmaya geldiği ilk gün bunu tartıştık ve yulaf lapası suyu kaynarken karar verdik. Elbiselerinizdeki bahçe lekelerini düzgün bir şekilde çıkarma konusunda benden başka kimseye güvenmiyorum ve Callen da Hadria'nın adamlarından biri size göz kulak olmadan Segetia'ya götürülmenize izin vermeyecek."

Cassia Perita'ya saatler sonra ilk kez gerçek bir gülümseme verdi. Perita da gülümsedi ve kenara çekilmeden önce Cassia'nın eldivenlerini bir kez daha düzeltti.

Büyücülerden biri Cassia'nın koluna bir el koydu ve onu ileriye doğru yönlendirdi. Cassia soluk mavi bir perdenin ardından kendisine gülümseyen dostane gözleri tanıdı. Deutera'nın büyüğü Cassia'yı Sonbahar Selamlaması'ndan daha büyük sınavlardan geçirmişti.

Cassia kendini pırıl pırıl beyaz cüppeler içindeki kısa boylu bir figürün önünde buldu. Solorum'daki Kyria Tapınağı'nın Prisma'sı kukuletasının altından Cassia'ya baktı ve gülümserken yüzüne bir kırıksıklık ağı yayıldı.

"Prisma," diye bağırdı Cassia. "Seni tekrar görmek çok güzel."

"Son altı ay, yarım yıldan çok daha uzun geldi, değil kızım?"

"Hayatımın en uzununu." Cassia'nın Prisma'yı son görüşlerinden birinde, büyücüyü Lio'yla tanıştırmıştı.

"Yokluğunuzu şiddetle hissettik. Ama Hasat Anne büyük bir lütfu ki böyle mutlu bir vesileyle bizi tekrar bir araya getirdi." Sesini alçalttı. "Geçen seferkinden çok daha mutluyuz."

Prisma, barındırdığı ölmek üzere olan çocukları kurtarmak için gizlice bir Hesperine'le buluşmaya başvurmasını mutsuz bir olay olarak görebilirdi. Ama Cassia ve Lio'nun ilacı tapınağa kaçırdıkları o gece Cassia'nın hayatının en güzel gecelerinden biriydi.

"Çok şey değişti," dedi Cassia.

"İşte bugünün anlamı bu," diye yanıtladı Prisma. "Endişelenmeyin. Zamanla yeni yaşamına, yazın yerini güneşe bırakması kadar doğal bir şekilde alışacaksın.

Sonbahar."

"Bana gösterdiğiniz nezaket için teşekkür ederim."

"İyiliklerle dolu bir gelecek olduğunu bilmekten mutluluk duyuyorum. Tanrıçanın seni, olduğun kadına yakışır bir hayata yönlendirmesi için dua ettim."

Prisma, Kyria'ya İlahi Dilde Ekinoks dualarını okumaya başladı ve etrafındaki tanrıçanın diğer bakire büyücülerini de onu yankıladı.

Cassia kendisini gerçekten önemseyen birkaç kişi olduğu için şanslıydı. Onun için duydukları mutluluk desteklerinin bir işaretiydi. Bundan güç almaya çalışmalıydı. Onlar, hayal ettiklerinden çok daha farklı bir şekil alacak olsa da, geleceğinde onun yanında olacaklardı.

Son bir dua korusu geldi ve genç bir büyücü Prisma'nın içinden bir demet buğday çıkardığı büyük bir sepet uzattı. Onu havaya kaldırdı ve son bir kez kutsadıktan sonra Cassia'nın ellerine verdi.

Cassia saraydaki diğer hanımlarla birlikte bu durum için öğrendiği ritüel cevabı okudu. Muhtemelen Anthros'un liderliğine zarafetle boyun eğmekle ilgili saçma sapan bir şeydi.

Anthros dinlerken Cassia kendi kişisel selamını ekledi.

Vay, vay, Anthros. Büyücünüz Dalos'u size geri göndereli epey zaman oldu. Bir dahaki sefere Chrysanthos'u göreceksin.

Cassia buğday demetiyle birlikte Büyücü Kral'ın boş tahtının ayak ucundaki yerini aldı.

Kürsünün genişliğiyle ondan ayrılan Flavian sırttı ve kaşlarını kaldırdı. Yine Gülümseme zamanı.

Cassia, Tenebra'nın kraliyet sarayının kadınlarını götürdüğü ilk yerin Anthros'un elleri olmasından memnun değildi ama bir yerden başlamak gerekiyordu. Diğer genç kadınlar buğday demetlerini almak için Prisma'nın yanından geçip Cassia'nın yanına dizildiler. Çok geçmeden, bir sıra Müstakbel Kyrias yeşil alanın yarısını boydan boya kaplamış, kendilerini dansa davet etmek için bekleyen savaşçılara bakıyordu.

Leydi Biata Cassia'nın sağ tarafındaydı ama kralın piçine sadece omzunu göstererek bakışlarını karşısındaki talibine sabitledi. Cassia bir bakış attı sıraya baktı. Kadınların çoğunun gözü sadece erkekler üzerindeydi.

Kendi aralarında mırıldanırlarken dudaklarının hareketi daha açıklayıcıydı. Bazı hanımlar taliplerinin toprakları ve zenginlikleriyle övünürken, diğerleri seçtikleri eşlerinin onurunu ve nezaketini övüyordu. Bir de Flavian'ı öve öve bitiremeyenler vardı.

"...tüm dünyada ona denk başka bir adam yok!"

"Kral'ın Güneş'teki tüm toplantılarından haberdardır..."

"Bir takım alev dilli zırhı olduğunu biliyor musun?"

"...Flavian'ımızın onunla yetinmek zorunda olduğuna inanamıyorum!"

"Ne kadar çirkin, kahverengi küçük bir şey."

"...bir kaşık koyacak kadar bile göğüs yok..."

"...her zaman sıradan bir mutfak hizmetçisi gibi bahçıvanlık yapıyor. O iğrenç çillerle kaplı olmasına şaşmamalı."

"Bu yüzden bu kadar sık banyo yapıyor olmalı. Onları çalışıyor." "Lekeleri asla temizleyemeyeceği şeylerin en küçüğü."

Yeşil alanın kenarlarındaki kalabalık da bir o kadar gürültülüydü. Genç kız kardeşler, bakire teyzeler ve ağlayan anneler yeşil alana girip çıkıyordu. Seyirciler genç hanımların sırasına yaklaşarak tavsiye ve tebriklerini sunuyorlardı. Nezaket, dırdır ve aptalca buharların arasında Cassia birçok gerçek sevgi ifadesi gördü.

Lord Galanthian'ın iki kızı kollarını birbirlerine dolamış bir şekilde duruyordu. Leydi Nivalis sinirli görünüyordu, bu da ağlamak istediğinin kesin bir işaretiydi.

Ablası gülümsedi ve omzunu okşadı. "Asla selamlama dansı yapmayacağım için üzülme."

"Bana kalırsa yaşlı bir kız kurusu olabilirsin. Keşke sensiz yapmak zorunda kalmasaydım."

"Kendi başına çok iyi işler başaracaksın, bunu biliyorsun. Sen harika bir eş olacaksın, ben de harika bir büyücü. İkimiz de istediğimiz her şeye sahip olacağız."

hep istemişimdir. Kuzeydeki topraklarının rimelace yetiştirmeye elverişli olduğu babamın dikkatini çektiği için tanrıçaya şükrediyorum. Kyria'nın büyücülerinin bağış karşılığında beni kabul etmelerinin ne kadar iyi bir şans olduğuna hâlâ inanamıyorum. Benim için mutlu olun."

"Senin adına mutluyum ve bunu sen de biliyorsun."

Cassia da öyleydi. Krala karşı planlarının herkes için mutlu şekilde sonuçlanmasını sağlamak her zaman kolay olmuyordu. Ama bu kez, Lord Galanthian'ın arazisine isimsiz müdahale sayesinde, hem hedeflerine ulaşmış hem de bir kadına yardım etmişti.

Nivalis'kız kardeşi Kyria Tapınağı'ndan gelen ziyaretçilere katılmak için geri çekildiğinde, Cassia onun bakışlarını yakaladı ve tebrik ederek gülümsedi. Yeni

büyücü başka tarafa baktı ve arkasını döndü.

Cassia bir iç çekişi bastırdı. Saraydaki kadınlarla köprü kurma konusundaki ilerlemesi hiçbir zaman çok iyi olmamıştı. Şimdi de sarayı yakmaya hazırdılar.

Köprülerin hepsi. Bir cariyenin gayrimeşru kızı olmak yeterliydi, ama şimdi Kyria olmaya ve kralın sarayındaki en gözde lordu çalmaya cüret eden bir cariyenin küstah piçiydi.

Tapınağın himayesi ve Flavianus'un kur yapması, kadınların küçümsemesini ve ara sıra duyduğu acımayı tam bir nefrete dönüştürmüştü.

Cassia hanımların fikirlerinin kendisi için önemli olmadığı zamanları hatırlıyordu. Ama hepsinin potansiyel birer Peritas olduğunu takdir etmeye başlamıştı. Cassia hemcinslerine ikiyüzlüler, tehditler ve rakipler olarak bakmamayı öğrenmişti. Belki de çok geç. Onları kendisine bu şekilde bakmayı bırakmaya ikna , kazanamayacağı bir savaş olabilirdi.

Onların desteği olmadan yapması gereken şeyi yapması zor olurdu.

Son genç bayan da sıraya katıldı ve Prisma ellerini bir kez daha kadınların arkasında kaldırdı. Yeşilin karşısındaki kraliyet büyücüsü de aynı şeyi erkeklerin arkasında yaptı.

"Orağıyla," dedi kraliyet büyücüsü, "Anthros güneş mevsimini sona erdirmiş."

"Cömert elleriyle," diye Prisma, "Kyria bize Cömertliğinin mevsimini sunsun."

Flavian sırayı bozarak Orak'ı elinde döndürdü. Gösteriş. Cassia onu yarı yolda karşıladı ve iki eliyle buğday demetini tuttu. Daha büyük bir dikkatle orağı demetin ortasına yerleştirdi.

Durakladı. Bütün saray bekledi. Flavian Cassia'ya göz kırptı.

Sonra Orak'ı indirerek demeti kesti ve kalabalık patladı. Cassia kendisinden bekleneni yaptı ve kenardaki katılımcılarla yüzleşmek için döndü. Şimdi herkes ona bakıyor, kimin demetin yarısını yakalayacağını ve Kyria'nın bereket kutsamasını doğrudan tanrıçanın ellerinden alacağını görmek için bekliyordu.

Cassia gözlerini kapadı ve buğdayı Perita'ya doğru fırlattı. Gözlerini açtığında arkadaşının kahkahalarla titrediğini ve demetin iki yarısını da tuttuğunu gördü.

Flavian kıkırdarak tahta doğru özenli bir selam verdi ve Orak'kursünün üzerine koydu. Cassia'nın elini bir kez daha tuttuğunda, ozanlar bir sonraki müziklerine başladılar ve dans başladı.

Cassia ve Flavian Sonbahar Selamlaması'nın kadim adımlarını atmaya başladılar, birbirlerinin yanından geçtiler, döndüler, tekrar yaklaştılar. Etrafındaki diğer dişilerin onun hareketlerini izlediğini görebiliyordu. Ama yine de

birçok göz onun üzerindeydi. Kendini galeride görünmez olarak hayal etti. Daha da iyisi, Solia'nın alev dilli peçesinin ardına saklanmıştı.

", " dedi Flavian müziğin altında, "kuzenimin evden ne haberler getirdiğini asla tahmin edemezsiniz."

Şimdi ne olacak? "Eminim yapmayacağım, lordum."

"Sana bahsettiğim sevimli Segetian av köpeğini hatırlıyor musun, siyah maskeli ve yeşil gözlü genç, güzel dişi köpeği?"

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "İlk kez çiftleştirmeye çalıştığın mı?"

"Aynısı. Kulübemin ustaları onunla ve en iyi damızlıklarımızdan biriyle başarılı oldular. En ufak bir sorun yaşamadan sağlıklı bir yavru dünyaya getirdi."

Genie Solorum'a gitmeden birkaç gün önce. Kuzenim gelir gelmez haberi bana heyecanla verdi."

"Tebrik ederim." Cassia'nın yüzünde ona rağmen bir gülümseme belirdi.

"Bu çok hoş. Kaç yavru var?"

"On üç."

"Aman Tanrım." Kadından bir kıkırdama kaçtı. "İlk seferi mi?"

Zavallı sevgilim." "Şimdi kulaklarımdan yavru köpekler fişkırıyor."

"Bu hayret verici bir öngörü lordum. Bu hastalıkta size yardımcı olacak bu kadar çok dostunuzun olması iyi bir şey. Segetian avcıları için size yalvarmak için sıraya girmiyorlar mı?"

"Ah, ama görüyorsunuz, hiçbir yavrunun eğitim almadan dünyaya çıkmasına izin veremem. Büyüdükçe sıkı bir ele ihtiyaçları olacaktır. Belki de bir yavruyu disipline etmenin daha da büyük talepleriyle başa çıkmakta usta olan birinden liegehound."

"Lordum, Anthros'un Kyria'yı eş olarak aldığı anda ve mevsimlerin ritmini oluşturduğunda köpeklerden bahsettiğini sanmıyorum."

"En azından ilgi çekici bulduğu bazı sohbet konuları bulmalı, çünkü tüm bu süre boyunca ona katlanmaya devam etti."

On dört filiz." Sırıttı. "Gördün mü, Orak'ı alıp birinin canını yakmaya hazır görünmek yerine gülümsüyorsun. İşe yaradı. Herkese tavsiye edeceğim Selamlaşma sinirlerinin ilacının iyi bir köpek olduğunu biliyorum. Bugün Şövalye olmadan yapmak zorunda olsanız da, en azından tazılar hakkında konuşabiliriz."

Flavian'ın onunla evlenmeyi planlaması gerçekten utanç vericiydi. Yoksa arkadaş .

Bir korna sesi, Anthros'un daha az sayıda kişiye izin verme zamanının geldiğini duyurdu.

tanrılar Kyria ile yeşilin etrafında dönüyor. Flavian Cassia'yı Lord Adrogon'a teslim etti. Cassia, bugün Leydi Biata'nın partneri olan eski talibiyle dans adımlarını bir kez tekrarladı. Sonra da Cassia'yı bir yenilgi selamıyla Flavian'a geri teslim etti.

O ve Flavian tekrar aynı dansı yaptıktan sonra sıra başka bir lorda geldi. Adamlar teker teker Cassia'yı bir dansla tanıdı, sonra da haklarından feragat ettiklerini göstermek için onu Flavian'a geri verdi.

Cassia dördüncü ortağına, "Konsey'e yeni atanmanızdan dolayı sizi tebrik ederim," dedi.

Yeni Özgür Lord Ennius, "Teşekkür ederim leydim," diye karşılık verdi.

"Kralın Özgür Lord'u soyduğunu öğrendiğimde şok geçirdim.

Ferus'u unvanından ve topraklarından ederek Konsey masasında boş bir koltuk bıraktı. Son duyduğuma göre, muhafızlar onu doğunun vahşi doğasına, taşıyabildiğinden başka hiçbir şeyi olmadan göndermişler. Ne kadar şaşırtıcı bir olay."

"Keşke Majestelerinin maliyesini bu konuda kimin uyardığını bilseydik. Kraliyet vergi arabalarını soyan haydutlar Ferus'un kılık değiştirmiş adamlarıydı. İyi şansım için muhbirime teşekkür etmek isterim."

Cassia elini nadiren açığa çıkarırdı ama Ferus'un onu ifşa edenin kendisi olduğunu ve bir daha yüzünü gösterirse onu daha da alçaltacağını bilmesini sağlamıştı. Onu mahvettiğini bilerek yaşamak zorundaydı. Tam da kadının tahmin ettiği gibi, bir kadının onu alt etmesinden dolayı o kadar aşağılanmıştı ki, kadının bu işe karıştığına dair tek bir kelime bile etmemişti.

Şimdi kendisi gibi sert adamlar dışında anlatabileceği ya da tehdit edebileceği kimsenin olmadığı doğu sınırındaydı. Kralın korumasından mahrum bırakılan onun gibi kanun kaçakları, o vahşi topraklardaki tek adaletin merhametine kalmıştı: Hesperines errant.

"Özgür Lord Ennius, gizemli hayırseveriniz Ferus'un topraklarının ve Konsey koltuğunun onurlu bir adama verildiğini görmekten mutluluk duyuyor olmalı. Konsey'e katıldığınızdan bu yana Tenebran tapınaklarını destekleme şekliniz ilham verici."

"Sizin gibi dindar bir hanımefendinin iyi düşüncelerine değer veriyorum. Siz Etkili konumlarda bulunan bizlerin *Tenebra'nın* tapınaklarına ve geleneklerimizi sürdüren büyücülere bağlılığımızı nasıl göstermemiz gerektiğini takdir edin."

"Kesinlikle, lordum. Daha fazla katılamazdım."

Cassia sarayda dans ederek erkeklerden, kadınlardan kazandığından çok daha fazla gülümseme ve hatta bazı hayal kırıklığına uğramış bakışlar kazandı. Flavianus'un her nesnesi takip edilmeye değer olmalıydı ve rakipleri fırsat ellerine geçmişken Leydi Cassia'yı kapamadıkları için pişmanlık duyuyorlardı.

Bazıları da yakın zamanda bir bakır madenini, geçiş ücreti toplama ayrıcalıklarını ya da Konsey'deki oy haklarını kaybettikleri için üzgündü. Yüzleri nasıl

Bu başarısızlıklarını leydinin kendisine borçlu olduklarını bilselerdi ne olurdu? Cassia, kırdığı umutlar için başsağlığı diledi ve Flavianus'un onunla durmadan şakalaştığı sıralar arasında, statüsünü yükselttiği kişiler.

Sıranın en sonunda, nasırlı, güçlü bir el onunkini tuttu ve etrafındaki dikkatsiz genç delikanlılardan daha fazla yıla ve kedere katlanmış bir adamın yıpranmış yüzüne baktı. Adımları daha önce yapmış birinin becerisiyle dans ediyordu ama gülümsemiyordu.

"Lord Deverran," dedi Cassia. "Bugünkü dansa size eşlik etme şerefine nail olacağımızı hiç düşünmemiştim."

"Kimse benden daha fazla şaşırmış olamaz, Leydi Cassia."

Dans onları döndürürken Cassia karşısında kimin durduğuna baktı. "Sizi tebrik etmeme izin verin. Leydi Nivalis takdire değer bir kadın."

"Evet. O kadar genç biri için çok fazla şeye katlandı ama ruhunu kaybetmedi."

"Leydi Hadrian'ın dokuma odasında birlikte geçirdiğimiz uzun saatler boyunca onun yeteneğini ve karakterinin gücünü gördüm."

Dans onu tekrar Cassia'yla yüz yüze getirdi ama o kaçtı. "Benim gibi bir sonbahar dansçısının bir yaz şarkısına kalkışmasına hayret ediyor olmalısınız."

Burada, hattın sonunda, ozanların müziği en gürültülüydü, Flavian'a ve diğer meraklı kulaklara giden yol en uzundu.

Cassia, "Hasat birliğinin, ilkbaharda yağmura maruz kalanlara rahatlık ve refah getirdiğini düşünmeliyim," dedi.

"Görünüşe göre kendi kışınızı atlatmışsınız." Lord Deverran onun elbisesine baktı. "Hâlâ gökyüzümüze yeni bir güneş asmaya niyetli misiniz Leydi Basilis?"

"Bunu yapana kadar rahat etmeyeceğim. Bulutları dağıtma zamanım geldiğinde, bir seyirciyi fırtınadan çıkarmak için hala sana güvenebilir miyim?"

Bakışları Leydi Nivalis'in bakışlarını aradı. "Artık sığınak sunmaya daha hazırım."

"Öyle mi?"

"Onun güçlü bir karaktere sahip olduğunu kendiniz söylediniz. Böyle bir kadına karşı dürüst davranmayarak onun onurunu zedelemem. O biliyor ki

Ne olduğumu ve ne olmadığımı... ve yine de burada duruyor." Sesi gerçekten de şaşırmış gibiydi.

"Sizin adınıza sevindim lordum. Anthros'un ellerinde kayıplar bizler için teselli bulmak nadirdir."

"Anthros kraldır. Etki alanındaki her şey onun hakkıyken bizden çaldığını nasıl söyleyebiliriz?"

"Şüpheleriniz olduğunu mu söylemek istiyorsunuz, Lordum?"

"Biz ölümlüler bir tanrının iradesine direnirken şüphe duymalıyız."

"Kaybınıza sessizce katlanmaya geri dönmeyi mi tercih edersiniz?"

"Bunca yıldır yaptığın şey buydu." "Artık değil," diye yemin etti Cassia.

"Bugünden sonra kaybedecek daha çok şeyimiz yok mu?" "Hayır, lordum. Korunacak daha çok şey var."

"Sadece zafer vaat eden bir tanrıça için Anthros'u terk etmeyi göze alırım. -Ve daha nazik bir el ile hüküm sürer."

"Zafere ulaşacak güce sahip ve sizden ricası nasıl liderlik edeceğinin kanıtı." Cassia sesini alçalttı ve Lord Deverran'ın duyabilmesi için yüzünü kaldırdı. "Anthros'un soyundan gelenlerin artık Tanrı'ya bedel ödediğini görmeyecek.

savaşın suistimalleri. En küçükleri bir sonraki kurban olmayacak. Daha şefkatli bir babayı hak ediyor."

"O halde aynı fikirdeyiz."

"Bana bir zamanlar kılıcınızı bıraktığınız için pişman olduğunuzu söylemiştiniz. I onu tekrar ele geçirecek güce ve iradeye sahip olduğunu biliyorum. Düşmüş tanrıçanızın ve benim hatırım , Anthros'un savaş arabasını gökyüzünden indirelim."

Gözleri parladı ve yüzü sertleşti. "Yeni tanrıçanın yükselmesi için yol açacağım."

Dans onları ozanların gürültüsünden korunmaya zorladı. Lord Deverran Cassia'ya Flavian'ın yanına kadar sessizce eşlik etti. Sıradan geri çekilmeden önce ona derin bir selam verdi.

Ritüel tamamlanmış, Anthros'un Kyria üzerindeki hakkı kabul edilmişti. Diğer erkekler de kendi hak iddialarını ortaya koymak için öne atıldılar. Hanımları onları karşıladı ve daha sonra düğün gecelerinde tanrıları erkek varislerle kutsamaya davet etmek için evlilik yataklarının altına serpilecek olan buğday demetlerini bahsettiler.

"Biz görevimizi yaptık." Flavian alçak sesle Cassia'nın kulağına konuştu. "Şimdi çift dansımız başlıyor."

Cassia, Flavian'ın dansları sona ermeden önce ondan isteyeceği adımları atabilecek durumda olmasını umuyordu.

OceanofPDF.com

KAN DAVASINI AŞMAK

SELAMLAMA DANSI SONA ermişti. Ama Cassia bacaklarının henüz pes etmesine izin veremezdi.

Bulanıklık hissi onu tekrar ele geçirdi ve Flavian'la bir çift dansı diğerinin içinde eridi. Flavian'ın parmakları dolandı ve endişesini yeniden serbest bıraktı. Danslar aralarındaki mesafeyi daraltıyor ve midesini düğüm düğüm ediyordu. Üzerine düşeni yapmıştı ama sadece bugünlük.

İki dansın arasında Flavian durdu ve Cassia'ya baktı Kaşlarını. "Hava oldukça ısındı, değil mi? Sanırım hava durumu büyücüleri biraz abartmış. Kralın mutfaklarının yorulmak bilmez güçlerinin geldiğini ve festival ziyafetini hazırladığını görüyorum. İzninizle size bir içecek ve ferahlamanız için bir tabak getireyim."

"Teşekkür ederim lordum."

"Ama seni yalnız bırakmak olmaz." Etrafında dans eden çiftlere ve sadece eğlenmek için katılan, arkadaşlarıyla ve kardeşleriyle eşleşen diğerlerine baktı. "Hâlâ Genie ve Leydi Valentia'yı göremiyorum. Şimdiye kadar bizi bulurlar sanmıştım. Benedict'i onları araması için gönderdim."

"Eminim siz dönene kadar bizi bulmuş olurlar. Sizi temin ederim ki birkaç dakika yalnızlığa katlanabilecek durumdayım. Masalara güvenle gidebilirsiniz lordum."

Flavian iç çekti. "Hemen geliyorum."

Yeşil alanın saraya en yakın tarafına yöneldi. masalar yemek yığınlarının altında hızla yok oluyordu. Hizmetkârlar bir karınca sürüsü gibi kralın kapısından geleneksel hasat yemeklerini tabak tabak taşıyordu. Flavian, hanımları için lezzetler seçen lordlara katıldı... ve şarabın tadına baktı. Kadınların tüketimine uygun olduğundan emin olmak için tabii ki. Kaç yudum içileceği belli değildi. bunu belirlemek gerekir.

Bazı adamlar yayılmanın bir ucuna doğru ilerlerken, diğerleri karşı tarafa doğru sürüklendi. Flavian masaları boydan boya dolaştı. Bir tarafta

Yeşil, festivalin erkek ve kadın yarıları arasındaki çizgiler artık yoktu, ancak yeni bir ayrım yavaş yavaş görünür hale geliyordu. Kralın pavyonu yeni ayrım çizgisini ve Lord Hadrian'ın grubu ile Lord Titus'un grubu arasındaki tek tarafsız alanı işaret ediyor gibiydi.

Leydi Hadrian, sinsi sinsi dolaşan kan davalılarına bir bakış bile atmadan Cassia'nın yanına doğru yelken açtı. Uzun, dalgalı saçları ağarmış olmasına ve anlamlı gözleri sadece kocasını görmesine rağmen, saygı ve hayranlık dolu bakışların sayısı hiç de az değildi. "İzin verirsen elbisene ve onu giyerken gösterdiğin zarafete iltifat etmek istiyorum, hayatım."

Cassia, Solia'nın eteklerini ellerinin arasına aldı ve reverans yaptı. "Teşekkür leydim. Bu sözler sizin tarafınızdan söylendiğinde benim için çok şey ifade ediyor.

bu elbiseyi daha önce görmüştüm." "Asla unutmayacağım."

Cassia bu hatırlatma için minnettardı. Kız kardeşinin ölümüyle ilgili gerçeği bilen birkaç kişiden biriyle Solia hakkında konuşmak için eline geçen her fırsatı değerlendiriyordu. Lord Hadrian karısından sır saklamazdı, kralın en güçlü ve güvenilir savaşçısı olarak prensesi kendi babasından kurtaramadığı gecenin trajedisini bile. Lord Hadrian'ın yapabileceği tek şey, Solia'nın hatırı için Cassia'ya nezaket göstermek ve kendi sırlarını saklamaktı. kızları mahkemeden mümkün olduğunca uzakta.

Cassia, Hadria'nın tarafa bir bakış attı. "Sabina'yı daha önce görmek güzeldi. Selamlama için Solorum'a nadir bir ziyaret gerçekleştirdiği için ne kadar mutlu olduğunuzu biliyorum. Umarım çoktan evine dönmek zorunda kalmamıştır."

"Hayır, ev için değil, henüz değil. Ama üzülererek söylüyorum ki saraya dönmek zorunda . Kendini iyi hissetmiyor."

"O mi?" Cassia için ne biçim bir soruydu bu. Bugünden sonra ne kendisinin ne de Sabina'nın bir daha hiçbir şeyin yolunda olduğunu hissetmeyeceğini ne kadar iyi biliyordu.

"Aşırı ısındı, hepsi bu. Ona hemen odasına dönmesini ve ayaklarını yerden kesmesini tavsiye ettim."

"Onu daha sonra ziyaret etmek ve nasıl hissettiğini görmek isterim." Cassia tereddüt etti. "Yani, eğer izin verirsiniz. Umarım tapındaki davetinizi geri çevirdiğim için beni affedebilirsiniz. Sizi temin ederim ki, bu size ve Lord Hazretlerine olan saygımın bir yansıması değildi. Bugün yaşananların sizin iyi düşüncelerinize mal olması beni üzer."

"Solia'ya sana göz kulak olacağımıza dair verdiğimiz söz onun ölümüyle sona ermedi. Titus'un küçük oğlunun şimdi böyle bir sözü zayıflatmaya yeteceğini mi sanıyorsun?" Leydi Hadrian burnunu çekti. "Her halükârda, Solia'ya bakmamakla akıllılık ettiniz.

Flavian'ın seninle için kan davasını bir kenara bırakmasını sağla, gerçi sana yanımızda bir yer teklif etmeseydim tatmin olmazdım."

"Davetiniz benim için söyleyebileceğimden çok daha fazla şey ifade ediyor."

"Bu davet *sana* her zaman açık olacak, canım. Lordlar bu konuda ne derse desin, dokuma odama her zaman hoş geldin."

Lord Hadrian onun yanında belirdi. "Bu lord, Leydi Cassia'nın Bizi ziyaret etmek için mümkün olduğunca sık kaç. Onunla dans eden o genç adam düşüncelerini kendine saklayabilir."

Cassia gülümsedi. "Çok nazıksınız lordum."

"Eğer bir oğlum olsaydı, onunla çoktan evlenmiş olurdun. Ama Sabina senin için bir kardeş değilse bile bir arkadaş olarak kalmalı."

"Sabina'nın dostluğu eşi benzeri olmayan bir hazinedir."

Keşke Cassia'nın benim diyebileceği bir şey olsaydı. Diğer hanımların kıskançlık ve alay dolu bakışlarına katlanmak, Sabina'yla asla arkadaş olamayacaklarını bilmenin acısına kıyasla daha kolaydı.

"Ah." Leydi Hadrian gözlerini ayırmadan yaklaşmakta olan kutlamacılara baktı. "Lordum, rakibiniz çocuklarını sahaya gönderdi ve gülücükler ve kahkahalarla donanmış bir şekilde bizi istila etmeye hazırlanıyorlar. Onları sınavalım mı yoksa geri mi çekilelim?"

"Sanırım bir geri çekilme. Benim tecrübeli bir savaşçının genç ve tecrübesiz bir savaşçıya hazırlıksız olduğu bir dayak atması haksızlık olur." Lord Hadrian leydisinin koluna girerek onu kendine yaklaştırdı. "Festivaldeki en güzel kadınla kol kola geri çekilmekte utanılacak bir şey yok."

Cassia bir sırıtışı bastırdı. Daha önce hiç böyle çiçekli bir iltifat duymamıştı. Lord Hadrianus'un dudaklarından dökülüyordu ama konu karısına gelince, anlaşılan o ki belagatli Lord Titus'un gerisinde kalmayacaktı.

Leydi Hadrian hiç şaşırılmış görünmüyordu. "Çünkü sen hiçbir şeyden geri çekilmiyorsun canım, sahada daha iyi bir pozisyon almak için hücum ediyorsun."

Lord Hadrian'ın savaşta sertleşmiş yüzünde bir gülümseme belirmedi ama Cassia, leydisinin onu izin verirken bakışlarındaki parıltıyı bir anlığına yakaladı. Verdiği cevap sadece Hadrian'ın kulağına gelmişti ama Cassia onun yüzündeki ifadeyi görmekten kendini alamadı.

dudaklar. "Yıllardır bana daha iyi pozisyonlar gösteriyorsun. Bugün bizim için aklınızda nasıl bir manevra var, söyleyin bana."

Cassia'ya ilk inen istilacı, Perita'nın yaşlarında, avuç içi kadar kadife etekleri ve kestane rengi bukleleri olan bir kızdı. Kaç tane Kızın o parlak saçlara adadığı kıskanç saatler, sadece Yeşilliklerin arasında, onları korumayı düşünmeden mi? "Leydi Cassia! Sonunda sana ulaşabildim! Bu kalabalık ne kadar da sıkıcı. Kyria'nın sevgili hizmetçilerinin bu kadar zorlu bir engel olabileceğini hiç düşünmemiştim."

Cassia'dan birkaç yaş büyük bir hanımefendi ağırbaşlı ama tempolu bir yürüyüşle geldi. Özür dileyen bir gülümseme ve kusursuz bir reverans sundu. "Sizi tanıştırmadan böyle yolunuzu kestiğimiz için bizi bağışlayın ama..."

"Bu onuru bana verin leydim." Sör Benedict iki kadının arkasında yerini aldı. Saçlarına ve mevsime uygun olarak altın sarısı kahverengi bir elbise giymiş, lordunun moda anlayışını kabul etmişti. Flavian'la kıyaslandığında Sör Benedict'in geleneksel tünüğü ve braketı, isminin önündeki 'Sör' harfi kadar mütevazıydı. "Leydi Cassia, Leydi Valentia'yı takdim etmeme izin verin..." En büyük hanımefendiyi selamladı. "...ve Leydi Eugenia." İkinci selamlaması bir kalp atışı daha uzun sürdü ve sadık bakışları daha da derin bir bağlılığa ulaştı. Flavian'ın genç kız kuzeni söz konusu olduğunda sadakat yeminini çok ciddiye aldığı anlaşılıyordu.

Leydi Eugenia kestane rengi saçlarından gözlerindeki zekâ kıvılcımına kadar Segetia'nın soylu ailesinin bir üyesiydi. Reverans yaparken Cassia'yı belirgin bir zevkle inceledi. "Leydi Cassia'nın ta kendisi! Sonunda karşılaştık. Bana sevgili Flavian'ım gibi Genie deyin. Leydi Valentia'yı ve beni bütün gün sana eşlik etmemiz için görevlendirmeden rahat etmesine izin vermeyeceğim, gerçi seni bulmamız bu kadar uzun sürdüğüne göre, eminim bunu ondan duyacağız."

Cassia da onlara reverans yaptı. En azından onu gördüğüne sevinen iki kadın vardı. Flavian'ın iyiliğı için olabilirdi ama Cassia'nın onları kendi tarafına çekmek için ihtiyaç duyduğu tek fırsat da buydu.

"İkinizle de tanıştığıma çok memnun oldum. İtiraf etmeliyim ki Flavian bana bugün size eşlik edeceğine dair söz verdi, ancak bana ulaşmak için bu kadar mücadele ettikten sonra, size karşı hiçbir gecikme yaşamamasını sağlayacağım."

Leydi Valentia mükemmel bir vücuda ve daha da iyi bir duruşa sahip siyah saçlı bir güzeldi. Antik mavi festival elbisesi saf gelenekten kesilmiş ve kusursuz zevkin tüm kurallarına göre dikilmişti. O değil de

Dedikoducular onu geçmişi, yoksulluğu ve Lord Tyran'ın ihmalkârlığı yüzünden eleştirmekten kaçınırlardı. Onun gerçek zırhı Flavian'ın iyiliği ve şeye rağmen kendi karakter gücüydü.

Kıbar gülümsemesi rahatsızlığa dönüştü. "Tapınağa varır varmaz sizi karşılamak ve yanımıza davet etmek niyetindeydik. Galeriye kadar tırmanmak zorunda kaldığınız için içtenlikle özür dilerim."

"Bunu hiç düşünmeyin. Arkadaşlığınızdan ne kadar keyif alsam da, her zamanki yerimde durmaktan mutluluk duydum."

"Risara Hanım'dan daha iyi bir arkadaş olamaz," diye açıkladı Cin.

Cassia cevap vermedi, çünkü Sr Benedict'in asık suratının kederli bir ifadeye dönüştüğünü fark . Hayır, yanılmıyordu, çünkü adam yine aynı şeyi yapmıştı. Kızın elbisesine göz ucuyla bakıyor ve öyle değilmiş gibi görünmeye çalışıyordu.

"Sr Benedict, lordum Flavian bugün gülümsemeyi kabul ettiğinizi bildirdi." Cassia kendi gülümsemesini takındı ve sesini kalabalığın üzerine yansıtmamak için daha yakına eğildi. "Bugünün ne kadar zor olduğunu biliyorum ama ben yapabiliyorsam, eminim siz de yapabileceksiniz."

Ona bir gülümseme verdi, hüzünlü ama minnettar bir gülümseme. "Evet leydim." Boğazını temizledi. "ok güzel bir elbise."

"Yeni olduğuna inananlar için daha sevimli."

"Gerçekten ilahi bir elbise," dedi Genie kayıtsızca, ama dikkatli bakışları Sr Benedict ve Cassia'yı da içine aldı.

"Teşekkür ," diye cevap verdi Cassia. "Ama görüyorsunuz, Sr Benedict daha önce giymiş ve içinde dans etmem gerektiği konusunda bana hak veriyor. Lütfen Lord Flavian'a söylemeyin. Tebrik elbisemin elden düşme olduğunu bilmesini hiç istemem."

Genie kaşlarını çattı. "Sevgili Ben, modayı takip etmek için ne kadar da uygun bir zaman."

Leydi Valentia nce Sr Benedict'e, sonra da altın elbiseye bilmiş bir bakış attı. "Tek kelime etmeyeceğim. Ama şefkatli ellerden çıkan bir elin utanılacak bir yanı yok."

Ozanlar yeni bir şarkıya başladılar ve Cassia Sr Benedict'in sohbetten kaçmasını sağladı. "Sr Benedict, glmsemenizın yanı sıra bana bir iyilik daha yapmanız için ısrar etmeliyim. Cin'i mutlaka dansa kaldırmalısınız, çünkü bunu yapmazsanız burada festivalin tadını doyasıya çıkaran tek leydi olduğum için mutsuz olacağım."

"Bu isteğinizi yerine getirmekten onur duyarım leydim." Sir Benedict herkese günün ikinci gülümsemesini gösterdi, bu seferki tamamen gerçekti. O

Genie'nin önünde eğildi ve ona kolunu uzattı.

Büyüleyici bir sırtışı vardı, ağzının sadece yarısının yukarı kalkmasına neden olan orantısız bir sırtış. "Leydi Cassia'nın bir zihin büyücüsü olduğuna inanıyorum. Bir süredir

Burada Solorum'daki ilk dansımı özlüyor ve bana teklif etmeni diliyorum."

Leydi Valentia, "Git keyfine bak, canım," diye onu teşvik etti. "Ne kadar iyi

Senin yaşındayken ilk selamlaşmamı hatırlıyorum."

"Oh, öyle söyleme. Yaşlı bir hizmetçi gibi konuşuyorsun! Lord Tyran'ın gitmesinden nefret ediyorum, çünkü onun üzerinde çalışmayı planlıyorduk, değil mi Ben? Sonunda sizinle evlenmek için bir an bile beklememesi konusunda onu ikna etmeye kararlıyım, sevgili Leydi Valentia. On beş yıl nişanlanmak için yeterince uzun bir süre!"

Leydi Valentia, "Lordum Tyran'ın kuzeninizle işlerini halletmesine izin vermeliyiz," diye cevap verdi, "ve mektuplarla dikkatini dağıtmadığımızdan emin olmalıyız. Böyle güzel bir öğleden sonrayı benim için endişelenerek geçirme. Sadece gidin ve festivalden en iyi şekilde yararlanın."

". Ama Lord Tyran ile işim henüz bitmedi." Cin eğildi Cassia'ya yaklaştı. "Seninle de! Umarım daha sonra konuşmak için bolca vaktimiz olur. Çok fazla ortak noktamız var."

Genç kadının yarı gülümsemesi değişti. İlk kez tüm ağzıyla gülümsedi. Dudaklarının köşelerinde, özellikle ünlü bir ağzın görüntüsü olan doğal bir kalkıklık belirdi.

Cassia'nın anlayışlı bakışını görmüş olmalıydı. Genie bir parmağını dudaklarına götürdü, sonra da kolunu Sör Benedict'in koluna dolamak için arkasını döndü.

Cassia onların kalabalığa katılışını izledi. Şimdi o abartılı bukleleri ve yarım gülümsemeleri anlıyordu. Genie'nin lüle saçlarını annesinden gelen doğal bir özellikten ziyade bir yapmacıklık olarak göstermesi gerçekten de büyük çaba gerektirecekti. Ama asıl zor olan, ona annesinden miras kaldığını dünyaya göstermemekti.

Risara Hanım'ın ağzı. Kız günün her saatinde sadece bir parçasıyla sırtıtmak için kendini nasıl eğitmişti? Bu ona pahalıya mal olduğu kadar

Cassia gülümsemeyi takacak mı?

"Aman Tanrım." Leydi Valentia iç çekti. "Saraya ilk ziyareti. Umarım Solorum onun için hazırdır."

"Solorum için hazır olduğu çok açık. Ama Segetia'nın soylu ailesinden gelen bir leydiden de farklı bir şey beklemezdim." Cassia kendi kendine gülümsedi. "Lordum Flavian'ın söylediğine göre, babaları gençken oldukça iyi bir çiftmiş. Anladığım kadarıyla Lord Titus ve küçük kardeşi birbirlerine çok yakınlarmış ve birbirlerine çok benziyorlarmış."

"Ben de öyle duydum." Leydi Valentia'nın gülümsemesi soldu ve sesi kısıldı. "Lord Eugenius'un ailesinin başına gelenler utanç verici."

"Evet." Cassia başka bir şey söylemedi. Genie'nin ailesinin yaşadığı kaybı hayal etmek zorunda değildi. Ne de Leydi Valentia'ya bunu açıklamak zorundaydı. Hepsi kendi payına düşeni taşıyordu.

Lord Eugenius'un evini harap eden ve sözde hayatta kalan tek kişi olan bebek kızını bırakan şey, doğu Tenebrae'ye yerleşmenin tehlikeleriydi. Şimdi Cassia böyle bir bebeğin olmadığını ve bu trajedinin Lord Titus ve Bayan Risara'ya kendi çocuklarını Lord Eugenius'un soyunun devamı için bağışlama ilhamı verdiğini tahmin ediyordu.

Lord Eugenius'un anısını onurlandırmak ve kızlarına bir cariyenin piçinden daha iyi bir hayat sağlamak için zekice, nazik bir yalan. Belki de acı verici bir yalandı. Ama Genie yine de amcasının refakatçisi kılığında üzerine titreyen annesiyle uzun yıllar geçirmişti.

Cassia annesini hiç tanımamıştı. Ama bir zamanlar onu seven, onun durumunu iyileştirmeye çalışan birini tanımıştı.

O ve Leydi Valentia için, hayatlarını harabeye çeviren ve kendi kendilerine yetmelerini sağlayan en iyi ve tek çare Hükümdar Kuşatması olmuştu.

Cassia Leydi Valentia'ya döndü. "Cin'i kanatlarınızın altına almanız çok nazik bir davranış. Sizin rehberliğinizde çok şanslı."

"Benim için bir zevk, sizi temin ederim. Ben onun tam tersiyim, sarayda çok bulundum. Onun coşkusunu paylaşmak çok güzel."

"Ben de yorucu yıllara ve uzun bekleyişlere alışkınım," yanıtladı Cassia.

"Gerçekten de öylesiniz leydim. Gerçi artık nihayet bir sözünüz olduğuna göre, bu sözü veren kişinin sizi fazla bekletmeyeceğinden şüpheleniyorum."

"Nişanlınızın sizi böyle aniden terk etmek zorunda kalmasına üzuldüm. Anladığım kadarıyla bir süredir ondan ayrı yaşıyormuşsunuz."

"Özür dilemesi gereken son kişi sizsiniz, zira bizi onun varlığından kurtardığınız için size teşekkür borçluyuz. Lütfen iltifatlarımı ve bunu kabul edin."

Kadın kemerinden bir çanta çıkardı. "Farkındayım ki Callen sadece onun ellerinde adaletsizliğe uğrayan biri. Tyran ve adamları için hiçbir mazeretim yok. İşledikleri suçların ardından temizlik yapmıyorum. Ben sadece onların suçlarını

O yapmazken ben elimden geldiğince adaleti sağlayacağım. Burada yasanın verdiği cezayı bulacaksınız.

saldırıya teşebbüs ve bir kadının itibarına iftira durumunda suçlunun ödeme öngörmektedir. Tabii ki, kadın hakkında hiçbir bilgim yok.

Tyran'ın muhafızlarının çok kötü muamele ettiği kişi. Bırakın rütbesini, adını bile bilmediğim için, en yüksek mevkideki hanımlara ayrılan azami miktarı sağladım. İçimden bir ses sizin bunu doğru kişinin almasını sağlayacak bir konumda olduğunuzu söylüyor."

Cassia kesenin ağırlığını hissettiğinde şaşkınlığı yerini Perita'nın kendi ellerinde bu kadar parayı gördüğünde yüzünde beliren ifadeye bıraktı. "Bu, herhangi bir lordun ya da yargıcın onun için yaptığından daha fazla."

"Bu sessizlik için bir ödeme değil. Eğer beni dinleyecek lordlar ya da yargıçlar olsaydı, kulaklarını masallarla doldurabilirdim. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi Tyran, kendisinin ve adamlarının yanlışlarının hiçbir sonucu doğurmamasını sağlamakta uzmandır."

"Ve nişanınıza karşı çıkılmasını engellemek için mi?" Cassia tahmin etti.

Leydi Valentia Cassia'nın eline kısaca dokundu. "Anladığımıza sevindim bir diğerine. şimdi, belinizde bununla dans edemezsiniz. Sözümü tutacağıma güvenirseniz, ev halkımdan birinin keseyi daha sonra evinize teslim etmesini memnuniyetle sağlayacağım."

"Vereceğim." Cassia Perita'nın servetini şimdilik Leydi Valentia'ya geri verdi "Söz konusu kadın adına en içten minnettarlığımı ifade etmeme izin verin. Bunun onun için ne anlama geleceğini size anlatamam."

"Sör Benedict nezaketinizden ve hoşgörünüzden bahsetti. Kendisi tanıdığım en iyi insan sarraflarından biridir. İkimizle de konuşmaya tenezzül ettiğiniz için size minnettarım."

"Leydi Valentia, sizin de o geceyi bana karşı kullanmak için çok sebebiniz var. Ama bence hiçbirimiz babalarımızın yaptıkları için birbirimizi suçlayarak ölü bir savaşı yeniden canlandırmamalıyız."

"Gerçekten de, sadece başsağlığı dilemek istiyorum. Öncelikle daha küçük suçlar için, ki bunlar henüz telafı edilebilir. Duyarsızlığınız hakkında bunca yıldır sarayda yayılan söylentiler için üzgünüm. Lord Flavian'a Prenses Solia'dan bahsetme şeklinizden de anlaşılacağı üzere, Majestelerinin mezarını ziyaret etmeme sebebiniz her ne olursa olsun, bunun herhangi bir duygu eksikliğinden kaynaklanmadığı açıktır. İyileşmeyen yaralara gelince ailemin müttefiklerinin sevgili kız kardeşinize mal olmasından ne kadar derin üzüntü duyduğumu ifade etmeye çalışabilirim."

"Nazik sözleriniz için teşekkür ederim, ancak bunları kabul edemem. Bugün bir kez , işlemediğiniz bir suç için özür dilediniz. İşte bu yeterli."

"Birisi ." "Ama sen değil."

"O zaman en azından geldiğinde sizi teselli etmeme izin verin. Umarım sözlerim sana acıdan çok teselli verir. Sen ve Benedict o zamanlar sadece yedi ve sekiz yaşındaydınız, ama ben on üç yaşındaydım ve olayların daha çok farkındaydım."

Cassia göğsüne inen yumruğu yutmaya çalıştı. "Gerçeğin daha fazlasını bilmek her türlü acıya değer ve kendine has bir rahatlık getirir."

"O zaman size şunu söyleyeyim. Bildiğiniz gibi, ailemden hiç kimse Egemenlik Kuşatması sırasında Castra Roborra, ama en yakın Majestelerinin yakalanmasına yardım eden Özgür Lord Evandrus'la bağları vardı. O gece en büyük oğlu Evander ile birlikte kaledeydi - yani Lord Genç Evandrus." Leydi Valentia'nın yumuşak sesi duygusallaşarak boğuklaştı. "Karakterleri için benim sözüme güvenebilir misiniz bilmiyorum, ama ben onları kendimi tanıdığım kadar iyi tanıyorum. Onların motivasyonları hakkında ve umarım söyleyeceklerim yaranıza tuz basmaktan ibaret kalmaz."

Solia'yı kaçırmak ve soğukkanlılıkla vahşice öldürmek için motivasyonları neydi? Cassia dilini ısırды. Leydi Valentia'nın yalvarışına düşmanca karşılık , diğer kadın ne itiraf edeceği konusunda fikrini değiştirebilirdi. biliyordu. "Motivasyonlarında görünenden daha fazla bir şey olduğunu mu ima ediyorsunuz?"

"İsyanı gerçekleştiren diğer lordlar ne istemiş olursa olsun, Lord Evandrus'un Özgürlük Anlaşması'nın ilkelerini kalbinde taşıdığını ve kraliyet gücünün kötüye kullanılması olarak gördüğü bu durumu durdurmak için harekete geçme onurunu taşıdığını kesinlikle söyleyebilirim. O gece kalede her ne ters gittiyse, o şekilde bitmesini asla istemezdi. Olayın kana susamış bir isyana dönüşmesini engellemeye çalıştığına inanıyorum ama diğer lordlar onu."

Cassia büyük bir çabayla sesindeki şüpheciliği bastırdı. "Yani Lord Evandrus'un başlangıçta kendini adadığı plana inanıyorsun.

hiç istemediği ve kontrol edemediği bir şeye dönüştü." "Onun gibi bir adam

hakkında başka hiçbir şeye inanmam. O asla isteyerek hainlerin o gece işledikleri çılgınlığa katıldı. Lord Evandrus prensesi güvenli bir şekilde ev hapsinde tutmaya ve anlaşmazlıkları çözene kadar ona saygı ve nezaketle davranmaya niyetli olurdu. O ve oğlu, Prenses'i korumak için ellerinden gelen her şeyi yaparlardı.

Eylemlerinin kız kardeşiniz gibi masumlara acı getirmediğinden emin olun.

Belki biraz teselli olacak ama tüm kalbimle inanıyorum ki o gece onu diğerlerinden korumak için çabalayan iki lordu vardı. Bunu yapamamaları kesinlikle onu savunmak için hayatlarını kaybettikleri anlamına geliyor."

Solia'nın elbisesi Cassia'nın üzerinde ağırlık yapıyordu. Bugün anılarıyla yüzleşmeye hazır olduğunu düşünmüştü. Yeşilliğin, kız kardeşinin düştüğü tarlaya dönüşmesini beklemiyordu. Kelimeleri bulmakta zorlandı. "Bağışlayın beni. Kız kardeşim hakkında bu şekilde konuşmak çok ani ve nadir oldu."

"Anlıyorum."

Cassia, Leydi Valentia'yı inceledi. Kadın ellerini önünde kavuşturmuştu. Yüzündeki tüm renk solmuştu ve bakışları bir yalvarıcınıninkine benziyordu. Cassia hanımefendinin bu duruma zorlandığını tahmin edebiliyordu. Ailesi, Lord Evandrus'un akrabalarını cellada kadar takip etmemek için geleceklerini Özgür Lord Tyran'a ve Segetian fraksiyonuna bağlamak için çabalarken bu rolü birçok kez üstlenmişti. Cassia kendini daha önce hiç baltayı durduracak bir konumda bulmamıştı ve bu gücün elinde kolaylıkla hissedilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekecekti.

Sadece ilerlemeye çalışan bir kadın, isimsiz bir kurban adına kendi cüzdanını boşaltmadı. Nişanlısının mağdur ettiği kişilerin sessizliğini satın almaya çalışan bir kadın, yıllarca onunla evlenmekten kaçınmadı. Cassia Lord Flavian'ın müstakbel gelinini rezillikten kurtulmak için bir basamak olarak kullanmaya çalışan bir komplocu gördü. Kendisi gibi bir kadın gördü, yapması gerekenleri feda eden ve yapabildiklerine sımsıkı tutunan, böylece ne doğuştan bağlı olduğu kişilerle birlikte battı ne de başkalarını aşağı iterek onlar gibi oldu.

O kadın Cassia'nın, Solia'yı ölüme götüren iki adamın aslında iyi niyetli olduklarına inanmasını istiyordu.

Cassia'nın kederi, şefkatli sözlerin teklifini etmek için içine sıçradı. Ama içinde patlayan her şey Leydi Valentia'nın söylediği tek bir şeyle durdu.

Lord Evandrus, kraliyet gücünün kötüye kullanılması olarak gördüğü bu durumu durdurmak için harekete geçme onuruna sahip olduğunu hissetti.

Cassia o tür bir hain değil miydi?

İnkâr etmek içini titretti. Solia'nın katilleri gibi değildi. Planlarının bu kadar iyi birine zarar vermesine izin vermektense ölmeyi yeğlerdi.

Belki de Lord Evandrus o gece aynı şeye inanarak Solia'ya Castra Roborra'ya kadar eşlik etmişti. Belki de planlarının ona zarar vermesine izin vermeden önce ölmüştü.

Cassia'nın iç dünyasının manzarası değişti ve aniden iki lord, artık kralın kurbanlarıyla birlikte kız kardeşinin yanında duruyordu.

Lucis'in kendisinden daha iyi olmayan düşmanlar arasında.

Bu, o ve iki lordun tamamen aynı türden hainler olduğu anlamına gelirdi... sadece o hâlâ nefes alıyordu.

"Sözlerinizden şüphe duymuyorum," dedi Cassia gerçekçi bir ifadeyle. "Onları yürekten kabul ediyorum. Solia'nın o kalede iki koruyucusu olduğunu bilmek benim için bir vahiy. Bir çaresi olduğunu bilmek... bir umudu olduğunu bilmek... karşı karşıya kaldığında müttefiksiz olmadığını bilmek-" Cassia'nın nefesi boğazında düğümlendi. "Bu ihtimali hiç düşünmemiştim."

"Yalnız değildi," dedi Leydi Valentia.

"Hayır. Bunu şimdi anlıyorum."

Cassia da öyle.

"Bu selamlamanın sonuçları bizim elimizde." Leydi Valentia elini uzattı geleneksel jestini yaptı. "Umarım atalarımızdan daha iyi oluruz."

"Tanrılar şahidimiz olsun," diye yanıtladı Cassia, "yapacağız."

Leydi Valentia'nın ifadesi yumuşadı. "Önünüzde şimdiden çok daha parlak bir gelecek var. İşte şimdi geliyor."

Flavian şaraptan yüzü gülmüş ve neşelenmiş halde, üçü için de içki ve tabaklarla yaklaştı. Cassia ve Leydi Valentia'yı danstan uzaklaştırdı ve yeşilin batı yamacının bir kısmına yerleşti,

Festival pelerini masa olarak kullanmaları için oraya serdi.

Cassia birkaç adım ötede, Solorum'a vardıklarında Hesperine elçiliğinin ilk görüldüğü noktaya baktı. Bakışlarını Lio'yu ilk gördüğü yerden ayırmak zordu. En son seviştikleri Solorum Kalesi'ne bakmamak daha da zordu.

Parlak geleceğini kimin temsil ettiğini biliyordu. O, uzakta onu bekleyen , tehlikeli rotasında ilerlemeyi başardığında... eğer... sonunda ulaşacağı ışıktı.

Öğleden sonra tam bir meydan muharebesi olacaktı. Flavian'ın pek çok arkadaşının, destekçisinin ve onun iyiliğini isteyen çeşitli dilencilerin kaynaştığını görebiliyordu. Tebriklerin ve onu kendisinin olarak gören adamlar daha fazla dansın üstesinden gelmeliydi.

BONFIRE DANSI

ALACAKARANLIKTA Cassia, Anthros ve Kyria'nın çırak büyücülerinin yeşil alanın ortasına kutsal dalları yı malarını izledi. Flavian ve arkadaşları etrafında konu up g l   yor, bir sonraki gösteri için heyecanlanıyorlardı. A rıyan ayaklarını ve Flavian'ın kendisinininkine dolanmı  kolunu görmezden gelmeye çalıştı.

Tapınak damgasıyla  ne çıkan kraliyet büyücüsü değildi. Chrysanthos elleri boş bir şekilde Büyücü Kral'ın tahtının dibine doğru yürüdü. Sessizlik çöktü ve kalabalık hararetle bir beklentiyle onu izledi.

Duasının sözleri ye illikler arasında yuvarlandı ve gecenin içinde çınladı. Geniş omuzlarını dikle tirdi ve ellerini uzattı.

Cassia'nın kollarındaki tüyler diken diken oldu ve cildinin her yerinde acı veren tüyler diken oldu.

Bu kez ateş patlamasını gördü. Büyücünün avuçlarından alevler sıçradı.

Dexion'un büyüsü odun yığınının üzerine yerleşerek beslenmeye ba ladı. Cassia'nın tüm vücudu hareketlenirken, kalabalık  a kınlık ve onay sesleriyle kükredi.

Gürültüde kaybolan, Dalos'un savaş büyüsünün neredeyse kurbanı olanlardan herhangi bir protesto var mıydı? Eğer herhangi bir öfke ı lı ı varsa bile, dikkate alınmadı. Bir an içinde alevler o kadar yükseldi ki, tahttan daha uzun oldular.

Cassia, Hespera'nın Mabedini yok eden gücün bir  enlik ate ine dönüşmesini ve hem erilerinin etrafında çember dansı yapmaya ba lamasını izledi. Kutlama yapanlar ikinci r zg rlarını bulmuş, büyü, flört ve içkiyle sarhoş olmuşlardı.

Cassia Flavian'ın kulağına konuştu. "Lordum,  enlik ateşinin yanı çok sıcak ve gürültülü."

Adam  a kınlıkla ona baktı. "Canım, dansçılara katılmadan önce serinlemek için ağaçların altında bir gezintiye ne dersin?"

"Biraz sessizlik ve mahremiyetin benim için çok iyi olacağını kabul ediyorum."

Tenebra'nın romantizm uzmanı onu hayal kırıklığına uğratmadı. Birkaç dakika içinde, Cassia karşı uçtan Genie ve Leydi Valentia ile ayrılırken, o da Sör Benedict ile birlikte yeşil alandan ayrılırken görülmeyi ayarladı.

Kahkahalar ve bakışlarla, eskortları onları ormanın örtüsü altına bıraktı. Kısa süre içinde Cassia, Flavian'la birlikte bir açıklıkta durdu. Tek başınaydı.

Sanki gezintiye çıkmak ve genç kızları yoldan çıkarmak için ölümlülerin dünyasına inmiş genç bir tanrıymış gibi devrilmiş bir ağaca yaslanmıştı.

"Sizinle burada karşılaşmak ne güzel."

"Şenlik ateşi dansından vazgeçme isteğiniz için teşekkür ederim." Cassia eldivenlerinin güvenliğini kontrol etti.

Doğruldu ve ona doğru bir adım attı. "Kendi müziğimizi yapalım mı?"

"Korkarım sizinle yalnız konuşmak istememin nedeni bu değil."

Ona şakacı bir sırıtış attı. "Nasıl olduğunu bilirim. Benedict etrafta olmadığına sohbeti canlandırmak için ne kadar berbat bir arkadaş olduğuma hikâyeleri duymuşsunuzdur. İzin verin de gözünüzdeki itibarımı onarayım."

"Lordum, henüz resmi olarak nişanlanmadık."

"Benim gerçekçi Leydi Cassia'm. Pragmatizminizin altında ne kadar da tatlı bir alçakgönüllülük saklıyorsunuz." Bir adım daha attı, bu kez onun etrafından dolaştı. Birdenbire Cassia'nın önüne çok yaklaşmıştı ve ağaç da onun arkasından çok uzakta değildi. "Buz Leydim. Seni biraz ısıtmama izin ver."

Adamın ağzı kendi ağzına doğru inerken, kadın parmaklarını adamın dudaklarına koydu. "Flavian, bugün dans etmeyi tercih edeceğin kişi altında. Neden bunu en iyi şekilde değerlendirmiyorsun? İtiraz edecek son kişi benim ve bence bu Sabina için çok şey ifade eder."

Adam, kadının eli ağzının üzerindeyken donup kaldı. Daha az zarif bir adam geri çekilebilirdi. Ama o sadece bir adım geri attı. Kadın onun ulaşamayacağı bir yere çekildi ve adam yüzünü ona dönmek için döndü. Onu ağaçla arasında sıkıştırdığını fark etmemiş gibiydi.

"Sana ne söyledi?" diye ağzından kaçırdı.

"Ona bildiğimi söylediğimde bana da seninle ilgili aynı soruyu sordu."

Takdire şayan bir hızla soğukkanlılığını geri kazandı. "Eğer size hiçbir şey söylemediyse leydim, o zaman bir çıkmaza girmişsiniz gibi görünüyor, çünkü benden de aynısını alacaksınız."

"Dediğim gibi, zaten biliyordum. İkinizin ailesine de yakın olan birkaç kişiden biriym. Krallıkta başka kim aranızda geçenlere tanıklık edebilir ki? Senin ve benim ortak bir noktamız var-

Krala olan yakınlığımız kan davası arasında köprü kurmamızı sağlıyor. Yoksa Segetia'nın bir oğlu olarak nasıl olur da Hadria?"

"Orada olmayan işaretleri göremezsiniz."

"Son cariyeni üç yıl önce kovmuştun," diye hatırlattı ona.

Devrilmiş ağacın üzerine oturmak için eğildi. "Bana Cornelia'nın tapınağa gittiğini ve galeride durduğunu söyleme."

"Yazın başlarında, onu kollarına teslim ettiğiniz hayırsever Lord Nonus ile birlikte saraya kısa ziyarette bulunduğunda, kısa bir süre için bunu yaptı."

"Cornelia ayrıldığımızdan beri kişisel ilişkilerim hakkında hiçbir şey bilmiyor," diye itiraz etti.

"Ama onunla senin hakkında yaptığım konuşmalardan sonra merak ettim: Neden onun gibi bir kadını kovdun ve o zamandan beri başka cariyeye almadın? İlginî kim çekti?"

Sanki biri kıyafetlerinin içine zencefil koymuş gibi kıpırdandı. "Burada Bir erkeğin cariyesine karşı sorumluluklarını yerine getiremeyecek durumda olduğu zamanlar. Çok fazla seyahat ediyorum."

"Evet, . Son birkaç yılda seyahat ettiğiniz tüm yerlerle ilgili harika hikayelerle beni eğlendirdiniz. Kim olduğunu biliyor musun?"

kralın emriyle sık sık seyahat etmek zorunda mı? Leydi Hadrian. Kızının evde olması gerekirken, o her yıl mahkemeye uğraşmak zorunda kalıyor. O Sabina'yı çok özleyiyor ve dokuma partilerine katıldığımızda onun mektuplarını buradaki arkadaşlarına yüksek sesle okumayı seviyor."

Çenesindeki bir kas seğirdi. Sevimli Flavian şimdi kılıcını çekip ağaca birkaç darbe indirmek istiyormuş gibi .

"Sabina zamanının çoğunu Hadria'da geçiriyor olmalı," diye devam etti

Cassia, "ama

Ara sıra başka aileleri ziyaret ediyor. Üç yıl önce babasıyla olan öşür anlaşmasını yeniden müzakere etmek için Saxara'da bir yaz geçirdiğini neredeyse unutuyordum. Saxara'nın yazın çok güzel olduğunu duymuştum." Cassia çenesine vurdu. "Bunu bana kim söylemişti? Ah, evet. Siziniz, değil mi?"

Flavian bir elini ağzına götürdü ve avucunun içine mırıldandığı kelimelerin listenin en pis ucundaki küfürler olduğundan oldukça emindi.

Cassia elini saray yönünde salladı. "Kraliyete bağlılık bizim neslimize, ebeveynlerimizin adım atmaktan korktuğu ya da hatırı sayılır bir ölü sayısına neden olmadan adım atamayacağı yolları açıyor. Kral'ın

İyilik, Tenebra'nın her yerinde hoş karşılanmanızı sağlar ve karakteriniz bu hoş karşılanmayı asla yıpratmamanızı Tenebra'da öyle aileler var ki Segetia'dan nefret ediyor ama sizi seviyor. Bazıları Hadria'yı seven aileler. Bir de kralın seçtiği yeni lordlar var, onlar da kimi onu kabul ediyorlar ve eski kavgaları olacak kadar uzun süredir var olmamışlar. Hepsi birlikte çalışarak şaşırtıcı bir sonuç ortaya çıkardı: Hadria'lı Sabina ve Segetia'lı Flavian son üç yıl içinde yedi kez ortak arkadaşlarını ziyaret ettiler. Bu her seferinde farklı bir arkadaştı ve bazen sadece birkaç günlüğüne... diğer zamanlarda ise bütün bir sezon."

"Söylediğiniz gibi leydim, Hadria ve Segetia düşmanlıklarını her zamanki gibi şiddetle sürdürüyorlar. Kesin olarak bildiğiniz tek şey Leydi Sabina'nın zaman zaman babasının rakibinin oğluyla aynı çatı altında bulunmaya tahammül ettiği."

"Oh, sana tahammül etmekten çok daha fazlasını yaptığını söylemeliyim." Cassia sırtıttı. "Beni buna ikna eden şey, bana tahammül etmekte nasıl zorlandığı oldu."

"Tam tersine, mahkemeye geldiğinden beri ikiniz ayrılmaz bir ikili oldunuz."

"Beni sevmek için asil bir çaba sarf ediyor. İyi doğmuş bir hanımefendinin beni küçümsemesi elbette dikkate değer değil. Ama Sabina beni sevmek için her türlü nedene sahip olan ve sevmemek için hiçbir nedeni olmayan tek kişi. Solia'nın arkadaşıydı ve anne babası gibi adil görüşlüydü, bu yüzden annemin hatırı için beni kınamak yerine kız kardeşimin hatırı için beni seveceğini düşündüm. Ayrıca, kur yaptığınız ilişkideki iyi talihimi kıskanmak için hiçbir nedeni olmayan tek kişinin o olduğunu düşündüm. Daha fazla yanılamazdım."

"Başka pek çok hanımefendi size olan ilgimi kıskanıyor ve siz de onlara karşı böyle davrandığımı sanmıyorsunuz."

"O hanımların hiçbiri, cariyenizi kovduğunuz dönemde yazı sizinle birlikte Saxara'da geçirmedi. Sırrınızı keşfetmemden Sabina hiçbir şekilde sorumlu değildir. Ancak benim zaten ne kadarını anladığımı fark ettikten sonra bana her şeyi anlattı."

Flavian sessizdi. Aslında buna verecek bir cevabı da yoktu.

Cassia'yı gerçekten duyuyordu... onu *dinliyordu*. Sonunda dikkatini çekmiş ve onun özenle hazırladığı kibarlık gösterisini yarıda kesmişti. Bu ilk olabilirdi ama gerçek bir konuşma yaptıkları son sefer olmayacaktı.

"İçinde bulunduğumuz durumda, ona verebileceğim tek teselli buydu," dedi Cassia. "Senin hakkında başka hiçbir canlıyla konuşamadığı kadar dürüstçe konuşma şansı."

Ruh. Bu da senin için söylenebileceklerden daha fazlası. Solorum'a geldiğinden beri ona iki kelime bile etmedin."

"Solorum, Saxara'dan farklıdır!"

"Az önce kralın önünde benimle gizlice kaçtıktan sonra, saray hayatının nasıl daha ihtiyatlı gerektirdiği konusunda beni eğitecek misin?"

"Sen ve ben az önce selamlama dansı yaptık."

"Ve bunu nasıl bir gösteriye dönüştürdün. Sabina'yı incittiğinin farkında değilmişsin gibi davranma."

Daha önce hiç esprisiz ya da iltifatsız kalmayan Flavianus uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Sonunda yüzüne kararlı bir ifade geldi. "Sabina'yla aramızdaki şey, ben sana kur yapmaya başlamadan önce bitmişti ve hiçbir şeyimiz yoktu demek istemiyorum. Başladığımızda ne olup ne olmayacağını biliyorduk. Evlilik gibi bir düşüncemiz hiç olmadı." Durakladı. "Tanrılar aşkına. Bu beni bir alçak gibi gösteriyor. Onu ben baştan çıkarmadım."

"Oh, hayır. Anladığım kadarıyla tam tersi olmuş."

Flavian alnından boynuna kadar kıpkırmızı kesildi.

"Cesaretinin altında ne kadar da tatlı bir alçakgönüllülük saklıyorsun."

Cassia haykırdı. "Pragmatizminin sizin gibi bir dünya adamını utandırabileceğini hiç düşünmemiştim. Ama güzel Sabina'nın seni tamamen fethetmesi kesinlikle yüzünün kızarmasına değer. En az Hadrian kadar gururlu ve acımasız ve kendisine ait olmayan hiçbir şeyi kabul etmek istemiyor."

"İşte . yasaklanmıştık. En çok karşı bir cazibe. Anlatacak başka bir şey yok." "Flavian, bugün yaptığımız şeyde kalbinin olmadığını biliyorum. Sen de neşeli bir gösteride, çünkü neşe sizin tercih ettiğiniz kalkan. Krala olan sadakatiniz ve ailenize karşı olan göreviniz nedeniyle hareket ettiniz. Seni dışarı davet ettim.

Bana karşı hissettiğiniz görev duygusunu hafifletmek için bu gece buradayım. Sabina ile birlikte olmak için elinize geçen her fırsatı değerlendirin. Sana engel olmayacağım. Senin ve benim kaçamayacağımız bazı sorumluluklar olacağını biliyorum, ama bunlar yatak odasının kapısının dışında duruyor. Mirasçılar evlat edinilebilir veya akrabalar tarafından üretilir. Sen ve Sabina şimdi ve resmi olarak nişanlandığımızda ve evlendikten sonra benim onayımı alacaksınız."

Kafasını temizlemek istercesine salladı. "Böyle bir evlilik mi hayal ediyorsun?"

"Üçümüze sunabileceğim en iyi şey bu."

"Size söyledim, Sabina ve ben birbirimize söz vermedik. Hadria ve Segetia'ya karşı görevimizi bir gün yerine getirmemiz gerektiğini hep biliyorduk. Hiçbir zaman

"Aramızda geçenlerin uzun süreceğine dair yanılsamalar."

Cassia şaşırmamalıydı ama hayal kırıklığına uğramıştı. Nasıl olur da burada oturup Sabina'yı bir hiçmiş gibi görmezden gelebilirdi?

Daha fazla aşk macerası mı?

"Yaptıkların arasında cariyeler, dullar, Hedon'un hizmetçileri ve gezgin oyuncular arasındaki yetenekli güzeller var. Ama asla bakmakla yükümlü olduğun kişilerden faydalanmaz ya da başka erkeklerin eşlerini yoldan çıkarmazsın. Hepsinden önemlisi, evlenilebilir bakireler arasındaki maceralarını flört ve dansla sınırlandırıyorsunuz.

Bir de Sabina var. Kendinizi kelimeler ve danslarla sınırlamadığınız kesin. Onun sizin için tanıdığınız diğer kadınlardan farklı bir anlamı aklınıza geldi mi? Daha fazla bir şey?"

Cassia bekledi ama adam ona cevap vermedi. Devam etti.

"Bazen yasak arzulara düşkünlük boşa çıkar. Ama diğer zamanlarda..."
Sözcükler Cassia'nın içinden inancın gücüyle fişkırdı ve Sabina'nın hatırı için, birinin kendi adına söylemesini tüm kalbiyle dilediği şeyi söyledi.

"Olağanüstü şeyler var

Bize doğru olduğu söylenen her şeye meydan okuduğumuzda, daha da değerli bir şey bulduğumuz durumlar... kutsal bir şey. Bazen bize istemememiz gerektiği söylenen şey tam da ihtiyacımız olan şeydir. Bazen isyan bizi eve götürür."

Flavian sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi baktı.

Onu suskun ve tek bir yoldaşla yalnız bıraktı. O ve gerçeğin birbirlerini tanıyabilmeleri için biraz zamana ihtiyaçları vardı.

SABİNA'NIN İYİLİĞİ

SARAY, dedikodu yapmak için geç saatlere kadar uyanık kalan hanımlar ve fetihlerine kaçamak ziyaretler yapan lordlarla SESSİZCE dolup taşıyordu. Leydi Sabina'nın hizmetçisi, Sonbahar 'nden sonra gecenin bir yarısı ziyarete gelen Cassia'ya kaşlarını kaldırmadı. Cassia'ya Sabina'nın Hadrian malikânesindeki ocak odasını gösterdi.

Sabina ateşin yanındaki fırladı. Üzerindeki battaniye uçtu. omuzlarına ve ayaklarının dibine düştü. duruyordu, omuzları dikti, bukleleri alevlerin ışığında parlıyordu. "Tanrılar onun belasını versin."

Cassia, "Hastalık numarası yaparak kendine iyilik ettiğine sevindim," diye söze başladı.

Sabina bir eliyle kızgın bir hareket yaptı ve adım atmaya başladı. "Tebrik için kalmadığım iyi oldu, çünkü bir suç işlemiş olabilirdim. Kutsal şenlik ateşinden bir dal alıp Anthros'un kendisini ateşe atarak kutsala saygısızlık etti."

Cassia bir kez daha sözlerini dikkatle seçti. Gördüğü tüm öfkenin sadece Flavian için mi olduğundan, yoksa kendisinin de Sabina'nın öfkesinin alevleri arasında kalma tehlikesiyle karşı karşıya olup olmadığından henüz emin değildi. "Keşke Size sunacak daha çok şeyim var, ama verecek tek bir şeyim var. Söz veriyorum. Bunu yapabilmemin başka bir yolu olsaydı, yapardım."

"Biliyorum," dedi Sabina pencereye doğru. "Sözüme inandığınız için teşekkür ederim."

"Senin sözün, onun şeref dediği o mevsimlik dekorasyondan daha değerlidir." Sabina tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Tüm bu olayda sonucu etkileyebilecek gücü olan tek kişi Flavian'dı. Onun evlenmek zorunda kalacağını biliyordum. Babasının ve kralın ona bir gelin vermesine seyirci kalmayacağını umuyordum. Benden bir erkek gibi ayrılmasını beklerdim."

Şimdi, her zaman olduğu gibi, Cassia'nın Sabina için yapabileceği en nazik şey onu dinlemektir. Şikâyetlerini duyacak başka kimse yoktu.

Sabina pencereye doğru öfkelenmeye devam etti. "Eğer benimle konuşma zahmetine girseydi, eminim ki kral onu seninle evlenmeye davet ettiğinde, bunu reddetme gücüne sahip olmadığına beni ikna etmek için bir girişimde bulunurdu. En azından kendisini bu işten sıyırmaya çalıştığına dair bir savunma sunabilirdi. Kurnazlıkta ne kadar da ustadır, üstelik her zaman gülümseyerek."

Bunun yerine, Flavianus tüm saraya, kralın kendisi için emrettiği evlilik boyunduruğunu kabul ederek hayatının en güzel zamanını geçiriyormuş gibi görünmüştü.

Flavian'ın en büyük uzmanlığı denememektir.

Sabina öfkelenmişti. "Kalbinin bulunduğunu iddia ettiği yerde neler döndüğü hakkında hiçbir fikrim yok."

"Yine de sizin adınıza ona bir çağrıda . O ve ben danstan sonra biraz yalnız kaldık ve bunun nedenini bilmenizi istiyorum."

Sabina arkasını döndü. Gözlerinde yaşlar titriyordu. Öfkeden tir titriyordu. "Beni bir genç kız gibi şımartma. Onun mantığı kendi uzun zaman önce. Lord Flavian'ın müstakbel gelinini neden tek başına götürmek istediğini bana açıklamak zorunda değilsin... ve sen de neden onunla gideceğini gerekçelendirmek zorunda değilsin."

"Onu bir kenara çektim ve bunu ona bu gece benimle değil, Kyria'sı için gerçekten istediği kadınla birlikte olması gerektiğini söylemek için yaptım. Ona sözümüzün birbirimize değil görevlerimize olduğunu açıkça belirttim. Aramızda hiçbir yakınlaşma olmayacak. Sen ve o her zaman olduğu gibi devam edebilirsiniz ve ben de sizin için mutlu olurum."

Sabina hışımla gözyaşlarını sildi. "Anlamıyorum. Neden benim mutluluğum senin için kendi mutluluğundan daha önemli? Neden müstakbel kocanın iyiliği yerine benim dostluğumu kazanmaya çalışıyorsun?"

"Arkadaşım diyebileceğim bir kadının gerçek değerini zor deneyimlerle öğrendim. Hiçbir şey talep etmiyorum Sabina ve bana dostluğunu asla uzatamayacak olsan da bunu anlarım. Sizin yerinizde olsaydım, kendimi bunu yapacak kadar cömert ve nazik bulacağımdan emin değilim. Ama senden şunu istiyorum.

Bana güvenebileceğinizi bilin. Dostluğum her zaman sizin için hazırdır."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum." Sabina'nın elleri sanki orada olmayan bir silaha uzanmak istermiş gibi kıpır kıpırdı. "Yarın dokuma partisi için geri gelecek misin?"

"Elbette," diye ağzından kaçırdı Cassia.

"Sen ve ben dokuma tezgahımda birlikte oturacağız. Saraydaki tüm harpyleri bize katılmaları için davet edeceğim. Sana iltifatlar yağdırmalarını sağlayacağım.

istiyorum. Tüm Tenebra'nın Leydi Cassia'nın gerçek müttefiklerinin kim olduğunu bilmesini istiyorum."

OceanofPDF.com

ŞAHİN VE BAYKUŞ

CASSIA kulübelere yaklaşır yaklaşmaz gürültüyü duyabildi. Knight'ın sesini dünyadaki herhangi bir köpeğinkinden ayırabiliyordu. Onun koyları geceyi dolduruyordu ama Cassia'nın içinde tuttuğu koylar bunu yapamıyordu.

Köpek kulübesi sahibi ne ne de evliliğin insanoğlunun varoluşunun felaketi olduğu konusunda kendisiyle dertleşen yoldaşlarının arkadaşlığını bırakmaya hevesliydi. Cassia sarhoş domuzu ikna etmeyi bitirdiğinde Onun yardımına ihtiyacı vardı, bir daha asla görmek istemediği kadınlar arasına karısı katılmıştı. Av köpeğini almak için ona eşlik etmeye cesaret edemedi. Anahtarı ona verdi.

Knight onun kokusunu aldığı anda ulumaları çılgınca havlamalara dönüştü ve kendini koşunun kapısına dayadı. Cassia dizlerinin üzerine çöktü ve ona güven verici sözler mırıldandı. Kapının kilidini açtı ve tam zamanında anahtarı bir kenara fırlatıp kollarına atladı.

Kız kardeşinin güzel elbisesi içinde kulübede yere oturdu ve Knight ona sarılıp kuyruğunu öyle sert salladı ki tüm vücudu sallandı. Yüzünü onun tüylerine gömdü.

Bir günü daha atlatmayı başarmıştı. Chrysanthos onu tüm topluluğun önünde sapkınlık suçundan öldürmemişti. Sonbahar Selamlaması'ndan sağ çıkmıştı.

Çok geçmeden tanıdık sesler kulaklarına ulaştı. "Ah, eğer kulübede değilse, tam da onu bulacağımızı düşündüğümüz yerde."

"İlacınızı almış olsanız bile burada kalsanız iyi olur. Onu dışarı çıkaracağım."

Cassia başını kaldırdığında Callen'in ona doğru geldiğini ve Perita'nın kulübeleri çevreleyen çitin diğer tarafında ellerini ovuşturduğunu gördü. Callen kalkmasına yardım etti ve onu Perita'nın yanına götürdü, Perita da destek için Cassia'ya bir kolunu doladı.

"İyi misiniz leydim?" "Evet.

Yorgunum ama iyiyim."

"Lord Flavian size gerektiği gibi saraya kadar eşlik etmediğinde..." "Onu bana karşı olan sorumluluklarından muaf tuttum. Hadi biraz dinlenelim. Akşam, olur mu?"

Callen, Cassia'nın daha fazla savaşmadan odasına döndüğünden emin olduktan sonra onu hizmetçisine bıraktı. Perita onu kendi ocak ateşinin sıcaklığına götürdü ve kız kardeşinin lanetlenmiş Selamlama'sının ziynetlerinden kurtardı.

Perita bitkisel bir karışım hazırlarken Cassia banyo yapmak için yatak odasına çekildi. Hizmetçisi lavabosunun yanına bir sürahi ılık su koymuştu bile. Kapıyı kapattı. Kendi odasında, sadece Şövalye'nin rahatlatıcı varlığıyla yalnız kalmanın verdiği sade soluklanma için nadiren bu kadar minnettar olmuştu.

Günün erken saatlerinde güneşin batmasına izin veren hava durumu büyücülerinin el işi, şimdi aylara yol açıyordu. Neredeyse örtülü olan Kanlı Ay, siyah gökyüzünde siyah-kırmızı bir daireydi ve bir kenarı, ancak tam olarak bakılmadığında görülebilen parlak kırmızı ince bir çizgiyle izleniyordu. Aydınlık Ay ise onun tam tersiydi, parlak ve beyazdı, dolunayı henüz geçmişti ve sadece bir kenarında biraz gölge vardı.

Cassia sadece onun ışığıyla çantasından sarmaşık kolyeyi çıkardı. Goblenin arkasına ve gizli geçidin karanlığına doğru eğildi. Taş duvarda tanıdık bir niş aradı ve orada sakladığı paha biçilmez hazineyi çıkardı.

Ay ışığının aydınlattığı yatak odasına geri döndüğünde, bir an için Lio'nun mendiline . Sonra hediyesini burnuna götürdü. Mendil hâlâ onun gibi kokuyordu ve mendile sarılı olarak sakladığı sinameki sabunu da ona verdiği günkü kadar baharatlı ve güzel kokuluydu. Eğer ondan biraz kullanmanın zamanı geldiyse, o da şimdi, bu berbat günün tüm izlerini silmek içindi.

Tamamen soyundu ve aylardır ilk kez sinameki sabunuyla banyo yaptı. Acele etmedi, kokunun ve sabunun teninde bıraktığı hissin tadını çıkardı. Kendini hatırlamaya bıraktı.

Gözyaşlarıyla olan gece randevusu gelmişti. Lio'suz geçirdiği ilk gecede kontrol edemediği ağlama onu şaşırtmıştı. Cassia ağlamazdı. Gürültü yapmamayı öğrendiği yedi yaşından beri ağlamamıştı. Sadece bir kez, geçen yıl Solia'nın öldürülmesinin on dördüncü yıldönümünde, Lio'ya gerçeği söylediğinde ve o da onunla birlikte nöbet tuttuğunda, kız kardeşi için gözyaşı dökmesine izin vermişti. Bu yüzden, onun hatırı için böyle bir patlamaya hakkı olduğunu düşünmüştü.

İkinci gece, battaniyesinin altında bastırıldığı hıçkırıklar onu iyice küçük düşürmüştü. İlk haftanın sonunda, ne kadar çabalarsa çabalasın ağlamayı bırakamayacağını fark etmek zorunda kalmıştı.

İstifanın sonunda gözyaşlarının son damlasını da akıttığı bir gece asla gelmemeliydi. Bunun olmasına izin vermemeliydi. Artık hissiz değildi ve henüz teslim olmamıştı. Vazgeçtiği şeye duyduğu sevgi içinde yanıyordu ve ışığın sönmemesi için ağlamaya devam edecekti.

Kendini ve gözyaşlarını kuruladıktan ve Lio'nun hediyelerini sakladıkları yere geri koyduktan sonra temiz bir yün tunik giydi ve şövalye ayaklarının üzerindeyken ocağın yanına oturmak için dışarı çıktı. Perita ellerine sıcak bir fincan tutuşturdu ve Cassia kendi yetiştirdiği otların buharından güç aldı. Perita Cassia'nın ıslak saçlarını çözmeye başladı ve tahta tarağın yumuşak, ritmik çekıştirmeleri onu sakinleştirdi.

"Bu konuda konuşmak ister misiniz

leydim?" "Ne hakkında, Perita?"

"Bu gece neden mutlu değilsin?"

Perita bir kez daha Cassia'ya anlayışlı sayesinde ne kadar şanslı olduğunu hatırlattı. Düşünceli arkadaşı için. Keşke Cassia ona ne kadar haklı olduğunu söyleyebilseydi.

Bunu istediğinin farkına varması onu şaşırttı. Kendi sırlarını saklamak onun için her zaman kolay, başkalarına sır vermek ise zor olmuştu. İlk defa bir sırrını başkasına anlatma isteğine karşı koymak zorunda kalmıştı.

"Dans etmekten ve gösteri yapmaktan yorgun düştüm, hepsi bu." Cassia sallanan diline fırsat vermemek için infüzyonunu içti.

Tarak sesi dışında sessizlik çöktü. Ta ki Perita, "Lord Flavian hakkında iki kez düşünmene neden olduğuna göre başka bir şey olmalı," diyene kadar.

Cassia donakaldı. "Ne demek istiyorsun Perita?"

"Bu gece güzel yabancı sabununu kullandın. Onu sana vereni hala unutmadın."

Cassia'nın fincanını yeni boşaltmış olması iyi bir şeydi, aksi takdirde hepsini üzerine dökecekti.

"Hayır, endişelenmeyin leydim. Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ve eğer kendinize saklamanın en iyisi olduğunu düşünüyorsanız, size bir isim için baskı yapmayacağım." Perita eğilip Cassia'ya bir göz attı. "Oh, kızarıyorsun. Çok hoş bir allığın var. Lord Flavian'dan önce Lord Fancy Soap'un bunu takdir ettiğini söyleyebilirim."

"Perita, bu sadece bir kalıp sabun. Kokusu hoşuma gitti. Hepsi bu."

"Öyle mi? Çünkü herkesin o sabunlardan, elçilikten gelen hediyelerden almaya çalıştığı zamanları hatırlıyorum, hmm? O çok iyi bir İyi bir lordun bunlardan birini ele geçirmesi gerçekten iyi olur. Ama kendi kendime, Lord Adrokan'ın ona verdiği güzellik merhemi gibi bunu da köpeğinin ayaklarında kullanacağını düşündüm. Ama yapmadın." Perita Cassia'ya bilmiş bir gülümseme verdi. "Size karşı çok iyi davranmış olmalı leydim, sizin yanınızdan geçebildiğine göre."

Cassia bakışlarını yere indirdi ve sözcüklerin karmaşasından bir anlam çıkarmaya çalıştı onun içinde. Söylemek istediklerini. Her zaman söylememesi gerektiğini düşündüğü her şeyi. Perita ona cevap vermesi için zaman tanıyarak bekledi ve tarağı saçlarında gezdirmeye devam etti.

Cassia kanayan elleri konusunda Perita'ya güvenebilirdi. Tabii arkadaşına onları Hespera'nın bir tapınağını savunurken yaraladığını söylemediği sürece.

Cassia arkadaşına Lio konusunda da güvenebilirdi, yeter ki onun bir Hesperine olduğunu asla belli etmesin.

"O benim Callen'ımdı," dedi Cassia.

Tarak hareketsiz kaldı. "O zaman Lord Flavian'ın seninle böyle izin vererek ne yapıyor? Baykuş uyuduğunda, faresini şahine kaptırır."

"Pekâlâ," dedi Cassia. "Şahin henüz fareyi yakalayamadı." Perita, Cassia'nın omzuna doğru eğildi. "Baykuş hiç aldı mı?" "Aslında baykuşum hiç uyumadı."

İkisi de kahkahayı patlattı.

"Yakışıklı mı?" Perita sordu.

"Gözlerimi ondan alamıyordum." "Peki eyerde iyi miydi?"

Cassia ellerini alev alev yanan yanaklarına götürdü.

Perita yine güldü. "Cevabım bu. Nazik biri mi?"

"Tanıdığım herkesten daha nazik."

Perita başıyla onayladı. Elindeki tarakla Cassia'ya işaret etti.

"Onun sabununu kullanıyorsun. Lütfen bana bunun Lord Flavian'a verdiğin sözün sabit olmadığı anlamına geldiğini söyle. Bana istediğin kişiyi tekrar göreceğini söyle."

"Yapacağım. Ama bir için değil."

"Tam bir erkek gibi değil mi?"

"Hayır, bana karşı yanlış yapmadı. Gitmek zorunda kalması onun hatası değildi.

O..." Cassia'nın kalbi daha hızlı atmaya başladı. Bunu yüksek sesle söylediğine inanamıyordu. Bunun onu vatana ihanet etmekten çok daha fazla endişelendirmesi garipti. "Benden onunla gitmemi istedi."

Perita'nın nefesi kesildi.

"Evet demek istedim." Cassia yutkundu. "Ama bu çok tehlikeliydi." Perita tarağı bir kenara bırakıp Cassia'nın karşısına oturdu.

Ve Cassia konuşmaya devam etti. "Ayrılırken birbirimize hiçbir söz vermedik. Birbirimizi bir daha ne zaman görebileceğimizi ya da görüp göremeyeceğimizi soracak zamanımız olmadı. Görevimizi yapmaya çalışmakla çok meşguldük. Fakat yaşadığımız o birkaç aceleci anda, benden onunla gitmemi istedi. Ben de ona hayır dedim. Bu şansımı kaçırdığım anlamına mı geliyor bilmiyorum."

"Nasıl karışladı?"

"Bana bir an bile kızmadı. O kadar acı çekiyordu ki, bunu söyleyebilirim Perita.

Beni kaybetmek. Ama *benim* için en iyisinin ne olduğuna karar vermem gerektiğini ve ne olursa olsun bunu yapacağını söyledi. Ve yaptı da."

Perita'nın dudakları aralandı ve sesi . ", ben olsam onunla giderdim."

Cassia'nın öfkesi kıpırdandı. Ama kendi kararının kızmanın ne faydası vardı? "İnsanlar zarar görebilirdi."

"Bana geliyor ki, kendin için en iyi olanı yapmadın. Diğer insanlar için en iyi olanı yaptınız. Bu tam size göre, leydim."

Cassia bunca zamandır sadece kendini düşünmeyen biri olmaya çalışıyordu. İlk kez Lio dışında biri ona başarılı olduğunu söylüyordu. "Teşekkür ederim, Perita."

"Ne için leydim?"

"Bugünlerde daha iyi yazabiliyor olsam da, tüm nedenleri asla sıralayamam."

Şimdi kızaran Perita'ydı.

Ocak odasının kapısının çalınması konuşmalarını böldü.

Perita ellerini kalçalarına koyarak cevap vermeye gitti. "Eğer bu Lord Flavian ise, ona Anthros'un bir gün için Kyria'yı yeterince gördüğünü söyleyeceğim. Selamlama gecesinin bu saatinde Solorum'un dört bir yanındaki delikanlılar hanımlarına kur yapıyor olabilir ama ne o delikanlı ne de benim hanımım."

Cassia gülümsedi ve gece bitmeden Leydi Valentia'nın bir hizmetkârını beklediğini belli etmekten kaçındı.

Bir süre sonra Perita elinde küçük, sade bir sandıkla şöminenin başına döndü. Teslimatı Cassia'nın kucağına bıraktı, sonra tekrar sandalyesine oturdu. "Bu Leydi Valentia'nın renklerinde bir kuryeydi. Sanırım sana hediyesini göndermek için nişanın resmileşmesini bekleyemedi. Bakalım neymiş."

"Bu benim değil." Cassia sandığı açtı ve ağır çantayı çıkardı. "Bu senin. Leydi Valentia kim olduğunuzu bilmiyor ve kendinizi ona açıklamana gerek yok. Senin adına ona teşekkür ettim."

Perita para kesesine baktı. "Anlamıyorum."

"Bu, yasalara göre Verruc'un size karşı işlediği suçlar için ödemesi gereken para. Öldüğüne göre, lordunun bunu halletmesi gerekirdi. Tyran'ın nişanlısı bu yanlış düzeltmeyi kendine görev edindi." Cassia keseyi Perita'nın avucuna bıraktı.

Çenesi düşerken, elleri çantanın ağırlığı altında kucağına düştü. "Fiyatımı biliyorum. Bu benim için olamaz. Bu çok fazla."

"Leydi Valentia adınızı ya da rütbenizi bilmeyi reddediyor, bu yüzden sırrınız onun yanında güvende ve size bir leydi için gereken fiyatı verdi."

"Ama fiyat kadının babasına ya da kocasına gidiyor ve ben bir kadın değilim."

"Ben sadece bir ev sahibiyim deme. Sadece efendinize tazminat ödenmesini gerektiren yasayı dikkate almayın. Krala *hiçbir şey* borçlu değiliz. Ve her şeyi sana borçluyum."

Perita'nın dudağı titredi ve ardından gözyaşları yüzünden aşağı dökülmeye başladı. "Başka kimsenin umursadığını sanmıyordum."

"Biliyorum. Bu paradan daha değerli." Cassia sandalyesini arkadaşına yaklaştırdı ve çantaya bakarak sırttı. "Ama bu çok para."

Perita çekingen parmaklarıyla keseyi açtı ve içine baktı. Kralın altın tasvirleri onlara bakıyordu, gerçekten ona benzemeyecek kadar gurur vericiydiler.

Perita'dan baş döndürücü bir kahkaha yükseldi. "Anthros, Kyria ve on dört scion adına. Callen'a göstermek için sabırsızlanıyorum! Annesine ve kız kardeşlerine de... Biz..."

"Ömür boyu hazırım," dedi Cassia.

Perita onun bakışlarını geniş gözlerle karşıladı. "Sanırım gerçek gibi görünmesi biraz zaman alacak."

"Öyle olduğunda, bazı yeni planlar yapmak isteyebilirsin. Eğer bu, geleceğin için daha önce konuştuğumuzdan farklı bir şeye karar vermen anlamına geliyorsa, seni anladığımı bilmeni isterim. Kendin ve Callen için en iyi olanı yapmalısın ve ben de senin adına çok mutlu olacağım."

Perita başını salladı. "Saçmalama leydim. Arkanızda her zaman olacağımız yer var. İyi bir durumla karşılaştığımda kadar şanslı olduğumu bilirim."

"Yakın gelecekte daha önce hiç karşılaşmadığımız zorluklar... hatta tehlikeler... olabilir."

"bu yeni bir şey değil, değil mi leydim?"

Cassia gülümsedi. "Ben de iyi bir durumla ne kadar şanslı olduğumu bilir. İkiniz için gerçekten minnettarım."

"Ama , Segetia'dan daha iyi bir durum bekliyor olamaz mı? Lord Fancy Soap'tan bir haber aldınız mı? Herhangi bir şey?"

"Evet. Bana bir mesaj göndermeyi başardı."

Perita'nın gözleri parladı. "Ne diyordu?"

Cassia, Lio'nun ona ay ışığı kadar cansız ve tutulması imkânsız illüzyonlarından birinde nasıl görüldüğünü asla açıklayamazdı. Yine de Lio'nun görüntüsü ona onu bir anlığına görmesini, sesini duymasını ve sözlerine tutunmasını sağlamıştı. Cassia o gecedan beri bu sözleri asla unutmamak için kendi kendine tekrar okumuştı.

Mesajının cesaret edebildiği kadarını arkadaşına tekrarlardı. "Seni asla terk etmemeliydim... Yemin ederim senin için geri geleceğim. Güven bana. Bir yolunu bulacağım... Sana ihtiyacım var. Beni bekle."

Cassia az önce artık bir bakire olmadığını ve yasak aşıyla gizlice temas kurduğunu yüksek sesle itiraf etmişti. Onun insan olmadığını ve mesajını sapkın büyüyle gönderdiğini söyleyememesinin bir önemi olmadığını fark etti.

Ondan yüksek sesle bahsetmek çok güzeldi. Onu yeniden gerçek hissettirdi.

"Peki," dedi Perita, "ayrılırken herhangi bir söz vermemiş olabilirsiniz, ama olaydan sonra niyetini açıkça ortaya koydu. Sen nasıl cevap verdin?"

Cassia ellerini kucağında düğümledi. O zaman ona söz vermişti ve Orada ona tekrar sarılacaktı ama duymamıştı. Önündeki hayali Lio onun sözlerine yanıt vermemişti. "Cevap veremedim. Mesajımı iletmemin bir yolu . Denedim."

"Elinizden geleni yaptığınıza eminim leydim. Dönmemesinin sebebinin bu olmadığını söyleyebilirim. Onun hakkında söylediklerinden onurlu bir adam olduğu anlaşılıyor. Sizden haber almamış olsa bile, sizin için geri dönecektir, Çünkü size söz verdi."

Cassia başını salladı. "Eğer geri dönmek onun elinde olsaydı, verdiği sözü çoktan yerine getirmiş hiç şüphem yok."

Ancak gücü ne kadar büyük olursa olsun, Kraliçelerin büyüyle asla boy ölçüşemezdi. Görünüşü, kraliçelerin onu

Orthros'u bu tehlike anında terk etmek. Tenebra'ya asla geri dönemeyecekti.

Tabii Cassia onu ona getirmediyse.

Sonra onun için gelecekti, her Hesperine serseri gibi bir ölümlüyü güvenli bir yere götürmek için çabalayacaktı.

"Ama onu motive eden tek şey onur muydu?" Şimdi korkularını yüksek sesle itiraf ediyordu. Korkular, arzular, gözyaşları. Bir kez başladılar mı, asla durmazlardı.

"Mesajı ayrılmanızdan sadece iki hafta sonra, duygularının hâlâ taze olduğu bir zamanda geldi. Ama bunca zaman sonra..." Sonsuza kadar yaşayacak biri için iki hafta hiçbir şey gibi görünmemeli. Ve eğer iki hafta bir şey değilse... birkaç gece ne anlama geliyordu? "O zamanlar samimi olduğundan hiç şüphem yok. Ama aradan geçen aylarda bana olan saygısı değişti mi bilmiyorum.

o zamandan beri."

"konuda endişelenmeniz çok doğal. Bir erkek her zaman bir risktir ve buna değip değmeyeceğine karar vermek her zaman zordur."

"O her türlü riske değer."

"Emin misiniz? Çünkü sizin için, leydim, risk farklı."

"Bunu ne kadar iyi biliyorum. Ama cezadan korkmuyorum. Ya da beni cezalandıracak olandan."

"Eğer *bundan* korkmuyorsanız leydim, neden endişeleniyor olabilirsiniz?"

"Bizi tekrar bir araya getirmek için yapmam gereken şeyler. Bunun ne kadar zaman alacağını." Sonunda arkadaşına ve kendisine, önünde hayal en kötü hayaletin, son çareden bile daha büyük bir şekilde belirmediğini ve diğer tarafta onu beklediğini itiraf etti. "Ya tüm yaşadıktan sonra bizim için çok geç olduğunu anlarsam?"

Perita başını salladı. "Sizin gibi başka birini tanımıyorum leydim. Krallar, lordlar ve Hesperinler arasında gözünüzü kırpmadan durabiliyorsunuz ama konu erkeğiniz olunca fikrini değiştirmiş olabileceği düşüncesi ellerini ovuşturuyorsun."

"Bunu bir iltifat olarak kabul edebilir miyim, Perita? Her şey düşünüldüğünde, aksini duymak beni daha çok dehşete düşürürdü."

"Söylediğim her şeyi istediğiniz gibi algılayabilirsiniz leydim. Ama bana öyle geliyor ki siz kararınızı vermişsiniz."

"Gittiği gece kararımı verdim. Sözümü getirmek için ne yapmam gerektiğinden hâlâ korkuyorum. Ama vazgeçmeyeceğim. Onu tekrar göreceğim."

OceanofPDF.com

SONBAHAR EKİNOKSU

ORTHROS

Hesperinler tapınaklara, yetimhanelere ya da mezarlıklara adım atamazlar.

-Ekinoks Yemini OceanofPDF.com

EYLEM ÇAĞRISI

Basir ve Kumeta Argyros Amca'nın kütüphanesinden Lio amcasının terasında BEKLİYORDU. Aciliyet duyguları Kan Birliği'nde yankılandı.

"Bir konferansı daha kaçırdığınızı düşünmeyin," dedi Kumeta. "Artık tartışma için zaman yok, sadece eylem var."

Basir elini uzattı. "Prens için bir mektubunuz varsa, buraya verin." Lio aceleyle parşömen kutusunu açtı. "Ne oldu?"

"Savaş büyücüleri," diye duyurdu Basir, "Aithourian renkleri giyiyorlar ve Dalos'un saklamaya çalıştığı tüm güçle dolup taşıyorlar. Daha belirgin olamazlardı."

"Şafağa o kadar yakın geldiler ki," dedi Kumeta, "Rota Overlook'a, Slumber'a gitmek zorunda kalmadan önce varlıklarını doğrulamak için ancak zamanımız oldu. Oradaki Sığınağımız eski ve iyi örtülü olduğu için şanslıyız, çünkü Cordium'un sözde iyi niyet elçileri çiftlik büyücülerinden başka bir şey değil."

"Kaç kişi?" Lio sordu.

"Tam bir savaş çemberi," diye yanıtladı Basir.

Bu da Cassia'nın ensesinde yedi savaş büyücüsünün nefesi olduğu anlamına geliyordu. "Kim olduklarını biliyor muyuz?"

Kumeta başını salladı. "Hava karardıktan sonra Solorum'a döndüğümüzde, kralın savaş liderine festival ateşini yakma ayrıcalığını verdiğine tanık olduk. Tüm topluluk Lucis'in yeni ahababı hakkında heyecanlıydı. Görünüşe göre Aithourian Çemberi'nin Synthikos'u sonunda Dexion'unu atadı, hem de onu Tenebra'ya göndermek için tam zamanında."

"Dexion!" Lio . "Bu bir savaş ilanından başka bir şey değil."

Kumeta Lio'ya, "Synthikos Chrysanthos'u seçti," diye bilgi verdi, "Dalos'un hayat boyu rakibi. Elçilik servisinin Corona'nın iç işleyişi hakkındaki bilgileri eskisi gibi değil, ancak her ikisinin de ateşe yakınlığı olan Cordian yüksek soyluları arasında doğduğunu ve çok genç çocuklar olarak Aithourian Çemberine alındığını biliyoruz. Synthikos'tan aynı eğitimi aldılar, her zaman onun iyiliği için rekabet ettiler ve

Her fırsatta birbirlerini sabote ediyorlar. Dalos bir ateşli silah olarak isim yapmışken, Chrysanthos kendi kuşaklarının en önde geleni olarak bilinir. politikacı."

"O halde Dalos'tan bile daha tehlikeli olduğu kesin," dedi Lio.

Basir, Lio'nun parşömen kutusuna imalı bir bakış attı. "Zamanımız kalmadı. Halkımızın geri kalanını hemen bulamazsak çok geç olacak. Şimdi prenze dönüyoruz."

Lio, Rudhira için mektubunu çıkardı. "Bekle."

"Sorularını çabuk sor," dedi Basir ona.

"Festivalde başka bir şey öğrendin mi?"

"Başka önemli bir şey yok." Kumeta'nın sözlerinde hayal kırıklığı vardı.

"Danstan sonra kral ve Dexion, Güneş Tapınağı'nda bizim takip edemediğimiz bir krallar ve büyücüler oyununa çekildiler. Ne planladıklarını pek bilmiyoruz. Şimdi, Dexion Lord Flavian ve müstakbel gelinini kutsamakla meşgulken, bize kalan az zamanı değerlendirmeliyiz."

"Leydi Cassia dans mı etti?"

"Tabii ki. Şimdi acele edin." Lio'nun elindeki mektubu işaret etti. Adam donup kalmıştı. "Gerçekten Flavian'la sözlendi mi?"

"Söylenenlere göre söz verilmiş ve yerine getirilmiş," dedi. "Anthros ve Kyria'yı dansta oynattıktan sonra, hiç vakit kaybetmeden tek başlarına kaçıp gittiler. Az önce ayrıldığımızda Flavian'ın yoldaşları ve rakipleri hâlâ kadehlerinde müstehcen spekülasyonlar yapıyorlardı. Tenebra'nın savaşçıları sabah Dexion'un bile toplayamayacağı kadar kalın kafalı için mutlu çifte teşekkür edebiliriz."

Lio mektubunu tutarak öylece durdu, konuşamıyordu. Basir parşömeni onun elinden aldı ve ardından Baş Elçiler gittiler.

Lio, vücudu ona üstün gelmeden önce terasın ötesindeki ormana ulaşmayı başardı. Hayal kırıklığı kükremesi bir öğürmeye dönüştü ve amcasının meyve ağaçlarından birinin dibindeki karı berbat etti. Elini ağacın gövdesine ve yere çöktü, Özlem onu kasıp kavururken beklemekten başka bir şey yapamadı.

"Lio," dediğini duydu Mak, "burada olduğunu biliyoruz."

"Peçeni geçmemize izin ver, olur mu?" diye seslendi Lyros, nazik ama kararlı.

En azından Lio'nun peçesi onu hayal kırıklığına uğratmamıştı. Argyros Amca yeğeninin burada bağırıp çağırdığını ve ağaçlarını tahrip ettiğini bilmiyordu. Lio bir temizlik büyüsü denedi, bu da karda bir delik açmasına ve kirlenmemiş ama ıslak bir malç parçasına neden oldu. Sertçe oturdu ve başını iki elinin arasına aldı.

dizlerinin üzerine çöktü ve Mak ile Lyros'un perdenin arkasına geçmesine izin verdi. Gizleme büyüünün erişim alanı içinde yürüdüklerini duydu.

Lyros onun yanına oturdu. "Oh, Lio."

Mak, Lio'nun diğer yanında diz çöktü. "Basir ve Kumeta ne dedi?"

Lio gözlerini kapadı. "Flavian Cassia ile dans etti."

Mak, "O zaman bu işi çözer," dedi. "Bir şeyler yapmak zorundasın."

"Şimdiye kadar çoktan bir şeyler yapmalıydım. Yemin ederim, Flavian'ı gerçekten öldüreceğim." Lio'nun dişleri kınından çıktı ve dişlerini gösterdi. Şiddete olan susuzluğuna ya da Yeteneği'nin kan dökmek için içinde nasıl sıçradığına hayret etmenin ötesindeydi. Felsefenin ötesindeydi ve saf inanç onu yönlendiriyordu. "Danstan sonra birlikte yalnız gittiler. Şu anda yalnızlar. İnanılır gibi değil, nedense o bile Şövalye'nin onunla olması. Flavian ona en ufak bir şekilde bile dayatmada bulunursa, aklından başlayacağım ve onunla işim bittiğinde, içten dışa doğru kırılmış olacak."

Ya Flavian onu zorlamazsa? Bir zamanlar Lio'dan başka kimseyle paylaşmadığı ormanda onunla bir kaçamak yapmak isterse?

Çaresiz bir hayal kırıklığı Lio'yu daha önce hiç olmadığı kadar sardı ve büyüü o kadar güçlü bir şekilde parladı ki ürperdi.

"Dikenler!" Mak haykırdı. "Sakin ol."

Etraflarındaki perde güçlendi ama Lio'nun gücüyle değil. Lyros ve Mak onun gizlenmesini kendi korumalarından biriyle desteklediler.

Lio'nun Armağanı'nın yüksek dalgası, ardında bir acı kuyusu bırakarak çekildi. Cassia ona hiçbir sözle bağlı değildi, birbirlerine Kutsanmış olduklarını kabul edene kadar değil. Herhangi birini seçmeye hakkı vardı ve güzel, güçlü tutkularını bir ömür boyu bastırdıktan sonra, zevk almaya ve keşfetmeye daha çok hakkı vardı. Lio, ormanda yürüyüş yapmanın Cassia'ya sahip olmak anlamına geldiğini düşünen Tenebranlı bir adam değildi. O Flavian değildi.

Ama söz vermese bile, ona olan bağıni hissetmezse... Lio ölümsüzdü, dokunulmaz değildi. Hâlâ Flavian'ı öldürmek istiyordu.

"Bu sadece dedikodu," diye ısrar etti Lyros. "Basir ve Kumeta, kesin gerçeklerden ölümlülerin helalarında takas ettikleri söylentilere kadar her türlü bilgiye dikkat etmelidir.

Ama bir sürü azgın insanın sarhoş şakalarından fazla bir şey çıkarmayın."

"Haklısın." Lio mantıklı düşünmeye devam etti. "Haklısınız, dedikodu olayı abartır ve gerçekte ne olduğunu bilmiyorum. Ben

İlk elden bir açıklama, ilk elden bir güvence alana kadar karar vermeyeceğim. Cassia'nın kendisinden."

Mak rahatlamış bir kahkaha attı. "Onu eve getireceksin." "Onu eve getireceğim," diye tekrarladı Lio.

Kararı yüksek sesle dile getirdiğinde yaşadığı rahatlama onu titretmeye yetti.

Lyros sırtıttı. "Babanın seni onu almaya götürmeyi teklif ettiğini söylemiştin. Şimdi kıskandık. Blood Errant'lardan biriyle Solorum'un kendisinden zor durumdaki bir ölümlüyü kurtarmak mı? Bu efsanelere konu olacak bir şey."

Lio arkadaşına baktı. "Hayır, babam Solorum'a ayak basmayacak. Burada yedi Aithourian savaş büyücüsü olmaz." Lyros lanet okudu.

Mak ayağa fırladı. "Hücum'un elinde bir savaş çemberi mi var? Şimdiden mi? Bu kadar çabuk olmaması gerekiyordu. Henüz herkesi bulamadılar."

Lio sendeleyerek ayağa kalktı ve elini kuzeninin omzuna koydu. "Eğer Savaş büyücüleriyle nasıl başa çıkacağını bilen tek bir Hesperine var, o da Nike. Onun tek başına tüm savaş çemberlerini yendiğini unutmayın."

"Tanrıça, bunu görmek isterdim." Mak, Lyros'un uzattığı eli sıkıca tuttu. "Kız kardeşim ve ailemiz için dua et."

"Daha fazla zaman kaybetme," diye Lio'ya ısrar etti Lyros. "Bunu nasıl yapmayı planladığın umurumda değil. Cassia'yı eve götür. Onu orada öylece bırakamazsın.

Aithourialılar geldiğine göre, bir gece daha kalamazlar."

"Biliyorum. Ama savaşı önceden başlatmadan Grace'imi eve getirmenin bir yolunu bulmalıyım."

Mak ona baktı. "Bunu yapabilecek biri varsa o da , Lio."

"Sen aşağı bir diplomatsın," dedi Lyros. "Tıpkı söz verdiğin gibi, bir yolunu bulacaksın."

Lio, Kan Birliği aracılığıyla Deneme kardeşlerine minnettarlığını hissettirdi. Sadece haklı olduklarını umabilirdi.

DENEYIMDEN KESILMIŞ

Lio kütüphanesinin KAPISINI kapattı ve evinin üzerindeki perdeyi bir takkenin tüm gücüyle örttü. Zoe ve diğer çocuklar uykuya dalmışlardı. Kutsanmış olan tüm sevdikleri, dünyanın sıkıntılarından birbirlerinin kollarına sığındı.

Lio'nun elinde Veil'den geriye kalanlar vardı.

Saatler sonra kendi başınaydı. Bu da tam olarak bu gece ihtiyacı olan şeydi.

Zamanı kalmamıştı ve iki krallığı yok etmeden kendisini ve Majestelerini kurtarmanın bir yolunu bulmalıydı. Cevabı bulmak zorundaydı.

Bu duvarların içinde bir yerde, ya da kendi zihninin duvarlarının içinde.

Sandalyesine çöktü ve etrafındaki kaynaklara baktı.

Masasını bile göremiyordu. Ferforje demirden hilal, hayatında ilk kez düzenlemeye zahmet etmediği son notlarının ve araştırmalarının altında kaybolmuştu.

Duvarları tonozlu tavana kadar sıralayan raflarda onu sonsuza dek eğitmeye yetecek kadar parşömen ve kitap vardı. Orada keşfettiği en güzel gerçekleri, raflar arasındaki parlak pencerelerde camla ölümsüzleştirmişti. Ay ışığı eski harflerin arasından süzülüyordu.

Geçen yıl Tenebra'da cevaplarını bu şekilde mi bulmuştu? Camdan mektuplar Zoe'ye hayat kurtaran ilaçları ulaştırmış ya da Dalos'u yenmiş miydi?

Hem evet hem hayır. Bu çalışmaların çoğu Lio'yu Tenebra'ya götürmüş ve tüm bu bilgeliği sahaya taşımıştı. Ama hazırlığın sadece bundan ibaret olduğunu ve yeterli olmadığını ne kadar da çabuk fark etmişti.

Şimdi ihtiyacı olan şey, deneyimlerinden kesilmiş bir çözümdü. Cassia ile döktüğü kanla lekelenmişti.

Lio cazibesine yenik düştü ve parşömen kutusunu açtı. Kâğıtlarını çıkardı ve onları masasının üzerine bir yığın kitabın üzerine koydu.

Tehlikesiz bir pozisyon. Kendini destekleyerek boş silindire uzandı ve altta gizli duran küçük bölmeyi açtı. Bir zamanlar Cassia'nın yaralı elini bağlamak için kullandığı mendili çıkardı.

Kurumuş kan beyaz ipeği lekelemiş, işlemeli Hespera Gülü'nün siyah ipliklerine takılmıştı. Kumaş parçası, akıl sağlığı için üzerinde tuttuğu güçlü peçenin ağırlığıyla duyularına ağır geliyordu. Onun kanının kokusu dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Ama karşı koyamadı.

Peçeyi kaldırdı. Kadının kanından arta kalan koku, ölmekte olan çiçeklerin kokusu gibi etrafını sardı ve ondan bir inilti kopardı. Açlık içinde kükreyerek canlandı.

"Cassia," dedi yüksek sesle. "Ne yapmamız gerekiyor?"

Kadının kanını avucunun içine alarak, pencerelerdeki yazıların arasından süzülen ay ışığına tutundu ve bir insanı şekillendirdi. O vardı. Birçok gece pratik yapması gerekti ama bunca zaman sonra nihayet yetersizliğiyle onu kızdırmayacak kadar doğru olan hayali bir portre yaratmayı başardı. Yeteneğinin düzensiz yükseliş ve düşüşlerini kullandı ve bu onun görüntüsüne iyi hizmet etti. Güç akışları bakışlarını parlatıyor, gelgitler gözlerinin altındaki koyu lekeleri şekillendiriyordu.

Lio, Cassia gerçek boyutlarında ve opak bir şekilde, bahçıvanlık elbisesi içinde, saçları çözülmüş halde karşısında durana kadar devam etti. Sadece bir illüzyondu. Ama her çiline saygı gösteren bir illüzyon.

"Beni masaya getirme çabanıza karşı itirazımı geri almıyorum," dedi. Sesinin cılız da olsa bir yankısını duymak ne güzeldi. "Önce bana sormalıydınız. Ama sormuş olsaydınız, umarım ben de evet deme cesareti."

"Şimdi böyle bir çabaya karşı çıkar mısın aşkım?" diye sormak istedi ona.

"Bir Hesperine kafirinin bir piç kurusuna yardım ettiği ne kadar önemli bir gece.

kızını, onun Tanrı'nın unuttuğu arkadaşını masaya getirdi," diye hatırlattı yanılsaması ona. "Bunu yine yapardım."

Saf ışıktan yapılmış ela gözler onunkilerle buluştu. "Zirve'deki yerim için mutluydum."

Cassia'yı tıpkı konsey masasına getirdiği gibi Orthros'a davet etmekten daha iyi bir hareket tarzı olabilir miydi? Bu davetin tüm gücünü ve olasılığını onun ellerine teslim etmek ve işe koyulmasına izin vermek?

Ama kupa ve dikenler adına bunu nasıl yapabildi?

Hayal kırıklığını büyüye, büyüsünü de Cassia'ya dönüştürdü ve Cassia'nın bir elini orada olmayan taş kemere kaldırıp Hespera'nın glifinin izini sürmesini izledi.

O kadar çok seçeneği yoktu. Her ne yapmaya kalkışırsa kalkışsın, öncelikle onları bir araya getirmeliydi. İkincisi, bunu Aithourianları zaten niyetlendiklerinden daha erken bir zamanda şiddete teşvik etmeden yapmalıydı. Üçüncüsü, büyücüleri ve kralı kontrol altında tutan, büyük bir özenle inşa ettiği her şeyi tek bir hareketle yok etmemeliydi.

Bu üçüncü zorunluluk yerine getirilmesi en zor olanıydı, çünkü kör bir şekilde çalışıyordu. Kadının stratejilerine dair kavrayışı mesafe, sırlar ve kendi yorumlarının sınırlarıyla çarpıtılmıştı.

İdeal olanı, her ne yapmaya kalkışsın, halkına, kendilerine kalan değerli zamanı boşa harcamak yerine, kayıp Hesperine'lerini aramaya devam etmeleri için zaman kazandırmasıydı.

Cassia'yı Orthros'a ne getirecek ve Aithourianları ne oyalayacaktı? Büyücülerle kralın arasını daha da açarak, özgür lordları Hesperines?

Tenebra'daki olaylar üzerinde hiçbir etkisi olmayan Lio buradan ne yapabilirdi ki? Keşke bir Zirve olsaydı, o ve Cassia pek çok şeyi deneyebilir ve gerçekten de başarabilirlerdi. Ama Lio artık gerçeklerden şüphe duymuyordu: Kral artık Zirve'yi asla çağırmayacaktı.

Her şey buna geri döndü. Zirve yok.

Zirve tam da ihtiyaç duydukları şeydi.

Lio kesinlikle haklıydı. O kadar çok seçeneği yoktu. Aslında, sadece, tam olarak bir tane vardı.

Yaşadığı şok Lio'nun sihrinin yeniden yükselmesine neden oldu. Hayali Cassia bir ışık silüetine dönüştü ve kayboldu.

Tanrıça, dedi Hespera'ya, ama orada durdu, onun hayır duasını mı yoksa affını mı isteyeceğinden emin değildi.

Gerçekten böyle bir şey düşünmüş müydü - bunu ciddi ciddi düşünüyor muydu?

Bunu gerçekten gerçekleştirmeye niyetli miydi?

Kral Lucis Zirve'yi toplamayacaktı. Ama ya Lio yaparsa?

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Hesperinler, büyüklerinin çocuklara davranışları ne olursa olsun, hâlâ büyüklerinin gözetimi altında olan çocukları almayacaklardır.

Hesperinler, ölümcül yardım bekleyen ölmekte olanları ya da akrabaları veya yoldaşları onları almaya gelen ölüleri rahatsız etmemelidir.

-Ekinoks Yemini OceanofPDF.com

KAHRAMANLIK YA DA REZILLIK

LIO YAZMAYA BAŞLADIĞINDA kelimeler hızlı ve kesin geliyordu. Argümanını güçlendirmek için kaynaklarından birine başvurduğunda bile kalemine ara vermedi. Başını işinden kaldırmadan, sadece zihninin gözünde tanıdık raflarını araştırdı ve tarihçeleri ve

Elinde tutması gereken risaleler vardı. Bir eli yorulduğunda tüy kalemını diğerine geçirdi ve devam etti. Parşömenin ilk uzunluğunu doldurduğunda, aceleyle bir yapıştırma tılsımıyla daha fazla kamyş kağıt ekledi ve devam etti.

Uykuya daldığını hatırlamıyordu. Sandalyesinde uyandı, tüy kalemi hâlâ elindeydi ve parmaklarında mürekkep lekeleri vardı. Amcasına İmparatorluk kütüphaneleri teklifini bitirmeye adayacağına söz verdiği yeni bir gece başlamıştı. Lio Tenebran ordusuna ait battaniyesini Özlem titremelerine karşı omuzlar. Yün hâlâ gül, kan ve Cassia gibi kokuyordu. Tekrar yazmaya başladı.

Bir keçi melemesi duyduğunda, küçük ziyaretçilere izin vermek için örtüsünü değiştirdi. Çok geçmeden fayansın üzerinde bir çift çıplak ayak sesi duydu. Başını kaldırdığında Zoe'nin her iki kolunun altında birer keçi ve hepsinin üzerine örttüğü mantosunu gördü.

Hiçbir şey söylemedi, sadece Lio'nun masasının altına girdi. Demir barınağın altında rahat bir şekilde başını açtı ve eşarbını etrafına sardı omuzlar yerine.

Lio ona gülümsedi ve kalemını yere bıraktı. Çalışırken her zaman yanında bulundurduğu tenekeyi bulmak için edebiyat kitabının altını karıştırdı. İşte oradaydı. Bir temizleme büyüyle ellerindeki mürekkepten kurtuldu ve kutudan Zoe için bir şey çıkardı.

Sapsweet'i masanın altından uzattığında kızın gözleri parladı. Onun şekeri ağzına tikişını, bir an için kemirişini ve neredeyse bütün olarak yutuşunu izledi. Ona bir tane daha uzattığında parmaklarını yalıyordu. Bir an bile uzun sürmedi.

Şuruplu lokmalardan birkaç tane daha yedikten sonra, ona bir süre çiğneyebileceği bir sakızlı şeker uzattı. Dudaklarını şapırdattı ve solgun yanaklarından biri

büyük şeker topağının etrafında şişti. Lio, bir zamanlar açlıktan ölmek üzere olan kız kardeşinin ihtiyacı olduğu için , sadece ona keyif verdiği için yemekten zevk almasını izlemekten asla bıkmayacaktı.

Küçük kahverengi-beyaz keçisi onun ayağına oturdu. Siyah-beyaz oğlak, Lio'nun kaprının isteklerine dayanması için çoktan ısmarladığı parşömenleri kemirmek için uzaklaştı. Lio yazmaya devam ederken Zoe sessizce Lio'nun ona yaptığı cam heykelciklerden biriyle oynadı.

Onların memnuniyetine sığındı ve bu, dünyalarını temellerinden sarsacak kelimeleri yazarken ellerini sabit tuttu.

Bir süre sonra Zoe annelerinin çağrısına cevap vermek üzere yola çıktı. Ebeveynlerinden Lio'ya ne sormaya gelmedi. Mak ve Lyros onu kendi haline bıraktı. Onu meşgul edenin İmparatorluk kütüphaneleri olmadığını bilen bir avuç sevdiği, ona kesintisiz zaman hediye etmişti.

Sonuna geldiğinde ve işinin tamamlandığını fark ettiğinde şaşırdı.

Lio kalemını yere bıraktı. İlk kez elleri titriyordu.

İlhamının coşkusu bir anda söndü ve ne kadar susamış olduğunu fark etti. Cassia'yı ışıkla yeniden boyayacak ve çalışmasını onaylamasını isteyecek odağa sahip değildi. Bunun yerine, yeni teklifini yazdığı süre boyunca birincil kaynağı olarak parşömeninin hemen yanında tuttuğu, onun daha az geçici portresine, yaptıklarının hesabına baktı.

Kendi halkı burada önerdiği şeye nasıl tepki verirse versin, Cassia anlayacaktı. Onun stratejisini herkesten daha net görecekti, mantığını kavrayacak ve bunu kendi yararına nasıl kullanacağını bilecekti. Cassia'nın bunu onaylayacağını umuyordu.

Ay Saatleri azaldı. Lio'nun işlerini yoluna koymak için Peçe Saatleri'nden önce biraz vakti vardı. İçkiden güç almak için o zamana ihtiyacı olacaktı. ve yarına hazırlanmak. Yarın ve sezonun açılış İlk Kan Çemberi'nde teklifini Kraliçelerin, Baş Elçilerinin ve Orthros'taki her soyun liderlerinin önünde sunacaktı.

O kadar uzun bile sürmemişti, sadece bir ay doğumu ile diğeri arasındaki zaman. Bir gecede, Hesperine tarihindeki yerini güvence altına alacak teklifi yazmıştı. Bu mirasın kahramanlık mı yoksa rezillik mi olacağına karar vermeyi halkına bırakmalıydı.

OceanofPDF.com

BU DÖNEMİ

Lio, Hypatia Hanesi'geri kalanından ve herhangi bir gecikme ihtimalinden kaçınarak DOĞRUDAN Kia'nın konutunun arka portikosuna ADIM ATTİ. Dava kardeşinin kapalı kapısının önünde durup, onu rahatsız ederse magefire ödemek zorunda kalıp kalmayacağını anlamaya çalıştı.

Son teorisini dünyaya açıkladığından ve tam matematikçiliğe terfi ettiğinden beri, Eudokia Hypatia adı buradan İmparatorluğa kadar akademisyenlerin dilindeydi ve çok meşguldü. Lio onun bir sonraki büyük çalışmasına ve ziyarete gelen meslektaşlarına ayırdığı tüm enerjiyi nereden bulduğunu merak ediyordu. Şu anda, açık peçesi onun araştırmasını ya da ders dışı çalışmalarını aksatma tehlikesiyle karşı karşıya olmadığını gösteriyordu.

İmparatorluk üniversitesinden ziyarete gelen hayranlarından biriyle maceralar yaşıyordu, bu yüzden kendini onun çalışma odasına bıraktı.

Yolculuklarda ve evde dünyasının merkezi olan seyahat masası şimdi zeminin ortasında ıssız bir şekilde duruyordu ve etrafı bir yığın eşya ile çevriliydi.

minderler ve hesaplamaları karalamak ve silmek için kullandığı yazısız tabletler. Kahve cezvesi jeomajik ısıtıcısının üzerinde terk edilmiş bir şekilde duruyor, odayı en sevdiği Polar Night Roast ve acı kakao karışımının aromasıyla dolduruyordu.

Tencerenin sıcaklığında tanıdığı güneşleniyor, çatallı bir dille havayı tadiyordu. Sophia, Lio'nun boyundan daha uzundu ama yılan bir şekilde kahve servisinin bakır tepsisinin üzerinde bir bobin haline gelmeyi başarmıştı.

Lio önce etrafına, sonra da yukarı baktı. Kia odanın karşı tarafındaki tavana yakın raflardan birindeydi ve sadece ölümlü ziyaretçilerini memnun etmek için tuttuğu merdivenden biraz havalanıyordu. Lio onun elindeki parşömenden başını kaldırmadan kendisine bir selam vermesini ve öngörülü bir sorgulama yapmasını bekliyordu. Ama o Laskara'nın *Sanatın Geometrisi*'ni dürdü ve raftaki rafına geri koydu.

"Lio! Seni gördüğüme çok sevindim." Ayağa kalktı ve turkuaz-beyaz ipek mantosunu omuzlarına daha güvenli bir şekilde attı.

Lio, Zoe'nin bu hareketi kendi eşarbyyla taklit ettiğini sık sık görmüştü. "Ben de seni gördüğüme sevindim."

"Kahve ister misiniz?"

"Hayır, teşekkür ." Kahvenin ipek minderlerinin üzerine kusması gerçekten de kahvesine haksızlık . "Aslında, bu konuda fikrinizi almak istiyorum. bir şey."

"Kahveden daha iyi." Kadın gülümsedi ve keskin mavi bakışları adamın elinde taşıdığı şeye yöneldi. "Yeni bir yazınız mı?"

"Evet."

"Birkaç saatlik sohbete degecek bir şeyle beni ziyarete gelmenin zamanı gelmişti. Son zamanlarda seni pek görmedim. Senin kadar Zoe'yle geçiriyorsun, ona ders vermeye geldiğimde nadiren orada oluyorsun." Kia sarı buklelerini gözlerinden uzaklaştırdı ve solgun, mürekkep lekeli ellerini uzattı.

Ama şimdi, son dakikada, Lio ona teklifini sunmadan önce tereddüt etti. Kalbini ve ruhunu herhangi birine, hatta Kia'ya bile teslim etmek zordu.

"Bunu henüz kimseye göstermedim."

Parşömeni adamın elinden aldı, artık gülümsemedi. "Neden bu kadar endişeleniyorsun? *Gübre Böcekleri Üzerine Söylevler*'de Axioprepes'in tarafını tutsan bile nazik bir eleştirmen olacağıma söz veriyorum."

Uzun süredir devam eden özel şakalaşmalarına yapılan gönderme onu neşelendirmedi. "Sanırım teklifin kendi adına konuşmasına izin vereceğim."

Dudaklarını büzdü. "Bu senin İmparatorluk kütüphanesi teklifin değil, değil mi?" "Hayır."

Yüzü yeniden aydınlandı. "Zirve ile ilgili ilk elden anlatımınız mı? Üzerinde çalışmaya devam etmişsiniz!"

"Aslında, o proje hala durmuş durumda." "Aslında o proje hala durdu. Cassia'ya övünerek anlattığı seyahatnamesinde onu atlamak zorunda kalmıştı. Onun yaptıklarına dair kaydı, Tenebra'nın önemli olan tek kaydı haline gelmişti.

Kia kaşlarını çatı. "Kendi birincil kaynağınızı ne zaman bizim Tarihler mi? Bunun bugüne kadarki en önemli çalışmanız olduğunu kendiniz söylediniz ve ben de size katılıyorum."

"Hayır. Bence elinizdeki parşömen benim en önemli çalışmam. Muhtemelen hiç."

"İhtiyacınız var gibi görünüyor." Minderleri işaret etti.

Lio onun kararını beklemek üzere püsküllü büyük bir yastığın üzerine uzandı. "Siz de oturmak isteyebilirsiniz."

"Phaedros'un yazdığı her kelimeyi okudum ve anlatmak için yaşadım. Sizin onurlu kaleminizden çıkan hiçbir şey beni şok edemez."

"Bulduğum şeyin Orthros tarihinin en kötü şöhretli ve tek suçlusuna layık olup olmadığını bana söyleyin. Sizi uyarmalıyım, bu teklifi yarın Çember'e yaptıktan sonra beni Phaedros gibi deli ilan edebilirler ve gece yarısı güneşinin altında sürgünde ona katılmaya mahkûm edebilirler."

Kan Birliği Kia'nın vahşi merakıyla canlandı. Parşömeni zevkle açtı ve metni yutarken gözleri ileri geri gidip gelmeye başladı.

Çenesi düşene kadar bir, iki, üç kalp atışı geçti. "Şok geçiriyorsun," dedi Lio. "Sen!"

"Hayır," diye nefes aldı. "Ben..." Birkaç kalp atışı daha. Parşömeni daha da açarken parşömenin kendine sürtünmesi. "Deukalion Komnenos, bunu okumak için seçtiğiniz ilk kişi olmaktan onur duyuyorum."

"Onurlandırıldı mı?" diye tekrarladı.

Parşömenin sonuna gelene kadar başka bir kelime konuşmadı. Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı, aurası sadece sevinç olarak tanımlayabileceği bir şeyle parlıyordu. Parşömeni ona doğru uzattı ve ayakları yerden kesildi. "Lio! Bu bir tarih! Hespera'ya şükürler olsun ki şimdi yaşamamızı ve bu çağı yaratmamızı emretti."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

"Bana bu soruyu sormanıza gerek yok. Burada ne yaptığınızı bilip bilmediğinizi sormama gerek yok. Ne yaptığınızı tam olarak biliyorsunuz, davanızı mükemmel bir hassasiyetle ortaya koydunuz ve önümüzdeki bin altı yüz yıl boyunca aynı sonuçlarla inkar edilemez bir mantık. Ellerimde saf parlaklığı tutuyorum. Kupa ve dikenler, Çember için sabırsızlanıyorum! Annem ve babam Gözlemevi'nden döner dönmez, yarın onlarla birlikte gideceğimi söyleyeceğim."

Kia'nın coşkusu Lio'yu sardı ve o da bunu hissetmekten kendini alamadı. Neredeyse konuşamayacak kadar rahatlamıştı. "Bana bir iyilik daha yapar mısın?"

"Herhangi bir şey. Kendimi ilk partizanınız ilan etmeme izin verin. Bu konuda yardıma ihtiyacınız olacak."

"Alabileceğim tüm yardımı. Yarın hepinizin orada olması benim için çok önemli. Nodora ve Xandra'yı da katılmaları için ikna etmeme yardım edecek misiniz?"

Nodora'nın sesi kapı aralığından geldi: "Neye katılacaksınız?"

Kia ona "Lio yarın dünyayı değiştirecek," diye bilgi verdi. "Circle'ı kaçırmak istemezsiniz."

Nodora her zamanki gibi elinde bir müzik aletiyle içeri girdi. Bu gece bir shamisen, ml atalarının geleneğinde sevgiyle işlediği  telli enstrümanlardan biriydi.

Büyük, kahverengi gözlerini Lio'ya çevirdi ve ona tatlı gülümsemesini verdi. "Lio geçen yıl tüm elçiliği ve yeni yavruları kurtardığında dünyayı bir kez değiştirmişti. Yani yine aynı şeyi mi yapacak?"

Lio onun gülümsemesine karşılık verdi.

"Umarım öyledir." "yle olduğunu biliyorsun," diye düzeltti Kia.

"Burada olmana sevindim," dedi Lio Nodora'ya. Kadının okyanus mavisi iş elbiselerinden birini giydiğini ve açık teninde hiç makyaj malzemesi olmadığını gördü. "Bu Görünüşe göre bir gösteriye gitmiyorsunuz. Kia'yı gördükten hemen sonra sizi ziyaret edecektim ama şimdi vaktiniz var mı?"

"Elbette," diye yanıtladı Nodora. "Yeni bir şarkı için fikir almaya geldim. Sanırım bir konuda benim fikrime de ihtiyaınız olabilir."

"Lütfen. ılgın planım hakkında ne düşündüğünü söyle."

Nodora'nın gülümsemesi sırtmaya dönüştü. "Sanırım yarınki olaylar hakkında hatıra şarkıları yazacağım. Zirve ile ilgili bestem kadar iyi karşılanırlarsa gerçekten şanslı olacağım. İtibarımıza çok yardımcı Lio."

Lio başını salladı. "Bu sizin orijinal paranızdı. Archipelagos'a kabul edilmeni ve insan anavatanının müziği konusunda tek Hesperine uzmanı olarak n kazanmanı sağladı. Ben izin vermeyeceğim Menodora Kithara'nın lekesiz ismi Glasstongue tarafından parçalara ayrılacak. Bana böyle bir sıfat taktığın için sana böyle teşekkür edemem. Hepimize ne getireceğimi öğrenene kadar yarın için şarkı planlamayı ertelemelisin. içine."

"Daha çok kendini lime lime etmeni engellemem için bana ihtiyaın varmış gibi görünüyor, Guilttongue." Nodora yanına geldi ve bir elini omzuna koydu. "Elbette hepimiz çember'de olacağız."

"Mak ve Lyros zaten biliyor," diye tahmin etti Kia.

"şu anda benim için ne kadar çok şeyin tehlikede olduğunu biliyorlar. Bundan sonra antrenmana gittiğimde onlara tam olarak ne planladığımı anlatacağım. Yarın geleceklerini biliyorum."

Nodora kaşlarını kaldırdı. "Eğer Mak ve Lyros bunun için çember'de oturmaya razı olacaklarsa, önemli bir şey olmalı."

Kia elindeki parşömeni Dava kardeşine doğru salladı. Nodora shamisenini dikkatlice bir kenara bıraktı, sonra uzun, düz siyah saçlarını önünden süpürdü ve birlikte minderlerden birine yerleşti. Sessiz bir konsantrasyon içinde onun teklifini inceledi, aurası yargılamayı engelliyordu. Lio merak içinde onun okumasını izledi.

Sonunda onun bakışlarıyla karşılaştı ve endişesi onu sardı. "Lio, bunu yapmak istediğinden emin misin?"

Kia ona ters ters baktı. "Bunu ona nasıl sorarsın?"

"Sormak için her türlü hakkı var. Orthros'taki her Hesperine'in bunu sormaya hakkı var. Yarın Çember'e söyleyeceğim şey, gençlerimizden herhangi birinin -herhangi birinin- üstlendiği en büyük küstahlıktır. Tenebra'yla ilişkilerimizin tarihinde işledikleri suçlar." Lio'nun en çok korktuğu geleceğe dair öngörüsü içinden geldi. "Daire'nin teklifim karşısında skandala uğrayacağı ve Kraliçeleri reddetme zahmetinden kurtarmak için oybirliğiyle karşı oy kullanacağı neredeyse kesin."

"Birinci kanlar planınıza balıklama atlamazsa aptallık etmiş olurlar!" Kia açıkladı. "Argümanınızı reddedemezler. Haklısın, Lio. Tek yol bu."

"Bu aynı zamanda en tehlikeli yol," dedi. "Güvenlik konusunda nasıl olduklarını biliyorsunuz. Herhangi birini ikna etmek büyük bir mücadele gerektirecek."

"Aşırı korumacı gelenekçiler," diye alay etti Kia. "Bu teklif onları koltuklarından kaldırmak için tam da ihtiyaç duydukları türden bir şok."

Hepsi Kia'nın saygısız çıkışlarına alışkındı ama Nodora yine de uzlaşmanın tek sesi olmayı kendine görev edindi. "Büyüklerimiz hakkında bunu nasıl söylersin? Sahip olduğumuz her şeyi onların gücüne ve korumasına borçluyuz. Bu kadar temkinli davranmalarının iyi bir nedeni var."

"Teklifimin değiştirebileceği tek şey kariyerimin geçmişi." Lio'nun omuzları çöktü. "Kısaltarak."

Nodora onlara sabırla, "Ben de bunu söylüyorum," dedi. "Bu nihayetinde Çember'in kararı. Nasıl oy verirlerse versinler, Lio'nun teklifinden ne çıkarsa çıksın ya da çıkmasın, o kararını çoktan vermiş olacak. Onun için, bir kez bu teklifle ortaya çıktığında, artık geri dönüş yoktur."

"Değişimin ilk her zaman zulümle karşılaşır, ama sonunda rakipleri sözlerini yer ve onurlarına heykeller diker." Kia, Alatheia'nın mermer büstünü işaret etti.

Şimdi ters ters bakma sırası Nodora'daydı. "Kia, Alatheia Hespera'da sapkınlık suçundan idam edilen ilk büyücüydü."

"Evet, ve biz ona tarihin ona verdiği sıfattan daha büyük bir onur veremezdik: 'İlk Kafir'. Akron'un engizisyoncuları önünde sözünden dönmeyi reddetmesi, Orthros'un sarsılmaz ağacına dönüşen tohum . Yarın, büyüklerimiz Lio'yu mecazi ateşe atabilir, ancak onunla hiç düşmemiş gibi davranacakları gece gelene kadar bekleyin. 'Ben size demiştim' diyecek kadar nazık olacaktır ama ben demeyeceğim."

"Amcan sana ne tavsiye etti, Lio?" diye sordu Nodora. "O seni devam etmen için cesaretlendirirken, halk arasında ne kadar iyi düşünceyi feda edersen et, kimsenin senin istifanı isteyeceğini sanmıyorum. birinci kanlar."

"Ona söylemedim," diye itiraf etti

Lio. Nodora sessizliğe gömüldü.

"Tabii ki amcasına söylememiştir," dedi Kia. "Aferin sana Lio, Argyros'a seni vazgeçirmesi için bir şans vermediğin için."

"Kararımı verdim, büyüklerden hiçbirini uyarmayacağım. Önceden," dedi. "Onlara teklif hakkında önceden bilgi vermenin uygun olacağını düşünmüyorum. Benim argümanım önyargı ya da hoşgörü olmaksızın olduğu gibi değerlendirilmelidir. Sizin aileniz ve diğer herkesle birlikte ailemin de öğrenmesine izin vereceğim."

Nodora Union'da ona sempati gösterdi. "Zor bir karar vermiş olmalısınız."

"Keşke aileme vurulacak darbeyi yumuşatmanın bir yolu olsaydı." Lio birlikte çalıştıkları her şeyi baltaya koymadan önce akıl hocasının hiçbir ön uyarısı olmayacaktı. Akranlarının şahitliğinde, Lio'nun ebeveynleri onun İlk Hediye Komnenos olarak sahip olduğu tüm saygı ve fırsatları bir kenara atmasını izleyecekti.

Kia, "Bunun senin için iyi gideceğine kesinlikle söz veremem," dedi, "ama sana şunu vaat edebilirim. Birinci kanlar aynaya bakamazken sen aynada kendine bakabileceksin çünkü gerçeği söyleyecek kadar cesurdun. Ve biz de seninle gurur duyacağız."

Nodora Lio'nun ellerini teklifinin etrafına sardı. "Sonuçları ne olursa olsun, seni destekliyoruz."

Lio yarın Çember'in karşısına her muhalif olarak ama yalnız olmayacaktı. "Size minnettarım."

"Umarım iyi olursun." Nodora onun ellerini bırakmadı. "Bulunduğunuz yere gelmek için çok çalıştınız ve bunu ne kadar zor karşılayacağınızı biliyorum,

yarın ne yönde oy kullanırsa kullansın. Başarının, vicdanınız üzerinde başarısızlıktan daha büyük bir yük oluşturabileceğinden endişe ediyorum."

"Nasıl olabilir ki? Başarı-" Cassia'yı yeniden görme düşüncesi bile tüylerini ürpertti. "İşe yaradığı sürece bana neye mal olacağı değil."

Nodora'nın kaşları çatıldı. "Her şeyi bunun üzerine kuruyorsun. Eve geldiğinden beri bu kadar sıkıntılı olmanın nedeni bu olmalı. Bunca zamandır teklifin üzerinde mi çalışıyordun?"

"Hayır. Bu gece yazdım. Teklifim sorunlarımın nedeni değil, tedaviye giden yolum." Derin bir nefes aldı. "Aslında teklifte ondan ismiyle bahsediyorum."

Nodora'nın dudakları aralandı. "Lio, şunu mu demek istiyorsun..."

"Tanrıça'ya şükürler olsun." Kia bir üzerine çöktü. "Sonunda bize Tenebra'da eşinle karşılaştığını söyleyeceksin."

"Bekle, ne?" Lio kekeledi. "Biliyor muydun?"

"Orthros'a döndüğün ilk ayını Hesperinlerin duyarlı olduğu birkaç hastalığı araştırarak geçirdim, kötü niyetli büyülere karşı Tenebra'da maruz kaldığınız ve durumunuzla ilgili ilk hipotezim olan akıl hastalığı. Olası açıklamaları eleddiğim gibi Belirtilerimize dayanarak, Özlem'den muzdarip olduğunuz ve bağımlılığınızın neden olduğu paranoyak davranışlar ve hata olarak algıladığınız bir şeyi yaptığınızda gizliliğe olan doğal eğiliminiz nedeniyle bize söylemediğiniz hızla ortaya çıktı. İtiraf etmeliyim ki, ondan bahsetme konusundaki suskunluğunuzun siyasi nedenleri olabileceğini düşünmemiştim ama şimdi teklifinizde kastettiğiniz kişi olabilecek tek bir kadından bahsettiğinizi fark ettim ve ikiniz ilk ittifakınızı kurduğunuzdan beri onunla koordineli olarak izlediğiniz siyasi hedefleri kolaylaştırmak için onun kimliğini kesinlikle gizli tutacaktınız." Kia dişlerini göstererek sırttı.

Nodora'nın mutluluğu Kan Birliği'nde çiçek açtı. "Lio, onunla Tenebra'da mı tanıştın?"

"Başka kimseye söylemedim," diye ekledi Kia. "Elbette sizin adınıza böyle önemli bir duyuru yapmayı kendime görev edinmezdim."

"Evet," dedi Nodora'ya gülümseyerek. "Leydi Cassia Basilis." Kadının yüzü düştü. "Oh, Lio."

Yüzünü buruşturdu. "Evet."

Nodora tıpkı annesinin yaptığı gibi bir elini alnına bastırdı. "Altı ay! Şifacıları görmeye gittin mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Kia onu. "Javed'le birlikte sınavlarında numara yapıyordun." "Lio!" Nodora ağladı.

Ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Tüm bunları Mak ve Lyros'tan ve ailemden zaten duydum."

"Oh iyi." Kia içini çekti. "Seninle biraz mantıklı konuşmuş olacaklar. Başka kime söyledin?" "Hiç kimseye."

"*Lütfen* Xandra'ya söyleyin," dedi Kia ve Nodora hep bir ağızdan. "Ben de öyle umuyordum."

"Hayır." Kia kollarını kavuşturdu. "Senin için ona söylemeyeceğiz, seni korkak." "Git ve onunla konuş," diye ısrar etti Nodora. "Onunla konuşmasan bile

Sadece Cassia ile konuşmaya çalış. Göreceksiniz. Her şey hakkında daha iyi hissetmeni sağlayacak."

"Belki yarınki Çember'den sonra."

Nodora ona göz kırptı. "Lio, yaşlılarla birlikte teklifini duymak için onu bekletirsen Xandra'nın neler hissedebileceğini bir düşün."

Kia ona bir bakış fırlattı. "Gerçekten böyle mi öğrenmesini istiyorsun?"

Yüzünü buruşturdu. "Thorns, hayır. Ne düşünüyorum ben?"

Yarın Çember'le için toplayabileceği tüm cesarete ve güce ihtiyacı olacağını düşünüyordu ve korktuğu Xandra'yla karşılaşmak için ayıracak hiç vakti yoktu.

Bu korkunun büyük bir kısmı, onu zaten incittiğinden daha fazla inciteceğinden korkuydu. Ama yarın Çember'den önce onunla konuşmazsa, bu acı çok daha kötü olacaktı.

Bundan kaçış yoktu. Huzur dolu son saatlerinin bir kısmını Xandra'yla yüzleşmek için harcaması gerekecekti.

İPEK VE CAM

Lio yaklaşımını daha önce . Karşılaşmayı kurtarmak için yapabileceği pek bir şey yoktu ama olabilecek yatıştırabilecek stratejiler vardı. Tarafsız bir bölge seçmek gibi, belki de rıhtımdaki hoş bir kahvehane. Ona bir içki ısmarlamak. Ona nasıl olduğunu sormak solucanlar yapıyordu.

Hal böyle olunca, Lio'nun Xandra'yla Graced olmadıklarını anladıkları geceden beri ilk gerçek konuşmaya hazırlanmak için zamanı ve zeminini seçmek için hareket alanı kalmamıştı.

Geçen Kış Gündönümü, her ikisini de neyi yanlış yaptıklarını düşünmeye iten aşağılayıcı bir deneyim olmuştu. Sanki birbirleri için yaratılmamış olmaları bir şekilde onların suçuymuş gibi. Kendilerini çok fazla gereksiz sıkıntıya sokmuşlardı. Cassia ona bunun ne kadar gereksiz olduğunu öğretmişti.

Xandra'nın da bunu görmesine yardımcı olma sorumluluğu vardı. Şimdi tek pişmanlığı, birbirlerine uygun olmadıklarını anlamasının ve onu serbest bırakmasının bu kadar uzun sürmüş olmasıydı. verdikleri yanlış sözlerden -ve kendisinden-. Eğer daha akıllı olsaydı, ikisini de bu kadar incinmekten ve utançtan kurtarabilirdi. Şimdi en azından gerçek Grace'in ona öğrettiklerinin bir kısmını paylaşabilir ve Xandra'nın duygularını yatıştırmasına yardımcı olabilirdi.

Kia ve Nodora'nın onu dut bahçesinde bulacağını teyit ettikleri yere gitti. Seranın kapısının önünde oyalanırken, eğer onu yüzleştirmek zorundaysa, bunu muhtemelen kendini en güvende ve rahat hissettiği yerde yapmasının daha nazikçe olacağı aklına geldi. Yine de bu onu daha iyi hissettirmedi.

Tenebra Kralı'nı gözetlemiş ve bir Aithourian savaş büyücüsüyle savaşmıştı. Cassia ile ateşli ve yasak bir ilişki yaşamıştı. tehlikeli bir kadın olduğunu biliyordu. Utanç ve Xandra'nın duygularını incitmek gibi sıradan risklerle yüzleşmek neden bu kadar zordu? Onu motive etmek için hayatlar tehlikedeyse neden ileri atılmak ve bunu yapmak daha kolay görünüyordu?

Ama hayatlar tehlikedeydi. Cassia'nın hayatı. Onun hayatı. Yarın Çember'e yapacağı teklifin kurtarabileceği ya da bedelini ödeyebileceği tüm hayatlar.

Şu anda Xandra'yla arasını düzeltmekten çok daha önemli bir görevi vardı. Bu onların kişisel çatışmalarıyla ilgili değildi. Ondan destek istemeliydi çünkü bu halklarıyla ilgiliydi.

Xandra statüsünün ağırlığı altında rahat edemeyebilirdi ama sorumluluklarını alırdı ve Lio'nun da aynı şekilde davranmasını beklerdi. İkisi de yaralı duygularını göz ardı edip Orthros için en iyisini yapmakta tereddüt etmeyecekti.

Kendi bir birinci kan olan Xandra, Lio'nun akranları arasında yarınki sonucu doğrudan etkileyebilecek tek kişiydi. Lio'nun onun oyuna ihtiyacı vardı.

Xandra'ya orada olduğunu anlaması için bolca zaman tanımak amacıyla peçesini yavaşça indirdi, sonra da onu uyarmak için seranın kapısını fiziksel olarak çaldı.

Birkaç dakika boyunca hiçbir yanıt gelmedi. Sisli camdan ve kadının kişisel peçesinden hiçbir şey seçemiyordu. Belki de kendi korkusunun üstesinden geliyordu.

Seranın arka tarafında bir yerde bir kapının açılıp kapandığını duydu. Sonunda önündeki kapı açıldı. İçeri girdi ve nemli sıcaklık onu sardı.

Yumurtadan çıkmamış kozalarla dolu dut ağaçlarının arasından yürüdü. Sonra koridor ve düşüncelerini hazırlamak için geçirdiği son anlar sona erdi ve seranın ortasına geldi.

Xandra sade, boyasız bir bornozla çalışma masalarından birinde oturuyor, siyah saçlarını ayakaltından uzak tutmak için başına doğru örüyordu. Bir tepsi larvanın üzerine tünemiş, solgun yanakları kıpır kıpır beyaz böceklerle olan konsantrasyonunun yoğunluğuyla kızarmıştı. Birkaç yavru ipek güvesi daha avucunun üzerinde gezinirken, diğer avucu elinde kalemle eskiz defterinin üzerinde duruyordu.

"Merhaba, Lio."

Bir zamanlar ona en anlamlı aşk sözcüklerini fısıldamıştı. Artık ne zaman onun huzuruna çıksa, bir Tenebran maceracısı kadar aptallaşıyordu. Son birkaç aydır hiç konuşmamış değillerdi ama zoraki, garip nezaketler pek de sohbet olarak nitelendirilemezdi.

Lio ellerini arkasından çözdü, onları oraya koyduğunu ancak zaman fark etti. Cassia bu hareketi onun deyiimiyle "jest" olarak adlandırdı. Bu onu düşündürdü.

Onunla Xandra hakkında ilk kez anı ve Grace'in onun aptallığına nasıl güldüğünü hatırladı.

O geceyi hatırlayarak konuşmayı başardı. "Xandra. Merhaba. Nasılsın?"

"Oh, bu çok saçma. Gel ." "Haklısın, öyle.

Teşekkür ederim. Oturacağım."

Masanın diğer tarafındaki sırayı ondan aldı. Elindeki solucanları beş yüz kardeşiyle birlikte tepsiye geri koydu. Nasıl Orthros'ta yumurtadan çıktıkları için şanslıydılar, orada imrenilen liflerini üretmek için ölmeyeceklerdi.

"İskenderiye ipek güvesinin son nesli nasıl gidiyor?" Lio kibarca sordu. Solucanlar her zaman güvenli ve başarılı bir sohbet konusuydu.

"Çok iyi, teşekkür ," dedi adaşları. "Evcilleştirmeye kaybedilen özellikleri yeniden kazandırmak için yabani ipek güvelerini ekili İmparatorluk güveleriyle çaprazlamak gerçekten işe yarıyor."

"Uzman çavuşluğa terfiniz için tekrar tebrikler."

"Kia, Nodora ve ben senin, Mak'ın ve Lyros'un biz olmadan inisiyatif statüsüne geçmenize izin vermeyecektik. İnisiye statümü kazanmayı planlıyordum.

daha muhteşem bir hibritle terfi ettim, ama geriye dönüp baktığımda beklemediğim için memnunum. Bu planları ileride ustalık için başvuracağım zamana saklayacağım."

Lio, Xandra'nın eskiz defterine baktığında, onun bir cildi daha ırkının yaşamının her aşamasındaki anatomik diyagramlarıyla doldurduğunu gördü. Birbirinin aynısı olan binlerce bebeğinin yeni portrelerini yapmaktan hiç yorulmuyor gibiydi. Çizimleri aynı zamanda burs, zanaat ve meditasyondur.

Eskiz defterini kapatıp bir kenara koydu ve tüm dikkatini Lio'ya verdi. "Gelmeye karar vermene sevindim. Seni özlemişim."

"I-"

Bir elini kaldırdı. "Hayır. Konuşmaya özür dileyerek başlama. *tekrar.*"

"Seni görmeye gelmem bu kadar uzun sürdüğü için sana bir özür borçluyum."

İç çekti ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Sonra doğruldu ve iki yumruğunu da masanın üzerine koydu. "Lio, sana hala anlaşılabildiğimiz zamanlarda hiç söylemediğim bir şey söyleyeceğim. Kendinizi küçümsemenizden bıktım usandım ve kendinizle olan mücadeleniz beni yoruyor. Benim

Kendimle mücadele etmek yeterince yorucu ve bu konuda bana yardımcı olma girişimleriniz beni asla daha iyi hissettirmedi. Kendimi okula geç kalmış bir pupa gibi hissetmekten nefret ediyorum.

metamorfoz. Kozalarımızdan çıkmaya çalışan ipekböcekleri değiliz. Biz Hesperinleriz ve tam da olmamız gerektiği gibiyiz. Kendi iyiliğin için, umarım bu kadar çabalamayı bırakırsın. Ama bırakmasan bile, mükemmeliyetçiliğinin beni daha fazla kusurlu hissettirmesine izin vermeyeceğim."

Lio çok uzun bir süre sessizce oturdu. "Sana böyle mi hissettirdim? Gerçekten mi?"

"Özür dileme. Bu sadece seni mükemmeliyetçilik çukuruna daha da sokar."

"Ama kendimi berbat hissediyorum. Bu dünyada niyetlendiğim son şeydi. I Sana her zaman herkesten daha iyi davranmaya çalıştım."

"Kişisel tanrıçanız gibi, evet. Bu da bana yaşamam gereken bir şey olduğunu ve olduğum gibi dağınık bir yaratık olmamam gerektiğini hissettirdi."

"Sen 'dağınık bir yaratık' değilsin, Xandra! Sen Kraliçe'nin kızıydın! Orthros'un en genç prensesi. Hepimiz sana onurla davranmalı ve seni el üstünde tutmalıyız."

"Bana bir prenses gibi davranmak zorunda değilsin, Lio. Sadece bana *benmişim* gibi davran."

Ben bir tanrıça değilim, ben bir insanım."

"Eğer bir özür değilse, ikimizi de içine batırdığım bu mükemmeliyetçilik çukurunu onarmak için ne yapabilirim?"

"Artık orada tek başınasın. Bunu senin için çözmemi isteme. Yine de sana bedava bir tavsiye vereceğim. Bu kadar endişelenmeyi bırak."

Haklıydı, çok fazla endişelenmişti. O kadar korkmuştu ki Cassia'yla olan ilişkisinin başarısı, Xandra'nın onunla olan ilişkisinin başarısızlığı üzerinde durmasına neden olacaktı.

Ama ondan kurtulduğu için heyecandan başka bir şey hissetmiyordu. *İkisi* de bittiği için rahatlamıştı.

Başarısızlıklar yüzünden acı çeken tek kişi Lio'ydu. Xandra'yla paylaştıklarını kişisel bir ölçü çubuğuna indirgeyen oydu. Mak ve Lyros onu hatalar üzerinde durmanın tehlikeleri konusunda uyarmışlardı ve o da ışığı gördüğünü sanmıştı. Ama Xandra onun kör noktası olmaya devam etmişti. Ta ki şimdiye kadar.

Başını iki yana salladı. "Ben çok-"

"Dikkati dağılmış," dedi Xandra ihtiyatla. "-kendini kaptırmış," diye fark etti.

"Oh, Lio. Hepimizin bunu senin için kolaylaştırmaya çalıştığımızı görmüyor musun? Dediğim gibi, kendine bu kadar sert davranmayı bırak."

"Seni zaten incitmiş daha fazla incitmemeye çok kararlıyım. Ama seni bildiğimden daha fazla incittiğimi şimdi fark ediyorum."

"Ben o kadar kırılgan değilim, Lio. Başa kolay biri olmadığımı biliyorum. Duygularım da büyüm kadar değişken ve sorumluluklarımı şafak vakti havada yakalanan bir yeni kan kadar zarif bir şekilde taşıyorum. Ama nasıl oldu da sana kırılgan olduğum izlenimini verdim?"

"Geriye dönüp baktığımda, bu izlenimi tamamen kendime borçlu olduğumu düşünüyorum. Seni sevme ve sana saygı duyma çabalarımın daha çok..."

"Bana camdan bir adak Hespera heykeli gibi davranıyorsun. Trial kardeşlerimiz de bazen beni çok fazla koruyorlar, ama sen-"

"En kötüsü."

"En koruyucu. Gerçekten *herhangi* birimizin o kadar kırılgan olduğunu düşünüyor musun? Kendimizi sizin gözlerinizden gördüğümüzde nasıl hissettiğimizi sanıyorsunuz? Bir an bize kötü davranırsanız paramparça olacağımızı düşünüyorsunuz. Bir sonraki an, Akron jürisinden daha sert yargıçlar olduğumuzu, tek bir hata yaparsanız sizden sonsuza dek nefret edeceğimizi düşünürsünüz. Bundan daha yanlış bir şey olamaz. Biz sizin dostlarınızız. Dava kardeşleriniz ve ağabeyleriniz. Gücüne güvenmeniz gereken ilk kişileriz ve kendilerinden destek beklemeniz gereken son kişileriz. kınama."

Lio, Xandra'nın artık kendisi için ne anlama geldiğini yeniden tanımlamaya çalışırken, Xandra sözlüğü yazmış ve bir sonraki projesine geçmişti. "Xandra, şimdi seni bir tanrıça gibi kutsamamam gerektiğinin farkındayım. Ama bana Hespera'nın bilgeliğinden biraz verdiğin için sana teşekkür etsem itiraz eder miydin?"

"Öfke nöbetlerine, sorumsuzluğa ve küçük duygulara eğilimli olabilirim. Ama hepiniz gibi ben de ilahi bilgelik anlarından payıma düşeni alıyorum. Bunun için bana teşekkür etmenize izin vereceğim."

"Haklısın. Özür dilemeyi bırakmalıyım. Bunların hiçbirisi için üzgün olduğumu söylemeyeceğim, çünkü değilim. Birbirimizden bu kadar çok şey öğrenmişken olmaz. Ve, şey, dikenler, çok eğlendik."

"Böyle hissetmene sevindim. Ben de öyle hissediyorum." Ona her zaman gözlerinin parlamasına ve sihrinin parıldamasına neden sırtışını gösterdi.

Geleceğini bulamadığı ama iyi bir geçmiş gördüğü bakışlarıyla karşılaştı. "Onca yıl. Bence herhangi bir şeyden pişmanlık duymak utanç verici olur."

Aurası yumuşadı. "Ben de öyle. Bence her şey olması gerektiği gibi, tam da olması gerektiği zamanda oldu."

Elini masanın üzerinden avuç içi yukarı bakacak şekilde ona uzattı. Kadın elini bir an için onun elinin içine kaydırdı, sıkı ve sonra bıraktı.

"Özür dilemek yerine sana bir söz vermeme ne dersin?" diye teklif etti. "andan itibaren, güçlü yönlerinizi kabul etmek için her türlü çabayı göstereceğim."

bir zanaatkâr, bir büyücü ve bir dost."

"Bunu bir sonraki yüce hedefin haline getirmediğin sürece sorun yok."

"Anlaşıldı. Ne olsun, seni kırılğan hissettirmiş olsam da senin zayıf olduğuna asla inanmadım. Herkes bir yana sen . Aslına bakarsanız, bu gece buraya bir kraliyet ilk kanı ve Çember üyesi olarak bana gücünüzü ödünç vermenizi istemek için geldim."

"Oh! Benden oyumu istemeye mi geldiniz?" yerde doğruldu ve ellerini önünde kavuşturdu.

"Kia, Nodora, Mak ve Lyros'a partizanlık gösterileri için güvenebilirim ve umuyorum ki yaşlı ilk kanların çocuklarından gelen bu iyilik, Çember önünde bir açıklama yapacaktır. Ama nihayetinde ebeveynlerimiz

Ailelerimizin sesleri ve her bir soyumuz için oy kullandıklarında, bizim görüşümüzü benimseyeceklerinden emin değilim. Sizin almanın ne kadar olduğunu biliyorsunuz; sadece sesinizi duyurmak için değil, aynı zamanda bağımsız olarak oy kullanmak için de sizin otoriteniz."

"Evet, zaman zaman kendi işimi kurmakla yükümlü olmam yararlı oluyor. ve halkımız arasında Kraliçelerin gücünü devam ettirmek için bana birinci kan oy hakkı veriyor." Kaşlarını çatarak ona baktı. "Ama İmparatorluk kütüphaneleri için yeni pencereler partizanlara ve kraliyet oyuna ihtiyaç duymaz. Yarın ne sunacaksınız?"

"Tenebradaki durumla ilgili bir teklifte bulunacağım ve Çember bundan hoşlanmayacak."

"Eğer yardımcı olabilecek bir fikir bulduysanız, hepimiz memnun olmalıyız." "Henüz planımı duymadınız. Senden hiçbirine söylememeni istemek zorundayım.

diğer birinci kanları önceden bilgilendirmek istiyorum. Resmi olarak ortaya çıkana kadar Çember'in geri kalanının niyetimi duymasını istemiyorum.

Bunun sizi kaçınmak isteyeceğiniz bir duruma sokabileceğini anlıyorum, özellikle de

kardeşlerim. Eğer durum buysa, size yük olmayacağım."

Bir el salladı. "Sırların benimle güvende, benim sırlarımdan bile. zorlu en büyük kardeş. Bir yıldır Çember've henüz Konstantina'ya senin ve Kia'nın sihirli bir şekilde yazıya dökmenin bir yolunu bulmaya çalışırken bir kütüphane parşömenini nasıl yok ettiğinizi anlatmadım. metin."

"Ah dikenler. Lütfen bana hatırlatmayın."

"Yine de Rudhira burada olsaydı, ona söylemenizi tavsiye ederdim. Planınızı açık fikirli bir şekilde değerlendirir ve gerekirse hiç tereddüt etmeden tüm Çember'e karşı oy kullanırdı."

"Keşke o da burada olsaydı."

"Her oy verdiğimde ve aradaki her saatte onu özlüyorum." Xandra içini çekti. "Onun yokluğunda, sizi dinleyen... ve herkesin tüylerini diken diken etmekten korkmayan bir kraliyet mensubu olmak için elimden geleni yapacağım." Beklentiyle Lio'ya baktı.

Ona planını anlattı.

konuşmasını bitirdiğinde, kadın bir kez daha iç çekti. "İyi olacaksın."

"Sanırım bu Çember'in kararına bağlı olacak."

"Hayır," dedi kararlılıkla. "Demek istediğim sen kendinle iyi olacaksın. Tenebra'dayken tüm kuralları çiğnediğini öğrendiğimde, senin için bir umut olduğunu biliyordum. Bu beni tamamen rahatlatmıştı. Büyüklerimizin nasıl tepki vereceğine rağmen bunu düşünmeye bile istekliysen, deliğin tepesindeki ışığı görebilirsin. Eğer bunu yaparsan, kendi kuyunu kazmış olacaksın."

"Bunu hiç bu şekilde düşünmemiştim, orası kesin."

"Çok açık olmalı. Sonunda bir şey sizin için onaylanmaktan daha önemli hale geldi."

Hayat kurtarmak. Barışı güvence

altına almak. Cassia.

Tüm bunlar, büyüklerinin başını okşamasından çok daha önemliydi.

"Büyükelçiliğin Tenebra'daki son gecesinde bunu fark ettim.

Zirve'nin tüm şartlarını yerine getirmiştim ve kesinlikle pişmanlık duymuyordum."

Xandra onu, "Sakın geri adım atıp özür dileme," diye uyardı, "ama keşke daha önce konuşsaydık. Aslında bir süredir aramızın iyi olduğunu düşünüyorum."

Cassia'nın ona Xandra'dan pişmanlık duymamasını söylediği geceden beri öyleydiler. Xandra'nın da oturup pişmanlık duymadığını anlayacak kadar ona güvenmesi gerekirdi. "Bu da beni Zirve sırasında öğrendiğim en önemli şeye getiriyor."

"Cesaretten daha önemli bir şey mi?"

Lio gülümsedi. "Bunu da bana o öğretti. Görüyorsunuz ya... Tenebra'da biriyle tanıştım."

Xandra yüksek sesle güldü. "Oh iyi. Çünkü sen Tenebra'dayken biriyle tanıştım."

Bu farkındalık Lio'nun beynine fazladan yavaşça yerleşti. Bu kadar aç olmasaydı zihninin bazı şeyleri biraz daha hızlı kavrayabileceğini düşünmek istiyordu. Bir elini göğsüne koydu ve hafifçe eğildi. "Geldiğimde onun arka kapıdan çıktığını duyduğumu tahmin edebilir miyim?"

"Evet." Xandra kızardı.

Ve Lio, gecikmenin şu nedenlerden kaynaklandığını düşünmüştü Xandra'biraz korku vardı. Onu bekletme nedeninin tamamen kendisiyle ilgili olduğunu. Yanakları solucanlar için duyduğu coşkuyla kızarmıştı. "Özür dilemediğimi lütfen unutmayın. Sadece sizi tüm kalbimle kutluyorum."

"Teşekkür ederim, Lio."

Tereddüt etti. "Bana ondan bahsetmek ister misin?"

"Elbette. Bunu sizden bilerek saklamadığımı bilmenizi isterim. Onu herkesle tanıştırdım ve eğer bizimle birlikte rıhtıma gelseydin, sen de onu tanıma fırsatı bulacaktın. Ama belki de tanışmışsınızdır. Yeni terapi öğrencilerinden herhangi biriyle tanıştın mı?"

Son zamanlarda?"

Lio şimdi diğerlerinin Xandra'yla konuşması için neden bu kadar hevesli olduklarını anlıyordu. Yavaşça gülümsedi. "Evet, daha geçen gece Annem beni zihin şifacısı olan birkaç misafirle tanıştırdı. Annassa Soteira'yla çalışan genç devlet adamı, değil mi? Yeni mezun olan İmparatorluk yönetiminde ne kadar yükselebileceğine dair bir sınır koymayan İmparatorluk üniversitesi. Yüksek Mahkeme'de Kâhin olarak hizmet etmeyi arzuluyor."

"Ama onun bilgisi sadece akademisyenlikten gelmiyor. Kariyerine ailesinin çiftliğinde, toprakla iç içe başladı. Kürek çekmekten korkmuyor. kompost."

"Hatırladığım kadarıyla ailesi İmparatoriçe'nin kuzenleri ve en iyi bira ve bal likörlerini üretmeleriyle tanınıyor."

"Evet! Onların arıları ve benim ipek hakkında konuşmaya başladık." "O sana layık," dedi Lio.

Xandra sırtıırken dişlerinden birinin ucu dışarı fırladı. "Ve benim de ona karşı böyle bir zevkim var."

Lio'ya kesinlikle hiç böyle bakmamıştı. "Senin adına gerçekten mutluyum."

"Bana onun benim... bilirsin işte, sevgilim olup olmadığını sorma. Şu anda bunun için endişelenmiyorum. Sadece şeyin tadını çıkarıyorum." Kaşlarını oynattı. "Öyleyse söyle

bana yeni edindiğın zevki anlat."

"Gerçekten de bundan sonra zevk alacağım tek kişi o olacak."

Lio, Xandra'nın ona bu kez emin olup olmadığını ve yine kendini kandırıp kandırmadığını sormasına hazırdı. Ama o böyle bir şey söylemedi.

Etraflarındaki hava Xandra'nın büyüyle dalgalandı. Ağzı gerildi ve tırnakları masaya battı. Sakin bir yüz ifadesiyle ipekböceklerine ve içindeki güç seli sakinleşti.

Ama gözleri yaşlarla parlıyordu. "Tanrıça, Lio. Altı aydır Aşeriyorsun ve kimseye söylemedin mi? Bu sadece aptalca değıl. Bu aptallık. tehlikeli."

"Bu kadar ilgili olduğunuz için teşekkür ederim."

"Endişeli değılim. Öfkeliyim. Senin, Mak'ın ve Lyros'un bazen aptal olmanızı bekliyorum ama bu antrenman ringindeki kırık bir kol değıl. Kim bu O mu? Neden seninle eve gelmedi?" "O Leydi

Cassia Basilis."

Xandra'nın gözleri büyüdü. "Tenebra Kralı'nın kızı mı? Teklifinizde ülkesinin yasalarını ve geleneklerini altüst eden entrikacı hain olarak tanımladığınız kişi mi? Tapındaki hayır işlerini kendi tanrılarına burun kıvrırmak ve kâfirlerin çocuk kaçırmasına yardım etmek için kullanan kadın mı?"

Lio tüm dişlerini göstererek sırttı. "O benim Cassia'm."

"Şimdi seni mükemmeliyetçilik çukurundan kimin kurtardığını anlıyorum. Ona teşekkür etmek ve başına gelen en iyi şey olduğunu söylemek için sabırsızlanıyorum. sen."

"Ben de yapamam." Rahatlama onu güzel bir an için canlandırdı ama yarının getireceklerinin gerçekliğı onu tekrar dibe sürükledi. "Yapmayacağım Çember planımı onaylamadığı sürece bir şansım yok. Yeşil bir elçinin büyüklerimizi bu kadar ileri götürebileceğinden emin değılim ama elimden gelen her şeyi yapacağım."

Xandra'nın yüzü, kontrol etmediğı ama çalkantılı büyüünü kullandığı zamanki kararlılık ifadesiyle çelikleşti. "Zorlayan tek kişi sen olmayacaksın."

"O halde teklifim lehinde Çember oyunuzla güvenebilir miyim, Kraliyet Birinci Kan Alexandra, Orthros'un Sekizinci Prensesi?"

"Kesinlikle yapabilirsiniz, Büyükelçi Deukalion, Firstgift Komnenos. Biz kendi neslimizin sesiyiz ve Çember'i döndürmenin tam zamanı."

OceanofPDF.com

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Hesperinler hiçbir koşulda Büyücü Tarikatları, Özgür Lordlar Konseyi, Tenebra Kralı veya düşmanları arasındaki çatışmalara müdahale etmeyecek veya Tenebra'daki ibadeti veya siyaseti herhangi bir şekilde etkilemeye çalışmayacaktır.

-Ekinoks Yemini OceanofPDF.com

KADİMLERİN BİLGİNLİĞİ

Yaşlıların MIRILTILARI hiç bu kadar sağır edici olmamıştı. Sessiz sesleri dairesel amfitiyatroda yukarı, aşağı ve etrafta yankılanıyor, her kelime Hesperine kulakları tarafından herhangi bir sihir yardımı olmaksızın duyulabiliyordu. Orthros'un mimarlarının zekâsı. Sessizlik akımları

diğer konuşmaların geleneksel peçelerin ardında duyulmadığının kanıtıdır.

Bir baş dönmesi Lio'yu arkadaşlarıyla birlikte en üst sıradaki koltukların arkasında durduğu yerden fırlatmakla tehdit ediyordu.

Kendi konuşmalarının etrafındaki ortak perdeye rağmen, Nodora ses tonunu kısık tuttu. "Her zaman seslerinin arasında bir müzik duyuyormuşum gibi hissediyorum. Fakat

Ne zaman eve gitsem ve bunu bir kompozisyonda yakalamaya çalışsam, asla doğru notaları bulamıyorum."

Kia bir bakışıyla galeride onlarla birlikte duran diğer Hesperinleri ve aşağıda yerlerini çoktan almış olanları süzdü. "Tek duyduğum son on altı yüzyıldır tekrarladıkları aynı fikirler, sanki her mevsim yıllıkları yeniden okuyorlarmış gibi. Amfitiyatroya ve içindeki yaşlılara İlk Kan Çemberi dememize şaşmamalı. İkisi de taştan yapılmış."

Çocukken ailesiyle birlikte Çember'e katılan Lio, zaman yaşayan büyüklerinin arasında fısıldayan atalarının seslerini duyabildiğini hayal etmişti zamansız bir bilgeliğe sahipti. Ama şu anda, Deneme kardeşlerinin felsefi yorumlarına katılmak için ağzını açmaya cesaret edemiyordu. Sertçe yutkundu.

Amfitiyatro, bu büyük bela mevsiminin ilk Çemberi için tıklım tıklım doluydu. Orthros'un tüm soylarının ilk kanları, canlı cübbeleri ve ısıltılı örgüleri içinde aşağıda oturuyordu. Çocuklarının nesilleri ve birçok kez büyük torunları, onların kanını taşıyan Ritüel kollarıyla birlikte arkalarındaki sıraları doldurdu.

Çember genellikle, Orthros'taki tüm ailelerin sahip oldukları şeyleri kutlamak için bir araya geldiği, arkadaşlık ve şenlik duygularının yaşandığı bir zamandı.

ve Hespera'nın adına daha neler yapabileceklerini merak ediyordu. gece Birlik endişeyle zonkluyor, dile getirilmemiş korkulara gebeydi.

Herkesin aurasının gücü zaten Lio'nun dizlerinin bağını çözmeye yetiyordu ama yaşlı birinci kanlar ve Kraliçeler henüz burada bile değildi.

"Sakin ol." Mak, Lio'nun omzunu kavradı. "Hasta emin misin?"

Lyros Lio'nun yüzüne baktı. "Bunu yapmaya hazır olduğuna emin misin?"

"Ya şimdi ya da asla. Şimdiye kadar ailemin kanını içmemeyi başardım. Bu beni ." Arkadaşları için bir gülümseme buldu. "Partizanlarımın desteği de öyle."

"Durumumuzu değerlendirelim." Kia başını aşağı doğru salladı. "Xandra yerini aldı. Bir oyla ve halihazırda sizin tarafınızda olan beş partizanla kürsüye çıkacaksınız."

Amfi tiyatronun kraliyet mensuplarına ayrılan bölümünde siyah-beyaz resmi cübbesiyle yalnız bir figür oturuyordu. Xandra diğer tüm prens ve prenseslerden önce gelmiş ve sıradaki sekizinci koltukta yerini almıştı

Kraliçe'nin sırasının hemen arkasında. Her yaştan Hesperin çoktan onun etrafına üşüşmüş, katılan ilk kraliyet mensubu ile konuşmak için sabırsızlanıyordu.

Lio'nun kendim diyecek kadar şanslı olduğu müttefikler. Aşağıda oturan asil bir birinci kan ve burada duran yaşlı birinci kanların çocukları Çember'in üzerine inmeye hazırdı. Kia ve Nodora en törensel ipek kıyafetlerini giymişlerdi.

Mak ve Lyros resmi cübbeleri yerine Stand kıyafetlerini tercih etmişlerdi. Dizlerine kadar uzanan siyah cübbeleri sadelikleriyle zarif, anlamlarıyla güçlüydü. Göğüslerine işlenmiş Aegis takımyıldızı her Hesperine'in kalbini heyecanlandırıyordu. Hareket kolaylığı için kesilmiş, belden kuşaklı ve baldırlara kadar bağcıklı sandaletlerle eşleştirilmiş üniformalar, Hesperine savaş tarzı için pratik olacak şekilde tasarlanmıştı.

Bu gece, Orthros'u savunanların tehlikeli bir öneriyi desteklediklerine ve meydan okumaya hazır olduklarına dair ikna edici bir argümandı.

Lio arkadaşlarının yanında olmasından hiç bu kadar gurur duymamıştı. Onlar da büyükleri gibi ıslık ıslıldılar ve kendilerini oldukları gibi taşıdılar -Orthros'taki en eski soyların buraya ait olan mirasçıları. "Bunu

yaptığınız için hepinize teşekkür ederim." Lio elindeki parşömen kutusunu düzeltti

omzuna attı ve yakasını düzeltti. Zirve'de giydiği siyah resmi cübbesi ona bir ölçüde cesaret vermişti.

Mak cüppesinin cebinden bir matara çıkardı. "Javed emzirdiği çocuklarla evde kalacağı için bunu size getirmemi istedi. İyi dileklerini ve aşağıdaki talimatları sunuyor: 'Her damlasını iç.'"

Lio şişeyi kabul etti. "ne olduğunu bilmek istiyor muyum?"

"Hayır," diye rahatlattı Lyros onu. "Fondip."

Lio şişenin kapağını açtı ama koku burnuna gelir gelmez şişeyi kendisinden uzak tuttu. "Kesinlikle olmaz. Susuzluk bastırıcı içmeyeceğim."

"Tam da ihtiyacın olan şey," diye ısrar etti Nodora. "Özlem'in semptomlarını hafifletmek için en iyi tedavi bu."

Kia kıkırdadı ve Mak ile Lyros'a başını salladı. "İkiyüzlüler. Ritüel ayrılığınız sırasında malın üzerinde kalmazdınız."

"O sadece sekiz gece sürdü, yarım yıl değil," diye yanıtladı Lyros.

"İç," diye emretti Mak Lio'ya. "Onu tekrar gördüğünde elinden gelenin en iyisini yapmak istediğini biliyorum ama bu gece Circle'ı atlatamazsan bu gerçekleşmeyecek."

"Gün doğana kadar etkisi geçecek," diye söz verdi Lyros. "Ve geçmemiş olmasını dileyeceksin."

Mak başını salladı. "İnanın bana, dikeninizi soldurmak için bir dozdan fazlası gerekir."

Nodora ve Kia, Lio'ya nezaket göstererek daha fazla yorum yapmaktan kaçındılar.

Lio kızarmış yüzünü gizlemek için şişeyi ağzına götürdü ve iksiri boşaltmak için başını geriye doğru eğdi. Yüzündeki iğrenme ifadesini bastırdı ve şişeyi Mak'a geri uzattı. "Teşekkür ederim."

Mak onun yerine yüzünü buruşturdu. ", değil mi? Çok tatlı, sanki hoşuna gitmesi için çok uğraşıyor."

Yıldızlar Lio'nun başının üzerinde dönüyordu. "Çalışması ne kadar sürer?"

Lyros, "Teklifler başladığında tam olarak yürürlüğe girmiş olacak," diye tavsiyede bulundu. "Bu beklemeye yardımcı olur. Bu gece programda en son ben varım."

İmparatorluk kütüphaneleri teklifim yüksek öncelikli değil"

Kia'nın aurası beklentiyle parlıyordu. "En iyisini sona sakladıklarının farkında değiller."

Gökyüzü cam gibi berrak ve keskindi. Gökyüzünü korumak için Çemberin dışına kar yağacak, aylar ve yıldızlar Lio'nun sunumunu engelsiz bir şekilde görebileceklerdi. Tanrıça'nın Gözleri ve yıldız kahramanları bu fiyaskoya tanıklık edeceklerdi. "Beni Phaedros'la yaşamaya göndermeden önce adresimde ne kadar ilerleyebileceğimi merak ediyorum."

"Bitirmene izin vermek zorundalar," dedi Kia. "Çember'in içinde herkesin herhangi bir fikri sunmasına izin verilir. Kanun böyle. Fikirleriniz yüzünden sizi sürgüne gönderemezler, biliyorsunuz."

"Doğru. Phaedros onlara göre hareket ettiği için sürgün edildi. Belki geçen kış Zirve'nin şartlarını ihlal ettiğim için bana karşı suçlamada bulunmayı yeniden düşünürler, böylece beni de sürgün etmek için bir sebepleri olur."

"O bir dahi," diye Kia. "Muhtemelen oldukça ilginç bir arkadaştır."

"Ne kadar rahatlatıcı. Sürgünde sıkılmamı engelleyecek çılgın bir dâhim olacak."

"Siz de onun yaptığı gibi kütüphanenin örtülü bölümüne tartışmalı yazılarınızla katkıda bulunmaya devam edebilirsiniz. Cevap olarak bir konuşma yazacağıma söz veriyorum. Gardiyanlardan, sizi tövbe etmeye davet etmek için düzenli ziyaretlerini bunu size teslim etmelerini isteyebilirsiniz."

"Kes şunu, Kia," diye araya girdi Mak. "Bu hiç komik değil."

"O kadar da kötü olmaz," diye ısrar etti. "Vekilharçlar gardiyan *olduğu* için Mak ve Lyros'u ara sıra görebilirsin."

Lyros ve Mak'ın kaşlarını çatması karşısında gözleri seğirmedi ama aşağıdaki büyü seviyelerinde ani bir değişiklik olunca, darağacı mizahını bir kenara bırakıp Çemberi tekrar inceledi. Aura denizi on bir güç dalgasının akınıyla kabardı. Yaşlı birinci kanlar ve onların Graces'leri gelmişti.

Orthros'un kurucuları beş ayrı bölümün her birinin ön sırasındaki yerlerini almışlardı. Yerlerine oturur oturmaz da dinleyicilerden selam ve ricalar almaya başladılar.

Onların arkasındaki kanatları işgal eden torunları ve kolları.

Kraliyet ailesinin sağındaki Boreian bölümünde, Lio'nun arkasındaki sıralar diğerlerinden daha az sakini vardı. Yine , Lio'nun babasının Anastasios'un Hediyesi'ni itaatkâr bir şekilde aktardığı Ritüel kolları tarafından sıcak bir şekilde karşılandılar. Babası bu sıraları ailesiyle dolduracak çocuklar uzun süre beklemişti.

Lio boş koltuklara baktı. Onun ve Cassia'nın çocukları bu koltukları doldurabilecek miydi?

Annesi dikkatini etrafındakilere verirken bile, zihni onunkine ulaştı ve aurik bakışı ona yerleşti. Bir an sonra, bir dilekçeyle diğeri arasında, fiziksel bakışıyla da onu buldu.

Kadının kaşlarının arasındaki endişe çizgisini gördü ve Kan Birliği aracılığıyla ona gönderdiği cesaretlendirmeyi hissetti. Onun ne hakkında olduğunu bilmiyor olabilirdi.

ama bunun onun için ne kadar önemli olduğunu anlayabiliyordu. Gücü Lio'yu desteklemek için onunla birleşirken babası onun elini tuttu.

Lio onlara minnettarlığını ilette. Pişmanlığını ise peçesinin ardında sakladı. Pişmanlık yok. Bu onun kendine verdiği sözdü.

Bu gece ne olursa olsun, teklifinin, vicdanının ve lütfunun arkasında duracaktı.

"Apollon Amca ve Komnena Teyze'yi tanıyorsan, kendi soyunun oylarına güvenebilirsin." Mak'ın sesindeki özgüven güven vericiydi. "Tüm Ritüel kollarının birinci kanları onları örnek almazsa şaşırirım."

Lio Anatelan bölümünün ön sırasına bakmaya cesaret etti ve akıl hocasını buldu. Argyros Amca Lyta Teyze ile konuşurken başını kaldırdı ve gülümsedi. Aurasındaki rahatlama Lio'nun vicdanını sızlattı.

"Peki ya baban?" Lio Mak'a sordu.

Cevap veren Lyros oldu. "Şey, Grace-Baba bir kez olsun Çember'e geldiğimizi gördüğünde, ah... rotada kalmanız için sizi cesaretlendirdiğimiz ve geçirdiğiniz süre boyunca size önceliklerinizi hatırlattığımız için bize teşekkür etti. şüphe."

"Umutsuzluğa kapılma," diye teselli etti Mak. "Sadece onun onaylamamasına kimin maruz kaldığını düşün. Blood Errant. Ben. İyi bir arkadaşın olacak."

"Kesinlikle öyle yapacağım. Keşke senin soyunun oylamasını dört gözle bekleyebilseydim."

"Benimkini de sayma." Kia anne ve babasına ters ters baktı. Hypatia ve Khaldaios, Argyros Amca ve Lyta Teyze'nin solundaki koltuklarda ağırbaşlı bir görüntü sergiliyorlardı. "Yaşlı Birinci Kan Hypatia'nın herhangi bir konuda risk alması çok uzak bir ihtimal. Artık nasıl kafir olunacağını hatırlamıyor. Hagia Anatela'dan gelen iki soy da sizin lehinize oy kullanmayacak."

Nodora ve Lyros bakiştılar. Lio'nun kolunu okşadı. "Korkarım Hagia Zephyra'dan gelen soylar da bu riski almak istemeyecektir."

Lyros, "Belki Kassandra'nın soyundan gelenlerden bazıları senin görüşünü benimser," dedi. "Her zaman çekimser kalması utanç verici. Teklifinizi onaylamazsa çok şaşırirım."

Lio'nun bakışları, kendi bölümünün başında tek başına duran Ritüel annesine takıldı. Kassandra'nın arkasındaki kalabalık sıralar zengin bir mirastı, iki tapınak bölümünün toplamından daha büyüktü, ancak orada oturanların hiçbiri onun kanından çocukları değildi.

Hesperines İmparatorluğa ilk elini uzattığından beri, güçlü maun elleriyle Orthros'un atkısına rehberlik etmişti. Orthros ve İmparatorluk arasında kumaştan bir köprü kurmuş ve yüzyıllardır süren ittifaklarını dokumuştur. Onların geleceğini görmüş ve onu inşa etmek için çalışmıştı.

Kendini ölümlü hayatında olduğu kadın, İmparatoriçe'nin kız kardeşi ve şimdi olduğu Hesperine, yaşlı bir ilk kan ve Kraliçelerin Ritüel kız kardeşi gibi taşıyordu. Mor resmi cübbesi asaletini çağrıştırıyordu ve topuklarına kadar uzanan, kilitli saçları uzun ve dolu dolu yaşamının bir kanıtıydı.

"Kullanamayacağı bir oyu olması onu kızdırıyor mu?" Kia yüksek sesle merak etti. "Gücünün bu kadar büyük olmasına rağmen onu kullanamaması mı?"

Nodora, "Bence onun büyüüne dayanmak çok zor olmalı," dedi. "Sadece oy kullanamayacağı anlamına geldiği için değil."

"Keşke oy verse," dedi Mak. "Neden vermesin ki? Orthros'ta öngörü gücüne sahip tek Hesperine o. Bu da onu Orthros'un nasıl bir yol gerektiğine karar verme konusunda herkesten daha nitelikli kılıyor."

"Kia, "Onun ve diğer ihtiyarların, oylarının Çember'in adilliğine gölge düşürebileceği yönündeki iddialarına itiraz ediyorum. Onun için böyle bir adaletsizlik Çember'i zaten tehlikeye atar."

Nodora dudaklarını büzdü. "Bence oy verirse herkesin onun bizim bilmediğimiz bir şey bildiğini varsayacağından endişe etmekte haklı. Diğer birinci kanlar da muhtemelen kendi fikirlerini oluşturmak yerine gelecek korkusuyla onun gibi oy kullanacaklardır."

"Ne büyük kayıp," diye yakındı Mak. "İster onun görüşü ister kehaneti olsun, herkes meselelere onun oyuyla karar verilmesine izin verse iyi olur."

"Kraliçelerin Baş Ekonomisti olarak," diye yanıtladı Nodora, "doğrudan bir etkisi yok denecek kadar az. Bu Çember dışında aldığı her kararın Orthros üzerinde derin etkileri var."

Kia kaşlarını çatı. "Çember üzerindeki doğrudan etkisini kullanabilmesi için bir sebep daha. Dünyanın geri kalanıyla ticari ilişkilerimizi yöneten kişi oyunu esirgemek zorunda kalmamalı."

Lyros boğazını temizledi. "Herkesin onun kehanetlerine olan inancının onu oy vermekten alıkoyduğundan emin miyiz... yoksa bu inanç eksikliği mi?"

"Herkes ona hâlâ çok güveniyor," diye itiraz etti Nodora. "Oğlu söz konusu olduğunda görüşünün neden bulanık olabileceğini anlıyorlar. Methu'nun öldüğünü hâlâ inkâr etmesine ve geri döneceğinde ısrar etmesine rağmen, insanlar onun kehanetlerinden büyük ölçüde etkileniyor."

Prometheus'un annesi oğluna hiçbir zaman eylemden çekinmesini söylememişti.

Neredeyse bir asır sonra, Cordium'a yaptığı son, lanetli yolculuktan geri döneceğine olan inancında ısrar etti. Bunca yıllık keder ve umuda tutunmanın ardından, onun elini durdurmadığı için pişmanlık duyuyor muydu?

Yoksa o da mı Orthros'un sonsuz temposundan rahatsızdı? Oğlu Büyücü Tarikatlarına yumruk sallamaya cüret ettiğinden beri Hesperine olmadığı için pişman mıydı?

Lio, Tenebra'ya elini uzatırsa bunu yapabilirdi. "Kimse onun kehanetinden şüphe duymuyor, 'kanla doğanlar Orthros'," dedi Kia, "sadece Methu'nun konu olduğunu söyledi."

Lio'nun bütün arkadaşları ona baktı.

Mak kaşlarını oynattı. "Kehanetin Apollon Amca'nın Komnena Teyze ve Lio'yu eve getireceğini önceden haber verdiğini herkes biliyor. Orthros."

Lyros Lio'yu kolundan kelepçeledi. "Bu gece kürsüye çıktığında bunu unutma. Sen bir kehanetin gerçekleşmiş halisin."

"Beklenti yok." Kia hınzırca sırıttı.

Lio, Ritüel'in ilk kanlarının heykellerine baktı. kanlarını taşıyanlar için ayrılmış koltuklara oturdu ve ailesinin koltuklarının önünde duran anıtı inceledi. Ritüel İlk Kan Anastasios, mermer derisi ve cübbesi olmasa yaşayan bir Hesperine sanılabilirdi. Büyük Tapınak Çağı'nda babasına Armağan'ı vermiş olan bu adam Bu geceki gelişmeleri nazik gözlerle değerlendirmek ve el kaldırarak önerilerde bulunmak.

Babam onu, herkesin bir şekilde atasını kendisi gibi tanıyabilmesi için yontmuştu. Anastasios ve diğer Ritüel ilk kanları Orthros'u görece kadar yaşamamışlardı. Halklarının kurtuluş umudu için hayatlarını feda etmişlerdi. Lio, Orthros Mabedi'ni tehdit edebilecek bir plan önerdiğinde takımyıldızları titreyecek miydi?

Gökyüzündeki yanan yıldızlar ve amfi tiyatronun zeminindeki kuvars yıldızları yer değiştirdi. Lio ayaklarını dikti ve Hediyesinin can simidine uzandı.

Anastasios, Aya Boreia'nın duvarları içindeki her hayatın kendi ellerinde olduğunu bilerek böyle mi hissetmişti? Onlar için ölmeyi seçmesinin onları kurtarmaya yetip yetmeyeceğini merak etmiş miydi?

Bu çok fazlaydı.

Anastasios, Hagia Boreia'nın Prismos'u olmuş, böyle bir sorumluluğu taşımak için deneyimle güçlenmişti. O bir Ritüel ilk kanıydı.

Tanrıça'nın kendisinden bir armağan almış, büyüsü ve kanı sayesinde tüm Hesperinlerin yaratılmasına yardım etmişti.

Lio kim oluyordu da bu hayatları kendi ellerine alıyordu? "İyi bir benzerlik," dedi arkasından bir ses.

Lio heykelden uzaklaşıp onun yerine canlı bir anıta baktı. Bir elini kalbinin üzerine koyarak derin bir şekilde eğildi ve bu onu heykelin göz hizasına getirdi. "Annassa Alea."

Kraliyet kıyafeti, Hagia Boreia'nın Prisma'sı olarak giydiği sade beyaz cübbeydi. Tek tacı, Majesteleri'nin siyah örgüsüydü. Trenini, ayaklarının altından sarkan beyaz saçları oluşturuyordu.

Kalbi hâlâ atan tek Ritüel ilk kanıydı ama yine de gülümseyebiliyordu ve şimdi Lio'ya gülümsüyordu. "Babanın eserleri arasında en sevdiğimlerden biri. Anastasios böyle övgü dolu bir portreyi takdir ederdi. Ama eski dostum da benimle aynı fikirde olacak ki, Apollon'un şimdiye kadar yaptığı en iyi heykel bu gece daha sonra söz alıp konuşacak."

"Beni onurlandırdınız." Lio başını eğdi.

Ona sözlerinin kendisi için ne kadar önemli olduğunu söylemek istedi, özellikle de bu an. Ama gece bitmeden kadının kendisine olan güvenini kaybedip kaybetmeyeceğini bilmiyordu.

"Bilgeliliği damarlarında aramak varken, neden taştan gözlere bakasın ki?" diye sordu.

"Kendi damarlarımdan şüphe ettiğim zamanlar oluyor."

"Hepimiz öyle yapıyoruz. Ama bu Tanrıça'dan şüphe etmekle aynı şey." arasında yürüdü ve şefkatli ellerini başlarına dokundurdu. "Xandra hepinizin neyin peşinde dair tek bir kelime bile etmezdi. Sanırım Çember bu gece ender rastlanan bir olguyla, bir sürprizle karşılaşacak."

Galeriden indi ve halkının arasında yürürken yüzler umut, rahatlama ve sevinçle aydınlandı.

Lio amfi tiyatronun diğer tarafında aynı duyguların bir başka dalgasını hissetti ve Kraliçe Soteira'nın orada toplanan kalabalığın bir giriş yaptığını biliyordu.

Kimse diz çökmedi ya da secde etmedi ve "Majesteleri" sözleri burada duyulmayacaktı. Herkes ellerini kalplerinin üzerine koyarak tek bir selam verdi ve Kraliçelerine olan saygıları amfi tiyatronun her yerinden ses üstüne ses olarak yükseldi: *Annassa, Annassa, Annassa*.

Mak sırtıttı. "Herkesin sana güveni tam, Lio. Kraliçelerimiz bile."

Kia tekrar, "Beklenti yok," dedi.

"alsak iyi olur." Nodora Lio'nun ellerini sıktı. "Tanrıça size sesini ödünç versin."

Kia onun omzuna dokundu. "Gözleri yolunu gözlesin ve gerçeğin ışığını parlatsın."

"Onun karanlığı sizi korusun," dedi Mak ve Lyros birlikte.

"Size minnettarım dostlarım," diye yanıtladı Lio. "Uğruna çabaladığımız geleceğin hepimiz için iyi bir gelecek olması için dua ediyorum."

Anne ve babalarının arkasındaki yerlerini almak için bir adımla sıralardan indiler. Lio yerine oturduğunda babası elini uzatıp kolunu sıktı, annesi de gülümsedi. Eğer konuşmasının sonunu da aynı jestlerle karşıarlarsa, şükredecekti.

Lio, birçok kardeşinin arasında Lyros, Kia ve Nodora'yı gözden kaçırmamaya çalıştı. Mak'ın Kadi'nin yanına oturduğunu ve onu güldüren bir şey söylediğini gördü. Bakışlarını Nike'ın yanındaki boş koltuktan ayırdı. Lio, Kadi'nin Javed'le birlikte evde kalıp Zoe, Bosko ve Thenie'ye baksa daha mutlu olup olmayacağını merak etti.

Zoe'nin Argyros Evi'nde, yaşlıların dertlerinden habersiz, güvende hissettiğini düşünmek güzeldi. Tehlikeyi ona bu kadar yaklaştırmayı düşünmek zordu.

Ama bir gece, anlayacak yaşa geldiğinde ona, uzun vadeli barışı sağlama şansı için yakın tehlikeyi göze alamayacak kadar temkinli davrandığını açıklamayı düşünmek daha zordu. O gece geldiğinde, ona korkuya teslim olmadığını, aksine ona daha iyi bir gelecek inşa etmeye çalışacak kadar cesur olduğunu söyleyebilmek istiyordu.

BÜYÜKELÇİ DEUKALION'UN TEKLİFİ

Diğer teklifler sona erdiğinde, Lio Javed'e teşekkür mü etmek yoksa ona birkaç Güneş Darbesi mi yapmak istediğinden emin değildi. Susuzluk giderici gerçekten de Lio'nun iştahını kaçırmıştı ama duyularının yarısını da beraberinde götürmüştü.

İkinci Prenses Konstantina, annesinin Çember'deki sesi olarak Lio'yu yere davet ettiğinde, parşömen kutusunu ve aklını karıştırdı. Ayakları, bacaklarının ucundaki yün yumakları gibi hissediyordu. İkinci sıradan aşağı indiğinde etrafındaki sesler boğuk ve uzak geliyordu. Kendi kalp atışları da .

O kürsüye doğru ağır adımlarla ilerlerken prenses arkasındaki sırada oturan çocuklarından biriyle konuşmak için döndü. Lio'nun İmparatorluk kütüphanelerini tartışmak için burada olmadığını fark ettiğinde endişesi kaybolacaktı.

Körelmiş duyuları kalabalığın Kan Birliği aracılığıyla ona indirdiği darbeyi yumuşatırken, hepsi dikkatlerini ona çevirdi. Sevgi ve endişeleri, hayranlık ve ilgileri, Lio'nun üzerinde durmasına gerek olmayan tutarsız bir bütün halinde birbirine karıştı. Javed'e kesinlikle teşekkür edecekti.

Podyuma yaklaşırken ayağının takılmaması için bakışlarını yerde tuttu. İlk Kan Gülü mozaïği siyah mermer dikenlerini ve kırmızı mermer yapraklarını izleyen yaşlılara doğrultmuştu. Lio eninde sonunda onlara bakmak zorunda kalacaktı.

Parşömenlerin podyumdan düşmeyeceğinden emin olduktan sonra Başını. Argyros Amca ona herkesin alnına bakmasını, göz göze gelmemesini öğretmişti. Lio, Kraliçe Soteira'nın kara kaşlarını ve Kraliçe Alea'nın soluk kaşlarını geçip bakışlarını Prenses Konstantina'nın siyah ve beyaz gözlerine sabitledi.

beyaz ipek bir halka.

İkinci Prenses'in bu Çember'deki rolünü mücevherli bir taca ihtiyacı yoktu. Kraliçelerin hemen arkasındaki koltuğu, onların en büyük kızı ve Kraliyet Efendisi olarak başarılarının kalıcı tacıydı

Yargıç. Siyah teni, beyaz cübbesi ve soluk ipek kordonla bağlanmış koyu renk saçlarıyla Hesperine kraliyetinin vücut bulmuş haliydi.

Lio saygısını *feda* etmek üzereydi.

Onun muhteşem bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret edemedi. Çember sona ermeden önce orada göreceği muhalefeti zaten biliyordu. İkinci Prenses'in onayı paha biçilemezdi, muhalefeti ise mahvediciydi. Ona halkının güvenliğini tehdit edecek herhangi bir şey önermek siyasi bir intihardı.

Lio yıkımını mümkün olduğunca nazik bir şekilde davet etti. Kürsüye çağırdığı her konuşmacıdan beklediği resmi teşekkürü okudu.

Sözcükler ağzından daha yeni çıkmıştı ki, karşıdaki boş alan Prenses Konstantina'nın sağ tarafı aniden boş kaldı. Koltuğunda döndü ve amfi tiyatro şaşkınlık ve hoş geldiniz nidalarıyla inledi.

Lio, Rudhira'nın gri bakışlarıyla karşılaştı ve sıırttı. Orthros'un İlk Prensi, yanında Basir ve Kumeta olduğu halde Çember'e katılacak zamanı bulmuştu. Sahra kıyafetlerini ipekle değiştirmek için bile zaman ayırmışlardı.

Rudhira kan kırmızısı cübbesi, kan kırmızısı örgüsü, soluk teni ve şahin gibi yüz hatlarıyla hâlâ bir ölüm habercisi gibi görünüyordu. Ama o onların kurtuluş habercisiydi.

Xandra kraliyet eser kalmadan koltuğunu terk etti ve kollarını kardeşinin boynuna doladı. Annelerine saygılarını sunarken ona sarıldı.

Birlik'teki bir dalgalanma Lio'nun soluna bakmasına neden oldu. Argyros Amca'nın kaşlarını çatarak Rudhira'dan Lio'ya baktığını gördü.

Prens, Lio'nun konuşmasını dinlemeye gelmişti. Kimse şimdi bir İmparatorluk kütüphanesi teklifi beklemiyordu.

Basir ve Kumeta yerlerine giderken Lio'nun amcasıyla konuşmak için durakladılar. Argyros Amca şaşkın görünüyordu ve dalgalanma sarsıcı bir hal aldı. Kumeta, Argyros Amca'nın omzunu sıktı, ardından Usta Elçiler onun Ritüel kolları olarak yerlerini almak üzere arkasındaki sıralara tırmandılar.

Rudhira oturdu ve tüm dikkatini Lio'ya verdi. Kargaşa sustu.

Eğer yenilgiyle yüzleşmesi gerekiyorsa, Rudhira yanındayken yenilginin utanılacak bir yanı yoktu.

Lio elini gökyüzüne doğru kaldırdı. "Annassa, Birinci Kanlar ve kanın varisleri, Tanrıça'nın Gözleri altında beni dinlediğiniz için teşekkür ederim. Alatheia'nın

vicdanıma göre yalnızca doğruyu söylemeye gayret edeceğim."

Her nasılsa, kendisinden önce bu Çember'e sunum yapan herkesin söylediği ritüel sözler devam etmesine yardımcı oldu. Çünkü bu sözler bu gece yapacağı konuşma için doğruydı. Çünkü burada, halkına karşı konuşmaya hakkı vardı. Yanılıyor olsa bile dinlenmeye hakkı vardı.

"Bu gece Hesperine büyü ve zanaatının İmparatorluk kütüphanelerini geliştirip geliştiremeyeceğine dair bulgularımı sunmak üzere çağrıldım. İmparatorluğumuza daha fazla hizmet etmek için Kraliçelerimize bir hareket tarzı önermek benim için bir onurdur.

dostlar ve müttefikler." Lio, kütüphane önerisine ayırdığı parşömeni kürsünün önüne koydu. "Bulgularımı henüz açıklamamış olsam da her biliyorsunuz."

Argyros Amca'nın önünde eğildi. "Akıl hocam bu görevi bana vermeden önce ne önereceğimi biliyordu." Lio Annassa'nın önünde bir kez daha eğildi.

"Kraliçelerimiz bu gece ne söylersem söyleyeyim devam edeceğimiz bir hareket tarzına çoktan karar verdiler ve bundan herkes faydalanacak."

Lio kütüphane önerisini açtı ve yavaşça dönerek çoğunlukla boş olan parşömeni tüm Çember'e gösterdi. "Bu yüzden bu fırsatı sizi şaşırtacak sonuçlar sunmak için kullanmaya karar verdim. Sizden ricam Orthros'un daha önce hiç üstlenmediği bir hareket tarzını düşünün.

Kraliçelerimize henüz karar verilmemiş bir geleceğe, Orthros'un Tenebra ile ilişkilerinin kaderine karar vermeleri için çağrıda bulunuyorum."

Açıklamasını hiçbir şaşkınlık patlaması karşılamadı. Sadece bilmiş gülümsemeler, eğlenen bakışlar ve neredeyse duyulmayan birkaç istifa iç çekişi.

Lio ilk parşömeni bir kenara bıraktı. Yeni teklifini ve Cassia'nın yaptıklarının listesini önündeki podyumda . "Şimdi, şu anki savaştan kurtulmamızdan sorumlu olan kişinin adını vereceğim.

Mage Emirleri ve bu kişinin kimliğine dair reddedilemez kanıtlar sunun."

Amfitiyatro sessizdi ama Kan Birliği Lio'ya, boğuk duyularına rağmen, artık dikkatlerinin üzerinde olduğunu söylüyordu.

"O..." Lio nefesini çekti ve nihayet etrafındaki ışıltılı gözlere, yaşlanmayan yüzlere, endişeli kalplere baktı. Onun halkına. Onun insanları.

"Cassia Basilis, Hesperinlerin Tanrıça'dan bize vermesini isteyebileceği en iyi müttefik." Şok mu oldular, şüphe mi duydular yoksa şaşırdılar mı diye dinlemedi.

Bunca zamandır üzerinde çalıştığı gerçek teklifini sundu. Onlar adına yaptığı tüm işlerin ve ona yardım etmek için ihlal ettiği tüm kuralların gerçeğini. Mak ve Lyros'a söylemek ilk provasıydı, ailesine söylemek ise ikinci. Şimdi Lio hayatının performansını sergiliyordu.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Dili kurudu ve başı hafifledi. Javed'in iksiri çoktan etkisini yitirmiş olamazdı. En zor kısım hâlâ Lio'nun önündeyken olmazdı.

"Bu ışığında," dedi sonunda, "durumumuzun bir politika değişikliğini gerektirdiği açıktır.

Solorum'daki sempatizan, Tenebra'yı bizim adımıza etkilemesini daha da mümkün kılacak bir şey başardı. Sonbahar Selamlaması'nda yaşananlardan da anlaşılacağı üzere, onun cesur çabaları bizim kurtuluşumuz olsa da, kral kendi rotasında kararlı ve Ekinoks Zirvesi'ni çağırmayacak. Yine de Zirve, krallıklarımızı savaşın eşiğinden döndürmek, Tenebra ile sahip olduğumuz kırılğan fırsatı beslemek... Leydi Cassia ile yeniden temas kurmak için tek umudumuz.

"Böyle sıkıntılı zamanlarda, çatışmadan uzak durmak bizim yolumuzdur. Yapılması gereken doğru şey budur, zira bu, krizin tek panzehiridir. Büyücü Tarikatları'nın çatışmaya olan açlığı. Ben derim ki, her zaman yaptığımız gibi geri çekilelim. Ama Tenebra'yı da yanımızda getirelim.

"Bizi Zirve'ye ilk çağıran Tenebra Kralı ve Kraliçesi artık bu dünyada yaşamıyor. Biz hâlâ buradayız. İlk Ekinoks Yemini'nin ruhu yaşamaya devam ediyor ve biz de onun taşıyıcılarıyız.

"Hiçbir kral bizim için Zirve'yi çağırmayacak. Ne önemi var ki? Bırakın Kraliçelerimiz dünyayı masalarına getirsin. Bırakın Tanrıçamız halkımıza yaptığı gibi dünyaya da barış için rehberlik etsin.

"Bu vesileyle ilk Tenebran elçiliğini Orthros'a davet etmeyi öneriyorum."

Birlik'teki sarsıntı ayaklarının üzerinde sallanmasına neden oldu. Hespera ona yardım etti.

Gerisini söylemek zorundaydı.

"Yeni bir gelenek oluşturalım: Gündönümü Zirvesi. Tarihte ilk kez, bir grup ölümlü Tenebra ve Orthros arasındaki büyük uçurumu geçecek. Onlara anavatanımızın tüm güzelliğini ve iyiliğini göstereceğiz ve kılıçlarını bırakıp bırakmayacaklarını göreceğiz. Hespera'ya bakıp da değişip değişmeyeceklerini göreceğiz. Kış Gündönümü geldiğinde, yeni bir vatan için yeni bir yemin etmeye hazır olup olmadıklarını göreceğiz. dönemi."

Ritüel İlk Kan Eidon'un heykeline baktı. Argyros Amca'nın yüzündeki ifadeyi görmek için Aya Anatela'nın Prismos'unun ötesine bakmaya henüz cesaret edememişti.

"İşte gördünüz. Benim gençlik vizyonum. Tenebran kalplerinde hala atan iyiliğe olan inancım. Ancak inanmak ve umut etmek yeterli değildir. Acı tecrübelerden öğrendiğimiz bilgelikle ideallerimize giden yolu açmalıyız. Ama . Harekete geçmeliyiz, ancak bunu kayıplarımızın bize öğrettiği ihtiyatla yapmalıyız."

Güvenlik önlemleri için önerilerini sıralamaya devam etti. Gerçekten de az önce yapmıştı - Çember'den, kurtlar gibi koğuşun arkasındaki büyücüleri ve savaşçıları sürüye getirmesini istemişti. Ama onların güvenliğini aşındırmaya hazırды.

Güvenlik planının her bir dayanılmaz ayrıntısında öfkeden çılgına dönüyordu. Onlar nezdinde inandırıcılığını tamamen kaybetmeden önce kelimeleri telaffuz için acele etti.

"Anneler, babalar, kız ve erkek kardeşlerim, korkunuzu hissediyorum. Böylesine tehlikeli adamların genç kız kardeşim Zosime ile denizin aynı yakasını işgal etmesine izin verme düşüncesi beni dehşete düşürüyor. İşte bu yüzden Tenebran elçiliği Hesperine süt çocuklarından ve yeni doğanlardan her zaman ayrı tutulacaktır. Ziyaretçilerle temas kuran herkes en azından kendi güçlerine hakim inisiyeler olmalıdır. Ayrıca İmparatorluğumuzun İmparatoriçe'nin Tenebra ve Cordium politikasına sıkı sıkıya bağlı kalarak, konukların yeni elçilikle yolları asla kesişmez."

Lio güvenlik protokollerini sıralamayı bitirdiğinde, artık gökyüzünde Alatheia'nın takımyıldızını göremiyordu. Gerçekten o kadar uzun zamandır mı konuşuyordu?

"Yine de cevaplanması gereken bir soru var. Kral Lucis davetimizi kabul edecek mi? Kabul edeceğinden hiç şüphem yok.

"Tarikatların desteğini istiyor ve onlar da savaş istiyor. Barış için gösterdiğimiz yeni çabayı şiddeti körüklemek için yeni bir fırsat olarak görmekten başka ne ki? Kendi amaçlarına hizmet edeceğini düşünerek Orthros'a gelme fırsatına balıklama atlayacaklardır.

"Neden gelecekleri önemli değil. Önemli olan Tenebralıların buraya geldiklerinde ne görecekleri.

"Bu, kendimizi onların gözünde insanileştirmek için bir şans. Ölümlülerin hayal dünyasında yaşayan bir heyulaya karşı savaş için destek toplamak kolaydır. Savaşçıları tanıdıkları isimlere ve yüzlere karşı bir araya getirmek ya da büyücüleri kendi tanrılarının konuştuğu dilde dua edenlere karşı kıışkırtmak o kadar kolay olmayacak. Tanrıları ikna etmek daha da zor olacak. özgür lordlar, Tenebra'da daha önce hiç görülmemiş kârlı yeni ticaret anlaşmalarına ve mallara karşı çıkmaya başladı. Cordium'un kasasını doldurmak varken neden kendilerininkini? Kuzeyle ilgili kâbuslarını dinlendirmek neden güneyli büyücülerin savaş hayallerini gerçekleştirsinler ki?

"Kral ve Cordian fanatikleri fikirlerini değiştirmeyecektir. Ama Tenebralılar değiştirebilir. Onların zihinleri ve kalpleri uğruna savaşmaya değer.

"Ve eğer bu savaşı kaybedersek, başka hiçbir şey başaramazsak, bunu teklifimi onaylamak için son bir neden olarak düşünün." Lio Rudhira'ya baktı. "Prens'in Hücumu eve dönmemiş bulmak için her gece kanlarını döküyor. Halkımızdan herhangi biri ulaşılamaz olduğu sürece, Hücüm'un işi bitmiş sayılmaz. Birinci Prens aramaya devam ederken, düşmanlarımızı burada, düşman topraklarında kalan Hesperinelerimize zarar veremeyecekleri kalemizde tutmaktan daha güvenli bir yer var mı? Zaman kazanmak için daha iyi ne geciktirebiliriz?

Yurtdışındaki Orthros, burada Cordium'un elini kolunu bağlayacak uzun ve yorucu bir diplomatik olaydan daha mı iyidir? Tarikatlar kendilerinden bazıları merhametimiz altındayken bir savaş başlatmaya cesaret edemezler, çünkü misafirlerimizin rehineler ya da şehitler.

"Cordialıların Orthros'a kendi adamlarını göndereceklerini kimse inkâr edemez. Biz göndereceğiz.

Tenebra'nın büyücülerini bizimle bağlarını yenilemeye davet ediyoruz ama onların arasında Tenebralı kılığına girmiş Kordialı büyücülerini de kabul edeceğiz." Lio sırayla Dalos'un yanında savaşmış olan elçilik mensuplarının her birine baktı. "Bunun geręekleřmesine ihtiyacımız var. Aithourian Çemberi'nin bir üyesinin gücünü bizden nasıl gizleyebileceğini keşfetmeliyiz. Eğer kılık değiştirmiş Aithourianları buraya getirirsek, en iyi bilginlerimiz onları ilk elden gözlemleyebilir ve sırlarını açığa çıkarabilir."

Lio teklifine baktı. Konuştuğu süre boyunca göz ucuyla bile bakmamıştı. Kendisine çok daha yakın bir yerde yazılı olduğunu tahmin ediyordu.

Sonunda kendini Argyros Amca'ya bakmaya zorladı. "Sevdiğimiz herkes koğuşun arkasında güvende olana kadar pes etmemeliyiz. Barış için savaşmaya devam etmeliyiz. Barış imkânsız olduğunda bile, barış umudu bizi çok uzaklara taşır. Bin altı yüz yıl önce bizi Orthros'a taşıdı. şimdi de Tenebran elçiliğini Orthros'a taşsın."

Argyros Amca'nın yüzü de anıt heykeller gibi taştan yapılmıştı. Lio orada hiçbir duygu izi göremiyordu. Ne destek ne de öfke belirtisi. Hiçbir şey yoktu.

Baş dönmesi geri gelmişti. Çemberi Lio'nun etrafında döndürdü ve son içkisini boğazına doğru fırlattı. Geri indirdi. Söyleyecek bir şeyi daha vardı.

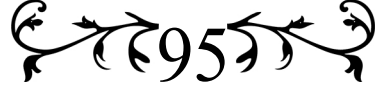
"Oylarınızı kullanmadan önce, konuyla ilgili bir geręeęi daha açıklamam gerekiyor. Bulgularımı mümkün olduğunca tarafsız bir şekilde sunmaya çalıştım ve

Sadece halkımızın yararına olacak şeyleri öneriyorum. Bununla birlikte, teklifimi değerlendirirken göz önünde bulundurmanız gereken olası bir önyargıyı kabul etmeliyim."

Lio'nun kol ve bacaklarındaki hisler bir anda geri geldi. Damarları özlemle alev alev yanıyordu. Onun için.

"Cassia ile yalnızca işbirliği yapmadım. O da benimle paylaşma şerefine nail oldu. O benim için halkımızın bir müttelikinden çok daha fazlası. O sadece Zirve sırasında hayatlarımızı kurtaran ve Orthros'a yeni çocuklarımızı veren kahraman değil." Anne ve babasının arkasındaki boş koltuklar gözlerinin önünde bulanıklaştı. "O, bu Çember'de sonsuza dek yanımda oturacağını umduğum ortağım. Benim kanım Komnena Hanesi'nin geleceği olduğu kadar, onunki de öyle. Onun kanı benim geleceğim. Orthros'a geldiğinde, onu Hesperinlerin bir dostu olarak değil, bir Hesperin olarak karşılayacağınızı umuyorum, çünkü ona Armağan'ı sunmam dışında hiçbir şey onun benim için kim olduğunu onurlandırmaya yetmez."

Çember'in Cassianın onun Lütü olduğına dair daha fazla kanıtı ihtiyaç duyması ihtimaline karşı, Özlem o anı seçerek Lio'yu dizlerinin üzerine çöktürdü ve ardından bilincini kaybetmesine neden oldu.

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Hesperinler bu şartlara bağılı kaldıkları sürece, tüm toprakları dolaşabilirler.

Tenebra Kralı'nın yönetimi altında zulüm korkusu olmadan. Gerekirse bu Yemini herhangi bir şekilde ihlal ederlerse, kralın büyücülere, savaşçılara ve Tenebra'nın adalet arayan tüm tebaasına karşı korumasını kaybederler.

-Ekinoks Yemini OceanofPDF.com

KAN ARGYROS'UN OYU

Lio'yu uykusundan uyandıran ses sıcak, zengin ve alçaktı. Bu nazik çağrışı her yerde takip edebilirdi. Eğer şimdi uyanırsa, teninde bir savan rüzgârı hisseceğinden ve tepesinde güney takımyıldızlarını göreceğinden emindi.

Gözlerini açtığı anda Kraliçe Soteira'nın üzerine eğildiğini gördü. Nazik ve güçlü elini yanağına dokundurdu. Teni siyahtı ve gece gökyüzü kadar serindi. Saçlarındaki süsler ona yıldızlar gibi parılıyordu ve siyah cübbesindeki metalik işlemeler onları yansıtıyor gibiydi.

Sayısız örgü, başını taçlandıran karmaşık kuleyi oluşturuyor ve en altta Kraliçe Alea'nın örgüsüyle çevreleniyordu. Lio bu kadar yaşlandığında, kendisinin de tutması gereken bu kadar çok sözü olup olmayacağını merak ediyordu.

"Annassa, Gece Çağrın daha önce duyduklarıma hiç benzemiyor." Ona muhteşem güzellikte bir mucize daha bahsetti. Güldü.

"Argyros'a böyle dediğimi söylemeyin ama bu alanda geliştirebilir."

Lio yattığı yerde biraz hareket etmeye çalıştı. Altında bir yatak vardı. Etrafına bir göz attı. Sağında ve solunda bir sıra boş yatak uzanıyordu ve tavandan tabana pencereler odayı rahatlatıcı bir ışıkla dolduruyordu. Şifa Mabedi'bir salon. "Aylardır hissetmediğim kadar iyi hissediyorum."

"Bir şifacının ilgisi için çok gecikmişin."

Sadece bir şifacı değil. Şifacı. Annassa Alea'yı ve tüm Hesperine türünü ölümün eşiğinden döndüren kişi.

Vücudu eski haline dönmüş olsa da, kendini derinden sarsılmış hissetti. "Beni kurtarmak için sadece senin gücünün yeteceği kadar çok mu ileri gittim?"

"Çok yaklaşmıştın. Eğer bu kadar güçlü bir iradeye sahip olmasaydın ve yaşlı bir ilk kanın çocuğu olmasaydın daha da yakın olabilirdi. Bu geceden itibaren ailenizin kanıyla beslenmeye devam edecek ve benden düzenli olarak şifa alacaksınız."

Yani zamanı kısıtlıydı. çalıştı. "Gücün için minnettarım Annassa. Beni Çember'e geri götürecekt."

"Bırak da iyileşme sürecim senin üzerinde biraz daha çalışsın." Ellerini onun omuzlarına koydu.

Lio kendini tekrar yataırken buldu. "Annassa, oy-"

"Henüz yapılmadı. Apollon ve Komnena'ya büyümün sizi, size İçkiyi vermeye gelmeden önce konuşmalarını yetecek kadar koruyacağına dair güvence verdim."

"Ailem konuşma mı yapacak?"

Rudhira Kraliçe Soteira'nın yanında belirdi ve bir elini onun omzuna dokundurdu. "*Bamaayo*, Çember'e dönmeniz gerekirse memnuniyetle onunla birlikte beklerim."

Ayağa kalktı. "Seni şimdilik Ritüel babanla baş başa bırakıyorum, Lio."

"Annassa," diye yalvardı ona.

Ona gülümseyerek bekledi.

Lio sık sık Kraliçelerden bilgeliklerini isterdi ama nadiren sorgulardı. Bu gece, "Teklif ettiğim şey hakkında kararınız ne olacak?" diye sorma cesaretini buldu.

"Önce bekleyelim ve Çember'in ne diyeceğini görelim." Döndü ve bir elini oğlunun yüzüne dokundurdu, koyu siyah teni oğlunun buz gibi solgun yüz hatlarına tezat oluştuyordu. "Burada olmana sevindim."

Yanağına kondurulan bir öpücüğü kabul etmek için eğildi. Kraliçe Soteira, arkasında Birlik'te gücünün kokulu bir izini bırakarak ortadan kayboldu.

Prens sandalyeye oturdu ve uzun bacaklarını önüne uzattı. Aşınmış Tenebran binici çizimleri elbisesinin eteklerinin altından kendini gösterdi. ipek cübbesi. "Aileniz gerçekten de teklifinizi destekleyen adresler veriyor."

Lio rahat bir nefes aldı. Kendi soyunun oyunu almıştı. Ve prensin de öyle olmasını umuyordu. "Rudhira, geldiğin için çok minnettarım. Ama seni görevinden almak gibi bir niyetim yoktu. Durumumu açıkladığım son mektubumu gönderdiğimde, bana canlı olarak cevap vermeni beklemiyordum."

"Seni almaya geldim. Ve Apollon'u, ben seni Cassia'yı almaya götürürken Komnena ve Zoe ile burada kalması gerektiğine ikna etmek için. Ama bu arada kendi çözümünüzü bulduğunuzu görüyorum. Şaşkınlığımı hayal et. Planınızın benimkinden daha yıkıcı olduğunu keşfettim. Buraya Circle için zamanında gelmem iyi oldu, çünkü benim oyuma ihtiyacınız var."

"Desteginize güvenebileceğimi biliyordum."

Rudhira kaşlarını kaldırdı. "Aithourianları menzile fırsatına balıklama atlayacağımı biliyor muydun?"

"Alınma demek istemedim."

"Alınmadım."

Lio başını yastığına yasladı. "Peki, planım hakkında ne düşünüyorsun, gerçekten?"

Lio'ya yarım bir gülümseme verdi. "Ritüel baban olarak, böyle önemli bir olayda bilgelik pınarından cesaret verici sözler söylemem gerektiğini düşünüyorum."

"Babamla tarladayken ondan güzel gerçekler istediniz mi?"

"Yeteneğine kavuşmuş bir Hesperine gibi konuştun ve ben de sana öyle cevap vereceğim. Bundan sonra kendinize doğru şeyi yapıp yapmadığınızı soracağınız pek çok gece olacak. Sizi rahatlatmak için yeterli değilim, zira ben de sayamayacağım kadar çok karar hakkında aynı soruyu kendime soruyorum. Ancak kendi kararlarınızla boğuştuğunuz o zamanlar için bilmenizi istediğim bir şey var. Size minnettarım."

Lio şaşkınlıkla Rudhira'ya baktı.

Ayın ışığı prensin yüzündeki tüm gerginlik çizgilerini ortaya çıkardı. "Bunu kraliyet ailesi dışında duymayacaksınız ama bilmenizi isterim. Sonbahar Ekinoksu'ndan bu yana, Ayrılış'ı çağırmaktan söz ediliyor."

Lio çok hızlı oturdu ve başı döndü. "Bu olamaz. Böyle bir şey hiç olmadı. Bu, Son Savaş'ın her an yeniden patlak verebileceğinden hâlâ korktuğumuz kuruluş döneminden kalma bir acil durum planı. Elbette Kraliçeler Hesperinlerin Tenebra'daki zamanlarının sona erdiğini gerçekten ilan etmezler! Herkesi eve getirmenin ve sınırları kapatmanın geçici bir önlem olduğunu sanıyordum."

"Süresiz olması gerçek bir olasılık."

"Eğer durum buysa... Daire teklifim lehinde oy kullansa bile, Kraliçelerimiz onları geçersiz kılacak mı?"

"Bunu söyleyemem. Her soyun kendi soyu için en iyi olana karar verme hakkını korumak istedikleri için vetolarını esirgediklerini biliyorsunuz. Ama size şunu söyleyebilirim ki, siz konuşmanızı yapmadan sadece birkaç saat önce annelerim tüm Hesperinleri Tenebra'dan sonsuza dek çıkarmaktan söz ediyordu."

"Bunu anlayamıyorum. Türümüzün başladığı topraklar için verdiğimiz mücadelenin sonu."

"Kraliyet ailesi bu gerekliliğe ne kadar yakın olduğumuzu kimsenin bilmemesi gerektiği konusunda hemfikir. Ayrılışın gerçekleşmesi gerekmedikçe umutsuzluk yaymaktan kaçınmak istiyoruz. Cassia'ya söyleyebileceğinizi söylemeye gerek yok elbette. Sizin bildiklerinizi onun da bildiğini varsayıyorum."

"Sır bizimle son bulacak."

Merhameti asla alamayacak olan her Solia. Hayatı asla kurtarılamayacak olan her Cassia. Asla kurtarılamayacak olan her Zoe. Çok fazla değerli hayat.

Eğer bu onların yeni gerçekliği olacaksa, Hypnos'a siyasetle gideceklerdi. Lio Cassia'yı eve getirecekti.

"Peki ya Hesperitler?" diye itiraz etti. "Doğu Tenebrae'deki yerleşimleri sizin korumanız olmadan hayatta kalamaz. Sizinle birlikte yola da çıkmayacaklar. Orthros'taki Sığınak'ı kabul etmeme konusunda her zaman kararlı oldular. İnsanların Hespera'ya tapınmasını canlı tutma amaçlarından asla kendin söyledin."

"Bu, Hesperitlerin ya da Hesperinlerin yüzleşmesini istemediğim bir karardır.

Bu gece bir alternatif umudu sundunuz ve bunun için size minnettarlığımı ve oyumu sunuyorum. Diğerlerini sizin lehinize yönlendirmek için elimden geldiğince nüfuzumu kullandım. Bana sadık olan herkesin ve statüme sadık olan bazılarının oylarına güvenebilirsiniz."

"Size ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Bana henüz teşekkür etme. Korkarım ikimizin Solorum'a gitmemiz ve Cassia'nın planlarını bozmamız gerekebilir. Yeterli oya sahip olduğumuzdan hâlâ emin değilim."

"Belki tartışmalar sırasında daha fazla fikir değiştirebiliriz."

"Tartışmalar sona erdi. Tartışmalar gün doğumuna kadar devam etti ve gün batımında Meclis özel bir oturum için yeniden toplandığında yeniden başladı."

Lio kendini yataktan aşağı itti. "Oylama ne zaman?"

Rudhira savaşta güçlenmiş bir kolunu uzattı ve Lio'nun ayağa kalkmasına yardım etti. "Bir saat içinde."

"Kupa ve dikenler. Bu şifalı cübbeyi çıkarmam lazım. Resmi kıyafetlerim nerede?"

"Oylama için hazırlanmasına yardım edeceğim, Birinci Prens."

Argyros Amca birkaç adım ötede, başka bir pencerenin ışığında duruyordu.

Rudhira bir elini Lio'nun kolunun altında tutuyordu. Lio'nun amcasına başıyla işaret etti.

"Argyros." Durakladı. "Uzun zaman oldu. Eviniz nasıl?"

Lio dilini ısırdı. Rudhira dün gece geldiğinden beri ikisi gerçekten birbirleriyle tek kelime konuşmamışlar mıydı?

"Bu gece bizi Lio ilgilendiriyor," diye yanıtladı Argyros Amca. "Apollon ve Komnena gelmeden önce onunla konuşmak istiyorum."

Rudhira tekrar başını salladı ve kapıya doğru yürüdü. Yanından geçerken Argyros Amca selam verdi ama prensin bakışlarıyla karşılaşmadı. Rudhira çıkışa ulaşmadan önce gözden kayboldu.

Argyros Amca pencerenin yanına gitti. Kendi zayıflığına lanet okudu, Lio yatağın kenarına oturmak için eğildi. Tanrıça, neden bu yüzleşmeyi şimdi, bu şekilde yapmak ? Sonunda akıl hocasıyla yüzleşmesi gerekiyorsa, neden koşullar onu en azından biraz rahat bırakmıyordu?

Saygınlık mı?

O an gerçekten gelmişti. Amcasıyla hayatı boyunca süren ve Zirve'den sağ çıkan bağı... bundan sonra asla eskisi gibi olmayacaktı.

Bir kayıp duyusunu Lio'nun nefesini kesti ve bir ölümlü gibi havaya ihtiyacı olduğunu hissetti.

Argyros Amca'nın saç örgüsünün arkasına baktı ve ne söyleyeceğini düşünmeye çalıştı. Kan Birliği acıyordu. Argyros Amca acıyordu.

Lio onu incitmişti.

En sonunda amcası konuştu. "Sana öğrettiğim her şeyi paradigmanın temellerini sarsmak için nasıl da ustalıkla kullandın."

Lio af dilemek için ağzını açtı. Ama bunu yapmayacağına yemin etmişti. Özür dilemesi gereken onun teklifi değildi.

Amcasını incittiği için geri adım atmadan nasıl özür dileyebilirdi?

Argyros Amca yüzünü ona döndü. "Sen ve Cassia Hesperine ve Tenebran ilişkilerinde devrim yaratmak için mükemmel bir pozisyon aldınız ve Çember ikinizi de başınızı okşayarak koğuşun arkasına tıkarak size teşekkür etmek istiyor. Meslektaşlarım teklifinizin bir ucundan tutup diğer ucuna giderek saatlerini boşa harcadı. Hepimizi bu ıstıraptan kurtarabilir ve saçmalıklarını basit bir 'Corona donana kadar olmaz' ile özetleyebilirlerdi.

Kendilerini karmaşık karşı argümanlarla meşgul ediyorlar, böylece

Basit gerçeği görmezden gelin: Bu gece söylediğiniz her şey doğrudur.

Hypatia'nın üçüncü konuşması sırasında amfi tiyatrodan ayrıldım. Onların sözde tartışmalarına kendime ait tek bir sözle onurlandırmak istemedim. İşte bu yüzden bu akşam oylamadan önce konuşacağım, böylece son sözü ben söyleyebilirim."

Bu Lio'nun sesini bulmasını sağladı. "Son sözleri benim adıma *siz mi* söyleyeceksiniz?"

"Başka birinin bunu yapmaya cüret etmesine müsamaha göstermeyeceğim. Ayrıca, başka bir konuşma yapacak durumda değilsiniz."

"Lyta Teyze sizin katılıyor mu? Tenebran elçiliği koğuşun içindeyken Stand'ın bizi korumasını taahhüt etmeye istekli mi?"

"Teyzen, Nike'ı avlayan büyücüler için Stand'ın onları gözetleyebileceği buradan daha iyi bir yer olmadığını kabul ediyor. Lyta önerdiğiniz güvenlik önlemlerini iyi düşünülmüş buluyor ve bunları memnuniyetle uygulamaya hazır. Çember'in histerik tavırlarına tahammülü yok. Diplomatik davranmayan herhangi bir büyücünün tehlike oluşturacak kadar uzun süre hayatta kalamayacağını onlara açıkça belirtti."

Lio, Blood Argyros'un oyunu aldı. Elbette bu zafer anlamına geliyordu.

"Amca.

Size nasıl teşekkür edebilirim?"

"Bana teşekkür edecek bir şey yok."

Argyros Amca neden taş takınmıştı? Eğer teklifi onaylamadıysa, sorun ne olabilirdi?

Birlik'teki bu taze yaranın kapanması ne kadar sürer? Hiç kapanır mı?

"Amca," diye başladı Lio.

Argyros Amca elini kaldırdı. Lio'nun resmi cübbesi yatağın üzerinde onun yanına düştü.

"geldi," dedi Argyros Amca.

ORTHROS'UN GELECEĞİ

Lio amcasının konuşmasını ASLA UNUTMAYACAKTI. Hayatını Gümüşdil'in kelimeler üzerindeki ustalığına özenerek geçirmişti. Bu gece, amcasının tüm o belagatini bir fikrini desteklemeye adanmasını dinledi. Amcasının konuşmasını dinledi sihirli bir dil gibi konuşuyor ve Birlik içinde çözülmeden bıraktıkları acıyı hissediyordu. Ancak bu acı Argyros Amca'nın konuşmasının gücünü azaltmadı. Bir şekilde her tartışmasının arkasındaki güç buydu.

Argyros Amca konuşmasını bitirdiğinde Lyta Teyze'ye katılmak üzere yerine geri döndü. Lio Çember'in ortasında tek başına duruyordu. Ama yalnız değildi, hem de hiç.

Prenses Konstantina kaşlarını çattı ama resmi işlemlere devam etti. "Tanrıça, en güçlü ilk kandan en küçük çocuğa kadar hepimizi duyuyor. Soyları adına oy kullanma yetkisi olmayanlar, söz konusu teklife desteklerini göstermek istiyorlarsa öne çıksınlar."

Lio'nun Deneme kardeşleri ve onlarla birlikte Kadi piste çıkan ilk kişilerdi. Mak ve Lyros, Çember'in görmesi için ellerindeki silahları kaldırdı, ardından Lio'nun önündeki podyuma yerleştirdi. Kadı kalabalığı Nike'ın terk edilmiş mızraklarını gösterdikten sonra onları da kürsüye ekledi.

Mak'ın sesi sanki savaş meydanında büyük bir orduyu toparlıyormuş gibi duyuluyordu. "Hippolyta'nın Kürsüsü'nden bizler, koğuştta ya da içinde türlü tehlikeyle yüzleşmeye hazırız. Ziyarete gelen birkaç savaşçı ve büyücünün tehdit oluşturmamasını sağlamak bizim için bir şey ifade etmez. Bizim Efendi Vekilharcımız gibi

Yurtdışında gerçek bir tehlikeyle karşı karşıya olan Pherenike, her gece onur ve cesaretle kanlarını döküyor. Görevimizi ihmal etmiş oluruz. onlara evimizdeki müstahkem mevkimizden mümkün olan her türlü desteği sunmazsak. Düşmanı uzaklaştırmak için bu şansı kullanmazsak onları başarısızlığa uğratmış oluruz."

Lyros etrafına bakındı, birinci kanlardan gelenlerin ciddi ve düşünceli yüzlerini inceledi. "Yüzyıllardır Kan Argyros'tan olmayan ilk Vekilharç benim. Kanla doğan Atalanta, Stand'a hizmet etmek için hayatını verdiğinden beri

Hesperine değil ama Hippolyta'nın kendi çocukları onun eğitimini istedi. Kendi soyumun resim ve heykel sanatları yerine savaş sanatlarını seçtiğimde. Orthros'u korumak için yemin ettim. Kendimi güvende tutmak için değil, en güvenli hareket tarzını seçmek için değil, halkımızın iyiliği için her türlü düşmanla yüzleşmek, her türlü riski kabul etmek için. Stand, Hesperine türü için şiddetin yükünü omuzlamaktan asla korkmadı. İnanıyorum ki birinci kanlar da bu oylamanın yükünü omuzlayın. En güvenli hareket tarzını seçmeyin. Bunun yerine Orthros'u koruyun."

Ardından Kia dışarı çıktı ve Alatheia'nın küçük heykelini podyuma yerleştirdi. Büstü annesine bakacak şekilde çevirdi. "Orthros sapkınlık üzerine inşa edildi. Âlimlerimiz her kuralı sorguladı ve büyücülerimiz her sınırı zorladı. Kurucularımız eski çağın küllerini üzerlerinden savurdular ve tamamen, harika bir şekilde yeni bir şey yarattılar. Şu anda o bilginlere, büyücülere ve kuruculara bakıyorum. Ve yine de, bu insanları tanımakta güçlük çekiyorum.

tarih metinlerimdeki kahramanlar. Size soruyorum, siz hala kafir misiniz?"

Saldırı, Hypatia'dan dışarıya doğru dalgalanarak Birliği bozdu. Lio dilini ısırды. Kia büyüklerini davaya kazandırmak yerine onları kızdırabilirdi. Ama söz söylemek onun hakkıydı.

"Sorgulamaktan korkuyorsak biz kimiz?" Kia talep etti. "Sınırlar koyarsak biz kimiz? Orthros'u yaratmayı bırakır ve eskimesine izin verirse ona ne olacak? Bu gece gerçekten Hesperine'e özgü tek hareket tarzı cesur olmak ve Gündönümü Zirvesi lehinde oy kullanmaktır."

Sonunda Nodora elinde el oyması ocarınalarından biriyle geldi. Enstrümanı podyuma koymadan önce Ekinoks Zirvesi ile ilgili türküsünden bir parça çaldı. Bakışları Zephyran bölümündeki Ritüel annesini aradı ve buldu. Matsu bir elini parlak kırmızı dudaklarına bastırdı ve avucunu Nodora'ya uzattı. Parmaklarındaki dudak boyası lekesi kanı andırıyordu, tıpkı bir oy sözü gibi. Matsu'nun Grace'i de desteğini göstermek için elini önlerindeki korkuluğa uzattı.

Nodora mükemmel bir oyuncunun soğukkanlılığıyla konuştu. "Tüm insan ailem Ritüel annemi ve beni görmeye çalışırken öldü.

Archipelagos'tan kaçıp güvenli bir şekilde Orthros kıyılarına ulaştılar. Atalarımızın topraklarının izolasyonunu aşmaya cüret ettiler ve bunu hayatlarıyla ödediler. Takımadalar ve Orthros arasında bir zirvenin bile neler getirebileceğini hayal etmek için kendime izin verdiğimde, olasılıklar beni hayrete düşürüyor.

Ancak, Takımadalar bizimle hiçbir zaman diplomatik ilişki kurmadılar ve kurmayacaklar da. Tenebra'nın durumunda öyle değil. Elimizde bir fırsat var.

onların ve bizim halkımız arasındaki uçurumu küçültmek. Tenebra'nın kabul etmesi için en ufak bir şans bile varsa, onları davet etmeliyiz. Küçük bir adım bile

başarılabilirse, onu almalıyız. Sevdiklerimin ve benim sonra, Orthros'u diğer topraklardan izole edecek hiçbir kararı desteklemeyeceğim."

Nodora'nın açıklaması birçok genç Hesperin tarafından alkışlandı. Lio akranlarıyla birlikte alkışlayarak Deneme kardeşine hayranlığını ilettiler. Yaşlılar, Kan Birliği'nde bir taziye dalgasıyla ailesinin fedakârlığını kabul etti. Onunla aynı fikirde olsunlar ya da olmasınlar kayıplarını onurlandırdı. Bunun sadece onun yapabileceği bir argüman olduğunun farkındaydılar. Onları harekete geçirmişti.

Lio'nun kuzenleri ve arkadaşları konuştuktan sonra, şaşkınlık içinde, diğer Hesperinlerden oluşan bir alay da onları kürsüye kadar takip etti. Çoğu kendi yaştıydı, diğerleri ise Kadi'nin neslindendi ve sessizce Her birine teşekkür etti. Ailelerini tanıyordu ve ebeveynlerinin nasıl oy vereceğinden şüpheleniyordu. Birinci kanlarının iradesine karşı desteklerini göstermenin onlar için nasıl bir cesaret gerektirdiğini biliyordu.

Prences Konstantina, Lio'nun son yandaşlarının da yerlerine oturmasını izledi. "Bırakın birinci kanlar güç ve hayat verdikleri kişiler adına konuşsunlar ve oylarını kendi soyları adına kullansınlar."

Xandra parmağını ilk batıran oldu ve onayını belirtmek için önündeki beyaz mermer korkuluğu kanla lekeledi. Rudhira da aynısını yapmak için hiç vakit kaybetmedi. Lio, Anastasios'un arkasındaki taşta anne ve babasının kanının birbirine karıştığını gördü. Arkalarındaki sıralarda, Babalarına Armağanlarını borçlu olan bağımsız soylardan kırmızı damlacıklar belirdi. Argyros Amca ve Lyta Teyze başparmaklarını korkuluklara birlikte bastırdılar, sonra Basir ve Kumeta, sonra da kendi bölümlerindeki diğerleri.

Hava Hediye'nin kokusuyla doldu ve Lio kıpkırmızı lekeleri saydı, onları dökülmemiş kanla tarttı.

Kendi kanı damarlarında dondu, sonra hayal kırıklığıyla yandı. Hayır. Tüm bunlardan sonra olmaz.

Kaybedecekti.

Bir güç sarsıntısı Kan Birliği'ni sarstı. Kaynağa doğru baktı. Cassandra'nın parmağında kırmızı bir damlacık.

Elini kaldırdı ve kan damlasının önündeki taşa düşmesine izin verdi.

Sessizlik çöktü. Kimse kımıldamadı.

Sonra birden Lio baktığı her yerde kanlı oylar gördü. Ne olduğunu anlamadan önce, hayır diyenlerin sayısı bir elin parmaklarını geçmiyordu.

Dokunulmamış bir parça

Hypatia'nın önünde mermer duruyordu, ancak arkasındaki birçok parmaklıkta kan izleri vardı. Prenses Konstantina önündeki temiz taş dokunmadan, çocukları arkasında kıpırdamadan dururken, tüm kardeşleri ve aileleri ile kendi soyundan gelenlerin bir kısmı Rudhira ve Xandra'ya oylamada katıldı.

Sonunda ellerini kaldırdı. Kan ışık kürelerine dönüştü ve her seçmenin önünde yükseldi.

Kimse sonuçtan şüphe duymasa da, geleneklere göre yaşlı ilk kanların her birinin en büyük çocuğunun ayağa kalkması ve soyları ve kolları adına yüksek sesle sayması gerekiyordu. Kia'nın, Nodora'nın ve Lyros'un en büyük Kardeşler sayımlarını yapmak için ayağa kalkarken, Kadi Nike'nin yerine durdu. Cassandra'nın kollarından biri Prometheus için bu görevi yerine getirirken, Kan Komnena'nın bir kolu da Lio'nun yerine sayım yaptı.

Lio, kürsüden sessizce gözlemlene şerefine nail olarak Prometheus yıldızlardan onunla birlikte izledi. Lio, Cassandra'nın bakışlarıyla karşılaştı ve ona duyduğu minnettarlığı Kan Birliği'ne döktü. Cassandra ona gülümsedi ve memnuniyet ifadesiyle koltuğuna geri yaslandı.

Birlikte nadir görülen bir manzaraya şahit oldular. Kraliyet oylarını İkinci Prenses değil, Birinci Prens sayıyordu. O ve kız kardeşi birbirlerine suçlayıcı bir bakış attılar.

Sonunda Prenses Konstantina döndü ve Kraliçelere baktı, aurası yalvarıyordu. "Annassa, isteğiniz nedir?"

"Bunu Tenebra ve Cordium'a bildireceğiz," dedi Kraliçe Soteira. Kraliçe Alea onun elini tuttu. "Bunu bizim ağzımızdan duysunlar."

Prenses Konstantina'nın dönüp tekrar kalabalığa bakması büyük bir çabaya mal olmuş gibiydi. "Büyükelçi Deukalion, Birinci Elçi Komnenos, Çember... ve Kraliçeleriniz... teklifinizi onayladı. Tanrıça'nın Gözleri halkınızın önüne koyduğunuz yolu izlesin."

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Bir hanımefendi her zaman kraliçeyi onurlandırır.

-Solia'nın Cassia'ya talimatları

OceanofPDF.com

ZAFER İÇİN KAYNAKLAR

O uyurken KRAL NE söylemiş ve NE yapmıştı?

Cassia gözlerini her zaman uyandığında ilk aklına gelen soruyla açtı. Aniden çarpan kalbini mantığıyla sakinleştirdi. Uykusuzluktan hastalanırsa onu yenemezdi. Aynı anda her yerde olamayacağını kabul etmeliydi. Boşa giden fırsatlarla yüzleşmeliydi. Elinin uzandığı yer ocaktan daha uzaktaydı ve kralla karşı planı, onun kendini suçlayan sözlerinden daha fazlası üzerine kuruluydu.

Bu şimdi her daha doğruydı. Artık ne pahasına olursa olsun son çareye . Yükselme ve ilerleme zamanı.

Vücudu hareket etmeyi reddetti.

Her seferinde bir gün, diye kendini uyardı.

Bu neredeyse bitmek üzereydi. Odasındaki ışık alacakaranlık rengindeydi. Akşam karanlığında, Chrysanthos'un kralla bir randevusu vardı. Kaçırıldığı uyku, konferans sırasında onu ayakta tutacaktı.

Ancak odağını sadece önümüzdeki birkaç saate indirgemesi bile uzuvlarını harekete geçirmeye yetmedi.

Bir süre daha orada yattı ve tekrar denedi. Hâlâ deneyecek gücü vardı. Bu kesinlikle iyiye işaretti. Artık içinde bir şey kalmadığında çaba gösterirse, o zaman hareket tarzını gerçekleştirmek için gerekli içsel kaynaklara sahip olmadığından gerçekten endişe duyacaktır.

Duyguları henüz son nefesini vermemişti. Onun güçlü, asi ve Bir zamanlar bir zayıflık ve hem mantığına hem de bedenine bir tehdit olarak gördüğü hain duygular. Artık onların da kendisine güç verdiğini biliyordu.

Öfkesine uzandı. Buna her zaman güvenebilirdi.

Boşluğa battı. Aşağıda onu daha kötü bir şey bekliyordu. Bunu neredeyse hissedebiliyordu. Kayıtsızlık.

Öfkesinin onu ayakta tutamadığı anlarda, işte böyle bir kadındı.

Cassia alçı tavana baktı ve akşam kuşlarının sesini dinledi penceresinin dışında. Yataktan kalkmak için gösterdiği çaba ile henüz hareket etmemiş olan bedeni arasındaki mesafeyi düşündü.

Nesi vardı onun? Bu halsizliğe her geçen gün nasıl daha fazla teslim olabiliyordu? Vücudu onu nasıl böyle yüzüstü bırakabilirdi?

Lio'yla sevişen bedeni. Onu doyurmak için, güllerini hayata döndürmek için, Hesperinlerin Dalos'a karşı büyüsünü güçlendirmek için kanayan bedeni. Onun bedeni, bir cinayet deliğinden tırmanıp Glif taşını kurtaracak gücü.

Cassia yataktan kalktı.

Hazırlıkları her zamankinden daha uzun sürdü ve adımları gizli geçitlerde sürüklendi. Ama tam Chrysanthos güneşe doğru yürürken kralın şöminesindeki yerine varmayı başardı.

"Üç gün oldu," dedi kral. "Cadıyı bulabildiniz mi?"

"Hayır," diye cevap verdi Chrysanthos, ama sesi endişeli çıkmıyordu. Aslında, ilgileniyor gibiydi. "Araştırmamız nihayet sonuç veronunla tanışmayı dört gözle bekliyorum. Solorum'un yeşil yolunda bir kâfiri yakalı ne kadar oldu, Basileus?"

"Bir sonrakini yakmamız uzun sürmesin."

"Kovalamacayı biraz uzatmamı istemediğinize emin misiniz?"

Daha uzun süre mi? Hesperli bir büyücü hakkında yaydığınız söylentiler gevşeklik oldukça etkili olduğunu kanıtlıyor. Cahil zihinleri Tarikatımla olan ittifakınıza ısındırmak için korku gibisi yoktur."

"Kâfirin ete kemiğe bürünmüş halini sunmak daha da ikna edici olacaktır. Krallık genelinde başlatılacağı kesin olan cadı avı da öyle."

"Tenebran büyücülerinizi meşgul etmek için faydalı bir uğraş. Kardeşlerim ve ben zamanımızı bu tür oyalanmalarla harcamasak eminim anlayışla karşılırsınız. Solorum Hesperite'yi ibretlik bir hale getirdikten sonra, daha büyük düşmanı avlamamıza izin vermek için ihtiyacınız olan tüm gerekçeye sahip olacağınızdan eminim. Biz konuşurken topraklarınızda başıboş Hesperinlerin kol gezdiğini çok iyi biliyoruz. Halkım onlarla sonunda savaşta karşılaşmak için sabırsızlanıyor."

Cassia bir gece daha Chrysanthos'un Lio'nun halkına zarar verme gerekçesi olmaktan kurtulmayı başarmıştı. Bir gece daha, onunla ölümlüler için hayatlarını tehlikeye atan Hesperinler arasında durdu.

Kral, "Yakında onları yok etme şansınız olacak," diye söz verdi.

"Kalp avcılarının hedeflerim için kendi şanslarını istediklerini duydum. Faaliyetlerinde artış olduğuna dair çok sayıda rapor var. Ekinoks Zirvesi'nden bu yana

Görünüşe göre kırmızı görüyorlar ve Orthros'a gidip gelen Hesperinleri durdurmak için pusuya yatmış bekliyorlar."

Kral küçümseyici bir hareket yaptı. "Çok yıllık bir fenomen. Her zaman kuzey sınırında dolaşan ve Hesperinlere karşı kendi kendini tayin etmiş muhafızlar olarak hareket eden kalp avcıları olmuştur."

"Ya da haydutlar ve gaspçılar olarak, anladığım kadarıyla. Acaba kaç tanesi bir Hesperine'in kalbini çalarak adını gerçekten hak etti ve kaç sadece sıradan suçlular."

"Bir cesedi kesmek ne kadar zor olabilir ki?"

"Ah, ama Hesperinler ceset bırakmaz, Basileus. Sadece onları öldürmüş olanlarımızın bildiği bir ayrıntıyı paylaşmama izin verin. Bir an Hesperine ölür, kalıntıları bir ışık parlamasıyla yok olur. Bazıları bunu Anthros'un ilahi hükmü olarak adlandırırken, diğer efsaneler bunun Aithouros tarafından onlara yapılan bir büyü olduğunu ve ebedi intikamı olarak ondan daha uzun yaşamaları için tasarlandığını söyler."

Bir büyücü, Hesperin en kutsal yönlerinden birini tanrısının ya da tarikatının büyüüne indirgemeye nasıl cüret eder? Chrysanthos ne cüretle Cassia'nın kendi kız kardeşinin, bir ölümlü olmasına rağmen, paylaştığı Merhamet'ten pay mı alacaktı?

"Ne olursa olsun," diye etti Chrysanthos, "eğer bir Hesperine'den herhangi bir fiziksel örnek toplamak istiyorsanız, bunu yaratık hala hayattayken yapmalı, sonra da sizi öldürmeden önce onu öldürmelisiniz. Tabii ki, kalbi çıkarmak

Bir Hesperine'i gerçekten yok etmenin birkaç etkili yolu vardır, kafa kesmek gibi. Ama imha etmenin saf zarafetiyle kıyaslandığında ne kadar ilkel taktikler. Bu kalp avcılarının güçlü, gaddar ölümsüzleri canlı canlı kesmekte başarılı olabilecekleri konusunda şüpheliyim. Bir sürü düşük doğumlu, Düzensiz ayaktakımı Hesperinlere karşı ne yapabileceklerini sanıyorlar?"

"Tazıları yeterince etkili, ancak bu melezler benim kulübelerimdeki soylu köpeklerle kıyaslanamaz bile."

"Kalp avcıları daha fazla üremek için her türlü bahaneyi değerlendirmeye hevesli görünüyor
dağ ormanlarını yağmalamak ve içki içmek için daha iyi bir yol bulabilmek için tazıları ve asker alımını artırın."

"Savaş çetelerinin köyün delikanlılarını hortumlaması çok uygun. Huzursuz gençlerin kalp avcılarının kardeşlik hayallerine kapılmaları ve Hesperinlere karşı şiddete yönelmeleri daha iyidir.
asmak için uğraşmam gereken hainler haline gelirler."

"Onları senin darağacından çok kendi çemberimin ateşine uygun görüyorum, Basileus. Kalp avcılarının savaş grupları kaba dinden dönme ve yasak doğa sanatlarının yuvalarıdır. Emir işlerine karışmaları onlara karşı harekete geçmekte tereddüt etmeyeceğim."

"Kalp avcıları işe yarar. Gerekirse hizaya getirilebilirler. Yaşlı Lord Severinus gibi bana sadık özgür lordların himayesi altında hareket eden pek çok kişi var. Onun sapkınlığın kökünü olan gerçek bağlılığını zevkinize uygun bulacaksınız. Eğer cadı avlarını onlara devretmeyi uygun görürseniz, o ve ev halkı büyücüleri bu çağrıya hevesle cevap vereceklerdir."

"Hesperit tehdidiyle ilgili konuşacak çok şeyimiz var. Siz de Krallar ve Büyücüler oyunu için benimle Güneş Tapınağı'na gelmek ister misiniz?

İkimiz de elimizde bir kadeh şarapla yönetim kurulunda daha rahat oluruz."

Chrysanthos'la birlikte ateşe. Kralı güneşten ve Cassia'nın erişiminden giderek daha fazla uzaklaştırdı. Dexion'un gelişinden önce bile kral, Krallar ve Büyücüler'in düzenli maçları için kraliyet büyücüsüne katılmaya başlamıştı. Erkeklerin strateji oyunu, tahtanın ve oyun taşlarının çok ötesine uzanan planlar ve çatışmalar için asırlık bir araçtı. Cassia, Anthros Tapınağı'nın duvarları arasında olup bitenlere karşı tehlikeli derecede kör ve sağırdı.

Kral cevap veremeden güneş kapısı çarparak açıldı. Chrysanthos ve Lucis içeri giren kişiye ters ters baktılar.

"Korkarım kesmek zorundayım Basileus," diye duyurdu kraliyet büyücüsü, askerlerini toplayan bir savaşçının ses tonuyla.

Tenebra'da kralın sözünü kesmek için eline geçen her fırsatı değerlendiren tek adam o olabilirdi. Görevlerinde yetenekli ve gayretliydi ama bunu biliyordu ve kendi önem duygusunu tatmin etmek için fazlasıyla hevesliydi.

"Şimdi sırası değil," diye uyardı kral onu.

"Sana bir mesajım var Basileus. Oldukça sıra dışı. Frigorum kalesine atadığınız usta büyücü bana haber getirmek için kuzey sınırımızdan buraya kadar geldi."

Muhafızlar arasında mırıltılar yükseldi. *Orthros. Canavarlar. Tehdit.*

Cassia ellerini yumruk şeklinde sıktı. Sadece hayati önem taşıyan bir mesaj bu kadar büyük bir büyü gücü harcamasını gerektirebilirdi.

Zamanı mı kalmamıştı? Önlemek için tüm gücüyle savaştığı felaket anı bu muydu?

Savaş çoktan başlamış mıydı?

"Konuş," diye emretti kral. "Bu bir işaret, Basileus."

"Fenerin yakılması için bir emir vermedim."

"Bizim değil, Basileus. Böyle bir şey ne Tenebra'nın tarihinde ne de efsanelerde hiç yaşanmadı. Ama meslektaşım geçişinin çilesi yüzünden bilincini kaybetmeden önce, bu gece olanları doğruladı. Hesperinler önce işaretlerini yaktılar."

Sessizlik çöktü. Cassia kendi kalp duydu. Beklentilerini hafifletmeye, onu çoktan ele geçirmiş olan özlemi bastırmaya çalıştı. Ama yapamadı.

İşaretin bir yıldız gibi berrak, beyaz bir ışık olduğu söylenirdi. Onu kendi gözleriyle hiç görmemişti ama şimdi hafızasında, bir Hesperine'in onun için kanından yaptığı böyle bir ışığı, ellerinde bir yıldız gibi görebiliyordu.

"Hesperinler konusunda uzman olan sensin, Dexion," dedi kral. "Bunu nasıl yorumluyorsun?"

"Onların da seninle aynı şeyi kastettiğini varsayabilirim Basileus. Seni bir Zirve'ye davet ediyor gibi görünüyorlar." Chrysanthos gülümsedi. "Bu bir fırsat olabilir."

"Orthros'un öncü delegeleri bu eşi benzeri görülmemiş jestin anlamını Bize açıklasınlar. Hesperin temsilcilerinin sınırdaki mutat yerde beklediklerini varsayıyorum. Frigorum'dan bir grup ajanım onları karşılayacak, tıpkı geçen yıl Hesperinlerin topraklarımıza yapacakları ziyaretin şartlarını belirlediğimiz zaman yaptıkları gibi. Yaratıkların niyetlerini öğrendiğimde, nasıl karşılık vereceğime karar vereceğim."

Kraliyet büyücüsü ellerini kaldırdı ve arasında turuncu ışık parladı. "Frigorum'a geri dönüp kararınızı iletmesi için büyücülerimden birini görevlendirmeme izin verin, Basileus."

Chrysanthos kraliyet büyücüsüne küçümseyici bir gülümseme verdi. "Böyle , Tenebra'daki büyücülerin yarısı yakında ölüm baygınlığı geçirecek. Bundan sonrasını kardeşlerim ve ben halledeceğiz."

GEÇİŞ ÜCRETİ

Tychon sınırdan döndüğünde NEREDEYSE ŞAFAK SÖKMEK ÜZEREYDİ. Kralın güneşine doğru ilerledi ve orada Chrysanthos'a katılmış olan savaş çemberinin arasına ayaklarının üzerine indi.

Dexion destek olmak için kolunu genç büyücüye doladı. "Basileus. Çırağımın huzurunuzda oturabilmesi için hoşgörünüzü rica ediyorum."

Lucis'in başını sallaması üzerine Chrysanthos Tychon'u masanın önündeki sandalyeye oturttu.

Çırak ölüm gibi solgundu ve terden sıırıslıklam olmuştu ama konuşacak kadar nefesi vardı. "Basileus, Dexion. Orthros Kraliçeleri Tenebra'dan bir elçiyi topraklarına girmeye davet etti."

Orthros Kraliçeleri az önce Cassia'nın tüm planlarının temelini yıkmıştı ve Cassia hiç böyle bir umut hissetmemişti.

Umut. Sonunda. Hesperinler yakmışlardı. Onlar onun feneriydi.

Bu her şeyi değiştirdi.

"Anthros adına," dedi kraliyet büyücüsü, "ölümlüleri kendi pençelerine çekme girişimlerinde hiç bu kadar açık . İğrenç sirenler bizi yüksek sesle ve net bir şekilde yozlaşmaya çağırıyor."

"Tam tersine," dedi Aithourialılardan biri. "Kurnazlıkları için onları takdir etmeliyiz."

Başka bir Cordian büyücüsü başını salladı. "Biz sadece onların gizli Böyle ayrıntılı bir plan için motivasyonlar. Akron bizi buraya doğru zamanda yerleştirdi. Benzeri görülmemiş bir zaman."

Dexion Tychon'a sordu, "Anlaştığımız gibi Tenebran büyücülerinin koğuşlarının arkasındaki kalede kaldınız ve herhangi bir savaş büyüsü kullanmadınız mı?"

"Evet, Dexion. Hesperinlerin beni görmelerine ya da yakınlığım hakkında bir izlenim edinmelerine izin vermedim. Basileus'un adamları kaleye döner dönmez, Hesperinlerin temsilcileriyle geçitte yaptıkları görüşmeden öğrendiklerini aktarmak için size geri döndüm. Tenebralılar

Basir ve Kumeta adlı son elçilik mensuplarından ikisiyle görüştiklerini bana bildirdi."

"Mükemmel. Devam edin."

Tychon krala hitaben, "Basileus," dedi, "Orthros Kraliçeleri çok kesin şartlar öne sürdüler. Özgür lordların ya da onların atadığı temsilciler, iki krallığınızı etkileyen güvenlik ve ticaret görüşmek üzere Orthros'un misafirleri olarak ağırlanacaktır. Anthros, Hypnos, Kyria ve Chera'nın Tenebran büyücülerine Hesperin bilginleriyle bir araya gelmeleri için özel bir davetiye gönderiyoruz." Tychon'un dudağı kıvrıldı. "Tarikatlar arasında iyi niyeti teşvik etmek için. Siz, Basileus, devlet meselelerini görüşmek üzere bir temsilci göndermeye davetlisiniz."

"Ekinoks Yemini etmek için hâlâ bir şansları olduğunu mu sanıyorlar?" Chrysanthos alay etti.

"Hayır, Efendim. Yeni bir işbirliği çağını başlatacak yeni bir antlaşma önermek istiyorlar. Bu yemine Gündönümü Yemini adını verdiler, çünkü bu yemin sözde 'festivalleri' olan Kış Gündönümü sırasında edilecek. Ölümlü erkeklerden ve kadınlardan oluşan bir grubun kar yağmadan önce Orthros'a girmesini bekliyorlar.

dağları geçilmez hale getirin, sonra da kış boyunca kalın."

Dexion, "Geçitler ilkbahara kadar hâlâ karla kaplı olacak," diye gözlemledi. "Sanırım Hesperinler büyülerinin yardımıyla Orthros'a güvenli bir şekilde girip çıkmayı garanti etmişlerdir.

Elçiliği kendi insaflarına bırakmak istiyorlar."

"Bir ölümlü Kraliçelerin büyüsüne bir kez adım attı mı," diye uyardı kraliyet büyücüsü, "artık geri dönüş yoktur. Sözlerime kulak verin. Orthros'a ayak basan herkes, sınırı belirleyen kan büyüsünün arkasından asla kaçamayacaktır. Kraliçe'nin Hesperinler en iyilerimizi ölüme ya da daha kötüsü yozlaşmaya çekmeye çalışıyorlar."

Kral yüzük ağırlığındaki elini önündeki masanın üzerine koydu. "Bu Hesperinler istedikleri kadar açık davette bulunabilirler ama benim iznim olmadan kimse Tenebra'dan dışarı adım atamaz. Elçiliği ben atayacağım ve bu elçilik benim isteğimin yerine getirilmesini sağlayacak kişilerden oluşacak."

O da öyle düşünmüştü! Cassia, Hesperinlerin açık davetinin güneşin kapalı kapıları ardında kalmamasını sağlayacaktı.

"Basileus," diye patladı kraliyet büyücüsü. "Kabul etmeye niyetli misin?"

Lucis, Chrysanthos'un bakışlarıyla karşılaştı. "Bence bu boşa harcanmayacak kadar faydalı bir fırsat."

Geomagus itiraz etti: "Gönderdiğimiz herkes kesin bir yıkımla karşı karşıya."

Chrysanthos'un sesi daha önce hiç olmadığı kadar kibar ve cesur bir tondaydı. "Her savaş büyücüsü gerçek düşmanı ile karşılaştığında yıkımı göze alır. Tarikat'ın Hesperinlerin bölgesine girmek için ilk ve tek şansından vazgeçmeyeceğim. Hesperinler Tarikatımdan sonsuza dek kaçamayacaklarını biliyorlar. Bu numaranın onları kurtaracağını düşündüklerini sanmıyorum. Gidip gerçekte ne planladıklarını öğrenmeliyim."

Kraliyet büyücüsü Dexion'a döndü. "Cordian büyücülerine davetiye ."

"Gerçekten de öyle. Daha Tenebran görünmek için gerekecek, değil mi?"

Cassia'nın omurgasından aşağı bir ürperti indi. Hesperinler az önce en büyük düşmanlarını Kraliçe'nin koğuşunun arkasındaki Sığınaklarına davet ettiklerini biliyorlar mıydı?

Bunun sonuçlarını kesinlikle anlamışlardı. Cassia, Orthros'u bin altı yüz yıldır sevgiyle yöneten ölümsüz hükümdarların tam olarak ne yaptıklarını bildiklerine inanabilirdi.

Cassia ayrıca Lucis ve Chrysanthos'un kendi amaçları için Kraliçelerin davetini kabul etmelerinin tüm nedenlerini ve Hesperinlerin tüm bu olayı nihai avantajları için kullanabilecekleri bir düzine nedeni daha biliyordu.

Tenebran elçiliğinin Orthros' gideceğini ve Hesperin elçileriyle görüşeceğini biliyordu. Lio ile.

Ve o orada olmayacaktı.

Hesperinlerin anavatanına bir insan heyeti gönderilmesi gibi bir mucize nasıl olur da onun için bu kadar acımasız olabilirdi?

"Basileus, eğer daveti kabul etmek istiyorsan," diye araya girdi Tychon, "Hesperinlerin yerine getirmen için ısrar ettiği bir şart var. Bu konuda oldukça kararlılar. Eğer yerine getirmezsən, tekliflerini geri çekecekler."

"Canavarların benden yapabileceklerini düşündükleri bu talep nedir?"

"Tenebran geleneklerine göre Yeminin kendi kanınızdan biriyle edilmesi gerektiğinde ısrar ediyorlar."

Geomagus homurdandı, "Bu çok saçma. Basileus kendisini ya da Prens Caelum'u böylesine tehlikeli bir girişim için riske atamaz. Kraliyet ailesinin herhangi bir üyesinin Hesperinlerin gücü altına girmesine izin veremeyiz."

"Kraliyet ailesinin bir üyesi değil," diye açıkladı Tychon. "Hesperinler Leydi Cassia'nın sizin temsilciniz olmasını istiyor, Basileus."

Oda uygunsuz, piç, harcanabilir, daha zayıf seks çığlıklarıyla inledi. Cassia umursamadı. Zar zor duydu.

Lio ile birlikte olduğundan beri kalbinde böyle bir sevinç hissetmemişti. Planları omuzlarından kalktı. Tenebra'da yapması gereken tüm işler zihninin gerilerinde kaldı. Değerli bir an için sadece tek bir plan, tek bir düşünce önemliydi.

Orthros'a gidiyordu.

Tabii kral onu göndermeyi reddetmezse. Sevinci göğsünde durdu ve çaresiz öfkesi geri döndü. Bakışlarını krala çevirdi ve gözlerindeki kini görmesini ve hissetmesini diledi.

Asla o kadar kolay olmayacaktı. Onu göndermeyecekti.

"Aithourian Çemberi'nin Orthros'a ilk sızıışı bir kadına mı bağlı?" diye alay etti Cordialılardan biri.

"Bu keşif gezisi bir göre değil," diye ısrar etti bir başka Aithourian.

"Dexion'un Orthros'a kadar onun üzerine titremesi beklenemez."

Chrysanthos küçümseyici bir el salladı. "Hesperinler kralın kanıyla yemin etmek istiyorlar. Basileus'un onu riske atması için krallıkla yeterince ilgisi olmayan tek seçeneğin Leydi Cassia olduğunu biliyorlar. Görünüşe göre o Orthros'a geçişin bedeli. Ödenecek küçük bir bedel."

"Basileus, bir çılgılıkçı değil, değil mi?" Tychon sordu. "Hesperinleri gördüğünde histeri krizlerine girip planlarımıza müdahale etmesine izin ."

Kral bir elini kaldırdı ve muhafızlardan biri işaretle yanına geldi. "Kızımın odasına bir haberci yollayın. Hemen bana katılacak."

Cassia ve Knight, Cassia'nın geleceğini bildiği bir çağrıya cevap vermek için güneşten odasına doğru çılgınca bir koşuşturmayı ilk kez yapmıyorlardı. Ama bunu hiç bu kadar hızlı yapmamıştı.

O sırada habercinin yandaki kapıya vurduğunu duydu, Cassia yatağında kendi tunikasının içindeydi ve Knight ayaklarının üzerinde uyuyordu.

Callen'in küfürleri bu kesinti karşısında renkli bir hal alacaktı. Gecenin bu saatinde korumasını rahatsız eden ve hanımefendiyi uyandırmak için karısının yataklarından kalkmasını gerektiren haberciyi kıskanmıyordu.

Kısa bir süre sonra Perita Cassia'nın başucuna geldi, mumun ışığında kızarmış ve suratı asılmıştı. "Haberci, leydim. Majesteleri sizi görmek istiyor."

Cassia tekrar ayağa kalktı, yüzünü buruşturdu. "Sen yatağına dön Perita. Kendim giyinebilirim."

"Kesinlikle hayır leydim."

Perita soyunma odasında Cassia üzerinde çalışmaya başladı ve Knight kapı aralığında ritüeli denetledi.

Perita, Cassia'nın elbisesini bağlamayı bitirirken, "Bu üçüncü kez," diye mırıldandı.

Cassia, "Dördüncü," diye düzeltti.

Perita Cassia'ya endişeli bir bakış attı ama gerisini söylemediler. Kralın piçi her zaman onun emrindeydi ama yakın zamana kadar gecenin her saatinde Cassia'yı çağırmaya başlamamıştı. Sanki her zaman olması gereken yerde olduğundan emin olmak ya da değilse onu yakalamak için.

Cassia'nın aklına yeni bir düşünce geldi. Bunu daha önce görmeliydi.

Orthros'a yapılacak bir yolculuğu, sonunda ondan kurtulmak için uygun bir araç olarak görür müydü?

Belki de bu, onu izleyen casusların ve ölüm anlamına gelen elbisenin müjdelediği darbe olacaktı. Yolda bir hastalık. Bir uçurumdan düşme. Hesperine tarafından öldürülmek.

Cassia gülebilirdi. Tek yapması gereken Orthros'a ulaşacak kadar uzun süre hayatta kalmaktı.

Oraya vardığında, kralın ona dokunmak için hiçbir umudu yoktu.

Tabii en başta onu göndermeye niyetliyse. Büyük ihtimalle Flavian'ı bağlamak için onu burada tutacaktı. Bu da bir kez daha meseleyi kendi ellerine ve bir şekilde o elçilikte kendine bir yer bulması gerektiği anlamına geliyordu.

Solar'ın ön kapısından az önce şömineden izlediği manzaranın içine doğru yürüdü. Krala reverans ve büyücülere en boş ifadesini verdi, böylece hiçbirini tanımış gibi görünmeyecekti. Leydi Cassia henüz tapınağını yıkan ve onu sapkınlık suçundan idam etmeye çalışan Dexion'la tanıştırılmamıştı.

Kral Cassia'yı işaret etti. "İşte kız, Dexion."

Chrysanthos Cassia'ya ustaca bir selam verdi. Cassia'nın ona karşılık olarak yaptığı reverans gerginlik yaratmıştı. Onun aurasında Lio'nun anısını hissedecek miydi? Yoksa Hesperine'li sevgilisine dokunmayalı bir Aithourialının bile hissedemeyeceği kadar uzun zaman mı geçmişti?

Büyücünün gülümsemesi, Cordian prenseslerini cazibesıyla öldürmek istediğinde onlara verdiği gülümsemeydi. "Leydi Kyria, sizinle şahsen tanışmak ne güzel."

"Bu yılki Ekinoks'ta tanrıçanın adımlarıyla dans etme şerefine nail olan hanımefendi gerçekten de bendim." Cassia yaltaklandı, "Seni tanıtmam için yalvarmama gerek yok Dexion, çünkü ünün zaten tüm Solorum'da senden önce geliyor. Sen, Anthros'un festival ateşimizi ve bu sıkıntılı zamanda yolumuzu aydınlatması için gönderdiği Corona'nın elisin." Dexion'un elini kirpiklere ne dersin?

"Bu saat sizi ciddi bir göreve çağırıyor, ama telaşlanmayın, çünkü yolun her adımında yanınızda olacağım. Bunu bir kadından istemekten nefret ediyorum ama krallığınızın size ihtiyacı var." Gecenin gelişmelerini korkutucu bir masal gibi anlatmaya başladı. "Baban resmi işlerinde bana eşlik etme onurunu sana vermeye hazır. Seni koruyacağıma dair bana güvenebileceğine söz verirsem, benimle korkunun ta kendisine gelir misin?"

Kral, "İki hafta yola çıkmanız için hazır olacak," diye yanıtladı.

Cassia buna inanmakta güçlük çekiyordu. Tüm parasını bir araya getirdikten sonra

kendi elleriyle planlarken, birden mükemmel plan eline tutuşturuldu. Yüce Anthros Tarikatı ve kralın kendisi bu planı ona sunmaya hazırdı. Bu kadar mükemmel bir şey isteyemezdi, çünkü bunun mümkün olduğunu asla hayal edemezdi.

O anda, nasıl bir sonuçla karşılaşacağını tahmin edemezdi. son çaresine kadar. Hesperinlerin ne amaçladığını öğrenene kadar planını buna göre ayarlayamazdı. Ama kesin olarak bildiği bir şey vardı.

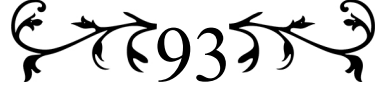
Orthros'a gidiyordu. Durum ne olursa olsun, bu kesinlikle Lio'yu tekrar görme şansı vardı. Ne kadar zayıf olursa olsun, fırsatları değerlendirmekte iyiydi.

Eğer tekrar birlikte olabilirlerse, bir kez daha imkânsızı başarabilirler. Ve kazanabilirlerdi.

Son çarenin gerekli olmayabileceğini ummaya cesaret edebilir miydi? O ve Lio Gündönümü Zirvesi'ni farklı bir çözüm bulmak için kullanabilir miydi?

Kendini aşmamalı ve aptalca bir umuda kapılmamalıydı. Ama aylardır ilk kez, peşini bırakmayan umutsuzluk geride kalıyordu.

Son sözü kralın söylemesine izin vermeyecekti. "Korkmuyorum, Dexion. Halkım benden ne isterse onu yapacağım. Orthros'a gitmek benim için bir onur olacak."

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Bir hanımefendi her zaman sarmaşık saklar.

-Solia'nın Cassia'ya talimatları

OceanofPDF.com

VEDALAR

"ÖZÜR DILERİM, HANIMEFENDİLERİ. Lordum rahatsız."

Cassia başını Sör Benedict'e doğru eğdi. "Bana böyle hitap etmenize gerek yok."

Leydi Cassia fazlasıyla yeterli."

Sör Benedict, Flavian'ın kapısının önünde durduğu yerden kımıldamadı. "Özgür Segetia'nın Leydisi olacaksın. Çok uzun zamandır bir leydimiz olmamıştı."

"Eğer bir hanımefendi olacaksam, müstakbel lordun kötü alışkanlıklarını bir an önce öğrenmem iyi olur, öyle değil mi?"

"Bu mutlu olaydan önce onu biraz dövmeyi umuyordum, Leydim."

"Benedict." Cassia gülümsedi. "Burada yapmam gereken şeyler var, söylemem gereken şeyler var. Her ihtimale karşı bir sürü hazırlık... Anlarsın ya."

Benedict başka tarafa baktı. "Evet. Çok iyi." İç çekerek kapıyı açtı ve ona Flavian'ın odasına kadar eşlik etti.

Son altı ay boyunca Flavian'la birlikte ne kadar zaman geçirmiş olurlarsa olsunlar, Solorum'da olduğu zamanlarda onun güneş odası ve etki alanının merkezi olarak hizmet veren bu odaya hiç adım atmamıştı. Büyük bir pencere kulübelere ve ahırlara bakıyordu ve Cassia buranın her zaman köpekler ve atlar gibi güzel koktuğunu hayal ediyordu.

Bugün olduğu gibi, odanın masanın başındaki hovarda figürün koktuğu zamanlar hariç. Flavian bir yığın mektubun üzerine eğilmiş oturuyordu. Elinde bir tüy kalem ve ayaklarının dibinde henüz boş bir hasta kovanı vardı. Yazdığı şeyden başını kaldırmadı, sadece boştaki eliyle kadehini Benedict'e doğru itti. "Bu fincanda bir sorun var."

"Evet," dedi Cassia. "Ondan önceki fincanların sayısı."

Flavian sandalyesinde doğruldu, sonra doğruldu ve gömleğinin bağcıklarına uzandı. Göğüs kıllarını ve Hedon Kardeşliği tılsımını Cassia'nın gözünden saklamaya ihtiyaç duyması ne kadar da tuhaftı.

Yavaşça ayağa kalktı. "Kıyafetimin kusuruna bakmayın leydim."

"Benedict'in kadehi boş bırakmasına izin vererseniz, bu affedildi ve şarap da öyle."

"Ben, sanırım bir sürahi soğuk su iyi olur."

"Elbette lordum." Benedict özür diledi, yüz ifadesi bunu Flavian'ın kafasına atacağına söz veriyordu.

Cassia, Flavian'ın arkasındaki dolaba dizilmiş boş sürahilere baktı.

"Anladığım kadarıyla kuvvetlerinize zarar veren kişinin bir adı var ve o da Sabina."

İki eliyle masasına yaslandı. "Mahkemeden ayrıldı."

"Onun peşinden mi gidiyorsun?"

"Hadria'daki evine gitti. Takip edemediğim tek yere." "Öyle mi?"

"Bunun bir önemi yok. Teklifimi reddetti. Görünüşe göre Hadria, Segetia'dan daha onurlu. Onunla uzlaşamayacağını söyledi. anlaşıyor vicdanım rahat."

"Belki de bunu siz olsaydınız, kabul etmek için daha fazla ilham alırdı."

Boş kadehiyle Cassia'yı selamladı.

"Onu önce bir konuşmayla mı kazandın?" diye sordu Cassia. "Bundan daha fazla çaba gerekecek, Flavian."

"Bana çok güzel bir şekilde hatırlattığın gibi, onu ben kazanmadım. O beni kazandı. Ancak tüm bunları nasıl bildiğinizi açıklamana rağmen, bana açıklığa kavuşturmadığınız bir şey var. Sabina ve benim için neden bu kadar endişeleniyorsun?"

"Şu anda sormanız gereken soru bu değil. Ayılman ve atını eyerlemen gerek. Bu bir daha asla eline geçmeyecek bir fırsat. Hatta ülke dışında."

"Pardon?" "Orthros'a gidiyorum."

Kadehi bir gümbürtüyle masaya çarptı. "Kral ne düşünüyor?" "İşte şimdi doğru soruları soruyorsun."

Flavian masanın etrafından dolaştı. "Bunu sana nasıl yapabilir?"

"Benim için endişelendiğiniz için teşekkür ederim. Ama iyi olacağım." Oh, çok iyi.

"Sözde elçilik bir intihar görevidir! Müstakbel eşimin ölümüne gönderilmesine kalmayacağım."

"Biraz önce hangi soruyu sordunuz?"

Kafası karışmış görünüyordu, başını salladı. Ama "Kral ne düşünüyor?" diye cevap verdi.

Cassia başını salladı. "Cevabı biliyorsun. Onun hizmetinde geçirdiğin zaman sana bunu öğretti, tıpkı onun kızı olarak benim hayatım gibi."

Flavian Cassia'nın yanına geldi ve ona doğru uzandı. Ellerini Cassia'nın kollarına koymadan önce sadece bir an tereddüt etti. "Birlikteliğimiz ne olursa olsun ya da olmasın Cassia, senin güvenliğini önemsiyorum. Seni önemsiyorum. Senin tehlikeye atılmana izin verirsem kendime erkek demem."

"Sizi meşgul etmesi gereken şey benim güvenliğim değil. Misellum'da geçirdiğin zaman sana ne öğretti?"

Bir adım geri çekildi. "Bunu da mı biliyorsun?"

"Evet, kral size hırsızlık sorunuyla ilgilenmenizi söylediğinde, bunu ellerini kesmek yerine açlıktan ölen insanların sofralarına ekmek koyarak yaptığınızı biliyorum. Potansiyel bir kan gölüne girip orayı gelişen bir ticaret kasabasına dönüştürebilen bir adamsınız. Peki ya kendi kışlalarındaki suçlular mı? Verruc'un suçları size ne öğretti?"

Flavian bu kez onun elini öpmeyi ve ona sadece dans etmeyi söylemedi. Hiçbir şey söylemedi.

"Bakmakla yükümlü *olduğunuz* kişilerin güvenliğini Lord Tyran'ın muhafızlar?" Cassia sordu. "Adamlarına Segetyalı bir sütçü kız konusunda güvenir miydin?"

Flavian yüzünü buruşturdu.

"Bu tür pek çok sorun sizin müdahalenizi gerektirecektir ve Başkalarının sizden istediği bu bile, doğru olduğunu bildiğiniz şeyi yapmak için şimdi bir taahhütte bulunun."

Flavian masasının kenarına oturdu. "Hiçbir şekilde aptalca sandığım gibi bir kadın değilsin."

"Şimdi doğru sonuçlara ulaşıyorsun." Flavian'ın ellerini iki elinin arasına aldı ve gözlerinin içine baktı. "Sen kendini sandığın adam ? Tenebra'nın cevabı bilmene ihtiyacı var. Tenebra'nın sana ihtiyacı var."

Bakışlarında hâlâ şaşkınlık vardı ama düşünceli de görünüyordu. Onu dinlemişti.

Gitmesine izin verdi. Bu geç saatte yapabileceği her şeyi yapmıştı. Yeterli olacak mıydı?

Tek umudu, bu konuşmanın onun daha önceki konuşmalarını hatırlamasına neden olmasıydı.

onu. Flavian'ı doldurması gereken role hazırlamak için daha fazla zamanı olacağını düşünmüştü. Kendisinin yapamadığını yapmak için burada olacağına inanmıştı.

Sarmaşık kolye göğsünde ağırlaşıyordu. Yenilgi olasılığını hesaba katmayan hiçbir zafer planı etkili olamazdı. Cassia bu olasılık için bir temel oluşturmalıydı ve bunu yapmak için sadece iki haftası vardı.

Kral sözde intihar amaçlı bir yolculuğu cinayet işlemek için kullandıysa, davası da onunla birlikte ölmemelidir.

Benedict sürahiyle döndüğünde, Flavian Cassia'dan uzaklaştı ve kendine biraz su doldurdu.

Tekrar konuşmadan önce fincanını boşalttı. "Cassia Orthros'a gidiyor."

"Biliyorum," dedi Benedict. "Ben de onunla gidiyorum."

Flavian ona doğru döndü ve Cassia, Flavian'ın onu yere fırlatmak üzere olduğunu düşündü.

Yumruğunu sıkıttı ama hayır. Elini Benedict'in omzuna koydu. "Tanrım. Sen de mi?" "Baban bu sabah bana bu konuda yaklaştı.

gönüllü olmanın bir yolu. Tenebran elçiliğinde Segetia'yı temsil etmesi ve Hanımefendilerinin güvenliğini bizzat sağlaması için göndermeniz gereken kişi kesinlikle benim."

Flavian acı ve inançsız bir kahkaha attı. "Babam bana sormadı bile."

"Öyle olsaydı ben de aynı şeyi söylerdim lordum."

"Sen harcanabilir değilsin, Ben."

"Teşekkür ederim lordum."

Flavian birinden diğerine baktı. "Ben, Özgür Segetia Lordu Flavian, sevgili dostum ve müstakbel eşim Hesperinlerin pençesine düşerken kadife kaplı kışımın üzerinde oturup kralla ilgileneceğim."

Ve Sabina Hadria'ya dönerken. Bunu söylemedi ama Cassia, Benedict'le birlikte bunu onun için düşündüklerini biliyordu.

"Tanrılar," dedi Flavian tekrar. "Sizlerden birini bir daha görebilecek bilmiyorum."

Cassia ona, "Orthros'taki zamanımı kışımın üstünde oturarak geçirirsen beni hayal kırıklığına uğrattırın," dedi. "Sorman gereken sorular, çıkarman gereken sonuçlar ve yapman gereken çok iş var. Sen zeki bir adamsın. Bunları senin için sıralamama gerek yok."

Flavian yakasına uzandı. Cassia bir çıt sesi duydu ve adam Kardeşlik tılsımını çıkardı. Cassia, Flavian'ın tılsımının üzerindeki fallık

Hedon, Flavian tılsımı hatasız bir hedefle hasta kovalasına fırlatmadan önce.

"Elimden geleni yapacağım leydim."

Ona sunabileceği en iyi sözleri, ayrılmadan önceki son anları olan bu an için sakladığı en güçlü etkiyi verdi. "Sana güveniyorum."

OceanofPDF.com

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Bir hanımefendi her zaman olup bittiğini anlamaya çalışır.

-Solia'nın Cassia'ya talimatları

OceanofPDF.com

HYPNOS'UN PIÇI

ÖLÜ BÜYÜCÜLERİ cenaze tütsüsü GIBI KOKUYORDU. Cassia, Hesperinlerle yaptığı düellodan sonra Dalos'tan geriye kalanları temizlemeye gelen büyücüden beri Hypnos'tan bir büyücü görmemişti.

Şimdi güneşin altında kendilerini gösteren altı büyücü Kordialı olsa da, onları Tenebran meslektaşlarından ayırt etmekte zorlanırdı. Siyah kukuletaları ve cüppeleri onları tepeden tırnağa örtüyor, uzun sakalları yüzlerinin yarısını gizliyordu.

Hex'lerinin lideri sadece kapüşonunu süsleyen gümüşü, metal Hypnos glifiyle diğerlerinden ayrılıyordu. Ölüm tanrısının sembolü olan ebediyen kapalı bir göz, efendinin alnının tam üzerinde duruyordu. Cassia bir büyü ustasının broşunun her zaman bir büyüünün içine hapsedilmiş ölümcül sıvı cıvık gümüşten yapıldığını duymuştu.

Ellerini kollarının arasına saklayan büyü ustası Chrysanthos'un önünde eğildi. "Hypnos olarak sana yardım etmeye hazırız, büyücü kardeşimiz. kardeşi Anthros'a yardım eder. Orthros'taki elçilikte Tarikatımızı temsil edeceğiz."

Büyücü Vulgus dilinde konuşuyordu, muhtemelen sandalyesinden yargılayıcı bir bakışla izleyen kralın yararı için Adamlar aralarındaki casusa da fayda sağladıklarını bilmiyorlardı.

Chrysanthos da selam verdi ve aynı dilde cevap verdi. "Bütün bir hex mi? Ne kadar titiz. Anthros Tarikatı senin için minnettar Orthros'a yapılacak keşif gezisinde işbirliği yapma hevesi. Ancak korkarım Tenebra'ya boşuna gitmişsiniz. Akron ve Synthikos seçtiğim büyücüyü elçilikte bana katılması için davet etme görevini bana bıraktı. Basileus ve ben onun yakın zamanda gelmesini bekliyoruz."

Heksmaster, Chrysanthos'u bir anlık sessizliğe mahkûm etti. "İç Gözler bu görev için bizi seçti. Bana başka bir büyücü hakkında hiçbir şey söylenmedi. Heks'te yedinci bir büyücüye yer yok."

"Gerçekten de, bu büyü yasalarına olur, değil mi? Ne yazık ki elçilikte bir altıgen için yer olmadığını söylemekten üzüntü duyuyorum. Sadece bir tane

büyücü bize eşlik edecek. Talimatlarınız onunkilerle kesişmiş olmalı, çünkü bana İç Gözler'in onayına sahip olduğunu söyledi."

"Hesperine topraklarına girmek için bir büyücü pek yeterli değil," diye karşılık verdi hexmaster. "Bir tanesi bile Hesperine topraklarına karşılaştığınızda olası ölü sayısını saymıyorum bile. Seçtiğiniz bu büyücünün cesetleri devredebileceği bir çırağı var mı?"

"Sizi temin ederim ki bu zorluğun üstesinden gelecektir. Aslında, bu girişimin gerektirdiği tek büyülü uzmanlığa sahip. Hex'inize tüm saygımla, onun yeteneklerine ihtiyacım var." Chrysanthos böyle bir gülümsemeyle birini ateşe gönderebilir ve yolculuğu dört gözle beklemesini sağlayabilir.

Siyah kukuleta cevap verdi: "Bizim büyümüz başka hiçbir büyücünün sahip olmadığı sırlarla doludur ve biz altımız sen çırak olmadan önce birlikte çalıştık. Bu güçleri Tenebra'da bırakmak istemezsin... arkanda."

Chrysanthos'un ifadesi sertleşti. "Basileus'a eşsiz sanatını göstereceğine söz verdi. Belki senin izlemene izin vermeyi kabul eder, çünkü siz meslektaşınız."

Cassia daha dik oturarak alevlerin arasından öne doğru eğildi. Önceden uyarılmış, önceden silahlanmıştı. Chrysanthos'un seçtiği büyücünün kullanabileceği büyü hakkında ne kadar çok şey bilirse, Hesperinleri uyarmak için o kadar donanımlı olurdu.

"Ah." Tychon'un yüzü aydınlandı ve Chrysanthos'un yanında durduğu yerden kapıya baktı. "İşte burada, Usta. Aurası hiç de yanıltıcı değil."

Lucis başıyla onayladı ve muhafızlar güneş kapısını açtılar. Eudias aceleyle içeri girdi ama Chrysanthos'un misafiri hakkında hiçbir şey söylemedi. Çırak aceleyle yoldan çekildi.

Odaya yeni bir koku doldu, Cassia'nın tanıdığı bir koku. Belladonna. Bulunduğu noktadan, ilk gördüğü şeyler mahmuzlu botlar ve bir pelerinin etekleriydi. O da diğer büyücüler gibi siyah giyiyordu ama benzerlikler sona erdi.

Bu büyücünün cübbesi dizlerinde duruyordu ve altından deri zırhı ile birlikte bıçak ve şişelerden oluşan bir cephanelik çıkıyordu. Sanki Kyriyalı bir eczacı Hypnos'un kendisiyle samanlıkta yuvarlanmış ve bunun sonucunda ortaya çıkan soy, zanaatının aletleri için köy kasabını katletmiş gibi görünüyordu.

Chrysanthos gülümsedi ve adamın kolunu sıktı. "Gelmeniz ne güzel."

"Ben olsam kaçırmazdım." Hypnos'un piçinin sesi sanki bir kutu çakıl yutmuş ya da belki de bir noktada boğazı parçalanmış gibiydi. "En son bir Hesperine yakalayalı bir ay oldu."

Bu sözler Cassia'da bir şok etkisi yarattı. Bu sözleri boş bir övünme olarak görüp reddetmek istedi. Ama o daha iyi biliyordu. Hesperines errant ve büyücüler arasında zaten çatışmalar olabileceğine inanıyordu. Bu büyücünün bunu bu kadar açık bir şekilde doğruladığını duymak korkularını gerçeğe dönüştürdü.

"Basileus, size Üstat Sklerös'u takdim edebilir miyim?" dedi Chrysanthos keyifle. "Kendisi Tenebran doğumlu, Cordian eğitilmiş ve savaşta sertleşmiştir."

Sklerös krala başını salladı ama tam olarak selam vermedi.

Kral karşılığında başını salladı ve büyücünün taktığı bıçakları inceledi. "Dexion, Hesperinleri avlama konusundaki yılların deneyiminden övgüyle bahsediyor."

"O daha önce karşılaştığın hiçbir büyücüye benzemiyor," dedi Chrysanthos. "Karşında bir Hediye Toplayıcısı görüyorsun, onun işi Hesperinler ölüm tanrısına aidatlarını öderler."

Chrysanthos, Hesperines'in bir katilini Orthros'a götürüyordu.

Sklerös diğer büyücülere döndü ve Cassia onun yüzünü ilk kez gördü. Yara izleri yüzünü buruşturuyordu. Deri zırhının göğsünde, uzun süre kurumuş kanla Hypnos'un bir glifi yazılmıştı. Bu Hesperine miydi?

Kan mı? Kırmızı leke, gözü her an açılıp yutmaya hazır bir ağız gibi .

Hediye Koleksiyoncusu'nun gülümsemesi alaycıydı. "Ellerimi kirletmeyi severim." Lucis, "Bizimle iyi çalışacağını görebiliyorum," dedi.

Diğer büyücüler kol mesafesinde durdular ve selam için hiçbir hareket yapmadılar.

"Sklerös Usta," dedi altıgen ustası. "Ne büyük sürpriz. Bir Hediye Koleksiyoncusunun gölgelerden çıkıp topluma yeniden katılması ne sıra dışı. Düşündüm ki

İç Gözler'den gelen ödüller, sizin mesleğinizden olanların katılmaya tenezzül ettiği tek Düzen işidir."

"Tarikat, Hesperinleri Hypnos'a teslim ettiğim için ceplerimi doldurdu. Ama bu sefer para için bu işe girmedim. Böyle bir şansa paha biçemezsiniz."

Heksmaster, Sklerös'un arkasındaki boş alana sivri bir bakış fırlattı. "Anladığım kadarıyla her zamanki gibi ödüle meslektaşlarınızdan önce ulaşmak istiyorsunuz."

"Her Hediye Koleksiyoncusunun her zaman yalnız çalıştığını biliyorsun." Sklerös hex'e küçümseyici bir bakış attı. "Eğer yaptığın işte iyiyse, bu sadece

bir tane alır."

"Ne kadar alçakgönüllüsünüz, Üstat Skleros," diye şaka yaptı Chrysanthos. "Yeteneklerinizi daha fazla küçümserseniz, meslektaşlarınıza ününüzü hatırlatmak zorunda kalacağım. Hangisini daha etkileyici bulduğuma karar veremiyorum - yaşayan diğer tüm Hediye Toplayıcılardan daha fazla ödül tamamlamış olmanızı mı, yoksa hâlâ yaşıyor olmanızı mı?"

Büyü ustası eğlenmiş görünmüyordu. "Bu çaba Hypnos Tarikatı'nın en sadık hizmetkârlarını gerektiriyor. İç Gözler benim Hex'imi sana katılması için görevlendirdi Dexion ve Cordium'dan onca yolu bu görev için geldik. amaç."

Skleros hexmaster'a bir parşömen fırlattı. "Sabrımı politikayla zorlama. İç Gözler'in Cordium'da fazla zaman geçirmemi istememesinin bir nedeni var. Ama bunu temin edecek kadar uzun bir ziyaret yaptım. Orthros'a gidiyorum."

Hexmaster ayağa kalktı ve büyük bir sabırsızlıkla parşömeni açtı. Bu kadar kısa bir belge için gerekenden daha fazla zaman harcadı. Sonunda belgeyi meslektaşlarından birine uzattı, o da kendisine geri verdi.

Belirgin bir isteksizlikle hexmaster, "Bu resmi gibi görünüyor" sonucuna vardı.

Chrysanthos Skleros'a kaşlarını kaldırdı. "Değişiklik olsun diye kurallara göre mi oynuyorsun, dostum?"

"Sadece titiz bir Aithourian'a Orthros'a kadar eşlik etmem gerektiğinde. Seni taşımamı bekleme."

"Benim için bir istisna yaptığınız için teşekkür ederim. Sizi temin ederim, ayakkabılarımdaki çamuru kendim temizleyeceğim." Chrysanthos Skleros'un mahmuzlu çizmelerine baktı.

"Bana uyacak fazladan bir çiftiniz yoktur, değil mi?"

"Olabilir. Eğer içinde benim için bir ateş tılsımı varsa. Sigaralarım kendi kendine yanmıyor."

"Bir pazarlığımız var. Eve döndüğümde yeni bir moda başlatacağım." "Eve döndüğünüzde konuşmaya devam edin. Kendini ikna etmek için çok çalış Yapacaksın. Ben senin üzerinde çalışırken bu pek olası görünmeyecek."

"Bu gece üzerimde gerçekleştirmeyi planladığınız ayinden daha kötülerine katlandım."

"Hayır. Yapmadın."

"Nasıl bir ritüelden ?" diye araya girdi büyü ustası. "Dexion'un istediği her neyse, kesinlikle sağlayabiliriz."

"Cordium'a dönmeden önce dinlenebilmeleri için meslektaşlarınıza izin verelim mi?" Chrysanthos sordu.

"Mesleki sırlarıma gösterdiğiniz ilgiyi takdir ediyorum ama buna gerek kalmayacak." Skleros büyücülere, "Ben ayini gerçekleştirirken siz de bana yardımcı olacak ve büyülerinizi benim kullanımına " dedi.

Hex, Divine'da kendi aralarında mırıldandı. "Bu son derece düzensiz," dedi Hexmaster.

" al, ister alma," diye cevap verdi Skleros. "Kal ve bilgimin bedelini büyüyle öde ya da defol git."

Mırıltıları huff ve tıslamaya dönüştü.

Hexmaster Skleros'a ters ters baktı. "Tarikatımızdaki *bazı* büyücüler meslektaşlarına ve zanaatlarına saygı duyar. Bu nadir büyücülere gereken takdiri gösteririz.

büyücülerin gizemli sırlarını birbirleriyle paylaşmayı kabul ettikleri fırsatlar. Biz kalacağız."

Cassia, Tarikat siyasetinin minyatür olarak önünde oynandığını izledi. Hiç şüphesiz Hex, Chrysanthos'un Skleros'un özel yetenekler. Skleros'un sırlarını ifşa etmek için ne gibi bir gizli nedeni olabilirdi? Cassia onun elini göstermesini umuyordu.

Güç gösterisi.

", " dedi Skleros. "Dexion, gücünün gerçek doğasını ve büyüklüğünü Hesperinlerden saklamak için benim hizmetlerime başvurdu."

Cassia'nın kalbi hızla çarpıyordu. Tenebran elçiliği yarın Orthros'a doğru yola çıktığında, yanında düşmanın en büyük büyülerinden birini taşıyabilir miydi?

Lio'nun halkına hediye olarak sunabileceğin sırlar?

"Aynı hizmeti Dalos için de mi yaptınız?" diye sordu kral dikkatle. "Evet.

Ekinoks Zirvesi'ne hazırlık olarak hazırladığım büyü en iyi çalışmalarımından biri."

Chrysanthos sırttı. "Bir sanatçının duvara güzel bir fresk çizmesi, ancak mimarın kalitesiz çalışmasının parçalandığını ve şaheserini yok ettiğini görmek ne kadar utanç verici."

"Krallığının kaderi gerçekleştirmek üzere olduğunuz bu ritüele bağlı. Bunu tartışalım. Yarım yamalak açıklamalara ve anlaşılmaz saçmalıklara tahammülüm yok."

"Dalos'un Hesperinlerle olan münakaşasından sonra bana verdiğiniz dersi tekrarlama nezaketinde bulunur musunuz?" Chrysanthos krala doğru zarif bir jest yaptı. "Bana söyleyebileceğin her şeyi Basileus'a da söyleyebilirsin."

Kral Skleros'a, "Muhafızlarım bu odada konuşulanların tek kelimesini bile ağızlarına almamaları gerektiğini bilirler," dedi.

"Çok iyi, Basileus," dedi Skleros. "Eğer gizemli sözcüklere önem veriyorsanız, bu sürece temel yer değiştirme denir."

"Basileus," diye araya girdi büyü ustası. "Bu adam seni kandırmaya çalışıyor. Temel yer değiştirme sadece bir teoridir ve bunu gerçekleştirebileceğini iddia eden herkes şarlatandan başka bir şey değildir."

"Teoriler büyücüleri Hesperinlere karşı savaşta hayatta tutmaz," diye karşılık verdi Skleros. "Tarikatımızın, Hediye Toplayıcıların onlarca yıldır temel yer değiştirmeyi uyguladığından ve İç Gözler'in yöntemlerimizi ele geçirmek istediğinden habersizmiş gibi davranma. Bugün senin şanslı günün, Hexmaster. Beni çalışırken izleyeceksin."

"Skleros'un sanatının iddia ettiği kadar etkili olduğunu doğrulayabilirim," dedi Dexion. "Çevrem, savaş büyücülerimizin Tenebra ve şimdi de Orthros'taki diplomatik seyahatleri için onunla bir ortaklık kurdu. Üzülerek söylüyorum ki, bu ortaklığın tam anlamıyla başarılı olamamasının tek nedeni Ekinoks Zirvesi'ne katılmak üzere seçildi."

Lucis parmaklarını dikleştirdi. "Süreç nasıl işliyor?"

Skleros cevap verdi, "Bu temel yer değiştirme konfigürasyonu üç adam gerektirir. Özü -sihri- yer değiştirecek olan bir kaynak. Kaynağın büyüsunu alacak bir kap. Ve kaynak ile kap arasında canlı bir kanal görevi gören bir kanal."

"Demek ki kaynak benim," dedi Chrysanthos. "Büyüm benden bir kaba aktarılırken, Hesperinler gücümü hissedemeyecekler. Tabii ki bir kanal gerekli, böylece zorlu bir büyü yapmam gerektiğinde bu güce istediğim zaman erişebilirim."

Skleros, "Gücünüzü kullanırken dikkatli olun," diye uyardı. "Dalgalanmalar Hesperine'in dikkatini çekebilir. İçinizde bırakacağım büyü miktarı rutin işler için yeterli olacaktır. Gücünüzün büyük kısmı, ihtiyacınız olana kadar geminizde sizi bekliyor olacak."

Chrysanthos dudaklarını büzdü. "Dalos'un gemisi için Synthikos bir mahkûm sağladı. Adam, yararlılığı sona erene kadar Corona'da gözetimimiz altında kaldı. Benzer bir şey göndereyim mi?"

"Gerek yok. Hapishanemin batı kanadından bir ceset temin edebilirim." Kral muhafızlarından birini gönderdi.

"Mükemmel," dedi Dexion. "Grubumdaki diğer ustalar geminin rahatsız edilmemesini sağlamak için Tenebra'da kalacaklar. Bu işe yaramaz

"Ben isteyene kadar mahkumun ölmesini istemiyorum."

Skleros krala, "Geminin beslendiğinden ve gerekirse iyileştirildiğinden emin olun," diye tavsiyede bulundu. "Yer değiştirmeyi tersine çevirmenin tek yolu gemiyi öldürmektir. Dexion, sihrinin tüm son miktarını kendine geri çekmeye hazır olduğu ana kadar bunun olmasını istemeyecektir.

Orthros'tan dönene kadar tavsiye edilmez."

"Şimdi, kanalıma gelince-" diye başladı Chrysanthos.

"Efendim." Tychon öne çıktı. "Size hizmet etmek benim için bir onurdur."

Chrysanthos başını salladı. "Bu senin gibi bir çırağın yapabileceği bir iş değil."

Skleros Tychon'a bir kaşını kaldırdı. "Başka birinin büyüsünün her gün içinizden geçip gitmesi rahatsız edici bir durum. Ama bu kanalı yağlamak için, ne kadar az olursa olsun, başlangıçta kaynağın büyüüne biraz yakınlık gerektirir."

"Eudias hizmet edecek," dedi Chrysanthos. "Dalos için yaptığı gibi."

"Eudias'ı Orthros'a götürme riskini göze alabilir miyiz?" Tychon sanki diğer çırak odanın içinde durmuyormuş gibi sordu. "Hesperinler onu Ekinoks Zirvesi'nden tanıyacaktır."

"Hâlâ onun bir Tenebran çırağı olduğuna inanıyorlar," diye yanıtladı Chrysanthos. "Suikast girişiminde Dalos'a yardım ettiği onlar için açık değildi, çünkü oyuncu seçiminde aktif bir rol almak yerine sadece bir kanal olarak hareket etti."

Cassia şimdi zavallı çırağın neden hep böyle hasta ve korkak görüldüğünü anlıyordu. Ustası tarafından böyle kullanılmak ne kötü bir kaderdi.

"Eudias buna layık değil," diye ısrar etti Tychon. "Ben bu göreve çok daha layığım."

Güçlü ve adanmış birine ihtiyacınız var."

"Sana tam güçle ihtiyacım var," diye yanıtladı Dexion.

"Tam gücümde olacağım, sadece hepsini sana ödünç vereceğim."

"Çırağınızla aynı fikirdeyim," dedi kral. "Eudias bu görev için uygun değil. İşi şansa bırakamayız. Riskler çok daha yüksek. Ayrıca, çocuk için aklımda başka bir amaç var. Kızımın, halihazırda ona göz kulak olan silah arkadaşına ek olarak gizemli bir korumaya ihtiyacı olacak. Hiçbiriniz kıza bakmaktan rahatsız olmamalısınız. Eudias onun için uygun bir gölge olacaktır."

Cassia'nın çırağa duyduğu sempati kurudu. Hesperinlerle birlikte olduğu süre boyunca Eudias'ın peşini bırakmaması mı gerekiyordu? O sırada

Lio'yla birlikte olmak için bir şansı vardı. Hiçbir Cordian'ın yoluna çıkmasına izin veremezdi.

Chrysanthos elini Tychon'un omzuna koydu. "Seni buna maruz bırakmaktan nefret ediyorum."

"Beni hiçbir şeye maruz bırakmıyorsunuz, Efendim. Ben gönüllüyüm."

Dexion genç adamın omzunu sıktı ve sonra onu . "Corona'ya döndüğümüzde sana bir şişe kaliteli içki borçluyum."

Tychon kıkırdadı. "Bu sözünüzü tutacağım, Efendim."

Skleros Tychon'a "Güçlü bir var," dedi. "Efendin için kanallık yapmak gücünü de gizlemeye yarayacaktır." Sonra Hediye Toplayıcı Eudias'a bir el salladı. "Onun durumunda gizlenmeyle uğraşmamıza gerek yok. Dalos'un ölümünden beri aurası aynı değil. yenilgi."

Cassia'nın ağzına kötü bir tat geldi. Eudias'ın ustaları onda ne tür büyüleri izler bırakmıştı? Bir Aithourianlı'nın bile Çıracak bunu hak etti.

"Buraya bak," dedi Chrysanthos, "çırağımın gücünün kalıcı olarak etkilenmesine izin vermeyeceğim."

Skleros başını salladı. "Olmayacak, çünkü sen Dalos'tan daha zekisin."

Tychon efendisine baktı. "Korkmadığımı biliyorsun. Sizin yanınızda savaşa girmekten gurur duyarım."

"Orthros'a yaptığımız diplomatik gezi herhangi bir mal olacaksa, bu bizim." Chrysanthos ellerini birbirine vurdu. "O zaman hazırız, gemi gelir gelmez."

Bir endişe duygusu Cassia'nın ayağa kalkmasına neden oldu. Bunun için kalması akıllıca mıydı? Kralın güneşinde büyü yapıldığını hiç görmemişti. Çalışma onu koruyan büyüü bozmazdı, değil mi?

Kesinlikle hayır. Lustra büyüü, Emredilmiş büyücülükten tamamen farklı bir canavardı.

Mümkün olduğunca çok gözlem yapmak için bu şansı feda etmemeliydi. Bu olayı kendisinden daha fazla büyü bilen Hesperinlere anlattığında, onun raporundan çok şey çıkarabilirlerdi.

Muhafızlar geri döndüğünde, genç bir adamı aralarında sürüklediler. Cassia mahkûmun üstünü örten pisliğin altından kraliyet ahırlarının kıyafetini tanıdı. Muhafızlar onu odanın ortasındaki halının üzerine yatırdı ve o da elleriyle başını kapatarak orada yattı.

Bir gardiyan, "İşte muhtemel biri, Dexion," diye önerdi. "Uzun süredir hapishanede değil. Uzun süre kalacaktır."

"Yeterince formda görünüyor," dedi Skleros.

"Güçlü mü?" Chrysanthos kaşlarını çatı. "Pek mücadele etmiyor."

Gardiyan çelik burunlu çizmesini adamın göğüs kafesine sapladı. "Ailesine bunu yapamayacak kadar değer veriyor, değil mi?"

Mahkûm irkildi ama bağırmadı.

Cassia'nın zihninde bir görüntü canlandı: Callen batı kanadındaki bir hücrenin zemininde secde ediyordu. Sessizce karşısındaki adama için de adaletin yerini bulmasını sağlayacağına, onu ve ailesini kralın ellerinde acı çeken diğerlerinin arasında hatırlayacağına söz verdi.

Lucis sandalyesinde arkasına yaslandı ve savaşçıları arasındaki bir turnuvayı izler gibi önündeki büyücüleri . Sadece onu gördüğünde farklı bir şey vardı. Kralın gözlerinde nadiren gördüğü bir şey Cassia'yı sarstı.

İlgi. Hatta... hayranlık. Ona baktı.

Ama büyücüler kendilerini büyü için hazırlıyorlardı ve o da buna dikkat etmeliydi. Öfkeli altı büyücü geri çekildi ve

Hediye Koleksiyoncusu'nun karşısında, mahkûmun etrafında yarım daire şeklinde dizildiler. Skleros Tychon'a "Oturmak isteyeceksin," dedi.

"Nasıl isterseniz, Usta." Çırac kralın önünde eğildi, sonra da Chrysanthos'un sağındaki sandalyeye .

Dexion kollarını iki yana açtı. "Ben hazırım."

Skleros yumruğunu Dexion'un göğüs kemiğine indirdiğinde, Chrysanthos'un çenesi düştü ve Cassia'nın tüm vücudu sarsıldı. Anthros'un büyücüsü büyücünün elinin etrafında büküldü ve dizlerinin üzerine düştü.

Mahkûmun bedeni Skleros'un arkasında yerde sallanıp kıvranıyordu. Cassia diğer büyücülerin ayaklarının üzerinde sallandıklarının ve Tychon'un sandalyesinde yığılıp kaldığının belli belirsiz farkındaydı. Ama bakışları Chrysanthos'a dikilmişti.

Skleros'un elini vahşi bir hayvan gibi pençeledi. Cassia'nın bedeni geri dönmek istiyor, bacakları ise koşması için ısrar ediyordu. Ama üzerinde asılı duran ağırlıksız keten bir mengene gibi hissediyordu ve kaçamıyordu. Kendisinde neyin yanlış olduğunu, Chrysanthos'un nefret dolu ruhuna yapılan işkencenin kendisi için neden bu kadar önemli olduğunu merak etmek için yeterince nedeni vardı.

Savaş büyücüsünün dokunuşu büyücünün deri eldivenlerini yaktı. Kömürleşmiş et kokusu odayı doldurdu. Sklerós irkilmedi, sadece ayaklarını uzattı ve parmakları Dexion'un pahalı cübbesinin önünde kıvrıldı.

Chrysanthos, ölmekte olan bir adamın feryadına dönüşen bir hırıltı çıkardı. Ateş kıvrandı ve parçalandı. Korlar Cassia'nın ayaklarının altından kayıp gitti. Alevler etrafında dönüyordu.

Hangi yöne düştüğünü bilmiyordu.

Sert zemin rüzgârını kesmişti ve hareket edecek ya da kaçacak nefesi kalmamıştı. Eğer güneşin içine düşerse, her şey biterdi.

Nefes nefese bir çabayla ayağa kalktı ve etrafına bakındı.

Karanlık ve taş. Güvenli.

Bir an nefes nefese durdu. Güneşin içinden hiçbir ses gelmiyordu.

Başı hâlâ döndüğü için yavaşça ocağa doğru geri adım attı.

Aithourian Çemberi'nin Dexion'u büyücünün çamurlu botlarının üzerinde buruşuk bir şekilde yatıyordu. Chrysanthos ölmüş müydü?

Ama birdenbire havaya kalktı ve ön kollarının üzerinde durdu.

Sklerós uzandı ve ayağa kalkmasına yardım etti.

"Yanıklarınız için özür dilerim," dedi Chrysanthos. "Umarım zaten sahip olduğunuzdan daha fazla yara izi bırakmazlar."

Sklerós homurdandı. "Güzel yüzünüzden başka bir yere nişan alma zahmetine girdiğimi unutmayın."

"Annem sana teşekkür edecek."

Chrysanthos sendeleyerek Tychon'un yanına gitti ve ona İlâhi Dilde bir soru sordu. Kül rengi yüzlü çırak başını salladı. Cassia Eudias'ı göremiyordu ama solunda bir yerden onun düzensiz nefes alışını duyuyordu. Görünüşe göre acımasız ritüelden olabildiğince uzakta bir köşeye sinmişti.

Cassia, Dalos'un tam da bu odada Eudias'ı neredeyse Callen'a suikast düzenlemekle görevlendirdiği geceyi hatırladı. Callen'a yönelik bu tehdit geçmişte kalmıştı, çünkü düşmanları yanlışlıkla onun kendisini tehdit edecek sırlar bilmediğine karar vermişti. Ama Eudias bir an için onu öldürme ihtimaliyle karşı karşıya kalmış ve çırak sanki kendi kesin ölümüyle yüzleşmek üzereymiş gibi istekli görünmüştü.

Şimdi ilk söyleyen o oldu, "Onlar öldü. ."

Altı büyücünün hareketsiz, yüzükoyun yatan bedenlerine doğru kimse hareket etmedi.

"Evet," diye karşılık verdi Skleros. "Öyle. Hareket güç gerektirir. Onları kullandım."

Hediye Koleksiyoncusu kemerinde taşıdığı karışımlardan birinden yararlandı. Sigara içen bir adamın havasıyla yaralarına merhem ve sargı bezi sürdü. Şifalı bitkilerin temiz ve acı kokusu, yanıklarının ve mahkûmun sakatatının pis kokusunu bastırdı.

Cassia Skleros'un eline baktı. Göğüs kemiğini ovuşturdu ve kalbi tekrar ona çarptı.

Lucis gülümsedi. "Etkilendim."

OceanofPDF.com

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Hesperinler, dürüst insanların zararına olacak şekilde yasaları açıkça ihlal ederek hareket eden hüküm giymiş suçlular veya suistimalciler üzerinde herhangi bir yetki kullanamazlar.

-Ekinoks Yemini OceanofPDF.com

FIRTINANIN İÇİNDE

Bir kar fırtınası Cassia'nın nefesini ve Orthros'a ilk bakışını çaldı. Eğer hava durumu olmasaydı, ileriye bakabilir ve Hesperines'in evini ay ışığında görebiliyordu. Ama eyerinde öne doğru eğilip karların arasından baktığında, karların ötesinde hiçbir şey göremiyordu. yorgun ölümlülerden oluşan bir kervan vardı. Geçide sadece diğerleri durduğu için biliyordu.

Tenebran elçiliğinin diğer üyeleri, girdap gibi dönen beyaza karşı, binek ve atlı gibi şekillenmiş karanlık formlardı. Etraflarını saran hayalet fırtınalar, onları dağın yüzünden ya siliyor ya da siliyordu.

Cassia sayesinde, kralın izin verdiği bir düzine yolcu elli altıya çıkmıştı. Kralın çok gizli elçiliği kuzeye doğru hızla ilerlerken, Tenebra'nın her köşesinden lordlar ve büyücüler Hesperinler'in davetine dair isimsiz raporlara yanıt olarak yol boyunca kendilerine yer bulmuştu. Cassia'nın ya da masum bir günah keçisinin üzerine hiçbir şüphe düşmeyecekti.

Orthros'un feneri parlarken. Kuzey Tenebra'nın tamamının görebileceği gökyüzündeki bu ışıkla, güneşteki bir casus Kral'ın planları herkes tarafından öğrenilmişti. Ülkenin dört bir yanından cesurlar, gözü pekler, çaresizler ve gelmişti ve şimdi bir daha dönüp dönemeyeceklerinden emin olmadan Orthros'a girmek için birlikte bekliyorlardı.

Çok fazla beklemediler. Güneş bu kadar kuzeyde erken batıyordu. Yakında akşam olacaktı ve onunla birlikte Hesperine eskortları da.

Rüzgâr güçlü olmasına rağmen garip bir şekilde yumuşaktı, rahatlatıcı bir ses gibi etraflarını sarıyordu. Yine de soğuk yeterince şiddetliydi. Cassia, yüzünü korumak için kapüşon ve atkıyla kat kat yüne sarınmış olsa bile sanki Kış kemiklerini kemiriyordu. Tüm kürklerini Tenebra'da bırakmanın bedeli buydu. Tek pişmanlığı onları giymeyi reddetmesinin Perita'yı ne kadar endişelendirdiğiydi.

Yanındaki midillinin üzerindeki küçük, titreyen beden Cassia'nın arkadaşıydı ve şimdi onunla susturucularının üzerinden uzun uzun bakıyorlardı. Dağ yolculuğunun tehlikeleri, erkekler gibi ata binme hakkına sahip olmadıkları için lanet etmelerine neden oluyordu. Bunun yerine midillilerinin üzerinde yanlamasına sallanarak birbiri ardına gelen mide bulandırıcı inişlerden geçmek, hantal eldivenleri ve kat kat etekleriyle tutunabildikleri kadar tutunmak zorundaydılar. Sanki ikisinin de ata binmekle zarar görecektir kızlık başları varmış gibi.

Onlara en yakın duran atların üzerindeki uzun kürk yığınları Callen ve Benedict'ti. Callen atını karısına biraz daha yaklaştırdı, Benedict omzunun üzerinden endişeli bir bakış attı.

Şövalye sessizce endişelendi, "Umarım karda bu bekleyiş Semna için çok zor olmaz. Bu kadar soğuk onun kemikleri için sağlıksızdır."

Perita onun bakışlarını takip etti ve kaşlarını çatarak duran at çöpünün üzerindeki bohçaya baktı. "Kyria Tapınağı'Prisma'sı olarak on yıllar boyunca kış havasında buruşmak için hayatta kalmadı. Bir süre için emekliye ayrılmış olabilir.

On iki yıl oldu ama büyüğü ve kararlılığı her zamanki gibi güçlü." "İki refakatçisi yetenekli şifacılar, sonrasında onların bakımına ihtiyaç duyarsa Benedict," dedi.

"Semna'nın büyüünü donmuş ayak parmaklarımız üzerinde kullanmasına daha çok ihtiyacımız olacak," diye yanıtladı Callen.

Benedict, "Gerekirse onu ya da elçilikteki herhangi bir bayanı kendim taşıyacağım" dedi.

"Segetia'da işleri böyle mi yapıyorsunuz?" Callen sordu. "Hadria'da kadınlarımıza karşı görevlerimizi başka erkeklerin yerine getirmesine izin vermeyiz. Leydim ya da karımın taşınmaya ihtiyacı olursa, bu sizden gelmeyecek, çok teşekkür ederim."

Perita kocasının elini okşadı. "Taşımamız gerektiğini kim söyledi?"

Knight Cassia'nın ayağına sokularak ona elinden tüm sıcaklığı sundu. Neyse ki geniş pençeleri ve sık kürküyle burada insanlardan çok daha iyi bir donanıma sahipti. Cassia, sesinin paslanmasını önlemek için Knight'la konuştu, ancak sohbet edecek gibi hissetmiyordu, sadece ileriye bakıyor ve tüm duyularını ileride ne-kim olduğuna göre eğitiyordu.

"senin sayılır, değil mi aşkım? Halkınız ilk olarak dişlek kuzey komşularımıza karşı korunmak için bu dağlarda yetiştirildi.

Orthros'a ziyaret için davet edilen tek derebeyi olmak ne büyük bir onur."

Genç Lord Severinus, topluluğun arasından kervanın önüne doğru atını sürerek yaklaştı. Soluk saçlı lord Cassia'nın yanında hüküm sürdü. "Burada köpeğinizden daha iyi bir müttefik bulamazdınız, Leydi

Cassia. Tazılarımız onları kardan çıkarmasaydı kaç adamımın öleceğinin sayısını unuttum."

Cassia konuşabilmek için eşarbını aşağı doğru çekti. "Bölge hakkındaki bilginiz konusunda da şanslıyız Lord Severin. Kuzeyden gelen bir rehberle sahip olmak vazgeçilmezdir. Bize sağladığınız binekler bir adım bile atlamadı."

Genç lord iç çekti. "Keşke bu aptalca iş yerine sizi dağ köylerinde bir gezintiye çıkarabilseydim. Adınızı bilmeyen kiracı bile yok."

"Aşağılandım lordum. Tek yaptığım size bitkiler hakkında tavsiye vermektir."

"Dona dayanıklı mahsuller ve yanıklığı önleme konusundaki tavsiyeleriniz halkımı açlıktan kurtardı. Sizi asla unutmayacaklar."

Lord Severin'in çukur yanaklarından, kendisine bağlı olanlar açken onun yemek yemediği anlaşılıyordu ama hepsi iyileşmeye başlamıştı.

"Onların iyi düşünceleri benim için bir onurdur, ama umarım onları kurtaran ve kurtarmaya devam eden kişinin siz olduğunuzu biliyorlardır, Lord Severin."

kaçırdı. "geleni yapıyorum. Ama babamın toprakları çok hain."

"Bu zararı hafifletme çabalarınızda büyük bir başarı elde ettiniz."

"Ama nedense kendimi hep bir adım geride hissediyorum." Sesini alçalttı. "Bu girişim için neden onaylandığımdan hâlâ emin değilim. Müzakerelerde Hesperine karşıtı duyguları temsil edecek kişi ben değilim. Babam benden kendi davasını savunmamı beklememesi gerektiğini çok iyi biliyor."

"Görevlerinizden alınmaktan rahatsız olduğunuzu biliyorum."

"O Hesperin söylentilerinin peşinde ben onun sorumluluklarını yerine getirmekle meşgulüm. Bunun için zamanım yok." Bununla birlikte midillisinin omzunu sıvazladı. "Bu bölgenin atları da köpekleri kadar mükemmeldir. Keşke aynı şeyi hava durumu ve insanlar için de söyleyebilseydim."

Lord Severin konuşmak için Chrysanthos'a kolun ön tarafında katıldı. Pelerin ve kürk yığınları altında büyücü ve savaşçıyı birbirinden ayırmak zordu ama Chrysanthos yolun her adımında en önde kalarak kendini belli etmeyi başarmıştı.

Atını diğerlerinin yüzüne doğru döndürdü ve bu duruşu Cassia'ya onun gerçekten de Dexion olduğuna dair güvence verdi. Herkesin duyabilmesi için rüzgârın üzerinden konuştu. "Şehitler Geçidi. Adını nasıl kazandığını hatırlatmama gerek yok. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, buraya çok az insan ayak bastı ve daha azı hayatta kaldı.

Bu gece ölümlülerin adım atmaya korktukları yere gidiyoruz. Tetikte olun."

Lord Severin boğazını temizledi. "Burası Kral'ın Elçiler her zaman Ekinoks Zirvesini düzenlemek için Hesperin elçileriyle buluşmak üzere dururlar."

"Ne kadar şanslılar," dedi Chrysanthos, "bu olaydan sağ kurtuldukları için. Hayatta bir kez karşılaşma. Ancak, bu noktanın ötesine geçmeye cesaret eden herkes havanın, kan koğuşunun ya da Orthros Muhafızı'nın kurbanı oldu. Tenebra ile Orthros arasındaki bilinen tek yol burası ve Hesperinler, yardımları olmadan yolun geçilmez olduğu konusunda bizi uyardılar. Durum ne olursa olsun, daha fazla ilerlemenin ölümcül tehlike arz ettiğinden emin olabiliriz. Savaşçı olmayanlarımızın iyiliği için Hesperine güçlerinin gelip bizi sınırdan geçirmesini beklemekten başka seçeneğimiz yok."

Lord Severin şu tavsiyede bulundu: "Üzerimizde yükselen uçuruma sarılın ve diğer tarafımızdaki yamaçtan kaçının. İlk başta yavaş yavaş düşer, ama tökezlerseniz sizi gerçekten de çok aşağılara taşıyabilir. Karanlığın çökmesini beklerken, olağan tehlikelere karşı tetikte olun. Donma, kurtlar, ayılar. Sınıra o kadar yakınız ki hiçbir insan haydut tehlike oluşturmamalı. Kalp avcıları Hesperine Kraliçeleri'nin büyüüne bu kadar yaklaştırmaya cesaret edemezler." "Teşekkür ederim," dedi Chrysanthos bir kovulma tonuyla.

"Hizmet etmekten mutluluk duyarım, Dexion." Lord Severin kaşlarını çatarak diğerlerine katıldı.

Elçiliğe gitti ve koşum takımlarını kontrol ederek ve meşale taşıyıcılarını atayarak grubu bir kez daha turlamaya başladı.

Cassia içinden gelen bir dürtüyle bahçe çantasının kayışlarını iki kez kontrol etti.

En altta, Solia'nın alev dilli giysilerine sarılmış, sarmaşık kolyenin, Cassia'nın küreğinin ve Lio'nun hediyelerinin altında yatan glif taşı ile dikişleri patlamaya hazırdı.

Perita dilini ve "Bahçenizden ne kadarını oraya tıktırdınız leydim?" diye takıldı.

"Umarım oraya vardığımızda öğreniriz," dedi Callen. " de bahsi kazanacağım, Pet. Hâlâ içinde canlı bir bitki olan en az bir saksı olduğunu söylüyorum."

"Saçmalık. Bitkiler çantalarda yaşayamaz ve hanımım tüm saksılarını Kyrian büyücüleri ile bitkiler. Toprak çuvalları var, böylece oraya vardığımızda tohumdan bir şeyler başlatabilir, ancak karanlıkta nasıl büyüyeceğini Tanrı bilir."

Cassia, "Erkekler konuşurken Orthros'ta sıkılmamı engelleyecek bir şey getirmem gerekiyordu," diye cevap verdi.

Perita'nın gözleri muziplikle parıladı ve Callen bir *huph* sesi çıkardı.

Cassia çantasını Solorum'dan buraya kadar kendisi taşımıştı, böylece kimse çantanın ağırlığını merak etmeyecekti. Omuzlarını sadece anlarda, önündeki eyere sıkıca bağlayabildiği zaman dinlendiriyordu.

Glif taşı elinin altındayken Chrysanthos'a karşı kendini daha güvende hissediyordu.

Dexion bazı adamlara eliyle işaret etti. "Hesperinleri beklerken, birkaçınızla konuşmak istiyorum. Skleros, Tychon, bana. Evet, evet, sen de Eudias. Lord Gaius, Sör Benedict, eğer bize katılırsanız."

Benedict eyerinde döndü. "Bir dakikaya geliyorum, Leydim. Korumanıza ve köpeğinize yakın durun!"

Cassia ona güven vermek için elini kaldırdı. Atını ileri sürdü ve Eudias da eşeğine binerek Cassia'ya başıyla selam vererek onu takip etti. Onun iki müstakbel koruyucusu, Lord Hadrianus'un gri saçlı sadık adamlarından biri olan Lord Gaius ile bir araya gelerek Chrysanthos'un diğer seçilmiş azınlığına katıldı. Dexion onları daha da ileriye götürdü, sanki rüzgârın sessiz konuşmalarını gizleyeceğine güvenmiyormuş gibiydi.

Lucis'in istediği olsaydı, Dexion ve yanındaki birkaç kişi Orthros'a giden tek elçiler olacaktı. Kral, Kordi büyücüleri ile Segetia ve Hadria temsilcilerinden amaçlarına ulaşmalarını bekliyordu. Cassia değildi Tenebra'daki en güçlü lordların desteğini artık hafife alamayacağını göstermiş oldu.

Chrysanthos'un, kendisinin ve kralın isteklerine aykırı olarak "kendi" elçiliğine katılanlara gösterdiği hoşgörüyü merak ediyordu. Ama sonra, Chrysanthos Cassia'ya tahammül etti. Düşmanının istediği herkesi beraberinde getirmesi anlamına gelse bile, Hesperinleri davetlerini geri çevirmeye teşvik edebilecek herhangi bir risk almaya isteksiz görünüyordu.

Lord Severin'e olan güveninin de gösterdiği gibi, doğaya karşı Tenebralıların yardımı olmadan hareket etmeye pek hevesli görünmüyordu. Dexion, sanki Anthros'un kendi ateşi peşindeymiş gibi, sonbaharın berbat havasıyla savaşmış ve Orthros'a giden yolu kapatacak karları yenmek için yarışmıştı. Chrysanthos'un önderliğinde ve Cordian iyi hava büyücüleri ve hız tılsımlarının yardımıyla, elçilik neredeyse Solorum'dan Frigorum'a sadece otuz bir günde bin mil.

Alacakaranlık yaklaşırken, beyaz rüzgârlar gümüş rengine dönüştü ve Cassia'nın etrafında alev alan meşaleler rüzgârda hayatta kalmak için çırpınmaya başladı.

Zayıf da olsa ışıkları çoktu.

Yaklaşırlarken peşlerini bırakmayan kar fırtınası Cassia'yı Hesperinlerin meşhur fenerini görmekten mahrum etmişti. Ama şimdi bile gökyüzünde parıldadığını ve yolu gösterdiğini biliyordu.

İleride bir yerde, o beyaz kausun ve alaca karanlığın ortasında, Tenebra ile Orthros arasındaki görünmez sınır uzanıyordu. Sadece bir toprak şeridiydi, ne sancaklarla ne de duvarlarla işaretlenmişti. Hayır, bu çizgi yüzyıllar boyunca dökülen kanlar ve iki kadim Kraliçe'nin koruyucu büyüyle çizilmişti.

Ve şu anda, kış havasında. Bu da bir Hesperine çalışması mıydı? Cassia şimdi bile dans eden kar tanelerini izlerken Kraliçe'nin koğuşuna bakıyor muydu?

Cassia fırtınanın ardını görebilseydi, sonunda onu görebilecekti. Onun dünyası ile kendi dünyası arasındaki uçurumu.

Neredeyse gelmişti.

Sonunda karşıya geçmeyi başardığında, nasıl bir karşılama ile karşılaşacaktı? Almak mı? Hesperinler onu özellikle istemişti. Elbette sadece kralın seçenekler arasında bulunan tek akrabası olduğu için değıl.

Lio halkına onun hakkında bir şeyler anlatmış olmalıydı. Onlardan sır saklamaya değıldi ve ayrıldıkları o gece, Lio onu kendisine verdiğı gizlilik sözünden azat etmişti.

Davetle ilgili kişisel bir şey olduğunu düşünmezdi. Varsayımlar aptalcaydı. Hatta tehlikeliydi.

Planlarınız için tehlikeli mi? diye sordu uzlaşmaz sesi. *Ya da kalbiniz için?*

Kalbi küt küt atıyordu ve midillinin sırtından atlayıp ileriye doğıru koşmak istiyordu. Tekrar kuzeye, şimdi karanlığa baktı, kirpiklerinde kar birikmesini önlemek için hızla gözlerini kırptırdı.

Çok yakındaydılar. Hesperinleri.

Onun mu? Gerçekten de onlar üzerinde herhangi bir hak iddia edebilir miydi? Lio üzerindeki hak iddiasının hâlâ geçerli olup olmadığını bile bilmiyordu. Güvenle söyleyebileceğı tek şey, onun üzerinde hak iddia ettikleriydi. Buna kendisi karar verecekti ve kimsenin buna itiraz etmesine izin vermeyecekti.

Cassia kendini tepeden tırnağa büyük bir düğüm gibi hissediyordu ve bunun nedeni midillisine yapışmış değıldi. Bu kadar yaklaşmışken yoluna başka ne çıkabilirdi ki? Son anda çirkin başını kaldırıp onu durdurabilecek şey neydi?

Sanki fırtınanın içinden bir şey fırlayacakmış gibi etrafına bakmadan önce kendini zor tuttu. Ya da büyücülerin ve özgür lordların arasından. Bu kadar çabadan sonra, sınırı geçmenin bu kadar kolay olacağına inanamıyordu, ta ki güvenli bir şekilde diğer tarafa geçene kadar.

Uzaklardan gelen bir ses fırtınayı deldi. Bir kuş çığlığı mı? Bir yaratığın feryadı mı?

Ses havada tekrar yankılandı, geçit boyunca yüksek, küstah bir ton. Bu ölümlü bir enstrümandı. Ama Cassia'nın daha önce duyduğu hiçbir av borusuna benzemiyordu.

Burada elçilikten başka hangi ölümlüler olabilir? "Kalp avcıları!" Lord Severin uyardı.

Fırtınanın içinden bir ses ona seslendi. "Hesperine müttefiklerine ölüm! İnsanlığa ihanet edenlere ölüm!"

Bir av borusu korusu duyuldu. Korna seslerinin arasında, geçitte yankılanan bir çatırtı duyuldu; sanki dünya yarılıyormuş gibi. Cassia'nın altından ürktü. Dizlerini sıkarak bir eliyle çantasını kavrarken diğer eliyle dizginleri tuttu.

Kar taneleri bir araya gelerek büyük bir beyaz duvar oluşturuyor gibiydi. Gökyüzünün kendisi ona doğru düşüyor gibiydi. Kaçacak hiçbir yer yoktu.

"Çığ!" diye bağırdı Lord Severin.

Kar Cassia'nın bedenini dövdü ve onu glif taşından kopardı.

CKABAAR

Kralın ocağının KÖZLERİ Cassia'nın ayaklarının altına çöküyordu ve o ne tarafa düştüğünü bilmiyordu. Ama bu sefer ateş soğuktu, çok soğuk.

Kalp avcıları işe yarar.

Karın gücü muazzamdı. O çok küçüktü.

Gerekirse hizaya getirilebilirler.

Birden dünya yine hareketsiz kaldı. Hareketsiz ve devasa, tüm ağırlığı onun üzerinde, ezici. Nefes alamıyordu. Gözleri kör olmuştu.

Karın altındaki karanlık.

Kalbi hızla çarpıyor ve hapishanesinde hareket etmek için savaşıyordu. Bacakları sıkışmıştı. Kaçamıyordu. Sanki bir yumruk kaburgalarının etrafını sarıyormuş gibi hissediyordu. Sol kolu sıkışmıştı, işe yaramazdı. Sağ koluyla kar yığınının çılginca yırttı, eli eldiveninin içinden soğuktan yanıyordu.

Hayır. Hayır, bu şekilde bitemezdi. Orthros'un gözleri önünde ölemezdi. Tüm çabaları boşa gitmiş, karın altında kaybolmuştu. Tüm hayatı, uçsuz bucaksız dağlarda küçücük bir leke, Tenebran tarihinde rüzgârın izlerini çoktan sildiği bir göz kırpma.

Bu kadar yaklaşmışken kralın kazanmasına izin veremezdi.

Cassia hareketsiz kaldı. Nefes alışını kontrol altına almak için çabaladı. Bir kriz anında böyle davranılmazdı. Akıllı davranırsa, kendini bu durumdan kurtarmadan ya da kurtarma gelmeden önce havası .

Tenebran elçiliğinin Hesperine eskortu yoldaydı.

Hippolyta'nın Stand'ı Kraliçelerin koğuşunda devriye geziyor, ölümlüleri kardan kurtarmaya hazır bekliyordu. Acaba şimdi de pusuya mı düşmüşlerdi?

Güvende olun. Lütfen, güvende olun ve kurtarıcımız olun.

Cassia, nefes almak için daha fazla alan açabilmek amacıyla, hareket alanı olan tek eliyle eldivenini ağzının önünde gezdirdi. Elleri bir dağa karşı bir bahçe küreği kadar etkiliydi. Ama sadece küçük küreğiyle şaşırtıcı işler başarmıştı.

Cassia mümkün olan en küçük hareketlerle karı metodik bir şekilde kazdı ve kendini aynı şekilde kasıtlı olarak düşünmeye zorladı. Zihnini keskin tutmak zorundaydı. Bilincini kaybetmemeliydi.

Bunun tahmin etmeliydi. Chrysanthos'un kendisinin ve kralın seçilmiş azınlığını ayırma şekli. O ürkütücü boynuzlar, onların tek uyarısıydı ama yine de bir uyarıydı. Lucis'in Dexion'u büyücünün Orthros'a götürmek istemediği kişilerden kurtarmak için kalp avcılarını ayarladığına dair krallığına bahse girebilirdi.

Perita ve Callen. Semna ve Lord Severin ve... En azından Benedict büyücülerin yanında güvendeydi. Ama diğerlerine ne olmuştu?

Cassia yavaşça nefes almak zorunda kaldı. Gözyaşı yok. Düşünmek zorundaydı.

Şövalye. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, engel olamıyordu. Kudretli köpeği çığdan kaçmayı ya da yüzeye çıkmayı başarmış mıydı? Eğer ayaktaysa, onu mutlaka bulacaktı.

Değerli havasının bir kısmını ona seslenmek için ayırdı, ancak ne kadar keskin olsalar da kulaklarının onu duyup duyamayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kar. "Şövalye? *Ckuundat*, Şövalye, buradayım! *Dockk*. Lütfen, !"

Yüzünün önündeki boşluk için endişelenmeye devam etti ama eli neredeyse uyuşmuştu. Bu uyuşukluk yavaş yavaş içine işliyor, vücudunun her yerindeki acıyı dindiriyor, onu korkunç bir rahatlığa sürüklüyordu. Sanki başı kalkıyor, yukarı doğru süzülüyor, sanki hapisanesinden tek başına kurtuluyormuş gibi hissediyordu.

Tetikte olmalıydı. Hâlâ umut vardı. Daha önce iki kez ölümle yüz yüze gelmişti ve ikisinde de Hesperinler onu kurtarmıştı. Şüphesiz üçüncü kez bu kadar şanslı olacaktı, burada, onların kapısının eşiğinde. Kazmaya devam etti.

Duyuları bulanıklaştıkça, kar eline daha gevşek geldi. Hayır, hayır, bu onun hayal gücü değildi. Daha kolay gevşiyordu.

Nefesini içine çekti ve daha sert, daha hızlı kazdı. Sonra karlar uçarak ondan uzaklaştı. Eli geniş bir pençeyle karşılaştı.

"Şövalye!"

Nefes alabiliyordu. Havayı içine çekti. Karlı gece gözlerine parlıyordu. Tüylü bir yüz görüşünü doldurdu.

"Şövalye, benim harika Şövalyem. Beni bulacağını biliyordum."

Kadın kıvranırken, adam gayretli ve çılgınca kazıyordu. Birlikte vücudunun üst kısmını serbest bıraktılar. Sonra dişlerini giysisinin katmanlarına geçirdi ve çekmeye başladı. Güçlü çenesi ve vücudundaki güç onu kardan dışarı kaydırıldı.

Nefes nefese kollarını adamın sırtına doladı. Adam yere yattı ve kollarını onu çıkarırken savurduğu kar tepesine gömdü. Adamın sıcaklığı vücuduna tekrar his vermeye başladı.

"Diğerlerini bulmak zorundayız." Cassia ayağa kalkmaya çalıştı ama Knight ağırlığıyla onu geri itti.

Sessizleşti, dinliyordu. Ensesindeki tüyler diken diken oldu. Alçak bir hırıltı çıkardı.

dakikalar sonra duydu. Koklama sesleri ve karda koşuşturan pençeler. Sonra ulumalar - avlanan ve avlarına yaklaşan bir sürünün feryatları.

Bunların kimin av köpekleri olduğunu biliyordu. Ve Knight sayıca azdı.

Ama kral unutmış muydu? O melezler, kraliyet kulübelerinden gelen soylu bir köpeğin yanında hiçbir şeydi.

Cassia hayatında ilk kez, sadece eğitimde kullandığı bir komut verdi. Savaşçıların savaş alanına hücum etmeye hazırlanırken tazılarına söyledikleri o kadim kelimeyi söyledi.

"*Ckabaar!*"

Knight, sahip olduğunu bilmediği bir köpeğe dönüştü. Dört ayak üzerinde onun üzerinde dövüş pozisyonu aldı. Karnının üzerine yuvarlandı ve yaklaşan sürüyle .

Üç iri, soluk şekil fırtınanın içinden fırladı. Karşılarında Karın aydınlığında soldaki köpeğin en yakın olduğunu gördü. Savaşın harareti Cassia'nın dilinde düşünceyi bir emre dönüştürdü ve kelimeleri hatırlamasına gerek kalmadan sol ileri saldırı emrini verdi.

Knight yaklaşan tazıyı karşılamak için fırladı. Vücutları havada çarpıştı, sonra Cassia'nın altındaki karda hissettiği bir güçle yere doğru döndü. Tazılar yuvarlandı ve karlar savrulup etraflarına püskürdü. Hırıltılarının arasından acınası bir inilti geldi ve sonra Şövalye'nin karanlık şekli üste çıktı.

Ama avantajı tükenmişti. Diğer iki tazı mesafeyi kapatmıştı.

"*Hridh!* Sağa! Sağa!" Cassia yuvarlandı, ayağa kalktı ve kalın karda elinden geldiğince onların yolundan çekilmeye çalıştı. Ayakları battı ama savaş komutları gibi ona güç geldi ve kendini bir kez daha Şövalye'nin arkasında konumlandırmayı başardı.

Knight ilk tazıyı kıpırdamadan yerde bıraktı ve sağına döndü. Dışarı fırladı ve onunla diğer iki köpek arasında bir kale gibi durarak yüzlerine doğru gürleyen havlamalar savurdu. Tereddüt ettiler, yan adımlarla onun önünde durdular.

Cassia onun ve Şövalye'nin avantajını kullandı. "*Hridh ckabaar!*"

Hevesli bir hırlamayla Knight sağdaki köpeğe saldırdı. Dişlerini köpeğin şahdamarına geçirdi. Kırmızı, beyaz postuna ve kara sıçradı.

"*Adhin ckabaar! Adhin ckabaar!*" Cassia bağırdı. Şimdi bir sol saldırı!

Ama üçüncü tazı çoktan Knight'ın üzerine atılmıştı. Çenelerini tazısının omuzlarına geçiren canavara bağırdı. Şövalye kendini silkeledi ve Cassia'nın gözyaşları kanıyla birlikte kara karıştı.

Sonra düşman köpeği de yere düştü. Knight onu Cassia'yla birlikte ısınmaya çalıştıkları kar yığınının üzerine fırlatmıştı.

Canavar aynı hızla ayağa kalktı ama Knight savaştaydı- Tekrar duruşunu aldı, buna hazırды. Kalp avcılarının köpeği saldırdı ve Cassia Knight'ı geri çağırdı. Cassia yuvarlandı, Knight da onu takip etti ve birlikte Bir tarafa.

Düşman köpek onlara yetişmek için döndü ama Cassia'nın fikri işe yaramıştı. Arka ayakları Cassia'nın gömülü olduğu kar çukuruna çarptı. Çabucak dışarı çıktığında Knight peşindeydi.

Hırıltılar sustu. Diğer köpeğin bedeni hareketsizdi. Cassia başka tarafa bakmak zorunda kaldı. Ama o yönde, parçalanmış başka bir av köpeği gördü.

Knight çenesinden kan ve tükürük damlayarak ona doğru topalladı. Dizlerinin üzerine oturdu ve onu kendine yaklaştırmak ve yaralarını incelemek için yüzünü kavradı.

"*Oedann. Oedann, oedann.*" Söyleyebildiği tek şey buydu ve bundan başka hiçbir kelime yeterli değildi, iyi verilen bir savaşın övgüsü.

"*Oedann* haklı," diye bir erkek sesi geldi.

Knight öfkeli bir hırıltıyla cevap verdi. Cassia başını kaldırıp konuşmacıyı görmeye çalıştı.

Sis ve kaban kar, onun ve Knight'ın etrafını sardı. Kuyruğunun ucundan ötesini göremiyordu.

Ayak sesleri etraflarında dolaşıyor ve kaba erkek sesleri ileri geri konuşuyordu, aksanları garip ve lehçeleri daha da garipti. Anlamak için çabaladı. Köydeki yaşlı adamlardan öğrendiği sözcüklere sarıldı. köpek kulübeleri ve kalp avcılarının söylediklerine dair izlenimler edindi.

İkinci bir adam, "O Hypnos'a," dedi. "En iyi aygırımı öldürdü."

"Demek damızlığın en iyisi değilmiş," dedi ilk adam. "Sadece hayatta kalanlar üremeye değer."

Üçüncü bir adam güldü. "Bu pek değil. Testimizde iyi iş çıkardı. Kraliyet kanı dedikleri kadar güzelmiş."

"Köpekler söz konusu olduğunda, her neyse. Kralın küçük sürtüğü o kadar da iyi görünmüyor."

"Bana bir daha böyle dersin," diye meydan okudu Cassia, "köpeğim ve ben seni melezlerinle birlikte yere sereriz."

İlk konuşmacı, "Ben olsam bunu denemezdim, küçük sürtük," diye öğüt verdi.

Tuhaf ışıklar yakınlarda belirdi. Cassia'nın kalbine almış bir yaylı tüfek görüldü.

OceanofPDF.com

BLIZZARD WRAITHS

Cassia'nın aklından SAVAŞ KOMUTLARI GEÇİYORDU ama hiçbir kalbe saplanan bir kurşuna karşı işe yaramıyordu. Bir tanesi hariç.

"*Het baat*," dedi.

Knight yine homurdandı ama ses tonundaki kesinliğe itaat etti ve yere .

Odanın diğer ucunda duran kişi için ellerini kaldırdı.

Tatar yayı. "Köpeğim senin için canlı olarak daha değerli. Savaşarak ölmemeyi başardıktan sonra böğrüne saplanan bir oktan daha iyisini hak ediyor."

"O senden daha değerli," dedi silahın arkasındaki ses. "Aslında, o bizim ödememiz."

Arbalet yaklaştı ve sis . Silahı tutan beyaz eldivenli eli gördü, sonra beyaz, yırtık pırtık yünle kaplı bir kol. Sonra beyaz kürkle sarılmış, beyaz deri bir palaska ile çaprazlanmış geniş bir göğüs. Kaba yontulmuş bir ışık taşı oraya bağlanmıştı ve bıçakları, cıvataları ve kim bilir nelerle dolu keseleri aydınlatıyordu.

Palaskadaki bir tokadan ipe bağlı bir çift uzun, keskin köpek dişi sarkıyordu. Uçları değil ama kökleri kanlıydı.

Bir zamanlar bir Hesperine ona bu dişlerle gülümsemiş miydi? Elçilik eskortunun kaderine mi bakıyordu?

O kadar çok boynuz vardı ki... Sadece güçlü bir kuvvet bir grup Hesperin'i yenebilirdi. Ne kadar zamandır karda kaldığını bilmiyordu... Kalp avcılarının kupa toplamasına yetecek kadar uzun bir süre.

Lio'nun eskortluk yapıp yapmadığını bilmiyordu.

Bir zamanlar o dişlerle ona ziyafet çekmiş miydi?

Cassia gördüğü manzara karşısında gözlerini kapatmak istedi ama buna cesaret . Bir düzine kalp avcısı, fırtınanın içinden çıkan ruhlar gibi etrafında belirdi. Ama onların

Arbalet ve sopalar, kılıçlar ve hançerler fazlasıyla bedenseldi. Ağır botlarına bağladıkları kar ayakkabılarının bile uçları sivriydi.

"Kral ne istiyorsa onu yapacağız," diye emretti baş yaylı tüfekçi. "Saraydaki o şişko sıçan her gibi kararsız ve ona köpeği ve altını elinde tutması için bir bahane vermek istemiyorum. Eğer patronu mutlu edersek, o da kralın ceplerimizi doldurmasını sağlayacaktır."

Adamlardan biri kamıştan bir boruyu dudaklarına götürdü. Ucundan bir nota değil de bir ok fırladığında Cassia yerinden sıçradı. Ok Knight'ın omzuna isabet ettiğinde nefesi kesildi.

"Yaşayacağını söylemiştin!"

"Her şey bittikten sonra uyanacak," dedi kavalcı. "Benim dartlarımdan birini de alamaman çok kötü, küçük sürtük. Uyanık kalmalısın."

Knight bir inilti çıkararak Cassia'ya baktı. Onun gözlerindeki şaşkınlığa dayanamadı. Ona sarıldı, güven verici sözler mırıldandı. Sonunda gözlerini kapatırken ona güvence verdi.

Lider, "Onu hemen kampa geri götürün ve yaralarına bakın," diye emretti. "Biz kızla birlikte takip edeceğiz."

Kavalcı ve bir başka kalp avcısı yaklaştı. Liderleri arbaletiyle işaret etti ve Cassia'nın Knight'ı bırakıp kenara çekilmesi için sadece bu tehdit yeterli oldu.

Av köpeğini bir altlığa bağlamalarını ve karlarını değiştirmelerini izledi. sırtlarına bağladıkları kayaklar için ayakkabılar. Onu sürükleyerek karda ilerlemeye başladılar. En sevdiği arkadaşı, son savunması, fırtınanın içinde kayboldu.

Baş yaylı tüfekçi kürkünün altından ona baktı. Liegehound kürkü. Yüzü Callen'inkinden daha yaşlı görünmüyordu ama yine de çok daha yaşlıydı.

Kadının tüylerini diken diken eden bir bakışla onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Demek bir kralın kızı böyle görünüyor. Pek bir şey değil, gerçekten."

"adına konuş," dedi bir kılıç ustası. "Duyduğuma göre annesi gerçek bir profesyonelmış. Kızının neler yapabileceğini kimse bilemez."

"Kasıklarında tut," diye uyardı lider. "Bize verilen emirler var. O patrona ait. El yok, dart yok, hiçbir şey yok, sadece patrona, dokunulmamış."

Onu öldürmemeleri için emir almışlardı ve Knight'a zarar gelmeyecekti. Sırtından vurulmaktan korkmadan kaçabilirdi. Ama nereye kadar? Bir kar yığınının düşerdi ve onlar da kar ayakkabılarıyla anında üzerine çullanırlardı.

"En azından işi bittiğinde onu bize bırakabilirdi," diye yakındı kılıç ustası.

"Senin hayatın üzerine değil. Adam ondan faydalandıktan sonra ölecek - tabii hayatta kalırsa. Patron ve kral bu konuda anlaştı."

Onu öldürmemeleri için emir almışlardı, ta ki her şey bitene kadar.

Cassia'nın düşünceleri soğuk ve berraktı ama kalbi uyuşmuş gibiydi. Bir savaş büyücüsünün büyü. Kelle kesicinin baltası. Kralın sonunda onu öldürebileceği pek çok olası yol düşünmüştü. Ama bunu hiç düşünmemişti.

Solia, Castra Roborra'daki isyancıların onun hakkında bu şekilde konuşmalarını dinlemiş miydi?

Mancınıklar ateşlenmeden önce nelere katlanmıştı?

Öfke Cassia'nın hissizliğini yakıp kavurdu. Bu adaletsizlik onda fırtınaya karşı uluma isteği uyandırdı.

kardeşinin son anlarında neler yaşadığını bilmiyordu ama Solia'nın kendi sonuyla nasıl yüzleştiğini tahmin edebiliyordu.

Cassia kralın önünde korkmadığını gösteren taştan yüz ifadesini takındı ve kalp avcılarının liderinin gözlerinin içine baktı. "Pekâlâ.

Beni 'patronuna' götür. Bakalım benden kurtulabilecek mi?" Etrafında bir ıslık ve çığlık korosu yükseldi.

"Patronun işi başından aşkın," dedi kılıç ustası.

"Ama sonunda her zaman kendi yolunu bulur." Lider arbaletini sırtına yerleştirdi, sadece kemerinden bir ip çıkardı. Kavrayan tek eliyle ona doğru uzandı.

Bakışları bir kez daha avcının kupa dişlerine takıldı. Lio'nun güvende olup olmadığını asla bilemeyecekti.

Lio? Zihin büyüün ölümün ötesine ulaşabilir mi? Eğer beni duyabiliyorsan, Nerede olursan ol, bilmeni isterim ki. Tüm son düşüncelerim senin için. Sen benim merhametim ve sığınağımsın.

Kalp avcısının eli havada dondu.

Çenesi gevşedi ve gözlerinin kenarları beyazlaştı. Cassia'nın omzunun üzerinden bir şeye baktı.

Arkasına bakmadan, gözlerinin önünde bir hayalet belirdi ve onun üzerinde belirdi. Gecenin ta kendisiydi, karda, gökyüzünde ve dünyada bir yarıktı. Ama içine baktığında yıldızlar görmedi, sadece iki kırmızı göz ve iki beyaz diş gördü.

Hayaletler fırtınanın içinden, inanılmaz derecede uzun ve korkunç derecede hızlı bir şekilde ortaya çıktı. Kalp avcıları çığlıklar atıp küfürler savurarak

silahlarını her yöne savurdular. Arbalet okları canlı gölgelerin arasından uçtu ve kar tarafından yutuldu.

Karanlığın kuleleri adamlara saldırdı. Paniğe kapılan avcılar onlara saldırdı ama geri püskürtüldüler. Kaçtılar ama etrafları sarıldı.

Cassia'nın etrafındaki çember genişledi. Hayaletler onları kendisinden uzaklaştırıyordu.

Kar, sanki fırtınanın kendisi ayrılmış gibi gözlerinin önünde yeniden yer değiştirdi. Kendini rüzgârda savrulan ince siyah bir cübbeyle yüz yüze buldu. Karanlığın kumaşa dokunması gibi. Bir çan kolunun içinden kar kadar bir el çıktı ve ona doğru uzandı.

Cassia başını kaldırdı ve mavi gözlü tek Wraith'in bakışlarıyla karşılaştı.

Sözsüz bir çığlık . Ona doğru uzandı. Sevgili eli onunkini tuttu ve ayağa kalkmasına yardım etti.

Ayağa kalkar kalkmaz adamın kolları güçlü ve nazık bir şekilde ona sarıldı. Onu kucakladı ve pelerininin sıcaklığıyla sımsıkı sarıldı. Kollarını adamın boynuna doladı ve ona sıkıca tutunarak yüzünü adamın yüksek yakasına gömdü.

Sonunda ona sarılmıştı.

Sesi gece kadar derin ve kadife kadar pürüzsüzdü, hatırladığı büyüleydi. "Zihnim her zaman seninkine ulaşabilir. Ben her zaman senin sığınağın olacağım. Gözlerini kapat, tüm düşüncelerin benim için olsun ve olmak üzere olan şey üzerinde durma."

Gözlerini açmak ya da onun kollarının ötesinde ne olduğunu düşünmek için hiçbir isteği yoktu. Ona karşı başını salladı.

Onun gücünün bir fısıltı gibi yükseldiğini hissetti. Zihninin üzerinden bir gölge geçti ve onu ardında güvende bıraktı.

Birden çığlıklar kesildi. Tek ses rüzgârdı. Sonra cesetlerin teker teker kara çarptığını duydu.

HELEMANTEIA

ŞAŞIRTICI DERECEDE KOLAYDI. Lionun gücü, kafesinin ötesine hiç uçmamış bir kuş kadar hevesli bir şekilde dışarı fırladı. Aynı anda on zihni ele geçirdi.

Amcasıyla yaptığı titiz egzersizler ona ne beklemesi gerektiğini öğretmişti ama bu gerçektir. Lio, kalp avcılarının düşüncelerinin karmaşasını, Cassia'ya attıkları her şamatayı, onun korkusundan aldıkları her zevki kavradı. Tehditleri sustu. Şehvetleri öldü. İradeleri onun gücüne teslim oldu.

Avantajını geçit boyunca sürdürdü ve kaçmakta olan iki kişi onun kontrolüne girerek durdu. On iki artık bir tehdit değildi ve daha yeni başladığını hissediyordu.

Stand'ı bu şekilde ne kadar tehlikeden kurtarabilirdi? Kaç kalp Avcıları, zararsız hale getirilmiş ve sorgulanmaya hazır bir şekilde Suçlunun gözetimine teslim edebilir miydi?

Lio Cassia'yı yakınında tuttu ve gücünü şimdiye kadar test ettiği tüm sınırların ötesine itti.

Onları sayabilirdi, ama bir sayı değillerdi. Onlar insandı, her biri onun duyularına göre farklıydı, içinden bildiğini sandığı bir dünyaya baktığı yüzlerce pencereydi. Anıları dehşet vericiydi, endişeleri mide bulandırıcı derecede tanıdıktı. Açlık. Zevk.

Onaylandı.

Lio, Şehitler Geçidi'nin bir ucundan diğerine her yerdedi. Savaş grubunun efsaneleri ona Stand regalia'nın anlamını öğretmişti. Tükürdü Vekilharç soluk saçlı bir savaşçıyı çığır pençelerinden kurtarıırken genç bir erkek Hesperine'e arbaletle ateş etti. Oklar Lyros'un cübbesini hiç karıştırmadı. Bir kan siperine çarptılar ve Lio'ya geri döndüler. Sayısız acı vücudunu delip geçti.

Lio, Prens'in 'nun savunma hattına meşaleler savurdu. Onu, karda mahsur kalan ölümlüleri kurtarmaya gelen Hesperinli geri püskürttüler. Bir takviye dalgasını

Kayaklarla yukarıdaki sırtı tırmanıyor, birazdan Hesperine'in kalbine nişan alacağı mızraklarla ilerleyişine rehberlik ediyordu.

Her iki gücüyle de, kalbinde kumral saçlı, küçük, güçlü bir savaşçının durduğu ışıktan bir kalkanın üzerine çöktü. Orthros'un Muhafızı'nın ta kendisi.

Tazılarına Muhafız'ın kızına saldırmalarını emretti. Köpekler hırladı, hırladı ve kendilerini cadı savaşçının büyüüne doğru fırlattı ve çeneleri kalkanında küçük yırtıklar açtı. Ama kalkan ısılt ısılt parlayarak yaraları kapattı. Gölge büyücüsü gücünü desteklemek için Kraliçe'nin koğuşunun ışığından yararlandı.

Dişleri parladı, eli uçtu ve kendi kanını karın üzerine saçtı. Köpekler döndü, Lio'nun kuzenini takip ederek onları uzaklaştırmaya çalıştı. Yüzlerce sesle, onu indirmeleri için onları kışkırttı.

"Ckabaar!"

Köpekler, canlı bir koçbaşı olan Kadı'nın koğuşuna karşı vücutlarını zedeledi.

Lio, kalp avcılarının zihinlerindeki kelimeleri farklı bir emir için yağmaladı. Onu ağır bir utanç kilidinin ardında kapalı buldu. Her bir efendinin bunu canavarına söylemesini sağladı. *Geri çekil.*

"Loma hoor!"

Tazılar tek bir sürü olarak Lio'nun kuzenine sırtlarını dönüp tepelere doğru kaçtılar ve geriye sadece insan yırtıcıları kaldı.

Lio bir adamıyla saldırgana bir sopa savurdu, silahın ağırlığını kaldırıyordu, kolu başka bir savaş grubuyla girdiği çatışmadan dolayı hâlâ ağrıyordu. Düşman etrafındaydı, görünmüyordu, sadece havadaki bir rahatsızlıktı.

Sonra bir an için bir çift kahverengi göz ona doğru parladı. Bir Hesperine'e ait olamayacak kadar insani görünüyorlardı, diye düşündü adam. Ama Lio o gözleri tanıyordu. Sopyayı yere bıraktı ve adamın bedeni itaat etti. Mak'ın eli öldürücü darbeyi indirmek için aşağı indiğinde, kalp avcısı çoktan ayaklarının dibinde hareketsiz yatıyordu.

Lio'nun Deneme kardeşi dondu kaldı, tanıdık bakışları artık şaşkıındı ve felçli düşmanına doğru başını salladı.

Lio başka bir adamın gözlerinden yaklaşmakta olan kılıcın kabzasına baktı. O da havada durdu. Kızıl saçlı bir barbar, öfkeli gri gözleri ve yanağına sıçrayan kanla onun üzerinde , iki de hazırdı. Lio adamı prensinin önünde diz çöktürdü.

Kraliçelerinin alanının sınırına gelmeden önce Lio, her kalp avcısının silahlarını bırakmasını ve kendini yere bırakmasını sağladı.

Kendi bedenine dair tek farkındalığı kollarındaki Cassia'nın hissi ve onun korkusunun kalıcı kokusuydu. Büyüsü kabardı ama bankalarından taşıtı. Gücünü, Grace'ine dehşet saçan on iki adamın zihinlerinin derinliklerine yönlendirdi. Kar fırtınasından duydukları korku Wraithler hâlâ korunmasız zihinlerinde kol geziyordu. Adamların kişisel korkularından yaratılan ve gölgelerle işlenen Lio'nun illüzyonları, avcılara kendi taktiklerinin nasıl bir his olduğunu öğretmişti.

Şimdi gerçek düşmanı bulmak için zihinlerini araştırıyordu. "Patronlarını" bulacaktı. Adam, düşüncelerine girmiş olan tüm sapkınlıklara ve onlara göre hareket ettiği her zamana pişman olacaktı.

Yüzler. Sesler. Anneler, kardeşler, kurbanlar, sevgililer. Lio, savaş gruplarının lideri olan boynuz taşıyıcıları için adamların hayatlarını ve işledikleri suçları gözden geçirdi.

Patron her yerdeydi. Ve hiçbir yerde. Her düşüncelerinin bir parçasıydı. Yine de kimse onun adını düşünmüyordu. Kimse onun yüzünü hayal etmedi. O demirden bir kural ve duyularının kıyısında bir fısıltıydı. Lio onu baş arbaletçinin düşüncelerinde neredeyse duyabiliyordu.

Lio yüzlerce zihnin konserini düzenledi ve gücünün en büyük kısmını bir zihin üzerinde biletti.

Her birinin kalbinin durduğunu duydu.

Lio yüzlerce kez ikiye bölündü ve büyük bir kısmı bedeninin elinden kaydı. Zihinleri onun elinden kurtuldu ve ulaşamayacağı bir yere kaçtı.

Yeteneği ona geri döndü ve ruhunu bedenine geri çarptı.

Lio karda dizlerinin üzerine çöktü. Cassia hâlâ kollarındaydı. Kalbi hâlâ göğsünde atıyordu. Geçitteki herkes güvendeydi.

Ama o ne yapmıştı?

DİSİPLİN DURUŞMASI

SON BİRKAÇ DAKİKA Lio'nun zihninde tekrar tekrar kırıldı. Dünya sessizdi. Birlik'e karşı sağırdı, duyuları kendi büyüünün geri tepmesiyle körelmişti.

Buz gibi bir eldivenin içindeki küçük, nazik bir el Lio'nun yanağına dokundu ve onu gerçeğe döndürdü.

Nutku tutulmuş ve titreyerek gözlerini açtı. Ve Grace'i gördü.

Cassia yün sargılı bedenini ona olabildiğince yaklaştırmıştı.

Yüzü kül rengi, saçları nemli ve . O kadar güzeldi ki, ona bakmayı hak etmediğini düşünüyordu. Ama ela gözlerinde yargılama yoktu. Sadece minnettarlık vardı.

Onun ağzını okşadı. "Her şey yoluna girecek."

Kadının dokunuşundaki samimiyet dişlerinin kınından çıkmasına neden oldu. Dili kurudu. Duyuları tekrar farkındalık kazandı. Kalbinin göğsünde duydu ve damarlarının akımı onun etrafında dolandı.

Büyüsü onu emip kurutacak kadar ve Arzusu onu harap edecek kadar açgözlüydü.

Lio tökezleyerek ayağa kalktı. Cassia'yı güvenli bir yere götürmeliydi. Onunla birlikte hareket etmeliydi, hataya yer yoktu. Şimdi.

"Lio?" Kızın titrek sesi açlığını baştan çıkarıyordu. Cassia'yı eve götürmek zorundaydı.

Kadının ihtiyaçları onu ileri itti ve koğuş onu yönlendirdi. Kraliçelerin kanında, tüm halkının kanında yatan büyüye ve adım atmaya hazırlandı.

WAYSTAR

CASSIA kalp avcılarının ölü mü yoksa baygın mı olduğunu ANLAYAMADI. Tek bildiği, Lio'nun ayaklarının dibindeki düşmüş adamların artık güvende olduğunun kanıtı olduğu ve Lio'nun da onu öyle tutacağıydı.

Yine Lio'yla birlikteydi. Bu gerçekten oluyordu. Başarmıştı ve Lio onu Orthros'a giden geçitten sağ salim geçirecekti.

Peki neden sessizdi? Neden yüzünü okşadığında acı çekiyormuş gibi gözlerini kaçırıyordu?

Hesperine'in attığı adımın hissi Cassia'nın duyularını harekete geçirdi. Lio'nun gücünün sıkı kucaklayıcılığı onu rahatlatmıştı. Eğer şimdi onunla birlikte adım atma riskini göze alıyorsa, bu onun büyüüne hâlâ alıştığı anlamına geliyordu. Ayrı geçirdikleri zaman bu bağı bozmamıştı.

Lio onu fırtınanın içinden çıkarıp merdivenlerden yukarı taşıdı. Yukarıda bir kalenin duvarları yükseliyordu, güvercin grisi taştan narin bir kale. Cam pencerelerinden ışık sızıyor, sivri kemerleri gecenin içine doğru uzanıyordu. Cassia berrak gökyüzüne baktı ve nefesi kesildi.

Fener, Lio'nun tüm büyü ışıklarının bir araya getirilmiş haline benziyordu. Büyük küre kalenin en yüksek kulesinin üzerinde asılı duruyor ve pırıl pırıl bir kalp atışı gibi titreşiyordu.

Demir kapılar önlerinde patlayarak açıldı ve dışarı süzülen ışıktaki iki silüet belirerek onlara doğru ilerledi. Bir kadın sesi ilahi bir sesle konuştu ve Cassia bir teşekkür duasının tonunu tanıdı. Konuşmacının eli keçeleşmiş saçlarını yüzünden geriye doğru taradı.

Sonra Lio Cassia'yı bir başkasının kollarına teslim etti. Üstündeki nazik yüzü tanıdı. Üstat Şifacı Javed, Lio'nun Grace kuzeni.

Lio sonunda konuştu ama sesi . "Üzerinde bir çizik bile olmadığından emin olun."

Onu kurtarmak için harcadığı güç ona pahalıya mal olmuş olmalıydı. Bu gece ikisine de çok pahalıya mal olmuştu. Ama birbirlerine değil.

Cassia ona doğru uzandı ama eli boş havayla karşılaştı. Adam çoktan uzaklaşmıştı. İllüzyonlarından biri gibi merdivenlerden aşağı süzüldü ve gözden kayboldu.

Cassia yarım yıl boyunca söylenmemiş sözleri yuttu. Hayatta kalmanın aciliyeti yol verdi ve bir acı ve yorgunluk dalgası onu vurdu. Javed'in onu içeri taşımasına izin verdi.

Ani aydınlığa karşı gözlerini sıkıca kapattı. Büyük bir odanın ve etrafını saran rahatlamış seslerin . Sonra Javed onu yumuşak bir ışığa, sıcaklığa ve sessizliğe taşıdı. Sulu görüşü netleştiginde, yastıklı bir kanepede oturuyordu.

"Orthros'ta mıyız?" Cassia sordu.

Dişi Hesperine onun yanında diz çöktü ve Vulgus dilinde konuştu. "Koğuşun arkasındayız ve kutup gecesinin çemberine girdik. Burada, gecenin her saati sizi koruyabileceğimiz Waystar Mabedi'nde güvendesiniz. İyi olduğunuzdan emin olmak için biraz zaman ayıracağız, ancak Tenebran elçiliğinin yokluğunuzu asla fark etmeyeceğinden emin olabilirsiniz."

Cassia'nın en acil korkularını birkaç kelimeyle kovmak için ne söylemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Bu hanımefendi bir diplomat değilse bile, böyle bir sesle diplomat olmalıydı. Bu kadife ses tonu Lord Hadrian'ı kılıcını bir kenara bırakıp başını onun kucağına koyarak uyumaya ikna edebilirdi.

Cassia'nın soğuk hava giysilerini kat kat soyarak kuru önlüğüne kadar indirdi. Cassia'yı çabucak bir battaniyeye sardı, ayaklarına yumuşak çoraplar geçirdi ve göğsüne sarılması için ona bir yastık verdi. Sıcak yünler sanki ateşle ısıtılmış gibi hissettiriyordu ama Hesperinlerin onu getirdiği güzel döşenmiş oturma odasında ocak yoktu.

Cassia'nın çevresi, Orthros'a ilk bakışı, geçişten sonra neredeyse hiç gerçek görünmüyordu. Sadece Hesperine Hanım'ın ne kadar tanıdık olduğunu düşünebildi.

Gözleri mavi değil kahverengi olsa bile yüz hatları güzeldi. Yüksek elmacık kemikleri, uzun, düz burnu, zarif ağzı. Özellikle de açık teniyle çarpıcı bir tezat oluşturan simsiyah saçları. Cassia'nın şekilsiz düşünceleri, Lio'nun soyunda aile benzerliğini paylaşabileceği tek kişiye, doğuştan akraba olduğu tek kişiye takıldı.

Bayan Hesperine'in sesindeki sakin nezaket Cassia'nın iyi bir izlenim bırakma konusundaki endişelerini yok etti. "Ben Komnena, Lio'nun annesiyim ve Javed'i zaten tanıyorsunuz. Biz şifacıyız, ben zihin, o beden. Herhangi bir hastayla ilgilenirken sana neler olduğu hakkında birkaç soru soracağız. yaralarınız var, içinizde ve dışınızda."

Cassia sonsuz bir sabır ve güvenceyle sarıldığını hissetti. Başını salladı.

"Bunun zor bir soru olabileceğini biliyorum," diye devam etti Komnena, "ama size en iyi bakımı verebilmemiz için yaralarınızı anladığımızdan emin olmamız gerekiyor. Kalp avcıları size herhangi bir şekilde zarar verdi mi?"

Kalp avcılarının tehditleri Cassia'nın düşüncelerine saldırdı ve zihni geçitteki o andan uzaklaştı. Başını iki yana salladı. "Lio korudu Ben."

Komnena iç çekti. "Tanrıça'ya şükürler olsun." "Bir yerin acıyor mu?" Javed sordu. "Her yerim," diye itiraf etti Cassia.

Hesperine büyüsünün dokunuşunu hissetti. Javed henüz yanındaki kırmızı kumaş çantaya uzanmamıştı ama içindeki tüm acılar yok olmuştu. Tüm vücudu gevşedi ve hissettiği tek şey derin bir esenlik duygusuydu. Uykulu gözlerle nazik bakışlı doktora göz kırptı ve o da gülümsedi. Onu en son Zirve masasında resmi kıyafetler içinde görmüştü ama şimdi pratik, kızıl cüppeler giyiyordu.

"Yardımlarınız için teşekkürler Üstat Javed," dedi Cassia. "Özgür Lordlar Konseyi'ni Hesperine elçiliğinden gelen ilaç hediyesini kabul etmeye ikna etmek için çok ."

Şifacı sırayla her bir göz kapağını kaldırarak onun gözlerinin içine baktı. "O olayda yaptıklarınız da unutulmazdı. Başka neler hatırlıyor musun?"

"İmparatorluk'tan geliyorsunuz ve Lio'nun kuzeni Baş Vekilharç Arkadia'ya bahşedilmişsiniz." Javed'in sıcak kahverengi tenini inceledi, ardından görüşünü Arkadia'nın koyu renk buklelerinin arasına taktığı sarı örgüsüne odaklamaya çalıştı.

Tekrar gülümsedi ve ayak bileklerini incelemeye başladı. Onun nazik ellerinin çalışmasını izledi ve kendisine dokunma şeklini garipsemek aklına bile gelmedi, saçlarının onun önünde açıkta kalmasından endişelenmek gibi.

"Peki ya bu gece?" Lio'nun annesi sordu. "Çığda kaçınız mahsur kaldınız?"

Hafıza Cassia'nın düşüncelerini bir kez keskinleştirdi. "Kralın gerçekten hayatta kalmasını istediği yarım düzine elli altı."

Javed Komnena'yla bakıştı ama bir şey söylemedi. Hesperine büyüsünün bir başka dalgası Cassia'nın nabzını sakinleştirdi.

Komnena sorularına nazik ve gerçekçi tonuyla devam etti. "Çığ başladığında yanınızda kim vardı?"

Cassia'nın boğazı düğümlendi. "Perita ve Callen en yakınımızdaydı. Benedict büyücülerin yanında güvendeydi ama Lord Severin çoktan bize katılmıştı." Derin bir nefes aldı. "Kaç kişi kurtulmayı başardı?"

Komnena Cassia'nın kollarını ovuşturdu. "Stand şu anda Hesperinlerin özel ilgi göstermek istedikleri hariç elli altı hasta . Şifacılar ve yataklar aşağıdaki büyük salonda bekliyor."

"Herkes mi?" Cassia'nın nefesi kesildi. "Geleceğinizi biliyordum. Lütfen bana tüm Hesperine'lerin de sağ salim döndüğünü söyleyin. Korktum-"

Komnena başını salladı. "Biz hiçbirimizi kaybetmedik. Hesperine'lerimizden bazıları ağır yaralanmış olsa da, herkes hayatta kalacak. Hatta bineklerinizi Lord Severin'in hizmetkârlarıyla birlikte güvenli bir şekilde Tenebra'ya geri gönderebiliriz."

Cassia Şövalye'yi sormadı. Cevabı zaten biliyordu. Bir liegehound, Hesperine'in kurtarma girişimine müsamaha göstermezdi. Arkadaşının tek umudu kendi gücüydü.

Onun bir kalp avcısı kampında kapana kısılmış halde uyandığı hayalini bir kenara itti. Onun savaşıarak kendisine geri dönebileceğini ummaya devam etti. Başka bir şey yapmaya dayanamazdı.

Keşke glif taşını tutmayı başarabilseydi, kendini ve Şövalye'yi kalp avcılarından koruyabilirdi. Kutsal emanetlerden oluşan çantası, birkaç gerçek silahı olmadan ne yapardı?

Komnena endişeyle kaşlarını çatarak Cassia'nın ellerine baktı. "Bu yaralar yeni değil ama acıyor gibi görünüyorlar."

Javed Cassia'nın avuç içlerini inceledi ama ona derisinin bu kadar büyük bir kısmına neyin mal olduğunu sormadı. "Bir saat içinde kendini daha iyi hissedeceksin ve iyi bir gece uykusundan sonra çok daha dinlenmiş olacaksın."

Öldüğünde uyuyabilirdi. Bu gece ölmemişti. Bunu başarmıştı.

Cassia'nın aklına kelimeler gelmiyordu ama bir şeyler bulmalıydı. "Diğerleri bunu düzgün bir şekilde söyleyemeyecek ama size minnettarız. Hesperinler bir kez daha ölümlü türünü korumak için şiddetin yükünü taşıyor. Teşekkür ederiz."

Komnena Cassia'nın nemli saçlarına sıcak bir havlu sardı. "Lio sana hayatını borçlu. Uzun zamandır aramızdaki minnettarlık bağını onurlandırabildiğim için mutluyum. bu geceden önce."

Bu hanım en nazık, en güvenilir insanı doğurmuş ve yetiştirmişti. Cassia biliyordu. Ona doğru kelimeleri söylemek, stratejik konuşmaları

Sallanan inatçı özgür lordların yanında çocuk tekerlemeleri gibi kalıyor. "Efendi Komnena, oğlunuz..." Cassia'nın sözleri kesildi.

"Evet, öyle." Lio'nun annesi gülümsedi. "Bana Komnena de."

"Evet," diye kabul etti Javed, "Efendi'yi bir kenara bırakalım. Grace ve ben sadece hayatlarımız için değil, güzel çocuklarımız için de size teşekkür borçluyuz. Biz

Sen ve Lio'nun Tenebra'dan kurtardığınız Erifitlerden ikisini, bir ve bir kız kardeşi kurtardık. Şu anda yeni büyükbabalarıyla birlikte evlerinde güvendeler." Javed bir parmağını onun yanağında gezdirdi. "Boskos'un aldığı yara iyileşti ve Athena, hayatlarını tehlikeye atan don ateşine rağmen her geçen gün daha da güçleniyor."

Cassia yine Lio'nun Kyria Tapınağı'nda durduğunu, parmağını yanağında gezdirerek Prisma'ya, vücudunda yara izi olan küçük çocuğun ölmemesi için önce ilacı alması gerekiyor. "Çok acı çeken çocukların şimdi güvende ve iyi olduklarını ve bir aile olarak bir arada kalabileceklerini duyduğuma çok sevindim. Sizin gibi bir aileye sahip oldukları için ne kadar şanslılar.

Arkadia'nın ebeveynleri olarak."

"Ve siz ve Lio gibi kurtarıcılara sahip olduğumuz için. Bosko ve Thenie için size ne kadar minnettar olduğumuzu anlatamam."

O halde Ekinoks Zirvesi sırasında Lio ile birlikte neler yaptıklarını çok iyi biliyorlardı. "Görünüşe göre sadakatimin nerede yattığını zaten biliyorsunuz."

Komnena, "Bundan hiç şüphem yoktu," diye cevap verdi.

"O halde Stand'a elimdeki bilgileri vermeliyim," dedi Cassia. "Kaybedecek zamanımız yok."

Komnena Cassia'nın sallanan ayaklarının altına sıcak bir yastık daha koydu. "Şu anda kapının önünde iki kamarot var ve sen onları görmeye hazır olur olmaz seni kontrol etmek için sabırsızlanıyorlar."

Javed'in ağzı seğirdi. "Onlar kapıyı kırmadan önce içeri girebileceklerini söyleyeceğim. Şimdi aşağıda majestelerine katılmalı ve onun getirdiklerine yardım etmeliyim. Hazır olduğunuzda, Stand size ön kapılardan salona kadar eşlik edebilir ve elçilik Hesperinlerle özel bir karşılaşma yaşadığınızı asla bilmeyecek."

"Bu akıllıca. Beni büyülediğini düşünmelerine izin veremem."

"Ne yazık ki birçoğu iyileştirici büyümüzü kabul etmeyi reddediyor."

"İnatçı aptallar," diye mırıldandı Cassia. "Belki Semna yardım edebilir." "Kendisini ve en yakınındaki altı kişiyi geçtikten sonra uyuyor.

Çığdan sağ salim kurtuldu. Ama bakıcıları kemikleri yerleştirmekle meşgul." Bir

Javed'in yüzünde savaşçı bir Grace olduğunu herkese hatırlatacak bir ifade belirdi. "Misafirlerimizin Vasiyetlerine saygı göstermeye gayret edeceğiz, ancak içlerinden herhangi biri hayati veya sağlık açısından ciddi bir riskle karşı karşıya kalırsa, bilseler de bilmeseler de Hesperine şifası alacaklar."

Kapıdan dışarı çıktı. Bir an sonra iki genç, kaslı Hesperin oturma odasına girdi. Kısa siyah cüppeleri erimiş karla nemlenmişti ama Cassia üzerlerinde en ufak bir kan ya da kir göremiyordu. Sadece Hesperine savaşçıları kar fırtınasında sandaletlerle savaşabilir ve savaş alanından lekesiz dönebilirdi. Şakaklarına birbirlerinin örgülerini takmışlar ve saçlarını boyunlarının ense kısmına bağlayan kumaş bağlar takmışlardı.

İkisinden daha uzun boylu olanı, sanki başka bir düşman dalgası kapısından içeri girecekmiş ve onları da perişan etmeyi planlıyormuş gibi onun önünde duruyordu. Geniş omuzlu ve fıçı göğüslü olan bu adam, küçük parmağıyla Chrysanthos'un boynunu kırabilecekmiş gibi görünüyordu. "Sen iyi misin?"

"Evet, hepinize teşekkürler."

Arkadaşı Cassia'nın göz hizasına çömeldi. "Waystar'a sağ salim varmanıza çok sevindik."

"Siz Mak ve Lyros olmalısınız." Her şeye rağmen Cassia gülümseyebildi. Onların Lio'nun kendisine tarif ettiği zorlu savaşçılar ve aynı zamanda en yakın arkadaşları olduklarından hiç şüphesi yoktu.

"Ünümüz bizden önce geliyor, ha? Evet, ben Lio'nun kuzeniyim." Mak sırtıarak Cassia'ya baktı.

"Ve ben de geçen yıl bu kahraman figürü ortaya çıkaran şanslı adamım." Lyros eliyle Grace'i işaret etti.

"Cassia, seninle kalmamı ister misin?" Komnena sordu. "Yoksa sizi konuşmanız için yalnız mı bırakayım?"

Cassia'yı çevreleyen sadece Mak ve Lyros'un fiziksel gücü değildi. Onların varlığında kendini güvende hissetmesini sağlayan bir şey vardı. "Eminim aşağıda sana ihtiyaç vardır. Ben burada Mak ve Lyros'la iyi olacağım."

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara." Kapıya doğru giderken Komnena Mak'ın yanağına bir öpücük kondurdu ve Lyros'un saçlarını okşadı. "Tüm büyükleriniz bu gece bizim için şükrediyor, canlarım."

Mak kanepede Cassia'nın yanına oturdu. "Demek Anthros'un ateşine bizim yanımızda yürüyeceğine yemin eden yiğit savaşçı bu."

"Lio'nun benim hakkımda anlattığı hikâyeler, acı patlamalarımın bile asil görünmesini sağlıyor sanırım."

"Ama asiller," dedi Lyros. Mak kadar iri olmasa da, kondisyonu ve gücü onunla karşılaşan her Tenebran savaşçısını kıskandırır ve o da hepsinden daha uzundu. Düşünceli biriydi, Bir stratejistin anlayışlı bakışları.

"Bana ikiniz hakkında da çok şey anlattı. Elçiliğin geri kalanı bizi gözetlemediği için çok memnunum, böylece sizinle tanışmaktan ne kadar mutlu olduğumu söyleyebilirim."

Mak'ın neşesi soldu. "Keşke daha iyi koşullar altında olsaydı."

Lyros'un ağzı gerildi. "Stand adına, saldırının refakatçiniz size ulaşmadan gerçekleşmiş olmasından dolayı ne kadar üzgün olduğumuzu söylememize izin verin. Bu asla bu kadar yakın olmamalıydı."

"Artık herkes güvende. Önemli olan tek şey bu. I..." Onlarla yeni tanışmıştı, başı hâlâ dönüyordu ama nedense onlara karşı dürüst olmak çok kolay gelmişti. "Bu gece kalp avcılarının aldığı kupalardan birini gördüm. Kimin dişleri olduğunu bilmiyordum. Bazılarınızın düştüğünü sandım ama kim olduğunu bilmiyordum."

Lyros başını salladı. "Böyle bir dehşete katlanmak zorunda kaldığın için çok üzgünüz, Cassia."

"Köpek dişlerini kaybeden Basir," dedi Mak, "ama onun için çok üzülme. Yüz yıl sonra ilk kez tatile çıkacak."

Lyros sırtıttı. "Yatak istirahati. Kumeta'nın bakımı altında çaresiz. Dişleri tekrar çıkana kadar Grace'in onu beslemesine izin vermek zorunda. Geri kalanı tek parça halinde, Yine de."

Cassia ağzını kapattı. "Bu korkunç." Ama içinden küçük bir yükseldi.

"İyi olacaksın," dedi Mak ona.

Sıcak gözyaşları gözlerinin arkasını yaktı ve boğazı kapandı. Mak haklıydı. O iyi olacaktı.

Gözlerini sertçe kırptırdı. "Vekilharçlar, size elçilikteki büyücülerin sakladıklarını düşündükleri tüm sırları anlatmak istiyorum. Bu gecenin tekrarı olmayacak."

"Bizim gözetimimizde değil." Lyros'un ona bakışından üçünü kastettiğini anlamıştı.

"Devam et," diye teşvik etti Mak.

"Elçilikle birlikte gelen büyücüler Dalos'un hilesini tekrarlamaya çalışıyorlar. Kendini liderimiz olarak gören tavus kuşu

Kendisini Solorum'daki Anthros Tapınağı'nın onurlu ustası Adelphos olarak tanıtıyor. O aslında Aithourian Çemberi'nden Dexion Chrysanthos, Dalos gibi Cordium'dan bir savaş büyücüsü."

"Uyarınız için teşekkür ederim," dedi Lyros. "Neyse ki Basir ve Kumeta, Chrysanthos'un ve savaş çemberinin gerçek kimliğini Sonbahar Tebriği'ndeyken keşfetti."

"Basir ve Kumeta karşılama töreninde miydi? Zirve sona erdikten sonra Tenebra'da mı dolaşıyorlardı?"

"Basir ve Kumeta her zaman hatalıdır," diye yanıtladı Mak. "Görünüşe göre Lio'nun Orthros'un en sıkı korunan bilgilerini açığa çıkarma şansı olmamış."

ve bunu bize bıraktı."

"Orthros'un bir elçi servisi var," dedi Lyros ona. "Büyücü Tarikatları onların diplomatik servise bağlı haberciler olduğuna inanıyor."

Mak sırtıttı. "Düşman hala elçilerin aslında yüzyıllardır bilgi toplayan casuslar olduğunu bilmiyor."

"Basir ve Kumeta en iyileridir," dedi Lyros, "en yaşlıları ve tüm elçilik servisinin kurucuları. Onlar Kraliçelerin Usta Elçileri, Orthros'un casusluk ustalarıdır."

Cassia başını iki yana salladı. "Lio'nun Dalos'un onlarla karşılaşmaktan endişe duyması gerektiğini düşünmesine şaşmamalı."

"Ah, evet," diye yanıtladı Mak. "Chrysanthos da dahil olmak üzere Aithourialılar hakkında bizi iyi bilgilendirdiler. O kurdun kuzu postuna bürünüp bir Tenebran büyücüsünün elçilikteki yerini gasp etmesini bekliyorduk."

Düşünsenize, Cassia Flavian'la dans ederken acı çekerken, Lio'nun iki adamı başından beri oradaydı, ulaşabileceği bir yerdeydi ve Cassia bunu bilmiyordu.

Olanlar hakkında Lio'ya ne anlatmışlardı?

Cassia elindeki zorunluluğa odaklanmalıdır. "Chrysanthos'un çırağı Tychon'un eğitimde bir ateş büyücüsü olduğunu biliyorsun. Bir de Dalos'la birlikte Cordium'dan gelen Eudias var. Kimse onun çok yetenekli olduğunu düşünmüyor ama onu gördüğümüz parlayan mücevherler konusunda sizi uyarmalıyım.

Solorum'da yaptığı büyüler ışıltılı büyü değil. Aithourian Çemberi'ne beklenmedik bir şekilde kabul edilmesini sağlayan şey onun yıldırımına olan yakınlığıdır."

Mak homurdandı. "Sadece birkaç yarım yamalak Aithourialı umut ve Corona'dan bir tapınak dekorasyonu. Hayal kırıklığına uğradım. Tarikatların yaratıcı bir şeyler bulacağını düşünmüştüm."

"Ölüm büyücüsü onların en büyük koz," dedi Cassia. "Üstat Skleros Tenebra'lı ama Cordian Tarikatı'na bağlı. Hypnos, Dexion, Akron ve Synthikos'un onayıyla elçiliğe katılması için onu seçti."

Lyros'un gözleri kısıldı. "Aithourian Çemberi bir Hediye Toplayıcısı ile müttefik mi? Bunu bilmiyorduk."

"O halde Skleros'un mesleğinden haberdarsınız."

Mak yüzünü buruşturdu. "Cephaneliğini gözden kaçırmak imkânsız."

"Başka hiçbir büyücü büyülerini çelikle güçlendirmez," diye açıkladı Lyros. "Hediye Koleksiyoncuları, Tarikat'ın büyücülerin savaşçı olmasına karşı koyduğu kurallar uyarınca teknik olarak silah sayılmayan her şeyle silahlanırlar."

"Mahmuzlar," dedi Mak. "Kamçılar. Aşçıdan, marangozdan ya da tabakçıdan aşırabilecekleri her bıçak."

Lyros başını salladı. "Soruşturmacılar kuralların bu şekilde kötüye engellemek için hiçbir önlem almıyor çünkü sonuçları hoşlarına gidiyor."

Mak, "Skleros bize kendisinin bir Hediye Koleksiyoncusu olduğunu açıkça ifade ediyor," diyerek sözlerini tamamladı.

"Bu son derece şaşırtıcı," diye etti Lyros. "Onun gibiler kimliklerini bizden gizlemek için her türlü çabayı gösterirler."

"Bir Hediye Koleksiyoncusu bile görmedik," diye heyecanlandı Mak. "Umarım onu yüzünü gösterdiğine pişman ederiz."

"Chrysanthos'a göre o sıradan bir Hediye Koleksiyoncusu değil," diye uyardı Cassia. "Bir ömür boyu bu işi yaptı ve..." Basir'in dişlerinin görüntüsü tekrar zihninde canlandı ve ne tür ödüller hayal ettiğine pişman oldu. Skleros toplayabilir. Dikkatini canlı ve güçlü Hesperinlere verdi. "Skleros, Hypnos Tarikatı'nın en çok Hesperin ödülü toplama rekorunu elinde ."

Mak'ın gözlerindeki bakış tehlikeli bir hal aldı. "Stand'ı geçtiğine kesinlikle pişman olacak."

"Dalos ve Chrysanthos'un büyülerini sizden saklamalarına yardım eden kişi o. Bunu nasıl başardığına dair ayrıntılar verebilirim."

"Bu inanılmaz bir haber Cassia," dedi Lyros. "Bilginlerimiz bildiğin her şeyi duymak ."

"Annemle zaten bir randevunuz var.

Selas," diye bilgilendirdi Mak onu. "Neyle karşı karşıya olduğumuzu değerlendirmemize yardımcı olabileceğin için şanslıyız."

"Kiminle karşı karşıyayız," dedi Cassia. "Hangi yüzü giyerse giysin, düşman her zaman aynıdır. Kral. Kalp avcıları bu konuda oldukça açık davrandılar, çünkü kimseye söylemek için hayatta kalmamı beklemiyorlardı. Kral onları elçilikte istemediği herkesten kurtulmak için tuttu."

Mak ve Lyros ona sessizlikle cevap verdiler.

Evet. Kendi babası. Söyleyemiyordu ama artık biliyorlardı. Öz babası onu yakalanması, tecavüze uğraması ve öldürülmesi için kalp avcılarıyla takas etmişti.

Mak elini omzuna koyduğunda, öfke ve acıyla titrediğini fark .
Sonunun geldiğini düşündüğü anlar.

Mak ona, "Sen tanıdığımız en cesur insanlardan birisin," dedi.

Olağanüstü bir dürtü onu kollarını ona dolamaya zorladı. Onunla daha yeni tanışmıştı. İnsanlara bu kadar güvenmezdi. Onun bu hareketini uygunsuz bulabilirdi. Ama onu kucakladı.

Onu kendine yakın tuttu, sanki çok mantıklıymış gibi ayı gibi sarıldı. Karanfil kokuyordu ve kız onun sihrini başka bir sihir gibi hissedebiliyordu. koku. Hesperine koruma büyüsü, güçlü ve tanıdık, yedi yaşında bir çocukken hayatını kurtaran aynı güç.

"Bunu ikinizin söylemesi benim için çok daha anlamlı." "Bizim tarafımızda olduğun için mutluyum," dedi Mak, "ve sen de bizim tarafımızda güvendesin, Cassia."

Lyros elini onun sırtına koydu. "Artık Orthros'tasın, bizim korumamız altındasın. Buraya gelmek senin için bu kadar zor olmamalıydı. Ama bundan sonra daha kolay olacak."

Evet, öyle. Çünkü artık tek başına savaşıyordu.

"Lio bunu size söylemek için şu anda burada olamazdı," diye ekledi Mak, "bu yüzden onun yokluğunda biz söylemek istedik."

"Geçitteki işi henüz bitmedi," dedi Lyros. Cassia bakışlarını onların üzerinde gezdirdi. "O iyi mi?"

Mak, ile göz göze geldi. "Emin değilim." "Sana ihtiyacı olacak Cassia," dedi Lyros.

Yanakları kızardı. Lio, Cassia'yla paylaştıklarının ne kadarını Trial kardeşlerine anlatmıştı? "Aramızdaki ilişkinin nasıl olduğunu bilmiyorum."

Mak ağzını açtı ama Lyros hızla, "Yakında Lio'yla konuşma fırsatın olacak," dedi. Lyros onun elini iki elinin arasına aldı. "Cassia, neye ihtiyacın olursa olsun, ne olursa olsun, ne zaman olursa olsun, biz buradayız. Bize güvenebilirsiniz."

Hiçbir şey. Hepimiz ve özellikle de Lio için yaptıklarınıza ne kadar müteşekkir olduğumuzu bilmenizi isteriz."

Cassia Lyros'un ellerini sıktı. "Onun için endişelenmekten hasta oldum. Ama ona göz kulak olduğunuzu biliyorum. Size minnettarım." Mak ona, "Bizim de size minnettarlığımız var," dedi.

OceanofPDF.com

KURTULANLAR

KOĞUŞ ONA OYUN OYNUYORDU, Orthros'un kendi oyunlarından biriydi bu. Kan büyüsunün nabızı ve rüzgârın gelgitleri arasında Lio bir insanın kalp atışlarını duyabildiğini düşündü.

Bilmek zorundaydı. Belli belirsiz bir sesi takip etti. Kendisi ile aptalca işi arasında olduğunu bildiği şeye cesaret etti. Cesaret etmeliydi.

Bu gece bir orduyu yerle bir etmişti ama büyüsu henüz tükenmemişti. Yanılsamalarına kapılmış bir halde, cesetleri toplayan Ücret üyelerinin arasında sürüklendi ve Hesperines errant onun geçişini işaretlemedi. Ölülerin arasında yürüdü, yüzleri anılarla eşleştirdi. Umutlar. Hayatlar, ama ne kadar kötü yaşanmış.

Kalp avcıları, halkının onlara göstereceği merhameti hak etmiyordu.

Lio bunu düşünür düşünmez utanç duydu. Ama bu tür düşüncelere sahip olduğunu zaten biliyordu. Tam da bu tür düşünceler Bunun gibi trajediler. Kontrolü yok eden düşünceler.

Yine de Lio bunun nasıl anlamamıştı. Büyüsüne tamamen hâkim olduğunu hissetmişti, rotasından o kadar emindi ki. Onların öldüğünü hissetmişti. Ama gücünün ondan kaçtığı anı hissetmemişti.

Böyle bir hata yapmak nasıl bu kadar... *mümkün olabilirdi?* O anı zihninde tekrar tekrar canlandırdı ama hiçbir netlik elde edemedi. Dinledi ve kulakları hâlâ bir kalp atışı duyduğunu sanıyordu.

Hayır, bu bir ölümlünün nabızıydı.

Onu takip etti ve kendini, Grace'ine yaylı tüfek doğrultmuş olan kalp avcısının cesedinin üzerinde buldu. Basir'in dişleri adamın göğsünde, tek kalp atışının devam ettiği yerde parıldıyordu. Lio dizlerinin üzerine çöktü ve adamın hasta ödülüne doğru uzandı.

Bir el Lio'nunkinin üzerine kapandığında donakaldı.

O güçlü el ona kaç kez yardım etmişti?

Düştü mü? Lio yavaşça başını kaldırdı ve Ritüel babasının kalp avcısının bedeni üzerindeki bakışlarıyla karşılaştı.

"Bu gece iyi iş çıkardın," dedi Rudhira.

"Onları öldürüp öldürmediğimi bilmiyorum."

Rudhira onun elini sıktı, sonra nazıkçe kenara itti. Basir'in dişlerini topladı ve bir mendile sardı. Tertemiz bezi, kanlı bir el izi bulaşmış olan çizmelerinden birinin içine soktu.

Rudhira ayağa kalktı, sonra Lio'yu ayağa kaldırdı. "Bir tane kaldı. Castra Justa'ya dönüş yolculuğunda hayatta kalabilmesi için zihnini ve bedenini güçlendirdim. Bu gece burada her ne olduysa, bana kalırsa, sadece gerektiğinde öldürme ve sorgulama için esir alma talimatlarıma uydunuz."

"Tüm bu adamları esir alarak, sorgu ve fidye yoluyla bölgedeki kalp avcılığı faaliyetlerinin yarısını ortadan kaldırabilirdiniz. Yaşam tarzlarına kesin bir darbe indirebilirdiniz. Ama öldüler, kardeşleri için şehit oldular. Ben olsam bunu yapmazdım Rudhira. Ve yine de, nasıl inkar edebilirim kanıt var mı?"

"Lio." Ritüel babası başını salladı. "Pişmanlıklarını bu adamlar için harcama."

"Bizim inancımız, herhangi bir kötülük karşısında yalnızca başka bir çözüm yoksa öldürmektir. Başka bir yol vardı." Lio elini uzatarak avucunu işaret etti.

"Onlar bende idi. Tam burada. Her biri. Ve yüzlerce olmasına rağmen tek bir tanesini bile kaybetmedim. Bundan eminim, çünkü gücümü o anda öğrendim. On kat daha fazla zihni tutabilirdim."

"Başkaları üzerinde yaşam ve ölüm gücüne sahip olmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum."

Lio tereddüt etti, bakışları insan ve köpek cesetlerinin üzerinde geziniyordu, başı ölüm kokusuyla çarpıyordu. "Kaç tane öldürdün?"

"Saymamaya özen gösteriyorum."

"Onlar bir sayı değil," dedi Lio usulca. "Onlar insan."

"Asla kolaylaşmıyor," diye itiraf etti Ritüel babası. " zaman, kendimden gerçekten umudumu keseceğim. Yaşadığın bu duygular iyi ve doğru ve dün gece olduğun kişi olduğunun kanıtı."

". Ben Dalos'a karşı düelloda savaşan diplomatım. Elbette - bu mümkün olmalı - hala vicdanımdaki tek yaşam o olabilir. Şimdi anlıyorum. Bu gece burada çalışan tek büyücü ben değildim."

"Evet, kalp avcıları zihin büyücülerinden yardım aldılar - Basir'i gafil avlamaya kadar."

Lio başını salladı. "Sadece bir tane vardı."

Rudhira'nın gri gözlerinde şaşkınlık parladı.

"Kalp avcıları onu 'patron' olarak görüyordu," diye açıkladı Lio. "İlk başta boynuz taşıyıcılarını kastettiklerini düşünmüştüm. Şimdi onun daha fazlası olduğunu anlıyorum. Onunla kalp avcılarının içinde karşılaştım. Aynı zihin onların hepsine hükmediyordu."

"O halde burada çit büyücüler ya da mürted büyücüler çalışmıyordu." "O bir rüya büyücüsü," diye fark etti Lio.

Rudhira'nın çenesi sıkıştı. "Öyle olmalı. Sadece iyi eğitilmiş bir Hypnos Hesperinlere karşı tek başına bu kadar çok şey yapabilir."

"Kendisinin ve kralın emirlerini yerine getirmelerini sağlamak için kalp avcılarının zihinlerini doğrudan etkiliyordu. Görünüşe göre Lucis'in ona yardım eden birkaç büyücüden daha fazlası var..." Lio'nun dudağı büküldü. "...hırsılar."

"Bir düş büyücüsü avcıların Basir'i yakalamasını, Kumeta'dan kaçmasını ve yüzlerce kişilik bir gücü sınıra bu kadar yaklaştırmasını sağladı. Benim

İzle! Elçileri ve Hücum'u tam da bu tür bir belaya devriye gezerek yüksek alarm durumuna geçirdik ama Basir ve Kumeta kıl payı kurtuldu ve kalp avcıları *Şehitler Geçidi*'ne girmeyi başardı. Lyta büyücünün kanı için dışarıda olacak, ama ben onu bu dertten kurtaracağım."

"Çok az zihin büyücüsü onun bu gece burada yaptığını başarabilir. Çoğu Coronanın salonlarında güçlü bir şekilde dolaşan ve Hypnos Tarikatı'nın İç Gözleri'ne ait olan büyücüler." Lio yutkundu. "Hesperin olmadıkları sürece."

"O halde elçiliğe bir Hediye Toplayıcısı yerleştirmek Hypnos Tarikatı'nın Gündönümü Zirvesi'ndeki tek dahli değildir. İç Gözler Rüyaların büyücüsünü sınırda beklemesi ve Tenebralıların Orthros'a geçişini denetlemesi için önden gönderdim."

"Hypnos'un bir hizmetkârı kralın müttefikleriyle birlikte Orthros'a gidecek ve saldırının diğer 'kurbanlarıyla' birlikte suçsuz görünecek, ikincisi ise geride kalıp elçiliğin geri kalanının asla başaramamasını sağlayacak ve kalp avcılarını bir silah olarak kullanacak."

Rudhira başını salladı. "İkisi birlikte çalışmaktan hoşlanmayabilir ama İç Gözler'den bir cübbeli ve bir Hediye Toplayıcısı sonuç almak için birbirlerine tahammül edebilirler.

Bu gece başardıkları gibi. Yüzyıllardır kalp avcılarının böyle bir işbirliği içinde bu kadar sofistike bir saldırı başlattığını hiç görmemiştim. Yaklaşık bir düzine 'lar saldırıya öncülük etti; en büyük savaş gruplarından üç ya da dördü ve daha küçük olanlardan birkaçı. Bu adamlarla uzun bir çatışma geçmişimiz var ve bu dağlarda işledikleri suçları biliyoruz. Onlar akıncıdır.

bir ordu. Bu gece Lucis'in stratejisini izledikleri, onun altınlarıyla cezbedildikleri ve Emredilmiş büyücülerin yardımıyla cesaretlendikleri açıktır."

"Bir hayal büyücüsünün kendi ellerini kirletmektense eldiven giymesi ne kadar da hoş. Kalp avcıları mükemmel bir araçtır. Herkes onların dönek olduğunu biliyor. Kral ve Tarikat suçsuz görünebilir. Eğer Orthros bu gerekçelerle elçilik davetimizi geri çevirirse Tenebralıların resmi temsilcilerine değil, bize yansır. Saldırganlar Tenebralı olabilir ama onlar kalp avcılarıdır; Hesperinlerin başına bela açmak onların işidir."

"Bu bir felaket olabilirdi. Ama olmadı."

Lio başını eğdi ve ayaklarının dibindeki o son, zayıf kalp atışını dinledi. "Diğer zihin büyücüsünün saldırı sırasında kritik bir anda kendi askerlerini öldürmek için ne gibi bir nedeni olabilir? Neden onları Ben mi?"

"Belki de sizi yenme umudu olmadığını biliyordu."

"Eğer durum böyle olsaydı, insan hayatına saygı duymayan bir büyücü onları çılgına çevirir ve mümkün olduğunca çok zarar vermeleri için serbest bırakırdı. Görünüşe göre onları yok etmek ona her şeye mal olur ve hiçbir şey kazandırmazdı."

Rudhira elini Lio'nun omzuna koydu.

Lio'nun aklına bir düşünce geldi ve bunu dile getirirken bile vicdanını rahatlatmak için hayallere dalıp dalmadığını merak etti. "Acaba kim olduğunu öğrenmemi engellemek için tüm gücünü ve zafer şansını feda edecek kadar kararlı mıydı?"

"O anda ne olduğunu bize sadece siz söyleyebilirsiniz. Ama ben size bu gece kaç hayat kurtardığınızı söyleyebilirim."

Prens kalp avcısını omzuna attı ve fırtınanın içine girdi.

DEVRE DIŞI BIRAKMA

PERITA Callen'in sakat bacağının altına BİR YASTIK DAHA SIKIŞTIRDI. "Bu hayatımın en kötü korkusuydu leydim. İçeri en son sizin girdiğınızı düşünün."

Callen karısının telaşlı ellerini tuttu ve yattığı karyolada yanına oturması için onu kendine çekti. "Artık bitti, Pet."

"Seni bu kadar korkuttuğum için özür dilerim." sonraki karyolada oturan Cassia, Waystar'ın ana salonundaki hava durumunu okuyarak herkesin dudaklarını izledi.

"Hesperinler hayatımızı kurtardı! Onlara borçluyuz..."

"...Hesperines'i hiç de hayal ettiğim gibi değil..."

"Ölümlülerin hayatlarını ne kadar kolay söndürüyorlar... kalp avcılarının kolayca ölüvermesi gibi!"

"...biz de olabilirdik... onların kaprislerinin merhametine kalmıştık..."

Tenebran şövalyeleri ve lordları ev sahiplerini farklı derecelerde donma ve çözölme ile karşıladılar, ancak hepsi

Kyrialılar onlara ulaşmak için. Semna sıcak battaniyelerin altında uyurken, hizmetkârları da yorgunluktan bitap düşmüşlerdi.

Solum'dan Anthros'un büyücüsü Üstat Gorgos ayaklarının altına aldı ve kayıplar için yüksek sesle dua etti. Cassia onun dua edip etmediğini merak etti. Hastalar için hayır duaları ya da Hesperinlerden korunma talepleri.

Lio geri dönmemişti. Komnena, Javed ve ölümlülere yardım etmeye çalışan diğer Hesperinlerin arasında hiçbir yerde değildi.

Arkadia, Mak ve Lyros Cordium'dan gelen büyücülerin etrafında dizildiler. Sklerös bir sigara yakarken, Chrysanthos "onur muhafızlarına" hançer gibi gülümsedi. Benedict ve Lord Gaius, sanki korunmaktan ziyade onları da koruyorlarmış gibi büyücülerin ensesinde nefes alıp verdiler.

Cassia ve Chrysanthos arasında Hesperinlerin bir odası vardı. Javed'in iyileştirmesi yaralı ellerinin sırrını bile çözmüştü ve artık Dexion'un huzurunda bir eldivenini kaybetmekten korkmasına gerek yoktu. Ama avuçları hâlâ terliyordu.

Lio neredeydi? Mak ve Lyros'un geçitte ne işi ?
Dışarıda hala kalp avcıları olabilir.

"Tenebra'dan komşular." Komnena salonun ortasında durdu ve zengin kontralto sesini gürültünün üzerine yükseltti. "Hippolyta'nın Stand'ı ve bizim Hesperines errant'larımız kalp avcılarının gücünün yenildiğini doğruladı. Tüm tehlike geçmişte kaldı. Artık Orthros ve Kraliçe'nin koğuşunun sınırları içindesiniz. Ben Yaşlı Grace Komnena, Kraliçelerin Kâhyasıyım. Orthros'a giren herkesin ihtiyaçlarını karşılıyorum. Sevgili Kraliçelerimiz adına Kraliçeler Alea ve Soteira, size hoş geldiniz diyor ve en içten selamlarını iletiyorum. Kraliçelerimiz sizi en içten memnuniyetle kabul ediyor."

Chrysanthos cevap veremedi Cassia ayağa kalktı. Dexion ona tedirgin bir bakış ama Mak ve Lyros ona engel oluyorlardı.

Cassia karyolaların arasından geçerek Komnena'ya yaklaştı. Hesperinler Cassia'nın Lio'ya yardım ettiğini bildiklerinden, Kraliçelerin onu neden Tenebra'nın temsilcisi olarak seçtiklerini artık merak etmiyordu.

Lio'nun annesi gülümsedi. "Leydi Cassia, sanırım?"

"Evet. Tüm Tenebra adına, halkınızın bizi kahramanca savunması ve cömert karşılamamız için size teşekkür ederiz."

"Krallığınızdan bizim topraklarımıza ayak basan ilk elçilik olan böyle bir vesileyle birçok önemli söz söylenmelidir. Ancak yaralıların hala bakıma ihtiyacı varken bu tür tartışmaların zamanı şimdi değil. Tanışmalar herkes sargılanıp dinlenene kadar bekleyebilir. Bu mütevazı kale size sunabileceğimiz en iyi konforu gösteremez, ancak ferahlık ve sıcaklık istemeyeceksiniz ve alışkın olduğunuz saatlerde uyuma fırsatınız olacak. Size Kraliçelerin misafirperverliğini sunmama izin verin."

"Kabul etmekten onur duyarız," diye Cassia.

Adamlar sözlerini kesmediler. Belki de özgür lordlar, Hesperinlerin kurtarışına nankörlük etmek ve elçiliği bir fiyaskoya dönüştürmek için buradaki ikinci saatlerine bekleyeceklerdi.

Cassia, Cordialı büyücülerin saldırmayı seçecekleri ana kadar bekleyeceklerini zaten biliyordu. Şimdilik Chrysanthos sakince duruyordu, korkutucu Vekilharçlara göz ucuyla bile bakmıyordu, dikkati kibarca Kâhya'nın üzerindeydi.

Skleros yaprak sargılı dumanını çekti ve etrafındaki havaya zehirli bitki dumanı bulutları üfledi. Siyah deri ceketini arkasına asmıştı.

Pelerin, büyücü cübbesini ve her santimine sarılı silahlarını gizleme zahmetine bile girmeden.

"Sizden tek bir ricamız var," dedi Komnena. "Her ne kadar kılıç, orak, kalkan ve mızrağın halkınız için taşıdığı kutsal öneme saygı duysak da, Orthros'ta Hesperin ya da insan hiç kimsenin silah taşıması yasaktır. Hepinizden silahlarınızı bırakmanızı istemek zorundayız."

Şövalyeler ve lordlar irkildi ve bir koro halinde bastırılmış protestolar ve öfkeli sözler yükseldi.

Komnena en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyordu. "Kıl payı kurtulduktan sonra

Bu gece herkes acı çekti, elinizde silah olmadığını düşünmenin ne kadar zor olduğunu takdir ediyorum. Ancak, silahlarına güvenen az sayıdaki Hesperine'lerimiz bile onları Waystar'daki cephanelikte bırakıyor. Tek bir silah bile bu noktadan öteye geçemez. Sizden yasalarımıza saygı göstermenizi rica ediyoruz. İçiniz rahat olsun, silahlarınız burada kalede güvende kalacak ve Tenebra'ya döndüğünüzde size iade edilecektir."

Cassia adamların yüzlerinde bu canavarlar yuvasında silahsızlanma düşüncesinden duydukları dehşeti ve Hesperinlerin bunu talep etmesinden duydukları aşağılamayı görebiliyordu. Bu savaş çığırtkanları Hesperinlerin onları katliama götürmediğine hâlâ ikna olmamışlardı.

Cassia onlar adına cevap verdi. "Bu gece bize korumanıza güvenebileceğimizin en güçlü kanıtını sundunuz. Bir güven jesti olarak, isteğinizi yerine getireceğiz. Bu elçiliğin adamları iyi niyetle silahlanın."

"Şimdi, buraya bakın, Hanımefendi-" Benedict tepkiler arasında konuştu.

Bir toka şingırdadı, deri hışırdadı ve Cassia arkasına bakınca Callen'ın Perita'nın yardımıyla kınını açtığını gördü. Cassia'nın hizmetçisi korumasının kılıcını ona taşıdı ve Cassia kılıcı Komnena'ya teslim etti.

Lord Severin Cassia'dan Lyros'a baktı, sonra kılıç kemerini çıkaran ikinci kişi oldu.

Hesperinler zarif sözler ve nazik ellerle etrafta dolaşp herkesin silahlarını toplamaya başladılar. Adamlar yavaş yavaş sessizliğe büründü, sadece Hesperinlerin olabileceği kadar güzel olan yansıtıcı gözlere ve yüzlere şaşkınlıkla bakıyorlardı.

Hesperinler birkaç dakika içinde kılıçlar, bıçaklar, yaylar, oklar, arbaletler, mızraklar, kalkanlar, sabah yıldızları ve Tanrı bilir daha nelerden oluşan bir cephaneliği Tenebralıların gevşeyen ellerinden çekip aldılar. Mak ve Lyros

Dexion'un yanından ayrılmadılar ama Chrysanthos'u silahlarından -büyücünün büyü yaptığı ellerinden- kurtarmak ister gibi görünüyorlardı.

Özgür lordlar tamamen silahsız kaldığında, Skleros hâlâ pelerinininden, çizmelerinden ve ceplerinden her türlü ölümcül eşyayı çıkarıyordu. Cassia, büyüünün önünde durup kişisel silahlarının parçalarını kabul edenin Arkadia olduğunu görünce rahatladı.

Sonunda bir ekmek bıçağı daha bıraktı ve ellerinin tozunu aldı. Arkadia kımıldamadı ama beklentiyle ona bakıyordu. Adamın gözleri kısıldı. Elini uzattı. Skleros homurdanarak kollarından ve çizmelerinden beş ayakkabıcı bıçağı çıkardı ve ona uzattı.

İşini bitirdiğinde Javed ona katıldı ve büyüünün önünde metal bir kutuyu açtı. "İçiniz rahat olsun, siyiasal silahlarınızı da en az çelikleriniz kadar özenle saklayacağız."

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama zehirlerimi getirmedim. El koyup üzerinde çalışabileceğiniz hiçbir şey yok."

"Eminim anlıyorsunuzdur, yine de sizden *her şeyi* bırakmanızı istemek zorundayım.

siyiasal maddelerinizi bana emanet edin."

Arkadia, Skleros cüppesinin iç cebine uzanırken onun her hareketini izledi.

Parmaklarının arasında muşamba bir kese ve sayısız şişe sallıyordu. "Sigara için otlar ve erkekler için tonikler. Her adam kendini Kyria Ana'nın şefkatli bakımına teslim etmek istemez. Kötü alışkanlıklarımı ve onların ilaçlarını saklayacağım."

Javed kaşlarını çattı. "Maddeleri sihirli bir şekilde doğrulayacağım."

Hediye Koleksiyoncusu, "Hesperine büyüleriyle sigaralarımın tadını bozmayın," diye uyardı.

Bitkilerle dolu kesesinden bir toz püskürdü ve şişelerindeki sıvı titredi. Javed uzandı ve Hediye Koleksiyoncusu'nun elinden şişelerden birini aldı.

Şifacı tek şişeyi metal kutuya yerleştirdi ve kapattı. "Bu burada kalacak. Diğerleri sizde kalabilir."

Majesteleri'nin bu sözleri üzerine Arkadia memnuniyetle başını salladı. Skleros dumanı tüten bitkileri dikkatlice kokladı, ardından toniklerle birlikte dikkatlice cüppesinin içine geri soktu.

"İşbirliğiniz için hepinize teşekkür ederim." Komnena Cassia'ya başıyla selam verdi. "Şimdi, burası başkent Selas'a giden yolculuktaki ilk durağımız. Ne zaman

Herkes seyahat etmeye hazırsa, bizi kanal boyunca Orthros anakarasına götürecek gemilere bineceğiz. Bu arada, lütfen rahatınıza bakın."

Cassia Lio'nun annesine bir reverans daha yaptı. Perita kolunu Cassia'nın koluna doladı ve Callen'ın yanına döndüler. Perita'nın ısrarı üzerine Cassia karyolasına geri oturdu.

Lord Severin Cassia'nın yanına geldi. "En azından çantalarımızın bir kısmı çığdan kurtulmayı başardı. Yolda yakaladığımız son geyiğın ciğeri hâlâ duruyor. Av köpeğınız için saklayacağım. geri döner."

Ne zaman? Sürekli *ne zaman* diye düşünmek zorundaydı. "Size teşekkür ederim lordum. Bu ona çok iyi gelecek. Artık genç değıl."

Lord Severin, "On beş yaşında olmasına rağmen, bir av köpeğı için yaşının çok ötesinde," diye hatırlattı ona, "özellikle de onun soyundan, eğitiminden ve yapısından biri için."

Cassia genellikle gerçeklerle yüzleşebilirdi. Ama onun için akla hayale sığmayan birkaç gerçekle değıl. "Tazıların otuz yıla yakın yaşam sürelerine rağmen, çoğı sıradan köpeklerden daha uzun süre hayatta kalamaz."

"Görevlerinin tehlikesi nedeniyle evet ama sizinki kadar iyi bakıldıklarında, köpekler arasında en uzun ve en sağlıklı yaşama sahip olanlar onlar. Dönüşüne hazırlıklı olmalıyız. Eminim yara bakımı onunla birlikte aldığınız eğitimin bir parçasıydı."

"Elbette. Ama korkarım ığda çantamın geri kalanıyla birlikte tüm şifalı de kaybettim."

Lord Severin aniden sanki biri mezarının üzerinden geçmiş gibi sıçradı. Kenara çekildi ve arkasındaki Hesperine'in yolundan çekildi.

Orthros'un Muhafızı Cassia'nın önünde duruyordu. Hippolyta'ya daha önce hiç bu kadar yakın olmamıştı. Hesperine tarihinin bu en heybetli savaşçısı Cassia'nın boyundan uzun değıldi ama Stand kıyafeti onun ufak tefek uzuvlarının tamamen kaslardan oluştuğunu gösteriyordu. Bir elinden Cassia'nın bahçe çantasını sarkıttı.

"Leydi Cassia, sanırım bu sizin."

Cassia bakakaldı. "Size nasıl teşekkür edebilirim? Orthros Muhafızı'nın geçitten çuval çıkarmaktan daha önemli işleri olduğuna eminim."

"bir aurası var. Duyularım beni ona doğru yönlendirdi. Sanırım burada taşıdığınız şey bitkiler." Hippolyta gülümsedi ve Cassia'nın silahlarını onun ellerine verdi.

Cassia sarıldı ve glif taşının güven verici ağırlığını hissetti. "Minnettarım."

"Kendinize iyi bakın, Leydi Cassia."

Hippolyta Stand'ına katılmak için koridoru geçti. Orthros'un Koruyucusu Kordialı büyücülere yaklaşırken, Chrysanthos ve Sklerós, tehlikeli canavarların en nadirini görmüş avcılar gibi bakışlarıyla onu takip ettiler.

Tychon solgundu ve terliyordu. Eudias geriye doğru , ancak neredeyse Arkadia'ya çarpacakken yerinden sıçradı.

Lord Severin Cassia'nın yanına oturdu ve alçak sesle konuştu. "Hesperinlerin babamdan ve onun kalp avcılarıyla olan bağlantısından haberdar olmadıkları için kendimi şanslı saymalıyım."

Cassia ona, "Biliyorlar," diye bilgi verdi. "Karda, bizimle birlikte saldırı altında olduğunu biliyorlar."

Cassia'nın tanıdığı acı Severin'in yüz hatlarından geçti, sonra hayatta kalan maskesinin ardında kayboldu. Kendi babasıyla geri dönüşü olmayan o noktayı ne zaman geçtiğini hatırladı.

Artık kral onunla geri dönüşü olmayan bir noktaya gelmişti.

OceanofPDF.com

TOLERANS

Lio bir kez daha karda TEK BAŞINA DURUYORDU ama bir kişi daha olduğunu biliyordu Burada canlı bir yaratık. zorundaydı. Şövalye'yi alan iki kalp avcısının yolunu takip etti. Zihinlerinde gördüğü rotalarını takip etmek kolaydı.

Önce kanın kokusunu aldı, sonra tazi kokusunu. Şövalyenin yavaş ve güçlü kalp atışları Lio'nun kulaklarına ulaşırken, midesini ekşiten başka bir ses daha . Dişler eti kemiriyordu.

Lio cesaret edebildiği kadar Knight'a yaklaştı, sonra yavaşça yürüyerek yaklaştı. Lio'nun saldırısı iki adamın kayaklarına çarpmasına neden olmuş ve Knight'ı bir koyarak yanlarında götürmüşlerdi. Vücutlarının arasında, Knight bağlarının kalıntılarına dolanmış bir şekilde yatıyordu. Bir zamanlar ağızlık olan şey parçalara ayrılmıştı ve kanlı ip parçaları karların üzerine saçılmıştı.

Lio kendini gizleyerek Şövalye'yi rahatsız etmedi. Deneme kardeşlerinden öğrendiği gibi, bakışlarını kaçırarak tazının bir tarafında durdu.

Knight dondu ve başını kaldırdı. Boğazında bir hırıltı mırıldandı.

Lio kıpırdamadan durdu. "İyi köpek, Şövalye. Beni hatırladın mı? Lio, leydinizin şampiyonu. İşte buradayım. Hile yok."

Knight havayı kokladı ve tanıştıkları gece olduğu gibi Lio'ya baktı. Tazi'nin çenesinin etrafındaki kırmızı bu kez sadece kürkünün doğal izleri değildi. Bu onun kendi kanıydı.

Lio, Knight'ın ön patilerini birbirine bağlayan ipi inceledi. Köpeğin dişlerinin hemen kesip çıkarabileceği bir düğümdü bu. Ama Lio bir çit büyücüsünün sanatının ipe işlenmiş halatlarının kokusunu alabiliyordu.

Knight kuşatılmış ipi çiğneyemediği için onun yerine kendi patisini çiğniyordu.

Lio ani bir hareket yapmadan diz çöktü. "Hiçbir şeyin seni ondan uzak tutmasına izin , değil mi? Biliyorum. Onun için bir elden daha fazlasını verirdim, sen de öyle yapardın. Bu gece onun için hayatını riske attın, tıpkı nefes almak gibi. Öldürme sayınızdan hiç şüphem yok, efendim. Ne yazık ki rakipleriniz

Böyle barbar efendilere hizmet etme talihsizliği. Keşke tüm köpekler sizinki gibi bir hanımefendinin adil elleri altında yaşayabilseydi. Şu anda bile senin için endişelenmekten kalbinin parçalandığını biliyorum. Seni ona götürmeme izin vermeyecek misin?"

Şövalye nefes nefese onu izliyordu. Lio'nun içgüdüsel Hesperine temkinliliği sayesinde aklına bir şey geldi. Acı. Şövalye'nin acısı.

"Seni Birlik'te hissedebiliyorum, neredeyse başka bir hayvanda hissedebildiğim gibi. Sanırım kaldığımız yerden devam ediyoruz ve hatta birbirimizi daha iyi tanımaya başlıyoruz."

Köpeğin gözlerinin içine bakmaya cesaret etti. Şövalye meydan okurcasına hırlamadı.

Lio köpeğin kararsızlığını görebiliyor ve hissedebiliyordu.

"Anlıyorum," diye yatıştırdı Lio. Biraz daha yaklaştı. "Daha önce bana güvenmeni istemek çok zordu ve şimdi tüm koruyucu içgüdülerin devreye girdi. Acı çekiyorsun ve dostu düşmandan ayırmak zor. Ama ben leydinin tarafındayım, Şövalye. Seni Cassia'ya götürmeme izin verir misin? Cassia."

Knight kulakları yırtan bir uluma çıkardı. "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

Lio santim santim Knight'a yaklaştı, o anın gelmesini bekliyordu. Tazı'nın hoşgörüsü saldırganlığa dönüşebilirdi. Ama Knight çıldırmadan ve kendine daha fazla zarar vermeden bir kol mesafesine ulaşmayı başardı.

Lio bekledi. O ve Knight karda birlikte oturdular.

"Burası çok soğuk," dedi Lio. "Eve gidip ısınmaya hazır mısınız? Elçiliğin sana biraz et getirdiğini biliyorum. Aç değil misin? Tazıların acısını dindirecek otları kimin getireceğini biliyorum. Cassia."

Birdenbire Knight'ın vücudundaki tüm gerginlik kayboldu ve teslim olmuş bir halde yere uzandı.

"Her şey yolunda," diye mırıldandı Lio. "Bana güvenebilirsin."

Bir elini uzattı ve köpeğin yanına koydu. Knight iç çeker gibi bir nefes verdi. Lio boğma tasmaını Knight'ın üzerinden dikkatlice indirdi ve ellerini canavarın ağzının hemen yanından geçirdi. Eğer birkaç parmağını kaybetseydi tekrar büyümek. Ama tazı onu terslemedi bile.

Lio iğrenç zinciri fırlatıp attı. "Bundan sonraki kısım canını yakacak. Keşke acını dindirmene yardım edebilseydim. Ama benim sihirbazlığım tahammül edemeyeceğini biliyorum ve şu anda ona güvenmiyorum. İkimizin de güçlü olması gerekecek."

Lio dikkatli parmaklarıyla düğümü inceledi. "Hespera'nın Merhameti. Bunu asla çözemeyeceğim. Çok hoşgörülü olmanız gerekecek Şövalye."

Lio, Yetenek'in ona sağladığı tüm hız ve hareket hassasiyetiyle başını eğdi, dişlerini ipe geçirdi ve Knight'ın bağlarını kesti.

Bir kürk ve et yığını ona çarptı ve yüzüne kar püskürdü. Ayağa kalktığında Knight'ın kendisinden uzaklaşarak Orthros'a doğru koştuğunu gördü.

Lio Knight'a yetiştiğinde, tazı Lio'nun Cassia'yla birlikte uzaklaştığı yerin etrafında daireler çizerek topallıyordu. Köpeği onun kokusunun kaybolduğu yeri kokladı ve kokladı.

"Onun izini bulabilsen bile, Umbralların geri kalanını yürüyerek geçemezsin dostum. Birlikte adım atmamız gerekecek." Lio tekrar diz çöktü ve köpeğe bir el uzattı. "Buraya gelin efendim. Cassia ne diyor? *Dockk. Dockk*, Şövalye."

Knight hiç kıpırdamadan durdu ve sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi Lio'ya baktı.

"*Dockk*. Cassia'ya."

Adım adım ilerleyen Knight, kalp avcılarının cesetlerinin arasından topallayarak geçti ve Lio'nun önünde durdu. Lio nefesini tuttu, tereddüt etti. Sonra elini Şövalye'nin sırtına koydu.

"İyi köpek. Şimdi gitmeden önce ayağın için elimden geleni yapmama izin ver."

Lio nefes almayı bıraktı, etrafındaki katliamdan saklanamasa ve saklanmaması gerekse de kafasını acı ve ölüm kokusundan arındırmaya çalıştı. Cübbesinin cebine uzandı ve mendillerini buldu

zaman sakladığı yerde. Aslında mendil kadar medeni bir şey kalmamıştı kişiliğinde. Bir tanesini çıkardı ve Hespera'nın gülü ile işlenmiş beyaz ipek.

"Hanımefendinin yaralı eline bakmak için bunlardan birini kullandığım zamanı hatırlıyor musun? Benim için ona bir mesaj iletir misin?"

Tazı'nın yaralı pençesini mümkün olduğunca nazikçe bağladı. Hespera'nın kutsal sembolünü taşıyan Orthros ipeği. Şövalye'nin kanı kumaşı çabucak ıslattı, ancak yaptığı tek protesto bir sızlanmaydı.

"İyi köpek. Artık eve gitmeye hazırız."

Büyüsünü Knight'ın etrafına sarmak, bir tuğlaya kanat takmaya çalışmak gibiydi. Köpek yine sızlandı ama . Lio'nun içindeki panik bir kez daha alevlendi. Ya Cassia'nın köpeğiyle yanlış yola saparsa?

Cassia. Ona odaklandı. Aurasına. Kanına.

Özlem içini parçaladı ama adımını attığında gözlerini açtı ve kendini Waystar'ın kapılarının önünde buldu.

Knight kuyruğunu sallayarak merdivenleri tırmandı. Birisi içeriden kapıları açtı ve tazi içeride kayboldu.

Lio Cassia'nın kalp atışlarını dinledi ve çift kapının kapanmasını izledi.

Kapılar kapanır kapanmaz güçlü bir varlık hissetti ve Teyze Lyta onun önünde belirdi. basamaklarda duruyordu, göz hizasındaydı. Aura'sında Merhamet'in yankılarını hissetti, tatlı ve kederli bir ışık. Lyta ona şiddetle sarıldı.

Onu bıraktığında gözlerinin içine baktı ve başıyla onayladı. "Bu gece Stand'ın işini kolaylaştırdığınız için teşekkür ederim."

"Geçitte çalışan başka bir zihin büyücüsü vardı."

"Ioustin bana sadece bir kişi olduğunu söyledi. Bu gece düşmandan hissettiğim tüm o güçlülükten sorumlu olan tek bir adam! Ama o ve kuvvetleri sizinle boy ölçüşemezdi, bunun için minnettarız."

Lyta Teyze, Argyros Amca'nın Grace'iydi. işleyen sihirle savaşmanın nasıl bir his olduğunu herkesten iyi biliyordu. O bile kalp avcılarının ölümünden Lio'nun sorumlu olduğuna ikna olmuş muydu? Nasıl yanılıyor olabilir?

Lio kendisi hakkında nasıl bu kadar yanılmış olabilir?

Lyta Teyze başını salladı. "Bu gece bana Orthros için verdiğim ilk mücadeleyi hatırlattı; amcan ve ben tam da bu geçitte peşimizdeki Aithourialıları durdurmuştuk, böylece Kraliçeler koğuşı atmak için zaman bulabilmişti. O gece, Argyros ve ben birbirimize daha fazla şehit olmayacağımıza dair yemin ettik. Aithouros'u ve ordusunun çoğunu tek başıma öldürebildim, Majesteleri de güçlerini yönetmek için thelemancy'sini kullandı. Bunu aklınızda tutun ve konuşmak isterseniz bana gelin."

Lio cevap vermedi. Eğer kadın onu şimdi konuşmaya , buna katlanamazdı. Yapamazdı, emin olana kadar yapamazdı.

O ne yapmıştı?

"Şimdi biz kurtulduktan sonra amcanın yaptığını yap. Sevdiğin kişinin kollarına git." Lyta Teyze merdivenlerden çıkmadan önce kaleye anlamlı bir bakış attı.

Lio onun gidişini izledi. Cassia'nın büyük salondaki nabzı onu kalbin kanı çekmesi gibi çekti. Kendini ondan uzaklaştırdı ve Waystar'ın diğer tarafında kendisine ayrılan tek kişilik odaya adım attı.

MESAJ

CASSIA, Waystar'ın kapılarının yakınında ANI bir şaşkınlık ÇIĞLIĞI DUYDU. Bağırışlar salonda yayıldı. Sonra elçilikte ellerini oynatabilecek durumda olan herkes alkışlamaya başladı. Kyrialı büyücüler hastalarına gülümsedi ve Benedict'in yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi.

Kalabalık dağıldı. Yorgun lordlar topallayarak kenara çekildi ve Hesperinler yoldan iyice uzaklaştı. Aralarından dağınık, tüylü bir şekil çıktı.

Cassia Knight'a koştu ve önünde dizlerinin üzerine çöktü. Köpeği neredeyse kollarının arasına yığılacaktı. Köpeğinin öpücüklerine karşılık verdi ve yaralarına dokunmamaya dikkat ederek onu okşadı.

Bakışları onun pençesine kaydı. Oradaki ezilmiş bir yara bağına kana bulamıştı ama Cassia Hespera'nın Gülü'nün işlemeli işaretini seçebiliyordu.

İzleyenlerin gözyaşlarını görmemesi için yüzünü uzun bir süre Şövalye'nin paçasına sakladı.

Bir kolunu Knight'a, diğerini çantasına dolamış, bu geceki katliamdan kurtulan ipek güle bakıyordu.

LIBASYON

Cassia, PERITA, CALLEN, BENEDICT, Eudias ve Knight'ın kendisini yardımsever rehberlerinden korumaları için Lio'nun annesini sessiz bir koridor boyunca takip etti. Cassia sanki biri onu tepeden tırnağa dövmüş gibi hissediyordu ama belki de geçen hafta dövmüştü, bu gece değil. Javed'in iyileşmesi hızla ilerliyor olmalıydı. Bahçecilik çantasını yorgun omuzlarında taşıyordu, çünkü glif taşının ağırlığı içindeki daha keskin bir acıyı yatıştırıyordu.

Benedict Komnena'yı dikkatle izliyordu. Herkesin görebilmesi için koruyucu tanrısının bir tılsımını takıyordu, kılıç kabzası şeklinde bir glif. Anthros ve Kyria'nın Yedinci Soyu olan Andragathos, genç kızları savunması, bedenin cazibesinden kaçınması ve Hesperinler de dahil olmak üzere yozlaşmış olanları yok etmesiyle tanınıyordu. Eudias, Anthros'un bir büyücü çırağının sarı cübbesi içinde onlarla birlikte ilerleyerek bu noktaya dikkat çekti.

Knight yaralı patisini tutarak üç ayağı üzerinde debeleniyordu. Bitkisel tedavilerle onu sarmış ve ayağa kalkmasına izin vermeden önce eliyle ciğer ısıkları yedirmiş olmasına rağmen Cassia'nın onu izlemesi canını yakıyordu.

Kalenin içinde topallayarak ilerleyen Callen ve o, birbirlerine çok . Perita kocasına destek olmak istercesine onunla kol kola yürüyordu. Aslında, kocasının reddettiği koltuk değneği olmadan ayakta durmasına yardım eden de oydu.

Ona endişeli bakışları arasında, bir satıcı kızının uzman gözlerini koridoru aydınlatan mumlara çevirdi. Hayvansal yağdan elde edilen sıradan donyağı yerine ince balmumu olmaları onu etkilemiş olmalıydı. Burada büyü ışığı yok. Hesperinler insan misafirlerini rahat ettirmek için büyük çaba sarf ediyorlardı.

Lio'nun annesi güvence dilinde akıcıydı. Cevaplaması kolay sorularla sohbeti sürdürdü ve herkesin düşüncelerini bu gece yaşadıklarından uzaklaştırdı. Sonbaharda Solorum'daki ağaçlar ne renkti? En sevilen ağaçlar hangileriydi? Şu anda Tenebra'da dans ediyor musunuz?

Komnena onları bir koridorun sonunda durdurdu. "Burası kalenin lordlar ve büyücüler için ayrılmış kanatlarının karşı tarafı. Burayı bekâr bir hanım ve genç bir eş için uygun bulacağınızı umuyorum."

"Çok düşüncelisiniz. Misafirperverliğiniz için çok teşekkür ederim." Ne kadar yaratıcı ve zekice sözler.

Kelimeler her zaman Cassia'nın kılıcı ve kalkanı olmuştu ama bu gece hayatta kalması daha ilkel güçlere bağlıydı. Sözel stratejileri tükenmişti. Lio'nun annesine her şeyi anlatmanın bir yolunu bulamıyordu, ilk konuşmalarındaki kargaşada aklına gelmeyen her şeyi.

Cassia, Komnena'nın bakışları altında rahat görünmeye çalıştı.

Lio'nun annesi, "Sizin için burada, kulede kalacak yer hazırladım," diye açıkladı, "her katta ayrı bir oda var. Eğer ev halkınız zemin kata yerleşmeye hazırsa, geri kalanımız üst kattaki odalarınıza geçeceğiz."

Kuleler ve merdivenler, Callen'in varlığının yasakları. Cassia'nın koruyucularından herhangi biri itiraz edemeden, Cassia gülümseyerek Perita'ya döndü. "Ne kadar hoş, değil mi? Sen ve Callen kendinize uygun bir oda bulabilirsiniz."

Komnena Perita'yı rahatlatarak, "Hanımefendinize özel bir merdivenle ulaşabilirler," dedi.

Perita kocasına endişeli bir bakış attı. Callen'in yüz ifadesi taş gibi ciddiydi, duruşu ise hakaretten kaskatı kesilmişti.

Cassia aceleyle, "Callen'la aramda dünyanın geri kalanı varken bir kulenin tepesinde kendimi ne kadar güvende hissedeceğim," dedi.

Yüzündeki acı çizgileri olmasa da gerginliği azaldı. "Gerçekten de güzel bir düzenleme leydim."

Sohbet, herkes uzun bir uyku çektikten sonra kalenin ana salonunda sunulacak olan ikrama döndü. Cassia'nın Perita'yı yanından ayrılmaya ikna etmesi bir an, Callen'in Benedict'e üstü kapalı hakaretler içeren talimatlar vermesi ise bir an daha sürdü. Sonunda

Cassia ve küçültülmüş refakatçisi Komnena'yla birlikte kule merdivenlerinden yukarı .

Birkaç dönüş ve inişten sonra, Javed'in daha önce Cassia'yı muayene ettiği oturma odasına geldiler ve Cassia şaşırmış gibi yaptı. Komnena'dan eşyalarını yukarı getiren kişiye teşekkürlerini iletmesini istedi.

Komnena dudaklarını büzdü. "Rustik döşemeleriyle Waystar, Orthros'taki ilk geceleriniz için mükemmel bir ortam olmaktan çok uzak. Bununla birlikte

kalesi, birbirimizi düzgün bir şekilde selamlamak ve mümkün olan en kısa sürede yeterli dinlenmeye kavuşmak için çok önemli bir fırsat sağlayacaktır."

"Burada geçireceğimiz zamanın çok keyifli olacağından hiç şüphem yok." Bunu söyler söylemez Cassia'nın yüzü ısındı.

Ya odalardan bahsetmiyorlarsa? Emin olamadı. Eğer Komnena'nın sözlerinde çifte anlamlar vardı ama Cassia bunların bağlamını . Lio annesine Komnena'yla kurdukları daha kişisel ittifaktan bahsetmiş miydi? Cassia Tenebra'da dövme mi yapmıştı? Kan Komnena'nın anası onayladı mı?

Komnena gülümsedi. "Koruyucularınız konusunda çok şanslısınız."

"Gerçekten de öyleyim." Cassia kollarını ovuşturdu, Lio'nun kollarının onun etrafında nasıl hissettirdiğini hatırlıyordu.

Komnena kapıdan geri çekildi ve içeriye işaret etti. "Görüyorum ki bu üç kişi görevlerini yerine getirmek ve sizin adınıza odaları incelemek istiyorlar, Leydi Cassia."

Ne kadar saçma. Hepsi hayatlarını Hesperinlere borçluydu ama Cassia'nın korumaları bu gece uyuyacağı yastığın altında sapkın bir büyüün gizlenmediğinden emin olmak için görevlendirilmişti. "Zorunluluk özür dilerim, Kâhya."

"Lütfen, böylesine gayretli ve takdire şayan savunucuları engellememe izin vermeyin."

Cassia, Knight'ın öne doğru eğilmiş, kulaklarını dikmiş olduğunu fark etti. Tazı, işi bitene kadar dinlenmeyi reddediyordu. Ama dağlarda Lio'yla aralarında her ne geçtiyse, köpeğini Hesperinler arasında yaşamaya hazırlamıştı. Henüz ev sahiplerine karşı öfkelenmemişti.

Cassia bir elini onun üzerinde tuttu. "*Baat*. Burada yanımda kal sevgilim ve bırak adamlar odamda dolaşsınlar."

Eudias'ın alnından boynuna ve muhtemelen başka her yerine kadar kızardı. "Özür dilerim Basilis. Bu son derece düzensiz. Sizi temin ederim ki, bir hanımefendinin yatak odasına zorla girmek benim tarzım değil. söyle..."

"Anlıyorum Çırac Eudias. İçeri girip her şeyin yolunda olduğunu sihirli bir şekilde doğrulamakla yükümlüsün. Alçakgönüllülüğümü zerre kadar zorladığınızı düşünmüyorum."

"Yeminlerimiz Leydi Hazretleri'nin kalkanıdır." Benedict başıyla selam verdikten sonra Cassia'nın yatak odasına doğru ilerledi.

Eudias ellerini kollarının arasına alarak ona derin bir selam verdi. Arkasını dönüp lojmanına doğru ilerlerken, kollarının arkasındaki tüyler

Anthros'un bir büyücüsü yakınlarda bir yerde iş başındayken her zaman olduğu gibi ayağa kalktı.

Cassia, Komnena'ya bir reverans yaptı, kulağının dibindeki adamların farkındaydı. "Hoşgörünüz için teşekkür ederim. Tazılarımın halkınız arasındaki acı dolu geçmişe rağmen köpeğimi sağ salim bana ulaştırmayı başaran Hesperine'e en derin teşekkürlerimi iletin lütfen."

Lio'nun annesiyle ikinci konuşmasıydı ve tek Knight hakkında konuşmaktı. Lio'ya bir mesaj gönderme arzusu yorumunu motive etmişti. Yine de olumlu bir izlenim bırakmak için bir şansını daha heba ediyordu.

Komnena Şövalye'ye bakmıyordu. "Birbirine bu kadar sadık ayırmak bizden uzak olsun. Burada hoş karşılandığınızı hissetmenizi dilerim. Nasıl başlamış olursa olsun, umarım Orthros'taki zamanınız tüm beklentilerinizi karşılar."

Cassia bu sözler karşısında yüreklendi. Hadi ama, dedi kendi kendine. Bir keresinde kendi babanın ellerinde idam edilmekten konuşarak kurtulmuşsun. Lio'nun annesiyle yaptığı bir konuşma yüzünden yenilmene izin verecek misin?

Hanımefendinin bakışlarıyla karşılaştı ve boğazını temizledi. "Hiç tereddüt etmeden söyleyebilirim ki şimdiden umutlarımın ötesine geçti. Burada bulunma fırsatı verdiğiniz için çok minnettarım. Davet çok büyük bir sürpriz oldu. Sanırım diplomat olmadığımı biliyorsunuz. Yine de halklarımız için üzerime düşeni yapmayı umuyorum."

" fikirde değilim, Leydi Cassia. Yaptıklarınızla ilgili haberler sizden önce geliyor. Burada bulunma hakkınız tartışılmaz."

Cassia sözlerinin arasında gerçek duygularını duyurmaya çalıştı. "Teşekkür ederim. Böyle bir değerlendirmeye layık olmaya çalışacağım. Şu an siyaset konuşmanın sırası değil, o yüzden sadece şunu söyleyeceğim. Tenebra'daki elçiliğinizle olan kısa temasım üzerimde kalıcı bir etki bıraktı.

Ekinoks Zirvesi'nin yıkılan umutları, aramızdaki teması yenilemek ve en değerli umutlarımızı gerçekleştirecek kalıcı bir anlaşma sağlamak için elimden gelen her şeyi yapmam konusunda bana ilham verdi."

Ne kadar süslü bir konuşma. Ama Lio'nun annesi Cassia'nın söylediklerinden yanaysa, sözler boşa gitmeyecekti. Komnena onaylamazsa... şansları yaver giderse Cassia'nın Lio'dan değil de diplomasiden bahsettiğini düşünebilirdi.

Komnena Cassia'ya sevimli, esrareniz bir gülümseme daha sundu. "Bu topraklarda teslim olmayan bir kadının çabalarına değer verdiğimizizi . Sizi Orthros'ta ağırlamaktan büyük mutluluk duyuyorum."

Benedict ve Eudias tekrar ortaya çıktılar, görünüşe göre memnundular, çünkü hiçbir alarm vermediler. Komnena kadar Cassia'nın oturma odasında beklediler, sonra da lordların ve misafirlerin bulunduğu kanatlara dönmek için izin istediler.

büyücüler konaklayacaktı.

Kapıyı kapatır kapatmaz, başından beri oturma odasında olması gereken bir başka Hesperine görünür hale geldi. Arkadia, sadece iri, kadınsı vücudunu ve disiplinli, dövüşçü beden dilini vurgulayan Stand kıyafeti yakınlarında duruyordu. Sarışın Hesperine'in çelişkili güzelliği ona doğal geliyordu.

Cassia, Tenebran elçiliğindeki erkeklerin hayatta kalıp kalmayacağını merak ediyordu.

Arkadia'nın varlığında çekmeleri gereken gözdağı. Onların gözlerinin içine bakabilecek kadar uzun boylu, savaş alanında onları alt edebilecek kadar yetenekli ve

Akıllarını başlarından alacak kadar kıvrımlıydı. Eğer biri onu aşırı beslenmiş bir saray çiçeği sanırsa, bu onun son hatası olurdu. Bu geceden sonra, hepsi onun yetişkin adamları kardan çıkardığını ve diğerlerini toprağa gömdüğünü gördükten sonra daha iyi bilmeleri gerekirdi.

Şu anda, korkutulmaya çalışılan yaratık Şövalye'ydi. Arkadia ve tazi birbirlerine ihtiyatla baktı.

"savaşçıyı gördüğünde tanır, Üstat Arkadia. Lütfen bunu bir iltifat olarak kabul edin." Cassia güven vermek için elini Knight'ın sırtına koydu. "*Hama*."

"İkinizi de korkuttuğum için özür dilerim." Lio'nun kuzeni bakışlarını tazıdan çevirdi ve Cassia'ya gülümsedi. "Ekinoks Zirvesi sırasında doğru dürüst tanışmamış olmamıza rağmen Javed tanıştırmaya gerek olmadığını söyledi. Ben Kadi."

"Stand'ın bu gece bizi cesurca savunduğu için size teşekkür etmeme ve anne olduğunuz için sizi tebrik etmeme izin verin."

"Çocuklarımın kurtarıcısıyla olan minnettarlık bağımı onurlandırdığım için mutluyum. Kapınızın önünde nöbet tutacağımı ve odanızın iyi korunduğunu ve örtüldüğünü bilmenizi isterim. Kralın elçilikteki ajanlarından korkmanıza gerek yok. Bu gece geçitte savaşan Hesperine'lerin çoğu bizimle birlikte kalede kalıyor. Size zarar vermek isteyenlerin ikinci bir şansı olmayacak."

"Chrysanthos'un biz buradayken bir şey deneyeceğini sanmıyorum. Orthros'taki yerini korumaya kararlı ve şartlarınızı yerine getirmek için benim gerekli olduğumu biliyor." Konuşurken bile, Cassia'nın görmezden gelmeye çalıştığı tüm korku artık inkâr edilmeyi reddediyordu.

Kadi'nin ifadesi yumuşadı. "Bir Hesperine her zaman elinizin altında olacak."
"Çok teşekkür ederim. Hepiniz çok naziktiniz."

Kadı yaklaştı ve Cassia'nın omzuna dokundu. O yumuşak ama kemikleri kıracak kadar güçlü el, bir yakarış gibi hissettirdi. Cassia etrafında bir koğuşun canlandığını görmedi ya da hissetmedi ama sanki canlanmış gibi hissetti.

"Benim de bir ablam vardı," diye
ağzından kaçırdı Cassia. "Benim de
vardı ama ben onu Tenebra'da
kaybettim." "Hayır!"

"Nike. Yaşamak için örnek kişi. En iyi arkadaşım."

"Anlıyorum."

"Biliyorum. Keşke Hükümdar Kuşatması da bu geceki savaş gibi sona erseydi. Halkımın kız kardeşini kurtarmak için hiçbir şey yapamaması kalbimi kırıyor, çünkü senin savaşın benimkini hayatta tutmuş olabilir. Nike neredeyse doksan yıl önce kaçtı ve o zamandan beri hiçbirimiz onu görmedik. Ama Tarikatlarla savaşı ertelediğiniz için, onun geri döneceğine dair hala umudumuz var."

"Elimden gelen her şeyi yapmaya devam edeceğim."

Kadı Cassia'nın omzunu sıktı. "Şu anda tek ihtiyacın olan dinlenmek. Javed'in iyileştirme büyüsünün senin üzerinde hâlâ yapması gereken işler var. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver, tamam mı?"

Cassia sessizce başını salladı.

"İyi uykular." Kadı kapalı kapıdan çıkıp gitti.

Gecenin saatleri Cassia'nın önünde uzanıyordu ve zihninde tekrarlanacak olan görüntülerden korkuyordu.

Keşke zihin büyücüsü onları kovmak için burada olsaydı. Onu kurtardığından beri gördüğü tek şey geri çekilen sırtı ve mendiliydi.

El çantasına uzandı ve mendili çıkardı. Şövalye'yi sardıktan sonra ipek mendili olabildiğince fazla kanla temizlemişti ama mendil yine de mahvolmuştu.

Riskler çok yüksekti, Lio'yla geçirdiği birkaç dakika yorumlayamayacağı kadar çelişkili bir karşılaşmaydı.

Zihnim her zaman sana ulaşabilir. Ben her zaman senin sığınağın olacağım.

Onunla arasındaki minnettarlık bağı şimdi her zamankinden daha derindi. Bedeli bir hediye. Bu yeterli olmalıydı. Ama Lio'yla birlikte her zaman yeterliden fazlasını istiyordu.

Kadı'nın varlığı bu gece ulaşılabilecek Hesperine'in Lio olmayacağını açıkça ortaya koyuyordu. Ama her ihtimale karşı Cassia, Şövalye'yi

Yatak odası. Hope'un bayrağı yırtılmıştı ama Cassia onu taşımaya devam edecekti.

Cassia yarım saat boyunca Knight'ı oturma odasındaki yumuşak, kalın halının üzerinde uyuması için ikna etmeye çalıştı. O zaman bile, onun yanından ayrıldığını hissettiği anda uyanabileceğinden korkuyordu. Ama yorgunluğu derindi, bitkileri yatıştırıcıydı ve onu uyandırmadan yan odaya geçmeyi başardı.

Cassia, yatak odasında yalnız başına, "rustik" yaşamın ne olduğunu keşfetti. randevular" onu bekliyordu. Halılar sayesinde ayakları taş zemine hiç . Kilometrelerce uzunluktaki perdeler pencereleri örtüyor, sadece tepe noktalarını açıkta bırakıyordu.

Sonunda kutsal emanetlerden oluşan çantasını omuzlarından kaldırdı. Onları güvenli bir şekilde fenerin ışık havuzundaki bir yan masanın üzerine koydu.

Odanın ortasında etkileyici boyutlarda ferforje bir yatak duruyordu. İpek bir oda bölücüsünün arkasındaki köşeye sıkıştırılmış uygun bir tuvalet masası buldu. Seramik bir sürahi dolusu ılık su, temiz havlular ve kâğıda sarılı sabunlarla dolu bir sepet vardı. Lavabo, içinde durulabilecek kadar büyüktü.

Cam bir şişede soğuk su vardı. İçmek için temiz, zehirlenmemiş su. Cassia kaptı. Dili artık kurumadığında ve karnı acı verici bir şekilde dolduğunda boş şişeyi yere bıraktı.

İpeğe, temiz havlulara ve ince kâğıtlara bir anlam veremiyordu. Sadece birkaç saat önce yalnızdı, bakışları onu pislik gibi hissettiren, onu yok edene kadar kullanacak olan adamların merhametine kalmıştı.

Cassia titreyen bir parmağını tanıdık sarı desenin üzerinde gezdirdi. Sabun ambalajındaki çiçekler. Sinameki çiçekleri. Bir kalıp sabunu burnuna götürdü ve adaşından derin bir nefes aldı.

Tek bir yırtık bile bırakmamaya dikkat ederek sabunun ambalajını soydu. Kağıdı düzeltti ve bir kenara koydu. Elleri daha hızlı hareket etti. Dehşet içinde terden sıırılsıklam olmuş giysilerinin her parçasını yırtıp attı.

Sabun kalıbı küçülene, cildi pembeleşene ve saçları nihayet baharat yerine sinameki kokana kadar kendini tekrar tekrar ovdu.

iç yağı ve odun dumanı. Kalp avcılarını, kralları ve tüm Tenebra'yı yerdeki kirli giysi yığınının ve leğenin dibindeki gri köpüklere indirgedi. Kendi teninde, seyahat sandığından bahçıvanlık elbisesini aldı ve yumuşaklığına kadar yıpranmış temiz yünlere sarındı.

Perdeleri arkaya atmak ve fenerin ışığını içeri almak için odanın her tarafını dolaştı. Uzun, dar pencereler odanın üç tarafında üçlü olarak duruyordu.

oda. Hesperinlerin lüks ve koruyucu büyü konusundaki zenginlikleri böyleydi. Koğuşun içindeki ilk savunma hattı olan kaleye cam pencereler koyabilirlerdi.

Cassia kuzeye bakan pencerenin önünde durdu. Onu dört ay karşıladı; ikisi gökyüzünde parlak ve berrak, ikisi şekilsiz ve aşağıdaki denizin yüzeyinde pırıl pırıl parlıyordu. Kanlı Ay ince, kızıl bir hilal olarak yeniden ortaya çıktı. Aydınlık Ay'ın küçülen kenarı Hespera'nın kara kirpiklerine benziyordu.

Waystar bir kayalığın ucuna tünemişti, bir kuş kadar hafifti ama temelini oluşturan koyu renkli kaya kadar hareketsizdi. Uçurum dik bir şekilde alçalıyor ve altında deniz yükselip alçalarak her yerde olduğu gibi karayı da gelgitleriyle kucaklıyordu. Ama

Cassia daha önce hiç bir deniz görmemişti. Tenebra'nın sarp batı kıyısında durmuş ve güneydeki Namenti'nin altın kumsallarında yürümüştü ama bunlar sadece kaya ve kumdan ibaretti.

Cassia daha birkaç saat önce Tenebra'nın kuzey dağlarında, denizden kilometrelerce uzakta, karlar içindeydi. Şimdi bu büyülü sularda nasıl gözü olabilirdi? Her şey bir gizemdi, denizin bu tarafında yatan her şey Yaklaşık bin altı yüz yıldır Hesperine büyüünün pelerini altında insanlardan gizlenen dağlar ve bundan daha da uzun süredir doğa güçleri tarafından.

Cassia odayı geçti ve güneye, geldikleri yöne manzaraya baktı. Kalenin arkasında, elçiliğin az önce göğüs gerdiği kar bulutlarıyla dağların büyük kısmı uzanıyordu.

Burası geçidin sonu değildi. Sıradağların diğer tarafıydı. Hesperinler tek bir gecede onları sadece geçitten geçirmekle kalmamış, dağları da aşmışlardı. Sınır artık geride kalmıştı.

Tenebra onun çok gerisindeydi.

Ellerini camın üzerinde yumruk yaptı. "Kaybettin. Beni durduracak gücün yoktu. Senden kaçtım. Bırakın büyücüleriniz Solorum'a haber götürmek için kendilerini yorsunlar. Yararsız öfkeniz sınıra kadar duyulsun, çünkü gücünüz orada sona eriyor. Ben diğer taraftayım ve bana dokunamazsınız. Beni duyuyor musunuz? Bir daha asla sana karşı savunmasız kalmayacağım."

Ürperti onu bir kez daha ele geçirmişti. Glif taşının ellerinden kaydığını hissedebiliyor ve Knight'ın kendisinden uzaklaştığını görebiliyordu.

"Bir daha asla." Yumruklarını amansız Orthros camına vurdu, ardından güneye sırtını döndü.

Çantasını yan masanın üzerine koyduğu yere gitti. Ellerinin titremesi ne zaman duracaktı? Çantasının kemerini çözdü ve yıllarca kötü rüyalara karşı tılsımlar taşıyan bahçe ipi makarasını buldu.

Eriphite çocuklarının ve yetişkin bir Hesperine'in boyunlarında. Cassia küreğini çekti, sonra kız kardeşinin giysilerinden glif taşını kurtardı ve kutsal emaneti iki eliyle kaldırdı.

Cassia'nın içinden geçen his onu nefessiz bıraktı. Taşın ona ilk tepkisi örtülü bir ay olduysa, bu Hespera'nın tam ve açık gözüydü. Cassia objeyi kuzey pencerelerine taşıdı ve ay ışığında, önünde diz çökerek. Glif taşının zonklamasını neredeyse duyabiliyordu. Taşın, aşağıdaki dalgaların ritmine uygun olarak titreştiğini fark etti.

Aletlerini bir kenara bıraktı ve ellerini kalıntının üzerinde gezdirerek her bir oluğun ve köşenin sağlamlığını test etti. Ellerine ufalanmış harç bulaştı ama taşın bütünlüğü sağlamdı.

Sıgınamak bir kez daha kendini verecek miydi? Bunu test etmekten nefret ediyordu ama yapmalıydı. Tapınağın korumasına her zaman ihtiyacı vardı. Kendi savunmasına sahip olmalıydı.

Küreğini aldı ve ellerini glif taşının üzerinde tuttu. Küreğinin keskin kenarıyla, bir zamanlar Ekinoks Zirvesi'nde hayat kurtaran Hesperin büyüsünü beslemek için yaptığı kesiğin izini sürdü. İçkisi elinde çiçek açtı ve küreğinin içinde birikti. Glif taşının üzerine damlamasına izin verdi.

İçinden adını koyamadığı bir şey geçti, heyecan verici, korkutucu, güzel. Kalp atışları göğsünde değişti. Glif taşının üzerinde iki büküm oldu, ağzı açık kaldı.

Hava hâlâ ciğerlerini dolduruyordu. Kafası berraktı. kendi nefes alışını dinledi ve nabzını kafasının içinde hissetti. Kendi kalbinin ritmi glif taşınıninkine ayak uydurmuştu.

Orthros'un aşağıdaki denizine bakarken, okyanusun ritminin içinde yükselip alçaldığını hissedebileceğini düşündü, sanki bu tüm dünyanın hızını belirleyen gelgitti. O kadar uçsuz bucaksızdı ki hepsini tutabileceğini sanmıyordu.

Gözyaşları gözlerini doldurdu, görüşünü bozdu ama gözyaşlarını kırıştırdığında okyanus hâlâ oradaydı ve onu kucaklamaya hazırdı. Bahar Ekinoksu gecesini, Kraliçelerin halklarını eve çağıran büyüsünü hissettiği zamanı hatırladı.

Küreğini kaldırdı. Ay ışığı kanında parıltıyordu. Tüm gücüyle küreği aşağı indirdi ve glif taşının bir köşesine vurdu.

Güç kolundan kalbine doğru fırladı. Kadim mermer, bıçağının altında yol verdi. Taşın tek bir parçası koptu ve önündeki halının yuvarlandı.

nefese küreğini yere bıraktı ve parmaklarını sapından ayırdı.

Kanayan eliyle dizlerinin dibindeki mermer parçasına uzandı ve onu tuttu.

Parça eline tam olarak oturdu. Onu kaldırdı ve ay ışığında inceledi. Sığınak'ın büyüsünün sıcak yankısıyla teninde zonkladığını hissedebiliyordu. İşe yaramıştı. Glif taşı ona tapınağın gücünü taşıyan bir tılsım vermişti.

Cassia bahçe sicimini glif parçasının etrafına doladı. İş bittiğinde kaba ip, ince beyaz mermer ve kan lekelerinden bir kolye ucu yapmıştı.

Tılsımını başının üzerine kaldırdı. Parça kalbinin üzerinde durdu. İkisi de aynı attığı için birini diğerinden ayırt edemiyordu. Sadece tek bir güçlü atışı hissedebiliyordu.

KAN KABUKLARI

WAYSTAR'IN GENİŞLİĞİ ve Lio'nun odasının duvarları kalp atışlarının sesini kapatmaya yetmemişti. Ölümlülerin nabızları ve uykunun ritminde kayboldu. Onları zar zor duydu.

Dinledikçe Cassia'nın aurası duyularında daha da güçlendi. Nefes kesiciydi. Bu gece yaşadığı onca şeyden sonra küllerinden doğmuş ve bir yıldız gibi parlamıştı. Tüm kale onun kalbiyle zonkluyordu.

Lio başını dizlerinin arasına koydu ve dişlerini sıkarak hırladı, tüm bir güç dalgasını zapt etti. Ama gücü kırıldı. Yeteneği etrafındaki havaya püskürdü ve odadaki her cam eşya paramparça oldu.

Mak görüş alanına girerken uçan bir cam parçasından sıyrıldı. "İyi olup olmadığınızı sormaya geldik Bunu hayır olarak kabul ediyorum."

Lyros yerdeki kıymıkların üzerinde havalandı. "Bu iyi bir şey Bu eski yerin pencereleri korumalı, yoksa onları da kırardınız."

Mak, Lio'nun odasının mütevazı pencerelerinden dışarı baktı. "Pek romantik bir manzara değil. Umarım onun odasına gidiyorsundur."

Lio yatağın kenarında oturduğu yerden, "Bu şekilde onun yanına yaklaşamam," diye hırladı. "Ona bakamıyorum bile."

"Şey," diye onu rahatlattı Mak, "annen ve Grace-kardeşim gıdıklamayı bitirir bitirmez senin için onu kontrol ettik."

"Teşekkür ederim, dostlarım. Lütfen bana onun nasıl olduğunu söyleyin."

"Vahşi," diye açıkladı Mak. "Onu ailemize katmak için sabırsızlanıyorum."

Lyros "Dağların üzerinden taşımanız için ne kadar sevimli bir kral yok edicisi," dedi.

Lio inledi. "Doğrusu, kollarımda güvende olduğu anda neredeyse onu taşıyıp götürecektim."

"Neden ?" Mak sordu. "Neden buradasın? Neden annenin onu odasına götürmesine izin verdin?"

"olmak gerekirse," dedi Lyros, "eğer ona eşlik etseydi, bu bir skandala neden olurdu. Ama şimdi senin şansın, Lio. Kadı kapının hemen dışında ama sen hazır olur olmaz memnuniyetle nöbetini devredecektir."

"Cassia'nın şu anda ihtiyacı olan son şey benim."

O, onun Grace'i, bu gece ihtiyacı olan şey olamazdı.

Mak, Lio'ya "Doktorunuz öyle demiyor," diye bilgi verdi. "Sizi utançtan kurtarmak için Javed'in emirlerini yerine getirmeye gönüllü oldum. Açıklamama izin verin. Şimdiden onun kanını iç. Vücudunun iyileştirici gücü onu da getirecektir. Bırak hızını o ayarlasın."

"Bu gece ihtiyaçlarımı ona yüklemeyeceğim."

"Birlik'in içinden sana doğru parlayan aurasını hissetmedin mi?" Mak talep etti. "Başının üzerinde 'Sana ihtiyacım var' yazan bir pankart sallıyor da olabilirdi."

"Tabii ki bana ihtiyacı var!" Lio kükredi. "Onu seven kişinin kafasında şehvet dolu bir düşünce olmadan ona sarılmasına ve yeniden güvende hissetmesine yardım etmesine ihtiyacı var. Ve ben bunu yapamam. Çünkü Castra Justa'daki zindanda zihni bozuk bir adam benim öz kontrolümden geriye kalan tek şey olabilir."

Mak ve Lyros, Lio'nun bir sonraki güç patlamasını bir koğuştaki yakaladı ve ona geri gönderdi. Ölümünden sonra kendisine geri dönen büyüsünün yüzlerce zihindeki gücünü serbest bırakmasının etkisini hatırlıyordu. Ama Denemesi O zaman da kardeşleri onun arkasındaydı.

Lio yüzünü ellerinin arasına aldı. "Affet beni."

Mak ona, "Bu gece için kimsenin özür dilemesine gerek yok," dedi.

Lio başını salladı. "Kimse özür dilememe izin vermek istemiyor gibi görünüyor." "Çünkü kimse sizi suçlamıyor," dedi Lyros. "Hepimiz can aldık bu gece."

"Biliyorum," diye yanıtladı Lio. "Martyrs' Pass'taki her Hesperine Union'daki o adamlarla birlikte öldü. Çok üzgünüm."

"Hayır, kastettiğim bu değildi," diye açıkladı Lyros. "Bazı durumlarda, Stand ve Hücum sadece bir kalp avcısını etkisiz hale getirerek tehlikeyi durduramazdı. Sizden önce biz onlardan birkaçını öldürdük."

Lio ellerini indirdi. "İlk kez adam öldürüyorsun." Mak odanın tek sandalyesine oturdu. "Evet, öyle."

Lio Deneme kardeşlerinin arasına baktı. "Siz ikiniz iyi misiniz?"

"Olacağız." Lyros sandalyenin koluna yaslandı.

Mak bir kolunu Grace'e doladı. "Bu gece görevimizi yaptık. Eğitimimize ve yeminimize uygun olarak. Ve hayatta kaldık. Sanırım Herkes ağlayıp sızlamayı bırakmalı çünkü ben hepimizle gurur duyuyorum."

Lyros güldü ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye Mak. ", Lio, bu kadar yeter. Şimdi git Cassia'ya onu sevdiğini söyle."

"Cesaret edemiyorum. Kupa ve dikenler, onun huzuruna tekrar çıkar çıkmaz ne söz veremem. Annassa Soteira beni daha dün gece iyileştirdi ve geçitte elçilikle buluşmaya hazırlanırken ailemin kanından utanç verici miktarda içtim ve *bu yeterli değil*."

Mak ve Lyros iç geçirdi ve Lio'nun asi gücünün önüne bir koruma daha fırlattı. Ürperdi ama bir parça umut hissetti.

"Koğuştur beni," dedi. "Tek çarem bu. Bana kan prangası vurun."

"Şaka yapıyorsun," diye itiraz etti

Mak. "Hiç de değil."

"Lio," diye itiraz etti Lyros, "bu susuzluk bastırıcıdan daha kötü."

"Bu geceyi onun odasına gitmeden atlatmak zorundayım ve Yarın tanışma faslından sağ çıkmam ve onunla diplomatik bir konuşma yapmam gerekiyor. Beni hizada tutacak bir şey olmadan bunu asla başaramam."

"Kanlı prangalar suçlular üzerinde kullandığımız şeylerdir." Mak kaşlarını çatı. "Suçlarını tekrarlamalarını engellemek için. Onları hırsızlık ya da cinayet işlemeye karşı koruruz."

Lyros başını salladı. "Bu, hafife alınmaması gereken bir İrade bağlamasıdır. Prangaları asla masum bir insana takmayız."

"Ve sakın masumiyetini kaybettiğin için üzölmeye kalkma," diye uyardı Mak.

Lyros kaşlarını çatı. "Birini Şölen'den alıkoymak için böyle bir büyü yapıldığını hiç duymadım."

"Bayramda da çalışacak mı?" Mak merak etti. "Tek bildiğimiz, Lio'nun Cassia'yla arasında olduğunu söylemediği türden bir bağın zincirlenemeyeceğı."

"Lütfen deneyin," diye yalvardı Lio. "Senden bunu yapmanı istiyorsam bu Vasiyet'in ihlali olamaz. Hazır olana kadar bir damla bile almamam için beni yönlendir."

"Anahtar ne için?" Lyros sordu.

"Bir öpücük," diye önerdi Mak. "Hazır olduğuna dair kesin bir işaret."

Lyros majestelerine sırtıttı. "Benden herhangi bir şikâyet duymayacaksınız."
"Ondan bir öpücük olmalı," dedi Lio. "Benden bir öpücük değil."

Mak başıyla onayladı. "*Seni* öper öpmez, kan zincirlerini kıracak ve bir kez daha istediğini yapmakta özgür olacaksın."

"Teşekkür ederim," dedi Lio onlara. "Bunun için size borçluyum."

"İnsanlar arasında çok fazla zaman geçiriyorsun," dedi Lyros. "Borçlar Hesperine'e yakışmıyor."

"Özellikle de Trial kardeşler arasında," diye kabul etti Mak.

Mak ve Lyros Lio'yu sürükleyerek ayağa kaldırdılar ve odanın ortasında diktiler. Dik duracağından emin olduklarında bir adım geri çekildiler. Birkaç adım ötede, onun iki yanında. Avuç içlerindeki deriyi dişleriyle parçalayarak, Lio'nun etrafı kırmızı damlacıklardan oluşan bir halkayla çevrilene kadar kaldırım taşlarının üzerine kan damlattılar.

Trial kardeşleri çemberi kapattıkları yerde buluştu ve kanayan ellerini birleştirdi. Onların gücü Lio'nun hislerinde yükseldi, onu yukarı çeken muazzam bir güçtü bu. Onlar da bu gece sınırlarını test etmişlerdi ama yine de harcayacak güçleri ve bunu ona ödünç verecek cömertlikleri vardı.

Yerdeki kan damlaları, daire Lio'nun etrafında kırmızı bir çizgi haline gelene kadar birlikte aktı. O anda, güçlendirici güç etrafını sardı ve başka bir şeye dönüştü. Kalbinde bir mengene. Göğsündeki nefesi kesti.

Mak ve Lyros yüzlerini birbirlerine döndüler ve birbirlerini dudaklarından öptüler. Yerdeki kan parladı ve kırmızı ışıktan bir halka haline geldi, sonra da kayboldu. Güçleri azaldı. Büyü sakinleşirken, Lio dengesini sağlamak için sendeledi.

Mak, Lyros'u çalışmanın sonuna kadar bir süre kendisine doğru tuttu. Sonunda Lyros şaşkın bir ifadeyle geri çekildi.

"Gördüğüm kadarıyla bu senin için bir çile olmuş." Lio gülümsedi. "Tekrar teşekkür ederim."

Mak, Lyros'un gitmesine izin vermedi. "Hayatta olduğumuza sevindim." "Ben de öyle." Lyros yüzünü Mak'ın omzuna yasladı.

Lio kıpırdamadan durdu ve Özlem'in onu tekrar çökertip çökgörmek için bekledi. Bir sonraki damar yanması zonklaması onu ele geçirdi ve büyüü yeniden zirveye ulaştı. Nefes nefese kaldı. "Hiç farklı hissetmiyorum."

"Korkarım semptomlarınızı hafifletmeyecek," dedi Lyros.

Mak yüzünü buruşturdu. "Koğuşun yapabileceği tek şey seni bu fikirlere göre hareket etmekten alıkoymak." Bu kesinlikle Lio'nun hayatının en zor gecesi olmalıydı.

OceanofPDF.com

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Bir bayan ateşin içinden geçebilir.

-Solia'nın Cassia'ya talimatları

OceanofPDF.com

SAVAŞ YARALARI

CASSIA AY IŞIĞINA ve duymaktan çok hissettiği bir ritme UYANDI. Zonkluyordu Üstünde ve altında akıyor ve kendi kalbinde atıyordu. Eli glif parçasına gitti ve gözlerini açtı.

Knight burnunu çekti ve o da yaralarına baskı yapmamaya dikkat ederek onu yorganın altında kendine daha sıkı sardı. Sanki daha önce Uyandığında Javed'i yatağına tırmanırken bulmasının üzerinden saatler geçmişti. Javed'e onu kâbus görmeden derin bir uykuya daldıran iyileştirme büyüsü için teşekkür etmeliydi.

Yataktan kalkmak için ilk denemesini yaptı. Sadece bir deneme sürdü. Javed'e kesinlikle minnettarlığını sunmalıydı. Dün geceden sonra kendini bir ölümlünün hissedebileceğinden çok daha iyi hissediyordu.

Kan ayini sırasında elinde oluşan kesik gitmişti. Orada bir yara izi kalmasına . Ama Javed'in yavaş iyileşme büyüsünün o taze yarayı bile yakalamış olması en iyisiydi.

Oturma odasından Perita'nın sesi geldi: "Ah, uyanmışsınız leydim," dedi.

Cassia kan ritüelinin tüm izlerini sakladığından emin için yatak odasına bir kez daha baktı. "Evet."

Yatak odasının kapısı açıldı ve Perita ona katıldı. "Nasılsın?"

Cassia sordu.

Perita onun yanına geldi ve birbirlerine sıkıca sarıldılar.

"Hesperinler beni geçitteki kardan çekip çıkarmadılar," dedi Cassia. "Ne?"

"Çığ beni vadinin dibine kadar taşıdı ve orada beni bekleyen on iki kalp avcısı vardı."

"Hayır!"

"Hesperinlerden biri bana zamanında ulaştı. Avcılar bana zarar vermedi. Ama olabilirdi."

"Bilmiyordum. Sana ulaştılar ve Callen'la benim haberimiz bile olmadı."

"Orada olmadığına çok sevindim. Verruc'la zaten buna katlanmak zorunda kaldın. Bunu bir daha yaşamayı asla istemiyorum."

"Keşke Callen sana zarar vermeye çalışan adamları öldürebilseydi."

"Bunu tekrar yaşamak zorunda kalmadığı için ben de memnunum."

"Gerçekte ne olduğunu kimseye söylememekte haklıydın. Kalp avcılarıyla ve ardından bir Hesperine ile yalnız olduğunu bilselerdi, Lord Tyran ve adamlarının hakkımda yaymaya çalıştığı söylentiler gibi olurdu."

"O karmaşada kimsenin sizden ayrı düştüğümü fark ettiğini sanmıyorum."

"Evet, sırrın güvende. Tıpkı senin benimkini sakladığın gibi ben de onu saklayacağım. Callen'ın ve benim gözetimimde kimse senin itibarına karşı tek kelime edemeyecek."

"Biliyorum. İkinize her zaman güvenebilirim." Cassia tereddüt etti. "Perita, Zirve'den İnişiye Büyükelçi Deukalion'u hatırlıyor "

Perita başını salladı. "Danstan sonra sanki daha iyisini bilmiyorlarmış gibi tüm kadınları konuşturan güzel yüzlü kişi. Ama kalıp diğerleriyle birlikte Dalos'la savaştı."

"Dün gece hayatımı kurtaran oydu. Bu iki oldu."

"Bir erkek Hesperine! Daha önce dans ettiğiniz biri! Oh, leydim, tek kelime etmemekte *çok* haklıdınız." Perita Cassia'ellerini tuttu ve avuç içlerini inceledi. "Ellerin iyileşmiş. Ama Kyrialıların bakmasına izin vermedin. onları."

"Üstat Javed çok saygılıydı, sizi temin ederim ve onunla yalnız değildim. Mabeyinci de oradaydı."

"Sadece bir kafirin girebileceği o geçitte asla bulunmamalıydın. Seni kurtarmak için bir Hesperine'in şifasına ihtiyacın olmamalıydı! Tıpkı bir savaş büyücüsü kafasını kaybettiğinde senin asla Zirve'de olmaman gerektiği gibi! Bu doğru değil leydim. Burada olmamalıydık."

"Bana şikâyet sebebi olan Orthros değil." Cassia tuvalet masasına gitti ve sabun kalıplarından birini havaya kaldırdı. Sabunla birlikte Dün gece karar verdiği strateji, hizmetçisini kelimenin tam anlamıyla şaşırtmanın tek yolu olarak gördüğü stratejiydi. "Hesperine'li ev sahiplerimizin benim için buraya ne koyduklarına inanamayacaksın. Tıpkı geçen kış hediye olarak getirdikleri gibi."

"Şuna bakar mısın?" Perita sabuna bakarak yaklaştı.

"Lord Fancy Soap'un elçilikten benim için almayı başardığı türden. Bir keresinde bana neyden yapıldığını söylemişti. Sinameki denilen bir bitkiden."

Perita bir koku aldı. "Adını almak için ne güzel bir şey leydim." Gözlerinde endişe vardı ama şüphe yoktu.

Cassia daha rahat nefes aldı. "Burada bulunduğum süre boyunca kendimi ona yakın hissedeceğim.

Bu bana her gece pes etmemem gerektiğini hatırlatacak."

"Siz de yapmamalısınız leydim." Perita Cassia'nın havlularını onu memnun edecek şekilde düzenlemekle meşguldü. "Sanki bunu atlatamayacakmışız gibi. Ben ve Callen sana göz kulak olacağız ve seni bir daha elimizden kaçırmayacağız, bir an bile."

Cassia bir elini arkadaşının koluna koydu. "Beni her yerde takip edeceğine söz aklımdan geçenin bu olmadığını biliyorum."

Perita'nın elleri her zamankinden daha verimli hareket ediyordu. "Sizi Hypnos'un diyarına kadar takip ederdim leydim. Ama bence orası ölümlüler için Orthros'tan daha uygun olabilir."

Cassia arkadaşına gerçek bir güvence vermeyi çok istiyordu. Burada, dünyanın en güvenli yerindeydiler ve bu durum Perita ile Callen'a sadece korku veriyordu. Cassia'nın en sevdiği birkaç kişi neden az önce içinden geçtikleri kar fırtınasının karşı taraflarından gelmek zorundaydı?

Cassia arkadaşını teselli edecek, bir şeyleri ele verhiçbir söz bulamadı. Bu yüzden Perita perişan haldeyken onu her zaman rahatlatan şeyi önerdi. Dikkatini dağıtacak görevler.

"İşimiz çok zor, Perita. Otuz bir gün at sırtındaydım, sonra bir uçurumdan düştüm. Şimdi bir şekilde kraliyet ailesi gibi görünmeyi başarmalıyım. Kıyafetlerimin ne kadarı tek parça olarak hayatta kaldı?"

"Hesperinler geçitten kurtardıklarını getirirken, elbiselerinizin her birini kendim topladım ve seyahat bagajınıza geri koydum. Biraz elden geçmeleri gerekecek diye endişelenmeyin. At köftelerini, köpek tükürüklerini ve dünyadaki tüm pislikleri bir saatten kısa bir sürede temizleyebilirim."

Sözünün eri Perita bir saat geçmeden Cassia'nın görülebilecek durumda olduğunu söyledi.

"Şimdiye kadarki en iyi izlenimimi bırakmalıyım," dedi Cassia. "bunu başaracağım."

"Bayan Riga o elbise üzerinde sihir yaptı." "Sen de yaptın!"

Perita sırtıttı. "Size yakışıyor ve doğrusu da bu . Lord Süslü Sabun'un şu anda sizi görmek için burada olmaması ne yazık."

Cassia güldü. ". " *Keşke bilseydin.*

Cassia bir el aynası aldı, bronz Tenebran aynalarını utandıracak kadar berrak camdan yapılmış bir Hesperine eseri idi. Kendisini daha önce hiç bu kadar iyi görmediğini hissetti. Zehirli olabilecek yiyeceklerden uzak durduğu için yüzünün bu kadar inceldiğini ya da uykusuzluktan gözlerinin altındaki lekelerin bu kadar koyu olduğunu fark etmemişti.

Savaş yaraları. Lio'nun onları ne yapacağını bilmiyordu. Ama Büyüleyici gözler ya da uğruna ölmeye değer bir yüz ona baksaydı, hissedeceğinden daha büyük bir memnuniyetle onlara baktı.

Bahçesinde yetişen bir bitki kadar sıradan olan kendi el bakışlarıyla tanıştı. Ancak bu bitkiler, sevimsiz yapraklarında güç barındırıyordu. Kahverengi saçları ve ne açık ne de koyu olan teni onun kılık değiştirmesine neden oluyordu. Herkes onu hafife alıyor.

Lio hariç. Ona sadece daha fazlasını yapabileceğini söylemişti.

Cassia elbisesinin yakasını kaldırarak kendini bir kez daha kokladı. Gülsuyu, alev dili yağı ve kendi adıyla anılan baharat sabunu. İnsan burnunun söyleyebildiği kadarıyla Tenebra'dan eser yoktu. Ellerini kokladı. Geyik ciğeri yok. Kürk ya da deri giymeyeli iki hafta olmuştu. et yediğinden beri. Hesperine'in hassas burnu için bir zevk sunmalıydı. Ya da öyle umuyordu.

Kendini arınmış hissetti. Yükten kurtulmuş. Kendisini hain ve güzel hissettiren kokularla yıkandı. Bir zamanlar meshettiği geceden farklı değildi.

Lio ile ilk buluşması için Hespera tapınağına gitmişti. Eğer o gece bu yola ilk adımını attığı geceyse, bu gece de yolun sonuna yaklaştığı gece olmalıydı.

Cassia aynayı tuvalet masasına geri koydu ve teşekkür etmek için Perita'nın elini sıktı. "Bana ana salona kadar eşlik ettikten sonra neden kuleye geri dönüp Callen'la birlikte odalarınızda kalmıyorsunuz? Şövalye ve Benedict bana göz kulak olurlar."

"Bu olmaz leydim. Diplomatik etkinliklerde bir refakatçiniz olmalı."

"Her ne kadar her an yanımda olmanızı istesem de, izin verirsiniz uygunsuz olmayacağını düşünüyorum. Bu sadece bir ön görüşme. Resmi törenler henüz başlamadı."

"Callen ve benim seni gözümüzün önünden ayırmamamız konusunda ne dediğimi duydun."

"Biliyorum. Herhangi birimizin kendini güvende hissetmesi biraz zaman alacak." Ayaklarının üzerine dikilmiş olan Knight'a baktı. "Ama ben olacağım"

etrafımız hayatımızı kurtaran Hesperinlerle çevrili." Perita dudaklarını ısırdı. "Emin misiniz leydim?"

"Evet. Böyle söylediyimi ona söyleme ama dün gece Callen'ı geriye götürdü. Tekrar seyahate çıkana kadar bacağından tamamen uzak durmalı."

Perita bir iç çekti. "Onu ayaklarından uzak tutmaya çalışmak, mumları tersten yakmaya çalışmak gibi bir şey."

"Eminim onu ayaklarını uzatmaya ikna etmenin bir yolunu bulabilirsin."

Bu Perita'nın endişeli ifadesini gülümsemeye dönüştürdü. "Buna edemem leydim."

"Yapma. Kocanızın çok ihtiyacı var ve tamamen sizin merhametinize kalmış durumda. Ne bekliyorsun?"

"O zaman sen ve ben gizlice aşağı ineriz ve o itiraz etmeye fırsat bulamadan hemen geri gelirim."

Cassia'nın kapısı çalındığında kendini hazır hissetti. Perita kapıyı açmaya giderken, Cassia kendine Lio'nun diğer tarafta olmayacağını hatırlattı. Ama öyle olmasını ne kadar isterdi.

Yine de Kadı koridorda güven verici bir görüntüydü. O ve Cassia, Perita'nın yararı için tanışma faslını geçtiler ve kişisel olmayan kuleden aşağı inerken nezaket gösterdi. Knight Hesperine savaşçısına karşı temkinli davranmaya devam etti. Keşke Cassia onu kendi evinde kalmaya ikna edebilseydi.

ve ayaklarını yerden keserdi. Yaşadıkları çileden sonra, onun yanından bu kadar uzak kalmaya tahammül edemezdi ve o da bunu kendisinden beklemezdi.

Kadı onları ana salona götürdüğünde Cassia tüm odaya şöyle bir göz attı.

Lio görünürde yoktu.

Kadı, Cassia'yı odanın bir ucunda toplanmış olan Tenebralılara teslim etti.

Kadı, odanın karşı tarafında Hesperinli arkadaşlarına katılırken erdemli Benedict'inki hariç, erkeklerin bakışları onu takip etti. Cassia'nın tahmin ettiği gibi o da Cassia'nın yanına yapıştı.

Perita oradan ayrıldı. Cassia, Şövalye'yi dinlenebileceği bir yerde, topluluğun kenarında uzanmaya ikna etmeyi başardı ama bunu sadece ona aşağı dur komutu vererek yapabildi. Ne yazık ki bu insan şövalyeler üzerinde işe yaramazdı.

", Leydim?" Benedict endişelendi. "Tek parça halinde.

Ya siz?"

Chrysanthos'a dikkatli bir bakış fırlattı. "Çok iyi. Saldırı sırasında sizden bu kadar olmamalıydım. Seni temin ederim, bu bir daha olmayacak."

"Dün gece beni defalarca temin ettiğin gibi. Kendini bu kadar azarlama."

"Sadece yakınımda durun, Leydim. Kılıcım ya da bir büyücünün yardımı olmadan da bana güvenebilirsiniz."

"Büyücü yardımcınız sizi terk mi etti?" Cassia hissettiği kadar rahatlamış görünmemeye dikkat etti.

"Korkarım Eudias hastalandı. Sizin odanızda yaptığı büyüler onu hasta etti."

Bir pişmanlık hissetti. Eudias da aynı hastalıktan muzdarip olabilir miydi? aurasında Skleros'un tarif ettiği anormallikler var mıydı? "Buraya gelirken yaptığı hava büyüleriyle ilgili herhangi bir sorun yaşamamış gibi görünüyordu."

Benedict başını salladı. ". O kadar çok şey olduğunu söyledi ki Her yerde Hesperine büyü, vahiy büyüleri yapmak, tahılınızı yedikten sonra fareleri saymaya benzer."

Yani چراغی Hesperine büyüünün bolluğundan başka hiçbir şey rahatsız etmiyordu. "Zavallı adam. Böyle bir güzelliği görmenin değil de büyüünün onu etkilediğinden emin misin? O oldukça masum." Cassia, Benedict'in Andragathos tılsımına bir göz attı.

Benedict odanın diğer ucundaki baştan çıkarıcı arkadaşına bakmamaya özen gösterdi. Cassia'yı büyülemek için tek bir Hesperine yeterdi ama Lio burada değildi.

Javed'e teşekkür etme şansı olmayacaktı, çünkü o toplantıda yoktu. Cassia Mak ve Lyros'u aradı, üçünün iki grup arasındaki buzları eritebileceğini ama onlar da akıl hocaları da ortalıkta yoktu. Mak ve Lyros'un Hippolyta'yla birlikte sınırda devriye gezdikleri düşüncesi Cassia'ya kendini güvende hissettirdi. Yine de onların korumasının bile yatıştırılamayacağı bir endişe yükseliyordu.

Cassia burada, Orthros'ta Hesperinlerle dolu bir odadaydı ve hiçbiri Lio değildi. Salon çok büyük değildi ama ölümlüler ile onları kurtaran Hesperinler arasındaki boşluk çok büyüktü.

Lio odanın karşı tarafında, insanlardan olabildiğince uzakta içeri girdiği anda kendini muazzam hissetti.

İLK MANEVRA

CASSIA SONUNDA LIO'YU DOĞRU DÜRÜST GÖREBİLİYORDU ama bakmamalıydı. Bakışlarının odada gezinmesine izin verdi, parlak taş zeminleri, odayı zengin kokularla dolduran yiyecek büfelerini, hepsini sıcak bir ışıkla yansıtan ferforje şamdanları inceledi. Sonunda oradaydı, Lio. Karanlık başı, yakışıklı yüzü yarı dönüktü ondan, bir zamanlar sarıldığı omuzları...

Cassia başka tarafa baktı. Hiçbir yerde ateş yanmamasına rağmen oda çok sıcaktı. Büyü. Adamın sakalları yeni çıkmaya başlamıştı. Onun teninde nasıl bir his uyandırır? İlk kez bir saç örgüsü takıyordu. Parmaklarını saçlarında gezdirdiğinde ona dokunmak üzerinde bir büyü etkisi yaratır mıydı?

Dayanılmazdı. Dün gece onun kurtarıcısı olmuştu. Onu kollarına . Ona dokunmuştu. Ve şimdi tam karşısında durmalıydı. ve diplomatik davranmaya çalışın.

Ona doğru bir bakış daha attı, sonra uzaklaştı, sonra fark edilmeden olabildiğince çabuk tekrar geri döndü. Her seferinde küçük bir sıcaklık sarmalı daha dönüyordu. Bakımlı kirli sakalı çenesinin keskin hatlarına çok yakışıyordu. Daha önce giydiği simsiyah cübbesini değiştirmişti. Büyüleyici kırmızı, beyaz ve gümüş işlemeleriyle siyah ipek resmi cübbesinin geçiş kartı. Dans ederken kumaşın onunla birlikte nasıl hareket ettiğini hatırlıyordu.

Bir inisiye elçisi olarak statüsünü simgeleyen, boynuna taktığı gümüş-beyaz ipekten örülmüş kordonlarla ne kadar da gurur duyuyordu. Parlak, yeni gümüş bir görev madalyonu göğsünde asılı duruyordu. Daha yakına gidip amblemin ayrıntılarını görmek istiyordu. Elini ona doğru uzattı. Onu düzgün bir şekilde tebrik etmek.

Bu yetersiz kesitler yeterli olmaktan çok uzaktı. Her bakış ona harikulade bir şey yapıyor, ama endişesini daha da derinleştiriyordu. Dün gece gözlemleyemediği her şey şimdi gözlerinin önündeydi.

Farklı görünüyordu. Kirli sakalı yüzünden değil. Şöyle görünüyordu. *Daha yaşlı.*

Bu imkansızdı. Hesperinler yüzyıllarla yaşlanırdı, aylarla değil. Lio, ayrı kaldıkları süre içinde ondan çok daha az yaşlanmıştı. Yine de onda bir şeyler değişmişti.

Lio'nun annesi, sert savaşçılara diz çöktürebilecek bir gülümsemeyle Hesperinler ve insanlar arasındaki boşluğa süzüldü. "Şimdi bir gece uykusu sizi dinlendirdiğine göre, lütfen Kraliçelerin sofrasının nimetlerinden faydalanın, biz de bu ilk konuşma fırsatını zorlama olmadan değerlendirelim."

Chrysanthos, kendisi hakkında yalanlarla başlayarak kendini beğenmiş bir hitabete başladı. O Tenebra'dan mütevazı, iyi niyetli Adelphos'tu. Kraliyet büyücüsü değil, Namenti'den değil, son Zirve'deki fiyaskoyla hiçbir ilgisi olmayan tarafsız bir taraf. Tenebran'dan, ama bir zamanlar Cordium'da kralı Emirlere karşı temsil eden diplomatik deneyim. Çok derli toplu bir hikaye.

Cassia onu en çok endişelendiren şeyin ne olduğunu anlamaya çalışarak Lio'ya bir kez daha baktı. Yüz hatları daha keskindi, yüzünün çizgileri sanki gerginlikten gerilmiş gibiydi. Bölmeye yaklaştıkça, o bildik zarafetiyle hareket etti. Ama karakterinin ciddiyetini dengeleyen, onun için çok sevilen yumuşak başlılık ve iyi mizahtan hiçbir iz yoktu. Kendini sanki büyükleri kadar yük taşıyormuş gibi hissediyordu.

İnsan ve Hesperine, hepsi son zamanlarda korku ve kederden paylarına düşeni almışlardı. Bunun Lio'da bu şekilde ortaya çıkmasını hiç beklemiyordu. Daha önce, Tenebra onu ilk kez insan şiddetiyle karşı karşıya getirdiğinde bile böyle olmamıştı. Lucis'in acımasızlığı neredeyse Lio ve elçilikteki diğerlerinin hayatına mal oluyordu ama Lio'nun inancı sarsılmamıştı. Burada, kendi insanların arasında, dün geceki zaferden sonra, neden bu kadar bitkin görünüyordu?

Careworn?

Ah, Cassia onun doğası hakkında kendinden ne kadar da emin konuşuyordu. Bu kadar uzmanlaşmak için ne kadar zamanı olmuştu? Bir avuç dolusu gece. Lio bu Kış Gündönümünde seksen dokuz yaşında olacaktı. İşte buradaydı, onca yıldır onu el üstünde tutan halkıyla çevriliydi. Ve kısa bir ilişkiden sonra onu tanıdığını sanıyordu.

Chrysanthos'un onu takdim ettiğini duyunca öne çıktı ve dikkatini Komnena'da tutmaya çalışarak reverans yaptı. Göz ucuyla Lio'nun annesinin yanına geldiğini görebiliyordu. Cassia'nın Lio ile resmi olarak yeniden tanışması nihayet gerçekleşmiş miydi?

Eli dokunacaktı. Bir anlığına da olsa ona daha yakın durma şansına sahip olacaktı. Burada durarak ihanet etmişti ve Lio'nun işlemeli kolunun kenarına umutla bakıyor, kendisine bakmamasının ne anlama geldiğini merak ediyordu.

Komnena gülümsedi. "Burada, Orthros'ta herkes sizi ağırlamaktan mutluluk duyuyor Leydi Cassia. Elçilerimiz Ekinoks Zirvesi'ndeki katkılarınızı ne kadar iyi hatırlıyorlar."

"Teşekkür ederim, Chamberlain."

"Tenebra'daki elçiliğimizde görev yapan oğlumu hatırladığınızı umuyorum." Bir elini kısa bir süreliğine Lio'nun koluna koydu. "Size Büyükelçi Deukalion'u takdim etmeme izin verin."

Odadaki her Hesperine Cassia'nın kalbinin yerinden fırladığını duydu mu? Ona dönerken yüzünü düzeltti. Dizlerini büktü. Onun bakışlarıyla buluştu.

Onun mücevher mavisini gözleri dışında her şey kadının farkındalığından kayboldu. Bu his, dikkatli hazırlıklarının her birini test etti ve dikkatli gözlemcilerle dolu bir odanın önünde durduklarını kendine hatırlatmak zorunda kaldı.

Şimdi ona dokunacaktı, tenden eldivene. Parmakları onunkilerin altına kaydı, onları hapsetti. Kumaş tenini onunkinden ayırıyordu ama kadın onun dokunuşunu her yerinde hissediyordu. Bu onu baştan aşağı ısıttı ve sonunda ona yeniden gerçekmiş gibi hissettirdi.

Ellerini ne kadar iyi tanıyordu. Elleri onu ne kadar iyi tanıyordu. Uzun, zarif eller, aynı anda hem güçlü hem de hassas.

İzleyenlerin hiçbirisi onun anılarını göremiyordu. Hiçbir ölümlü onun düşüncelerini duyamazdı. Zihninde, onun adını sadece onun için fısıldadı.

Eğilirken gülümsemesinden eser yoktu, sadece bakışları sabitti. Gözbebekleri büyüdü.

Adam kızın parmaklarını kaldırdı ve kız onun dokunuşunu ilk kez bir mendilin içinden hissettiği gibi, ağzını da kumaşın içinden hissetti. Parmak eklemlerine sadece bir fırça darbesi indirdi. Bir saray mensubunun öpücüğü.

"Hatırlıyorum," diye mırıldandı.

"Sizi tekrar görmek bir zevk, Leydi Cassia."

İşte, sonunda. Onun sesi. Büyü değil, onun gerçek sesi kulaklarındaydı. Yankılanan baritonu hâlâ savaştan sonraki gibi çakıllıydı.

Bir sorun vardı.

Dudaklarının ona dokunduğu anla, elinin onun dokunuşundan kurtulup tekrar ona döndüğü an arasında çok uzun bir zaman geçmiş gibiydi.

onun yanında. Sonra her şey bitti. Dokunmuşlardı. Konuşmuşlardı. İlk halk karşılaşmalarından sağ çıkmışlardı.

Ellerini arkasında kavuşturdu ve annesine baktı. Cassia onun işaretini takip etti ve dikkatini başka yöne çekti.

"Lütfen oğlumun burada bulunduğunuz süre boyunca size eşlik etmesine izin verin."

Komnena dedi ki. "Orthros'un sizin gibi bir hanımefendiye sunabileceği her şeyi size göstermekten mutluluk duyacaktır."

Cassia duymayı beklediği şeyin etkisinden kurtulmanın zor olduğunu düşünmüştü. Ama bu sözler o kadar beklenmedikti ki, tam etkilerinin ona ulaşması bir an aldı. Saray mensubunun ağzı, saygılı basmakalıp sözlerle karşılık verirken ondan kilometrelerce ilerideydi.

Cassia'nın görüş alanının sınırında, Benedict bir adım daha yaklaşarak tekrar onun yanına geldi. Flavian'ın niyetinin zaten bir eskortu olduğunu açıkça belirtmeye hazırды.

Komnena onu karşılamak için döndü, gülümsemelerinden biriyle onu şerefletirdi ve onu öyle yumuşak bir şekilde sohbete dahil ki, kimse az önce onu rotasından çok uzağa fırlattığına inanamayacaktı.

Cassia elçilik sırasında Lio'yla vakit geçirecekti, hem de açıkça, onu ne kadar yakında görebileceği konusundaki tüm belirsizliğine rağmen. Kraliçelerin kendi mabeyincisi onlar için abluka yapıyordu.

Cassia bunun Lio'nun onu tekrar görmek için can attığı anlamına geldiğine inanmak istedi. Ama o daha önce Tenebra'ya gönderilmiş bir diplomattı. Bu neredeyse kesinlikle bir görevdi. Lio'nun bu görevi isteyip istemediğini bilmiyordu.

Zihnim her zaman sana ulaşabilir. Ben her zaman senin sığınağın olacağım.

Adamın onu önemseydiğinden hiç şüphesi yoktu. Ama onu paylaştıkları geçmişin onuruna mı, yoksa bugünün getirebileceklerinin umuduyla mı koruyordu?

Şimdi sadece ikisi vardı, kalabalığın içinde yalnızdılar. Ona bakmak için izin verildi.

Gözlerinin altındaki gölgeler kendisinininkiler kadar karanlıktı. Kilo kaybetmişti. Yorgun ve cılız görünüyordu ve baktığı kişi dışında habersizdi. Ona. Cassia'nın boğazı acıyla düğümlendi.

Artık her şey yolunda, demek istiyordu. Savaş geride kaldı.

Ama değildi, henüz değil. Bu gece tamamen yeni bir kampanya başlamalı.

Lio hafifçe döndü ve kaşlarını davet edercesine kaldırarak önlerine baktı. Kız öne çıkıp onun yanında durdu ve odanın etrafında yürümeye başladılar.

Bu oda mahremiyet arayanlar için bir müttefikti. Kalın halılar ve duvar halıları herkesin sohbetini sarıp sarmalıyordu. İster
Ayrıca sözlerini gizlemek için Hesperine büyüü de iş başındaydı, Cassia bilmiyordu.

Dikkate alınması gereken tek şey dinleyen kulaklar değildi. Lio ve o da vardı ve fırtınadaki o tek ve gergin konuşma dışında yarım yıl boyunca hiç . Cassia kelimelerini özenle seçti ve ilk manevrayı yapma görevini üstlendi.

OceanofPDF.com

KIPKIRMIZI BAYAN

KANI ulaşılabilir bir YERDE ATIYORDU.

Ve ona ulaşma ihtiyacının gücü korkutucuydu. Kendi annesi de dahil olmak üzere bir oda dolusu insan yeterli bir caydırıcı değildi. Sör Benedict'in beyaz parmak eklemleri ve büyücülerin temkinli bakışları Açlık'ı yatıştırmadı. Onun gelişinden hemen önce Javed'le yapılan bir iyileştirme seansı özlemini katlanılabilir kılıyordu. Sadece Mak ve Lyros'un koruması Lio'nun ona dokunmasını .

Tanrıça, o çok güzel. Tanrıça, ona ihtiyacım var. Tanrıça, bana güç ver.

Vücudunun her bir zerresi onunla savaşıyordu. Azı dişleri diş etlerinde hevesle zonkluyordu. Ağzındaki acıya sadece belinden aşağısının verdiği rahatsızlık eşlik ediyordu. Halkının bol kıyafetleri tercih etmesi bir lütuftu.

Aylarca süren kan yoksunluğu daha büyük bir merhamet olurdu.

bir şekilde o yöndeki dolaşımı azalttı. Onun için hazır olacağından korkmasına gerek yoktu, sadece ne kadar dayanacağından korkuyordu. Vücudu açlıktan öldüğünü düşünüyor ve sahip olduğu tüm ilkel dürtülerle onu kurtaracak şeyi almasını istiyordu.

İşte , onun için diğer herkesten daha önemli olan kadın ve o, kendini kontrol etmenin en temel ilkelerini bile sürdüremiyordu.

Çünkü o çok önemliydi. Onun Cassia'sıydı.

Bu an geldiğinde ona söyleyeceği her şeyi o kadar dikkatle planlamıştı ki, ama şimdi kendine hakim olma çabası yüzünden konuşamıyordu. Ağzını açmaya cesaret edemiyordu, çünkü aklına gelen tek şey ağzını onun boğazına dayamaktı.

Vücudundaki ham gerginlik, odanın etrafındaki yavaş adımlarını acı verici hale getirdi. Ellerini arkadan kavradı ve onun kokusunu almamak için nefes almayı kesti. Kanını tadabileceği ana kadar onun kokusunu içmek istiyordu. Kan Birliği'nin kendisini onun kanıyla doldurmasını istiyordu.

O kadar yakın hissedene kadar vücutları arasında bırakmaları gereken boşluğun bir önemi yoktu.

Ama ne pahasına olursa olsun Yeteneğini kontrol altında tutmak zorundaydı. Yoksa gerçekten kaybolurdu. Onu görerek içmekle yetinmek zorundaydı.

Kendini kontrol etmesi için başlı başına bir meydan okumaydı. Saçları hiç bu kadar parlak görünmemişti, orada olduğunu bilmediği sonbahar tonlarıyla parlıyordu. Attığı her adımda, terliklerinin boncuklu parmakları elbisesinin dalgalı eteklerinin altından ona bakıyordu.

Ve ne elbise ama. Hayallerinde bile onu böyle bir elbise içinde görmemişti. Bu, babasının evindeki şekilsiz parçalara hiç benzemiyordu.

Solorum'da giydiği ev renkleri. Bu bir kumaş savaş çılgılığıydı, kanın zengin kırmızı tonuna boyanmış bir baştan çıkarıcıydı. Dar kolları, bakışlarını narin ellerine çeken noktalarla son buluyordu. Tek üzüntüsü beyaz eldivenlerinin çillerini kendisinden saklamasıydı.

Bakışlarının başka bir yerde dolaşmasına izin vermeye cesaret edemedi. Elbisenin aldatici sadelikteki kesimi ve ince kadife dokusu, hiçbir şeyi ortaya çıkarmadan onun narin vücuduna tapıyordu. Boğazı hariç.

Ve daha önce olduğundan daha da zayıf olduğu gerçeği. Neden bunca zamandır onunla birlikte açlıktan ölüyormuş gibi görünüyordu? Saçlarının durumu iyiye işaretti; sağlığı henüz . Ama böyle devam ederse kesinlikle hastalanacaktı.

aç kaldığı düşüncesi, içinde dayanılmaz bir yanlılık duygusu uyandırdı. Orucunun nedeni ne olursa olsun, bu geceden itibaren onun iyi beslendiğinden emin olacaktı.

Bu düşüncüyü olduğu yerde bıraktı. Bu gece ona bakmaktan ve kendi ayak seslerinin yanında onun ayak seslerini dinlemekten başka bir şey yapamazdı. Ve şimdi de onun sesini.

"Büyükelçi Deukalion."

Onun adını söylediğini duymak çok güzel. Onunkini söylemek de öyle. "Evet, Leydi Cassia."

Adamın boynuna baktı. Bakışları aşağıya doğru inerek adamın göğsünde oyalandı.

bir sıcaklık doldu.

"En son karşılaştığımızda 'İnisiye Elçi' olduğunu hatırlıyorum," dedi. "Kraliçeleriniz Tenebra'da yaptıklarınızı terfi ile ödüllendirdi mi?"

Oh. Onun kordonlarına ve makam madalyonuna bakıyordu.

Eğer daha fazla konuşacaksa nefes alması gerekiyordu. kokusu üzerine sinmiş ve doğrudan kasıklarına gitmişti. Güller! Hiç koku sürünmezdi ama

Bu gece kendini güllerle kokulandırmıştı. *Onların gülleriyle*, ilk sevişmelerinden sonra çıplak kalçalarından dağılan yapraklarını yaladığı güllerle.

"mı yoksa yapmadıklarımın mı anılmam gerektiği biraz tartışma konusuydu. Kraliçelerim beni tam büyükelçiliğe yükselterek onurlandırdılar. Ayrıca görevlerimi Orthros ile sınırlandırdılar."

Cassia'nın yüzü her zamanki gibi donuktu ama şaşkınlığının ince işaretlerini fark etmekte zorlanmadı. "Size bir şey teklif edip etmemekte kararsızım. Tebrikler ya da sempatiler."

"Vereceğiniz her şeyi memnuniyetle kabul ederim." Yalvarmaktan çekinmiyordu. Ellerini açmak için çaba sarf etti. "Anladığım kadarıyla yaklaşan nişanınız için size tebriklerimi sunmam gerekiyor leydim." Konuşmak istediği ilk konu bu değildi. Hem de hiç.

"Teşekkür ederim ama erken davranmış olursunuz."

Eğer kelimeler susuzluğunu giderebilseydi, bu geceki gideren ilk kelimeler bunlar olurdu. Sadece Flavian'ın onun üzerindeki hak iddiasının zayıf kalmasına sevinebilirdi.

"Kral Lucis'in sarayından duyduğumuz haberler her zaman doğru olmuyor. Talibinizle olan anlaşmanızın nihai olduğu izlenimine kapıldım. Umarım yersiz konuşmamışımdır."

"Hiç de değil, Büyükelçi. Kral babam gerçekten de beni Lord Flavian'la evlendirmek niyetinde, her ne kadar Majesteleri ve Lord Titus hala anlaşmaya varma sürecinde olsalar da. Majesteleri tüm çocuklarına parlak bir gelecek sağlama konusunda çok başarılıdır ve ben de bu konuda bir istisna değilim."

Lio sessiz bir teşekkür duası gönderdi. Cassia sağ salim ona geri dönmeyi başarmıştı. Artık onun için en büyük tehdit olduğuna inandığı evlilikten değil, babasının onun düğününe kadar hayatta kalmasını istemediğinin ortaya çıkmasından bahsediyorlardı. "Böyle bir birlikteliğin ne anlama geldiğini anlayabiliyorum.

Kral'ın kendisi tarafından ayarlanmış, sizin için bir anlam ifade ediyor." "Yapabileceğinize eminim."

"İyi misin?" Onun için ne kadar korktuğunu ve Flavian'ın yanında çektiklerinden nasıl dehşete düştüğünü anlatmaya kelimeler yetmezdi. Dün gece olanlardan sonra anlamsız bir soruydu.

"Yeterince iyiydim."

Gerçek bir birlikteliğe dayanamayan Lio, yüzünü, bedenini ve sesini okuyarak gizli acılara dair herhangi bir işaret aramaya çalıştı. "Solorum'da büyük belirsizliklerin yaşandığı bir dönemden geçiyoruz. Umarım korkmak için bir nedeniniz yoktur."

Aurası yumuşadı. Belki de onun endişesinden etkilenmişti. "Sarayda kendi payıma düşen zorluklarla karşılaştım ama buna alışkınım."

"Sadık talibiniz bu sıkıntılı zamanlarda sizi korumak için elinden geleni yapıyor olmalı."

Cassia bir an için Lio'nun bakışlarına karşılık verdi. "Bana karşı tamamen onurlu bir şekilde davrandı."

Lio'nun içini kaplayan rahatlama dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu. "Umarım öyledir."

"Ayrıldığınızdan beri Tenebra'da neler olup bittiğine dair pek çok sorunuz var gibi görünüyor." Lio'ya kısa ama araştırıcı bir bakış attı. "Evdeki görevleriniz hâlâ halkınızın benimkilerle olan ilişkileriyle ilgili değil miydi?"

"Her şey ama üzülererek söylüyorum ki."

"O halde Tenebra ve Orthros arasındaki ilişkilere hiç dahil olmadınız?"

Şimdi. Şimdi ona söylemek için can attığı kelimeleri bulma zamanıydı. Ya da en azından bir başlangıç yapmanın. "Tenebran işlerine karışmak benim elimde değildi ama sizi temin ederim ki Leydi Cassia, durumunuzla tamamen ilgilenmeye devam ettim."

"O krallığımdaki olayları takip ediyorsunuz." "Beni tatmin edecek kadar yakından değil."

Şimdi ona gerçekten , göz göze gelebilmek için başını yukarı kaldırıyordu. Ona boğazını nasıl da çarpıcı bir şekilde gösterdiğinin farkında mıydı acaba?

"Tenebra'dan gelecek haberlerle ilgileniyorsanız, Büyükelçi Deukalion, belki haber açlığınızı giderebilirim."

Cassia her zaman ne yaptığını, yaptığı her hareketi ve seçtiği her kelimeyi biliyordu. Elbette o küçük hareketin ve o bir avuç kelimenin onun için son derece erotik olduğunu biliyordu. Hespera'nın Merhameti, bu onun düşündüğü davet olsun.

Tekrar konuşmak için nefesini çekti ve kokusundaki daha derin notalar ona ulaştı. Güllerle tatlandırılmış, tanımadığı heyecan verici, acı bir koku. Sonra cassia'nın çıtırtısı.

Sabunu kullanmıştı. Bu şüphesiz bir davetti. Bu her zaman ona bir buluşma istediğini gösteren gizli bir işaret olmuştu.

"Burada geçireceğimiz zamanın karşılıklı olarak faydalı olmasını umuyorum." Tekrar önüne baktı, sırtı dikti, elleri önünde hafifçe kenetlenmişti. "Bu göz önüne alındığında

Orthros ve Tenebra arasındaki ilişkiler artık sizin sorumluluğunuzda değil, elçilik süresince benim rehberim olmanızın istenmesinin size bir yük olmasını istemem."

Hespera'nın *Merhameti*. Davet mi? Hayır, sözleri değerlendirmeye daha yakındı.

Konuşan kralın kızıydı. Belki de bunu beklemesi gerekirdi ama beklemiyordu ve bu onu öfkeliyordu. Bu stratejik yaklaşım. Bir şey söyleyip başka bir şey ifade eden bu sondalı sözler. Bunların hiçbirinin aralarında yeri yoktu. "Sizin gibi bir hanımefendiyle vakit geçirme fırsatının bir dayatma olacağını nasıl düşünebilirsiniz?"

Gülümsemesi onu şaşkına çevirdi. Bu gülümseme tamamen Cassia'ya aitti. Hesaplama yoktu. Sadece o ve sanki ikinci derisiymiş gibi taşıdığı hüznü. "Orthros senin evin. Burada sizi meşgul edecek çok şey var. Bana eşlik etme görevinin seni tercih ettiğin yerlerden uzaklaştırması anlaşılabilir. arayışlar."

Ondan emin değildi. Onun yanında olmak istediğine dair bir işaret, buradaki varlığının yalnızca bir yükümlülüğün yerine getirilmesi ya da bir krize verdiği yanıt olmadığına dair bir güvence arıyordu. Korkmakta haklıydı. Ekinoks'ta ona verdiği mesaj yeterli olmamıştı. Tanrıça, dün gece Cassia'ya saldıranlara yaptıkları da yeterli olmamıştı. O şiddetin içinde ona aşk hakkında ne söylemişti?

Mak ve Lyros da haklıydı. Lio, Cassia'ya onun kendisi için ne kadar önemli olduğunu söyleyemediği için acı çekerek yeterince çaba harcamıştı.

Onun belirsizliklerini ortadan kaldıracaktı. Şimdi ve sonsuza dek.

Yürüdükçe aralarındaki mesafenin azalmasına izin verdi. Buna dayanabilirdi. Ona daha yakın olmak istiyordu. "Sabırsız olmadığımı mı sanıyorsun? Zirve sırasında beni meşgul eden arayışlara devam edebilir miyim? Aksine, iki ülke arasında mümkün olan en iyi ilişkilerin sağlanmasına olan derin bağlılığımı sürdürüyorum.

Hesperine ve insan." Ona baktı ve bakışları kendisiyle buluşmak için yukarı fırlayana kadar bekledi. "Bu benim en büyük zaafım. Dışlerimi bir meydan okuma bulduğumda tek başıma kalırım." Ona hafif bir gülümseme verdi. Köpek dışlerinin bir anlığına görünmesine yetecek kadar.

Melankolisi kaçtı, kanının derisinin altında uğuldamasına neden olan hoş bir kızarıklık tarafından yönlendirildi. Yorumu için ne büyük bir ödül. Ne işkence ama.

Bakışları adamın ağzında gereğinden uzun bir süre kaldı, sonra uzaklaştı. "Amacınızdaki kararlılığınızın, bir erkek için erdem."

Lio yutkundu. "Ne yazık ki tutkum evrensel bir onay görmedi. Solorum'dan ayrıldığım geceden bu yana, Kraliçelere Tenebra'ya yeniden atanmak için yaptığım sürekli talepler kararlı bir şekilde reddedildi. Zirve'deki rolümün beni iyi hazırladığına dair ısrarına rağmen, tehlikede olan bu kadar çok şey varken, benim gibi genç yaştaki biri için uygun bir görev olarak görülmedi."

"Kraliçelerinize yürekten saygı duymakla birlikte, sizinle aynı fikirdeyim. Bana öyle geliyor ki barış davasına yaptığınız katkılar çok özlendi."

"Bunun doğru olup olmadığını öğrenmek umuduyla bu gece buradayım. Sonunda Kraliçeleri benim yerimin burada, Tenebra ile ilgili olduğuna ikna etmeyi başardım."

"Bana böyle bir refakatçi vermeleri ne kadar cömertçe. Kişisel ilginize mazhar olduğum için kendimi şanslı sayıyorum Büyükelçi."

"Size unutulmaz bir konaklama sözü verebilirim. Zamanınızın ilginizi çeken ve sizi memnun eden her şeyle dolu sağlayacağız. Sizin ve köpeğinizin sık sık saray arazisinde egzersiz yaptığınızı hatırlıyor gibiyim." Karşıya baktı uygunsuz bir şey yapmaya kalkışırsa Cassia'nın koruyucusunun onu ısırp hâlâ güvenip güvenemeyeceğini merak ediyordu. Köpeğin salyalarını akıtan diliyle birlikte dinlenmeye çekilmesi öyle olmadığını gösteriyordu. "Söylesenize Leydi Cassia, hâlâ ormanda yürüyüş yapmaktan hoşlanıyor musunuz?"

Bakışlarındaki o kaynayan sıcaklık, ağzının kenarlarındaki o küçük gizli gülümseme. İşte beklediği şey . "Daha iyi bir şey sevmiyorum. Son altı aydır çok az fırsatım olduğunu söylediğim için çok üzgünüm. Bunu çok özleyorum."

"Gerçekten mi? Etrafınızın sizi ava götürmeye hevesli genç savaşçılarla çevrili olduğundan emindim." Kıskançlık gösterisinden daha iyi bir şey olamazdı.

Birinin ilgisini çeken bir sevgiliyi temin etmek. Kıskançlık belirtisi. Başka bir şey yok. "Özellikle bir lordun biniciliğiyle ünlü olduğunu ve atlara çok düşkün olduğunu duydum.

kovalayın."

"Sporla ilgilenmiyorum." Çenesi yukarıda, bir kuğu gibi onun yanında süzüldü. "Sadece oynamayanlar dikkatimi çekebilir."

"Bundan hiç şüphem yok."

"Beni meşgul eden meseleler oyun değil."

"Biliyorum," dedi tüm ciddiyetiyle. "Bu zaman senin için verimli geçti."

Kadın baktı ve adam kadının şaşkınlığını bir kez daha fark etti. "Öyle."

"Umarım elçilikteki görevinizin size yük olduğunu düşünmüyorsunuzdur." Sonunda ona sormaya niyetlendiği ilk ve en önemli soruya gelmişlerdi.

Gözleri hafifçe irileşti. "*Bana bir dayatma mı?*"

Böylesine samimi sözlerin soğukkanlılığını bozmasına izin vermesi Lio'ya cevabını verdi.

"Halkınız tarafından kabul edilmekten büyük onur duydum, Büyükelçi Deukalion," diye aceleyle ekledi, sakinliğini tekrar korumaya çalışarak. "Elçiliğe dahil edilmem sürpriz oldu, ama bir dayatma mı? Kesinlikle hayır."

"Ekinoks Zirvesi sırasında konsey masasına benzer bir davet aldığınızda bu sizi neden şaşırttı?"

"Varlığım ile ilgili bu talebi de aynı şekilde değerlendirmeyi umuyordum ama aşmak istemedim. Hiçbir şeyi hafife almıyorum."

"Ben de öyle." Sesini alçalttı. "Ama bu istekte her ne görüyorsanız, bunun bir varsayım olması mümkün değil. Davet sizindir. İstedığınızı yapın."

Yüzünü ona dönerek durdu ve arkasındaki mumlar saçlarının kenarlarında bir parıltı. "O zaman bunu uzun zamandır beklediğim ve umduğum bir fırsat olarak değerlendireceğim."

Umut. Lio ne zaman kadar çok hissettiğini bilmiyordu. "Son görüşmemizden bu yana başardığınız her şeyi konuşmak çok ilgimi çekti. Buradaki arazide yürümek ister misiniz?" Dudakları kapalıyken kesinlikle daha az baştan çıkarıcı görünse de, ona müstehcen bir gülümseme vermekten kendini alamadı. "Benim topraklar en iyi hava karardıktan sonra görünür. Orthros'ta geceler başka hiçbir yere benzemez."

"Ne güzel bir davet Büyükelçi. Ama korkarım aklımdaki yürüyüş değil. Tek istediğim yatağa gitmek. Dün gecedен sonra-"

"- Korkunç bir çileye katlandınız. Elbette dinlenmeye ihtiyacın var." Lio umutlarını söndürdü. nasıl yapabilirdi? Ondan böyle taleplerde bulunmamalıydı. Daha çok erkendi.

"Gerçekten de, hedefime ulaşmak için üstesinden gelmek zorunda kaldığım büyük zorluklardan sonra, yataktan başka bir şey düşünemiyorum." Ağzını kapattı ve oldukça inandırıcı bir esneme numarası yaparak bakışlarının onun üzerinde gezinmesini gizlemeye çalıştı.

Utanmaz. İlahi. Lio'nun kanı damarlarında dolaşıyordu. *Gerçekten de* bir buluşma istiyordu.

Bu gece. *Şimdi*. Merhametli Tanrıça, bekleyiş sona ermişti.

"Oldukça bitkin görünüyorsunuz, Leydi Cassia. Ayaklarınızı yerden kesmekten başka bir şey istemiyor olmanız gerekirken sizi tuttuğum için özür dilerim." Sanki onunla güven içinde konuşacakmış gibi eğildi. Saçlarının kokusu burnuna doldu ve kendi nefesi tenine değdiğinde onun titrediğini gördü. "Küçük toplantımızda daha fazla oyalanmana gerek yok. Sizi temin ederim ki, saygıdeğer anneme karşı görevinizi yerine getirdiniz. Erken emekli olman senin için endişelenen herkesin içini rahatlatacaktır."

"Beni rahatlatmanız ne kadar nazikçe, Büyükelçi. Sanırım önerdiğiniz gibi yapacağım."

Lio arkasındaki havanın değiştiğini hissetti ve taş zeminde botların ayak seslerini duydu. Orta boylu, geniş omuzlu, olgun buğday ve giysileri için çoktan kurban edilmiş keçilerin tabaklanmış derisi kokan bir erkek. Bu, daha önce Cassia'nın ensesinde soluyan adamdı. Amansız Tenebran görünüşe göre onu geri almaya kararlıydı ve Lio'nun annesinden kurtulmuştu.

Cassia'nın bakıcısı yaklaştıkça, Lio'nun hayal kırıklığı onu fiziksel bir güçle kavradı. Bu adam onunla Majesteleri arasına girmeye nasıl cüret ederdi?

Lio düşmanlığını bastıramıyordu. Ama Cassia'ya bir adım daha yaklaşmamak için kendini zorladı. Bunun yerine doğruldu ve davetsiz misafirle yüzleşmek için döndü.

"Benedict." Cassia en azından dostça bir selam vermeyi başarmıştı. "Büyükelçi Deukalion'la tanıştınız mı?"

Adam Lio'ya kısa ve sert bir selam verdi. "Büyükelçi."

"Büyükelçi," diye yineledi Cassia. Bunu söylediğinde Lio'ya tamamen farklı bir kelime gibi gelmişti. Hiç de resmi değildi. "Sör Benedict'i takdim etmeme izin verin, Segetia'nın Birinci Şövalyesi, Lord Flavian'ın en yakın arkadaşı."

Sir Benedict'in granit ifadesi değişmedi. "Beni gururlandırıyorsunuz, Leydim."

"Hiç de değil, Benedict." Cassia gülümsedi.

Ona ilk ismiyle mi seslendi? Yüzündeki yardımsever ifade gerçektir. Bu adamı bir tehdit olarak görmüyordu. Yani, o bir rahatsızlıktı ama masum bir seyirciydi. Lio, adamı bir Ay Savaşçısı'na maruz bırakma ve ardından Ölümcül Ahlaksız'la işini bitirme dürtüsünü her hissettiğinde bunu hatırlamaya çalışmalıydı.

"Benedict." Cassia onun koluna girdi. "Bir itirafta bulunacağım. Sanırım kendimi fazla yormuş olabilirim. Sanırım dün gecedan sonra düşündüğümde daha fazla dinlenmeye ihtiyacım var."

Adamın aurası endişeyle doldu. "Size hemen odanıza kadar eşlik etmeme izin verin, Leydim."

Cassia Lio'ya reverans yaparak boynunu ve gerdanını güzel bir şekilde gösterdi. Cassia'nın yarısı kadar bile giysi giymiş olsaydı, bu manzara üzerinde daha büyük bir etki yaratamazdı. Vücudu mahrum kalmış olabilirdi ama hayal gücü fazlasıyla beslenmişti.

Sör Benedict, Cassia'nın sözde lekesiz bir şekilde odasına götürüldüğünü görecektir, yattığında onu nelerin beklediğini asla bilemeyecekti. Bu, Lio'yu Cassia'yı bırakabileceği kadar tatmin etmişti. Şimdilik.

Teslim olmaya zorlanmadan önce sadece bir dokunuş daha. Onun elini tuttu. Dudakları eldivenli parmaklarına dokunduğunda, altındaki kanın kokusu Kumaş ve kadının teni ağzına nem getirdi. "Tatlı rüyalar, Leydi Cassia."

KURTARMA

CASSIA odasını Hesperine büyüünden BİR KOZANIN sardığını BİLİYORDU. Perita yanından ayrılıp kapıyı kapattığında Cassia kendini başka bir dünyaya hapsolmuş hissetti. Merdivenlerden inen arkadaşının ayak seslerini duyamıyordu. Callen'in uyanıklığı

kulenin dibi hiç önemli değildi. Ana salondaki toplantı çok uzakta görünüyordu.

Artık merak etmek ya da beklemek yok. Artık o dayanılmaz kalabalığa katlanmasına bile gerek yoktu. Lio hemen şimdi ona gelecekti.

Onu istiyordu. Lio hala onu istiyordu.

Cassia kıpkırmızı elbisesini sandığına kaldırdı ve bahçe elbisesini .

Lio'nun az önceki bakışlarından sonra, Cassia onun yakında bir gece kıpkırmızı elbisesini üzerinden çıkaracağını umuyordu. Bu güzel bir hayaldi. Yine de sonraya saklayabilirdi. Bu gece, bahçıvanlık elbisesi olmalıydı.

Lio'yla ilk sevgili oldukları gece giydiği elbiseyi giymekten daha açık olamazdı. Ama onun hiçbir açık sözlülüğü Lio'nun başka yöne kaçmasına neden olmamıştı. Tam tersine. Kadın arzularından emin olana kadar ona dokunmayı reddetmişti.

Kadının ne istediği konusunda ona karşı açık olması... ona göstermesi... bunu yüksek sesle dile getirmesi onu memnun ediyordu. Ona karşı asla nazlanmamalıydı. Ondan suskun bir genç kız gibi davranmasını beklemiyordu. Onu olduğu gibi istiyordu.

Bu gece bunun bir başka kanıtıydı. Onun flört girişimlerine bir buluşmayı kabul ederek cevap vermişti. Bir baştan çıkarıcı olarak acemice çabalarını takdir etsin ya da etmesin, planı şimdiden başarıya ulaşmıştı.

Aniden gerilerek elbisesinin ön bağcıklarını düzeltilti. Yatağa uzanmak ve Lio geldiğinde ona karşı konulmaz bir görüntü sunmak istiyordu. Ama şimdi o an yaklaştığına göre, bir gariplik duygusu

onu ele geçirdi. Altı ay olmuştu ve hayatı boyunca sadece dört gece sevişmişti. Ya ona pratikten uzak göründüyse?

O zamandan beri ne kadar pratik yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bu düşünceyi tüm gücüyle bir kenara itti. Önemli olmamalıydı.

Bu gece onların gecesiydi ve bu geceyi böyle düşüncelerle lekelemek istemiyordu.

Knight oturma odasındaki halının üzerine yayıldı ve bütün akşam takındığı köpek sırtışıyla ona baktı.

"Teşekkür , sevgilim. İyi görüldüğümü düşünmene sevindim." Diz çöktü ve onun kulaklarını ovdu.

Ağzından o güzel halıya damlayacaktı. Bırak Hesperine sihriyle temizlesin, çünkü onu azarlamayacaktı. Parmaklarını, canı sıkkın olduğunda her zaman elinin altında olan fırırına gömdü. Sonra diğer odaya döndü ve yatağın yanında oyalandı.

Lio toplantıdan ayrılmadan önce ne kadar zamanı vardı? Belki de kendini bir pencere kenarına konumlandırmalıydı. İlk gece olduğu gibi, onu ay ışığında ayakta görmesine izin vermeliydi.

"Knight beni eskisinden daha çok seviyor gibi görünüyor. Seni benimle yalnız bırakmaya aldırıyor gibi görünüyor."

Cassia Lio'nun sesine doğru döndü. Pencerenin yanında, ay ışığından bir aura içinde duran oydu.

Tıpkı Bahar Ekinoksu gecesi gördüğü hayali gibi görünüyordu; işlemeli peçesi, koyu mavi ipekten saat cübbesi, yeni örgüsü dışında saçları açıktı.

Işık artık onun içinden parlamıyordu. Bu bir yanılsama değildi. O buradaydı. Sonunda ona dokunacaktı.

"Şövalye metresini neyin mutsuz ettiğini ve neyin hüznünü giderdiğini bilir."

Lio . "Mutsuz muydun Cassia?"

"Evet." Sözcük ağzından çıkıverdi. Fısıltıyla ama çıktı. "Pek çok şey oldum. Ama evet, mutsuz da oldum."

Söylemek istediği şey bu değildi. Ayrı kaldıkları zamandan çok daha iyi konuşulacak şeyler vardı. Hiç konuşmalarına gerek yoktu.

Şimdiden pişman olmuştu. İtiraf etmişti. Şimdi mutsuzluğun bir kelimesini soluduğu için, mutsuzluk içinde yükselmişti. Bunu yapmasına asla izin vermemeliydi. Geri itmek çok zordu.

"Peki senin melankolini ne kaldırıyor?" Lio sordu.

Neden onun duygularından bahsetmek zorundaydılar? Neden bunu beklemiyordu? Lio'nun ondan her zaman istediği sadece arzular değildi. "Ulaşamayacağımı düşündüğüm bir şey."

Odadaki hava ve adam aniden onun önünde durdu. Ellerini tuttu. Çok dikkatliydi. Sanki kaybolacakmış gibi.

Ellerine bastırıldığı şey bir öpücük ya da okşama değil, bir şeyin etrafına sarılmış bir bezdi. Onu açtığı anda, daha önce hiç yemek kokusu almamış olsa da, tanıdık bir koku .

"Bu nedir?" diye sordu.

Pencerelerden gelen ışıktaki, onun gergin dudaklı gülümsemesini görebiliyordu. "Çin tarçını böreği."

Burada, Orthros'ta Lio'yla birlikte bir böreğin üzerinde durmanın ona nelere mal olduğuna meydan okurcasına içinden bir kahkaha yükseldi. "Adımı bir hamur işinden aldığımı bilmiyordum, "

"Korkarım ana salonda sizi tekelime aldım ve büfeden yararlanmaya hiç fırsatınız olmadı. O zamandan beri bir lokma bile yemedim. geldi."

Cassia içini çekti. "Burada olduğumuz sürece Hesperine'in bize sunduğu herhangi bir yiyeceği yememiz yasak."

Kaşlarını kaldırdı. "Bu imkânsız değilse bile pratik olmayacaktır, yine de bu fikre şaşırdığımı söyleyemem."

"Pekâlâ." Cesareti onu tamamen terk etmemişti. "Kaçınmaya hiç niyetim yok. Onlar izlemiyorken yiyeceğim her şeyi büyük bir sabırsızlıkla bekliyorum."

Parmaklarını bezle sarılı etrafında tek tek katladı. Ona dokunuyordu. Harika küçük gereksiz, lüks dokunuşlar. "Şununla başla Bu," diye talimat verdi.

Ellerini bir süre daha onun ellerinde bıraktı. "Yalnız yememe izin vermeyeceksin, değil mi?"

"Kesinlikle olmaz. Açlıktan ölüyorum. Ama önce hanımlar."

Açlıktan ölüyorum. Bu bir söz kadar iyiydi. Ellerini yavaşça onunkilerden kurtardı ve büyük bir dikkatle peçeteyi böreğin etrafına sıkıştırdı.

"Önce bayanlar çok Tenebran bir kavramdır. İşleri Orthros usulü yapalım."

"Orthros usulü, ihtiyaçlarınızı göz önünde bulundurmamda ısrar eder. Yemek yemelisiniz.

Gücüne ihtiyacın var."

Döndü ve yatağın yanındaki küçük masaya doğru yürüdü, böreği yere bırakırken ona ensesini gösterdi. "Öyle mi?"

Adam konuştuğunda, daha fazla yaklaşmadığını duyabiliyordu. "Senin için endişeleniyorum. Yeterince yedin mi?"

Onun şu anda kendisinden başka bir şey düşünebileceğini hayal edebiliyor muydu? Ne kadar imkânsız. Endişelenmek ona ne kadar da yakışıyor.

Omzunun üzerinden ona baktı. "Yeterince yemekten bahsetmişken-" "Devam et," diye onu teşvik etti. "Bir tadına bak."

Biraz daha yaklaşırsa, tadından fazlasını alacaktı. Bu gece canının yemek çekmediğini biliyor olmalıydı. "Lio..." Yavaşça arkasını döndü.

Bakışları arkasındaki masaya sabitlenmişti. "Adaşınızı ne kadar sevdiğinizi için bekliyordum."

Bu kayıtsız sözler onu sakinleştirdi. Ellerini eteklerinin arasına sakladı, zırhındaki çatlakların görünmesinden korkuyordu. Sanki onları hissedemezmiş gibi.

Onun ne istediğini hissedebiliyordu. Muhtemelen kokusunu çoktan almıştı. Yine de tek konuştuğu şey bir hamur işiydi. Hâlâ odanın diğer tarafında duruyordu.

Oyalıyor muydu?

Duvara yaslanarak arkasına yaslandı. "Umarım sana söylediğim onca şeyden sonra tadı gerçekten beğenirsin. Ama de sorun değil, biliyorsun."

Fikrini mi değiştirmişti? Fikrini değiştirdiyse neden ona gelmişti ki, neden onu böyle umutlandırmıştı?

Cassia yutkundu. "Lio, sen iyi misin? Seni rahatsız eden bir şey var mı? Buraya gelir gelmez fark ettim ki..."

"Ne, mi?" Sırıtarak dişlerini göstermedi ve elini çenesinde bir kez, sonra iki kez ovuşturdu.

"Kastettiğim bu değildi." Gereksiz hareketler yapmak Lio'ya hiç yakışmıyordu. Gergin hareketler yapmaya eğilimli değildi. "Aslında bu çok hoşuma gitti. çok."

"Eğer fikrini değiştirirsen, senin için tıraş ederim."

"Tıraş mı edeceksin?" dedi hafifçe. "Bunca zaman uzatmak için çalıştıktan sonra mı?"

"Börekleriniz soğuyor," diye hatırlattı ona.

Ondan kaçıyordu. Neden ondan kaçmaya ihtiyaç duysun ki? Aralarında bunun gerekli olmadığını unutmuş muydu?

Her ne değişirse değişsin, sahip olduklarını geri alamazlar bile, bir şeyin hala geçerli olacağına inanıyordu: sadece *konusmak* için yaptıkları anlaşma. Numara yapmadan. Sonuçlar olmadan.

Az önce durumun artık böyle olmadığını açıkça belirtmişti.

Bildiği hiçbir şeye benzemeyen bir kayıp duygusu onu tehdit ediyordu. Onu bir sevgili olarak kaybedebileceğini kabul etmişti. Ama onu tanımadan önce, dünyasında sonsuza dek güvenebileceğini bildiği başka bir insan olmadan önce yaşadığı hayata geri dönmeyi aklının ucundan geçiremiyordu.

Cassia tekrar hamur işine döndü. Sessizliği, bezi açıp yeniden katlayarak yaptığı gereksiz hareketlerle doldurdu. Bir saniye daha ve sessizlik bir yüzleşmeye dönüşecekti. Bal bezin içinden süzülüyor, parmaklarını ısıtıyordu ama uzun süre sıcak kalmayacaktı.

Buna dayanamazdı. Lio, sırdaşı, müttefiki, arkadaşı. Ona bir daha hiç dokunmamış olsa bile, kaybedilemeyecek kadar değerliydi. Çok fazla mücadele etmişti. Şimdi pes etmeyecekti. Birlikte çok mücadele etmişlerdi.

Yeminleri devam etti. O bunu hiç bozmamıştı. Sadece hatırlatılması gerekiyordu. İçlerinden biri anlaşmayı yenilemek zorundaydı.

Cassia yutkundu. İçlerinden biri yüzleşmek zorundaydı. İkisinden biri risk almalı ve utanç ya da hayal kırıklığını göze almalıydı.

Kim olacağını biliyordu. Risk mi? Risk onun aracıydı ve yüzleşme onun sanatıydı. Bunca yolu riskten kaçınmak için gelmemişti.

Cassia tekrar onunla yüzleşti ve bakışlarıyla buluştu. "Lio, verdiğimiz sözü bozdun."

Hesperinler her an o kadar sakindi ki, hareketsiz kalabildiklerini bilmiyordu. Ama Lio durdu. Sakalının üzerinde gezdirmek üzere olduğu eli tekrar yanına doğru eğildi ve bir heykelin uzvu gibi olduğu yerde durdu.

"Düşündüm ki-" Hayata geri döndü ve iki eliyle saçlarını taradı. Acı dolu bir sessizlik anı daha. Sonra ellerini tekrar saçlarında gezdirdi. "Daha önceki konuşmamızdan, araya girmemin hoş karşılanmadığı anlamını . Görüyorum ki yanlış anlamışım."

"Kesinti mi?" diye yankılandı. Bununla ne demek istemiş olabilirdi?

"Evet, bu çok hafif bir kelime, değil mi? Belki de müdahale daha uygun olurdu." Lio boğazını temizledi ama sesi kabaca çıktı. "Lütfen bunun hafife aldığım bir şey olduğunu düşünmeyin. Bana o kadarını ver Kredi. Hangi hayatların tehlikede olduğunu herkesten iyi bilirim. Ama *senin* hayatının tehlikede olduğundan korkuyordum ve kanıt seni korumam için neredeyse çok geç geldi. Ne yapmamı isterdin?"

Şu anda Hesperinlerin Kan Birliği kadar çok istediği bir şey yoktu. Geçmişte onu ele geçiren her şeyi hissetmiş olmalıydı. birkaç dakika - gerginlik, hayal kırıklığı, kayıp. O bir

insan gözleminden başka bir şeyle karşılaşmamış olması dezavantajdır. Her geçen an onun için daha da gizemli hale gelen sözleri.

Hayır, başka bir şeyi vardı. Yeminleri.

"Lio, lütfen gerçekten ne demek istediğini söyle. Sadece *konuş benimle*."

"Olduğumdan daha dürüst olamazdım," diye itiraz etti. "Bunun zor bir karar olmadığını mı düşünüyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Sanki iki farklı konuşma yapıyormuşuz gibi. ilişki böyle olmamalı." Bir adım öne çıktı. Mesafeyi kapatmaya başlayan ilk kişi o .

"Eğer istersen sözümüzü tutacağım. I

unutmadığını biliyorum. Sadece son konuşmamızdan bu yana uzun ve zor bir zaman geçti ve ikimiz de fedakârlık yapmak zorunda kaldık, biliyorum. Günü -ya da geceyi- atlatmak için kelimeleri içinize öyle bir bastırmanız gerekir ki boğulacağınızı sanırsınız. Ne hissettiğinizi kendinize bile itiraf edemezsiniz, çünkü bunu yaparsanız, gerçek olur ve o zaman hissetmekten başka bir şey yapamazsınız."

Kendi duygularının onu zayıflatması için ne kadar korkunç ve uygunsuz bir zaman.

Boğazındaki yumruyu yuttu. "Biliyorum, Lio. Herkesten çok ben biliyorum. Ama bunu benimle yapmak zorunda değilsin. Eğer eskisi gibi olamazsak -eğer beni eskiden olduğun gibi istemiyorsan- senin üzerinde hiçbir hak iddia edemem, bunu biliyorum. Ama sana güveniyorum. Sana kadar nasıl olduğunu unutmuşum, Lio. Bunu korumak için çok çalışacağım, yeter ki birbirimize hâlâ güvenebilelim. Yeminimiz hâlâ geçerli. Bana her şeyi söyleyebilirsin. Korkmadan. Kınama yok. Tehlike yok. O yüzden lütfen." İlk gözyaşı, Lio'yu yapmaya teşvik ettiği şeye itaat ediyormuş gibi yüzünden aşağı kaydı. "Konuş."

Yine de ona yaklaşmadı. Ama uzaklara bakmayı bıraktı ve ona . Yüzündeki o ifade... Sanki hem affedici hem de kınayıcı gibiydi.

"Kastettiğin söz bu muydu?" diye sordu.

"Elbette. Kırılmayacak kadar önemli. Lütfen. Bende kalsın."

"Bu söz sabittir, Cassia. Damarlarımızdaki kanın hareketi gibi hiçbir çaba gerektirmez."

Gözyaşları taşı ve yüzünü saklamayı düşünerek ellerini kaldırdı. Ama bunu yapmasına gerek yoktu. İlk hıçkırık onu ele geçirdiğinde elleri önünde öylece durdu.

İkinci kez vurduğunda, adam oradaydı, kollarını ona dolamıştı, eli başındaydı, yüzünü göğsüne bastırıyordu. Parmaklarını onun bornozunun ön kısmına doladı. Yeterli değildi. Kollarını ona doladı.

Yanağından kalçasına kadar Lio'ya yaslanmış, cüppesinin yumuşaklığına ve altındaki bedenin gücüne alışmıştı. Lio'nun eli başının üzerinde, nefesi saçlarının üzerinde, kolu belinin etrafındaydı. Kokusu onu sarmıştı, asla adlandıramayacağı aromalarla doluydu.

Bununla birlikte, sanki etrafındaki boşluk uykudan daha dinlendirici, büyüden daha güçlü bir şeyle doluymuş gibi, kendisini aynı anda hem rahat hem de güçlü hissettiren, adını koyamadığı bir his de geldi.

Onu tekrar kucaklıyordu.

Sonunda. Bütün bunlardan sonra. Ona verdiği sözü tutmuştu, onun verdiğini bile duymadığı, ulaşamadığı için bütün gece böyle ağladıktan sonra her sabah yataktan kalkmasına neden olan sözü.

"Ne sözü-" Bir hıçkırık daha titretti. "-ne demek istediğimi sandın?"

"Sana savaşmana izin vereceğimi söylemiştim. Geri çekilmek ve sana engel olacak hiçbir şey yapmamak için o kadar çok ve uzun süre uğraştım ki."

". Sen ."

"Şimdiye kadar. Planlarına engel olacaklarından korktuğum için halkıma senden bahsetmek için elimden geldiğince uzun süre bekledim. Seni Orthros'a getirmelerini sağladığım için kızacağından hâlâ korkuyordum."

"Sen. O sendin."

Kolları etrafında sıkılaştı. Onu çok yakın tutuyordu. Hiç durmasın.

"Elbette bendim. Ama neredeyse çok geç kalmıştım."

"Kızgın değilim. Çok çok memnunum. Lio. Tekrar yanında olduğum için çok mutluyum. Senin yanında olduğum için çok mutluyum," diye tekrarladı, çünkü bütün gece bunu söylememek için çok uğraşmıştı.

Hıçkırıklarının arasında küçük nefesler aldı. yolu nasıl gelebilmişti ki, sadece dağılmak için? Her şey yolundaydı. Lio onu zaten en zayıf anında görmüştü.

Elleri kızın üzerinde sıkılaştı, sonra gevşedi, sonra tekrar sıkılaştı, saçlarında ve sırtında dolaştı. Ona dokunmaya mecbur görünüyordu. Onu bu kadar yakınında tutarken, arzusunun kanıtlarını karnında hissetmekten kendini alamıyordu.

Kollarında hâlâ şehvet hissediyordu.

Kadının yüzünü ellerinin arasına aldı ve kendisine doğru çevirdi. "Eskisi gibi olamayız."

Sanki kalp atışları göğsünde durmuş gibi hissetti.

Onun gözlerinin içine baktı, kendi gözleri de vaatlerle doluydu. "Bu yeterli değildi.

Bizim için çok daha fazlasını istiyorum."

Kalbi yerinden fırladı. Adamın yüzünü kendine doğru çekti.

"Sana ihtiyacım var." İlk öpücüğü alnına, ikincisi göz kapağına kondurdu.

"Sana her zamankinden daha çok ihtiyacım var." Diğer göz kapağına.

Gözyaşlarıyla çizilmiş elmacık kemiğine. "Bana ihtiyacın var mı?"

"Sana ihtiyacım olduğu için uyuyamıyorum. Sen yoksun diye geceleri ağlayarak uyanık kalıyorum. Ben hiç ağlamam. Ama senin için ağlıyorum."

Eli boynunu okşamak için aşağı indi. Kadın ürperdi ve adamın dokunuşuyla nabzının nasıl hızlandığını, onu nasıl davet ettiğini hissedebildiğini biliyordu. Ama parmağını teninde gezdirdiğinde, izini sürdüğü damar onunki değildi. O kanca

Parmağını boynundaki bahçe sicimine soktu ve kolyesini elbisesinin çıkardı. Kolye göğsünde durdu ve aralarında zonklamaya başladı.

"Tapınağımızdan bir mermer parçası." Ses tonu saygılıydı.

"Glif taşından kopan bir parça."

"Büyüyü her zamankinden güçlü hissedebiliyorum. Orada kanını sunmaya devam ettin."

"Sığınağımızı korumak için elimden geleni yaptım."

"Ben de öyle, kalbimde. Ama şimdi seni kollarımda tutabilirim."

Alnı onunkine yaslanmış ve yüzü ellerinin arasındayken nefes aldı, dudakları susamış gibi aralandı ve ağzına sıvı damlamasını bekledi. Kadın onun yüzüne sokuldu, nefesi nefese değiş tokuş etti. Ona daha iyi bir şey verebilecekken, onun gözyaşlarını içmeyi mi düşünmüştü?

Alt dudağını kendi dudağının arasına aldı, hızlı ve çekingen. Sonra üst dudağını.

Aç, tereddütlü dokunuşlar. O biliyordu. İkisi de çok acıkmıştı ama ziyafet yutulamayacak kadar kutsaldı. Sonunda onun dudaklarını kendi dudaklarıyla kapladığında, bu sadece bir an içindi. Mükemmel bir andı, sonunda onun sıcak ve nemli ağzını dudaklarında hissetti ve dudaklarından vücudunun geri kalanına sıcaklık akımı yayıldı.

"Cassia. Çok acıktım." Sesi titriyordu. Onu bu kadar çok istiyordu.

"Ben de öyle."

Onu da yanına alarak bir adım geri çekildi. Yatak o yönde yerdeydi. Yolda adamın yüzünü tekrar kendi yüzüne çekti ve onu bütün gece arzuladığı şekilde öptü.

Ve sonra yatak sırtının altındaydı. Adamın elleri kadının bileklerini kavrarken, ağzı da kadının dudaklarına indi. Diline yol açmak için dudaklarını araladı,

Dişlerinin ve rabsosunun içine daldığı gibi ağzına daldı. Dişlerini dudaklarına bastırdı. Çok şişmişti. Onu çok istiyordu.

Ağız önce onunkini, sonra çenesini ve boğazını taradı. Kirli sakalları tenini törpölüyordu, pürüzlü, yeni ve heyecan vericiydi. Adam onu dudakları ve diliyle yutarken dişlerinin sert uzunluğunu hissedebiliyordu. Glif parçası sanki onun dişleri tarafından çağrılmış gibi zonkluyordu.

Adam kızın bileklerinden birini bıraktı ve eli elbisesinin önüne gitti. Birlikte bağcıkları pençeleyip çekiştirerek çözdüler. Serin hava ve öpücüğünün sıcaklığı göğsünü okşadı. Eli göğsünün altına daldı ve meme ucunu ağzına götürene kadar yukarı itti.

Adamın altında sarsıldı ve elini yakasının kenarına kapatıp adamın yolundan çekti. Adam tüm ağzını onun üzerine açtığında ve emdi, başını geriye yasladı, sadece nefes alıyor, hissediyor, sızlanmamaya çalışıyordu.

Dişleri göğsünün yumuşak etine daha sert bastırdı. Onu çekti. Meme ucunu ağzına daha da soktu. Sırtını kamburlaştırarak adamın bileğini tutmasına ve vücudunu karnına yaslamasına karşı koydu. Adamın üzerindeki ağırlığı bir çapa görevi görürken, kadının içinde sınırsız bir zevk yükseliyordu.

Kontrolün ötesinde. Ön dişleri göğüs ucunu sıyırdı ve kadın ağlamamak için dudağını ısırdı. İstese bunu tekrar yapar mıydı?

Sormasına gerek yoktu. Emdiği kadar, her seferinde biraz daha sert bir şekilde ısıyor ve sıyrıyordu. Biraz daha ısırsa, dişleri... Oradan içebilir miydi? Bunu yapabilirler miydi?

Adam o kadar hızlı kalktı ki oda dönmeye başladı ve yatak artık ona katı gelmiyordu. Hareket edemeyecek kadar şaşırmış bir halde sadece uzanabildi ve nefesini tutabildi.

Gerçek ona bir an geç çarptı, tıpkı ilk başta insanı uyuşturan bir yara gibi, ta ki acı uyanıp hasarın gerçek boyutunu ortaya çıkarana kadar. Adam duracaktı.

Doğrulup etrafındaki ışık ve gölgelere bakarak adamın nereye gittiğini araştırdı. Odanın en uzak köşesinde, fenerin ışığının tam olarak ulaşmadığı bir yerde duruyordu. Sadece sırtının ona dönük olduğunu ve omuzlarının kamburlaştığını seçebildi.

"Lio, sorun ne?" Çoktan yataktan kalkmış ve ayağa kalkmıştı.

"Cassia." Sesindeki ıstırap onu şaşkına çevirdi. Kızın adı büyülü ateş altında zorla söylenmiş olabilirdi. Cassia ona doğru bir adım daha atmadan adam havladı: "Olduğun yerde kal. Lütfen."

"Lio, benimle ilgili seni inciten şey mi var? Eğer kalp avcıları bir şekilde beni zehirlediye-"

"Hayır! Hespera'nın Merhameti, öyle bir şey değil."

"Lio, lütfen bana sorunun ne olduğunu söyle. Sana yardım etmek için bir şeyler yapabileceğimi söyle."

"Bunu yapabilecek tek kişi sensin."

"Senin için her şeyi yaparım."

"Biliyorum." Yarı iç çekme, yarı inleme gibi bir ses çıkardı. "Ama bunu senin için istemiyorum."

Cassia ay ışığında kıpırdamadan durdu ve istediği gibi ona odanın uzunluğunu verdi. Adamın nefes almadığı anlamına gelen sessizliği dinledi. Bütün gece ne kadar hasta görünmüştü. Ona ne kadar dikkatli ve umutsuzca dokunmuştu.

Onu istiyordu. Ona *ihtiyacı vardı*. kadar çok istiyordu ki, zar zor kontrol edebiliyor, zar zor dayanabiliyordu.

"Lio, açlıktan ölüyorsun."

Sonunda yüzünü ona ve ışığa döndü. Cassia'nın nefesi kesildi ve ona doğru koşmamak için tüm çabasını harcadı.

Zayıflamamıştı, bir deri bir kemik kalmıştı ve tepeden tırnağa titriyordu. Gözleri geniş ve kan çanağına dönmüştü, içindeki mavi göz bebeklerinin etrafında sadece bir teldi. Büyümüş gözleri karanlığın içinden daha önce hiç görmediği çılgın bir parıltıyla ona bakıyordu.

Şiddetli, vahşi bir açlık. Dişleri ay ışığında parlıyor, dudaklarından fırlıyordu.

"Lio, sana ne oldu? Seni hiç görmemiştim. Bu gece bile bu kadar hasta görünmüyordun."

Başladı ve dişlerini hissetmek ya da belki de saklamak istercesine bir elini ağzına . Nefes nefese kaldı ve ellerine baktı. "Peçem gitti mi?"

"Açlığını gizlemek için kendine bir illüzyon mu yaptın? Benden mi?"

Nefesini içine çekti. "Eğer yapabilirsen... sadece bana karşı sabırlı ol... kendimin efendisiyim."

"Ziyafet çekmeniz gerekiyor. Bu kolayca halledilebilir." "Kolay mı? Senin için değil."

"Bu benim için her zaman bir zevk olmuştur." "Cassia, seni incitebilirim."

Tekrar yaklaşmaya çalıştı. Adam irkildi.

Kadın olduğu durdu. "Bana asla zarar vermezsin."

"Emin değilim. Sadece emin olana kadar beklemem gerekiyor." "Açlığından neden korkuyorsun?"

Sanki kendi tanrıçasının duymasını istemiyormuş gibi fısıldadı. "Çünkü dün gece kontrolümü kaybedip kaybetmediğimden emin değilim. Yüzlerce adam öldü. Onları öldürenin ben olup olmadığını nasıl bilemem?"

Cassia sessizliğe gömüldü. Kan büyüsunün, büyüün sahibi onu tutarken zihninden ve üzerinden geçtiğini hissetmişti. Kalp avcılarının ayaklarının dibine düştüğünü duymuştu. Şimdi onların o anda öldüğünü biliyordu.

"Bütün kalp avcıları ordusu bana saldıranlarla birlikte düştü, değil mi?" dedi nazıkçe.

"Cassia, 'patron' bir zihin büyücüsü. Kalp avcılarını kontrol ediyordu. Onun kim olduğunu bulmaya çalışıyordum. Ama sonra... zihinleri kalplerine atmaya devam etmelerini söylemeyi bıraktı."

"Tüm bunları hissetmek zorundaydın. Kan Birliği'nden bile daha kötü. Bu olduğuunda onların düşüncelerinin içindeydin."

"Onların ölümleri için neden acı çektiğimi merak ediyor olmalısın. Sana bunu yapan adamları öldürdüğüm için nasıl pişman olabileceğimi anlamak zor olmalı."

"Sizi dehşete düşüren, kasıt veya gereklilik olmaksızın öldürdüğünüz düşüncesidir."

"Anlıyorsun."

"Kazara kimseye zarar vermeyi asla istemezsiniz. Büyünüzü kontrol edememek sizin için iğrenç bir şeydir. Başka bir yol şiddete başvurmak sizin için aforozdur."

"Sana neler yapabilirlerdi - çok korkmuştun - hiç böyle bir öfke hissetmemiştim. Ama kırılmayı göze alamam. Böyle bir güçle değil benim."

Cassia aralarındaki mesafeyi bir adım daha daralttı. "Böyle düşüncelerle kendine işkence etmeyi bırak. Sen kimseyi öldürmedin."

Adam onun bakışlarıyla karşılaştı, kendi bakışları yalvarıyordu. "Buna inanıyorsun."

"Biliyorum." Ona doğru birkaç adım daha attı. Sonunda onu durdurmaya çalışmadı. "Vicdanın tek bir kişinin İradesine tecavüz etme fikrine isyan ediyor. Bir düşünceyle yüzlerce kişinin zihnini kırmak sana göre değil. Kontrolünü asla böyle kaybetmezsin ve kaybetsen bile yine de kimseye zarar vermezsin. Bunu biliyorum, çünkü kontrolünü kaybettiğinde seni kollarımda tuttum."

Ona uzanabilecek kadar yakındı. Onun titreyen ellerini kendi ellerinin arasına aldı.

Bacakları büküldü. Adam önünde dizlerinin üzerine çökerken, kadın sabitlemek için çabaladı.

Yüzünü ona yasladı. "Teşekkür ederim Cassia." "Lütfen, sana yardım etmeme izin ver."

Bekleyemedi. Bir dakika bile. *Şimdi* kana ihtiyacı vardı. Başını okşayarak bileğini onun önüne koydu.

OceanofPDF.com

BİRLEŞME

YOKSUNLUĞUN ACISI hiçbir şeydi. Onun güzel gerçekliği daha çok acı veriyordu. Lio'nun istediği ve sahip olamadığı her şey gerçektir ve dışlarının ulaşabileceği bir yerdeydi.

Cassia onun üzerinde, ışıltılı yaşam gücüyle parlayan bir fenerdi. Bileğinden ince, kırmızı bir aurora yayılıyordu. Nabzının sesi adamın boğuk bir çığlık atmasına neden oldu.

O an gelmişti. En büyük korkusu. Kontrolü artık yeterli değildi.

Ama sorun değildi. Ona güveniyordu. O da kendine güvenebilirdi.

Nabzı kulaklarında çınlıyordu. Yeteneği kükredi. Açlık rasyonel düşünceden kurtuldu. Kadının bileğini tuttu ve ağzını ışığın üzerine kapattı. Kurtuluşa tutunmak için sertçe ısırıldı.

Cassia. Cassia onun dilinde canlandı ve vücuduna hücum etti.

Bir ürperti onu sarstı ve bir yalvarışla inledi.

Küçük, güçlü bir el saçlarını okşadı. İçgüdüleri harekete geçti. Çenesi kilitlendi, boğazı düğümlendi. Adam tıknırırken kadın onu kendine yakın tuttu.

Sıcaklık boğazına doldu ve yayıldı, damarlarındaki buzağrıyı çözdü. Sıcaklık kasıklarında toplandı. Kadının iç çekişi kulaklarında yankılandı.

Kan Birliği'nin onu sahiplendiği an gelip geçmişti; tek bildiği onun rahatlamasını soluduğu ve onun uyarılmasının kendi kanıyla birlikte onun kanında da titreştiği idi.

Kadın onu sardı ve doldurdu. Baş döndürücü, sıcak bir cesaret. Zengin sıvı tutku. Meydan okumanın acı baharatı. Onun tadını hiç unutmamıştı ama yine de onu şaşırtıyordu.

Her yutkunuşta daha fazla tat duyularını ele geçiriyordu. Henüz engin derinliklere sahipti. Bin yıl boyunca onunla beslense bile, onun en uzak noktalarına asla ulaşamayabilirdi.

Ama o istedi. Onun her şeyini tatmak istiyordu.

Bileği arzuladığı sel kapısı değildi. Sadece Özlem ona başını tabağından kaldırıp ziyafete uzanması için İrade verdi. Yüzünü iki elinin arasına aldı ve bileğindeki kan yanağına ılık, ıslak bir leke yaptı.

Onun kanı onun üzerinde, onun içinde. Onun içinde yıkanmak ve boğulmak istiyordu.

Onu kendine doğru çekti. Birlikte halının üzerine düştüklerinde, elbisesi tekrar açılarak boğazını ve göğsünü ortaya çıkardı. Beyaz mermerden kolyesinin üzerindeki kan lekeleri sanki tazeymiş gibi kıpkırmızı parlıyordu. Kutsal emanet nabız gibi atıyordu, kanları ve tutkuları bir büyüye dönüşmüş, duyularını okşuyor ve ona her şeyin yolunda olduğunu fısıldıyordu.

Dişlerini boynuna değdirdiğinde, kalbi ani bir sıçrama yaptı. Lio burun deliklerini genişletti ve derin bir nefes çekti. Cassia'nın heyecanının ve kanının kokuları, boğazını açarken kafasını doldurdu.

Sonunda. Bir daha asla bilemeyeceğinden korktuğu her şeyi. Kanı fişkırdı ve dilinin üzerine sıçradı. Onu sertçe emdi ve kalçalarını esnetti. Kadın ona süründü, göğüs göğüse, göbek göbeğe. Bu gecenin nasıl biteceğinden hiç şüphe etmişler miydi?

İki eliyle kızın eteğini kalçalarına doğru sürükledi. Onları hâlâ ayıran bornozuna lanet etti. Ama bir anda önünden düştü.

Ten tene, ağız damara, zihin zihne. Lio onun kalçalarını kavradı, ağzını sonuna kadar açtı ve içine girerken onu tekrar ısırdı.

Daha önce hiç duymadığı bir ses çıkardı. Sessiz Cassia onun altında haykırdı, açık bir zevk çılgılığıydı bu. Adamın kanı deli gibi akıyordu. Onu boğazına kadar tuttu ve bacaklarının arasına sıkıştırdı, bir ayağı ona dolandı.

"Durma," diye yalvardı. "Lütfen, Lio. Eğer durursan buna dayanamam." Ağızını esneterek açtı, sonra kapattı ve tekrar içine girdi, Kaygan uyarılmışlığının içinden süzülerek kranasının sıkı kavrayışına yerleşti. Çok sıkıydı. Çok sıkı. Çok iyiydi. Çok uzun zaman olmuştu.

Adam ısırp iterken kadın onun altında ürperdi. Ellerini onun gergin çenesinde, saçlarında, sırtında gezdirdi, sanki ona açmış ve dokunarak ziyafet çekebilirmiş gibi.

"Durma," diye inledi, sesi boğazındaki baskıdan dolayı kalın çıkıyordu. "Durma."

Adam onu severken hiç ses çıkarmazdı. Konuşmak için verdikleri söz, hayatına hükmeden sessizliği bozmuştu ama zevkini değil. Ta ki bu geceye kadar.

Ona bu kadar ihtiyacı vardı. Ona sert ıgıllıklar, alçak inilti ve adının sesiyle seslendi. "Lio. Durma. Lio."

Buna ihtiyaçları vardı ve sonunda elde etmek için onlarındı. Rabdos'u onu doldurdukça, onun sıcaklığı da akıp onu doldurdu ve hayatta kalacaklarını biliyordu.

Lio bir zafer hırıltısı çıkardı ve Grace'e ziyafet çekti. *Onun zarafeti.* Onun içindeydi. Onun kanını içiyordu. Onun altında eğilen, parmakları sırtına batan ve omuzlarını çizen oydu. Boğazının arkasından çıkardığı seslerle onun açlığını körükleyen de oydu.

Onun altında, etrafında hareket eden, tüm düşünceleri uzaklaştıran kadın. Ama düşünmeye gerek yoktu. Kontrolü bile.

Zihninin onunkini ne zaman aradığını ve onun zihnini ona ne zaman açtığını bilmiyordu ama artık hiçbir engel kalmamıştı. Büyüsü zaten onun içindeydi. Birlikteliklerinin derinliklerinde yatıyordu ve kadının zevki onu boğuyor, teninin altına batıyordu. Onu hiç böyle görmemişti. Onun da yoktu. Ama her şey yolundaydı.

Onu gücünden daha fazla besledi. Ona vereceği gücün sonu yoktu. Aurası onunla birlikte zevkle titreşiyor, büyüsünü içine alıyordu. Adam onun Büyü daha da derinleşti, düşüncelerinden beslendi, ona içten içe taptı.

"Durma," diye bir kez daha yalvardı ona.

Büyüsünü onun zihnine teslim etti. Zevki onun üzerine, onun üzerine geldi, rabdosunun etrafını sardı ve nemli kalçalarının ona doğru eğilip kaymasına neden oldu.

Serbest bırakma onu sırtından kavradı ve içine itti. Birbiri ardına gelen spazmlar onu sarstı, yarım yıllık ihtiyaç ve sözsüz inilti ve onun içine döküldü. Zevk, Birlikteliklerinde buluştu ve birlikte neşeye dönüştü, onun ve onun. Kadının kanı onun tadıyla doldu ve adam onların doruk noktasını doyasıya yaşadı.

ıgıllıkları soluk soluğa sessizleşti ve kalp atışları onu tekrar uyandırmayı vaat eden kışkırtıcı bir perküsyona dönüştü. Başka bir damar, başka bir ziyafet onları bekliyordu.

Kendini ondan kurtardı, sadece boynunun diğer tarafına doğru ağzını açtı ve onu tekrar dişlerinin arasına aldı. Kadın bir inilti daha çıkardı, çiğ ve şehvetli. Onun bu sesleri tekrar çıkardığını duymak, kanında tekrar tatmak istiyordu.

Damarlarındaki kan şarkı söylüyor, her yanını canlılıkla dolduruyordu. Kendini hiç bu kadar güçlü ya da coşkulu hissetmemişti. Artık Yeteneği'içinde hissetmiyordu;

Hediye ve o da Hediye'ydi. Güç onun kalp atışı haline gelmişti ve bunu onunla paylaşarak zihninde nabzının atmasına izin verdi. Kadın altında sallanıyor, bacaklarını açarak ona karşı kendini tatmin ediyordu.

Kadının kanı raddosunu yeniden sertleştirdi. Şehvet hiç bu kadar iyi hissettirmemişti ve onu tatmin etme yeteneğine hiç bu kadar güvenmemişti. Kendini ona uydurdu ve bu sefer yavaşça içine girdi. Uzun ve yavaş. Kadın başka bir davet sesi çıkardı ve ona yol açmak için kalçalarını eğdi.

Onun içine girebildiği kadar derine girdi ve orada kalarak bedenini ve zihnini sardı. Kalçalarını ve gücünü esnetti, onun içine gömülme hissini tadını çıkardı. Her seferinde daha da iyi oluyordu. Ayakları yukarı doğru ve sonunda her iki bacağına da onun etrafına doladı ve sarıldı. Olması gerektiği gibiydi.

Kız tekrar haykırana, bir kez daha raddosunun üzerinde titreyene kadar onu içti. Onu kendine doğru çekti, iki eliyle kalçalarına sarıldı ve serbest kalışının titremelerinin içinden geçtiğini hissetti.

Ayakları onun arkasında kilitliken kendini halıdan kaldırdı ve adam havaya yükseldiğini fark etti. Kadının boynuna doğru bir kahrkaha attı. Onları tekrar yere bastırdı ve tekrar itmeye başladı. Hareket etmesine izin verdi, ondan zevk almasına izin verdi. Kontrolünü tekrar kaybetmesine izin verdi.

Sonunda tutkuları yerini hoşnutluğa bıraktı. Lio onun üzerine uzanıp kokusunu içine çekti ve kalp atışlarının yavaşlayıp sessizleşmesini dinledi. Bir daha asla hareket edemeyebilirdi. Kendini bildi bileli hiç bu kadar rahat hissetmemişti.

Kanındaki vahşi güç, derin ve sabit bir güce dönüşerek sakinleşmişti. Sanki bu ziyafet onu sonsuza dek ayakta tutacaktı gibi hissediyordu. Ama bu tek ziyafet . Kız eve, onun yanına gelmişti.

"Cassia," diye mırıldandı. "Teşekkür ederim."

Kadın cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Adam ona bakmak için başını kaldırdı. Adam ona doğru ilerlerken, kadın kıpırdamadı.

"Cassia?"

Başı bir tarafa doğru eğildi. Adamın altında tamamen hareketsiz yatıyordu. Ancak o zaman nabzının durgun sesini anladı. Paniğinin dehşete dönüşmesini engelleyen tek şey bu sestti.

Bir kalp atışı kadar kısa bir sürede onu bıraktı. Bir sonraki kalp atışında ise onun gevşek bedenini kollarının arasına aldı.

"Cassia!"

Utanç duygusu onu donduracak kadar güçlüydü. Sadece Solorum Kalesi'ndeki o geceyi hatırlayabiliyordu, kız ona gelmişti,

Hırpalanmış ve çaresizdi ve Şafak Uykusu'nun sersemliği içinde onunla çok dikkatsizce sevişmişti. Ama şimdi, o zaman olduğu gibi, onun neye ihtiyacı olduğuna odaklanmıştı.

Burada onu yatırabileceği yumuşak bir yatağı ve karmakarışık elbisesini çıkarıp temizleme büyüü yaptıktan sonra onu sıcak tutacak battaniyeleri vardı. Ve bu gece hiç çürüğü yoktu. Onu muayene ettiğinde, aşkları sırasında herhangi bir yaralanma izine rastlamayınca biraz olsun rahatladı. Kalçasında halı yanığı bile yoktu.

Yeniden bir araya gelmelerinin şiddetine rağmen, ağzını kızın boğazına dayamıştı.

tüm zaman boyunca. Tükürüğünün iyileştirici özellikleri, diğer vücut sıvılarından bahsetmiyorum bile, onun üzerinde bıraktığı anda herhangi bir izi silmiş olmalıydı.

Bir Hesperine'in bir insanı içerek kurutması fiziksel olarak imkânsızdı. Ya da ona hep öyle söylenmişti. Ama işte Cassia baygındı.

Onunla birlikte yatağa oturdu, onu göğsüne yasladı ve ağzını tekrar onunkine dayadı. Belki de bir öpücük onu uyandırmaya yetecekti.

Ancak İyileştirme Yeteneği'nin bir dozu daha onu uyandırmadı.

Çok fazla şey almıştı.

Kalbi göğsünde sertçe çarpıyordu. Sesi bastırarak onun kalp atışlarına odaklandı ve kendini düşünmeye verdi. Durumu bir şifacıya ihtiyaç duyacak kadar vahim miydi?

Kanının akışı güçlü ve sağlıklı geliyordu. Canlı bir kızarıklık hâlâ göğüslerinden alnına kadar tenini süslüyordu.

Bileğini kadının alnına koydu. Ateş gibi bir sıcaklık yoktu, sadece zevk dolu bir gecenin ardından ölümlü bir kadının teninde normal olarak görülen sıcaklık ve nemlilik vardı.

Gözleri kapaklarının altında hareket etti ve kirpikleri kırpışarak açıldı. Nefes nefese kaldığında, Lio derin bir oh çekmek için nefesini içine çekti.

"Lio? Ne...?" diye mırıldandı. Dilini damağından sıyrır gibi oynattı, sonra dudaklarını yaladı. "Ohh. Bayılmışım."

Kıkırdadı.

Lio ona baktı. Daha önce hiç duymadığı ya da beklemediği bir ses daha. Kesinlikle henüz aklı başına gelmemişti.

Saçlarını yüzünden geriye doğru taradı ve onu kendisine yasladı. Söyleyebileceği herhangi bir özür kelimesi yetersiz görünüyordu.

Ona birkaç kez göz kırptı, sonra da gülümsedi.

Nasıl gülümseyebildi? Ona ne yaptığının farkında değil miydi? "Cassia, *çok utandım*. Ne kadar üzgün olduğumu sana anlatamam."

"Özür mü diliyorsun? *Bunun için mi?*"

"Asla bu kadar çok almamalıydım. Seni bayılıta kadar içtim." Kelimeleri söylerken boğazı düğümlendi ve onları kısık bir sesle söyledi. "Durmadım."

Kaşlarını kaldırdı. "Senden durmanı istemedim, değil mi?"

"Cassia-"

"Ben bir geyik değilim," diye hatırlattı ona.

"Kesinlikle değilsin. Sen-" *Majesteleri.* "-kesinlikle daha değerlisin ve bu gece sana öyle davranmadım."

"Lio." Onun sıcak bakışlarıyla karşılaştı. "Beni bayıltan kan kaybı değildi."

"Ne?"

"Daha önce de kan kaybından bayıldım ve böyle ." "Daha önce ne zaman kan kaybından bayıldın?" diye sordu.

"On dört yaşıdaydım. Geçirdiğim en kötü ateşti. Şifacılar aptal gibi kanımı akıttı. Ateşimi için beni öldürmeye çalıştıklarını sanmıştım. Yılın geri kalanında pek iyi değildim. Neyse, boş ver."

Lio ona sarılmasını gevşetmek için bilinçli bir çaba sarf etti.

"Her halükarda," dedi, "kanamadan bayılmak korkunç bir his. Ama bu gece..." Ona gizli gülümsemesini verdi.

Lio boğazını temizledi. "Anatomi eğitimimi , sanırım vücut sıvılarımın iyileştirici özellikleri, bir süre sonra uzun süre devam ederse, vücudunuzu aşırı uyarabilir ve kendi kan akışınızı bilincinizi kaybedecek kadar hızlı yenilemenize neden olabilir. Yakın zamanda yoksunluk ya da yaralanma yaşadıysanız bu etki daha da kötüleşecektir, bu durumda Hesperine yenileyici büyüünün infüzyonu sağlığınıza kavuşmanızı çok büyük ölçüde hızlandırabilir."

"Açıklama için teşekkür ederim, Sayın Diplomat."

"Eğer böyle bir şey olursa, aşırı miktarda fiziksel enerji ve... coşku hissi yaşayabilirsiniz." Onun alnını okşadı. "fiziksel süreçleriniz eski haline dönerken bir güvenlik ve esenlik hissi normal."

Gözleri kayarak kapandı. Hâlâ o gülümsemeyi takınıyordu. "Büyülü şifa olsun ya da olmasın bana böyle hissettiriyorsun. Gerçi senin vücut sıvılarına karşı büyük bir düşkünlüğüm var."

Lio'nun yüzünü bir sırıtma kapladı. Kahkahalarını tutmaya çalıştı ama gecenin tüm gerginliği ona fazla gelmişti.

Sırıtarak ona baktı. "Kırılğan ölümlü kadınların zevkten bayıldıkları bilinir, bilirsin."

"Sizin kırılğan olduğunuzu düşünen herkes kendini kandırıyor demektir. Ve büyük bir tehlike içinde olduğunu da eklemeliyim."

"Tehlikeli ölümlü kadınların bile inanılmaz bir zevk. Yine de," diye ekledi, "umarım bir dahaki sefere bilincim yerinde olur. Böylece bir anı bile kaçırmamış olurum."

"Bunun bir daha olmasına izin vermemeye çalışacağız. Bayılma, . Bir daha inanılmaz bir zevk her gece yaşanacak ve bir an bile kaçırmaktan endişe etmenize gerek yok, çünkü bol bol olacak."

"Her gece mi?" diye sordu usulca. Kararsız tonu ne gözlerindeki umudu ne de birlikteliklerinden duyduğu sevinci gizleyebilmişti.

"Benimle birlikte olmayı dilediğin her gece." Bir elini onun yüzüne doğru kaldırdı. "Her gece."

Lio onu kucağına daha da yaklaştırdı. "Bunu söylemeni çok isterdim. Eğer benden bir an olsun kurtulmak istiyorsan, korkarım beni büyük bir güçle kovman gerekecek."

"Eğer büyük bir güçle bir şey yaparsam," diye bilgilendirdi onu, "bu senin sürgün edilmen olmayacak."

Bu sefer birlikte güldüler. Bu biraz daha sürerse, gecenin kurtarılmış olduğunu hissedecekti. Her gece böyle olursa, Tenebra'dan ayrılışının mahvettiği her şeyin onarılabileceğini hissedeabilirdi.

Şüphesiz o da böyle sessizce birbirlerine sarılarak yattıkları her an değerli bir şeyi yeniden inşa ettiklerini hissediyordu. Ay ışığı odanın içinde değişti; kadın üşüdü ve adam onları battaniyeye daha sıkı sardı.

Konuşması için bir süre geçmesi gerekti. "Sana söylemem gereken çok şey var."

Lio elini kızın saçlarında gezdirdi. Saf lüks. "Ben de öyle. Ama bence bekleyebilirler. Daha çok zamanımız var."

Kan Birliği ona haklı olduğunu söylüyordu; bu sözler Cassia'nın içinde her seferinde bir şeyleri onarıyordu.

Bir süre sonra esnemeye başladı. Bu sefer gerçek bir esneme. "Büyülü iyileştirici özelliklerinin beni uykulu hissettirmesi normal mi?"

"Anladığım kadarıyla kırılğan ölümlü kadınların şaşırtıcı bir zevkten sonra uykularının geldiği biliniyor."

"Ölümlü insanlar her zaman önce uykuya dalar."

Karanlığa sırtıttı. "Ben ölümlü bir adam değilim."

Ona karşı kıpırdandı ve başını kaldırdı. Gözlerini kırıştırdı, gözlerini açık tutmak için mücadele ettiği belliydi. "Hiç adil değil. Seni daha yeni gördüm. Uykuya dalmaya hiç niyetim yok."

Başını tekrar göğsüne yaslaması için hafifçe indirdi ve kız fazla karşı .

"Uyu," diye mırıldandı saçlarına. "Daha fazla dinlenmeye ihtiyacın var. Ve daha fazla yemeğe. Unuttuğumu sanma."

"Sen gittikten sonra uyuyabilirim."

Yüzündeki gülümsemeyi silemedi. "Gitmem gerektiğini sana düşündüren nedir?"

Bu sefer başını kaldırmayı değil, sadece ona bakabilmek için eğmeyi başardı. Dudakları şaşkınlıkla aralanmıştı, nefis bir şekilde şişmiş ve öpülmeye hazırdı. "Bir yerde olman gerekmiyor mu? Şunun için..."

"Babanın kraliyet büyücüsünün şüphesini önlemek için mi? Ya da halkı korkutmaktan kaçınmak için mi? Hayır. Artık Orthros'tasın. Batıl inançlı insanlar beni kilitlesin diye şafak vakti dönmem gereken bir zindan yok. Şafak diye bir şey yok. İstedğim yere giderim ve asla uyumam." Dürtüsüne boyun eğdi Ona kısa, nazik bir öpücük ver. "Uyandığında hemen burada olacağım."

Birkaç dakika sonra nefes alış veriş uykunun yumuşak ritmine dönüştü.

Uykusunun derinlikleri onu çağırıyordu. Lio kendini ona açtı ve kalbinin kucağına doğru kaymasına izin verdi. Tanrıça'nın güzel dünyasında, burada Cassia'yla huzurlu bir birliktelik içinde uzanmak varken geceyi geçirebileceği başka bir yer yoktu.

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Bir hanımefendi her zaman sır saklar.

-Solia'nın Cassia'ya talimatları

OceanofPDF.com

ORTHROS'TA SABAH

CASSIA ÖNCE nefis bir kokunun farkına VARDI. Koku onu uykusundan uyandırırken, çok daha önemli bir şeyi fark etti.

Uzun bir erkek bedeniyle sarmaş dolaş yatıyordu. Erkeğin kaslı kalçasını bacağıının iç kısmında, sıcak tenini yanağının altında, göğüs kıllarını göğsünde hissedebiliyordu. Oh. Çünkü tamamen çıplaktı.

Lio'nun yanında uyanıyordu.

Cassia gözleri kapalı yatıyor ve . O kadar uzun süre beklemiş ve o kadar şiddetle istemişti ki. Hareket etmezse bu anı biraz daha uzun tutabilirdi.

Düzgün düşünemiyordu. Çok uykulu, çok mutluydu. Yakında zor şeyler düşünmek zorunda . Ama şimdi değil. Sadece bir dakika daha.

Uyandığında onun burada olduğu gerçeğinin tadını çıkarmak için bir an daha. Olacağını söylediği gibi. Onunla birlikte yatmak ve düşüncelerini nasıl hissettirdiğinden başka bir şeye odaklanmamak. Uykuya dalmadan önce ne yaptıklarını. Adamın söyledikleri.

Eli Cassia'nın sırtında gezindi. "Güzel ay, Cassia."

Onu ele veren gülümsemesi ya da belki sadece nefes alışındaki değişiklik olmalıydı. Başını kaldırdı ve gözlerini açtı.

Şimdi bu anın içindeydi ve bir süre burada kalmak istiyordu, gözlerini açtığı anda gördüğü ilk şeyin o olduğunu fark etti.

Kirli sakalları, dağınık saçları ve omuzlarından sarkan zarif işlemeli cübbesiyle görülmeye değerdı. Açık tenine sağlıklı bir renk dozu geri dönmüştü ve ona baktı

Artık kan çanağına dönmüş gözlerle bakmıyordu. Onu bu kadar iyi görebildiğini fark etti çünkü oda onun büyü ışııyla doluydu.

"Güzel ay," diye yineledi biraz utangaç bir sesle.

Bu güzel selama karşılık vermek doğru muydu? Neden bu konuda endişeleniyordu ki? Adamın bakışları kızın üzerinde geziniyor, onun da önündeki manzaradan hoşlandığını gösteriyordu.

Dudaklarını onunkilere değdirerek daha da güzel bir selamlama öpücüğü verdi. Yumuşak. Adam gibi.  p c ğ ,  nceki geceyi, söyleyebileceği herhangi bir kelimeden daha bir şekilde onayladı.

Ona sadece g l msedebildi. "Hâlâ buradasın."

"Aynen  yle. Knight beni . Ona bir pasta ile rüşvet vermiş olabileceğimi kabul ediyorum."

Bu harika bir kokuydu. şimdi d n geceden hatırlıyordu. Tadı da kokusu kadar güzel olmalıydı, çünkü Knight yatağın yanında yerde uyukluyordu.

"Ona b reğimi mi yedirdin?"

"Hava soğuk ve kuruydu, yine de aldırılmıyor gibiydi."

"Tanrıların nektarını tatmış gibi görünüyor. Ama korkarım çok geçmeden onu biraz daha beslemem ve bandajlarını değiştirmem gerekiyor. Onun için erzak getirdik, ama endişeliyim ki Hesperine misafirperverliği."

"Bir hayvanın doğal rızkını asla esirgemeyiz. şövalye neyse . Hepimiz  yleyiz. Avluda onun tüm ihtiyaçlarını görebilirsiniz. Ancak leydisinin ihtiyaçları önce gelir. Sizin için taze bir b reğim var."

Lio ayağa kalktı ve Cassia da kendini onun yanında yatağa itti. Gerindi ve bir esneme onu bastırdı.

"Henüz Orthros zamanına alışkın değilsin," dedi Lio. "Muhtemelen tek tük saatlerde yorgun, diğer saatlerde ise huzursuz ve uykusuz hissedeceksin. Alışmana yardımcı olmak için odanın ışık seviyesini yükselterek sana daha çok sabah gibi hissettirdim."

"Büyü ışığın bana sabahtan daha iyi geliyor. şafak Uykusu'nun seni benden almayacağına çok sevindim. Bütün kış boyunca gerçekten gece mi?"

"Aramıza girecek bir Uyku yok. Yakında kutup gecesinin daha da derinlerine ineceğiz. Gemiler bizi kuzeye, başkent Selas'a taşıyacak ve aylar sonrasına kadar güneş doğmayacak."

"Yolun geri kalanını yelkenle gidecek olmamız şaşırtıcı değil, çünkü adımı atmak ölümlüler için bir  ile, özellikle de yaralılar için. Beni şaşırtan şey, b y klerinizin elçiliğin geri kalanını Waystar'a bu kadar çabuk getirmesi. Bunu nasıl başardılar?"

"Bu Stand, , annem ve burada onunla birlikte bekleyen herkes arasında ortak bir çabaydı. Aralarında en güçlü büyüklerimiz de bulunduğu o kadar çok Hesperin, elçilik için geçişi güvenli ve katlanılabilir kılmaya yetecek kadar büyü uygulayabildi."

Gülümsedi. "Beni buraya getirmek için sadece yeni inisiye olmuş bir Hesperine yetti."

"Artık deneyimli bir stepçisin. Oldukça oldun Hesperine büyüyle içli dışlı." Lio dişlerini göstererek ona samimi bir sırıtış . "Yolun geri kalanında, manzaralı yolculuğun tadını sonuna kadar çıkarmamızı istiyorum. Gemiye binmeden önce daha zamanımız var. Yavaşça uyanabilir ve iyi bir kahvaltı yapabilirsiniz."

Aniden elinde nemli bir havlu belirdi ve ona uzattı. Gözlerini kırpıştırarak ondan aldı. Yüzünü yıkarken ılık su ve yumuşak bez iyi geldi. Adam onun yanına uzanmış, izliyordu.

Hizmetçisi dışında kendisine hizmet edilmesine pek alışık değildi. Uyandığı andan itibaren yansıtıcı mavi bakışlarıyla onu doyasıya seyretmek onun için tamamen yeni bir şeydi.

Havluyu indirdi ve nereye koyacağını düşünmeden Lio parmağıyla bir işaret yaptı. Bez ellerinin arasından süzülerek odanın diğer ucuna gitti ve lavabonun kenarına düzgünce örtüldü.

Kaşlarını kaldırdı. "Tenebra'da bunu hiç yapmadın. Alt çizgilerim dışında."

"Tenebra'da en iyi davranışımızı sergiliyorduk."

"Havlu ve göğüs bandı dışında başka şeyleri de havaya kaldırabiliyor musun?" "Fark etmedin mi?" Sesi bir perde alçaldı. "Geçen gün havaya yükseliyorduk

Gece."

"Ben de öyle hissettiğimi sanıyordum."

Ellerini bir ayak kadar birbirinden ayırdı ve kaşlarını oynattı. "Halının bu kadar uzağında." Esprisi biraz azaldı. "Yine de, bu konuda... Üzgünüm. Yatak senin için daha rahat olurdu."

"Saçmalık. Çok güzel bir halı. Solorum'daki eski odalarımda şöminenin önünde duran halıdan çok daha güzel. O halının altınızda olmasından ne kadar az rahatsız olduğunuzu hatırlatabilir miyim?"

"Umarım bana hatırlatırsın. Yakında. Ama yeterince yiyene kadar değil hamur işleri bu tür çabaları sürdürmek için." İşaret edercesine bir el salladı.

Bekleyen avuçlarına nazıkçe taze bir börek kondu. Lio'nun büyü ışığında, tüm endişeleri gözden kaybolmuşken, yapışkan rulo ağzını sulandırdı. İki kişiye yetecek büyüklükteydi, balla kaplanmıştı ve üzerine kırmızımsı bir kahverengi pudra, adaşı olmalı. Sadece ona bakarken bile karnının boşaldığını hissetti. Ne zaman bu kadar aç hissettiğini hatırlamıyordu.

Ona hüzünle baktı. "Elçilik ayağa kalkmadan, Perita beni giydirmek için içeri girmeden ve Benedict sana hançer gibi bakmak için bana yapışmadan önce böyle bir şeyin hakkını verecek kadar olduğunu sanmıyorum."

"Programı belirleyen elçilik değil. Şu anda Hesperine zamanındasınız ve diğerleri uyanmadan önce bolca vaktimiz var." Lio bir çimdik attı rulodan bir parça koparıp Cassia'nın dudaklarına götürdü.

Kızarak ve tamamen hoşgörölü hissederek, ona balla ıslatılmış, sinameki tozlu bir ısırık yedirmesine izin verdi.

Meraklı ve dikkatli bir şekilde ağzında tuttu ve tadını çıkardı. adaşını ilk kez gördü. Zengin, güçlü bir tat diliyle alay etti. Baharatlı ısırığı tatlılığa mükemmel bir kontrpuan gibi görünüyordu. Güçlü bir lezzetti, karmaşık ve baş döndürücüydü. Onu anında sevdi.

"Bu seni memnun ediyor mu?" Lio sordu.

Belki de onu besleyen yakışıklı, yarı çıplak Hesperine'in etkisiydi ama bu tadı tahrik edici buldu. Ona gülümsedi. "Benim için gerekli gördüğünüz kadar Çin tarçını böreğini memnuniyetle yerim. sağlık."

Kendi gülümsemesi, tadın onun üzerindeki etkisini bildiğini söylüyordu. Bu an onun için nasıl kokuyor olmalıydı? Sadece rulodaki sinameki baharatı değil. Kız tekrar kızardı.

Börekten bir parça daha kopardı ve dudaklarına götürdü. "Lio," diye itiraz etti kadın gülerek. "Bana servis yapmana gerek yok."

"Karşılığında seni besleme zevkinden beni mahrum mu bırakacaksın?" "Ben... Ben bu şekilde düşünmemiştim."

Adam ona ruloyu ısırık ısırık yedirirken, kızarmasının hiç durup durmayacağını merak etti. Onu izlemekten aldığı zevkin kesinlikle geçmeyeceğini biliyordu. Zarif parmakları onu büyülüyor, sıcak, yapışkan rulo parçalarını koparıp ağzına götürüyordu. Bazen ısırıkların arasında onu öpüyordu, tadını onunla paylaşıyordu. Peçetede kırıntılardan başka bir şey kalmadığında elleri ve dudakları gerçekten de yapış yapış olmuştu.

Her an arkasına bakması gereken bir dünyadan kaçmıştı. Lio'yla birlikte olduğu ve onun kendisine yatakta kahvaltı hazırlamasına izin verme lüksüne sahip olduğu bir dünyada uyanmıştı.

Sıradaki yemeği komodinden aldı, bu kez parmaklarını bile sallamadan. Elinde kremsi beyaz bir maddeyle dolu küçük bir bardak vardı. Gümüş bir kaşık kaldırdı ve kadın itaatkâr bir şekilde kaşığı ağzına götürmesine izin verdi. Yoğun, ekşi yoğurt, taze ve soğuk.

"Neden yemek yemiyorsun?" Lio kayıtsızca sordu. Kızın konuşabilmesi için kaşığı geri çekti.

"Meşguldüm."

Ağzını bir lokma daha yoğurtla doldurdu, bu sefer daha cömertti. "Gücünüzü korumanız için bir neden daha."

Yoğurdu yuttu ve bir ısırık daha almak için ağzını açtı.

Daveti kabul etmedi. "Kendine iyi bakmıyorsun."

Gözlerinde gerçek bir endişe vardı. Yere baktı, gözlerini geometrik desenli yatak örtüsünü tercih etti. Birinin kendisi için Lio'nun yaptığı gibi endişelenmesine ya da onu endişelendirmeme ihtiyacı hissetmesine alışık değildi. "Kral korkumla eskisi gibi savaşmak zorunda değilim. Ama başka endişelerim var ve onlar da mideme düğüm atıyor. Çok yemek daha da kötüleştiriyor."

Kadının yüzünü kavrayarak tekrar kendisine bakmasını sağladı. "Tadımcınız doğal zehir direncine sahip bir tazi. Şövalye neden artık seni rahatlatmaya yetmiyor?"

Lio onun içini gördü. Onun dürüstlüğü için yalvarıp karşılığında kendi dürüstlüğüne veremezdi. "Hediye Koleksiyoncularının sihri saklamak için taktikleri vardır.

Hesperinler hiç . Ya Skleros'un elinde Knight'a ve bana da zarar verecek gizli bir zehir varsa?"

Lio onu alnından öptü. "Uyumak için vaktin yok sanırım." "Uyumaktan daha önemli işlerim var."

"Sağlığınız ve refahınızdan daha önemli değil." Kaşığı aldı ve ona bir lokma daha yoğurt yedirdi. "Size iyi bir uyku ve güvenli yiyeceklerle dolu bir krallık sunabilirim leydim."

"Orthros gerçekten de beni inandırdığınız gibi bir bolluk ülkesi Büyükelçi."

Yoğurdun son damlasına kadar yedirdikten sonra, bir şişe su ve olgun kış meyvesi dilimleriyle kahvaltısını tamamladı. Ellerini yıkaması için bir bez daha vardı ama onun yerine parmaklarındaki yapışkan suyu ve börekten kalan bal kalıntılarını yaladılar.

"Orucunuzu bozacak mısınız?" diye sordu.

Avucunun tadına baktı ama sadece dudakları ve diliyle. "Şimdi olmaz. Bir ısırık daha almam mümkün değil."

Onu inceledi. Ne kadar yetersiz henüz hesaba katmamıştı. "Lio..."

"Ciddiyim. Tamamen tatmin olmuş durumdayım."

"Hesperinler evlerindeyken normalde ne sıklıkla ziyafet verirler?" "Ah." Onun diğer avucunu öptü. "Gecede bir kez oldukça yeterli." "Yeterli. Anlıyorum. İdeal olan nedir?"

Başparmağını ısırdı. "Lio?"

"Büyü masraflarına, Şafak Uykusu'na ve süt emen çocuklarla meşgul olup olmadığımıza bağlı."

"Çok fazla büyü kullanıyorsun, yılın bu zamanında Şafak Uykusu diye bir şey yok ve sen bir baba değilsin."

"Hesperinlerin gecede iki kez ziyafet verdikleri bilinir."

İki kez. Lio'nun onu gecede iki kez yatırmak istediği dünyada uyanmıştı. "Bizim için ne korkunç bir mücadele."

Güldü. Rahatlamış bir ses. "Kendimizi zorlamamız gerekecek." "Şimdi bizim çabalarımıza ihtiyacınız olmadığına emin misiniz?"

"Şu anda kendimi dünyayı ele geçirmeye hazır hissediyorum. Ayrıca, iyileştirici özelliklerimin vücudunuzda azalması için daha fazla zaman tanımak istiyorum."

İç çekti. "Sanırım bu akıllıca."

"Sizinle konuşmak, mahrum bir başka zevk ve bu konuda kendimi tatmin etmeye daha yeni başladım."

"Söylemeye fırsat bulamadığım o kadar çok şey var ki." Sırf yapabildiği için bir elini yüzünün yan tarafında gezdirdi, tanıdık yüz hatlarına ve kirli sakalının yeni dokusuna dokundu.

Adam onun elini tuttu ve parmaklarını örgüsünün üzerine koydu. "Bunun anlamı bu. Söz vermek için saç örgüsü takarız. Bu benim sana verdiğim söz, zaman içinde söylenmesi gereken her şeyi söyleyeceğim."

Bu zaman alacaktı. Onunla açıkça konuşmaktan asla vazgeçmeyecekti ama bazı dürüst sözler doğru anı beklemeliydi.

Başparmağını örgünün uzunluğunda gezdirdi. "Söz tutulduğunda buna ne olacak?"

"Genellikle, söz verilen kişi örgüyü geri alır. Grace örgüleri hariç. Onlar asla çözülmez."

"Hesperine örgülerinin büyü tutabileceğini düşünmüştüm." "Sözler güçlü büyülerdir, değil mi?"

Başını salladı, parmaklarını onun saçlarında gezdirdi.

Yastıkların üzerinde gevşedi, belli ki onun okşamalarından hoşlanıyordu. "Sana önce ne söyleyeyim?"

"Ne kadar ihtiyatlı olmamız gerekiyor. Paylaştığımızı kim biliyor?"

"Diğerlerine senden bahsetmeme artık itiraz etmediğini söylediğinde, sözüne inandım."

"Söylediklerimde ciddiydim. Halkınızdan herhangi birinin bilmesinden utanmıyorum.

Ama dikkatsiz bir sözümün size kötü yansımasına izin vermeyeceğim."

"Nasıl olabilir? Skandal yaratacak bir şey yapmıyoruz. Gündönümü Zirvesi'nin şartları, benim de bir şeyler tatmamı yasaklamıyor. delegasyondaki savunmasız ölümlü dişiler." Dişlerini kıza doğru şaklatarak kaburgalarını gıdıkladı.

Güldü ve adamın ulaşamayacağı bir yere doğru çekildi. " nasıl oldu da bu konuda kanun koymayı başaramadı?"

"Denediklerini görmek isterim." Onu takip etti, iki kolunun arasına aldı ve kucağına sürükledi.

Oyunlarını bıraktı, onun kollarında olmaktan o kadar mutluydu ki kaçmak istiyormuş bile yaptı. "Kimsenin onaylamayacağından emin misin?"

"Burada tutkuyu utandırmayız. Orthros'ta bizim için mutlu kimse yok. Hepsi Zirve sırasında bizim için neler yaptığını biliyor... ve benim için kim olduğunu."

"Orthros'ta kimse yok mu? Herkese söylediğinizi mi söylemek istiyorsunuz?" "Bu artık herkes tarafından biliniyor. Umarım bu sana kendini kötü hissettirmez. rahatsız edici."

Önce başka tarafa, sonra ona baktı, sonra da hemen savaşını kaybetti. kocaman bir gülümseme. "Orthros'taki herkes benim senin seçimin biliyor, sen de benim. Bu da bana kendimi dünyanın en şanslı insanı gibi hissettiriyor."

Onu tekrar öptü. "Bu Zirve sırasında yanımda için ne kadar gurur duyacağımı anlatamam."

"Ötmemek için mücadele etmek zorundayım."

"Kimsenin bize biraz hak edilmiş övünmeyi çok göreceğini sanmıyorum. Ayrıca herkese Tenebran siyasetini yönlendiren görünmez el olduğunuzu söyleme cüretini gösterdim. Özgür lordları bir araya getirdiğin, kralı ve Tarikatları böldüğün ve bizlerin canını bağışladığın için sana teşekkür borçlu olduğumuzu bilmelerini istedim.

Hesperinler kesin zulümden kaçıyor."

Cassia şaşkınlıkla bir nefes verdi. "Biliyordun."

"Sizin haberciniz olmak için elimden geleni yaptım, tüm yaptıklarınızı yazdım ve onları duyurdum. Ama çok şey kaçırdım. Bana anlatmalısın her şey."

"Nereden başlayacağımı bilemiyorum."

"Sorun değil. Zamanımız var."

"Peki." Onun kollarına daha rahat yerleşti. "Başlangıç gerçekten de Solia'nın sırrı. Sarmaşık kolyesi gerçekten de onun bana son hediyesiydi."

Lio'ya Solia'nın armağanlarının ve öğretilerinin sarayın içindeki sarayı nasıl açtığına dair her şeyi anlattı. Cassia'nın aylarca karanlıkta casusluk yapması Lio'nun büyüünün ışığında aydınlandı ve ona kız kardeşinin çocukken kendisine emanet ettiği ve hiç kimseyle paylaşmadığı sırrı anlattı.

Ona sıkıca sarıldı. "Her gece Lucis'e ne kadar yaklaştığını düşündüğümde..." sessizlik çöktü. İkisi de kızın ne kadar yaklaştığı hakkında başka bir şey söylemedi.

Geçmişe dair anılarını bir kenara itti. O da aynısını yapmak istiyor olmalıydı. O konuyu açmadıkça, ona krizini hatırlatacak hiçbir şey söylemeyecekti.

"gereken daha pek çok şey var," dedi. "Sadece seninle ve benimle ilgili değil." salladı ve kendi büyüünün yüzüne yaydığı ışık ilk kez onu yeniden yorgun gösterdi. "Asıl politika biz Selas'a varacağız. Başkente gemide hazırlanmak için daha fazla zamanımız olacak."

"Kendimi toparlasam iyi olacak. Hâlâ endişelenmem gereken Perita var ve hizmetçimin algılama gücü hafife alınacak gibi değil. Görüyorsunuz... sizin hakkınızda bir şeyler sezebilen tek kişi o."

Lio'nun gözleri büyüdü. "O biliyor mu?"

"Hesperine elçisini beslediğimi mi? Hayır. Ama Ekinoks Zirvesi sırasında Orthros'tan bir kalıp sabunu ele geçirip bana hediye eden biri olduğunu anladı. Ben de ona söyledim.

Her şeyi. Kim olduğun hariç. Lord Fancy Soap'un olağanüstü karakterli bir Tenebran olduğunu düşünüyor."

Lio güldü. "Lord Süslü Sabun, ha? Bu, eğer öğrenirse Perita'dan duymayı beklediğimden çok daha nazık bir lakap."

"Tek atladığım dişler kısmıydı. Geri kalan her şeyi içtenlikle onayladı. Sık sık söylediğimiz gibi, sırları göz önünde tutmak genellikle daha iyidir."

"Gerçekten de öyle. Ve güvenebileceğin arkadaşlarının olması her şeyin en iyisi."

"Bunu takdir etmeye başladım," diye itiraf etti Cassia. "artık sırrımızı ondan saklamak için biraz daha fazla çaba sarf etmem gerekiyor. daha fazlasını biliyor."

Cassia bunu söylerken bile bakışları yatak örtülerine takıldı ve adaşı olan baharatın kokusunun havada nasıl asılı kaldığını fark etti. Bir an tereddüt ettikten sonra yatağın ayak ucuna doğru eğildi ve kenarından baktı.

Lio onu geri çekti ama halının üzerindeki kan lekelerini görmeden önce değil. Alnına kadar kızardı. "Henüz bunu görmeye fırsatım olmadı. Güneşin vurduğu halıdan çok sana odaklanmışım."

"Onu yok ettik." Ellerini yanaklarına götürerek kıkırdadı. "Çok eski ve değerli mi?"

Hiç bu kadar utanmış görünmemişti. "Ben hallederim."

"Hesperine temizlik büyülerinin başa çıkabileceği bir şey varsa o da kan lekeleridir." Yataktan kalkmadan önce onun ağzına bir öpücük kondurdu.

Lavaboya gitti ve sürahiyi bir kez daha temiz suyla dolu buldu. Odanın, battaniyelerden birini kendisiyle birlikte odanın diğer ucuna sürüklemeye isteği duymayacağı kadar sıcak olması bir mucizeydi. Leğenin başında tamamen çıplak ve son derece rahat bir şekilde durabiliyordu.

Tüylerinin diken diken olmasının tek nedeni, üzerinde glif parçasından başka bir şey olmadan, sevgilisinin görmesi için küstahça durduğunu bilmesiydi. O pencerelerden martılardan başka kimsenin bakmaması iyi bir şeydi.

Temizlik büyüsünün tanıdık, hoş hissi teninde gezindi. Omzunun üzerinden tekrar baktığında, halı tertemizdi ve şimdi düzenli yatak örtülerinin üzerine serilmiş olan bahçe elbisesi de öyle. Burnunu çekti. Oda artık ne kahvaltısının kokusunu ne de genellikle temizlik büyüsüne eşlik eden kendi kokusunu taşıyordu.

İç çekti. "Sanırım odamda kimsenin sizin kokunuzu almasına izin veremeyiz."

Yaptığı işe baktı. "Perita böyle bir ayrıntıyı fark edebilir. Geçen kışın aksine, benimle daha yakın zaman geçirecek. Tenebra."

"Peki ya büyücüler? Odalarımındaki ve bedenimdeki gizemli kanıtları hissetmemelerini sağlamak için ne gibi önlemler almak gerekiyor?"

Lio yukarı doğru işaret etti. "Zirve İşaretçimizin altında uyuyorsun. Bu, Eudias'ın tüm ustalık sınıfını boğmaya yetecek kadar Hesperine büyüsü. Ve yine de

Başkentin aurasıyla karşılaştırıldığında fener bir pırıltıdır. Selas'ta büyücüler kendi yüzlerindeki burunları hissedemeyecekler. Hatta

Aithourialılar, birlikte geçirdiğimiz zamanın sende yarattığı doğuştan gelen Yeteneğimin izini tespit etme umuduna sahip olmayacaklar."

"Bana güven verdiğin için teşekkür ederim şampiyonum," dedi ona ilk konuşmalarını hatırlatmak için. "Üzerimde bıraktığın izden hiçbir endişe duymadan keyif alacağım."

Ona memnun bir gülümseme verdi. Daha da yaklaştı, bakışları kızın başından ayak parmaklarına kadar gezindi. "Keşke vaktimiz olsaydı da seni izlemekten zevk alsaydım.

banyo."

Açık bornozunun altından kollarını ona doladı. "İstemediğimizden emin misin?"

"Evet. Eğer tadını için kalırsam, normalden çok daha uzun sürecek." Onu tekrar öptü, sonra da ellerinden kurtuldu.

"Bir dahaki sefere," diye davet etti.

"Lütfen. Seni ilk kokladığımdan beri banyolarının hayalini kuruyorum."

"Böyle devam edersen gitmene izin vermeyeceğim."

Bornozunu sıkıca bağladı. "Merak etmeyin. Geri geleceğim. Benim resmi sorumluluğum altında olduğunuzu hatırlatmama izin verin. Kraliçe'nin emirleri." Ona bir kez daha dişlerini göstererek sırıttı. "Bu yüzden beni çok sık göreceksin."

Buna inanmak zordu. Tenebra'da onları baltalamak için komplo kuran tüm güçler şimdi onların lehine çalışıyordu. Büyü. Politika. Zaman bile.

"Emirlerinizi derhal yerine getirmeniz için sizi zorlamak istiyorum. Şu anda seni yeterince göremiyorum. Senin beni gördüğünden çok daha azını. Bu gece çok uzun bir zaman gibi görünüyor. Yani, daha sonra. bu gece."

"Peçe saatleri," diye ekledi. "Halk için sekiz ay saati vardır konular ve aile zamanı ve özel işler için sekiz örtü saati. Biz Tenebralılardan daha az saat gözlemleriz ama bizimkiler daha uzun sürer. Onları ayların gökyüzündeki hareket derecelerine göre ölçeriz."

"O zaman peçe saatlerine kadar dereceleri sayacağım."

"Seninle birlikte sayıyor olacağım." Büyü ışığını da yanına alarak gözden kayboldu.

Cassia aylardır ilk kez nefes almış gibi görünüyordu. Tıpkı Lio'nun söylediği gibi, kendini tüm dünyayı karşısına almaya hazır hissediyordu.

OceanofPDF.com

EN GÜÇLÜ AYARTMA

ZİYAFET ÇEKMIŞLERDİ. Sevişmişlerdi. Kollarında güvende ve sorunsuz bir şekilde uyurken bütün gece ona sarılmıştı.

O sessiz, kutsanmış saatler Lio'ya üzerinde düşünmek için bolca zaman vermişti.

iyi talihine şükredip dualar etti. Ama odasında yalnız kaldığında, gerçekler bir kez daha yüzüne çarptı. Yüksek sesle güldü ve resmi cübbesini örttüğü sandalyeye giderken bir piruet çizerek havalandı.

Bir büyükelçinin kıyafetlerini giyme ve Leydi Cassia'ya yabancı bir konuğa borçlu olduğu nezaketi gösterecek olan diplomat olma zamanı. Daha fazlası değil.

Lio peçesini ve saat cüppesini açarken durdu. Leydi Cassia'nın ihanet ortağı Büyükelçi Deukalion, kimse bakmazken onu seven Lio'dan ne zaman farklı bir insan olmuştu? Gündönümü Zirvesi'ni harekete geçirirken, Lio'yu bir araya getirmeyi başaramamış mıydı?

o iki kırık parçasını tekrar bir araya getirmemiş miydi? Cassia'ya siyasi yolunu terk etmesini gerektirmeyen bir yol açmamış mıydı?

Başını salladı ve düşünceleri bir kenara iterek peçeli saat bornozunu seyahat çantasına attı. Dün gece hayatının en güzel gecelerinden biriydi. Neden düşüncelerinde endişeye yer vardı ki?

Çünkü Tenebra'daki o geceler hala çok yakındı.

Onu terk etmek, ona yakın olma ihtiyacıyla savaş halindeydi. Çünkü burada, Orthros'taki Gündönümü Zirvesi'nin her geces, tacın temsilcisinin onun için ne anlama geldiğini açıkça belli etmeden müzakereleri atlatmak zorundaydı.

Ha. Hiç de ürkütücü bir görev değil.

Lio işe koyuldu. Resmi cübbesini giydi ve bir an önce Cassia ile bir araya geldiklerinde söyleyeceklerini planlarken görünüşü kusursuzdu.

Elçiliğin geri kalanının doğrudan dikkati onların üzerindeyken konuşmalarını sürekli olarak perdeleme isteğine karşı koymalıydı. Havanın Hesperine büyüyle yoğun olduğu Selas'ta, bu çok kolay olurdu.

diğer ölümlüler izlerken bile samimi konuşmalar yapmalarını sağlamak için sihrini kullandı.

Ancak çoğu durumda bu gereksiz bir risk olurdu. Artık kralın umursamaz akşam yemeği misafirleriyle dolu kalabalık bir odada bir şebboy değildi.

Tenebra'dan gelen kraliyet temsilcisiydi.

arkadaşları ve tehlikeli büyücüler onu şahin gibi izliyordu.

Leydi Cassia ve Büyükelçi Deukalion'un Tenebralıların önünde birbirlerine her söz sadece bir gösteri değil, aynı zamanda siyasi bir fırsattı.

Cassia ile elçilik önünde yaptıkları konuşmaları boşa harcamamalıydılar, çünkü onlar da Tenebra'yı Orthros'un tarafına çekmek için birer araçtı.

Yine de dinleyicilerinin hiçbirini endişbazı zararsız sözlerle paçayı sıyrabilir ve ona pek çok özel anlam sunabilirdi.

Aslında, bu bir spora dönüşebilir. Hem de çok zevkli bir spora. Ay saatlerindeki müzakereler bir tür ön sevişme olabilir, peçe saatleri geldiğinde dört gözle bekleyecekleri şeylerle alay edebilirler.

Bu ikili yaşamı sürdürmenin ne kadar zor olduğu önemli değildi. Sonunda onunla birlikte olması için ödenmesi gereken küçük bir bedeldi. Ve sadece kısa bir süre daha rol yapmaları gerekecekti.

Sonrasında onları bekleyen şey sonsuzluktu.

Birlikte Tenebra'yla barışa doğru güşleşmek için iradelerini ortaya koyarlarken, o da tüm kalbini onunla olan kendi özel davasına adayacaktı. Onu Orthros'ta kalmayı seçmeye ikna etmek için tüm ikna gücünü kullanacaktı.

Ve onun ikna gücü gerçekten de büyüktü. Ona zaten bir tat vermişti. Şimdi her gece onunla ziyafet çekecekti, var olan en güçlü ayartmayla. Mutluluk.

Lio seyahat çantasını kapatırken, kapısının dışında iki sabırsız auranın farkına vardı. Denemesine izin vermek için peçesini geri çekti.

Kardeşler.

Lyros oturdu. "Birkaç dakika öncesine kadar odana dönmemiştin."

"Tabii ki yapmadı." Mak sandalyenin arkasına yaslandı.

"Daha iyi görünüyorsun," diye gözlemledi Lyros. "Peçe , değil mi?" Lio kollarını iki yana açarak başını salladı. "Beni nasıl görüyorsan öyleyim."

Rahatladıkları her hallerinden belliydi.

Mak beklentiyle ona baktı. "Eee?" "Nasıl geçti?"

Lyros sırtıttı.

Lio yatağın kenarına oturdu ve ellerini kavuşturdu. "Bayılan kesinlikle Cassia'ydı."

Trial kardeşleri şaşkın bir kahkaha attı. Mak yanına geldi ve Lio'nun omzuna vurdu.

Lio gülümsedi. "Bu bir meydan okumaydı. Ama buna değdi. Her şeye değdi."

Lyros öne doğru eğildi. "Sana kim olduğu haberini nasıl verdi?"

"Dün gece bunu ona söylemenin zamanı değildi. Orthros'taki hayata alışmasına yardımcı olduktan ve burada nasıl bir geleceği olabileceğini gösterdikten sonra Tenebra'ya dönmemesi konusunu açacağım."

Mak kıkırdadı. "Sanırım dün gece muhtemelen işe yaradı."

"Ama benim için kalması yeterli değil. Kendisi için de kalmak istemeli."

"Bekle," dedi Lyros. "Yani onu Orthros'ta kalmaya ikna edip *sonra* da ona bağınızdan bahsetmeyi mi planlıyorsun?"

"Tabii ki. Başka nasıl yapabilirdim ki? Ona sadece onsuz yaşayamayacağımı söylersem, benim iyiliğim için kalmak zorunda hissedecektir. Asla Orthros'u seçme şansına sahip olamayacak çünkü istediği bu."

Mak iç çekti. "İşleri her zaman kendin için çok karmaşık hale getiriyorsun." "Yine de ne demek istediğini anlıyorum," diye itiraf etti

Lyros. "O daha yeni zorla evlendirilme ihtimali. Kendisini kapana kısılmış hissetmesini istemezsiniz."

Mak başını salladı. "O noktayı çoktan geçtik! Cassia güvende değil Kralın ona ulaşabileceği her yerde. Kalp avcılarının saldırısı bunu kanıtladı. Onu Orthros'ta tutmalısınız."

"Onu güvende tutacağım," diye yemin etti Lio, "ama geleceğimizi korkular üzerine inşa etmeyeceğim."

"Ona yönelik tehlike onu kalmaya ikna etmeye yetmeyecek, değil mi?" Lyros sordu. "Kendini davasına o kadar adanmış ki, güvenliğini ön planda tutmayacaktır. Onu yapması gerektiğini düşündüğü şey yerine istediği şeyi yapmaya ikna etmek senin için kolay olmayacak."

"Hoşuna gitse de de," diye uyardı Mak, "ikinizin de iyiliği için gerçeği açıklamak zorunda kalabilirsin."

"Hayır." Lio gülümsedi. "Antlaşma olsun ya da olmasın, elçilik Tenebra'ya döndüğünde Cassia onlarla gitmemeyi seçecek. Ben onun Lio'suyum. Kimse onu benim kadar mutlu edemez."

UNCHARTED SEA

CASSIA DERİN BİR nefes alarak soğuk havayı tatlandıran tuzun tadına BAKTI.

Waystar'ın altındaki kayalığın dibinde, parlak kırmızı yelkenleri olan ince, beyaz gemilerden oluşan küçük bir filo, onu ve elçiliğin geri kalanını denizin taşımak için bekliyordu. Bu açıdan gemilerin başlarını göremiyordu ama eğer kuğu şeklinde oyulmamışlarsa, gemi yapımcılarının mükemmel bir fırsatı kaçırdıklarını düşündü.

Cassia, Lio'ya bir şeyler söylemeyi, ona doğru yelken açacakları şu anda aklından geçenleri onunla paylaşmayı ne kadar da çok istiyordu birlikte eve döndüler. Yanında yürümesine rağmen, şimdi onun bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret edemiyordu.

Benedict, Callen ve Perita Cassia'nın arkasından ayrılmıyor, Eudias da gemilere ayak basmadan önce deniz tutmuş gibi görünerek onları takip ediyordu. Saray maskelerinin ustası Cassia, içlerinden birinin yüzünde güzel ay öpücükleri, cassia böreğinden oluşan bir kahvaltı ve ağzında Lio'nun parmaklarının tadını görmesinden korkuyordu.

Bakışlarını çevreleriyle meşgul etti. Dik, ince Kıyı şeridi dağların eteklerine tutunmuş, çıplak kış çalılarının ve onun gibi yaratıkların devasa zirveler ile denizin uçsuz bucaksız genişliği arasında bir yer edinebileceği karla kaplı bir parça toprak.

Kayalıkların yukarısında ve aşağısında, her şekil ve büyüklükteki su kuşları tüneme zamanlarını çoktan geçmiş bir halde akın ediyordu. Çevik sumrular süzülüyor, gürültülü martılar ötüyor ve zarif sörfçü kuşları sanki onlar da elçiliği karşılamayı bekleyen diplomatlar mışçasına ayaklarının üzerinde sakince duruyordu. Yaratıklar havayı, yeri ve çok yukarıdaki kalenin üzerindeki her misafirperver tüneği kaplamıştı.

Hesperinler suyun kenarına yaklaştıklarında kuşlar kanatlanıp ileri atıldılar ama sonra havada dönüp geri çekildiler. İnsan misafirleri fark etmiş olmalılar. Elçilik gemileriyle birlikte durduğunda Hesperine iskele iskelelerine yakın bir yerde rehberlik ediyordu, sürü direkleri boşaltmıştı ama yine de kayalığın daha yukarısından izliyorlardı.

Lio hâlâ Cassia'nın yanında duruyordu. Onu gemiye götürecek kişi o gibi görünüyordu. Endişe ve sevinç arasında bıçak sırtında dengesini sağladı ve bir anlığına onun bakışlarına bakmaya izin verdi.

Lio ona uzanamadan Callen onun yanına yerleşti. Lio'nun önünde eğildi, sonra ayaklarını uzatarak durdu. Cassia dudağını ısırды. Callen Hesperine eskortuna ayak uydurmaya çalışırken sakat bacağını yoracak mıydı? Bundan hiç şüphesi yoktu, çünkü onun için her türlü tehlikeye göğüs germeye hazırды. Bir erkeğin bir Hesperine'e bu kadar yaklaşmasının ne kadar cesaret gerektirdiğini biliyordu.

Callen'in dikkati Lio'nun üzerindeyken, Cassia köpeğinin çatışmada taraf tutmadığını fark etti. Kimsenin Lio'nun Hesperines köpeğine büyü yapmıştı ya da Knight'ın yetiştirilmesi ve eğitimi bir şekilde onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Eğilip bir elini rahatlatmak istercesine Knight'ın kürkünün içine soktu ve ona tetikte olması emrini mırıldandı. Şövalye üç ayağı üzerinde bile olsa en dikkatli duruşunu takındı.

Çıkmazı bozan Benedict oldu. Flavian'ın sadık şövalyesi Callen'in omzuna vurdu ve Cassia'ya doğru ilerledi. Callen ona izin verdi. Segetia ve Hadria bir an için ortak bir amaç etrafında birleşti.

Lio bir yay çizdi ve ulaşamayacağı bir yere kaydı. Cassia bir iç çekişi bastırdı. Eteklerini tutarak ve bahçe çantasını sıkıca kavrayarak Benedict'in kendisine iskele iskelesine kadar eşlik etmesine ve gemiye bindirmesine izin verdi. Callen acısını gizlemek için takdire şayan bir çaba göstererek Perita'yla birlikte onu takip etti.

Hepsi döndüklerinde Lio'nun çoktan güvertede onları beklediğini gördüler. Eudias onu görünce biraz sıçradı.

"Sayın Büyükelçi," dedi Cassia, "ayakları o kadar hızlı olmayan bizler için iskele iskeleleri sağladığınız için size teşekkür etmeliyim."

İyi niyetle gülümsedi. "Tüm ihtiyaçları karşılamak için çalışıyoruz."

Eudias boğazını temizledi. "Büyükelçi, siz, ah, sadece birkaç adımı kapsayacak bir geçiş mi yaptınız?"

"Adım attım," diye düzeltti Lio. "Hesperinler geçiş gerektirmez. Adım atarak aynı şeyi çok daha az çabayla

başarabilirsiniz." "Böyle bir beceri öğrenilebilir mi?"

"Korkmuyorum. Bu Hesperine kan büyüğü."

Benedict tılsımının üzerine Andragathos'un bir glifini imzaladı.

Cassia karşıdaki küpeşteye doğru yürüdü ve önündeki deniz manzarasını seyre daldı. Lio onun hızlı ilerleyişinden yararlanarak bir kez daha ona eşlik etti. Diğer Hesperinler etraflarında koordineli bir şekilde çalışıyordu.

Sessizlik. Cassia zarif geminin hareket etmeye başladığını bile hissetmedi ama ufuk ona doğru yol almaya başladı.

"Yolculuğumuz ne kadar sürecek Büyükelçi Deukalion?" Arkasındaki gökyüzünde Işık Ayı o kadar parlaktı ki Cassia ona bakmak için gözlerini gölgelemek zorunda kaldı.

Hafif bir deniz meltemi saçlarını , bir saatten biraz daha uzun bir süre önce yaptığı gibi örgüsüyle oynadı. "Selas'ta limana yanaşacağız yarın, Leydi Cassia."

"Bizim anakaramız ile sizin anakaranız arasındaki kanal bu kadar dar mı?"

"Hiç de değil leydim. Büyümüzün yardımını olmadan, halkınız bu yolculuğu iki hafta içinde yapmakta zorlanırdı."

Cassia arkalarına bakarak kayalıktaki kalenin geri çekilişini izledi.

"Arazinizin kapsamı etkileyici, Büyükelçi."

"Teşekkür ederim." Bakışlarında bilmiş bir ışıkla gülümsedi.

Lordlar ve büyücüler şu anda bile Orthros'a yapılacak bir insan askeri saldırısının anlamsızlığını düşünüyor olmalılar. Hain bir dağ silsilesi üzerinde kışla mücadele etme ve keşfedilmemiş büyük bir denizi geçme umutları yoktu. Kraliçelerin bitmek tükenmek bilmeyen, eskimeyen kan koğuşundan hiç bahsetmiyorum bile.

Dört gemi, elçiliği ve elçilik mensuplarını taşıyarak sırayla denize açıldı. Hesperine kayalıklardan uzaklaşıp okyanusun çağırın doğru usulca ilerliyordu. Cassia şimdi, gemilerin tüm zarafetine rağmen figürler kuğu değildi. Her bir pruvanın üzerine kuğu kadar güzel ama dişli, muhteşem kanatlı bir yılan oyulmuştu.

Cassia, Chrysanthos ve büyücüler taşıyan geminin kendisinden en uzakta olmasından ve Kadı'nın onlara eşlik etmesinden memnundu. Özgür lordlar ve onların

Hizmetkârlar yakın gemileri işgal etmişlerdi. Cassia, Komnena'nın komşu güvertede Lord Gaius ile sohbet ettiğini gördü.

Cassia'nın bir gemisi ve Lio'su vardı. Maiyeti ve gemide yolculuk eden Hesperinler hariç Ama yine de, kraliyet temsilcisinin faydaları oldu.

Gemi ayaklarının altında sallanıyordu. Knight'ın pençeleri kaygan güvertede kaydı ama hemen ayağa kalktı ve Cassia'nın zaten nemli olan pelerinine tuz serpiştirerek kendini bir silkeledi. O ve diğer insanlar kendilerini sabitlemek için parmaklıklara tutundu. Mükemmel bir şekilde dengede duran Lio ellerini arkasında birleştirmişti. Bu gerginlik işareti, adamın ona yardım etmek için elini uzatıp uzatmayacağını merak etmesine neden .

"Korkarım Orthros'un denizi yüreği zayıf olanlara göre değil," diye özür diledi Lio. "Denizcilerimiz fırtınaların bela olmamasını sağlayacaktır ama kutup iklimi ve buradaki karışık akıntılar rüzgârların ve dalgaların nadiren sabit olduğu anlamına geliyor."

Cassia ona, "Aramızda yüreksiz kimseyi bulamayacaksınız," diye güvence verdi.

"Şaşırmadım leydim. Tenebra'da geçirdiğim zaman beni halkınızın cesareti konusunda ikna etti," dedi ona.

"Hadria'dan geliyorum," diye açıkladı Callen, "batı kıyısından. Orada denizin de efendisi kadar öfkesi vardır ve her asker her ikisine de göğüs hazır olmalıdır."

Benedict gözlerini Cassia'nın korumasına dikti. "Segetia denize kıyısı olmayan ve yumuşak tepeleriyle bilinen bir yer olabilir. Ama lordum Flavian'ın Birinci Şövalyesi olarak Tenebra'da nehirlerimiz, göllerimiz ve denizlerimiz de dâhil olmak üzere gezmediğim köşe kalmadı."

Rekabetçi erkeklerin arkasından Perita ve Cassia birbirlerine acı dolu bakışlar fırlattı.

Cassia Perita, Callen ve Benedict'in yanından geçerek büyücüyü kontrol etti. "Çıracak Eudias, umarım dün gece olduğundan daha iyi hissediyorsundur. Aksi takdirde bu rahat bir yolculuk olamaz."

Rengi düzelmişti. Belirgin bir rahatsızlık duymadan başını salladı. "İlginiz için teşekkür ederim Basilis. Suda olmak isteyebileceğim en iyi tonik."

Onu güvertenin altına göndermek için bir bahane bulmak buraya kadarmış. "Bu bizim için sürpriz olmamalı, değil mi? Büyünüz sizi burada evinizde hissettiriyor olmalı."

"Öyle mi?" Lio kibarca sordu. "kadarıyla suya yakınlık duyuyorsun?" Eudias şimdi ayaklarının üzerinde kıpırdandı. "Hava durumu, Büyükelçi."

Eudias, Cassia ve özellikle de Lio ile ne kadar rahat ederse, bu düzenleme o kadar az acı verici olacaktı. Biraz çaba Eudias'ın gitmesi uzun vadede faydalı olacaktır.

Gülümsedi. "Çıracak Eudias'ın büyüleri sınıra olan yolculuğumuzun hızına ve güvenliğine büyük katkı sağladı."

"Beni gururlandırıyor sun Basilis."

Elçilik seyahati sırasında Tychon, Cassia ve Eudias'a sanki ikisi de sır tutamayan çocuklarmış gibi sürekli büyücü taklidi yapmaları konusunda ders vermişti. Şimdi de onların bu rolünü biraz olsun işe yarar hale getirmiş, gerçeğe olabildiğince yakın dururken Cordium ya da yıldırım büyülerinden hiç bahsetmemişti.

"Eudias bana, çocukken Anthros'un büyücüsünün köyü onu kanatları altına aldı. Çıraklık dönemine komşularının ekinleri için güzel hava koşullarına yardımcı olarak başladı ve olağanüstü yeteneği prestijli bir çevrenin dikkatini çekti."

"Bir çocuğun üstlenebileceği etkileyici bir görev," diye Lio. Onun ipuçlarını okumakta ve yardım etmekte ne kadar da hızlıydı. "Seninki zorlu bir yakınlık. Hava, kontrol edilmesi büyük bir irade gerektiren karmaşık ve inatçı bir güçtür."

Eudias denize baktı, kulakları kızarmıştı.

"Komşularınız ne tür ürünler yetiştiriyordu?" Cassia sordu. Çırak boğazını temizledi. "Tahıllar. Bu tür şeyler."

"Çavdar? Arpa? Yulaf? Hepsinin kendine has gereksinimleri var. Havayı her birine göre uyarlamak zorunda kalmış olmalısınız."

Kale gözden kaybolduğunda, Eudias çiftçilerin isimlerini ve hangi ürünleri hangi rotasyonda yetiştirdiklerini sayıyordu.

Lio'nun büyü uygulamaları hakkındaki yorumlarına ve Cassia'nın bitkiler hakkındaki sözlerine giderek artan bir coşkuyla karşılık verdi. Eudias'ı daha önce hiç görmemişti.

şimdiye kadar zevk gibi bir şey göstermemişti. Ne Chrysanthos için yaptığı işten ne de ondan önce Dalos için yaptığı herhangi bir görevden kesinlikle zevk alıyor görünmemişti.

Bir süre sonra Benedict de katıldı ve Segetia'nın Tenebra'nın ekmek sepeti olarak ün kazandığını kanıtladı. Flavian'ın sağ kolunun da malikâne yönetimine en az efendisi kadar önem verdiği açıktı. Callen ve Perita birbirleriyle sessizce konuşmak için ray boyunca ilerlediler, şüphesiz kendilerine daha fazla zaman ayırmaktan memnundular. Tarım üzerine yapılan sohbette, ürün fiyatlarından Eudias'ın köyünü kurtardığı kıtlık da dahil olmak üzere yakın geçmişteki kıtlıklara kadar her şey konuşuldu.

"Olağanüstü," dedi Cassia. "Çemberinle birlikte ileri eğitim için ayrıldığında çiftçiler seni kaybettikleri için çok üzölmüş olmalılar."

Eudias omuz silkti. "Çember'e alınmak benim için bir onurdu Basilis."

Alınmak için mi? Tabii ki. Anthros Tarikatı, savaşa elverişli büyüyle doğan herkesin Aithourian Çemberi'nin dikkatli gözleri altında eğitilmesini şart koşuyordu.

Belki de Eudias'ın sadece efendilerinin zorbalığı yüzünden hevesinin kırıldığını düşünmüştü. Ama hayır. Görünüşe göre o zaten hiçbir zaman bir Tychon olmamıştı.

"Hayatım boyunca pek çok yerde yaşadım," dedi Cassia, "önce bir konut, sonra bir başkası. Geldiğin bir yer olması güzel olmalı."

Evini özlediğini kesin. Sık sık ziyaret edebiliyor musun?"

"Tüm zamanımı ve çabamı eğitime ayırmam onlar daha faydalı olacaktır."

Eudias hiç daha az güçlü bir hava büyüsüyle doğmuş olmayı diledi mi, böylece köyünde kalabilir miydi? Gerçekten istediği hayat bu ?

Kimse ona ne istediğini sormuş muydu?

Ha. Aithourian Çemberi'nde bir savaş büyücüsüydü ve büyüyünce başka bir Dalos olacaktı. Ona birkaç yıl verin, hava durumu büyülerini tartışmaktansa Lio'ya yıldırım fırlatmaya daha hevesli olacaktı.

Aslında utanç vericiydi.

Cassia ona duyduğu sempatiyi bir kenara itti. Aithourian Çemberi'nin şamar oğlanı olduğu için ona acıyabilirdi ama Dalos Hesperinleri neredeyse öldürürken o hâlâ efendisinin yanında idi.

Şimdi Lio'baktı, güvende ve sağlam bir şekilde yanında, ete kemiğe bürünmüştü. Her

Onu bir anlığına görmek, Hediye'nin iyileştirici gücünün bir başka dozu gibi geldi ve derisinden çok daha derin acılara ulaştı.

Ama bu kez ona bir bakış atmak onu rahatlatmadı. Endişelerini yeniden uyandırdı. Hesperine'lerin neredeyse okunamaz vücut diline ve Lio'nun samimi yüzüne alışkın olmayan biri bu işaretleri fark etmezdi. Ama Cassia bu konuda uzmandı.

Lio'nun nazik diplomatik ifadesi ağzının kenarlarındaki gerginliği gizleyemedi. Mükemmel duruşu, Hesperine'in kolay duruşu değil, gerginliği idi. Ekinlerle ilgili konuşma doğal bir sonuca yaklaştıkça, Lio giderek daha fazla zararsız, önemsiz sözlerin arkasına saklandı.

Önceki gece olduğu gibi hasta görünmüyordu. Rengi iyiydi, gözleri ve yorgun bile görünmüyordu. Ama ya peçe takıyorsa? Büyüsü olmasaydı, açlık belirtilerini görebilecek miydi?

Dönüyor musun?

Daha önceki bir sohbet konusuna dönmek için acele etti. Hafifçe, "Deniz tutmasına yatkın mısınız, Büyükelçi?" diye sordu.

Adam ona şaşkın bir ifadeyle baktı ve güldü. "Hiçbir Hesperine hastalığa yatkın değildir, Leydi Cassia."

"Elbette." Yüzünü Benedict ve Eudias'tan uzaklaştırıp ona çevirerek, tekrar denize bakmadan önce Lio'nun bakışlarında bir endişe titreşimi görmesine izin verdi. "Ama elbette denizde her ikisinin de karşı karşıya olduğu bazı tehlikeler vardır.

halklarımız sempati duyabilir. Örneğin, içmeye elverişli olmayan sularla çevrili olmak gibi."

Benedict ve Eudias gergin bir şekilde ayaklarının üzerinde kaydılar. Hesperine diyetinden o kadar incelikle bahsetmişti ki, sözleri neredeyse anlamsız kalmıştı. Ama Lio onun gerçek anlamını biliyordu.

Cevap vermedi. Sessizliği dolduran Callen'ın alçak ve endişeli . Cassia ona döndü. Yakındaki bir sandığın üzerinde oturan Perita'nın üzerine eğilmişti.

Cassia arkadaşının yanına gitti. "İyi misin Perita?"

O daha cevap vermeden Callen kaşlarını çatı. "Hayır leydim. O iyi değil."

"Sınırdan olanlardan sonra yeterince dinlendin mi?" Cassia sordu. "Eğer hasta olduğunuzu düşünüyorsanız-"

Callen başını salladı. "Bu daha olağan bir hastalık."

Perita araya girdi, "Ben gayet iyiyim leydim."

"Oh, Perita. Keşke bana deniz tuttuğunu söyleseydin." Perita kollarını kavuşturdu ve yerinden kıpırdamadı.

Callen sessizce, "Sizi hayal kırıklığına uğratmış gibi görünmek istemiyor leydim," karısı ona ters ters baktı.

Cassia sesini alçaltarak büyük bir rahatlama gösterisi yaptı. "Bana söylediğine çok sevindim. Ben de kendimi oldukça hasta hissediyorum, ama bir türlü vicdan azabı . Perita'nın hatırı için tereddüt etmeyeceğim. İzin verin Büyükelçi'ye özürlerimizi ileteyim."

Perita bir nefes aldı. "Sanırım sorun yok leydim. Ayrılmayacağıma söz verdiğim Büyükelçi Toothy'nin tarafı değil."

Cassia kıkırdamaktan kendini alamadı. Süslü Sabunların Efendisi Büyükelçi Toothy, Perita'dan yeni bir şirin isim daha kazandığını kolayca duyabiliyordu.

Cassia parmaklıktaki Lio'nun yanına döndü ve elini karnına bastırdı. "Büyükelçi, hoşgörünüze sığınmak zorundayım. Hypnos da gelse, sular da yükselse Tenebran sadakati iddiamın arkasındayım. Ancak denizin beni teste tabi tuttuğunu gönülsüzce itiraf etmeliyim."

Lio'nun bakışlarında alarm parladı. "Belki de gelişinizdeki çetin sınavdan sonra Waystar'dan bu kadar çabuk ayrılmakla çok aceleci davrandık."

"Şifacılar sağ olsun, hepimiz seyahat için oldukça uygun durumdayız, sizi temin ederim. Ama onlardan deniz tutmasına karşı bir tılsım istemeyi ihmal ettim. Eğer bana izin verirseniz, deniz tutmasına karşı bir tılsım alma fırsatı bulduğum için çok minnettar olacağım.

Geminin hareketinin daha az olduğu güvertenin altında bir an duraklayalım."

"Elbette, Leydi Cassia. Lütfen acele etmeyin ve dinlenin."

Eudias araya girdi, "Basilis, hasta olduğuna duyduğuma üzuldüm. Ama izin verirsiniz, güvertede kalmanızı öneririm. Deniz tutması için en iyi çare budur. Suyun hareketini görmek midenizi sakinleştirmeye yardımcı olacaktır."

"Endişeli tavsiyeleriniz için çok teşekkür ederim. Ama gerçekten tercih ederim. Sizin ve Sör Benedict'in kendinizi yormasına gerek yok. Callen ve Perita bana aşağıda eşlik edecek."

Eudias kararsız görünüyordu ama Benedict başını salladı, Büyükelçi Toothy'ye göz kulak olma görevinden memnun olduğuna belliydi. "Nasıl isterseniz, Sayın Hanımefendi."

Lio, Cassia, Callen ve Perita'ya güvertenin altına açılan kapağa kadar eşlik ederken çok ciddi idi. Cassia yaptığı hileden pişmanlık duymaya başlamıştı. Onu endişelendirmek gibi bir niyeti yoktu. Ama onun gerçekten hasta olmadığı gözünden kaçtıysa, gerçekten de en iyi halinde değildi. Ona ihtiyacı vardı, bunu ayarlamak için onu birkaç dakika telaşlandırması gerekse bile.

Gemiye indi ve Knight da ona katıldı, kütlesi omurga boyunca uzanan dar koridoru neredeyse tamamen kapatıyordu. Cassia'nın ısrarı üzerine Callen Perita'yı hemen kamaralarına götürdü ve Perita itiraz bile etmedi. Cassia Lio'yu beklemek üzere kendi kamarasına geçti.

Bu da kraliyetin temsilcisi olarak sahip olduğuna konumun bir başka avantajıydı. Kamarası özel ve cömert boyutlardaydı, eşyaları kraliyet ailesine uygundu. Ranzası davetkâr görünüyordu ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde Hesperine boyunda birinin sığabileceği kadar uzundu.

Knight büyük, tüylü bedenini yere sabitlenmiş zarif bir yemek masasının altına sıkıştırdı ve masanın üzerine sabitlenmiş işlemeli masa örtüsü gözlerinde asılı kaldı. Bahçe çantasını onun yanındaki masanın ayağına bağladı.

Lio kapının hemen önünde belirdiğinde, yüzü endişeyle gölgelenmişti.

Ona sıırttı. "Benedict'ten kaçmanın bir yolunu bulacağını biliyordum."

"O ve Eudias karşı güvertede annemle bir illüzyonu izliyorlar. Sen iyi misin?"

"Tabii ki."

"Javed'den bir şifa daha isteyebileceğinden korkuyordum. diğerklerinin önünde deniz tutması. Bazı yaralanmalar ve ateşler

bir gecede ortaya çıkar."

"Güvertenin altına gelmemin nedeni sağlığını. Yola çıkmadan önce kahvaltı etmeliydin. Aç olduğunuz çok açık."

Gözlerinde bir parça panik vardı. "Belirtilerin ortaya çıkmaması . Peçem yerinde."

"Biliyordum. Eğer beni çözersen peçeni çıkarmana yardım edeceğim."

Bakışları kızın gösterdiği çıplak omuz parçasına takıldı. Dün gece bakışlarında gördüğü çiğ açlık tüm gücüyle geri döndü. Kupa ve dikenler, diye düşündü ilk kez. Onun bütün gece kendisine bakmasını istiyordu. Kalp atışları hızlandı ve göz bebekleri büyüdü.

"Dün gece sana çok uzun süre ziyafet çektim. Daha çok erken."

İki elini de ona uzattı. "Yarım yıl, Lio. Çok erken değil."

Bir kalp atışı kadar kısa bir sürede kulübenin diğer ucundaydı. Kolları ona sarılmıştı, elleri onun üzerindeydi. Ağzı onunkini buldu.

Yeniden bir araya gelmelerini sık sık böyle hayal etmişti. Birbirlerine sarılmış, , önsözsüz öpücüklerle birbirlerini yiyip bitirmişlerdi. Elleri birbirlerinin üzerinde geziniyor, kıyafetlerini çıkarıyorlardı. Birkaç dakika içinde vücutlarını çırılçıplak bıraktılar ve sonra adam onu sırt üstü, ranzanın üzerinde altına aldı. Kadın onu kendine doğru çekti.

onun için uyluk.

Adam başını eğmeden önce dişlerinin dudaklarına dayandığını bir an görebildi. Boynunda dişlerinin acısını ve bacaklarının arasında rabdosunun baskısını hissetti. Adam yumuşak ve sert bir hareketle kendini onun içine gömdü.

Boğazındaki jilet gibi keskin bıçakların acı değil de sadece zevk vermesi hâlâ bir muammaydı. Vücudu kontrolsüzce titriyor, hareketle birlikte dişlerinin kavrayışına karşı çekiştiriyordu. Zevk, adamın ısırığından kranasına kadar onu doldurdu ve zihninin derinliklerine doğru kovaladı. Ay ışığından bir parça gibi, onun varlığı düşüncelerinin içine bir okşamayla daldı.

Bunu hissetmek için çok uzun süre beklemişti. Onu derisinin altında, tamamen. Artık her şey olması gerektiği gibiydi. Derin bir rahatlama duygusuyla hareket etme ihtiyacına teslim oldu. İçmesi için başını arkaya yatırdı ve bacaklarını daha da açarak onun altında coşkulu bir sessizlik içinde sallandı.

Rıhtım gemiyle birlikte altlarında yükselip alçalıyordu ve adam ritmini dalgaların alçalmasına uyduruyor, itişlerini ve kadının boynunu emişini zamanlıyordu. Sanki dünyadaki son yiyeceğiymiş gibi onunla ziyafet çekiyordu.

Bu zevk çok tatlıydı. Anılarından daha güçlü, daha
Ayrı geçirdikleri uzun aylar boyunca onunla ilgili fantezilerinden daha
yoğundu. Sert bedeninin içine girmesi harikaydı, onu okşuyor, onu tutmak için
geriyordu, nefes almak kadar doğaldı. Adamın ağırlığı onu koruyordu ve uzun
Kıvrak vücudu ona sürtünerek hassas teninin bunun için yaratılmış gibi
göründüğünü hatırlattı.

Cassia düşünmeyi bıraktı. Endişelenmeyi, çabalamayı ve savaşmayı bıraktı.
İsteklerine, ona olan ihtiyacına teslim oldu.

Onun bedeninin akıntıyı yönlendirdiği bu dünyada kaybolmasına izin verdi.
Güvendeydiler. Uçsuz bucaksız okyanusla çevrili bir gemide sürükleniyorlardı
ve dümende Lio vardı. Altı ay sonra ilk kez rahatladı ve onun kendisini
tüketmesine izin verdi.

Gardını düşürdü ve her gün her an tutunduğu otokontrolü elinden kaçtı. Onun
rabbosunun üzerinde savruldu ve büküldü, hareketsiz kalamadı. Zonklayan
bedenini sertçe adamın üzerine itti, gemiyle birlikte savruldu ve adam kadının
içine dalarak onları tekrar aşağıya taşıdı. Denizin ve boğazındaki zonklamanın
ritmiyle onu yuttu.

Ona nefes nefese kaldı, sanki onun tadını alma yeteneğini arttırmak için
burnundan hava çekti. Ne kokusu alabiliyordu? Tadı neydi? Vücudundaki nem
tenine bulaşmıştı. Elbette şu anda ısırdığı dudağındaki kanı da. Ve kalbi, göğsüne
çarpıyordu. Yapabilirdi
tadına bak.

Hızla çarpan kalbinin her atışında, kanının boğazındaki sıcak sızıdan adamın
bekleyen diline doğru aktığını hissetti. Onu hissetti
Onun özünü içinden çekip çıkarıyor ve sanki o da tatlı, güçlü ve muhteşemmiş
gibi onu emiyordu. Ve karşılığında ona zevk, sihir ve kendini akıttı.

Onun kollarında ne kadar tutabileceklerinin bir sınırı olmadığını öğrenmişti.
Doydukları zaman, daha fazla zevk geliyordu.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor, onsuz ağladığı tüm geceleri telafi
ediyordu. Adam onun içinde öylesine doluydu ki, onun üzerindeki ziyafeti için
kalınlaşmıştı. Sert, kaygan dişleri boynunda şişti ve uçları daha derinlere nüfuz
etti.

Gözyaşları ağzına süzüldü, dilinde tuz izleri oluştu. Kendi nefes alışını
duyabiliyordu, hızlı ve sık. Sonra başka bir ses, tanıdık olmayan. Bir ses,
kontROLSÜZ, acemice. İnleme ile ağlama arasında yerde sesler çıkarıyordu. Bu
onun sesiydi.

Sadece Lio onu duyabiliyordu. Peçesi onları örttü. Gücü onu karanlığın içinde güvende tutuyordu.

Cassia yalvaran ve muzaffer bir edayla tekrar tekrar seslendi. Zevk derisinin altında o kadar güçlüydü ki içinde tutamıyordu. Haykırmak çok iyi hissettiriyordu. Kalçalarını onunkilere doğru hareket ettirmek ve onu içinde kavramak çok güzeldi.

Karanlık görüşünü bulanıklaştırıyordu ama kendini ışıkla ve zorlayıcı, üzücü bir sıcaklıkla dolu hissediyordu. Bu sıcaklık . Çok yüksek. Neredeyse varmak üzereydi. Ne kadar yakın olduğunu kanında hissetmiş olmalıydı.

İçine doğduğunda, sessiz kalmaya çalışmadı. Sessizliği bozdu. Gemi onları tekrar yukarı kaldırdı ve aşağı indirdi ve kadın bedenini ele geçiren gelgite bindi. Adam da onunla birlikte dalgaya kapıldı ve kadının içine derinlemesine girdi, şimdi ona zevkten fazlasını akıtıyordu.

Duyular önce görmesini, sonra da duymasını yuttu. Geriye kalan tek şey dokunmaktı. Zevk onu karanlığın derinliklerine sürükledi.

AÇIKLANMAMIŞ SÖZCÜKLER

CASSIA UYANDIĞINDA ONU kucagında BULDU. Adam onları ranzada yan yana yatırdı ve ipek mendillerinden biriyle Cassia'gözyaşlarını sildi. O kadar uzun zamandır tek başına ağlamış ve onun kendisine sarılmasının basit zevkinden mahrum kalmıştı ki. Asla yeterince alamayacaktı.

"Seni tekrar bayıltmak istememiştim," dedi.

"Önemli değil. Bayanların Hesperinleri görünce bayılmaları doğaldır."

"Söylediğin kadar kararlı olmalısın, çünkü yenik düşmeden önce beni epeyce görmek gerekti."

Adamın vücuduna daha da sokuldu. "Kadınların bir erkeğin endamını görünce bayılmaları da doğaldır, özellikle de etkileyici bir endamı varsa. oran."

"Bunu bir iltifat olarak mı kabul etmeliyim?" "Oh, evet."

Onun kıkırdamasını göğsünde hissetti.

"Çok teşekkür ederim." Sesi mırıltıya dönüştü. "Seni asla ağlatmak istemediğimi söyleyebilirim. Ama seni ağlattığım için pişman olamayacağım bir durum var. Zevk gözyaşları için özür dilemeyeceğim."

Yüzünü onun göğsüne sakladığı için mutluydu. Sadece ağlamakla kalmamış, aynı zamanda dün geceki gibi haykırmıştı. Gerçekten o kadar gürültü yapmış mıydı?

Birlikte yatarlarken, okşamalar ve güvenceler değiş tokuş ederken zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. O asla zamanın nasıl geçtiğini anlamazdı.

"Bana ne düşündüğünü söyle," dedi bir süre sonra, çenesini başının üzerine yaslayarak.

"Bunu hissedebilirsiniz. Kan Birliği sana kıyaslanamayacak kadar büyük bir aşık olduğunu söylüyor ve senin payın o kadar tatmin olmuş ki dayanamıyor."

Tekrar güldü ve kadının içini ısıttı. "Ama hissettiklerimi kelimelere döktüğünü duymayı özledim. Tanrı biliyor ya, seninle konuşmayı özledim."

"Çok güzel kokuyorsun," diye verdi. "Tenin bana karşı çok iyi hissettiriyor. Hepiniz bana karşı harika hissediyorsunuz." İcini çekti ve itiraf etmeye devam etti, içindeki tüm tehlikeli, savunmasız düşünceleri duymasına izin verdi. Çünkü o bunları ona karşı kullanmayacaktı. Onun için hiçbir itiraf zayıf ya da utanç verici değildi. "Burada seninle böyle uzandığımda kendimi güvende hissediyorum. Sanki her şey yoluna girecekmiş gibi."

Uzun eli kızın başını okşadı, aynı hem nazik hem de istekliydi. "Evet, Cassia. Her şey iyi olacak. Seninle ilgileneceğim."

Onunla ilgilenmek mi? Bu şekilde düşünmemiştii bile. Buraya bunun için gelmemiştii.

"Bana yapmamam gerektiğini söyleme," dedi usulca. "Çok uzun süre ve çok sıkı mücadele ettin."

"Var," diye fısıldadı.

Onun saçlarına doğru iç çekti. "Benim yorgun savaşçım. Sahadan eve dönmeyi ve sevgilinin seni rahatlatmasına izin vermeyi hak ettin."

"Başından beri seni rahatlattığımı sanıyordum, benim açlıktan ölmek üzere olan Hesperine'im." "Ediyorsun. Birbirimize göz kulak oluyoruz."

Ona hiç böyle sarılmamıştı, sanki tür açıklama yapıyormuş gibi. Birbirlerine göz kulak olmaktan hiç söz etmemişti. Sözcükler, besleyen bir yiyecek gibi içinde bir şeyleri tatmin etti ve ancak tadına baktığında aç olduğunu fark etti. Böyle bir şey için zaman yoktu. daha önce.

"Lio, sana sormak istediğim önemli bir soru var ve konuyu saptırmamalısın. Dedğiniz gibi, birbirimize göz kulak oluyoruz."

Hızı ve zarafeti onu hâlâ şaşırtabiliyordu. Tek bir hareketle Cassia'yı kavradı ve onları . Cassia kendini üstünde, başı göğsünde ve elleri saçlarında buldu.

"Bunu duyuyor musun?" diye sordu.

Yüzünü ona doğru yaklaştırdı. Vücudu çok sıcaktı, göğüs kıllarının yanağına değen dokusu çok hoştu. Ve teninin altında güçlü bir kalp atışı duydu. "Kalbin."

"Bu senin kan pompalamam." Sesi giderek kısıldı. "Senin kanın kalbimin atmasını sağlıyor. Bunun sana bana istediğin soruyu sorma hakkı verdiğini musun?"

Cassia'nın nefesi kesildi. "Böyle mi hissediyorsun?" "Elbette."

Kadın yüzünü kaldırdı. Adam ona gülümsedi, bir elini başının arkasına dayamıştı, diğer eli de boynunda ve omzunda geziniyordu. Rahatlamanın resmiydi. Ve az önce onun güçlü kalp atışlarını kendisi de duymuştu. Dün gece kendini bileğine ve merhametine bırakan Hesperine'den farklı görünüyordu. Bunun onun kanı yüzünden olduğunu biliyordu.

Yine de dün geceki ziyafetten sonra bile Waystar'dan Selas'a bir başkası olmadan gidememişti.

"Lio, ben geldiğimde neden bu kadar hastaydın?"

İçini çekti ve başını geriye atarak tavana baktı. "Acıkmıştım."

"Hayır, nezle olduğunu . Neden yeterince içmiyorsun?"

"Rızkımın miktarı söz konusu değildir."

"Tabii ki burada ." Kıskançlığı ve hayal kırıklığı çirkin yüzünü gösterdi.

"Lio, sana bunu en uygun şekilde sormaya çalışıyorum.

mümkün olan en diplomatik yol ve siz bunu hiç

kolaylaştırmıyorsunuz." "Bununla ne demek istiyor olabilirsin?"

"Size sormamaya kararlı olduğum bazı sorular var, çünkü bu adil olmaz. Ama sanırım yapmak zorundayım. Sana kim bakıyor?

Ayrıldığımızdan beri seni bu kadar başarısızlığa uğratan neydi?"

Onun bakışlarıyla tekrar karşılaştı. Ağzının kenarları seğirdi. "Ona fazla yüklenme. İyi niyetli ama geyikler pek zeki değil."

Cassia tuttuğunu bilmediği bir nefes verdi. "İçkiyi *geyiklerden* başka bir şeyden mi aldın? Bunca zamandır?"

"Evet. Kraliçelerin sürüleri arasındaki yerimi iyice eskittim."

Cassia'nın ağzı açık kaldı. "Ama bunu burada, Orthros'ta yapmaman gerekiyordu! Zirve sırasında hayvanlarla idare etmenin sana ne kadar zarar verdiğini gördüm."

"Ve o zaman da tedaviyi siz sağladınız."

"Bu sefer yarım yıl beklemek zorunda kaldın. Hasta olmana şaşmamalı."

Kaşları birbirine çatıldı. "Cassia, yine ağlayacak mısın... yoksa gülümseyecek misin?"

Yüzünü bir kez daha onun göğsüne sakladı, böylece onun da ne yaptığını görmeyecekti. Kalp atışları yine yanağının altında atıyordu. Kalbinde onun kanı vardı. Başka kimsenin değil. Bu kadar sevinmemeliydi. "Neden kendine daha iyi bakmadın?"

"Başka kimseyi istemedim."

Cassia orada yattı ve ona sarıldı, tıpkı bu kelimeleri tuttuğu gibi. *Başka kimseyi istemedim*. Gözyaşlarını tutmak için uzun, sabit nefesler aldı ve onun harika kokusunu içine çekti. Birlikte olduklarında zırlı giymiyordu. Bu sözlerin onun üzerindeki etkisini hafifletecek hiçbir şey yoktu.

"Ve ne istediğimi bildiğim zaman," diye ekledi Lio neşeyle, "yumuşak huyluluğumun sizi inandırabileceğinden daha inatçıyım."

Artık gülümsemesini yüzünden uzak tutamıyordu ve onun çarpan kalbine aptalca sırıttı. "Sana söyledim, sen bir kadın olmak için fazla tutkulusun. diplomat."

"Ama umarım bu beni başka görevler için oldukça uygun kılar."

Adamın göğsüne yavaşça, ağzı açık bir öpücük kondurma isteğini bastırdı kalbinin üstünde. "Diğer kapasiteleriniz..." Ama tadı . "...Onlarda ne kadar iyi performans gösterdiğine hep şaşırmışım..."

"Hanımefendinin güven oyu not edildi."

Güldü ve onu tekrar öptü, yukarı doğru ilerledi, teninin tadıyla kendince ziyafet çekti. Dudaklarına vardığında, adam onu bekliyordu ve dili ağzının içinde ılık ve pürüzsüz bir şekilde kaydı.

Nefes almak için durakladığında alnını onunkine dayadı. "Artık hiçbir şey istemeyeceksin. İhtiyacın olan her şeyi sana vereceğim."

"Cassia." Uzun, derin bir iç geçirdi. Derin bir rahatlama sesi.

"Şimdi bana dürüstçe söyleyin. Az önceki ziyafetimiz sizi peçe saatine kadar idare edecek mi?" "Sanırım öyle, ancak artık kendimi bir gecenin yeterli olduğu konusunda kandıramıyorum. "Ben... Ben ne kadar zaman sonra telafi edebileceğimizi bilmiyorum.

kayıp zaman."

"Bunu duyduğuma sevindim. Çünkü kaybettiğim zamanı telafi etmeye çok ihtiyacım var." "Cassia." Sesinde şimdi bir tereddüt vardı.

Kaşlarını çattı. "Evet?"

"Dün gece Flavian'la ilgili sözlerinizden kur yapmasının tek tarafı olduğu anlamını çıkarmakta haklı mıyım?"

Bu kez başını çok hızlı kaldırdı ve sanki havada . "Gerçekten de öyle olmama ihtimali olduğunu mu düşündün?"

"Gerçekten de geyik dışında birinden içmiş olabileceğimi düşündün."

"Hiçbir şeyi hafife almadım. Bu senin için yanlış olmazdı. Kıskanmamak için çok uğraştım."

"Bu senin için de yanlış olmazdı. Ben de hiçbir şeyi hafife almadım. Kıskançlık hissetmemek için çabalamaya gelince, tamamen başarısız oldum."

"Kıskanmak için hiçbir nedenin yok, hem de . Flavian'ın kur yapması tek taraflı bile değil, çünkü onun da bana karşı bir ilgisi yok. Onunla birlikte geçirdiğimiz zaman bir görev meselesiydi."

Lio kızın yüzünü tekrar kendi yüzüne çekti ve kızın üzerine öpücükler kondurdu. göz kapakları, burun ve yanaklar. "Hala seninle vakit geçirebildiği için onu kıskanıyorum."

"Sadece ata biniyorduk ve köpekler hakkında konuşuyorduk. Özel bir şey değil." Cassia Lio'ya sarıldı. "Seninle geçirdiğim zaman gibisi yok."

Elleri kızın belinde sıkılaştı. "Merhametli Tanrıça, Basir ve Kumeta Sonbahar Tebriği haberleriyle geri döndüklerinde..."

"Her şeyin politik olduğunu biliyor olmalıydınız."

"Usta Elçiler, dedikoduların en ince ayrıntısına kadar olayla ilgili kapsamlı bir açıklama getirdiler."

Cassia'nın kalbi sıkıştı. "Oh, Lio."

"Şövalye seni savunmak için orada değildi. Flavian seni ormana sürükledi. Yalnızdım. O kansız akbabanın seni zorlayıp zorlamadığını ya da-

"Onu ormana sürükledim, onunla *konuşmak* için. Sabina hakkında." "Sabina mı?" Lio kaşlarını çatı. "Hadria'dan mı?"

"Gerçekten de. Babaları bunu asla bilmeyecek ama Hadria çoktan Segetia'yı fethetti. Sabina üç yıl önce gözünü Flavian'a dikti ve o zamandan beri Tenebra'nın en ünlü etek avcısı avı bıraktı. Benimle sadece babasının ve kralın beklentilerini karşılamak için selamlama dansı yaptı. O gece, Sabina'nın kalbini nasıl kırdığını anlatmak için aptalı bir kenara çektim. Tenebran erkekleri kadınlar konusunda çok kör olabiliyor."

"Bu durumda, Sabina'nın hatırı için yaşamasına izin vereceğim." Cassia güldü. "Çok şiddetli dürtüler, Sör Diplomat."

Esprisi azaldı. "Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, diplomasiye olan bağlılığım sizi tehdit eden adamlarla sınırlıdır."

Onun alnını okşayarak gözlerindeki tekinsiz bakışı uzaklaştırmaya çalıştı. "Hangi adamlar? Burada kimseyi göremiyorum. Hesperine'imle birlikte kaçtım."

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

Son olarak, her Tenebra Kralı tahta çıktığında Zirve'yi yeniden toplayacak ve bu Yemini atanmış kişilerle birlikte yeniden teyit edecektir. Orthros Kraliçeleri'nin temsilcileri.

-Ekinoks Yemini OceanofPDF.com

HARBOR

"Yürüyebileceğini düşünüyor?" Lio gülümsemesiyle alay ederek sordu.

Cassia çenesini ellerinin üzerine koymuş, onun yanından ayrılmıyordu. "Dün gece Waystar'dan ayrıldığımızdan beri pek ayağa kalkmadım."

"Yolculuğun büyük bölümünü kamerasında geçiren leydimin sağlığı çok iyi durumda."

"Görüyorum ki Büyükelçi'nin sağlığı, kamerasında hiç vakit geçirmemesinin faydasını görmüş. Şimdi gerçekten ranzamdan ayrılmak zorunda mıyız?"

"İkinci ayda Selas'a varacağız. İner inmez bir karşılama töreni olacak. Karaya çıkma vakti gelene kadar burada kalabilirsin ama giyinmeyi düşünebilirsin." Bir elini kadının sırtında gezdirerek kalçasını okşadı.

"Resmi bir etkinliğe bu halimle katılmam kesinlikle uygun olmayabilir."

"Şu anki kıyafetlerinizi bu gece geç saatlerde yapılacak büyükelçi ziyafetine saklayın." Adam kızın burnunun ucunu ısırdı.

". Mezeler çok hoşuma gitti." "Mm. Ben de öyle, gülüm."

Cassia baladlardaki iri yarı kahramanların aşırı mükemmel kadınlarına taktıkları aşırı tatlı isimlerden hiç etkilenmemişti. Flavian'ın sürekli "" demesi her zaman kulaklarını tırmalamıştı. Ama Lio ona gülüm dediği anda yanaklarına sıcaklık yayıldı ve gülümsemekten kendini alamadı.

Lio, söylediği her şeyde olduğu gibi bu sözlerinde de ciddiydi. O gerçek bir kahramandı ve ondan bir şarkıdaki kusursuz bir hanımefendi olmasını beklemiyordu. Ona nasıl seslenebileceğini düşünmeliydi ki, bu onun hakkını verebilirdi.

"Eğer şimdi giyinmek için ilham geldiğini hissediyorsanız," diye davet etti, "ve güverteye çıkın, limana yanaşırken gerçekten muhteşem bir manzaranın tadını çıkarabilirsiniz. Ben

bunu kaçırmak istemeyeceğinizi düşünüyorum. İtiraf etmeliyim ki, size bunu göstermek için sabırsızlanıyordum."

"Bu durumda, ayakta duracak gücü memnuniyetle bulacağım." Ayağa kalktı ve ranzanın kenarında durdu. Lio'nun orada çıplak ve memnun bir şekilde yayılışını seyretti. "Özellikle de önümdeki manzaranın tadını daha sonra tekrar çıkarabileceğim için."

Adam onun dizini gıdıkladı. Kıkırdayarak elini uzaklaştırdı ve ulaşamayacağı bir yere çekildi. Ama adamın temizlik büyüğü her yerini gıdıkladı.

Lio ayaklarını ranzanın kenarına doğru salladı. Resmi cübbesinin kırışmış yığınları yerden kalktı ve makam madalyonu bahçe çantasından çözüldü. Büyükelçilik kıyafeti ellerinin arasına uçarken, Knight irkilerek uyandı ve başını patilerinden kaldırdı.

Lio kıkırdadı ve aceleyle giyinmeye başladı. "Özür dilerim. Varlığım dair tüm kanıtları toplayacağım ve leydinizin kamarasını boşaltacağım."

"Ve hanımefendi, hizmetçisinin yönlendirmesi olmadan doğru elbiseyi seçmeye çalışmalıdır."

"Bir öneride bulunabilir miyim?"

"Elbette. Bu etkinlik için neyi uygun görüyorsunuz Büyükelçi?" "Mor bir şeyiniz var mı?"

Bir kaşını kaldırdı. "Kraliyet rengi mi?" "Ve betony çiçeklerinin."

Gülümsedi. "Uzman tavsiyeniz için teşekkür ederim."

Saçları dağınık ama giyinik olan adam, kızın boynuna bir veda öpücüğü kondurdu. "Güvertede görüşürüz."

Kamarasına biraz çeki düzen verdikten sonra ranzasının altına uzandı ve giysi sandığını çıkardı. Görünüşünden emin olduktan sonra tekrar giyindi ve kamarasından çıktı. Perita'nın kendini çok daha iyi hissetmesi ve Callen'in da Lio'nun Cassia'ya yaptığı gibi onu kontrol etmekle meşgul olması ihtimaline karşı ona uğramamaya karar verdi.

Cassia güverteye çıktı, eldivenli bir eli Knight'ın sırtındaydı ve etrafına bakınarak Lio'yu arıyordu. Benedict ve Eudias çoktan nöbete başlamış olmalarına rağmen Lio görünürlerde yoktu. Bu anne tavuklar uyumak için aşağıya mı inmişlerdi, yoksa peçe saatleri boyunca güvertede devriye mi gezmişlerdi?

Sonra bir sonraki gemideki hareket gözüne ve Lio'nun güvertenin altından çıkıp dümenin yanında durarak Komnena'ya bir şeyler söylediğini gördü. Sonra Cassia'yla birlikte gemilerinin güvertesine çıktı.

Benedict irkildi, topuğunun üzerinde döndü ve eli genellikle kınının asılı olduğu kemerine gitti. Eudias sadece rahatsız görünüyordu. Lio iki elini de yatıştırıcı bir hareketle kaldırdı ve onlara zarif özürler yağdırdı.

Cassia, Knight'a dilini şaklattı. "*Haddan.*"

Kuyruğu hareketsiz kaldı ve hazırolda durdu. Diğerlerine katılmak için yürüdüler ve Cassia isteksizce kendini Lio'dan ziyade iki refakatçisine daha yakın bir yere konumlandırırdı.

"Leydi Cassia," diye selamladı Lio onu önce. "Umarım kendinizi daha iyi hissediyorsunuzdur." "Sizi temin ederim ki tamamen yenilenmiş durumdayım. Ranzamda geçirdiğim zaman üzerimde harikalar yarattı."

Lio'yla aralarında geçen üstü kapalı konuşmalar onu rahatlatıyor, Eudias ve Benedict'in masum tepkilerinde ise mizah buluyordu. Ama şimdi Lio'dan bu kadar uzakta durmak, geçen ay Waystar'dan ayrıldıklarında olduğu kadar zordu. Ona baktyüzünü boş tutmak ve ses tonunun fazla ısınmasını engellemek endişe verici derecede zordu.

Bundan daha iyisini yapmak zorundaydı. Onu hayatta tutan ve ihanette başarılı olmasını sağlayan beceriler şimdi onu hayal kırıklığına uğratmamalıydı. Küçük bir zevkin bıçaklarını köreltmesine izin vermemeliydi. Şey, kesinlikle az değildi. Ama öyle bile olsa.

Lio'nun ona söz verdiği manzarayı görmek için ufku taradı. Ama tek gördüğü denizdi. Her yönde, görülebilecek hiçbir şey yoktu ama Sonsuz okyanus, yukarıdaki siyah gökyüzü gibi siyahtı. Gecenin üzerinde yüzüyordu, su ve gökyüzü arasında sürükleniyordu ya da belki de üzerinde dalgalanan suyla birlikte gökyüzünde seyreliyordu.

Kendini kaybolmuş hissetmiyordu. Tüm hayatı boyunca gördüğü, nerede olursa olsun ona aynı şekilde bakan Tanrıça'nın Gözleri üzerindeyken değil. olduğu dünya. Tepesindeki yıldız kümesi bir haritadan daha iyiydi, çünkü her birinin ona rehberlik eden Hesperinlere tanıdık bir dost olduğunu biliyordu. gemiler.

"Yıldızlar için Tenebra'da kullandığımızdan farklı isimler mi kullanıyorsunuz Büyükelçi?" diye sordu.

"Bazılarının isimlerini Büyük Tenebra'da yanımızda taşıdık. Tapınak Çağı. Diğerleri de tıpkı bizim Orthros'a geldiğimizde gibi yeni isimler ve yeni hayatlar kazandı."

"Bana onlardan bahset," diye davet etti.

İleriye ve yukarıyı işaret etti. "Kuzeydeki olağanüstü parlaklıktaki yıldızı görüyor musun?"

"Bunu biliyorum. Boreian Yıldızı. Denizciler yönlerini bulmak için onu kullanırlar."

"Biz ona Doğruluk Yıldızı deriz ve tanıklık ederken onun üzerine yemin ederiz. Alatheia takımyıldızının gözüdür."

"Alatheia'nın tek gözü mü vardı?"

"Evet." Eudias da gözlerini kuzeye dikti. "Anthros Tarikatı'nın engizisyoncuları, geri adım atmayı reddedince diğerini ortadan kaldırdı. Akron Sunağı'nda yaktıkları ilk Hespera büyücüsüydü."

Lio büyücüyle yüzleşmek için döndü. "Bu konuyu burada, onun yıldızının altında tartışmak ikimiz için ne kadar rahatsız edici olsa da, az önce söylediklerinize saygı duyduğumu belirtmek isterim. Onun geçmişiyle ilgili gerçekleri aktardınız, ne eksik ne fazla. Onun hakkındaki görüşlerimiz ne kadar farklı olursa olsun, başlamamız gereken yer geçmişin gerçekleriyle yüzleşmektir."

"Bizim de bir tür Doğruluk Yıldızımız var." Eudias Benedict'in tılsımını işaret etti.

Benedict elindeki tılsımı tarttı ve Lio'ya baktı. "Tanrıların en dürüstü olan Yedinci Scion Andragathos'un üzerine yemin ederiz ki, gerçek doğaları hakkında yalan söyleyen ya da başkalarını kandıran herkesi yok edebilir."

Cassia hızla başka bir yöne döndü. "Gökyüzünün o kısmında hangi takımyıldızlar var?"

Lio, Benedict'in bakışlarını geldi ve ufuktaki başka bir oluşumu işaret etti. "Bu yıldız kümesi sana tanıdık geliyor mu?"

"Hayır," diye cevap verdi. "Bildiğim kadarıyla Tenebralıların buna verdikleri bir isim yok." "Bu takımyıldızı bizim için Sadık Yolcu olarak bilinir. Temsil eder

Kraliçe Soteira'nın son kocası, ölümlü hayatında sevdiği adam. İmparatorluğun dört bir yanını onun yanında dolaştı, ona ihtiyacı olan herkese şifa sanatını götürürken koruması olarak görev yaptı. Onun için canını verdi savunma."

"Kaybı için çok üzgünüm. Onu böyle güzel bir şekilde hatırlamasına çok sevindim."

"Kraliçelerinizden biri evli miydi?" Benedict cüret etti.

"Evet," diye yanıtladı Lio.

Benedict boğazını temizledi. "O zaman belki de onun hakkındaki talihsiz dedikoduları bir kenara bırakmalıyız."

"Ne dedikodusu bu, Sör Benedict?" Lio sordu.

"Onun, yani... ikisinin..."

"Bence," dedi Cassia dikkatle, "Kraliçe için hepimiz sevinmeliyiz. Soteira böylesine trajik bir geçmişin üstesinden gelmiş ve iyi bir talih bulmuştur.

şu anki partneri. Kraliçe Alea ile birlikte çok mutlu oldukları söyleniyor."

"Orthros'un en mutlusu," diye yanıtladı Lio. "Bizim topraklarımız güçlü bir kraliyet soyunun güvencesi. Kraliçelerimizin sekiz çocuğu var ve bunların çoğu halihazırda kendi soylarını kurmuş durumda. torunları."

Benedict tılsımını yutmuş gibi . Cassia içini çekti. "Şuraya bak." Lio başıyla yukarıyı işaret etti. "Şu sekiz şeyi görüyor musun? Yıldızlar mı? En parlak olanı havaya kalkmış bir eli, onun altındaki sıradakiler ise Prismos'un cübbesini işaret ediyor olabilir."

Cassia başını geriye doğru eğdi. "Örüntüyü görüyorum."

"Bu Anastasios, Hagia Boreia'nın Prismos'u, Büyük Kuzey Tapınağı. O, Tanrıça'nın bizi yarattığı Ayini gerçekleştirdiklerinde büyüleriyle türümüzü mümkün kılan ilk sekiz Hesperin'den biriydi."

Benedict takımyıldızdan Eudias'a baktı. "Belki de bizi bu tarih konusunda daha iyi bilgilendirebilirsiniz."

"Aslında hayır," diye yanıtladı Eudias. "Büyükelçi'nin gerçekleri sunuş şeklini yanlış bulmuyorum. Hespera'nın Büyük Tapınaklarının en güçlü sekiz büyücüsünün ölümsüzlüğün sırrını keşfettiği tüm Tarikatlar arasında bilinir. Anthrian ve Hesperine arasındaki tek fark Hesaplar, bu ayinin kutsal olmayan bir ayin mi yoksa kutsal bir ayin mi olduğu yönünde olacaktır."

"Ben doğal olarak önyargılıyım," dedi Lio. "Sekiz Ritüel ilk kanının yeni buldukları gücü aktarmak için kanlarını başkalarına verebileceklerini keşfeden Anastasios'tu. O bir şifacıydı ve kanını başkalarına tek bir hastasını bile kaybetmedi. Kendi büyücülerinden biri onun gözetiminde ölmek üzereyken, çaresizlik içinde onu kurtarmak için kendi kanını döktü. O büyücü, o zamandan beri her Hesperine'in yaptığı gibi, Hediye'yi alan ilk büyücüydü. Onun

Adı Apollon ve ben onun oğluyum. Anastasios benim atamdı ve onun takımyıldızı benim soyumun işaretidir."

Bu açıklama Benedict'i susturdu ve Eudias'ın gözlerini kocaman açtı. Cassia ürperdi, sanki Lio'nun sözleri onun damarlarında taşıdığı tüm gücü etrafında canlandırmıştı. Adamın kanındaki kadim büyü hakkında bir fikri vardı ama soyunun geçmişini bilmiyordu.

"O halde siz Büyük Tapınak'ın yaşayan mirasısınız," dedi. "Gerçekten o çağın geçtiğini söyleyebilir miyiz?"

"Umarım Orthros sizi bunun hiç bitmediğine ikna eder. Selas'ta tapınağımız yok, çünkü kurucularımız şehrin ilk taşını koyduklarında, inşa ettiğimiz her şeyin Hespera'nın Mabedi olacağını ilan ettiler."

Cassia'nın ayak bileklerini yeni bir soğuk sardı. Soğuk, suyun üzerinde gezinen ve teknelerin etrafını saran bir sise dönüştü, güverteden yukarı kayarak hepsini yumuşak ve ıslak bir şekilde sardı.

Kısa süre sonra sis, başlarının çok üzerinde yükselen ve çevredeki okyanusu görmelerini engelleyen yoğun bir sise dönüştü. Ay ışığı ardına gelen sis dalgaları havada garip şekillere hayat veriyor, sonra da tekrar karanlığa gömülüyordu.

Cassia ıslak havayı içine çekti ve göğsü beklentiyle doldu. Sis içinde rahatlık ve vaat hissediyordu ve bunun bir büyü olduğunu biliyordu. Kış rüzgârı hızlandı, yelkenleri üzerlerinde şaklattı, Cassia'nın saçlarını ve pelerinini kuzeye, Selas'a doğru çekti.

Sonra rüzgâr Cassia'nın giysilerinin her katmanını delip geçen buz gibi bir boraya dönüştü. Nefes nefese kaldı, pelerinine ve Knight'a daha da yaklaştı. Dışlerinin takırdamaya başlaması için uzun boylu, sıcak bir bedenin yaklaşması ve iki tanıdık elin sisin içinden çıkıp Omuzlarına bir pelerin daha örttü. Lio kapüşonu yüzüne çekti ve yanağında ipeğin fırçasını hissetti.

"Bu kumaşın sizi ısıtmak için çok hafif olduğunu düşünebilirsiniz," dedi, "ama ipek lifler büyüye elverişlidir. İpliklere sizi her türlü soğuktan koruyacak bir büyü dokunmuştur. Lütfen bu pelerinleri, eldivenleri ve ayakkabıları halkımın hediyeleri olarak kabul edin. Onlar olmadan Orthros'ta uzun süre kalamazsınız. Dışarıda olduğunuz her an, sağlığınız için bunları giymelisiniz."

Lio konuşmasını bitirdiğinde Cassia kendini bir yığın kürk battaniyenin altında uzanmış, bir kadeh baharatlı şarap içiyormuş gibi sıcak hissetti. Neredeyse Lio'nun onu öptüğü zamanki kadar sıcaktı.

Yumuşak giysinin içine gömüldü. Lio en narin eldivenleri ellerine geçirdi ve parmaklarını kendi eldivenlerinin arasında ısıttı. Sonra bir an için ayaklarının diz çöktü ve ancak bir Hesperine'in başarabileceği bir hızla Tenebran kışlık botlarını ipek ayakkabılarla öyle ustaca değiştirdi ki, kız ayaklarındaki soğuğu neredeyse hiç hissetmedi.

Başka kimseyi ama hareket ettiklerini duyuyordu. kumaş hışırtısı. Perita ve Callen'ın sesleri diğerlerine katıldı. Kimse Hesperinlerden gelen büyülü hediyeleri kabul etmemeleri gerektiğini söylemedi bile.

Rüzgâr yeniden şiddetlendi ama bu sefer ısırın soğuk Cassia'nın kapüşonunun içine ya da eteğinin altına ulaşmadı. Etrafını sis kapladı ve sonra kayboldu.

Bir hayret çığlığı attı. Nefesler tutuldu ve her gemiden su boyunca huşu mırıltıları yankılandı.

Önlerinde bir yıldız gökyüzünden inerek suyun üzerinde . Işınları denizin üzerinde ışık dikenleri gibi uzanıyordu.

"Waystar'daki fenerden bile daha güzel," diye haykırdı Cassia. "Nedir bu?"

"Tüm Hesperine yolcularına kıyıya kadar rehberlik eden Liman

Feneri." "Selas'ta bir deniz feneri mi?"

" "

Gözlerini ışıktan alamıyordu. Ona doğru mu yelken açtıklarından, yoksa onun mu onları ileriye çektiğinden emin değildi. O izlerken, karlı bir sahil şeridi parıltısında görünür hale geldi. Sonra Liman Işığının altındaki şekiller - yapılar. Selas'ın çatıları. Başkente ilk bakışı.

"Neredeyse eve geldik," dedi Lio.

Uzaktaki görüntü yaklaştı ve Cassia'ya ayrıntıları gösterdi. Selas, derin bir körfezin tüm kenarını çevreleyen, sanki okyanusun fincanından yudumlanmış gibi duran uzun, soluk bir şehirdi. Başkent ışıktan yapılmış bir gölge gibi parıltısını gece gökyüzüne yayıyordu ve Cassia bunların hepsinin Liman Işığ'ından gelmediğini fark etti. Her yerde rengârenk pencereler vardı, gökyüzündeki her yıldız için bir tane, öyle görünüyordu.

Lio kolunu uzatarak körfezi işaret etti. "Burası Liman, halkımızın Orthros'ta ilk karaya çıktığı yer."

Gemiler körfezin iki kolu arasından geçerken, sayısız başka gemi de onlara limana kadar eşlik etmek üzere yanaştı. Suyun tüm yüzeyi parıltıyor, yıldızları, şehri ve vitrayları yansıtıyordu. tekneleri süsleyen her renkten fenerler. Cassia festival ışıkları içinde yüzdüğünü, körfezin ortasına yansıyan Liman Işığ'ının parıltısına dalmaya hazırlandığını hissetti.

Lio daha yakın durdu. "Bu yolculuk, her yeni gelen için bir geçiş töreni Hesperine, Tanrıça'nın her yeni varisinin hakkıdır. Her birimiz bu kıyılara indiğimizde Sığınak'ı buluruz."

Yarım düzine yüksek siluet Liman Işığ'ının yansımasını çevreliyordu. Gemiler büyük şekillerin arasından geçti ve Cassia onların

gerçek heykeller. Hayattan daha büyük olan altı beyaz mermer Hesperin, körfezdeki kaideler üzerinde duruyor ve suyun üzerinde geziniyor gibi görünüyordu.

Hepsi hareket halinde gibiydi, saçları Cassia'nın saçlarını karıştıran rüzgârla yüzlerine dökülmüş, ayakları Orthros'a ilk kez ayak basmaya hazırlanmış gibi havaya kalkmıştı. Cüppelerindeki her deliği ve yırtığı görebiliyordu.

Bakışları kıyıya ve geleceğe çevrilmişti. O sırada

Gemiler aralarında seyrederken, Lio yukarıya doğru işaret etti ve sırayla her birinin adını söyledi. "Yaşlı İlk Kan Timarete, Hagia'nın Prisma'sı olan Daedala Tarafından Yetiştirildi

Zephyra. Kendisi en büyük ressamımızdır. Büyük kızı Laskara ise eserlerini gördüğünüz heykeltıraştır.

"Yaşlı İlk Kan Kitharos, Hagia Zephyra'nın Prismos'u Thelxinos tarafından bahşedildi. O bizim en büyük müzisyenimizdir, şarkılarımızı ve tarihimizi canlı tutar."

Hagia Zephyra'nın iki birinci kanı yan yana duruyordu; Kitharos sırtında liriyle, Timarete ise kolunun altında bir demet firçayla. Ressamın göğsündeki kuşağın cepleri şişeler, kaplar ve tozlarla doluydu.

"Yaşlı Birinci Kan Hypatia, Hagia Anatela'nın Prisma'sı Ourania tarafından bahşedildi. Saatimizi ve takvimimizi tasarlayan en büyük astronomumuzdur."

Hypatia, omuzlarında tomarlarla dolu ağır bir çanta vakur bir kadındı. Elinde bir usturlapla yolu gösteriyordu.

"Elder Firstblood Argyros." Lio'nun sesi gururla doluydu. "Hagia Anatela'nın Prismos'u olan Eidon tarafından bahşedildi. O bizim en büyük diplomatımız, benim amcam ve akıl hocam. Yanında da Yaşlı Grace Hippolyta duruyor, Orthros'un Koruyucusu, Son Savaş'ın en karanlık saatlerinde onun tarafından bahşedildi.

Onun yanında zaferle Orthros'a geçti."

Argyros'un saçları omuzlarına kadar dökülmüş olsa da, yüzü her zamanki gibi yaşlı görünüyordu. Orthros'a hiçbir şey taşımadan gelmişti ama gözleri yeni topraklara öylesine canlı bir ifadeyle bakıyordu ki, taşıdığı yük bilgeliğiymiş sanki. Hippolyta'nın elini sıkıca tuttu. Sıradan bir kadın tuniği giymişti, uçlarını kemerine sokup kısaltarak tunik haline getirmişti. Ayakkabı olarak sadece bacaklarına bağlanmış paçavralar vardı. Ayaklarını dikerek ayakta duruyordu.

"Ve işte babamı görüyorsunuz," dedi Lio sonunda, altıncı anıta sevgi dolu bir bakış . "Tarihini anlattığım Yaşlı İlkkan Apollon

Sen. O, bu şehri planlayan ve birçok anıtını inşa eden en büyük mimarımızdır."

Cassia kıvrık bir baş, sakal ve geniş omuzlar gördü. Apollon tapınak çüppesini bir çift braccæ'den başka bir şey giymeden açmış, güçlü ve kaslı vücudunu ortaya çıkarmıştı. Sanki sanat değil de savaş yapmaya hazırmış gibi bir elinde bir duvarcı tokmağı, diğerinde bir keski sallıyordu. Gözlerinde tanıdığı bir gayret ifadesi vardı.

"Gördüğünüz gibi," diye ekledi Lio, "pek çok açıdan babama benzemiyorum."

" fikirde değilim," diye hatırlattı Cassia ona.

Gemiler onları ilk kanlıların arasından çıkardı ve Cassia Apollon'un kimin arkasını gördü. Önde biri bembeyaz mermerden, diğeri simsiyah iki heykel daha duruyordu. İki kadın yalınayak durmuş, birbirlerini tutuyorlardı.

Gemiler önlerinden çekilirken, Lio tekrar konuştu. "Ritüel Birinci Kan Alea, bir zamanlar Hagia Boreia'nın Prisma'sı. Ritüel Grace Soteira, İmparatorluğun büyük şifacısı. Şimdi Kraliçelerimiz."

Hesperinlerin kurtarıcı karanlığı Soteira, tökezleyenleri yakalamak için arkasından bir elini uzattı. Alea, onların ışığı, ileriye işaret ederek yolu gösterdi.

"Hespera sizi bekliyor," dedi Lio.

Deniz feneri yoktu. Liman Işığı, Tanrıça'nın havaya kaldırdığı ellerinin arasında süzülüyordu. Hespera'nın heykeli siyah bir taştan yapılmıştı. Beyaz parlak beneklerle beneklenmiş taş. Üzerinde uzun saçlarından başka bir şey yoktu; saçları vücudunu sarıyor, gizliyor ve belirginleştiriyordu. Biri kan kırmızısı, diğeri solgun gözleriyle gelen gemilere bakıyordu. Cassia onun gülümsemesinde, gelip kendileri için hazırladığı şeyi görmeleri, onunla son kahkahalarını paylaşmaları, başlarını uzatıp sonunda dinlenmeleri için bir davet gördü.

Gemiler Tanrıça'nın ayaklarının dibine yanaşırken, Lio Cassia'ya gülümsedi. "Orthros'a hoş geldiniz."

HESPERA'NIN DAVETİ

Cassia'yla birlikte Union LIMANI'NA DOĞRU YELKEN AÇAN Lio, ilk kez evine hissetti. Cassia'nın şaşkınlığı onun için körfezdeki tüm ışıklardan daha güzeldi. Geceler boyu onu böyle şaşırtacak ve onun mutluluğunu paylaşacaktı.

Bu gecenin ilerleyen saatlerinde onu elçilikten kaçırabilir ve maiyeti olmadan ona Orthros'u göstermeye başlayabilirdi. Şimdilik ona iskelede kendi yanında eşlik etti, ancak koluna giren kişinin Sör Benedict olmasına izin vermek zorunda kaldı.

"Kurucular buraya ilk olarak büyülu yollarla geldi," dedi Lio. "Şimdi Liman, her yıl güneydeki evimiz Orthros Notou'ya gidip gelirken gemilerimizin kalkıp yanaştığı yerdir."

Lio Cassia'ya gülümsememek için kendini zor tuttu. Her rıhtıma yanaşan gemiler, elçiliği kıyıya taşıyan meşgul Hesperinler ve en çok da Tanrıça'nın kendisi onu büyülüyor gibiydi.

Lio, Cassia ve beraberindekileri Hespera'nın heykelinin dibindeki orta rıhtım boyunca yönlendirdi. "Lütfen benimle merdivenlerden yukarı çıkın ve rıhtım boyunca uzanan caddeye gelin. Burada ölümlülerin konforu için özel olarak tasarlanmış konuk evleri var. Ziyaretçilerimizi düşünen geomagilerimiz şehirdeki tüm binaların içini insanlar için güvenli olacak kadar sıcak tutuyor."

Cassia yolun aşağısındaki ve yukarısındaki tekkelere ve kahvehanelere baktı. Bakışları süslemelerinde, sivri kemerlerinde ve kulelerinde gezindi. "Demir ve granit, mermer ve cam. Bu eserlerde halkınızın gücünü ve inceliğini görebiliyorum. Konuklarınızı sanatın içinde ağırlıyorsunuz."

"Zanaatkârlarımız nazik övgüleriniz için minnettar."

"Bunların hepsini babanız mı inşa etti Sayın Büyükelçi?"

"O ya da onun öğrettikleri. Öğrencileri onun tarzını detaylandırdı ve şehrin her yerinde kendi yeniliklerine katkıda bulundu. Ancak siz benim soyumun kamu eserlerinden birinde kalacaksınız. Burası Gül Evi."

Ferforje kapılar onları karşılamak için açıldı. Lio'nun onları parlak ışıklı giriş holünün sıcaklığına doğru acele etmeleri için cesaretlendirmesine gerek kalmadı.

"İçiniz rahat olsun," dedi Lio, "grubunuzdaki diğer lordlar ve büyücüler hemen yandaki Yeni Konuk Evi'nde, şu yan kapıdan gördüğünüz galeriden ulaşılabilen dört yüz yıllık yapıda kalıyor olacaklar. için Ancak kralın kendi temsilcisi olarak, daha geçen yıl tamamladığımız Rose House'daki en yeni lojmanlarımızı sunuyoruz. Elçiliğin geri kalanı birazdan ana salondaki karşılama töreni için bize katılacak."

Lio'nun annesi bir sonraki Tenebralı grupla birlikte onların arkasından içeri girdi. Özgür lordlar kendi aralarında konuşarak içeri doluştular. İnisiyelerinden bazıları

Herkesin almak için öne çıktılar, meraklı ve kendilerine verilen görevleri yerine getirmeye hevesliydi. Sör Benedict ve Callen

Cassia'nın etrafını sardılar ve Lio genç bir kadına izin vermeyi akıllıca buldu. Hesperine onu serbest bıraktı. İnisiye Knight'a geniş bir alan bıraktı, ama o itaatkâr bir şekilde hazır olda durdu ve hiçbir saldırgan harekette bulunmadı.

Perita Cassia'nın dirseğindeki yerini aldı ve onunla ilgilendi. "Ah, leydim, giyinmenize yardım edemeyince çok endişelendim ama..."

"Uzman yardımınız olmadan çok zorlandım ama her şeyi bana gösterdiğiniz gibi yapmaya çalıştım."

"Bu renk herkesin senin kim olduğunu hatırlamasını sağlayacak," diye onayladı Perita. "Ben bile daha iyisini seçemezdim."

"Bu gerçekten de büyük bir iltifat, dostum."

Cassia, soluk mor vurgular ve yaprak yeşili, işlemeli bir kemer ile kraliyet mor kadifesinden özenli bir elbise seçmişti. Lio, Zoe'ye kahramanının Orthros'a en sevdiği çiçeğin renginde güzel bir elbiseyle geldiğini söyleyebilirdi. Daha sonra Cassia'ya, onun bu anki çarpıcı görüntüsünün kendisi için ne kadar önemli olduğunu söyleyebilirdi.

Giriş holü dolmaya başlamıştı. Lio sesini yükseltti ve Tenebrans, Hesperine hitap şekilleri hakkında kısa bir ön bilgi verdi. nezaketin güven verici desteğine ihtiyacı olurdu.

Cassia' grubunun, arkasından gelen diğer Tenebralılara yol açmak için ileri gitme zamanı gelmişti. Şimdi Lio'nun onu Chrysanthos'tan önce ana salona sokup yaşlı adamla karşılaşmasını sağlama fırsatıydı tamamen kendisine ait olacak ilk kanlar.

Lio inisiyelere başıyla işaret etti. İç kapıları dokunmadan açıldılar. İçecek kokuları ve kadim auraların gücü dışarı yayıldı.

Cassia içeride kendisini kimin beklediğini gördüğünde, Lio onun kendini hazırladığını hissetti. Yaşlı birinci kanlara baktı, aurası heykellerinin ayaklarının dibinde yaşadığı aynı merakla doluydu. Sonra bakışlarını indirdi, sanki onlara çok uzun süre bakmaya dayanamıyormuş gibi.

Kalabalık odaya girdiklerinde Lio, "Bize katılın ve rahatınıza bakın," dedi. "Orthros'un kurucuları sizinle tanışmaktan mutluluk duyuyor. Onlar ve her ailenin birinci kanları bu gece size hoş geldiniz demek için buradalar."

"Onların yanında durmak için kendimi çok küçük hissediyorum, Büyükelçi."

"Her genç Hesperine de öyle. En son onların önünde bir konuşma yaptığımda beni görmeliydiniz."

"Seni tanıyorlar ve seviyorlar," diye itiraz etti, "kendilerinden biri."

Lio başını ve sesini alçalttı. "Yine de bayıldım."

Cassia kahkahalara boğuldu. O sırada kalbi artık çarpmıyordu ve Lio'nun ailesine ulaşmışlardı.

Lio aptal gibi sırtıtmamak ya da gururunun Kan Birliği'ni patlatmasına izin vermemek için mücadele etti. "Baba, Leydi Cassia Basilis'i takdim etmeme izin ver, kraliyet

Tenebra temsilcisi. Leydi Cassia, babam, Yaşlı İlk Kan Apollon, Kraliçelerin Usta İnşaatçısı."

Cassia babasına derin bir reverans yaptı. Doğrulurken gözlerini onunkilere dikti. Lio onun kalbinin yeniden çarpmaya başladığını ve nefesinin endişeyle hızlandığını duyunca dehşete kapıldı. Knight onun yanında gerildi. Altın rengi resmi cübbesinin içinde baba, heykelinden oldukça farklı görünüyordu ama varlığının da aynı derecede korkutucu olabileceğine şüphe yoktu.

Baba'nın nazik gücü Kan Birliği'ni doldurdu, o kadar güçlüydü ki bir ölümlü bile onu çevrelediğini hissedebilirdi. Cassia'nın içindeki titreme hafifledi ve büyük, umut dolu gözlerle babasına baktı. Lio, Zoe'nin yeni babasıyla ilk tanıştığında ona çevirdiği gözlerin aynısı olduğunu fark etti. Knight'ın kuyruğu tereddütlü bir şekilde sallandı.

Lio'nun babası Cassia'nın başının üzerinden ona göz kırptı. "Ne şanslıyım ki Anastasios bana önce yetenek verdi, böylece seninle tanışmak için ilk sırada yer alabildim. Bize sağ salim geldiğiniz için çok mutluyuz."

"Beni onurlandırdınız, Elder Firstblood. Sizinle tanışmak bir ayrıcalık. Oğlunuz sizden büyük bir sevgi ve gururla bahsetti."

"Özellikle geçen kış Tenebra'da ve son olarak da geçişte yaşananlardan sonra onunla gurur duyuyoruz."

Lio ellerini arkasına koydu. "Teşekkür ederim, baba."

Lio'nun savaştaki rolünü zaten biliyor muydu? Elbette biliyordu. Deniz, Grace Birliği ve ebeveyn konferansları için bir engel değildi.

Babam düşmanın ölümünü zafer olarak görürdü. Bu yüzden mi gururluydu? Lio'nun kalp avcılarını bu şekilde yendiğine mi inanıyordu?

Lio annesine döndü. "Annemle zaten tanışmıştınız, Kraliçe'nin Mabeyincisi Yaşlı Grace Komnena."

Annesi onlarla birkaç sakın söz alışverişinde bulundu ve Cassia'nın gerginliği biraz daha azaldı. Lio, Cassia'yı ileriye doğru götürmek üzereydi ki rahatsız edici bir aura yaklaştı, sonra da ebeveynlerinin önünde onlara katıldı.

Chrysanthos sıraya girmişti. Eudias'ı bir hamleyle yolundan çekti. alaycı bir bakış attı ve Sör Benedict ile Cassia'nın yanına geldi. Kadi hemen arkasındaydı ve büyücü bir şey yapmaya kalkıştığı anda tepki vermeye hazır görünüyordu. Sessiz bir olumsuzlukla cevap veren Lio'nun babasıyla aurik bir bakış alışverişinde bulundu.

Kadi kaşlarını çatı. "Kral Lucis'in gizemli elçisi tanışmak için can atıyor, Apollon Amca."

Chrysanthos gözlerine ulaşmayan aristokrat birini takındı. "Bu olayın sorumluluğunun tamamen kızına yüklenmesine izin verirsem kendimi Basileus'a karşı görevimde gevşek saymış olurum."

Lio'nun babası hiçbir şey söylemedi. Sadece Chrysanthos'a baktı. Babanın aurası, baş belası küçük bir kuşa dişlerini geçirmeye hazır bir yırtıcı hayvan gibi kıpırdandı ve gerildi.

Lio'nun annesi kolunu babasınıninkine daha sıkı sardı ve Kan Birliği onun sakinliğiyle doldu. "Majesteleri, bu Solorum'dan Saygıdeğer Üstat Adelphos, size bahsettiğim büyücü."

Dexion'un gülümsemesi sertleşti. "Tanıştırılmayı talep etmeme gerek yok. Orthros Aslanı'nı nasıl yanlış tanıyabilirim? Sen Apollon'dan başkası değilsin, Blood Errant'ın atası."

Lio diplomatik müdahaleye hazırlandı. Cassia da onunla birlikte gerilmiş, babası ile büyücü arasındaki konuşmaları izliyordu.

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm," dedi Baba, "ama Anthros büyücüleri arasında dolaşan hikâyeler belki de abartılıdır. Blood Errant'ın atası yoktu."

"Blood Errant'ın yaptıkları tüm Tenebra ve Cordium'da, hatta benim gibi Solorum'dan gelen bir yönetici tarafından bile biliniyor. Diğer üç üye sizin iki Ritüel oğlunuz ve yeğeninizdi, değil mi?"

"Her yönden eşit ve silah arkadaşıydık."

"Silahlar, evet. Aslında, siz dördünüz savaşta silah taşınmasıyla bilinen tek Hesperines errant'sınız." Chrysanthos etrafına bakındı. "Efsanelere göre Anthros'un savaş arabasını gökten düşürebilen ünlü taşçı tokmağınız, Güneşin Çekici nerede?"

"Komnena'nın ve benim Orthros'a dönüş yolculuğumuzda buna ayıracak boş bir elim yoktu."

Chrysanthos gülümsemesini Lio'nun annesine çevirdi. "Ne güzel bir sürpriz. Güçlü Apollon'un sonunda sakinleştiğini mi anlamalıyım?"

Lio, Chrysanthos'un bolca gülümsemesinden çoktan bıkmıştı. Eğer Anne'ye bir an öyle bakarsa, Lio Dexion'un yüz ifadesini değiştirmek için wraithlerinden bazılarını çağıracaktı.

Annem, "Yerinizde olsam Apollon'un sakinleştiği sonucuna varmazdım," diye cevap verdi.

Chrysanthos, "Gözlerimin kanıtı açık," diye karşı çıktı. "Apollon'un neredeyse doksan yıldır yurtdışında görülmemesinin nedeni böyle güzel bir hanımefendi olmalı... yoksa yokluğunu daha az mutlu bir olaya mı bağlamalıyım? Elder Firstblood Apollon, Prometheus için size en içten taziyelerimi sunmama izin verin. Ritüel oğlunuzun bir Hesperine errantı olarak şanlı kariyerinin bu şekilde sona ermesi ne kadar utanç verici. Akron Sunağı'ndaki günü Anthros'un büyücüsü olduğum dönemden önceydi elbette ama sizin için ne kadar acı verici olduğunu biliyorum."

ne cüret! Lio'nun dişleri kınından çıktı. Ama büyücünün ailesinin yaralarına tuz basmasını engellemek için hiçbir şey yapamayacağını biliyordu. Diplomasi elini kolunu bağlıyordu. Büyücünün Dexion olduğunu bilmemeleri gerekiyordu.

Chrysanthos sahte adının, yerinden edilmiş gücünün ve sözde taziyelerinin arkasına güvenle saklanabilirdi. Şimdilik.

Babamın aurasında bir yanıt gümbürdedi, ancak o konuşmadan, Annem eliyle bir kez daha koluna bastırdı.

Lio'nun annesi Chrysanthos'a gülümsedi ve dişlerini gizlemek için hiçbir çaba göstermedi. "Majestelerinin Tenebra'daki işinin bittiğini düşünmesinin nedeni benim. Şöhretimin benden önce gelmemesi beni hayal kırıklığına uğrattı. Aithourian Çemberi'nin bir üyesini, onurlu efendinin kesik başını Apollon'a teslim edebilmek için evine çeken kadını duymadın mı?"

Cassia küçük bir ırkildi ve hayranlık aurasını renklendirdi. Lio öfkeli sırıtişını gizlemek için eline öksürürken, Kan Birliği Kadi'nin vahşi zevkiyle parıldıyordu. Baba büyücüye memnuniyetle gülümsedi.

Chrysanthos'un saray maskesi kaybolmuş, altındaki düşmanlık açığa çıkmıştı. "Bu hikâyeyi duymamıştım. Ne kadar aydınlatıcı. Bana Hesperin-insan ilişkileri konusunda bir ders verdiğiniz için size teşekkür etmeliyim. Oğlunuza ne tür eğitim verdiğinizizi anlamaya başladım. Büyükelçi. Apollon'un varisi için ne ilginç bir kariyer seçimi."

"Diplomasi çok ilginç," dedi Lio. "Aslında büyüleyici. Ekinoks Zirvesi benim için ufuk açıcı bir deneyim oldu."

"Ah, evet. Birkaç konuşma yaptınız, değil mi, ve bazı büyü ışıkları yarattınız." Chrysanthos, Eudias'a dönebilecek bir ifadeyle Lio'ya bir aşağı bir yukarı baktı.

Dexion'un Lio'da gördüğü tek şey, geniş bir kelime dağarcığı ve ipek ayakkabıları olan taze yüzlü bir ışık büyücüsüydü. Lio neredeyse gülümsüyordu. Yani Aithourian Çemberi, Lio'nun ışık büyüsünün elçiliğin Dalos'a karşı yaptığı ölümcül kan büyüsünü körüklediği bağlantısını kurmamıştı. Lio'nun büyücülüğünün sırrı daha da güvenliydi, öyle görünüyordu.

"Diken çalılıktan oldukça uzağa düştü, değil mi Büyükelçi?" Chrysanthos onunla alay etti.

Lio'nun eli kolu diplomasi ile bağlı değildi. Diplomasi onun tercih ettiği silahtı. Chrysanthos'un müzakere masasında tam olarak kiminle karşılaşacağını öğrenmesinin zamanı gelmişti.

"Umarım öyle değildir," diye yanıtladı Lio. "Kanla doğmuş biri olarak Prometheus'un kaderini yürekten kabul ediyorum ve onun olağanüstü örneğine uygun yaşamaya çalışıyorum."

Chrysanthos'un gözlerinde şaşkınlık parladı. "Eh. Babanın çekici için yedek bir eli olmamasına şaşmamalı. Onun yerine Orthros'a ne getirdiğini şimdi anlıyorum."

"Bu hikâyeyi meslektaşlarına anlatabilirsin," dedi Peder. "Ben emekli oldum. Ama oğlumun kariyeri daha yeni başlıyor."

"Şimdi bize izin verirsiniz." Lio, Chrysanthos'un etrafını sararak Cassia'yı teyzesi ve amcasının yanına götürdü.

Kulak tırmalayan bir hırıltı salondaki nezih sohbeti böldü. Knight, Cassia ve Lyta Teyze'nin arasına sıçradı ve Orthros'un Muhafızı'nı en tehditkâr hırıltısına maruz bıraktı.

"Het!" Cassia, "Het!" diye seslendi, adamın yeleğine uzandı ama yeleğin büyük bir kısmı sargılıydı. Cassia, adamın ense kısmından ulaşabildiği kadarını tuttu. Cassia onu silkeledi ve Lio'nun teyzesine bir uyarı çığlığı attı.

Lyta Teyze hiç çıkarmadı. Dişlerini bile göstermedi. Limandaki heykeli gibi ayaklarını uzattı, çenesi yukarıda ve omuzları dikti ve

Knight'a baktı.

Lio bekledi, Lyta Teyze'yi izliyordu, bir stajyerin onun bir av köpeğiyle olan çekişmesine müdahale etmesine ihtiyacı olmadığını biliyordu. Callen ve Sör Benedict'in elleri boş kılıç kemerlerindeydi ve Perita yoldan geri çekilmişti. Chrysanthos, Eudias ve diğer büyücüler hâlâ Lio'nun ailesinin önünde duruyor, çatırdayan auralarıyla çatışmayı izliyorlardı.

Knight sustu ve kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırdı.

Lyta Teyze onun bakışlarını tuttu. Bir an sonra, Lyta Teyze'nin ayaklarının dibine karnının üzerine çöktü.

"Sen iyi bir köpeksin," dedi, "sadece sana öğretileni yapıyorsun. Öfkemi senin yaratıcılarına saklayacağım."

Cassia derin bir reveransla, "Bu taşkınlık için hoşgörünüze sığınıyorum," dedi. "Lütfen bu asil toplantıyı rahatsız patavatsızlığımızı bağışlayın."

"Bunu hiç düşünmeyin. Umarım Knight Zirve sırasında bir ara spor salonunda misafirimiz olur. Vekilharçlar için eğitici olur."

"Çok cömertsiniz." Cassia'nın aurası titredi.

"Eminim bu karşılaşmanın herkes için güvenli olmasını sağlayabiliriz," dedi Lio. "Artık siz ve Knight, Orthros'un Koruyucusu Yaşlı Grace Hippolyta ile resmi olarak tanıştınız."

Lyta Teyze neşeli sırıtışıyla göz kırptı. "Bir kez daha tanıştık."

Cassia, "Öncekinden daha iyi koşullar altında düzgün bir şekilde tanıştırılabildiğimiz için memnunum," dedi. "Waystar'da bizim için yaptığınız her şey için tekrar teşekkür ederim."

"Yardım etmekten mutluluk duydum."

Lyta Teyze ve Cassia, Lio'nun kalede aralarında ne geçtiğini merak etmesine neden olan bir bakış alışverişinde bulundular. Her ne , aralarında bir anlayış geliştirmiş gibi görünüyordu. Cassia şimdiden aile üyelerine yakınlaşmaya başlamıştı.

"Amca." Lio akıl hocasına döndü ve sesine daha fazla güven katmak için bilinçli bir çaba sarf etti. "Leydi Cassia'yı Ekinoks Zirvesi'nden hatırlarsın. Leydi Cassia, sonunda sizi Kraliçelerin Baş Elçisi, Yaşlı İlkkan Argyros'la tanıştırmama izin verin."

"Leydi Cassia," dedi Argyros Amca. "Kralın köşkünün uzunluğu artık aramızda durmadığı ve Gündönümü Zirvesi bizi yüz yüze getirdiği için ne kadar mutluyum."

"Bu fırsat için ben de çok memnunum, Elder Firstblood." Reveransından doğruldu ve onun bakışlarıyla karşılaştı.

Lio şaşkınlıkla izledi ama nedense hiç şaşırmadı. Cassia'sı hiç kıpırdamadan Gümüşdil'in gözlerinin içine baktı.

"Konuşacak çok şeyimiz var," dedi, "bazıları tamamlanmamış Geçen yılki Zirve masasından iş. Bu sefer verimli olacağına inanıyorum."

"Açıkçası," diye yanıtladı Argyros Amca. "Ancak, bu konuyu tartışıyor olacaksınız

müzakerelere başkanlık edecek olan yeğenimle birlikte."

Lio, amcasının bunu burada, Majesteleri'nin önünde söylediğini duymanın kendisini gururlandırmasını diledi. Ama bu ona sadece Argyros Amca'nın Gündönümü Zirvesi'ne hiç katılmamasıyla ilgili bilmeceyi hatırlattı.

Argyros Amca Lio'nun teklifini hararetle savunmuş, sonra da tüm meseleyi onun kucığına bırakmıştı. Lio hazırlıklarla o kadar meşguldü ki, o zamandan beri Argyros Amca'yla neredeyse hiç konuşmamıştı. Sanki amcası böyle olmasını istemiş gibiydi.

Ancak iletişim eksikliklerinin, bu iki ülkenin Argyros Amca Cassia'ya hoş geldin dedi. Lio bunu amcasının aurasında hissedebiliyordu. Birkaç dakika içinde Cassia, ölümlü ya da Hesperine, hayatta olan çok az insanın başardığı bir şeyi başarmıştı. Gümüşdil'i etkilemişti.

Aya Anatela'dan Kia'nın ailesine, ardından Aya Zefira'dan Lyros ve Nodora'nın ailesine doğru ilerlediler. Sonunda Kassandra'ya geldiler.

"Ritüel Anne," diye selamladı Lio onu ve Birlik aracılığıyla minnettarlığını iletti.

Ona şefkatli bir gülümseme verdi. Kesinlikle ona ihtiyacı yoktu. Cassia'yı onunla tanıştırdı. Kuşkusuz o da, tıpkı görülerinde tanıştığı ve henüz karşılaşmamış olan tüm insanlar gibi, Majestelerini zaten iyi tanıyordu.

"İşte Leydi Cassia Basilis," dedi, "Tenebra'dan gelen kraliyet temsilcisi, sanırım kendisi hakkında zaten çok şey biliyorsunuz. Leydi Cassia, Ritüel annem, Yaşlı İlkkan Kassandra, Kraliçelerin Usta Ekonomisti hakkında konuştuğumu duymuşsunuzdur."

Cassia reverans yaptı. "Benim için bir zevk, Elder Firstblood. Büyükelçi Deukalion'un mendillerindeki ince işçiliği gördüm. İpekten yaptığınız olağanüstü işler bir kumaştan çok daha fazlası."

Kassandra güldü. "Demek beni tanımana vesile şeyler bunlar."

"Aynı zamanda Orthros'un baş ekonomisti olduğunuzu öğrenmek ne kadar etkileyici."

"Evet, dokumacılık benim zanaatım, ama ipek ve pamuk kumaştan daha fazlasıdır.

bir anlamda. İmparatorluk atalarımın tekstil alanındaki yenilikleri binlerce yıllık refah ve ticaretten Ben ve delegelerim Hesperin'in İmparatorluk ile ekonomik ilişkilerini yöneterek Orthros'a hizmet ediyoruz."

"Erişim alanınızın dokuma tezgahının ötesine uzandığı ve iplikten çok daha fazlasını dokuduğunuz açık."

Lio Cassia'ya "Ritüel annem Gündönümü Zirvesi lehine karar verici oyu kullandı," dedi. "Bu gece hepimizi bir araya getirdiği için ona teşekkür borçluyuz."

"Size minnettarım," dedi Cassia.

Kassandra'nın Cassia'ya bakışını gören Lio, acaba bu da Ritüel annesinin diğerlerinden daha çok şey gördüğü o anlar. Fırsatını bulur bulmaz ona sormalıydı.

Ama yapmazdı. Ya söyleyeceklerini duymak istemiyorsa?

Bu düşünceyi aklından kovdu. Cassia'yla birlikte kendi geleceklerini inşa ediyorlardı ve Cassia'nın Orthros'ta geçirdiği her saat daha da parlak görünüyordu. Planı başarılı olmuştu. Yoksa Kassandra neden bu plan lehinde oy kullansındı ki?

Kassandra Cassia'nın elini okşadı. "Hediye Nöbeti sırasında birlikte geçirdiğimiz akşamdan çok keyif aldım. Umarım köşküme tekrar gelirsiniz."

"Ah." Cassia kibar bir ifadeyle şaşkınlığını iyice gizledi. "Affedersiniz?"

Lio boğazını temizledi. "Hediye Nöbeti, Kış Gündönümü kutlamalarının beşinci gecesi, bundan birkaç hafta sonra."

"Oh, anlıyorum. Kesinlikle çok memnun olurum, Elder Firstblood."

Odadaki düşmanlık dalgaları, sıraya giren kaynaklanıyordu.

Kassandra, "Şimdi siz ikiniz gidip gecenizin geri kalanının tadını çıkarın," dedi.

Lio endişeyle Ritüel annesinden yaklaşmakta olan Cordialılara baktı. Her şeyi gören bakışlarını büyücülerin üzerine dikti ve onlara verdiği gülümseme Anthros'un ateşini dondurabilirdi.

Oğlunu kendisinden alan Tarikat'la karşılaşmasına aracılık etmesi için kesinlikle en genç kandan doğan kişiye ihtiyacı yoktu. Tam da bu an, Zirve'ye oy vermesinin nedenlerinden biri miydi? Lio onun her zaman elinde tuttuğu uzun stratejiyi anlamaya başlayamadı.

Lio, Cassia ile birlikte izin istedi. Selamlama sırasından ayrıldıklarında Cassia ona sorgulayan bir bakış fırlattı.

Orthros'un bir kahini olduğunu ve bu sırrın Tarikatlar tarafından bilinmediğini açıklamanın ne yeri ne de zamanıydı. "Belki de arazide bir yürüyüş yaptığımızda size Ayin annem hakkında daha fazla şey anlatabilirim. Şimdilik size biraz içecek ikram edebilir miyim Leydi Cassia?"

"Hayır, teşekkür Büyükelçi." Sör Benedict'in bakışları dikkatle arkasına , Cassia sadece Lio'nun görmesi için gözlerini devirdi.

"O zaman belki de sadece gözleriniz için biraz ferahlık." Geldikleri yöne doğru döndü.

Cassia da aynı şeyi yaptı ve bakışlarını girişin üstündeki gül pencereye dikti. Körfezden gelen parıltı, çiçeğin her bir yaprağını oluşturan çok sayıdaki karmaşık bölmeyi dolduruyordu. Hespera'nın Gülü'nün kızıla boyadığı Liman Işığı, Cassia'nın havaya kalkmış yüzünde parlıyordu.

Pencereye bilmiş bir gülümseme verdi. "Büyükelçi, bu mucizeden hangi Hesperine efendisinin sorumlu olduğunu bana söylemelisiniz."

"Korkarım bir usta değil, hatta tam rütbeli bir camcı bile değil, sadece bir inisiye. Son zamanlarda zanaatında ilerleme kaydedemedi, çünkü tüm zamanını elçi olarak hizmet etmeye adadı."

"Sanatçı olduğunuzu mu söylemek istiyorsunuz?" Kadın şaşırmış gibi yaptı.

"İnisiyasyonumu kazanmak için komisyona başvurdum ve pencerenin misafirleri diplomatik tören için Orthros'a davet edeceği bir gün hayal ettim. bunun gibi vesilelerle. Kendi küçük yolumla, limanımızın zaten büyük ve kadim olan güzelliğine katkıda umuyorum."

"Küçük değil," diye gözlemledi.

"Hayır," diye itiraf etti. "gösterişli, değil mi?"

Lio'nun arkasından Sör Benedict ve Eudias, sanki Lio çırağın büyüünün fısıltısını hissetmiyormuş gibi, gizlice Anthros'küçük gliflerini imzalıyorlardı. Eudias'ın büyüü salonun serin havasında üfledi ve birinci kanların gücünün zengin, karanlık ağırlığı altında soldu.

"Her zaman mütevazı olmaya çalışmalıyız," dedi Lio, "ama Hespera'nın öyle olmasına gerek yok."

Cassia'nın bakışları gülün ortasındaki kelimeleri takip etti. Aura'sında bir özlem yükseldi, Cassia'nın tanıdığı bir özlemde bu; anlamaya susamıştı. "Çiçeğin içindeki o semboller yazı, değil mi? İlahi bir yazı."

"Evet, bu kutsal bir metinden bir pasaj, o kadar eski ki artık kelimeleri kimin yazdığını bilmiyorum. Tanrıça'ya olabilirler. Bunlar 'Hespera'nın Daveti' olarak bilinir."

"Bana ne anlama geldiklerini söyleyecek misin?"

Lio Cassiaya baktı ve penceredeki çalışmasının zihnine silinmez bir şekilde işlediğı sözleri aktardı.

*Bana gel,
benim kesin kucğııma
Karanlık kanadımın altında,
sığınacak yer bulacaksın,
kalbime karşı,
Gözlerimin ışığında güç
bulacaksın,
Sonsuz gökyüzümde
neşe ile parlayan,
özgür olacağınız yere.*

OceanofPDF.com

MABEDİN BEKÇİSİ

GÜZEL YÜZLER VE İlahi isimler baş döndürücüydü ama Cassia her birini bir hazine gibi kendine çekti. Lio'nun Kan Komnena'nın Ritüel kolları olarak tanıttığı tüm birinci kanlar onu evlerini ziyaret etmeye davet etti.

Çiftler, Erifit bir çocuk dünyaya getirdikleri için kendilerini ne kadar kutsanmış hissettiklerinden bahsettiler.

Birinci kanlardan her biri onu şahsen selamladı ve hiçbiri, duyma mesafesindeki ölümlülere rağmen, onu Orthros'un bir müttefiki olarak karşılamakta tereddüt etmedi. Cordian büyücüleri attıkları her adımda Hesperine peçelerine takılıyor olmalıydı.

Cassia yarı yolda bitkin düşmeyi bekliyordu ama öyle olmadı. Karşılamları onu sıcak ve sürekli bir şeyle doldurmuş gibiydi.

Ama çok iyi bilenmiş ve derinlere kök salmış bir içgüdü onu tetikte tutuyordu. Her an omzunun üzerinden büyücülere bakıyordu, sanki onlar onun göreviymiş ve bir düşünceyle onları ezebilecek bir oda dolusu birinci kan yokmuş gibi.

Chrysanthos'un Hippolyta'yla sohbetini, sanki o makul bir varlıkmiş da Aithouros'u yenen Hesperin değilmiş gibi izledi. Cassia ve Lio, büyücünün sözlerinin kulaklarına ulaşabileceği kadar yakınında duruyorlardı ve Hesperinlerden hiçbirinin onu duymakta zorlanmayacağını biliyordu.

"Son zamanlarda kızınız Pherenike'den haber aldınız mı?" diye sordu büyücü.

Hippolyta bir savaşçı olabilirdi ama aynı zamanda Majesteleriyle birlikte her Ekinoks Zirvesi'ne katılmıştı. Tek söylediği, "Sorman ne kadar düşünceli," oldu.

"Bir süredir Orthros'a dönmediğini duydum. Sen de Özellikle de artık arkasını kollayacak Blood Errant'ın geri kalanı olmadığı için endişelenmekten kendinizi alamıyorsunuz. Onun koruma büyüsü ve sihirbazlığı oldukça tehlikeli bir kombinasyon. Düşman yaratan türden. Acaba başına ne gelmiş olabilir?"

Lio da Cassia ile aynı soru üzerinde kafa yoruyor olmalıydı. Chrysanthos'un sözlerinin sadece belden aşağı bir vuruş mu yoksa

Nike'a ne olduğunu bildiğini ima etti.

Hippolyta bakışlarıyla Chrysanthos'u tarttı. Cassia ve Lio bakmadan izlediler ve Muhafız'ın nasıl karşılık vereceğini görmeyi beklediler. Chrysanthos'a baskı yapma fırsatını değerlendirecek ? Yoksa bu fırsattan vazgeçip onu yemlemesine izin vermeyecek misin?

Hippolyta sonunda, "Merak etsen iyi olur," diye cevap verdi. "Bu Görmediğiniz Hesperinler genellikle sizi en çok ilgilendirmesi gereken kişilerdir." "Hm. Bunu aklımda tutacağım."

Cassia, Lio'nun teyzesinin Chrysanthos'u hemen Aithouros'un yoluna göndermesini diledi. Ama Hippolyta'nın tek şey, herhangi birinin yapabileceği tek şey konuşmaktı. "Bu gerçekten çok özel bir durum Büyükelçi," diye yorumladı Lio'ya.

"Gerçekten de. Sizin ve benim halkımın tüm hoşgörüsünü sınavan bir şey. Ancak kendimizi adadığımız çaba tam da bu. Bu odada bir arada durabilmeyi hepimiz için bir zafer olarak görüyorum."

Bunu ona hatırlatmakla iyi yaptı. "Gerçek bir diplomat gibi konuştun."

"Tanrıça onları ne kadar doğru yaparsa o kadar doğru." Argyros onlara katılmak için geldi.

Cassia Lio'nun amcasına gülümsedi. "Ve anladığım kadarıyla Orthros'un gelmiş geçmiş en seçkin diplomatı tarafından eğitilmiş."

"Benim kadar yaşlı olduğunuzda, itibarınız kendi başına bir yaratık haline gelir ve buna ya da güvenilemez. Her halükarda, refakatçinizi bir süreliğine bırakma nezaketini gösterirseniz, Büyükelçi'nin yardımına ihtiyaç duyduğum bir görev var."

"Elbette, Elder Firstblood."

"" Lio şaşkın görünmüyordu ama keyfi de yerinde değildi.

Cassia kalabalığın içinde gözden kaybolana kadar onları izledi. Tenebra'daki Zirve masasında aralarındaki yakınlığı görmüştü ve bu akşamki nazik konuşmalarının yüzeyinin altındaki soğuklukla tam bir tezat oluşturunuyordu. Lio'nun amcasına ne kadar yakın olduğunu biliyordu. Aralarında gerginliğe neden olan ne olabilirdi? Sorun her neyse, Lio'nun bunu ne kadar derinden hissettiğini tahmin edebiliyordu. Yardım etmenin bir yolunu bulmalıydı.

"Bunu nasıl yaptığınızı bilmiyorum, Leydim." "O nedir, Benedict?"

"Her zaman söyleyecek hoş bir şeyler buluyorsun. Onların yabancı tarzları hakkında bile iltifat etmeyi başarıyorsun. Tenebra, temsilcimiz olarak size sahip olduğu için çok şanslı." Gözlerini büyücülere dikti. "Sizin nazik doğanız elçiliğimizin kalbidir."

"Bunu söylediğiniz için size minnettarım. Ama bunu yapmazsam dürüst davranmamış olurum.

Önyargılarımı herkes kadar içimde taşıdığımı itiraf etmeliyim." Kalabalığın kenarlarında pusuya yatmış onu izleyen Skleros'a ters ters bakmamaya çalıştı. Cassia onun gözlerini kendi bıçaklarıyla oymak istedi.

"Hepimiz öyle değil miyiz?" Benedict Lio'nun penceresine gergin bir bakış daha attı.

Cassia, Gül Evi'nin kırmızı ve siyah dokunuşlarla soluk granitten inşa edilmesine bayılmıştı; abartılı vitraylar için zarif bir çerçeve oluşturuyordu. "Benedict, kolumu bırakma nezaketini gösterirsen, gül pencereye daha yakından bakacağım."

"Sizce bu akıllıca mı, Hanımefendileri?" diye fısıldadı. "Köpeğiniz bile bu Hesperinler tarafından büyülendi."

"Güzel bir camın Hippolyta kadar tehlikeli olduğundan şüpheliyim."

"Bu sapkın bir sembol, . İçinde ne gibi garip bir güç olduğunu bilemeyiz."

"Eğer durum buysa, korumacılığınızı büyükelçinin mendillerine yöneltmelisiniz. Hespera'nın Gülü ile işlenmiş bir cep olduğunu fark ettim."

"Bunların değil de mendil olduğuna emin misiniz, Leydim?"

Benedict'i de kendisiyle birlikte pencereye doğru çekti. Onlar geçerken büfelerdeki yasak içeceklere iç geçirerek baktı ve Perita ile Callen'ın da aynı şeyi yaptığını fark etti. Peynirler ve meyveler, hamur işleri ve Ekmekler lezzetli görünüyordu ve Cassia'nın kavrulmuş dili sürahileri meyve sularına ve kokulu sulara karşı koymak neredeyse imkânsızdı. Görünüşe göre Orthros'a gelişi, uzun zamandır kaybettiği iştahının nihayet ona geri dönmesine neden olmuştu, hem de büyük bir intikamla. Ama gizlice bir ısırık alma şansı yoktu. Sadece pencereye yaklaştığında Benedict'in kolundan bir anlığına kurtulmayı başardı, o sırada Benedict bir başka kutsal glifi imzalamakla meşguldü.

Lio'nun sanat eserinin altında durdu ve yüzünü kan rengi ışığa çevirdi. Belki de içinde bir büyü *vardı*. Lekeli Liman Işığı, üzerinde herhangi bir güneş ışığından daha harika hissettiriyordu.

Gözlerinde parlayan ışıkla Cassia'nın pencerenin altında oturan Hesperine'i fark etmesi bir an sürdü. Kadın salonun uzun sütunlarından birinin kaidesine tünemişti ama o kadar kısaydı ki çıplak ayakları sallanıyordu.

Cassia pencerenin ışığından bir adım öne çıkana kadar kızıl saçlı ve kızıl cüppeli görünüyordu. Hesperine'in saçları ve cüppesi aslında Aydınlık Ay beyazdı. Yuvarlak, hoş bir yüzü ve nazik bir gülümsemesi vardı.

"Korkarım henüz tanıştırılmadık," dedi Cassia.

"Hayır, ama sanırım birbirimizi zaten iyi tanıyoruz."

Cassia karşısındaki nazık, yaşlı yüzü tanıdı ve dizleri titredi.

Kraliçe Alea bir parmağını dudaklarına götürdü. "Sizden bir iyilik isteyeceğim. Küçük oyunuma ayak uydurun ve reverans yapmayın."

Cassia bakındı. Benedict Callen'la sessizce konuşuyordu ve Perita kocasının koluna tutunmuş, endişeli ve yorgun görünüyordu. Tüm büyücüler ve özgür lordlar odanın bu tarafına sırtlarını dönmüşlerdi. Knight, Cassia'nın önünde oturan Ritüel birinci kanından habersiz, salonun dört bir yanındaki birinci kanları izliyordu.

"Affet beni, Annassa. Seni nasıl tanıyamadım?"

"Limandaki heykelim doğru bir benzerlik değil. Çok uzun. Son çağda insanlar daha kısaydı. Ne yazık ki, eğer büyümeyi çoktan bitirdiysek, Hediye itibarımızı artırmaz."

" fikirde değilim, Annassa. Anıtınız varlığınıza gösterecek kadar uzun değil. Ama yüzünüzü tanımalıydım."

Ya da belki saçındaki ipucu. Koyu renkli, dokulu bir örgüyü başının etrafında bir taç gibi dolaştırıyordu.

"Sana bir ipucu vereyim. Lio'ya peçe dokuma dersleri veren tek kişi Argyros değil." Kraliçe Alea kıkırdadı. "Şaşırdığınızı hissediyorum. Tahmin ettiğim gibi, Lio ışık büyücülüğü konusunda akıl hocası olduğum için size karşı övünemeyecek kadar alçakgönüllüydü."

"Hayır, bana söylemedi."

"Çok tatlı bir doğası var. Statüsünü ve gücünü asla göstermez. Onunki gibi bir sihir, bir hediye olduğu kadar bir yükür de. Anastasios'un adına onu kanatlarımın altına almaktan kendimi alamadım. Hagia Boreia'da çırak yetiştirdiğimiz zamanlara dair güzel anıları canlandırdı. O zamandan beri öğrettiğim tüm öğrencilerden memnun olurdu."

"Lio'nun onlardan biri olmaktan ne kadar onur duyduğunu biliyorum."

"Orthros'taki çok az Hesperin ondan daha fazla minnettarlık hisseder. Birazını bıraksa ve yükünü hafifletse iyi olur. Ama karşılığında ona o kadar çok şey vermeye devam ediyoruz ki, belki de ağırlığına katkıda bulunmuşuzdur."

Cassia bundan ne anlam bilmiyordu ama yine de çıkarması gerektiğini hissetti. "Kendini bana açtığın için onur duyuyorum Annassa."

"Sizinle konuşmayı dört gözle bekliyordum. Ama bir süre daha diğer Tenebralılar için bir gizem olarak kalacağım, böylece seni daha yakından tanıyabilirim."

onlar beni tanımadan önce. Anthros ve Hypnos büyücülerini bin altı yüz yıldır görmedim."

"Bunu bir lütuf olarak kabul edemem Annassa."

"Ben de öyle."

O zaman neden onları şimdi buraya getirdiniz? Kraliçelerin amaçlarına nasıl hizmet etti?

Hangi stratejiler ve sonuçlar, sonuçlar ve tahminler devam etti?

Bu hükümdarın ve majestelerinin kadim zihinleri? Böyle bir güce sahip olmak nasıl bir şeydi? Onu eşitler olarak, sevgiyle birlikte kullanmak nasıl bir şeydi?

Kraliçe Alea tünediği yerden aşağı zıpladı. "Benimle yürüyecek misin?"

"Elbette, Annassa."

Kraliçe Alea, Cassia'nın koluna girip onu toplantıdan uzaklaştırırken ne Hesperinler ne de ölümlüler bunu fark etti. Knight her zaman yaptığı gibi Cassia'yı takip etti, sanki sadece ikisi yürüyüşe çıkmışlardı.

"Orthros'ta kimse reverans yapmıyor, biliyorsunuz," dedi Kraliçe Alea sohbet edercesine. "Çocuklar Soteira ve benim önümde ellerini kalplerinin üzerine koyarak eğiliyorlar çünkü bu onlara kendilerini iyi hissettiriyor. Bu şekilde başlamaları çok hoştu.

ama bizim onlardan tek istediğimiz yakınlıklarıdır." "Lio sizin tüm halkınıza ne kadar yakın olduğunuzdan bahsetti."

"Bize ihtiyacı olanlara kapımız her zaman açıktır. Yine de en çok ihtiyacı olanların bize ulaşmasına yardımcı olmak için Hesperine'lerimize güvenmek."

"Bunu doğrulayabilirim, Annassa."

"Oğlumun bu konuda size söyleyecek daha şeyi olacak. Ben sadece sizi kurtaranlara ne kadar müteşekkir olduğumuzu ifade edeceğim."

Kraliçe Alea, Cassia'yı açık bir kapıdan geçirerek ana salondan çıkardı ve büyü ışıklarıyla aydınlanan bir avluya götürdü. Gelişen güllerle dolu yatakların arasında yürüdüler. Bu çeşitler sihirli küreler gibi bembeyazdı.

Cassia güllerin mucizevi kokusunu derin derin içine çekti. Burası daha soğuktu ama pelerinini özlememişti. Cassia kristal berraklığındaki camların onu yıldızlardan ayırdığını fark etti.

"Bütün avlu camla ," diye haykırdı. "Gülleri sıcak tutmak için mi?"

"Evet. Lio ve Apollon geomagi ile işbirliği yaparak avluyu hem ölümlüler hem de bitki örtüsü için misafirperver hale getirdiler. Selas'ta bu türden pek çok yapı göreceksiniz."

Avlunun ortasındaki fiskiyeden şırıltılar yankılanıyordu. O bile gül sarmaşıkları şeklinde oyulmuştu. Kraliçe Alea oradaki ferforje banklardan birine oturdu ve işaret etti. Cassia yere çöktü

sanki koltuğun üzerinde iğne bulmayı bekliyormuş gibi. Kraliçe'nin huzurunda oturmak yanlış geliyordu. Knight hiç düşünmeden Cassia'nın ayaklarının dibine oturdu.

"Sanırım artık Knight'ı sırrımıza ortak etmenin bir sakıncası yok." Kraliçe Alea ona elini uzattı. Elinde bir lokma peynir vardı.

İlk kez ona baktı. Cassia nefesini tuttu.

Kulakları dikildi ve ayağa kalktı. Kraliçe Alea'nın elini kokladı, sonra ikramı kabul etti, burnunu çekerek ve salyalarını akıtarak Alea'nın parmaklarına yapıştı. Cassia ellerini kucağında düğümledi ve dehşet içinde onu izledi.

Kraliçe Alea gülümsedi ve Şövalye'nin kulaklarını iyice ovdu. Cassia ile onun arasına uzandı ve kuyruğunu Kraliçe Alea'nın beyaz cübbesinin doğru öfkeyle salladı.

Cassia görüntüyü güçlükle kavrayabiliyordu. "Annassa, eğer sorabilirsem..."

"Evet?"

"Sen oradaydın. Hesperinler yapıldığında. Onların yapılmasına yardım ettin."

"Hepimiz kendimize yardım ediyoruz."

"Ama sen sekiz Ritüel ilk kanından birisin, ilk Hesperin'lerden."

Kraliçe Alea gülümsedi. "Size ister misiniz?" "Halkınızın sırlarına burnumu sokmak istemem."

"Bu bir sır değil, canım. Orthros'taki her süt annenin bu konuda bir kitabı var." Orthros'ta güç, Cassia'yı çevreleyen güller gibi sarmaşıktaki asılı duruyordu.

"Bunu nasıl yaptın, Annassa?"

"Bilmiyoruz."

Cassia başını salladı. "Bu nasıl olabilir?"

"Bizler, kültürümüzün dört ana tapınağının liderleri, güçlerimizi eşi benzeri görülmemiş bir kan Ayinine adamak için gecenin derinliklerinde toplandık. Hespera'ya dua ettik ve bildiğimiz her büyüü uyguladık. Gücümüzü sınırlarımızın ötesine taşıdık ve daha önce hiç bilmediğimiz bilgileri test ettik. uygulamaya cesaret ettiler. Şifacılar, gardiyanlar, ışık büyücüleri ve thelemancerlar, hepimiz Tanrıçamız ve birbirimiz için kanımızı döktük. Bize hala tam olarak anlayamadığımız bir şey oldu."

"Hesperin oldunuz."

"Ritüel bizi yeni yaratıklara dönüştürdü. Hespera'ya çağrısına cevap vermemizi sağlayacak gücü bahşetmesi için yalvarmıştık ve onun Hediyesi harikaydı. Hayat kurtarmak için ihtiyacımız olan şifa kendi damarlarımızdaydı. Kendimizi ve başkalarını zarardan saklamak için örtünebiliriz. Yeni

Artan duyular bize daha önce hiç olmadığı kadar vahiy verdi. Artık başkalarıyla içgüdüsel empati yoluyla bize şefkati öğreten bir Birlik halinde yaşıyorduk. Kan büyüğü artık sadece bizim pratiğimiz değil, bizim ta kendimizdi. doğa."

"Harika bir şey olmalı."

"Heyecan verici ve dehşet verici bir keşif dönemi idi. Yeni bedenlerimiz, sonuçları olmasa da, her ayrıntısıyla inancımızın bir ifadesiydi. Kanımızı insanlara hizmet etmek için kullanabilirdik ama hayatta kalmak için onların kanına muhtaçtık. Büyüğümü Gece Tanrıçası'ndan aldığımız için Anthros'un güneş ışığı saatlerinde çaresizdik. Bu da bizi gücümüzü alçakgönüllü ve ölçülü hale getirdik. Öyle olsa bile, bu kadar büyük bir güç dünyada huzursuzluk yaratır."

"Anthros ve Hypnos Emirleri size kızdı."

"Aşınmakta olan gerginlikler sonunda çözüldü. Bu gerilimler ilk etapta Ritüelimize ilham veren şeydi. Büyük Tapınak Çağı'nın ölüm sancıları içinde yaşadığımızı daha sonraları fark edecektik. Bildiğimiz şey, dünyamızın tehlikeli şekillerde değişmekte olduğuydu. Tarikatlar ve halklar arasında herkesi tehdit edecek şekilde çatışmalar artıyordu.

Kişinin kendine olan sadakati, diğerlerine karşı nefrete dönüştü. En güçlü şekilde nefret edenler, kimsenin mümkün olduğuna inanmadığı kadar büyük bir güç elde ediyorlardı."

Cassia, "Anthros Tarikatı yönetimi ele geçirmeye başlamıştı," diye tahmin etti.

Kraliçe Alea başını salladı. "Bu, o karmaşık olayların nihai sonucu olacaktır. O zaman anladığımız şey, insanların acı çektiği idi ve eğer yanlışa karşı duracaksak, biz de her zamankinden daha fazla çaba sarf etmeliydik. Harekete geçmek zorundaydık."

"Sığınak ve Merhamet tanrıçası Hespera'nın büyücüleri, acı çeken herkesin durumunu yürekten kabul ederdi."

"Dönemin sıkıntılarının kurbanları kreşlerimizde ve hasta yataklarımızdaydı. Tenebran kan davalarının ebeveynsiz bıraktığı çocuklar. Seçkinler için güç biriktirmeselerdi büyücülerin önleyebileceği salgın hastalıklar yüzünden harap olan sıradan insanlar. Lio'nun babası gibi Demergos kültünden gelen mülteciler, kültleri büyücülerin eline geçtikten sonra Hespera'ya hizmet etmeyi seçtiler. Anthros."

"Lio'nun babası önce Demergos'un büyücüsü müydü? Halk Anthros'un kardeşi hakkında konuşurken, sanki savaş tanrısı onu çok daha uzun zaman önce öldürmüş gibi geliyor."

"Bir tanrının ölümü dünyayı sarsar ve efsane yaratır. Ne yazık ki Demergos'un ki, trajediyi adalet olarak adlandıran Anthros'un büyücüleri tarafından anlatılıyor. Kendilerine karşı durabilecek tek erkek kültürünü parçalamak, absorbe etmek ve yenmek için yıkıcı bir kampanya yürüttüler. Kendi kültürümüzü yok edecek daha büyük bir felaketi hayal bile edemezdik."

"Ama Hespera hayatta kaldı. Seni Anthrolara karşı koruyacak olan Yeteneği kazandın."

"Çocuk kitapları öyle diyor. Biz büyükler hala ölümsüzlüğü keşfetmemizin kurtuluşumuz mu yoksa ölümümüzün katalizörü mü olduğunu merak ediyor olmalıyız. yıkım."

"Diğer tarikatlar sizin gücünüze göz dikmiş olmalı."

"Anastasios Apollon'u armağan etmeyi başardığında sevincimiz büyüktü. Hespera'nın kutsaması sadece bizim için değildi. Ancak Armağan'ı kimin paylaşacağı konusunda zor seçimlerle karşı karşıya kaldık. Her ne kadar bu kararları adil ve şefkatli bir şekilde vermeye çalışmış olsak da, hala çatışmayı önleyip önleyemeyeceğimizi merak ediyoruz. Hespera'ya tapan birçok dostumuz ihanete uğramış hissetti ve diğer tarikatlar bizim ihtiyatımızı güç biriktirmek olarak gördü."

"Gördüğünüz gibi, keşfimizi ilk başta gizli tuttuk, böylece büyük bir konuya cesaret etmeden önce Hediye'nin sonuçlarını tam olarak anlayabilecektik. dönüşümün sayıları. Anastasios'un keşfinden sonra, her Ritüel ilk kan, Armağan'ı alırken Apollon'a katılması için yalnızca bir güvenilir öğrenci seçecekti. Onlar yaşlı ilk kanlar oldular."

"Zamanımız tükendiğinde hala seçimim üzerinde düşünüyordum. Anthros tarikatı saldırdı. Gücümüz tapınaklarımızı, köylerimizi, bildiğimiz tüm yaşam biçimimizi kurtarmaya yetmedi. Ama burada yeni bir yaşam tarzı kurmak için yeterliydi."

"Ama bu çok güzel bir yaşam biçimi Annassa. Orthros hayal ettiğimden bile daha harikulade."

"İtiraf etmeliyim ki ben de aynı şekilde hissediyorum. Yaklaşık bin altı yüz yıl önce geldiğimiz gecedan beri hiç ayrılmadığımı söylemekten mutluluk duyuyorum."

"Buna şaşırmıyorum, Annassa. Kim başka bir yerde olmak ister ki?"

Kraliçe Alea sanki Cassia'nın bilmediği bir şey biliyormuş gibi gülümsedi. "Ben beklenmedik bir Kraliçeyim. Geniş dünya hakkında bilgelik ve deneyime sahip olan Soteira'dır. Ben, ölümlü zamanımda, hayatımın tüm yıllarını tapınağımın duvarları içinde geçirmekten mutluydum. Sonunda Orthros'a sığındığımızda, asla

Bu toprakları gözümün önünden ayırmak istemedim. Buraya bağlı olmam ve asla ayrılmamam benim için bir merhem."

"Orthros'un dışına seyahat edemeyeceğinizi mi söylemek istiyorsunuz?"

"Eğer koğuşun ötesine adım atarsam, kırılır. Bu tür işlerin doğası böyledir."

Kraliçe Alea bir adım fazla atabilir ve Orthros'un dayanıklı surları başlarının üzerindeki cam gibi kolayca paramparça olabilir miydi? Bu düşünce Cassia'nın omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Orthros'un iki kalbi var, Boreou ve Notou. Majesteleri ve benim evimizin üzerinde tuttuğumuz bağlantılı koğuşların içinde kalarak ikisinin arasında dolaşabilirim. Ancak ne kuzeydeki ne de güneydeki sınırı geçmemeliyim."

"Hesperinlerin kendi işleyişleri içinde kalmalarına gerek kalmadan başkaları üzerinde koğuşlar ve perdeler oluşturabileceklerini sanıyordum."

"Diğerleri yapabilir ama ben Sığınak büyücüsü dediğimiz türden biriyim, koruma ve ışık için çift eğilimi olan biriyim. Sığınak koğuşları diğer koğuşların ve peçelerin yapamadığı şekilde koruyabilir ve gizleyebilir, ancak gücümüzün diğer kan büyülerinden daha yüksek bir bedeli vardır. En güçlü Sığınak koğuşlarına ulaşmak için ya kendi işleyişimizin içinde yaşamalı ya da ölmeliyiz. Majesteleri olmasaydı Orthros'un surlarını asla yükseltmezdim."

"Annassa Soteira'nın eşsiz güce sahip bir şifacı olduğunu biliyorum."

"Evet. Bilinen dünyanın en güçlüsü. Onun da ikili bir yakınlığı var. -Beden ve zihin için Kendisi hem bir hekim hem de bir zihin şifacısıdır. Soteira ben koğuşu inşa ederken beni hayatta tuttu. Ayrıca büyüme öyle özellikler kattı ki, koğuşu hiçbir Sığınak büyücüsünün tek başına başaramayacağı bir şeye dönüştürdü. Bir gözetleme kulesi görevi görmesi için onu zihne açtı. Birinin düşüncelerini ve görüşünü koğuşun uzunluğu boyunca herhangi bir yere yansıtmak mümkündür."

"Stand'ın sınırlarınızda bu kadar az savaşçıyla devriye gezebilmesine şaşmamalı."

"Vekilharçların, Majesteleri ve benim onlar için oluşturduğumuz sihri kullanabilmeleri için aralarında en az bir gardiyan olacak şekilde çiftler halinde çalışmaları yeterlidir.

Sığınak büyüğü doğası gereği fedakârdır. Kendini başkalarına verir, hizmet etmeye heveslidir. Bu nedenle, ona herhangi bir yakınlığı olmayanlar, onu diğer büyülerden yararlanamayacakları şekillerde kullanabilirler."

"Sizin gibi diğer Sığınak büyücüleri de koğuşun bakımına yardımcı olmak için Stand'a katılıyor mu?"

"Yakınlığıma sahip son kişi olduğumu söylemek beni üzüyor. Tarikatımız bir zamanlar Sığınak büyücüleriyle doluydu, ama hepsi Son Savaş'ta hayatlarını

Hespera'ya tapanları zulümden kurtardık. Büyümüzü yaparken kan kaybından öldüler. Mümkün olan en güçlü Sığınak koşullarını yaratmak için çoğu zaman kendi yaşamlarına son vermeyi seçtiler. Bu Tenebra'da ve hatta Cordium'da hala ayakta ve insanlarımız Yurtdışında baskı altında kaldıklarında oraya sığınıyorlar."

"Acını damarlarımda taşıyorum." Cassia, Hesperinlerin geleneksel taziye sözlerinde yeni bir anlam buldu. Keder, başlangıçlarından beri kanlarında varmış gibi görünüyordu. Son Sığınak büyücüsü, son Ritüel ilk kanı olan Alea için bunun nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu. "Hayatta kalmayı başarmam ne büyük bir mucize, Annassa. Ne olacağını hayal bile edemiyorum başka türlü halkınız ne hale gelirdi?"

"Tanrıça beni en karanlık anımda lütfuna ulaştırdı. Soteira bizim kurtuluşumuzdu. Armağan'ı verdiğim ilk oydu ama aslında hayatımı ona borçluyum. O olmasaydı, ben de diğer Sığınak büyücüleriyle aynı kaderi paylaşırdım. Yakınlığının Hesperinler arasında yeniden ortaya çıkacağını umuyoruz, ama kendi çocuklarımızda bile ortaya çıkmadı. Ve yine de sen Bir kısmını bu gece sizinle birlikte topraklarımıza getirdim, yüzyıllardır böylesini hissetmemiştim. Bunun nasıl gerçekleştiğini öğrenmeyi çok isterim."

Cassia başını salladı. "Ne demek istediğini anlamıyorum Annassa. Ben büyücü falan ."

"Mor elbiseniz kadar zarif bir şekilde üzerinizde bir Sığınak koruması taşıyorsunuz. Kendine ait bir gücün olmadığından emin misin?"

İmkansız. "Hayatımda hiç sihir yapamadım." "Farkında olmadan yapabilirsin. Eğitim almadığın ya da

Teşvik, bir büyücünün kendi gücü bazen onunla saklambaç oynar."

"Sizin gibi seçkin bir büyücü bende büyü olup olmadığını kesinlikle hemen anlardı. Auramda bunu hissetmez miydiniz?"

"Eğer onu bir Sığınak koşusu altında saklıyorsanız, hayır."

"Bu büyüyle ne yapacağımı benden daha iyi bilirsiniz, çünkü orada olduğunu bile bilmiyorum. Nasıl ortaya çıktığını görmek için onu üzerimden kaldırabilirsin."

"Kayan bir yıldızı yolunda durdurmayı tercih ederim. Böylesine değerli bir şeyi kurcalamak utanç verici olur. Ama ikimizin arasında, kökeninin gizemini çözebileceğimize eminim. Ah. Bir sırra izinsiz girdiğimi hissediyorum. Umarım hevesimi kırdığım için beni affedersiniz."

"Annassa, herkese her şeyi sorabilirsin." Cassia yanaklarında hissettiği kızarıklığı yok edebilmeyi diledi. Elini göğsüne götürdü, glif parçası elbisesinin altında titreşiyordu. "Aklıma büyüünün gelmiş olabileceği tek bir yer geliyor. Solorum arazisinde terk edilmiş bir Hespera tapınağı... Lio ve benim bulduğumuz yer."

"Evet, tarikatımızın daha iyi zamanlarda Solorum'da bir tapınağı vardı."

Cassia glif parçasını yakasından ve çıkarmak için hamle yaptı. Kraliçe Alea elini kaldırdı. "Hayır, hayır. Onu rahatsız etmeyin."

Gelip bankta Cassia'nın yanına oturdu. Hava koca bir okyanusun gücüyle dolmuş gibiydi, tek bir yağmur damlası kadar yumuşaktı. Cassia'nın kalbi çarpıyor ve glif parçası ellerinde titriyordu.

Kraliçe Alea Cassia'nın ellerini içine aldı. Cassia'nın nefesi kesildi. Sanki damarlarında ışık şarkı söylüyormuş gibi hissetti.

Annassa'nın yanağından tek bir damla gözyaşı süzüldü. "Yaşayan bir Sığınak koğuşu. Orthros'a ne kadar değerli bir hediye taşıdın."

Cassia'nın söyleyecek sözü yoktu, çünkü hiçbirisi bir Ritüel ilk kanının gözyaşı gibi konuşamazdı.

Kraliçe Alea glif parçasını bir kez daha Cassia'nın göğsüne yerleştirdi.

"Tapınağın bekçisi Hespera'nın büyücüsü seni tanımaktan mutluluk duyacaktır. onun gücünü diriltti. Makaria, Orthros'a ulaşmak ya da Hesperine olmak için hayatta kalamayan Sığınak büyücülerinden biriydi."

"Çok özür dilerim."

"Sevgilisi Laurentius, Büyücü Kral'ın gözde savaşçılarından biriydi.

Her ikisi de inandıkları şey uğruna canlarını verdiler - Makaria özgürce ibadet etme umudumuz için, Laurentius ise birleşik, barışçıl bir Tenebra umudu için. Cenaze ateşine Anthros tılsımı ve Makaria'nın Ayın Mabedinden Hespera'nın adak heykeliyle gitti. Büyücü Kral, Emirlerin fırsat bulmasına fırsat vermeden tapınağı bizzat kendisi yıktı, çünkü onların anısına sadece kendisinin bir kısmını ayakta bırakacağını biliyordu."

Cassia bir eliyle gözlerini sildi. "Bağışlayın beni. Genelde daha sakinimdir."

"Orthros'ta yas tuttuğumuz için özür dilemeyiz. Onların kaderi sizin gözyaşlarınıza layık Makaria ve Laurentius'u kederinizle ve onun büyüünü taşıyarak onurlandırılıyorsunuz."

Cassia duygularının kontrolünü yeniden ele almak için mücadele etti. Ama kalp kırıklıklarını Tenebra'dan dışarı taşımıştı.

"Demek Cassia bu," dedi güzel, gırtlaktan gelen bir ses.

Cassia başını kaldırdığında limanda başka bir heykelin canlandığını gördü. Kraliçe Soteira da onlara katılmıştı. Duruşundaki asalet bir Hesperine için bile dikkate değerdi. Dolgun dudakları ve sıcak bir gülümsemesi, geniş bir burnu ve koyu siyah bir teni vardı. Kraliçe Alea'nın beyaz örgülü tacından, Kraliçe Soteira'nın kendi saçları muhteşem bir örgü heykeli şeklinde yükseliyordu, bir kraliyet

kendi yaptığı başlık. Saçları yüzyılların şaheseriymiş ama yaşı ve gücüyle birlikte büyüdükçe her zaman yeniden yapması gerekiyordu.

Cassia ayağa kalkmaktan kendini alamadı. Kalp selamını verdi. "Seninle tanışmak bir onur, Annassa."

Kraliçe Soteira güldü. Cassia'nın şimdiye kadar duyduğu en nazik müziği bu. "Burada kendinizi evinizde hissedeceksiniz. Lütfen, bir süre bizimle oturun."

"Teşekkür ederim, Annassa."

Kraliçe Alea uzandı ve Majestelerinin elini tutarak davet etti. Kraliçe Annassa, Cassia'nın karşısına birlikte oturdu, ancak birlikte varlıkları onu kucaklamış gibi hissettirdi. Knight ayağa kalktı ve Kraliçe Soteira'yı selamlamaya gitti, evcil hayvanlar için başını onun kucağına soktu.

Cassia'nın köpeğine de o güzel kahkahasını attırdı. Boştaki eliyle köpeğin çenesinin altındaki kırmızı tüyleri kaşıdı. "Ne güzel bir dost. Oh, evet, sen iyi bir köpeksin. Seninle daha mutlu bir ortamda tanıştığımız için ne kadar mutluyuz.

yetiştiricilerinizin amaçladığından daha fazla."

Tekrar ayaklarının dibine yerleşti, başını patilerinin üzerine koydu ve gözlerini kapattı.

"Bırakın peçe saatine kadar burada uyusun," dedi Kraliçe Soteira. "Bir süre dinlenmeyi hak etti."

"Çok nazıksın Annassa."

", " dedi Kraliçe Alea. "Cassia'nın bu gece bana verdiği hediyeyi size göstermeliyim."

Cassia, Bahar Ekinoksu'nda onu uyandıran klarnet çağrısının yankısını hissetti.

"Bir Sığınak muhafızı!" Kraliçe Soteira önce glif parçasını, sonra da Cassia'yı inceledi.

Bakışları buluştu ve Cassia ilk kez şifacının koyu kahverengi gözlerine bakmaya cesaret etti.

Cassia'nın elleri zonkluyordu, sanki yaralarının hayaletleri orada kalmıştı. Birdenbire görünen tüm kaburgalarının ve tenindeki her çilin farkına vardı. Sonbahar Ekinoksu' kız kardeşinin elbisesini giydiği zamanki kadar cesur hissediyordu. Kendi yaptığı gülsuyunda ilk yıkandığı zamanki kadar güzeldi. Ayaklarının altındaki tapınağın şeritlerini hissetti ve onların

ama o yürümeye devam edecekti. Glif taşını dağların ötesine, Orthros'un evine kadar taşımıştı.

Çok güçlüydü.

Cassia gözlerini kırıştırdı ve tekrar bankta oturmuş, fıskiye'nin huzurlu sesini dinliyordu; ayakkabılarının altında pürüzsüz, serin taşlar ve etrafında gül kokuları vardı.

Kraliçe Soteira ona, "Az önce hissettiğin gücü rüyada görmedin," diye güvence verdi. "Korkma Cassia. Majesteleri sana büyük bir armağan verdi, sadece bir tane güçlü bir theramancer'a ihtiyacı var."

"Ne yaptığınızı görüyorum," dedi Kraliçe Soteira. "Sen de öyle." "O zaman tapınağa ne olduğunu biliyorsun. Makaria hayatımı kurtardı." Kraliçe Alea yanaklarından süzülen gözyaşlarını silmedi.

"1600 yıl sonra bile hala hayat kurtarmaya devam ediyor. Bunu bilmek bana teselli veriyor. Sen de kanını feda ettin. Dediğim gibi, Sığınak büyüsü büyücü olmasalar bile ihtiyacı olanların eline geçer." "Şehitler

Geçidi'nde onu sonsuza dek kaybettiğimi sanmıştım."

"Lyta onu koğuşa taşıdığı anda o anı hissettik. O kadar uzun süredir çalışmalarımızın Muhafızlığını yapıyor ki, samanlıkta iğne aramak gibi bir Sığınak büyüsünü bile gözden kaçırmaz. Elçiliğin orada kaldığı ilk gece Waystar'a hangi büyüyü yaptığımı sorduğunda yaşadığım şaşkınlığı bir düşünün. İyi iş çıkardın."

"Glif taşına zarar vermek beni çok üzdü ama onun bir parçasını taşımak, her zaman onun korumasına sahip olduğumdan emin olmanın tek yolu gibi görünüyordu."

Kraliçe Alea başını salladı. "Sen kırılmadın ama güçlü bir eser yarattın. Makaria'nın koğuşunu uyandırmaktan fazlasını yaptın. Sen giydin." Kraliçe Alea'nın dudaklarına küçük bir gülümseme geldi. "Lio'ya endişelenmesine gerek olmadığını söyle. Anthros'un hiçbir büyücüsü onun gücünü ya da başka bir şeyini hissetmeyecek. Hesperine senin hakkında. Kendini çok korumuşsun."

Cassia ellerine baktı. Ona tapınak hakkındaki gerçeği nasıl söyleyebilirdi? "Lio beni korumak için çok çalışıyor."

"Tıpkı senin onu korumak için çok çalıştığın gibi. Kanının da koğuşun bir parçası olduğunu bilmek onu mutlu edecektir. Kilisede yaptığı ibadetleri hissedebiliyorum. tapınak."

"Glif taşımız şu anda çantamda, kız kardeşimin büyülü eserleri arasında saklı." Cassia devam etmek için kendini zorlasa da bu teklifi yapmaya dayanamıyordu. "Eğer burada dinlenmesi gereken kutsal bir yer varsa -eğer ona sahip olması gereken biri varsa-"

"Sen," dedi Kraliçe Soteira kararlı bir şekilde.

Kraliçe Alea başını salladı. "Keşfedileceğinden korkmayın. Glif parçası ve ana taşı birbirine bağlı. Sığınak onları ve sizi güvende ve gizli tutacaktır."

Cassia'nın vazgeçmesine gerek yoktu. "Çok teşekkür ederim Annassa. Onun taşıyıcısı olmaktan onur duyuyorum. Benim gibi birinin tapınağın büyüünü taşıyabileceğini hiç düşünmemiştim."

Kraliçe Soteira sanki Cassia'yı hayatı boyunca tanımış ve ona değer vermiş gibi gülümsedi. "Gerçekten bu kadar şaşırdın mı?"

"Bu Orthros," dedi Kraliçe Alea, "hepimizin gerçekten neler yapabileceğimizi öğrendiğimiz yer."

OceanofPDF.com

ABSOLUTION

LIO'NUN AMCASI salonun daha az kalabalık bir köşesinde durdu, sanki kahve Büfedeki servis bu geceki tek amaçlarıydı. Argyros Amca sakince cezveyi alıp ikisine de birer fincan doldururken, Lio akıl hocasının onları tanıdık ve inkâr edilemez bir örtüyle sardığını hissetti.

"Görevimizi tamamlamaya hazırım," dedi Lio. "Kraliçeler bizi bekliyor."

"Davet ettikleri kişilerin çıkışını gizlemek uzun sürmeyecektir."

Argyros Amca kahve fincanını Lio'nun eline tutuşturdu.

Argyros Amca varken bir fincan kahveden kaçış yoktu. Lio kahveyi iki yudumda içti ve ardından zorunlu bir özür dilemek zorunda hissetti kendini. "Özür dilerim. Bu kadar acele etmenin bu kadar güzel bir kızartmaya haksızlık olduğunu biliyorum."

"İyi misin, Lio?"

Amcasının ciddi ses tonundan kaçmanın da bir yolu yoktu. Şehit Geçidi hakkında konuşacaklardı.

"Cassia artık benimle," dedi Lio. "Asıl önemli olan da bu."

"Buraya nasıl geldiği de önemli. Bu konuda konuşmak ister misiniz?" "Şimdi ve burada değil."

Argyros Amca Lio'nun kahve fincanını doldurdu. "Neden peçeyle ilgilenmeme izin vermiyorsun ve Cassia'ya tekrar katılmıyorsun? O avluda Annassa'nın yanında."

"Cassia Kraliçelerle birlikte çoktan yola çıktı mı? Onlarla yapacağı ilk görüşmeyi bölmek istemem."

"Onlara katılmanızdan memnuniyet duyacaklardır. Burada her şey kontrolüm altında."

Lio kahvesini bıraktı. "Duvak sana yardım edebilecek durumdayım amca."

"Öyle olmadığını hiç söylemedim. Sana bir erteleme vermeme izin vermeyecek misin?" "Savaşta sonra izne ihtiyacı olanlardan değilim."

Argyros Amca hiç kıpırdamadı ama birdenbire iki konuk evinin arasındaki galeride durur oldular. Lio'nun amcası gerçekten de

süt emen bir çocuk gibi mi? Ana salondaki sesler yankılara dönüşmüştü. Lio taş koridorda amcasıyla yalnızdı.

Argyros Amca yakındaki bir bankı işaret etti. "Belki de bu konuyu dinleyicilerimizle gözlerden uzakta ve perdenin diğer tarafında tartışırken kendinizi daha rahat hissedersiniz."

Lio oturmak istemiyordu.

Evlenme teklif ettiği gecedan beri önemli bir şey konuşmamışlardı ama şimdi amcası birdenbire onu geçitte olanlar hakkında sıkıştırmaya mı karar vermişti?

Çok da uzun olmayan bir zaman önce, o gece hakkında akıl danışacağı, içini dökceği, teselli ilk kişi amcası olurdu. O zamanlar Argyros Amca ona akıl hocalığı yapıyordu.

Şu anda akıl hocası bu konuda konuşmak isteyeceği son kişiydi. Lio buna dayanamadı.

Cassia'nın kendisine olan inancını, kendine olan inancını tazeleyen can simidini elinde tutuyordu. Ne zaman kuşkuları yeniden depreşe, Cassia'nın kendisini tutkuyla savunuşunu hatırlıyordu. O kimseyi öldürmemiştir.

Lio'nun endişeli düşüncelerini ifade edebildiği tek kelime, "Hâlâ bundan bahsetmek istemiyorum," oldu.

Argyros Amca başıyla onayladı. Sonra banka oturdu. "Bu durumda, konuşma yükünü üzerime almama izin verin. Umarım Şehit Geçidi'nde yaşadıklarınızı bir perspektife oturtmanıza yardımcı olabilirim. Bilmeniz gereken bir şey var. Hayatın boyunca sana söylemek için beklediğim bir şey."

Lio amcasının yanındaki banka çöktü.

Argyros Amca iç çekti. "Sana Aya Anatela üzerine yürüyen ordudan bahsetmişim."

"En büyük zaferiniz. Anthros ve Hypnos Tarikatlarından büyücüler, Cordian prenslerine ve Tenebran'a hizmet eden savaşçılarla birlikte onlarla işbirliği yapan özgür lordlar muazzam bir birleşik güç oluşturdu. Yine de Hypatia'nın herkesi tahliye etmesine yetecek kadar uzun süre onları uzak tutmayı başardınız. Saldırganlar tapınağı yerle bir ettiğinde, tapınakta ne bir ruh ne de bir parşömen kalmıştı."

"Ama Lyta'nın köyü o kadar şanslı değildi."

"Hayır," dedi Lio sessizce. "Önceden hiçbir uyarıları yoktu."

"Lyta'nın söylemediği sözlerden ordunun ailesine, arkadaşlarına ve komşularına ne gibi zulümler yaptığını anladınız. Yapabilirsin

Diğer köyleri uyarmak için kaçmayı seçen kişi olarak taşıdığı suçluluğu anlıyor. Koruyuculuğu ve bir binici olarak becerisi, ordunun yolundaki pek çok topluluğu kurtardı ama kendisinininkini değil. Hayatın boyunca bunları duydu. hikayeler."

"Evet, amca. Onlar bizim mirasımız. Senin mirasın." Lio'nun geçitte yaşamaya çalıştığı her şey.

"Size söylemediğim şey," dedi Argyros Amca, "ordunun neden onun köyünü hedef aldığı ve bu kadar acımasızca hedef aldığı."

"Yollarına çıkan tüm Hespera tapıcılarını temizliyorlardı. Pogromu Lyta Teyze'nin evine getirmeleri hiç de şaşırtıcı değil. Lyta Teyze'nin halkı Hesperci barış yanlıları oldukları ve düşmana karşı durmadıkları için ordu onları kolay hedef olarak gördü."

"Oysa o ordu doğrudan batıdaki Aya Zefyra'ya yürüme emri almıştı, çünkü Hesperinler onların önceliği olacaktı."

Lio kaşlarını çatarak başını salladı. "O zaman ne oldu?"

Argyros Amca sessizliğe gömüldü. Lio uzun bir süre amcasının hikâyeye devam edeceğinden emin olamadı.

Ama sonunda Argyros Amca "Bir hata yaptım" dedi.

Lio hiçbir şey söylemedi, yanlış bir kelimenin amcasının bu konuda konuşmasını zorlaştırabileceğinin farkındaydı.

Argyros Amca titrek bir nefes aldı. "Son adama kadar zihinlerine tamamen hükmetmeyi başardım. İradelerini kırdım ve onları izler. Tüm güçleri ellerimdeki kukla iplerine bağlıyken, ne kadar zararı önleyebileceğimi - ne kadar zarar verebileceğimi fark ettim. Birbirlerini yok etmeleri için onları birbirlerine düşürmeye niyetliydim. Arkadaşları, aileleri ve yaşam tarzları için bir rezalet. Ama benimkini kurtarmanın tek yolu buydu."

Lio bunun kafasına dank etmesine izin verdi. Birlikte büyüdüğü hikâye her zaman tapınağın kurtuluşuyla sona ermişti. Ordunun basitçe ilerlediğini varsaymıştı.

Yani gerçek şu ki, amcası tüm o askerlerin hayatına son vermeye çalışmıştı.

"Onların başkalarına zarar vermesini engellemeliydin."

"Ben de o gece karar verdim. Ancak sonunda gücüm yeterli olmadı. Onların kontrolünü kaybettim."

"Amca, o büyü yüzünden neredeyse ölüyordun! Büyünün sonuna geldiğin için kendini suçlayamazsın. Onlar binlerce kişilik bir güçtü. Onları bu kadar uzun süre tutabilmen bir zafer."

"Bunda zafer falan yoktu. Kendilerini öfkeliendiren esaretten aniden kurtulduklarında, tuzaktan kurtulmuş hayvanlar gibi çılgına döndüler. Elllerinde hiçbir şey yoktu.

ve yollarına çıkan her şeyi yakıp yıkmaya çalıştılar. Yollarına çıkan şey de Lyta'nın köyüydü."

Dehşet Lio'nun düşüncelerini dondurdu.

Argyros Amca, "Kendi büyüm bana adaleti sağladı," dedi. "Gücüm beni onların zihnine hapsetti, tıpkı benim onlarınkine hapsettiğim gibi. Delilerin düşünceleri arasında bir yük gibi savruldu ve onlarla birlikte Lyta'nın köyüne indim. Kana susamışlıklarını ve şehvetlerini hissettim. Eğer onların içinde yaşasaydım

Onlar bunu uygularken ben delirirdim ve eminim ki asla hayatta kalamazdım. Yeteneğe layık olmayan bir ölümlü gibi, sanırım kendi vicdanımın dehşetinden ölürdüm.

"Lyta beni kurtardı. Zihni beni Liman Işığı gibi kendine çekti ve ben onun düşüncelerinin içine Sığınak'ın içine girer gibi girdim ve da beni o yıkımdan uzaklaştırdı. Ondan her şeyini aldığım için bana böyle karşılık verdi. Beni o kurtardı."

Lio sonunda kelimeleri buldu. "Biliyor muydu?"

"Hayır. Daha sonra Hespera'ya tapan mültecilerin kaldığı bir Sığınakta karşılaştığımızda onu tanıyordum ama evinin yıkılmasında oynadığım rol hakkında hiçbir fikri yoktu. Ben de ona söylemedim. Özel olarak, onu mümkün olan her şekilde destekleyerek elimden geldiğince telafi etmeye yemin ettim. O öfkesi ve kederiyle mücadele ederken ben de kendimi ona adadım. Dünyada benim için herkesten daha değerli olan tek kişinin beni asla sevmeyecek olan kişi olduğunu keşfettiğimde yaşadığım acıyı bir düşünün."

"Ama o biliyor."

"Bu sırrı ondan daha fazla saklamaya dayanamadım ve sahip olduğumuz her şeyi yok edeceğinden emin olarak itiraf ettim. Nasıl cevap verdi biliyor musun?"

"Evet, amca. İstiyorum."

Argyros Amca'nın taştan yüz ifadesinde bir gülümseme parladı. "Beni affetti."

"Bunu hiç kimseye anlatmadınız. Bu tarihlerde yok."

Argyros Amca başını salladı. "Lyta böyle olmasını istiyor. Kendi halkının kaderi onun yazacağı tarihtir ve bunu aramızda yeniden yazdı. Beni affederek, bana örnek olarak kendimi affetmeyi öğretti."

"İkiniz de buna katlanmak zorunda kaldığınız için çok üzgünüm."

"Böyle bir savaşı tattığınız için üzgünüm, bunun asla olmamasını sağlamak için yaptığımız onca şeyden sonra. Ancak buna verdiğiniz karşılık masum hayatlara mal olmadı. Bunun için Hespera'ya teşekkür ederim."

Masum. Bu tek kelime Lio'nun içini ürpertti.

Amcası *masum* hayatlar demişti. Gerçi onun tepkisi hiçbir cana mal olmamıştı. Lio ayağa kalktı. "Şehit Geçidi'nde sadece düşman öldüğü için rahatlamam mı gerekiyor? Onları katleden ben olsam bile mi? Bana bunu bu yüzden mi söyledin? Hata yaptığıma inandığın için mi?"

"Lio, ben öyle bir şey demedim."

"İçlerinde çalışan başka bir büyücü vardı, bir rüya büyücüsü."

"Şu anda sadece senin için endişeleniyorum."

"Özlem yüzünden yarı deli olduğumu biliyorum, bunun gücümü dengesizleştirdiğini de biliyorum. Orthros'un tarihindeki en önde gelen zihin büyücüsü olduğunuzu biliyorum ve yorumlamak için en nitelikli olduğunuz tüm işaretler benimle çelişiyor gibi görünüyor. Ama..."

Ama o Lio'nun amcasıydı. Lio, Argyros Amca'nın onu daha iyi tanımasını beklerdi.

"...ama kalp avcılarının elinden en çok acı çeken Cassia, onların ölümünden benim sorumlu olmadığımı inandığını ifade etti. Sen ve Lyta Teyze'nin sonra bunu anlayabilirsin amca. Şimdi izin verirsiniz Cassia ve Annassa'ya katılacağım."

Lio amcasının cevabını beklemedi. Grace'in yanına gitti.

YENİ PLAN

Kraliçe Alea gülümseyerek, "Keşfedilmek ÜZEREYİZ," diye uyardı.

Cassia etrafına bakındı. Kraliçe Alea, Kraliçe Soteira ile birlikte Cassia'yı içine sürükledikleri küçük öteki dünyayı açmış olmalıydı, çünkü Lio avluya çıkıp çeşmeye yaklaştı.

"Lio," diye karşıladı Kraliçe Soteira onu. "Lütfen bize katılın."

Derin bir kalp verdi. Sonra Cassia'yla birlikte banka oturdu ve Kraliçelerinin tam önünde Cassia'nın elini kendi elinin içine aldı. "Annassa, Cassia ile tanıştığımı görmek beni çok mutlu etti. Onu sana gerektiği gibi tanıtamadığım için özür dilerim ama bence tanıtılmaya ihtiyacı yok."

Kraliçe Alea başını salladı. "Gündönümü Zirvesi'ni önerdiğinde ve desteğimizi kazanmak için ikna edici bir gerekçe sunduğunda, İlkkan Çemberi önünde ona çok güzel bir şekilde verdiğinden başkası değil."

Cassia elini Lio'nun elinin üzerinde sıktı ve ona baktı. Lio ona o kendini beğenmiş gülümsemelerinden birini verdi ama bakışlarındaki kararlılık hiç de mütevazı değildi.

", " dedi Kraliçe Soteira, "gençlerin tartışacakları bazı şeyler olduğunu hissediyorum. Bu akşamki çemberde bize katılmadan önce neden onlara biraz zaman tanımıyoruz?"

"Evet, sanırım öyle."

Lio ya da Cassia ayağa kalkıp tekrar selam vermeye fırsat bulamadan Kraliçeler gitmişti

Lio, "Sanırım politika hakkında konuşmanın zamanı geldi," dedi.

"Lio, Gündönümü Zirvesi'ni sen mi gerçekleştirdin? Tüm bunlar senin planın mıydı?" "Evet."

"İlk Kan Çemberi... bu tüm büyükleriniz anlamına mı geliyor?"

"Bu, Kraliçelere tavsiyelerde bulunan ve halkımızı etkileyen kararları tartışan konseyimiz gibi. Orthros'taki her soyun başı -buradaki salonda toplanan herkes- bir oy hakkına sahiptir, ancak onların soyundan gelenler

partizanlık ifadeleriyle sonuçları etkilemeye çalışmamalıdır. Kraliçeler son sözü söyler ve akıllıca bulmadıkları kararları veto etme yetkisine sahiptir."

"Hepsini bu riski almaya ikna etmeyi başardınız mı? Geldiğimde söylediklerinizden sonra, beni davet etmekten sorumlu olduğunuzu biliyordum, ama... diğer her şey de mi? Bu kariyeriniz için inanılmaz bir başarı. Çok gurur duyuyor olmalısın!" Boştaki elini kordonun ve madalyonun üzerinde gezdirerek göğsünü okşadı.

Gümüş disk, parlayan bir güneşin üzerine iki hilal ay ile işlenmişti. Gök cisimlerinin bir bütün olarak görünmesini sağladı. Gök cisimlerinin Ekinoks, gece ve gündüzün eşit olduğu zaman. Lio'nun tüm kalbiyle inandığı ideallere gerçek bir övgü.

"Bunu kariyerim için yapmadım," dedi.

Boştaki elini adamın kirli yanağına götürdü. "Tabii ki hayır. Bunu kamu yararı için yaptın. Barış için."

"Tek amacım barış olsaydı, bu fikir asla gelmezdi. Senin için geri dönme sözümü tutabilmemin tek yolu senin bana gelmen için bir yol açmaktı. Ama bunu yaparken seni planlarından vazgeçmeye zorlamak yerine, planlarına yardımcı olmam gerektiğini biliyordum."

"Anlamıyorum."

"Evet, anlıyorsun."

Onun planını anlamıştı. Mükemmel bir şekilde. Sonbahar Ekinoksu'ndan sonra ihtiyaç duyduğu anda kucağına düşen kusursuz planı. Bu fırsata nasıl da hayret etmişti. Lio onun için yapmıştı. Nasıl olur da onun elini gördün mü?

İç içe geçmiş ellerine baktı. "Bunu nasıl yapabildiğini anlamıyorum -güneşi ve yıldızları benim hatırım için hareket ettiriyorsun."

"O zaman sana göstermeye devam etmem gerekecek." Onu kendine doğru çekti ve kollarını etrafına doladı.

O, Apollon'un oğlu, Kan Komnena'nın geleceği. Anastasios'un kanının taşıyıcısı, Hagia Boreia'nın zaferi, bir Kraliçe'nin öğrencisi. Halkının tarihinin akışını değiştirmişti. "Bunu benim için yaptın."

"Bunu senin için yaptım," diye onayladı. "Yapmamı istediğin şey bu muydu Cassia?"

Ona bakabilmek için geri çekildi ama elini bırakmadı. "Bu tam da ihtiyacım olan şeydi."

Bir nefes verdi. "Sana bunu yapacağımı söylemiştim. Neye ihtiyacın varsa."

"Eğer bu söz için bir örgü taksaydın, şimdi onu çözerdim." Saçlarına dokundu, sonra elini indirdi. Parmakları gerildi.

Yenilgiyi kabul etmek istemiyordu. Bu onu iliklerine kadar kemiriyordu. Ama yaptığı şey bu değildi. Lio'ya gerçeği söylüyordu. Durumu tartışıyordu, böylece onu kurtarabilirlerdi. Böylece kazanabilirlerdi.

"Bir ," diye itiraf etti. "Bundan korkuyordum."

Tüm öfkesi ve hayal kırıklığı ona geri döndü ve burada olmayan krala yumruğunu sallamamak için elinden gelen her şeyi yaptı. "Lucis'i oyalamayı başarıyordum ama yapamadım. Yapamadım. Onu hareket ettiremedim! Pes etmeyecekti. Bu bir çıkmaz."

Ve bunu kırmak için ne yapması gerektiğinden nasıl da korkmuştu.

"Sonra Chrysanthos geldi," dedi. "Zamanımızın tükendiğini biliyordum."

Lio başını salladı. "Bu bizim için de bir dönüm noktası oldu." " arada, korkarım Solorum benim için fazla sıcak olmaya başlamıştı."

Cassia çeşmeye baktı. "Kral o zaman bile beni takip ettiriyordu."

"Senden *şüpheleniyor* mu? Tanrıça, Cassia-"

"Ne kadarını bildiğinden emin değilim. Ama Sonbahar Tebriği'nde bana verdikleri, yaklaşmakta olduğunu açıkça ortaya koydu. Elçilerin dansta ne giydiğimi rapor ettiklerini sanmıyorum."

Lio başını salladı.

"Kral bana Solia'nın elbiselerini verdi, aralarında Selamlama dansı yaparken giydiği de vardı." Cassia çenesini tuttu. "Bunu ben seçtim. Şunun için Ona bıçağı çevirdiğinde kabzasını tuttuğumu gösterecektim. Ancak elbiselerin bana, onun için yararlılığımı tükettiğime dair bir mesaj olabileceği ihtimalini de göz ardı edemezdim."

Lio, İlahi Dilde güçlü bir laneti andıran bir ünlem çıkardı.

"Sonra dikkat edilmesi gereken Chrysanthos vardı," dedi Cassia hafifçe.

"Solorum'da Hesperli bir büyücüyü aramak için bir cadı avı başlattı. Sanki yeterince sorunum yokmuş gibi."

"Ne?"

"Başkente bir Hesperine sempatizanına dair kanıt bulduğunu ve onun güçlü bir kan büyücüsü olması gerektiği sonucuna vardığını düşünün. Beni bir tür vahşi saçlı harpy olarak hayal etmesi gerçekten çok eğlenceli."

hayvan kurbanlarını parçalara ayırıyor. Bahçe saksılarıyla uğraşan ben olduğumu öğrense ne derdi acaba?"

"Hespera'nın Merhameti. Cassia."

Birdenbire yeniden Lio'nun kollarındaydı ve adam onu sımsıkı tutuyordu. Ona sarıldı.

"Neredeyse beni ." Çok korkmuştu. Şimdiye kadar ne kadar korktuğunu fark etmemişti.

Belki de Lio'nun ona sarılma şekli ne kadar korktuğunu gösteriyordu.

Ne kadar öfkeli. "Bu çok yakındı."

"Ama geçit kadar yakın değil."

istemedi. *Geçiş*. Bir lanet gibi, kelimeler orada olan her şeyi çağırıyordu. Ama bu karanlık çalışma, etrafındaki Orthros'un büyüyle boy ölçüşemezdi.

"Artık her şey yolunda," dedi Lio. "Burada güvendesin. Seni güvende tutacağım." "Çok korkmuştum," diye itiraf etti ilk kez.

"Biliyorum."

"Biliyorsun. Kan Birliği'nde bunu hissedebiliyordun. Anlıyorsun." "O kazanmadı Cassia. Korktuğun hiçbir şey gerçekleşmedi." "O anda düşünebildiğim tek şey-" Nefesi kesildi. "-Hâlâ

Castra Roborra'dayken isyancıların kız kardeşime ne yaptığını bilmiyorum."

Lio Cassia'yı kollarında salladı. "Bunu asla ama asla yaşamayacaksın. Artık her şey bitti. Güvendesin."

Korku onu ele geçirdi, Lio'nun geçitle ilgili en kötü korkularını itiraf ettiğinde gözlerinde gördüğü gibi bir korku. Midesi sanki krala karşı duyduğu korkuyu hiç yenememiş gibi yanıyor ve ekşiyordu. Lio onun titreyen bedenini tuttu, eli altında serindi ve nazik dokunuşları onu sakinleştirdi.

"Korkmakta bir sorun yok," diye yatıştırdı.

"Evet." Yutkundu. "Korkularımızın kafeslerinden çıkmasına izin vermezsek, onları birlikte nasıl kovabiliriz?"

"Sen beni benimkinden kurtardın. Ben de yardım edeyim."

Ayaklarını bankın üzerine uzattı. Adam onu kucağına çekmeye hazırlanıyordu ki, kadın ipek ayakkabısının içine uzandı ve kimsenin fark edemeyeceği bir yerde bileğine sarılı tuttuğu şeyi çıkardı.

Şövalye'nin kanının kahverengi kalıntılarını taşıyan mendilini uzattı. "Bana ilk verdiğin hala bende. Onu sarılı tutuyorum."

sabunun etrafında."

"Kanını kokladığım ilk gece, üzerinde kanadığın hala bende." "Bunu kutsallaştırmayalım."

"Anlaştık."

Temizleme büyüsünün kokusu Solace güllerinin kokusuna karıştı. Şehit Geçidi'nin lekeleri beyaz ipekten kayboldu. Mendili ondan aldı, katladı ve diğerlerini sakladığı cebine koydu.

"Sana teşekkür bile etmedim, Lio. Beni kurtardığın için sana minnettarlığımı sunardım ama sen zaten hepsini aldın."

"Bu Ritüel için daha önce de kanımızı , değil mi?"

"Tapınağımızda yaptık ve bu beni Chrysanthos'tan kurtardı." Lio yüzünü ellerinin arasına aldı ve okşadı. "Ne oldu?"

"Dexion'un saray arazisinde krala yaptığı büyülü bir gösteriyi izliyordum. Chrysanthos sözde kan büyücüsünün yakınlarda olabileceğinden şüphelenmeye başladı."

"Solia'nın eserleri seni saray duvarlarının ötesinde güvende tutamaz! Onun gibi yetenekli bir büyücüyü korumasız mı gözetliyordun? Olabilirdin _."

"Üzerime bir ifşa büyüsü yaptı ama orada olduğumu bile anlayamadı."

"Nasıl?"

"Sen gittiğinden beri tapınakta çok zaman geçirdim. Uzak kalamadım." Bu bir yalan değildi. Hepsi doğrudu. Ama o son günün ayrıntılarını atladıysa ve bundan hiç bahsetmediyse, o zaman bu doğru değildi, en azından Lio için.

"Hiçbir fikrim yoktu ama Kraliçe Alea bana öyle olduğunu söyledi. Tapınaktan gelen Sığınak koğuşu. Artık benim üzerimde." Cassia glif parçasına dokundu.

Lio şaşkın bir ifadeyle elini onunkinin üzerinde gezdirdi. "Bunu sen yaptın! Bir Sığınak koğuşunu uyandırdın ve bunu kendi üzerine aldın. Bu, hayatım boyunca bildiklerimin hiçbirine benzemeyen bir büyücülük başarısı."

"Kraliçe Alea bunun beni Chrysanthos'tan ve onun şüphelerinden koruyacağını söylüyor."

"Öyle demeliyim. Bu eski, nadir bir büyü Cassia. Kraliçelerin koğuşuna yaklaştığımız zamanlar hariç, çok azımız bunun tadına bakabildik."

"Sen de bunun tadına baktın. Senin kanın da glif taşının üzerindeydi. Bizim kanımız, senin damarlarından. Sen benim koğuşumun bir parçasısın."

Gülümsedi. "Seviştığımızde bunu hissedebiliyordum."

"Ben de öyle. Ve tapınağın geçmişini onurlandırmak için bundan daha iyi bir yol düşünemiyorum. Kraliçe Alea tapınağı koruyan büyücüyü hatırlıyor ve onun başına neler geldiğini bana anlatabilir."

Cassia, Makaria ve Laurentius'un hikâyesini Lio'yla paylaşmayı bitirdiğinde, Lio konuşmadan önce Cassia'nın iki elini bir süre sessizce tuttu. "Böylesine iyi insanların mirası bize dokunduğu için kendimi kutsanmış hissediyorum. Onlar, Hespera'lı bir büyücü ile Anthros'lu bir savaşçının birbirlerine aşık olmakta özgür oldukları zamanlarına dair iyi olan her şeyi temsil ediyorlar. O çağın yok olduğunu görmemek için çok mücadele ettiler. Barışı görece kadar yaşamamış olabilirler, ama işte buradayız. Hâlâ bunu gerçeğe dönüştürmeye çalışıyoruz."

"Onlar için," diye kabul etti Cassia. "Cordium'un nefreti ve Tenebra'nın iç savaşları yüzünden kaybedilen herkes için."

"Bizim için." Ellerin üzerine eğildi ve kendini onun göz hizasına getirdi. "Anthros Tarikatı'nın bizi yok etmemesini sağlayarak onların kaybını telafi etmek istiyorum. Tekrar deneyelim mi? Denememe yardım eder misin?"

"Her zaman." Onun ellerini öptü. "Tenebra'yı sensiz kurtaramam."

"Orthros'u sensiz kurtaramam. Burada benimle olmana ihtiyacım var. Yardımına ihtiyacım var."

"Her şeyi yapacağımı biliyorsun."

Onun ellerini sıktı. "Riskler hiç bu kadar yüksek olmamıştı. Bilmen gereken bir şey var, sadece ikimizin arasında. Kraliyet ailesi dışında bu bilgiye sahip olan tek kişi benim ve bunu sana ben söyleyeceğim. Kraliçelerin en büyüğü olan Birinci Prens bu sırrı ikimize emanet etti. Eğer bu sır yaygın olarak bilinirse, herkes arasında şüphe ve umutsuzluk yayılır. Hesperinler zaten kederli bir zamanda." "Bu

kadar güvenilmek bir ayrıcalıktır."

"Bilmeye hakkın var." Birleştirdikleri ellerine baktı, sonra onun bakışlarıyla buluştu. "Halkımız Ekinoks Yemini'ni ilk ettiğinden beri, Tenebra ile yapılan ateşkes kötü giderse bizi korumak için bir plan vardı. O zamanlar Büyücü Kral'ın Tarikatları uzak tutmayı başaracağından emin değildik. Son Savaş her an yeniden patlak verebilirmiş gibi görünüyordu. Tanrıça'ya şükürler olsun ki planı uygulamak zorunda kalmadık ama Kraliçeler Kriz durumunda onu çağırma gücü." "Şimdi

bize yardımcı olabilir mi?"

"Hayır. Bu, başarmaya çalıştığımız her şeyi yok eder."

"Ne demek istiyorsunuz? Kraliçeler böylesine yıkıcı bir şeyi asla emretmezler."

"Bu onların ve onlarla birlikte halkımızın da kalbini kıracaktır. Ancak bir sonraki savaşı önlemenin tek yolu bu olsaydı bu bedeli öderlerdi. Buna Ayrılış."

Cassia başını salladı. "Ekinoks Zirvesi felaketle sonuçlandıktan sonra Kraliçelerin yaptığı da bu değil miydi? Tehlike geçene kadar Hesperinleri evlerine, Orthros'a güvenli bir yere çağırmak için Son Çağrı yaptılar. Siz gidemeyesiniz diye sınırı kapattılar."

"Ayrılış bunu kalıcı hale getirecek. Her bir Hesperine Tenebra'yı terk edecek. Sonsuza dek."

Avlunun ağır kokusu Cassia'nın başına kadar ve bank onun altında sallandı. "Hespera asla kimseden vazgeçmez."

Lio onu kollarında sabitledi. "İşte bu yüzden sen ve ben asla pes etmemeliyiz. Savaş ve Ayrılış olmaması için Zirve'nin başarılı olmasını sağlamalıyız."

"Kraliçeler böyle bir şey yapmaz! Hesperinler Tenebra'yı sonsuza dek kaderine terk etmez."

"Tenebra'yı daha büyük acılardan kurtarmak adına bunu düşündükleri için halkımızı affedebilir misiniz?"

"Artık merhamet yok mu? Ateş kasabalarından savaş meydanlarına kadar, ölenler acılarını dindirecek, son anlarını paylaşacak kimse olmadan acı içinde yatarlardı."

Sessizce başını salladı.

"Artık Solace yok mu? Tüm istenmeyen çocuklar. Korkmuş ve yalnız bir şekilde ölecekler."

"Tek düşünebildiğim, pek çok küçük çocuğun kurtlara terk edildiği Hilt. Ağladıklarını duyabiliyorum ama kimse cevap vermiyor."

"Kız kardeşim." Cassia'nın boğazı düğümlendi.

"Benim." "Biliyorum."

"Çok kayıp ve kırık hayat var. Çok fazla acı. Bir parıltı bile yok umut." Onun kollarına sarıldı. "Koruyucumuz Hesperinleri kaybedersek Tenebra ruhsuz, içi boş bedene dönüşür."

"Seni asla terk etmeyeceğim." Gözlerindeki bakış başarısızlığa yer bırakmıyordu.

Şüpheye yer yok. "Savaşınızı kazanacağız." "Birlikte, Lio, yapabileceğimize inanıyorum."

ZİRVE BAŞLIYOR

"ŞİMDİDEN çok şey BAŞARDIK." Cassia'nın kararlılığı tüm gücüyle geri döndü. "Çok yaklaştık."

"Evet, şu ana kadar başardıklarımızla başlayalım." Lio iki tane çekti belgeleri taşıdığı parşömen kutusundan çıkardı. Bankın üzerinde fazladan bir büyü ışığı yarattı. "İşte Zirve için teklifim ve Tenebra'da yaptığınızı bildiğim şeylerin kaydı. Birlikte üzerinden geçerse, şunları yapabiliriz. Birbirimizin cevaplanmamış sorularını çözelim ve ileriye dönük bir yol bulalım."

Cassia omzunun üzerinden baktı. "Şimdi iyi bir zaman mı? Kraliçe Alea'nın büyüsunün ayrılışımızı gizlediğini biliyorum ama elçilik eninde sonunda "Gittiğimi fark et."

Lio başını salladı. "Lordların ve büyücülerin Kraliçelerin planlarına müdahale etmek. Amcamın thelemancy'si, bu geceki çembere davet edilenlerin yokluğunu kimsenin fark etmemesini sağlayacaktır."

Cassia bunu daha önce hayal bile etmemişti. Amcasından her bahsettiğinde Lio'nun gerginliğinin ince işaretleri ortaya çıkıyordu. Onu bu konuda konuşmaya davet etmek için iyi bir fırsat bulmalıydı.

Şimdilik, "Bu gece İlk Kan Çemberi'nin huzuruna çıkmamız bekleniyor mu?" diye sordu.

"Hayır, birinci kanların çoğu burada elçilikle birlikte kalacak. Kraliçeler sadece yaşlı ilk kanlardan oluşan özel bir grup topladı. Stand, Birinci Prens ve Baş Elçiler Basir ve Kumeta. Chrysanthos müzakerelerin yarın elçilik resmi olarak kraliyet ailesine sunulduğunda başlayacağını düşünüyor ama aslında Zirve bu gece başlıyor ve siz de katılacak olan tek Tenebran'sınız."

"Bilimde boşluklarla gelmek istemiyorum. Birinci Prens kim? Veliht prens gibi bir şey mi?"

"Kraliçenin en büyüğü, evet. Prens'in 'na komuta ediyor. Hesperines'in gücü. Geçitte bizimle savaştılar. Çember size misyonları hakkında daha fazla bilgi edinme fırsatı verecektir. Prens

Ayrılışı önlemek için sana ve bana güveniyor. En büyük destekçilerimizden biri olarak ona güvenebiliriz."

"Yaşlı İlk Kan Cassandra ve İlk Prens Zirve'yi destekliyor o halde. Görünüşe göre müttefiklerimiz konusunda şanslıyız."

Lio gülümsedi. "Evet."

"Çembere hazırlanmak için zamanımızı en iyi şekilde değerlendirmeliyim. Umarım parşömenleriniz Vulgus'tadır."

"Evet, yaptıklarınızı Vulgus'ta yazmıştım. Teklifimi Divine'de sunmak zorundaydım, ancak o zamandan beri en ilgili bölümleri tercüme edecek zamanım oldu. Oldukça uzun bir ." Kibarca, "İhtiyacınız olursa sizin için özetleyebilirim," dedi.

Teklif edilen çeviriyi adamın elinden aldı ve zevkle açtı. "Özenle çalışıyordum, Sayın Bilgin. Görünüşe göre Solia Odasında sakladığı bazı mükemmel okuma materyalleri var. Devlet yönetimi üzerine yazdığı kitap sayesinde, bir büyükelçinin teklifi için iyi hazırlanmış olmalıyım."

Sırıttı. "Okurken çok eğleneceğimizi tahmin ediyorum."

"Hâlâ hiçbir yarışı kazanamıyorum," diye itiraf etti, "ama artık yeterliyim. Kral hakkındaki gözlemlerim kadar çaba sarf ettiğim tek şey bu, Çünkü bunun artık onsuz yapamayacağım bir beceri olduğunu biliyorum. Güneşte önemli bir şey olmasını beklerken, genellikle gizli geçitte kitap okuyarak zaman geçiriyorum."

Lio başını salladı. "Yarım yıldır uyumamana şaşmamalı. Hâlâ ayakta olman şaşırtıcı."

"Sence zamanımız olabilir mi... şey, belki de bu benim için henüz çok iddialı."

"Ne yapma zamanı?"

"Bir keresinde tüm dini yasaları ihlal etmeye istekli olduğunuzu söylemiştiniz. Tenebra ve Cordium ve büyüsü olmayan piç bir kadına İlâhi Dil'i öğretin."

"Tapınağımızda Tenebran ve Cordian dini yasalarını birlikte ihlal etmeyi ne kadar sevdiğimi biliyorsun... ya da Waystar'daki halının üzerinde... ya da Selas yolculuğunda senin kamaranda."

Gülümsedi. "Önceki kelime derslerimizin çok zevkli düşünüyorum."

"Ancak, yasaların çoğunun kadınlar tarafından yazıldığı Orthros'ta olduğumuzu ve okumayı öğrenmenin yasak olmadığını belirtme ihtiyacı hissediyorum, ancak

gerekli."

Cassia içini çekti. "Şüphesiz süt emenler için gerekli."

"Birçok yetişkin buraya eğitimlerinde eksikliklerle geliyor. utanılacak bir şey yok. Burada herkes İlahi dilde ve fani kökeninin dilinde eğitim alıyor."

"Vulgus ile yolumu daha yeni buldum ama..." "Sana Divine'ı öğretmeyi çok isterim."

Sanki nadasa bırakılmış bir bahçeye bakıyormuş gibi içinde yeni bir heyecan kabardı. "Teşekkür ederim, Lio."

"Bu benim için bir onur ve zevk olacak."

"Keşke bu gece başlamak için vaktimiz olsaydı." Teklifinin ilk gülümsedi.

"Çeviri bile olsa, bu çok güzel bir konuşma. Ben sadece İlk Kan Çemberi önündeki zaferini hayal et. Onların önünde bayıldığını , sadece beni daha iyi hissettirmeye çalıştığını biliyorum."

Utangaç görünüyordu. "Şaka yapmıyordum. O kadar uzun konuştum ki açlıktan bayıldım."

"Lio!"

"Ama onlara Zirve sırasında ne yaptığımızı anlatmadan önce değil."

"Yaptığımız her şey mi?" Bu, ilişkilerini ortaya çıkardığı zamandı - halkının hükümetinin önünde durduğu zaman mı?

"Oh, evet."

Kraliçelerinin önünde onun elini tutmuştu. Orthros'un tüm liderlerinin önünde onun kendi payı olduğunu ilan etmişti. "Keşke orada olsaydım."

Elini kalbinin üzerine koydu. "Öyleydin."

Tezgâhta birbirlerine yakın oturarak ve parşömenlerini kucaklarına yayarak çalışmaya başladılar. İlham onları son olaylara hızla taşıdı ve gelecek için fikirler aralarında hızla aktı. Sahip oldukları kısa zamana rağmen Cassia güçlü bir başlangıç yaptıklarından emindi.

Lio'nun Tenebra'daki faaliyetleriyle ilgili notları da onu rahatlatmıştı. Lio'nun dikkatli kayıtlarında onun son çare hakkında en ufak bir fikri olduğuna dair bir işaret görmemişti. Bunu düşündüğünü bile asla bilmemeliydi. Bunu arkalarında bırakabilirlerdi.

Şehrin bir yerlerinden gelen çan sesleri avluya doğru süzülürken, Lio parşömenlerini bir kenara bıraktı. "Yarım saat doldu. Vakit geldi."

Avlunun girişlerinden birinin yakınında biri yüksek sesle boğazını temizledi.

Lio sırtarak ayağa kalktı ve Cassia'yı da kendisiyle birlikte ayağa kaldırdı. "Duyduğuma göre Trial kardeşlerimle tanışmışsın bile."

Güllerin arkasından Mak ve Lyros, Stand kıyafetlerini giyerek dışarı çıktılar. Cassia onlara gülümsedi. "Onlarla için çok minnettarım." "Savaşın gelgiti kendi Birlik akıntılarını harekete geçirir," dedi Lyros. cevap verdi. "Ya da Stand'da öyle diyoruz."

Lio kolunu kızın beline doladı ve onu çekti. "Diplomat olsam da aynı fikirde değilim."

"Daha iyi hissediyor musun?" Mak

Cassia'ya sordu. "Çok daha iyi."

Lio çok ciddi bir şekilde, "Leydi Cassia Basilis, size Hippolyta'nın Kürsüsü'nden Vekilharçlar Telemakhos Argyros ve Lysandros Timaretis'i takdim edebilir miyim?" dedi.

Mak hazırolda durdu ve sert bir ifadeyle baktı. "Evet, Zirve resmen başladı. En görkemli unvanlarımızı okumanızda ısrar ediyorum."

"Ve şimdi bu kadar yeter." Lyros kıkırdadı. "Lio'nun dili yorgun görünüyor, Cassia'nın dizleri de öyle."

"Oh, evet lütfen," dedi. "Artık reverans yok."

"Sana Hesperinlerin birbirlerini nasıl selamladıklarını göstereyim." Mak Cassia'nın bileğini hafifçe kavradı ve bileğini Cassia'nın avucuna doğru kaydırıldı.

O bu hareketi taklit ederek parmaklarını onun bileğine doladı. "Böyle mi?"

"Kısa sürede her şeyi Hesperine usulü yapıyor olacaksın." Mak göz kırptı ve onu serbest bırakmadan önce bileğini nazikçe sıktı.

"Lio'nun unvanlarınızı saymasına gerek yok," dedi Lyros. "Yaptıklarınız hakkında konuşmayı hiç bırakmıyor."

Mak kaşlarını kaldırarak sıraların arasında uyuklayan Knight'a baktı. "İtiraf etmeliyim ki, müthiş efsanenizin bir yönü beni hayal kırıklığına uğrattı. Stand'ın huzurunda uyuyan bu tembel it, vahşi bir köpek olamaz, Şövalye."

Cassia ellerini iki yana açtı. "Annassa Alea'nın elinden bir parça peynir yedi ve Annassa Soteira'nın dudaklarından iyi bir köpek olduğunu duydu. Üzerindeki büyü tamamlanmıştır. Kalbini ve susuzluğunu kaybetti savaş."

Dördü birlikte güldüler. Cassia'nın üzerine parlak, yeni bir duygu geldi. Perita ve Callen'la bile hiç hissetmediği bir tür yoldaşlık. Kral her türlü olasılığı ortadan kaldırmıştı.

Caelum ile. Lucis ayrıca Cassia'nın Solia'yla birlikte büyüme ve bunun nasıl bir şey olabileceğini öğrenme şansını da elinden almıştı.

Cassia birinin kız kardeşi olmayalı uzun zaman olmuştu. Kardeş sahibi olmak böyle bir şey miydi?

"Umarım hepimiz birlikte çok zaman geçiririz." Cassia konuşur konuşmaz sözlerini sorguladı. "Tabii bu kimseye yük olmayacaksa."

"Dayatma!" Mak alay etti. "Lyros, görüyorum ki elimizde vicdanlı bir diplomat daha var. İşimiz bizim için biçilmiş kaftan. Tüm ailemin hayatını kurtaran bu kişiyi, onun bir Yahudi olmadığına ikna etmeliyiz. dayatma."

"Meydan okuma kabul edildi. Cassia'ya dayanabileceğinden daha fazla eğlence göstereceğiz."

Cassia gülmekten kendini alamadı. "Çok fazla diye bir şey olduğundan şüpheliyim."

"Artık burada olduğuna göre, belki Lio da nasıl eğleneceğini hatırlar." Lyros Lio'ya sert bir bakış attı.

Mak başını salladı. "Siz gelmeden önce durumu kötüydü."

"Mak-" diye itiraz etti Lio.

"Artık kötü durumda olmayacak," diye söz verdi Cassia.

Lio'nun kolu onun etrafında sıkıştı ve o da yalnız olmasalar da kolunu onun etrafında dolaştırmanın doğru olduğunu hissetti. Artık Orthros'taydılar ve bu tür gösteriler uygunsuz sayılmazdı.

"Şimdi sizin şeref muhafızlığını yapmak bizim görevimiz ve zevkimiz." Lyros Lio'nun yanına gitti. "Hippolyta'nın Kürsüsü adına, size Annassa Evi'ndeki Kraliçelerin Terası'nı göstereceğiz."

Mak, Cassia'nın omzunda pozisyon aldı. "Buna alış artık. Sen halkımızın bir kahramanısın ve herkes sana öyle davranacak."

Lio, Cassia'nın kolunu kendi koluna doladı. Deneme kardeşleri onları avlunun dar granit kemerlerinden birine götürdü ve berrak bir gece gökyüzünün altında geniş, sığ mermer basamaklara çıkardı. Şu anda Gül Evi'nden ne kadar uzakta olduklarından emin değildi ama Mak ve Lyros onları tamamen başka bir yere götürmüşlerdi, bu yer de Kraliçelerin büyüyle sarılmış olmalıydı. Merdivenleri kaplayan görkemli yaprak dökmeyen ağaçlar rüzgârda sallanıyordu ama Cassia soğuğu hissetmiyordu.

Merdivenlerin tepesine vardıklarında, siyah-beyaz mermerden yapılmış hilal şeklindeki geniş bir terasa çıktılar. Orada burada oturuyorlardı.

ferforje banklar ve beyaz ipek oturaklı sandalyeler ve gül sarmaşığı şeklindeki ayaklar üzerinde duran küçük masalar.

Terasın ortasında, yaşlı birinci kanlar ve onların Graces'leri Kraliçelerinin etrafında toplanmışlardı. Annassa'ların tahtı yoktu. İpek ve demir banklardan birini paylaşıyorlardı. İki yanlarında parşömenler, yazı gereçleri ve gümüş içki fincanlarıyla donatılmış birkaç mütevazı masa vardı, ama onlarla bu basamakları çıkıp kendilerine başvurabilecek dilekçe sahipleri arasında bir konsey masası yoktu. Cassia bunu yaparken

Lio, Mak ve Lyros ile ilk kez hacca giden Annassa, hoş geldiniz diyerek gülümsedi.

"Argyros," dedi Kraliçe Soteira, "gençler kahve içmeye hazır görünüyor."

Lio'nun amcası gümüş bir kaptan dört fincana koyu kahverengi bir sıvı döktü. Bir tanesini Cassia'ya uzattı ve Cassia sadece şu sözleri söyleyebildi zarif bir teşekkür. Orthros'taki en güçlü zihin büyücüsü az önce ona bir içki ikram etmişti. İyi bir misafir olmak için bir yudum almayı beklemedi.

Zengin ve acı olan sıcak sıvı dilini uyandırdı ve onu baştan aşağı ısıttı. "Bu çok lezzetli."

Argyros ona yüzünde o ana kadar gördüğü en belirgin gülümsemeyi yaptı. "Beğendiğinize çok sevindim."

Lio kahvesinden bir yudum aldı, sonra başladı. "Polar Night Roast, Amca?"

"Cassia buna eşittir."

Komnena Cassia'ya bir tabak uzattı. "Liman yaptığımızdan beri bir şey yemedin. Bu akşamki büfeden biraz bir şeyler al."

Cassia tabağı kabul etti. "En azından bir kısmının ziyan olmayacağına sevindim."

Lyros'un ailesi ve Hagia Zephyra'dan gelen ilk kan arkadaşları Annassa'nın etrafına düzensiz bir şekilde sandalyeler dizmişlerdi; Lio'nun Ritüel annesi Kraliçelerin sağında oturuyordu. Diğerleri

Yaşlılar kahve servisinin etrafında durdular ya da getirdikleri belgeleri açtılar ve Mak ile Lyros yakındaki bir masada Hippolyta ile görüşmeye gittiler. Lio, Cassia'yı yanındaki banklardan birine oturttu ve bir havalanma dokunuşuyla yiyecek ve içeceği için yanına bir masa çekti.

Cassia, Kraliçelerin tercih ettiği törensizliğe alışmaya çalışmalıdır. Kraliçelerin törene ihtiyacı yoktu. Ölümlü hükümdarlar, kudretlerini bir sonraki savaş lordununkinden daha meşru göstermek için güç ziynetlerini üzerlerinde biriktirmelidir. Kraliçelerin gücü kendi adına konuşurdu.

"Ioustin hâlâ bize katılmayı planlıyor mu?" Lio'nun babası sordu.

"Evet," diye yanıtladı Kraliçe Soteira. "Cordialıların sorun yaratmayacağından emin olmak için büyücülerin kaldığı yerleri bizzat incelemekten tatmin olmayacaktır."

Hippolyta başını salladı ama gülümsüyordu. Karşılama töreninde giydiği uzun, resmi ipekli elbisesini Stand'ın daha kısa siyah cübbesi ve sandaletleriyle değiştirmişti. Sanki limandaki paçavraları zarif bir üniformaya dönüşmüş gibiydi. "Yeni Konuk Evi'ndeki korumaları kendim gördüm."

Apollon kıkırdadı. "Güzel. Demek ki büyücüler Ioustin'e karşı güvende."

Ayak sesleri duyuldu ve Cassia, Kraliçe'nin en büyük oğluyla tanışacağı anı bekleyerek merdivenlere doğru baktı.

Ama merdivenlerden hiçbir Hesperine prensi çıkmadı. Bir Tenebran lordu, yanında Basir ve Kumeta ile terasa doğru ilerledi.

Cassia, Lio'nun koluna, kahve fincanı elinde titreyerek oturuyor ve orada olmadığını bildiği bir çıkış yolu düşünmeye çalışıyordu. İşte orada Artık onu kurtaracak hiçbir kelime yoktu.

Hold Lord Justinianus elçiliğe ne zaman katılmıştı? Neden o unutulmaz kızıl saçlarını adamların arasında hiç görmemişti? Kraliçelerin Terası'nı istila etmek ve Cassia'yı düşmanla içki içerken keşfetmek için koğuşları, Stand'ı ve usta elçileri nasıl geçmişti?

Sonra Cassia'nın paniğe kapılmış zihni önündeki manzarayı anlamlandırdı. Lord Justinianus, Stand kıyafetleriyle aynı tarzda kesilmiş kan kırmızısı bir cübbe giymişti ama ayaklarında Tenebran binici çizmeleri vardı. Saçları ayak bileklerine kadar örülmüştü. Ve elini kalbinin üzerine koymuş Kraliçelerin önünde eğiliyordu.

Lio'nun babası Lord Justinianus'u kucakladı. "Ioustin. Çok uzun zaman oldu. İşimiz bittiğinde Komnena Hanesi'ne gelmelisin. burada."

"Bunu kaçırmazdım." Lord Justinianus Komnena'nın yanağını öptü.

"Cassia," diye sordu Lio aceleyle, "iyi misin?"

"Lord Justinian bir Hesperine mi? Hesperinlerin *İlk Prensi* mi?"

"Onunla Tenebra'da mı tanıştınız?"

Söz konusu adam -hayır, Hesperine- keskin, soğuk gri bakışlarını ona çevirdi. "Beni hatırlıyorsun."

"Sizi unutmak zor, lordum. Affınıza sığınıyorum. Ekselansları." Hayır, bu da doğru değildi. "Birinci Prens, yani."

"Lütfen, bana Rudhira de."

Lio'nun yanına geldi ve Lio tamamen içgüdüsel olarak ayağa kalktı. Lio ayağa kalktı ve Apollon'un yaptığı gibi Birinci Prens'i kucakladı.

"Hiçbir fikrim yoktu," dedi Lio. "Rudhira, görünüşe göre Cassia'yla tanışmışsın."

Cassia, bu aslında Ioustinianos, Orthros'un Birinci Prensi, Yurtdışındaki Orthros'un Prens Naibi ve Kraliyet Hücum Üstadı. Benim ayin babam."

Lio, Kraliçelerden birinin öğrencisi ve Birinci Prens'in Ayin oğluydu! Cassia neredeyse Ioustinianos'a reverans yapacaktı ama sonra bunun Orthros'ta yapılmadığını hatırladı.

Lio elini onun sırtına koydu. "Affet beni Cassia. Daha önce tanıştığınızı bilseydim açıklardım."

"Anlıyorum," diye güvence verdi Cassia ona. "Tenebralılar ambar lordlarından birinin gizlice Orthros'un kraliyet ailesinin bir üyesi olduğunu asla öğrenmemeli."

"Ve Blood Errant'ın bir gazisi," diye ekledi Prens hayıflanarak. "Bağımlılarım için bir koruyucu olmak yerine bir tehlike haline gelmeme izin veremem."

"Elbette." Cassia, özellikle de Chrysanthos'un Lio'nun babasına söylediği sözleri duyduktan sonra, bunun sonuçlarını tahmin edebiliyordu. Birinci Prens, Apollon'un sözünü ettikleri diğer Ritüel oğlu olmalıydı. Onlara kaybettikleri iki yoldaşlarını hatırlatmamak için geçmişleri hakkında yorum yapmaktan kaçındı.

Prens kan kırmızısı kaşlarını kaldırarak Cassia'ya baktı. "Bu rahatsız edici bir sürpriz olmalı. Birkaç yıl önceki kısa temasımızın kalıcı bir etki bırakacağı aklıma gelmemişti."

"Her zaman gözlemci olmak benim için önemli."

"Lio'nun yaptıkların hakkında bize anlattıklarını göz önüne alırsak şaşırmamalıyım. Ama on yaşından büyük olamazsın."

"Evet. Bu her yıl düzenlenen bir turnuvaydı ve her erkek bu turnuvada rüştünü ispatlayıp kralın himayesini kazanmaya çalışabilirdi. Lucis o yıl sadece üç kişiye ödül veriyordu çünkü doğuya yerleşme ihtiyacına rağmen çok fazla yeni lorda yetki vermekten . Turnuvaya hava karardıktan sonra vardın ve en son yarışan sendin. Günün galibi de dahil olmak üzere tüm meydan okuyanları perişan ettiniz, ki o da ikincilikle yetinmek zorunda kaldığı için büyük hayal kırıklığına uğramıştı. Dövüş hakkı sayesinde, kraldan seçtiğin sahipsiz toprakları ele geçirmesini isteme ödülünü kazandın. Hilt'in ötesinde, kuzeydoğudaki geniş ama acımasız bir araziye talep ettiğinizde herkes sizin krallıktaki en cesur ya da en deli adam olduğunuzu düşündü."

"Oradaki otoritem yaklaşık yetmiş beş yıldır iyice yerleşmiş durumda. Ancak son zamanlarda, Kral Lucis'in artan gözetimiyle birlikte, iddiamı resmi bir lord unvanıyla meşrulaştırmanın akıllıca olacağını düşündüm. Meraklı insanlara kalemi ilk inşa eden kızıl saçlı savaş lordunun büyükbabam olduğunu söylüyorum. Ama uzun süre meraklı kalmıyorlar."

"Güç, etkili bir ikna aracıdır ve doğudaki tek para birimidir. Çoğu insan orada neler olup bittiğini bilmek istemez. Ama ben çoğu insan değilim." Cassia Lio'ya baktı. "Gözlem gücüm biraz daha keskin olsaydı, Lio'nun o bölgeyle ilgili endişesini gizemli savaşçının ilgisiyle ilişkilendirebilirdim. Ama Hold Lord Justinianus, daha küçük lordları rahatlatacak şekilde doğuda kayboldu ve o zamandan beri sarayda hiç görülmedi."

Prens dişlerini göstererek gülümsedi. "Çoktan hoş karşılanmadığım sonucuna vardım."

"Bunca zamandır doğu Tenebrae'de tutunup kurbanları Hilt'ten mi kurtardınız?"

Prens başını salladı. "Benim kalem, Hücum'un tüm çabaları için hazırlık noktasıdır. Mümkün olan her yerde Teselli ve Merhamet sunmak için geniş çapta seyahat eden hatırı sayılır bir Hesperin gücüyüz. Ancak benim kişisel , kalan son Hesperite topluluğunu korumak."

"O zaman Tenebra'da gerçekten Hespera'ya tapan insanlar mı kaldı?" "Evet, vahşi doğuda bir yerleşim yeri kurdular.

Kaçış uyarısı. Tehlikeli bir çaba. Kendi kan büyülerine sahip olmalarına rağmen, Hesperine yardımı hayatta kalmaları için hayati önem taşıyor."

Cassia şimdi prensin neden Ayrılış'ı durdurmaya kararlı olduğunu anlıyordu. Neden ona ve Lio'ya güvendiğini. "Hesperitleri uyarmalısın. Chrysanthos onlar için yeni bir tehlike. Üzgünüm, çünkü bunun suçlusu benim. Solorum'daki faaliyetlerim Dexion'un şüphelerini artırdı ve şimdi burada aktif bir kan büyücüsü olduğuna inanıyor.

Tenebra. Benim hakkımda vardıgı yanlış sonuçların gerçek Hesperitlere zarar vermesini hiç istemem."

Kumeta bir adım daha yaklaştı. "Chrysanthos'un cadı avının farkındayız. Anthros Tarikatı'nın saldırganlığı kaçınılmaz Cassia. Söylediğin ya da yaptığın hiçbir şey tehlikeyi artırmadı. Hepimiz için tehlikeyi azalttın."

"Bunu bilmek içimi rahatlatıyor, Kumeta Usta."

Basir iki kahve fincanı taşıyarak onlara katıldı ve birini Grace'e uzattı.

"Üstat Basir, ?" Cassia gülümsemeyen zihin büyücüsüne sordu.

Lio elini uzattı. "Lütfen bana kimsenin sizi izninizden mahrum etmediğini söyleyin."

Basir, Lio'nun bilek tokasını iade etti. "İlginiz için teşekkür ederim, ikinize de. Çalışma iznine ayrılıyorum."

Basir konuşurken Cassia'nın gözüne köpek dişlerinin henüz uzamadığı keskin çelik başlıklar ilişti. Ürperdi.

Kumeta onun yanağına dokundu. "Üzerine titrememe izin vermen için seni ikna etmem ne kadar sürer? Seninle ne yapacağımı bilmiyorum."

Gözlerindeki sıcaklık tüm yüzünü farklı bir ışığa büründürdü. "İstediğin kadar üzerime titreyebilirsin. Hem çalışma izni alabilirim hem de üzerime titrenebilir."

Ağzının kenarlarında bir sırtış belirdi.

Lio boğazını temizledi. "Rudhira, ah, seni geri verdi mi-"

"Evet," diye tersledi Basir. "Onlarla gizlice ilgilendim."

"Kumeta, Daha fazla mahcup olmamak için onları korkunç bir ışık parlamasıyla yukarı gönderdi," açıkladı.

"Prensimizin o kötü adamdan ödülünü çalmasını takdir etsem de, onları kafama geri koyabileceğimden değil."

Herkes Basir'e kahkaha atmama nezaketini gösterdi. Cassia tüm çevrenin onun arkasından gülümsediğini gördü, ama bunlar sevgi dolu gülümsemelerdi.

"Lio," dedi Basir.

Lio, sanki Elçi Efendi alışılmadık bir şey söylemiş gibi biraz irkilmiş görünüyordu. "Evet, Basir."

"Daha fazla bir şey kaybetmememi sağladığınız için teşekkür ederim. Şehit Geçidi'ndeki kararlı müdahaleniz kalp avcılarından kaçmamı mümkün kıldı. Elçiler size minnettar. Avcıların daha fazla şiddet uygulamasını engellemeniz halkımızı gururlandırdı. Tek üzüntümüz, siz tutsaklarınızı prensimize teslim etmeden önce düşman zihin büyücüsünün araya girmiş olmasıdır."

Cassia sessiz bir cesaretlendirmeyeyle Lio'nun kolunu kendine doğru yaklaştırdı.

Lio, Basir'in bileğini bir kez daha sıktı. "Sözlerin benim için söyleyebileceğimden daha fazla şey ifade ediyor."

"Çember için bir raporum var," dedi Prens, "geçitteki olaylarla ilgili.

Rüyaların büyücüsüyle olan savaşını en iyi Lio anlatabilir ama benim bulgularım da yardımcı olabilir."

Lio inançla konuştu. "Büyücüye çok yaklaştığımda Kalp avcılarının düşüncelerindeki hayaller, düşman thelemancer keşfedilmemek için kendi güçlerini yok etti."

Prens başını salladı. "Şimdi hayatta kalan tek kalp avcısını daha kapsamlı bir şekilde inceleme fırsatım oldu. Bir theramancer olarak, adamın zihnindeki yaraların bir rüya büyücüsünün işi olduğuna şüphe duymadan söyleyebilirim."

Lio bir nefes verdi. Cassia Lio'nun elini tuttu.

"Bununla birlikte," diye devam etti prens, "Hesperine thelemancynin de işaretleri var, bu da rüya büyücüsünün saldırısını gerçekleştirdiği anlarda adamın zihnini tuttu. Lio'nun adamın zihnindeki varlığı, rüya büyücüsünün vermeye çalıştığı hasarı hafifletti. Adamın yaşamasının tek sebebi Lio'dur."

Kraliçe Soteira konuştu. "Bulgularınızdan kimse şüphe edemez."

"Gücün ve bilgeliğin sayesinde, *Bamaayo*," diye yanıtladı oğlu. "Bana büyücülüğün yaralarını, yalnızca İmparatorluğun kadim zihin iyileştirme geleneğinin bize gösterebileceği şekillerde tanımayı iyi öğrettin"

Lio Ritüel babasından Kraliçesine baktı. "Teşekkür ." "Aferin Lio," dedi Annassa Soteira.

Lio elini kalbinin üzerine koydu ve derin bir şekilde eğildi. Babası onu omzundan alkışladı ve annesinin yüzünde büyük bir rahatlama ifadesi belirdi. Lio, Cassia'nın elini sıkıca tuttu.

Argyros terasın karşı tarafından seslendi. "Bunu yapan rüya büyücüsünün kim olduğunu bilmek istiyorum."

Lio amcasının bakışlarını tam olarak karşılayamadı. "Evet, tehdidi değerlendirmeliyiz poz veriyor. Rudhira, kalp avcısının zihninden onun hakkında daha fazla şey mi?"

"Gücünün izinden başka bir şey değil. Kendisine dair çoğu kanıtı yok etmeyi başardı. Ancak hayatını kurtarmayı başardığınız için kalp avcısının zihninin iyileşmeye yanıt verebileceğine ve bize daha fazla bilgi sağlayabileceğine dair hala umut var."

"Ne yazık ki," dedi Basir, "sunabileceğim daha fazla bilgim yok. Rüyaların büyücüsü benimle hiçbir zaman doğrudan iletişime geçmedi. Lio ve Cassia, belki bize onun hakkında daha fazla bilgi verebilirsiniz."

Lio'nun elinin verdiği güvenle Cassia . Bilgi onun en sevdiği silahtı ve sahip olduğu her şeyi onu yok etmeyi planlayan adama karşı kullanacaktı. "Kalp avcılarını duydum

Onu tartışmak. Rüyaların büyücüsü kralla işbirliği yapıyor.

Onunla kalp avcıları arasında bir çeşit aracı. Lucis avcılara altın olarak ödeme yapacak ve benim köpeğimin üreme haklarını alacaktı. Büyücünün tazminatı bendim. Görünüşe göre rüşvet olarak kadınları paraya tercih ediyor."

"Senin adına onu göndereceğim yere ikisini de götüremez." Hippolyta o saat verdiği sözü yerine getirmeye hazır görünüyordu. "Elimizde Hypnos'un iki büyücüsü var!"

"Rüyaların büyücüsüyle bir daha zihin düellosunda karşılaşırsam," diye söz verdi Lio, "pişmanlık duymadan sana tek bir kayıp bile bildireceğim."

Cassia, "Böylesine güçlü bir korumayla ondan korkmayacağım," diye karar verdi. Prens, "Babana karşı durmanın bedelini çok ağır ödedin," dedi. ona. "Bunu yaparak bize yaklaşan savaşa hazırlanmak için ihtiyacımız olan zamanı kazandırdınız. Yorulmak bilmeyen çabalarınız sayesinde, halkımıza yardım etme görevini üstlenmemiş olsaydınız çoktan kaybetmiş olacağımız pek çok hayat kurtuldu."

"Lio bana bir mesaj gönderdi," diye yanıtladı Cassia, "Kraliçelerin aramasıyla ilgili.

Herkes evine döndü ama büyücüler arasındaki mırıltılardan Tenebra'da hâlâ çok sayıda Hesperin'in kaçak olduğunu biliyordum. Onlara nasıl daha doğrudan yardım edebileceğimi bilmeden onlar için endişelendim."

"Siz de onlara benim kadar doğrudan yardım ettiniz," dedi Prens. "Onlara Çocukken karşılaştığınız Hesperines errant neredeyse kesinlikle bunların arasındadır."

Lio başını salladı. "Kim olduklarını bulmaya çalıştım ve Orthros'a geri dönenlerin hiçbirinin Hükümdarlar Kuşatması'nda olmadığını öğrendim. Kurtarıcılarınızın hâlâ sahada olduğuna inanıyoruz."

"Kızımız Pherenike de öyle," dedi Argyros.

Cassia Lio'nun amcasına baktı. Argyros'un yüz ifadesi ve beden dili diğer Hesperinlerden daha da gizemliydi. Neredeyse Okumak imkânsızdı. Ama o anda, gözlerinde yanlışı anlayamayacağı bir keder vardı. Eğer bu bakış, yaptıklarının Nike için yeterli olmadığı anlamına geliyorsa, buna katlanamazdı.

"Kadi bana Nike'tan bahsetti," dedi Cassia. "Herhangi bir haber var mı?"

Prens, Argyros'un bakışlarıyla karşılaştı. "Hücum onu aramak için hiçbir çabadan kaçınmıyor."

Mak tekrar Cassia'nın yanına gelmişti. "Senin sayende Nike'la ilk kez tanışma fırsatı bulabilirim."

"Bu seksen dokuz yıl boyunca," dedi Hippolyta, "Nike Tenebra'da tek başına dolaştı. Herkesi eve çağırın Kraliçelerin çağrısına cevap vermedi."

Apollon, "Şu anki krize dayanacaktır," dedi. "O bir Usta Vekilharç ve Blood Errant'ın bir emektarı."

"Ama onun Trial kardeşi olarak," dedi Prens, "güvenliğinden emin olana kadar bıkmadan usanmadan onu arayacağım. Cassia, eğer gemiyi durdurmasaydın düşmanlık bu kadar uzun sürerse, işimiz neredeyse imkansız hale gelir."

Hippolyta yanına geldi ve Cassia'nın omzuna bir el dokundurdu. "Burada, Orthros'ta sana minnetle bağlı olan pek çok aile var. Blood Argyros'un da onların arasında olduğunu bilmenizi isteriz."

Cassia, Hippolyta'nın zayıf bedenindeki gücü, elindeki otoriteyi ve kalbindeki endişeyi görebiliyordu. "Nike için çok üzgünüm. Ona yardım etmek için yapabileceğim başka bir şey varsa yaparım."

Argyros, Grace'in koluna girdi ve onu kendine yaklaştırdı. "Bu gece bunu yapacaksın Cassia."

Prens başıyla onayladı. "Hücum artık çabalarımızı şahsen sizinle koordine edebilir."

"Stand," diye devam etti Hippolyta, "tüm güvenlik önlemlerimizi sizinle birlikte gözden geçirecek ve bunları büyücülerin gizli güçleri hakkında bildiklerinize göre ayarlayacak."

"Acil tehlikeleri ele aldıktan sonra," dedi Lio, "Tenebran lordlarının onları ikna kabiliyetimize karşı savunmasız bırakacak çeşitli motivasyonları ve zayıflıkları konusunda size danışmanın zamanı gelecek. Onları Cordium'la ittifak yerine Orthros'la barışa ikna etmek için aklımızda yöntemler var, ancak bu yöntemleri etkili bir şekilde uygulayabilmemiz ancak sizin anlayışınızla mümkün olabilir."

Kumeta Yaşlı Birinci Kan Hypatia'ya baktı. "Ayrıca, akademisyenlerimizin Aithourian Çemberi'nin sihirlerini nasıl gizledikleri konusunda mümkün olduğunca çok bilgiye ihtiyaçları olacak."

Hypatia önündeki masanın üzerine yığılmış parşömenlerden birini bile açmamıştı. Mürekkep şişeleri kapalıydı, tüy kalemlerine dokunulmamıştı. Heykeli onun hafife alınmaması gerektiği konusunda uyarmıştı ama canlı renkler onun Cassia'nın kendisi kadar zeytin tenli olduğunu ve kalın siyah saçlarının zamansız bir şekilde kıvrıldığını gösteriyordu. Ölümlü hayatında sofistike bir Cordialı mıydı?

Majesteleri, bir eli omzunda, onun arkasında uzanıyordu. Elder Grace Khaldaios bronz tenli, özenli ve bakımlı sakallı, İmparatorluk kökenli bir Hesperin'di. Cassia'nın karşılama töreninde kendisiyle kısa bir tanışma faslı sırasında, Cassia'nın gözüne lütfundan çok daha fazla sıcaklık yayan, konuşkan bir bilgin olarak çarpmıştı.

Hypatia kaşlarını çatarak Kumeta'ya baktı. "Cassia gibi genç birine bu tür yükler yüklemekten hâlâ hoşlanmıyorum. Aylardır bu kadar cesurca savaştıktan sonra, mücadelesine son vermeyi ve buradan devam etmemize izin vermeyi hak ettiğini düşünüyorum. Bu gece burada ona bu toplantıdan ayrılma fırsatı sunan tek kişi olarak kayıtlara ."

Argyros Hypatia'ya baktı. "Kimse bu çemberin yıllıklarını tutmuyor, dostum."

"Yine de bu gece hepimiz Cassia'ya minnettarlığımızı ifade ettik. Başardığı her şeyi ne kadar takdir ettiğimizi biliyor. Ondan daha ne isteyebiliriz ki? Burada hiç kimse onun üzerine düşeni yaptığını inkâr edemez."

Hypatia kesinlikle diğer Hesperinlerden farklı bir ton kullanıyordu. Ve bir Hesperin'in, özellikle de yaşlı bir birinci kanın tonu, herhangi bir Tenebran lordunun kabadayılığından, hatta bir Cordian efendisinin iki ucu keskin kibarlığından çok daha incelikliydi. Cassia o gece ilk kez dikkatli adımlar atması gerektiğini hissetti.

Cassia, Lio'nun elinin kendi elinin üzerinde sıkılaştığını hissettiğinde, bunu Hypatia'nın bir zorluk çıkarabileceğine dair bir onay olarak algıladı.

Cassia Yaşlı İlkkan'ın teklifine cevap veremeden Basir araya girdi. "Hâlâ yapabileceği daha çok şey var."

"Bilgi için bir çocuğu saçar mısın, Basir?" Hypatia sordu.

"O asla bir çocuk olmadı," diye yanıtladı Kumeta. "Tenebra'daki yaşam onu bundan mahrum bıraktı. Hoşumuza gitse de gitmese de, omuzlarında bir krallık taşıyor." "Ve bunu olağanüstü bir cesaret ve güçle yaptı." Hypatia Cassia'ya güzel, görkemli bir gülümseme verdi. Tüm Hesperinler gibi o da gülümsediğinde dişlerini ele verirdi. "Artık ağır yüklerinizi bırakma vaktiniz geldi. İşleri bizim ellerimize bırakabilirsiniz."

Bu bir meydan okuma değildi. Bu bir hakaretti.

Cassia'nın taşıdığı keder o kadar ağırdı ki, tek yapmak istediği onu yere bırakmaktı.

Yatağından kalkmak için tüm gücünü harcadığı sabahlara uyanmıştı. Tenebra'nın uzunluğunu büyücülerle birlikte kat etmişti.

vazgeçip eve dönmesini kolaylaştıracak bir aşk. Bir kalp avcısının yayının uzunluğuna baktığında

Anthros'un dünyasında yaşamının acısına katlanmaktansa Hypnos'tan mühlet almayı kabul eder.

Ve her seferinde Cassia ağır yüklerini bırakmamayı seçmişti. Cassia Hypatia'ya gülümsedi. "Cömert mühlet teklifiniz için teşekkür ederim, Elder Firstblood. Ama kabul edemem. Yardım ettiğim gecedan beri Hesperine elçiliği Orthros'tan kaçtı, kendi iki elimden başka çalışacak hiçbir şeyim yoktu. Başlattığım her şeyi ilerletmeye devam etmek için onları gerekli görürsem beni affetmelisiniz."

Hypatia'nın gözleri parladı. "Şimdi gel, canım. Kimse seni dinlenmekten mahrum bırakmayacak."

Lio elini Cassia'nın sırtına daha sıkı dokundurdu, ince bir destek işaretliydi bu. Diğer Hesperinler onu izledi ama bu kez hiçbiri Cassia'ya cevap vermeyi üstlenmedi.

Cassia, "Dinlenmeye gücüm yetmez, Elder Firstblood," dedi.

"Oh, ama yapabilirsin. Şu anda Orthros'tasınız. Burası dinlenme ülkesi."

"Tenebra Kralı Orthros'a barış sözü verdiğinde dinleneceğim.

Cordian büyücüleri hayal kırıklığına uğramış olarak tapınaklarına döndüklerinde dinleneceğim. Her Hesperine serseri güvende olduğunda, dinleneceğim. Sence bunlardan herhangi biri bu gece gerçekleşecek mi, Elder Firstblood Hypatia? Çünkü eğer olmazsa, beni uykusuz bir gece daha bekliyor demektir."

Hesperine'li bilgin bir saraylı attı, baştan çıkarıcı ve mağrur. "Doğal olarak, böyle iddialı planlar zaman alır, çocuğum."

"Ne kadar zaman olduğunu bilmek ister misiniz, Elder Firstblood?" Cassia bir genç kız gibi masumca sordu. "Halkınız için tasarladığınız Hesperine saatini öğreniyorum ve size kendi sisteminize göre söyleyebilirim. Gecede on altı saat, Tenebran hesabına göre günde yirmi dört saat. İşte kralı ve emirleri uzak tutmak için ayırdığım zaman bu kadar."

"Bizim adımıza yorulmak bilmeden çalıştığınızdan kimsenin şüphesi yok."

Görünüşe göre cesaret ve atılğanlık Hypatia'nın gardını düşürmek için yeterliydi ama onu etkilemek için değil. Ama sonra, o bir savaşçı değildi. Cassia heykel Hypatia'nın sırtında taşıdığı parşömenleri düşündü. Bu Hesperine ile pazarlık yapmanın en etkili yolu kesinlikle bilgiydi.

"Cassia, "Gecede on altı saatin sadece birkaç dakikası ilginizi çekecek sanırım," diye önerdi. Skleros'un bütün bir büyücüler hex'inden geriye kalan bir çalışma yapması için birkaç dakika yetti.

Hypnos Tarikatı ayaklarının dibinde öldü ve Aithourian Çemberi'nin Dexion'unu dize getirdi."

Hypatia tereddüt etti.

Cassia'nın ihtiyacı olan tek fırsat buydu. Konuşmaya devam etti ve Hypatia'nın gerçekten duymak isteyeceği şey üzerinde çalışarak pazarlık etmek zorunda olduğu bilgiyi verdi. "Çırak Tychon, Solorum'dan Orthros sınırına kadar gidip bayılmadan geri dönebilecek kadar güçlüdür. Ama büyücü arkadaşları, Chrysanthos'un kanalı olarak hareket ettiği için gücünün gizlendiği konusunda tatmin oldular."

Bunun üzerine Hypatia ipeksi cevaplarına devam etti. "Bir savaş büyücüsü üzerinde üzücü bir ritüel gerçekleştiren bir büyücü mü? Kanal olarak hizmet eden bir çırak mı?

Sevgili çocuğum, sanırım gördüğün şey kafanın karışmasına neden oldu. Tarif etmek için asil bir çaba gösterdiğin büyü türü kesinlikle teoriktir. Gerçek uygulamada mümkün değildir."

"Bir büyücünün gücünün kendisinden çıkarıldığı ve bir kanal aracılığıyla çekebileceği bir kaba yerleştirildiği temel yer değiştirmeyi mi kastediyorsunuz?"

Hypatia'nın bakışları keskinleşti. "Evet, ben de bundan bahsediyordum. Bu kavram, en karanlık gizemleri araştıran en cesur çevreler arasında bile uzun zamandır biliniyor. Ancak gerçekte hiç kimse böyle bir başarıya ulaşamadı. Hele ki henüz bir asır bile yaşamamış yeni yetme bir Hediye Koleksiyoncusu hiç. Bunun gerçekten gerçekleştiğini görmüş olamazsınız."

"Odada duruyordum. Skleros'un büyüünün tam olarak nasıl çalıştığını en ince ayrıntısına kadar açıklamasını dinledim, sonra da onu yaparken izledim. Chrysanthos, Tychon ve kralın hapisanesinden taşıyıcı olarak kullanmak üzere seçtikleri kurban üzerindeki etkisine tanık oldum. Size daha fazlasını anlatayım mı?"

"Sanırım bu olayı sizinle ayrıntılı olarak tartışmam gerekiyor," diye kabul etti bilgin. Koltuğunda doğruldu. "Böylece gerçekten ne gördüğünüzü anlamanıza yardımcı olabilirim."

"Ben hazırım," diye meydan okudu Cassia.

"O halde başlayalım." Kraliçe Soteira gülümsüyordu. "Cassia, yaşlı ilk kanların, Stand'ın, oğlumuzun ve Maslahatgüzarının huzurunda, sana Orthros'a hoş geldin diyoruz. Tanrıça'nın Gözleri altında, sana ve tüm halkımıza minnettar olduğumuzu bildiririz."

Kraliçe Alea terası işaret etti. "Orthros'un kapıları size açık. Bizden biri sayılırsınız. Eğer tehlikede , bizim korumamıza güvenebilirsiniz. İhtiyaç duyduğunuzda, yardımımıza güvenebilirsiniz.

Tanrıça'nın bize cömertçe sağladığı gibi, tüm arzularınız cömertlikle yerine getirilecektir."

"oturun," dedi Kraliçe Soteira, "ve Gündönümü Zirvesi başlasın."

OceanofPDF.com

DUVAK SAATLERİ

Cassia'nın hesabına göre birkaç saattir İÇİNDEYDİLER ki, zamanı işaret eden çan sesleri yerini alçak, yumuşak tonlara BIRAKTI.

Kraliçe Alea boş kahve fincanını yere bıraktı. "Peçe saatleri geldi bile."

Kraliçe Soteira, "Bir gece için yeterince şey yaptık," dedi.

Cassia terastan şehrin dört bir yanındaki ışıkların yanıp söndüğünü görebiliyordu. Selas'ın gökyüzüne yaydığı parıltı azaldı ve daha önce görünmeyen yıldızlar kendilerini gösterdi.

"Her başarılı yer değiştirme için ölümler gerekli mi?" Hypatia, Argyros'a şöyle diyordu. "Acaba onların insanlarla

Hypnos Tarikatı'nın teoriiyi gerçekleştirmesini sağlayan fedakarlık?"

Lio'nun amcası başını salladı. "Diğer altı büyücü insan kurbanı olmayı bekleselerdi Sklerös'a yardım etmeyi asla kabul etmezlerdi."

"Belki de ritüelin bu gerekliliğinin farkında değillerdi. Bu sanat açıkça Hediye Koleksiyoncularına özgüdür ve onlar için bile gizemli kalmaktadır. dost büyücüler."

"Argyros'a katılmak zorundayım," dedi Khaldaios. "Her ne kadar suçu Hypnos Tarikatı'nın acımasızlığına atmak istesek de, onların başarısı vicdansızlıktan değil, metodolojiye hâkimiyetten kaynaklanıyor."

"Hediye Koleksiyoncuları gibi," diye cevap verdi. "Parlak yenilikleri iğrenç uygulamalar için harcıyorlar."

Khaldaios içini çekti. "Hediye Koleksiyoncuları hakkında başka ne söylersek söyleyelim, uzmanlıkları inkâr edilemez."

"Ritüel bunu gerektir, neden kendi Tarikatından altı büyücüyü öldürsün ki?" Hypatia merak etti.

"Sırlarını saklamak için," diye düşündü Argyros, "tıpkı geçitteki meslektaş gibi."

Prens de terasın diğer tarafından söze katıldı ama sözlerini Lyta'ya yöneltti. "Hediye Koleksiyoncuları kesinlikle kendi tekniklerinin keşfedilmesini engelliyor. Ben olsam onlardan birinin

kendi kardeşlerini susturur. Diğer büyücülerle asla işbirliği yapmazlar. Skleros'un elçilikle birlikte ortaya çıkması daha önce görülmemiş bir şey."

"Bu bir hakaret," diye yanıtladı Lyta. "Buraya kılık değiştirerek gelme zahmetine bile katlanmadığına inanamıyorum."

Prens, çember sırasında hazırladıkları koğuşlar ve devriye rotaları şemasının üzerine eğildi. "Tenebralıların korkuları göz önüne alındığında, Skleros'un korumasız gelmediklerine dair bir uyarı görevi görmesini istiyorlar."

Apollon kıkırdarak çizim aletlerini bir kenara bıraktı. "Sanki onlara zarar vermek istesek bir büyücü onları güvende tutabilirmiş gibi."

"Ama güç gösterisi için akıllıca bir seçim," diye kabul etti Lyta. "Aslında onların tek seçeneği. Hypnos'un bir Tenebran büyücüsü olarak, teknik olarak davetimiz için uygun."

Prens başını salladı. "Cordium için bir ödül avcısı olsa bile. Cordium dışında Hediye Toplayıcılardan daha fazla zaman geçiren çok az Emredilmiş büyücü vardır. Tenebra'da avın daha bol olduğunu bilirler. Ne yazık ki Ücret için."

Apollon, "Skleros'un daha önce karşılaştığınız Hediye Toplayıcılardan biri olmadığından emin misiniz?" diye sordu.

"Adını ya da aurasını tanımıyorum ama bu onunla hiç karşılaşmadığım anlamına gelmiyor. Gizlilik, mesleğinin başarısının ve hayatta kalmasının anahtarıdır. Savaş büyücüleri, isimlerinden korkmayı öğrenmemiz için itibarlarını şişirirken, Hediye Koleksiyoncuları gölgelerde yaşar, böylece her zaman saldırabilirler. sürpriz avantajı. Skleros, ödülün maliyetten daha büyük olmasını beklemediği sürece anonimliğini asla bu şekilde feda etmezdi."

"Beni endişelendiren de bu." Lyta, bir ayin havasıyla hacimli saçlarını yolundan çekecek şekilde sabitledi. "Diplomasi adına onun varlığına tahammül etmeliyiz ama sadece Zirve sona erene kadar. Orthros'tan ayrıldıktan sonra başına neler geleceğini kimse bilemez, öyle değil mi?"

Prens şehrin savunma haritasını yuvarladı. "Kendini bize tanıtmaması onun son hatası olacak."

Terasın karşısındaki üç akademisyen aralarında tartışmaya devam etti Çember dağılmaya başlarken kendileri de dağıldı. Parşömenleri toplayan ve kahve fincanlarını boşaltan herkes birbiriyle ve Kraliçelerle vedalaştı; bir başka çember için yerleşir gibi anneleriyle birlikte oturan Prens hariç.

Mak, Cassia ve Lio'ya "İyi örtüler," dedi. "Yarın görüşürüz."

Lyros'un gülümsemesi hınzırlıktan başka bir şey değildi. "Büyücülere bakıcılık yapmaya gidiyoruz."

Cassia, "Keşke buradayken ne gibi zararlar vermeyi planladıkları konusunda size daha fazla şey söyleyebilseydim," dedi. "Chrysanthos ve Skleros'un niyetleri hakkında daha fazla şey olmak beni çıldırtıyor. Seyahat ederken onları gözetlemek Solorum'da olduğundan çok daha zordu. Lyta'ya söylediğim gibi, Tenebran'dan bile bir şey öğrenemiyorum. büyücüler ya da lordlar, çünkü Chrysanthos ve Skleros'un güvende tuttuğu tek kişi Tychon'dur."

Lio ona şunu hatırlattı: "Ama çok yararlı eğitime ulaştık. Bu geceki çember sırasında tahminler. Sayenizde motivasyonları hakkında daha fazla şey biliyoruz ve bu da hedeflerini tahmin etmemize yardımcı oluyor."

Cassia kaşlarını çatı. "Ne kadar eğitilmiş olursa olsun tahminlerden hoşlanmam."

"Hiçbir şeyi gözden kaçırmış olamayız," güvence verdi Lyros. "Bu gece hep birlikte ne kadar çok senaryoyu gözden geçirdiysek, büyücülerin buradayken girişebilecekleri her türlü potansiyel sabotaja karşı hazırız, büyüsel, fiziksel ve yapısal."

Mak ellerini birbirine sürttü. "Akıllarında her ne varsa, ilk öğrenen biz olacağız. Gözümüz her zaman onların üzerinde. Rudhira'nın Stand'ı güçlendirmek için Ücret'in bir kısmını evde bırakır. Bu eğlenceli olacak."

Cassia, Mak'la kız kardeşi hakkında konuşmak, çemberin Nike hakkındaki tartışması sırasında söyleyemediği kelimeleri bulmak için bir şans istiyordu. Ama bu geceki görev için çok hevesli görünüyordu. Şimdi acı verici bir konuyu açmanın zamanı değildi.

"Keyfinize bakın," dedi onun yerine.

"Oh, eğlenecekler." Lio kıkırdadı.

Mak ve Lyros koşar adımlarla merdivenlerden inip gözden kayboldular.

Lio'nun anne ve babası merdivenlere doğru ilerlerken Komnena , "Birazdan görüşürüz," dedi.

Cassia başını kaldırıp Lio'ya baktı. "Yapacaklar mı?"

Ona gülümsedi. "Peçe saatleri için Komnena Evi'ne davetlisiniz."

Biri boğazını temizledi ve Cassia ile Lio birbirlerinden uzaklaştılar. Amcası duruyordu. Cassia yaşadığı sürece, tüm gözlemcileri şaşırtma konusunda Argyros'tan daha uzman biriyle karşılaşacağından şüpheliydi. Gözleri, yüzü ve hatta beden dili bile onun için anlaşılmazdı.

Cassia'ya hitap etti. "İlk fırsatta, peçe saatlerinde Argyros Evi'nde bize katılacağını umuyorum. Sana ilk kahve tadımını ikram edeceğim."

"Kulağa harika geliyor," diye yanıtladı Cassia.

"Çok nazıksın amca. Dört gözle bekleyeceğiz."

"Sizin Komnena Evi'nde meşgul olmadığınız ve benim de Majesteleri'yle birlikte Kraliçe'nin koğuşunda bulunmadığım bir gece için bunu ayarlayacağız."

"Sen, Amca, Lyta Teyze ile devriyeye mi çıkıyorsun?"

"Ben bu işte öğrenci değilim. İlk stajyer grubu ona yardımcı olacak kadar yetenekli hale gelene kadar onun tek ortağıydım."

"Elbette amca. Sadece Stand işine şahsen dahil olmayalı uzun zaman oldu. Emin olmak için daha uygun kimse yok. Sen bir zihin büyücüsü olarak, Lyta Teyze de bir gardiyan olarak Kraliçe'nin korumalarını en üst düzeyde kullanabilir."

"Tüm savaşçıların kendilerini konukları izlemeye adanmış bu dönemde emrinde başka kimse yok."

Argyros birlikte ayrıldı ve Cassia Lio'yu sorgulama dürtüsüne direndi. Onunla akıl hocası arasındaki yapmacık konuşma

Cassia'nın aralarında bir sorun olduğuna dair şüphelerini doğruluyordu. Belki de bu, Lio'nun onunla her şeyi konuşabileceğini hatırlatmaya ihtiyaç duyduğu bir başka zamandı. Ama Cassia onun kendini daha iyi hissetmesine yardım etmek istiyordu.

açık bir yarayı araştırmak. Argyros'un fikri Lio için dünyalara bedeldi, bu yüzden konuya son derece dikkatli yaklaşmalı ve bunu yapmak için doğru anı beklemeliydi.

Lio sırtını avluya verdiğinde, sessiz bahçede kendi kalbinin atışını duyabiliyordu.

Başparmağını bileğinin iç kısmına sürttü. "Kaç fincan kahve içtin?"

"Saymayı unuttum."

Dudakları seğirdi. "Ölümlüler üzerinde enerji verici bir etkisi vardır ve Kutup Gecesi amcamın yaptığı en koyu, en güçlü kavurmadır. Bu gece çok uyuyacağından şüpheliyim."

"Ne harika bir iksir. Ayaklarımın üzerinde durmamı sağlayan bu şeyle her zamankinden daha fazlasını başaracağım."

"Hypatia'nın hiç şansı yok."

Cassia kaşlarını çatı. "Bütün gece sana onu sormak istedim. Karşılama töreni sırasında ben yokken Knight'ın ipek ayakkabılarına salyası aktı mı?"

Yoksa bana karşı koymak için gerçek bir nedeni mi var?"

Lio içini çekti. "Hypatia teklifime sonuna kadar karşı çıktı. Bu muhalefetteki en güçlü müttefiki, Kraliyet Baş Yargıcı olan İkinci Prenses Konstantina'dır. Yasalarımızın en önde gelen kodlayıcısı ve yorumcusudur ve burada, Orthros'ta yaşayan kraliyet birinci kanlarının en etkilisidir. Hypatia ve Konstantina, Kraliyet'e karşı pozisyonlarını Gündönümü Zirvesi'ne katılıyorlar ve sadece Kraliçelere hürmeten tüm olaylarla asgari düzeyde işbirliği gösteriyorlar."

"Neden bu kadar şiddetle karşı çıkıyorlar?"

"Riskten ve bence bu kadar dramatik bir değişiklikten rahatsızlar."

"Anlıyorum. Bir sonraki çember için hazırlandığımızda, Gündönümü Zirvesi'ndeki her bir birinci kan hakkında bana daha fazla bilgi versen iyi olur."

"Burada rakiplerinizden çok daha fazla müttefikiniz var." Lio tereddüt etti. "Rudhira'nın Lord Justinian'ı elinde tuttuğunu sana söylemediğim için özür dilerim. Senden sır sakladığımı düşünmeni asla istemem."

Cassia başını salladı. "Doğu Tenebrae hakkında konuştuğumuz gece her şey çok farklıydı. Henüz pek çok şey olmamıştı. Sana şimdi öğrendiğim şekilde güvenmediğim için suçluydum."

"Suçluluk yok o zaman. İkimiz için de yok."

"Geçmişin geçmişte kalmasına sevindim. Bu çok nadiren olur. Şu anda, seninle birlikte Orthros'ta olduğum ve peçe saatlerinin yeni başladığı şu anda olmak istiyorum."

Lio onu kendine doğru çekti ve bir öpücük verdi. "Seni eve götürmek için sabırsızlanıyorum. Senin için bir sürprizim var."

"Başka bir sürpriz mi? Bana gösterdiğin onca mucizeden sonra mı?" "O zamandan beri kaç kez dilimi ısırarak zorunda kaldığımı bilemezsin. Waystar. Annem ve babam sizinle birlikte oynama nezaketini gösterdiler. Birkaç işimi halletmek için bir süreliğine önünüzden gitmeme izin verin. Kitharos Hanesi'nin çanları yarım saati çaldığında sizi almak için geri döneceğim. Bu arada, avluda Knight'ın ihtiyaçlarını karşılamaktan çekinmeyin. Kitharos

İnisiyeler daha sonra temizlik büyülerıyla gelecekler."

"Gül çalılıklarında mı? Ama onlar Hespera'nın kutsal çiçeği."

"Bahçesinde mutlu bir köpek yavrusu gibi dolaşan ölümcül bir av köpeği gördüğünde gülümseyeceğinden hiç şüphem yok. Yine de onu şu süs yeşillikleri yatağına yönlendirebilirsiniz. Diken yok."

"Pekâlâ. Bundan sonra en iyisi gidip Perita'yı kontrol edeyim ve kendini iyi hissedip hissetmediğine bakayım."

"Ona yarın geç saatlere kadar uyumak istediğini ve yatmak için giyinirken yardıma ihtiyacın olmadığını söyle. Güzel elbiseni henüz çıkarmana gerek yok."

"O zaman aynı kıyafetler ailenizin evine yapacağımız ilk ziyaret için de uygun olacaktır?"

Lio'nun gözleri parladı. "Biraz fazla giyinmiş olabilirsiniz ama bunu büyükelçinin ziyafetinde düzeltebiliriz, o zaman daha az giyinmene yardımcı olacağım."

Eğer daha sonra üzerinden çıkarmak istediği şey buysa, giyecekti. "Uzmanlığınız karşısında bir kez daha saygıyla eğiliyorum, Büyükelçi."

Gülümsedi. "Birazdan ana salona geri döndüğünüzde ve elçilik sizi gördüğünde, büyüünün etkisi geçecek ama gittiğinizi bilmeyecekler."

Ellerini onun kollarında gezdirdi. "Teşekkür , Lio. Bu gecenin benim için ne anlama geldiğini biliyorsun."

"Ve hepimize de." Ona bir öpücük daha verdi ve avludan ayrıldı.

Kadın elini başına koyana kadar Knight kıpırdamadı. Sonra gözlerini açtı, kulaklarını dikti ve uzun zamandır sahip olmadığı bir enerjiyle ayağa fırladı. Topallığı gitmişti. Dikkatle sargılarının altına baktı. Yaralarından hiçbir iz yoktu.

Kadın rahat bir nefes aldı. "Zavallı, sadık sevgilim. Son altı ay senin için de korkunç geçti, değil mi? Beni korumak kolay değil. görev."

Knight işini bitirdikten sonra Cassia da onunla birlikte ana salona döndü. Kalan birinci kanların ona işaret dolu bakışlar ve bilmiş gülümsemelerle iyi dileklerini sunmaları için tam zamanında gelmişti.

Benedict sanki hiç bırakmamış gibi koluna tekrar sarıldı ve Callen ile Perita herkesin boş midesi hakkında onunla dertleşti.

Eudias yine neredeyse bitmiş gibi görünüyordu. Birinci kanlarla dolu bir odada büyü yapmaya mı çalışıyordu?

Komnena ve inisiyeleri Cassia'nın maiyeti hariç tüm elçilik mensuplarını Yeni Konuk Evi'ne götürdüler. Daha önce Cassia'nın pelerini almış olan genç Hesperine şimdi ona ve refakatçisine Gül Evi'nin ilerisindeki lojmanlarını gösteriyordu. Eudias Cassia'yı sadece üstünkörü bir şekilde inceledi. Benedict ile birlikte diğer odada yataklarını bulmak için ayrılmadan önce

misafirhane. Topalladığını saklayan Callen, koridorun sonunda Perita'yla birlikte odalarına çekildi ve Cassia'yı hizmetçisine emanet etti.

Cassia'nın yerleşmesine yardım ederken Perita oturma odasının ve yatak odasının her tarafındaki saksı güllerine karşı dikkatli görünmüyordu. Cassia'ya yardım ederken

Güllerin güney topraklarından neredeyse tamamen silindiği bu günlerde çoğu Tenebralı gibi Hespera'nın çiçeğini tanıdı. Konaklamadan, özellikle de lüks tuvaleti keşfettiklerinde, istemeyerek de olsa etkilendiğini saklamayı başaramadı.

Cassia lavabonun önünde muslukları açıp kapatarak gibi birkaç dakika geçirdi. "Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Perita, gecede üç kez ılık bir banyo yapmalıyım."

"Tüm etkinlikler arasında üç banyo için *kesinlikle* zaman yok leydim."

Gece rutinlerini tamamladıklarında Perita, Callen'a katılmak ve Cassia'nın şüpheye göre kendi odalarının lüksünün tadını çıkarmıyormuş gibi yapmak için ayrıldı. Cassia tuvalette biraz zaman geçirdikten sonra ipek pelerinini üzerine sardı ve büyümlü ayakkabılarıyla eldivenlerinin sağlam olduğundan emin oldu. Knight'ı bandajlarından kurtardı ve Knight kendini iyice bir silkeledi.

Bahçecilik çantasına uzanmak için durakladı. Elini glif taşının üzerinde gezdirmekten kendini alamadı ve parçanın tepki verdiğini hissetti. Ama çıkardığı tek şey Lio için getirdiği hediye içeren küçük keseydi. Çantayı ve içindekilerin geri kalanını burada, odasında bırakacak, Sığınak koğuşunun onun yokluğunda sırlarını koruyacağından emin olacaktı.

Cassia tül perdeleri geriye itti ve avluya cam kapıları açtı. Temiz hava güllerin kokusunu getirdi ve perdeler. Yanındaki Knight'la birlikte açık kapı aralığında oyalanıyordu.

Birdenbire genç ve yakışıklı Hesperine çeşmenin karşısında durdu, solgun yüzü ay ışığıyla aydınlanmış, vücudu gölgeler içinde kaybolmuştu. Cassia ve Lio birbirlerine gülümsediler.

", isminize karşılık ne istiyorsunuz? Her türlü bedeli öderim, çünkü bilmek zorundayım."

"Bir öpücük."

Öne çıktı ve ona verdi. "İlk tanıştığımız gecedan beri bu pazarlık çok tatlı bir hal aldı."

"Adım dışında istediğiniz başka bir şey var mı? Takası daha da tatlı hale getireceğim."

"Yemin ederim, peçe saatleri bitmeden önce masanızın üzerinde pazarlık yapmak için sahip olduğum her şeyi teslim edeceğim."

OceanofPDF.com

EVİN EN İYİ PARÇASI

CASSIA, Lio'nun onlar için Rose House'daki yatağından farklı bir müzakere masası düşündüğünü öğrendiğinde NE DİYECEKTİ? Cassia'nın buradaki odası, kendi ikametgâhı olan inşaat halindeki evden daha iyi döşenmişti. Yine de Cassia'nın hiçbir misafirhaneyi kendi odaları kadar davetkâr bulmayacağını umuyordu.

Dudaklarını tekrar tattı, sonra geri çekildi. "Ailem ve ben size hoş geldiniz hediyelerimizi vermek için sabırsızlanıyoruz."

"Evinizde bir misafir olarak, misafirperverliğinize teşekkür etmek için ailenize bir hediye götürmeliyim."

Lio başını salladı. "Orthros'ta misafirler ev sahiplerine hediye getirmezler. Ev sahipleri misafirlerine varlıkları için minnettarlıklarını ifade eden hediyeler sunarlar."

Artık daha ne gibi hazırlıklar yapması gerektiğini düşünecek ya da çok fazla şeyi yarım bırakıp bırakmadığını sorgulayacak zamanı yoktu. Çıplak rafların ve boş odaların ne olduğunu anlayıp anlamadığını yakında öğrenecekti. Onları saksı bitkileriyle doldurması için bir davet, bir Birlikte yaratabilecekleri bir gelecek vaadi. Onun değil, onların olan bir ev teklifi.

Onun arkasındaki misafir odasını düşündü. "Bir şeyi daha halletmeme izin verin."

Kadın dönüp baktığında, adam illüzyonunu bitirmişti. Kendisini yatakta, yorganın altına bir köpekle kıvrılmış halde hayal ederek güldü.

"Artık Perita beni kontrol etmek için kafasını içeri sokarsa endişelenmeyeceğim."

"Eğer karanlık bir büyücü bu gece seninle kaçacaksa, işleri yarım yamalak yapmamalıyız."

"Mavinin o canlı tonuyla karanlık bir büyücüye hiç benzemiyorsun. Neşeli sarı ve kırmızı süslemeler etkiyi tamamen mahvediyor." Ellerini adamın çıplak kollarında gezdirdi, sonra da kısa kolları boyunca, ev yapımı işlemelerin geniş bantlarını okşadı.

"Bayan bahçıvanım bu cübbenin, bir tür deniz kabuğundan yapıldığını bilmek isteyebilir.

Ritüel annemin bahsettiği pamuk denilen kumaş. Pamuk, koyun yünü gibi kabarık beyaz kozalar üreten bir bitkidir."

"Bitkiler üzerinde yetişen yün! Harikulade, Sayın Bilgin." Ama kumaşı parmaklamıyordu, yine onun kollarına dokunuyordu, elleri serin gece havasında onun teninde . "Tenebran'da kendimi biraz fazla giyinmiş hissediyorum. kadife."

"Ama sanırım pamuk hanım bahçıvanımın hoşuna gidiyor." Kesinlikle makam elbiselerini daha sık terk etmesi gerekecekti.

"Seni hiç bir şey içinde görmemiştim. Tunikten başka bir şey giymeden koşuya çıktığın zamanlar hariç." O gece kızın yüzü tamamen kızarmıştı ve adam onun kendisine bakmamaya çalışmasını izlemişti. Şimdi bakışları hiç tereddüt etmeden onun ayaklarına kaydı. "Yolu göster, benim yalınayak büyücüm."

Cassia'nın elini tutan Lio onu avluya çıkardı. "Şövalye'nin yeni keşfettiği hoşgörüsünü test edelim ve bizimle birlikte adım atıp atmayacağını görelim. Onu motive edecek bir kriz yerine, büfeden artizan peynirlerim var. Ben yapamam Kraliçelerin büyüleyici dokunuşuna sahip olduğunu iddia ediyor, ama belki de Şövalye benden rüşvet almaya isteklidir."

Lio elini cebine attı ve bir parça peynir çıkardı. Köpek döndü ve havayı kokladı. Lio ikramını uzattı. Elinin üzerinde salyalı bir dil hissettiğinde sıçradı. Peynir lokması çoktan gitmişti, Lio'nun parmaklarına bir şey olmamıştı. Knight büyük, üzgün gözlerle ona baktı.

"Hespera'nın Merhameti," dedi Lio. "Bu yüz, liegehound'ların zihin büyücülerine karşı gizli silahı olmalı. Onu reddetme irademi tamamen hissediyorum."

"Herkes üzerinde işe yarıyor, sadece zihin büyücülerinde değil." Cassia'nın sırtışı kahkahanın eşiğinde olduğunu gösteriyordu.

Lio onun dudaklarından çıkmaya hazır görünen kahkahayı duymuş olmalıydı. Cebinden iki lokma daha peynir çıkardı ve elini tekrar uzattı. Knight kuyruğunu salladı ve ikramları mideye indirdi, burnu ve ağzı Lio'nun avucuna her türlü köpek salyasını bulaştırdı.

Cassia'nın o güzel, terk edilmiş kahkahası geldi. Lio, sınırı geçtiğinden beri geçen kısa süre içinde onun kahkahalarını o kadar sık duymuştu ki. Tenebra'da, yüklerinin ve zırhının altında onun nasıl biri olduğuna dair sadece bir anlık bakışları olmuştu. Burada, Orthros'ta, o anlar saatler sürüyordu. Burada mutlu ve rahat hissediyordu, tıpkı dua ettiği gibi.

Bu rahatlığın en önemli testlerinden biri, ailesinin yanında kendini rahat hissedip hissetmeyeceğiydi. Ama en az bunun kadar önemli olan, ailesinin de onun yanında rahat etmesini sağlamaktı.

Lio, Cassia'nın tek sevdiğine bir lokma daha peynir yedirdi. Şövalye ise kemirmekle meşgulken, Lio elini yaklaştırmaya cesaret etti. Kulaklar, çene ya da göğüs köpeklerin en sevdiği yerlerdi ama yine de fazla iddialı görünüyorlardı. Lio, Knight'a sadece tazı yaralıyken dokunmuştu. Ya Şövalye Lio'nun dokunuşunu acıyla bağdaştırıyorsa? Köpeğin yan tarafına nişan aldı.

Lio'nun eli yoğun, kaba kürkle buluştu. Knight irkilmedi. Lio nefes almadı. Buraya kadar iyiydi. Knight'ın sırtını nazıkçe kaşımaya çalıştı.

Koruyucu kürkünün dış katmanının altında, kalın, yumuşak kürkün daha derin katmanları vardı. Lio elini Knight'ın güçlü gövdesinde gezdirdi, sonra parmaklarını köpeğin tüylerinin sıcak kaydırdı. Lio, Cassia'nın hayvanla bağını geliştirmeyi neden bu kadar rahatlatıcı bulduğunu anlamaya başladı. Knight üzerinde de benzer bir etki yaratmış olmalıydı, çünkü oturdu ve gözlerini belirgin bir zevkle kırıştırdı.

Cassia yaklaştı ve elini Lio'nunkinin yanındaki köpeğin tüylerinin arasına soktu.

Memnuniyet yayıyordu. "Şimdi adım atmak için iyi bir zaman gibi görünüyor. Lezzetlerle sarhoş olmuş durumda."

"Bakalım gittiğimizi fark edecek mi?"

İyi bir önlem olarak, Lio Knight'ı başka bir lokma ile meşgul ederken onlara bastı. Köpek ayağa fırladı, yeni çevresine hızlıca bir göz attıktan sonra Lio'nun ceplerini iyice kokladı. Lio ve Cassia yine birlikte güldüler. Cassia ona ne kadar iyi bir köpek olduğunu söylerken da Knight'a son peynir kırıntılarını verdi.

Cassia'nın ailesi Lio'ya son onay işaretini vermişti. Artık Lio onu kendi evine alabilirdi.

Cassia yeni yerlerini büyük bir dikkatle inceledi, yabani çalılıkları ve çalılıkları görmek için etrafına bakındı. Başını kaldırıp tepelerinde yükselen, yapraklarını dökmeyen devasa ağaçlara ve nefesi kesildi. "Neredeyiz biz?"

"Komnena Hanesi'nin arazisi. Sela'sı çevreleyen orman olan Kraliçe'nin Bahçesi'nin büyük bir kısmı burada bize doğru uzanıyor."

"Karanlıkta ve soğukta böyle ulu ağaçlar nasıl yetişiyor? Avludaki güller gibi büyü ışıkları ve camları yok."

"Sana göstereceğim."

Lio, Cassia'nın ellerini tekrar tutmadan önce salyalı ve sevimsiz ellerine hızlı bir temizlik büyüü yaptı. Onu ağaçların arasına götürürken, Knight tırısla

yanlarında, geçen Zirve'deki lencelerine devam etmeye hevesliymiş gibi kuyruğunu sallıyordu. Cassia bir eliyle eteklerini tuttu ve kadifelerini protesto etmeden Lio'yu orman boyunca takip etti.

Bir açıklıkla karşılaşır karşılaşmaz, Lio açık alanın ortasında durdu. Bir koluyla Cassia'yı sararken, diğeri eliyle gökyüzünü işaret etti. "Yukarı bak ve bana gözünün ucuyla ne gördüğünü söyle. Görüş alanının kenarında asılı duran ve tam olarak bakmaya çalıştığında kaybolan şey nedir?"

"Işık," diye haykırdı. "Bir parıltı. Bazen de filmsi bir parıltı."

"Bu koğuş. Uzun zaman önce, güneş kış için battığında bile, bitkilerin Kraliçelerin büyüünün ışığı ve barınağında gelişmeye devam ettiğini keşfettik."

Gökyüzü ve Lio'nun büyülerinden biri yollarını aydınlatırken, ailesinin yabani arazisinde, ladinlerin ve porsukların altında, ağaçların arasında yürüdüler.

Dikenli alılık ve çobanpüskülü çalıları, pırıl pırıl taze karla kaplı geçitlerden geçtiler. Ormandan ıktıklarında Cassia'yla birlikte hem rüzgârdan savrulmuş hem de gülmekten nefesleri kesilmişti.

Onları, şu anda karda sadece ayak izlerinden ibaret olan bahçe yoluna çıkardı. Lio önlerindeki düzenli bahçeyi çevreleyen taş çiti işaret etti. "İşte geldik."

Cassia, Komnena Hanesi'ne ilk bakışında kibar bir misafir ifadesi takındı ama Birlik onun açgözlü merakını ortaya çıkardı. Lio bir gülümsemeyi bastırdı. Bakışları kardan temizlenmiş ve tundra alılıklarıyla kaplanmış otlakta gezindi. Ötede, payandalarla çevrili terasa, vitraylı kapıya ve yükselen beyaz mermer yapıya baktı.

Sonunda dikkati otlağâ döndü ve mütevazı ahırın üzerinde durdu. Lio, alçak sazdan çatısı ve taş ve harç duvarlarının ana evle garip bir tezat oluşturduğunu düşünüyordu. Ama Zoe ve keçilerinin ihtiyacı olan şey pratiklik ve konfordu ve Zoe rahat ahır tonozlu salonlara tercih etti. Lio, Cassia'nın da resmi olmayan bir yerde kendini daha rahat hissedeceğinden şüpheleniyordu. Burası kesinlikle kız kardeşi ve Grace için en iyi yeri. ilk karşılaşmalarını yaşarlar.

Cassia'yla birlikte itlere yaklaştıklarında Lio, Cassia'yı belinden tutma isteğine boyun eğdi. Cassia şaşkınlıkla bir ciyaklama sesi çıkardı. Adam kapıyı amadan onları havaya kaldırırken, Cassia ona oldukça tatmin edici bir şekilde sarıldı.

Çitin karşı tarafında Knight geri çekildi, sonra koşarak sıçradı. Hızını alamayıp çitin üzerinden boş bir alan bırakarak geçti. Lio Cassia'yı yere bıraktı, böylece köpeğin başarısının üstesinden gelebilecekti.

"Kraliçe Soteira herkesi iyileştirebilir, tazıları bile," dedi.

Lio köpeği tekrar sevmeye cesaret etti. "Sence Knight biraz burada bekleyebilir mi?"

"Şövalye sabrın ruhudur, değil sevgilim? Ve sen soğuğa direnmek için kendi büyülü pelerininle doğdun." Kürkünü karıştırdı ve ona dur komutu verdi.

Lio, Cassia ile birlikte ahıra yaklaşırken annesi dışarı çıktı ve onunla komplocu bir gülümseme alışverişinde bulundu.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa, şu kapıdan geçince çalışma odamda olacağım." Terası ve en sevdiği odanın vitray kapısını işaret etti, sonra içeri girdi.

Cassia Lio'ya döndü. "Bu gizeme daha fazla katlanamam ve tahmin yürütmeye de başlayamam. Akşamımıza neden ailenle birlikte ahırda başladığımızı bana anlatmalısın."

Lio yüzündeki sırıtışı engelleyemedi. "Burada tanışmanı istediğim biri var ve sana buranın evimizin en güzel yeri olduğunu söyleyecek. İçeri gel."

Adam kızın elini çekti ve kız da eğilmesine gerek kalmadan onu alçak kapıdan geçerken takip etti. Yem ve keçi kokuları onları sarmıştı. Bir ahırın duvarının arkasındaki samanlıkta sıska dizlerin sürtündüğünü, ardından iki ayak sesi duydu.

Zoe duvarın kenarından baktı, gözleri kocaman ve ağzı sıkı bir şekilde kabinin kapısında duruyordu. Kahramanına baktı, aurası o kadar büyük bir hevesle doluydu ki Lio onun küçük bedeninin titremeye başlamasından korktu. Kan Birliği aracılığıyla ona bir güven dalgası gönderdi. "Zoe,"

dedi, "Cassia seninle buluşmaya geldi."

Zoe cevap olarak hiçbir şey söylemedi, sadece küçük bir nefes aldı.

"Cassia." Lio onun elini sıktı. "Seni Zosime Komnena ile tanıştırmak istiyorum. O kurtardığın çocuklardan biri ve şimdi gururla söylüyorum ki benim küçük kız kardeşim."

Zoe'nin aurası onun sözleriyle parladı ve ruhunun ışığı Cassia'nın şaşkınlığının çiçeklerine . Cassia'nın kalbi ağzına kadar dolu, gergin ve özlem doluydu ve Lio, kendi duygularının gücünden kopan kişinin Zoe değil de o olup olmayacağını merak etti.

Gerçekten de sesini ilk bulan Zoe oldu. "Sen Cesur Bahçivansın."

OceanofPDF.com

BETONY

NADIREN güneşli bir gün olduğu için Soli'nin bahçesinde çalışmak sıcak ve güzeldi. Cassia çiçek tarhının yanında diz çöktüğü yerden kalktı ve derisi yüzülmüş dizlerindeki otların tozunu aldı. Eteklerini kemerinin içine soktuğu için dışarıda leke kalmayacaktı ve Hemşire kirlendiği için onu azarlamayacaktı.

Cassia, Soli'nin odasının kapısının açıldığını duydu ve kız kardeşinin merdivenlerden bahçeye indiğini görmek için döndü. Soli onu kontrol etmek için dışarı çıktığına göre Cassia'yı bir gerginlik kaplamıştı. Solia ilk kez Cassia'nın ne ekeceğine karar vermesine ve tüm çiçekleri kendisinin koymasına izin veriyordu, sadece küçük bir gözetimle. Kız kardeşinin ortaya çıkan şeyi beğeneceğini umuyordu.

Soli gülümsedi ve Cassia'nın çalışmasını görmeye geldi. Ama Cassia onu tuttu önündeki küreği sıkıca kavradı ve kız kardeşiyle çiçek tarhının arasında durdu.

Soli, Cassia'nın göz hizasında diz çöktü ve güzel kadife elbisesi çimenlerde ve toprakta sürüklendi. "Oh, Pup, bu çok güzel! Bana ne ektiğini göster."

Cassia kız kardeşine gülümsedi ve onunla birlikte çiçeklere bakmak için arkasını döndü. Cassia farklı çiçekleri Soli bir kolunu Cassia'ya doladı ve onu yakınında tuttu.

"Bunlar delphinium, var olan en güzel mavi çiçeklerden biri. Buradakiler altın kök. Ve şuradakiler de beyaz papatyalar."

Solia onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bahçem hiç bu kadar güzel görünmemişti."

"Sen Cesur Bahçıvansın," dedi Lio'nun küçük kız kardeşi.

Orthros'ta soğuk bir geceydi ve Cassia yumuşak büyü ışıklarıyla aydınlatılmış sıcak bir ahırdı. Lio'nun küçük kız kardeşi önünde duruyordu.

Zoe çıplak ayaklarını samanların içinde sürüyerek yürürken iki keçi yavrusu bacaklarının arkasından dışarı bakıyordu. Bol pamuklu tuniği dizlerinin üzerinde duruyordu.

Boynunda Cassia'nın düğün için yaptığı betony tılsımlarından biri asılıydı.

Erifit yetimleri. Çocuk elinde, henüz çiçek açmamış yapraklı bir dal olan saksıdaki betonyum fidesini tutuyordu.

Cassia, Hesperine sütannenin yüzündeki ifadeyi, sanki kristal Orthros camından bir ayna kendi çocukluğunu ona yansıtıyormuş gibi tanıdı. Bu hayranlık dolu bakış onun için miydi?

Cassia çocuklara Tenebra'dan kaçış imkânı sağlamanın telaşı ve çaresizliği içinde sadece güvende olduklarını bilmenin ödülünü düşünmüştü. Onları tanımanın ödülünü beklememişti. Şu anda Zoe'nin yüz ifadesinden onur duyacağını hayal bile etmemişti.

Hesperine süt annesinin göz hizasında diz çöktü ve güzel kadife elbisesinin keçi ahırının zemininde sürüklenmesine izin verdi. Zoe'nin yerinde olsaydı ne duymak isteyeceğini düşündü, sevgili Soli'sinin ona söylemesini hep arzuladığı türden şeyler. "Seninle tanıştığım için çok mutluyum. Lio buraya kadar seni büyük bir sır olarak sakladı. Beni nereye götürdüğünü öğrenmek için sabırsızlanıyordum. Sır sendin! Sen şimdiye kadar yaşadığım en harika sürprizdi."

Zoe'nin ağzı neredeyse gülümseyecek şekilde gevşedi. "Seni de bir sır olarak sakladı. Cesur Bahçıvan'ın Tenebra'da yaptığı tüm iyi şeyler hakkında bana pek çok hikâye anlattı ama gerçek adını söylemedi. Ta ki Sonbahar Ekinoksu'nda senin Orthros'a geleceğini öğrenene kadar."

"Zoe sonunda seninle tanışacağı için çok heyecanlıydı," dedi Lio.

"Lütfen hoş geldin hediyemi kabul edin." Zoe fideyi uzattı. "Lio tüm bitkilerinizi Tenebra'da bırakmak zorunda kaldığınızı söyledi. Ben de bahçene yeniden başlamana yardım etmek istedim."

"Bu benim için mi?" Cassia ellerini Zoe'ninkilere ve tencereye doladı. "Sana minnettarım. Bunun kıymetini bileceğim."

Emzirenin solgun yanaklarını mutlu bir kızarıklık renklendirdi.

Lio Zoe'nin yanına gitti ve ahırın zeminine oturdu. "Cesur Bahçıvan hakkındaki hikâyeler en sevdiklerin, değil mi Zoe?"

"Lio'nun harika bir hikâye anlatıcısı olduğuna eminim," diye cevap verdi Cassia.

Zoe başını salladı. "Hikâyelere eşlik etmesi için resimler yapıyor. Sen de tıpkı onun yaptığı illüzyonlara ."

Cassia rüzgârda savrulan saçlarını yüzünden geriye doğru itti, aniden sıcak bir pelerinle yürüyüş yapmaktan ensesindeki terin farkına vardı. Lio'ya baktı ve o da ona özür dilemeyen bir sırtışla karşılık verdi.

"Lio benim hakkımda böyle güzel şeyler söyleyecek kadar nazik. Aslında kardeşiniz tanıdığım en nazik insan."

"Evet, öyle." Zoe tapınma dolu bakışlarını Lio'ya çevirdi.

Cassia gülümsedi. O ve Zoe'nin çok güçlü ortak başlangıç noktası vardı. İkisi de Lio'ya hayrandı.

Zoe kardeşine yaklaştı ve Cassia bu hareketin geçici bir ilgi talebi olduğunu anladı. Lio bir koluyla Zoe'yi kendine çekti. Zoe ayaklarını sürüyüp tekrar kızardı, sonra eliyle ağzını gizleyerek onun kulağına bir şeyler fısıldadı.

Ona gülümsedi ve başparmağını pembe yanağında gezdirdi. "Tabii ki sorun olmaz."

Zoe, Cassia'ya tereddütlü bir bakış attı.

"Cassia neden umursasın ki?" Lio, Cassia'nın bakışlarını yumuşak bir gülümsemeyle karşıladı. "O benim payım. Onun sayesinde annemle babamın sana bakmasına yardım edebiliyorum."

Cassia onun sözlerinin anlamını çalıştı. "Her şey yolunda, Zoe. Aslında, yardım edebildiğim için çok mutluyum."

Zoe'nin gülümsemesi ilk kez ortaya çıktı. Ön dişlerinden birinin çıkmasını bekliyordu ama iki tane mükemmel bebek dişi vardı. Cassia hiç bu kadar sevimli bir şey görmemişti.

Lio küçük kız kardeşine sıkıca sarıldı ve bileğini ona uzattı. "Emzirmekle meşgul olduğunuzda akşam yemeğini beklemek zor oluyor. Özellikle de

Önemli bir gece geçirdiniz ve görmek için çok heyecanlandığınız biriyle tanıştınız."

Zoe onun bileğini iki elinin arasına aldı. Başını eğdiğinde uzun kahverengi saçları öne düştü, yüzünü yarı yarıya kapattı ama ağzını kapatmadı. Çocuk Lio'nun bileğini ısırdı. Siyah-beyaz keçisi onun ayak başparmağını kemirdi.

Zoe, tıpkı bir insan çocuğunun bir fincan taze sütü hüpürdeterek içmesi gibi, kuralsız bir hevesle içti. Lio dişlerinin ona acı verdiğine dair hiçbir işaret vermedi. Hesperinlerin doğal şifası çocuklarını acısız beslemelerini mi sağlıyordu? Bebek bir Hesperine'i emzirmek nasıl bir duyguydu?

Lio'nun bakışları Cassia'nınkilere geldi. Zoe'nin başı öne eğikken uzun uzun bakıştılar. Lio'nun gözlerinde kız kardeşine duyduğu açık bir sevgi ve Cassia'yı da bu sevgiyi paylaşmaya davet eden bir ifade vardı.

Cassia'nın boğazından bir kahkaha ya da belki de gözyaşı fışkırmak , hangisi olduğundan emin değildi. Lio'nun bir çocuğu kucağına aldığını hiç görmemişti.

Hesperinler çocuklarına karşı böyleydi. Lio'nun çocuklarla arası . Zoe yıllar boyunca bu sınırsız nezaket ve şefkat bekliyordu. Onda bu şefkatli, güçlü

onu korumaktan ve ona bakmaktan asla vazgeçmeyecek olan kişi. Cassia, bu evde yaşayan her çocuğu bekleyen geleceği gözlerinin önünde canlandırdı.

Lio'nun bakışlarındaki davet daha da yoğunlaşarak bir şeye dönüştü. Bir teklife. Bir söze.

Cassia başka tarafa bakmadı.

Zoe başını kaldırdığında eliyle ağzını kapattı. Lio kıkırdadı ve elindeki mendillerden birini ona uzattı. Bir diğeriyle bileğini silerken, Zoe arkasını dönüp ağzını ovaladı. Onlarla tekrar karşılaştığında, mendili elinde bir tomar halinde sakladı ve kardeşine uzattı.

Cebine geri koydu. "Pratik gerektirir."

Cassia, Zoe'ye Cesur Bahçıvan'ın önünde utanmasına gerek olmadığına dair güvence verebilir miydi? Ya da en azından çocuğun dikkatini utancından uzaklaştırabilir mi?

Cassia içinde doğru olduğunu bildiği daha fazla kelime buldu. "Bunlar senin keçilerin mi?"

Zoe'nin dikkati evcil hayvanlarına döndü ve başını salladı. "Annem bir tanıdık alabileceğimi söylediğinde keçilerin en sevdiğim hayvan olduğunu fark ettim.

Ancak bir keçiyi tek başına besleyemezsiniz, çünkü doğal olarak sürü hayvanıdırlar. Sürü hayvanı olmak zorundalar.

kendi türlerinden arkadaşları var. Bu yüzden annem iki aile dostum benim için sorun olmayacağını kabul etti."

"Erifitler her zaman çobanlık yapmışlardır," diye açıkladı Lio. "Zoe keçiler konusunda doğuştan yetenekli."

"Bunlar İmparatorluk'tan gelen High Rift Cüce keçileri," diye açıkladı Zoe.

"Soğukta iyi iş çıkarırlar ve çok büyümmezler."

Cassia gülümsedi. "Keçiler hakkında çok şey bildiğinizi görebiliyorum."

Çocuk, "Yakınlığımı elde ettiğimde, umarım keçi büyüsü olur," dedi.

"İsimleri ne?" Cassia sordu.

Zoe siyah-beyaz keçiyi kucağına aldı ve ciddiyetle, "Bu Gece Yarısı Ay Işını," dedi. Kahverengi-beyaz keçiyi diğer kolunun altına sıkıştırdı. "Bu da kız kardeşi Gökkuşağı Aurora."

Cassia yeniden gülümsemeye başladı. "Bunlar çok güzel isimler ve Hesperine familiar'ları için mükemmeller."

"Lio köpekleri sevdiğini söyledi." Zoe Cassia'nın arkasına baktı. "Ama Cesur Bahçıvan'ın Gölgesi'ni göremiyorum. Şövalye seninle değil mi?"

"Görüyorum ki sadık köpeğim hakkındaki hikayeleri duymuşsunuz. Hepsi doğru, sizi temin ederim. Dışarıda otlakta."

Zoe keçilerine daha sıkı sarıldı. Aurora sevecen bir şekilde meledi, Ay Işını ise aşağı inmek için kıvrandı. "Knight keçilerle iyi anlaşıyor mu?"

"Şövalye çok itaatkârdır ve ona birini koruması gerektiğini söylediğimde dediğimi yapar. Keçilerinizle iyi geçinecektir."

"O zaman ben de onunla tanışabilir miyim?" Cassia Lio'ya baktı.

"Evet," diye yanıtladı, "ancak büyü hakkında öğrendiklerinizi unutmamalısınız. Bazı iyi şeyler güçlü oldukları için tehlikelidir ve onlarla etkileşime girdiğimizde sorumlu olmalıyız. Şövalye de büyü gibidir. Bu gece için hazırlanırken sana öğrettiğim gibi onun yanında dikkatli olacağına söz vermelisin. Eğer senden ahıra geri dönmeni istersem, bunu hemen yapmalısın."

Zoe başını salladı. "Söz veriyorum."

Lio'yla Knight'ın sınırlarını zorlamak bir şeydi, ama bir çocukla? Cassia kalbinin çarpmamasını diledi, çünkü Zoe bunu mutlaka duyacaktı ve bu onu rahatlatmayacaktı. Ancak çocuk Cassia'nın nabzının hızla attığını fark ederse, Zoe hiçbir işaret vermedi. Belki de Cassia'nın kuşkularını heyecan sanmıştı. Ama Lio bunu yapmazdı.

Lio dikkatle Cassia'nın bakışlarına bakarak, "Zoe nasıl adım atacağını zaten biliyor. Onunla çok gurur duyuyoruz."

Bunun üzerine Cassia başını salladı. "Hızlı öğrenen biri gibi görünüyorsun, Zoe." "Teşekkür . Umarım büyüm çabuk gelir. Lio farklı olduğunu söylüyor. ama bekleyemem."

"Yakınlığınızın hayvanlarla ilgili olacağından hiç şüphem yok," onu rahatlattı.

"Şövalye'yi sizinle buluşmaya hazırlayayım." Cassia betony fidesini güvenli bir şekilde yem kutusuna koydu.

Padoktaki tazısının yanına döndü ve Knight'ın keçilerin ve Zoe'nin kokusunu almasını umarak onu koklamasına izin verdi.

"*Ckuundat*, Şövalye. Çok özel biriyle tanışmak üzeresiniz. Yeni bir *kaetlii*."

Korunacak biri anlamına gelen bu kelimeyi duyunca Knight hareketsiz kaldı ve tüm dikkatini verdi.

"Bu doğru." Bir elini çenesinin altına koydu ve başını kaldırarak gözlerinin içine baktı. "*Ckuundat*. Ona ve hayvanlarına bana davrandığın gibi davranmalısın, anlıyor musun? *Barda!*"

Nöbetçi duruşu benimsedi.

"*Oedann!* İyi köpek. Onu en iyi davranışlarımızla karşılayalım. *Het baat!*"

Knight, Cassia'nın ayaklarının dibinde yere yattı.

Ahıra doğru seslendi. "Şövalye hazır."

Zoe keçilerini taşıyarak ahırdan çıktı ve Lio ellerini Zoe'nin omuzlarına koyarak ona eşlik etti. Başına pamuklu oyun elbisesinden çok daha ince, güzel ipekten bir örtü örtmüştü ama Cassia örtünün üzerindeki işlemeli desenin dans eden keçilerden oluştuğunu fark etti. Zoe hevesle Şövalye'ye doğru baktı ama gözlerinin içine bakmadı.

Zoe, Cassia ve biraz sağında durdu. "Ne kadar da büyük! Gerçek hayatta senin hayallerindekinden bile daha büyük görünüyor, Lio."

Knight küçük kıza baktı, dikkati onun üzerindeydi. Cassia onun yanında duruyordu, eğer durduğu yerden çıkarsa fırırına uzanmaya hazırdı. Ama o yere uzanmış, durmadan havayı kokluyordu.

Korumak için yetiştirildiği gibi bir çocuk, savaşmak için yetiştirildiği gibi bir Hesperine olan Zoe ona ne gibi garip sinyaller gönderiyor olmalıydı? Doğasının güvenli ve tehlikeli yanlarının bu kadar çatışması onu üzüyor muydu?

Yoksa o da, istisnai bir hayvanın yapabileceği şekilde, bu anı kendi geçmişiyile mi ilişkilendiriyordu? Bir köpek kulübesinin bahçesinde küçük bir kızla tanıştığı ve kızın onu ilk kez kucağına aldığı o günü hatırlayabiliyor muydu?

ablası bakarken?

Ben senin yeni loma kaetlii'nim, demişti Cassia ona, öğrendiği yeni kelimeleri dikkatle telaffuz ederek. *Benimle baat yapacaksın*.

Cassia şimdi geçmişteki sözlerini yineledi. "Bu bizim yeni *kaetlii*'miz. Biz de bu gece onunla ve ailesiyle *baat*."

Knight boğazının derinliklerinde en yumuşak, en tatlı iniltilerini çıkardı.

Cassia rahatlayarak gülümsedi. "Bu bir sevgi sesi. *Oedann*, Şövalye. Zoe'yi selamlayalım. *Obett*."

Onun izin vermesiyle Knight ayağa kalktı ve Zoe'ye doğru ilerledi. Çocuğun gözleri büyüdü ama geri çekilmedi.

Zoe'nin önüne oturdu ve bir pençesini kaldırdı. Zoe kıkırdadı.

Cassia'nın uzun ve boş bir kış boyunca ona bu anlamsız numarayı öğretmek için harcadığı aptalca saatlere sandığından çok daha fazla değmişti.

Zoe keçilerini dikkatlice onun yanına bıraktı. Onlar da geri çekilmedi, bu da Knight'ın onların gözünde bir yırtıcı olmadığını kesin bir işaretiydi. Otlamak için uzaklaştılar. Zoe, Knight'ın pençesini dikkatlice salladı.

Hesperine parmaklarını onun ayak bileğine koymuştu. Orthros gerçekten de kutsanmış bir diyardı; burada köpekler ve süt emenler düşman değildi.

"Oedann!" Cassia tekrar söyledi. "Ne iyi bir köpek."

Knight pençesini yere koyup Zoe'nin her yerini kokladı ve ağzı gıdıklanacak bir bulduğunda Zoe'nin gülmesine ve kıpırdanmasına neden oldu. Kuyruğu çalı çırpı otların arasında o kadar sert ileri geri sallanıyordu ki tüm kıcı sallanıyordu.

Zoe'nin dünyasının her köşesini, Cassia girmeden önce herhangi bir odayı incelediği kadar ayrıntılı bir şekilde inceleyerek padokta ve ahırda tur atmaya devam etti. Knight keçileri bile incelemeye tabi tuttu, küçük toynaklarını yerden kaldırıra ve protesto için meleyene kadar minik şeyleri burnuyla yokladı. Ama ona kuyruklarını gösterip tırıs la yanından uzaklaştıklarında panik içinde değil, mağrur bir kaprin onaylamazlığı içindeydiler. Zoe, Cassia'nın çocukken hissettiğini hatırladığı o büyülenmiş dokunma dürtüsüyle ara sıra elini omzuna koyarak Knight'ın peşinden gitti.

Lio onu izliyordu ve Cassia onun gözlerinde de kendisinin hissettiği şaşkınlığı görebiliyordu. Zoe Lio'yu kahramanı olarak görüyor olabilirdi ama Cassia gerçeği onun yüzünde . Çocuğa vurulmuş olan Lio'ydu.

Biz buna Teselli diyoruz, dediğini hatırlıyor Cassia.

Acı çeken çocuklara sığınak ve teselli. Ama annem bir keresinde bana bu ismin gerçek sebebinin çocukların tüm Hesperinlerin tesellisi olduğunu söylemişti.

YATMA VAKTİ HİKAYELERİ

Lio çitlere YASLANMIŞ, Cassia ve Zoe'nin Knight'la yakalamaca oynamasını izlemekle yetiniyordu. Daha birkaç gece önce Cassia'nın sınırı sağ salım geçip uğruna bu fedakârlık yaptığı çocukların yanına gidip gidemeyeceğini merak etmişti. Bundan sadece bir ay önce, onu bir daha nasıl görebileceğinden emin değildi. Onu kız kardeşiyle bir araya getirmek gerçekleşmesi zor bir hayal gibi görünüyordu.

Tanrıça, bunu asla hafife almayacağım.

Arkasından gelen yumuşak bir nefes sesi annesinin dışarı çıktığını haber verdi. "Sorun değil anne," dedi hemen. "Onları çok iyi tanıştırdık ve Knight'ın davranışları örnek teşkil ediyor. Onu Waystar'a getirdiğimde Hesperin'lere verdiği tepki değişti ve Cassia ona Zoe'yi korumasını emrettiğinde, o da bu duruma ayak uydurdu."

"Bunu görebiliyorum." Annesi onun yanına geldi, koltuğa yaslandı. diğer taraftan çit. "Doksan yıldır Hesperine'im ve hâlâ her zaman yeni mucizeler görüyorum. Son zamanlarda bunların çoğunu Cassia yaptı." Uzandı ve bir elini Lio'nun saçına koyarak onu kendine doğru çekti. Biraz havalandı ve onu bırakmadan önce yanağına bir öpücük kondurdu. "Kendini çok daha iyi hissediyorsun."

"Cassia beni tamamen haklı çıkardı."

Annesi ona gülümsedi, sonra çenesini elinin üzerine koyarak Cassia ve Zoe'yi izledi. "Tüm çocuklarımla ilgili endişelerimi bir kenara bırakabilirim."

Rudhira, Lio'ya doğru şeyi yapıp yapmadığını merak ettiği pek çok an olduğunu söylerken haklıydı. Ama bunun gibi hiçbir şeyden pişmanlık duymadığı anlar da vardı.

Annesi Cassia ve Zoe'nin Knight'la oynadıkları oyuna kıkırdadı. "Onları bölmekten nefret ediyorum. Ama Zoe'yi bir an yatırmazsak padokta uyuklayacak. Süt emen yavrular bile kutup gecelerinde fazla uyumayabilir ama uyuduklarında-"

"Ebeveynleri bunu en iyi şekilde değerlendirmelidir."

Annesi ona alaycı bir bakış attı. "Kabul ediyorum, yoğun bir iki gece oldu."

Grace'i bulmak Lio'ya Hesperine anne babasının dayanıklılığını yeniden takdir ettirmişti. Elçilik limana çıktığından beri anne babasının tek bir an bile yalnız kaldıklarından emin değildi ve o süre boyunca Zoe'yi beslemişlerdi.

"Ahırdarken Zoe'ye bir içki verdim," dedi Lio. "Yatmadan önce başka bir şeye ihtiyacı olmamalı."

"Teşekkür . Siz ikiniz gelmeden önce karnının tok olduğundan emin olduk ama yine de ne zaman endişelense çok acıkıyor."

"Eğer siz ve babam isterseniz Cassia ve ben onu yatırabiliriz."

"Muhtemelen teklifinizi kabul etmeliyim ama tek bir uyku saatini bile kaçırmaya dayanmamam. Onların tadını çıkarmak için çok uzun süre bekledim." Kapı onun önünde açıldı ve o da padoktan içeri girdi. "Zoe? Neredeyse yatma vakti geldi."

Babam Lio'ya çitin orada katıldı. Sevdikleri tüm kadınları izlediler. Annem çok geçmeden Zoe ve Cassia'nın oyununa dahil oldu.

"Rudhira burada olmalıydı," dedi Lio. "Henüz gelmedi mi?"

"Gecikti," diye yanıtladı Peder. "Konstantina onunla konuşmak istedi."

Lio yüzünü buruşturdu. "Umarım Zirve onunla kız kardeşi arasında bir anlaşmazlık konusu haline gelmemiştir."

Baba başını salladı. "Aralarındaki çekişme senden daha eski ve birbirlerine olan sevgileri bundan çok daha eski. Eğer senin Zirven onların tartışmalarında bir folyo daha , başka bir şey olurdu. Perdeyi aşmadan söyleyebileceklerim bu kadar."

Lio başını salladı ve başka soru sormadı. O ana çalıştı ama unutmamasına izin verdiği düşünceler şimdi geri döndü ve memnuniyetini yıprattı.

"Baba," diye başladı.

"Evet, oğlum."

"Waystar'da Annemle geçitte olanlar hakkında konuştuğumda bana ne düşündüğünü söylemedi. Her zamanki gibi sadece dinledi."

"İhtiyacın olan şey buydu."

"Sonra bana bir soru sordu. Başka birine zarar vermesini önlemek için bir savaş büyücüsünü öldürmesinin yanlış olduğunu hiç düşündüm mü?"

"Ona nasıl cevap verdin?" diye sordu babası.

"Tabii ki doğru olanı yaptı."

Lio ve babası bir süre sessizlik içinde birlikte durdular.

"Annem de bana senin ne düşündüğünü söylemedi," dedi Lio sonunda. "Cassia'yı benimle tanıştırdığında sana ne düşündüğümü söyledim."

Lio derin bir nefes aldı. "O gece hakkında vicdanım rahat. Ama yine de onları öldürdüğüme inandığın için mi yoksa öldürmediğimi bildiğin için mi benimle gurur duyduğunu bilmek istiyorum."

"Seninle gurur duyuyorum çünkü o anda verdiğin kararın doğru olduğunu biliyorum."

Lio dönüp babasına baktı. "Teşekkür ederim."

"Siz o krizin ortasında oradaydınız. Biz . Senin muhakemene güvenmeliyiz. Yoksa neden sizi vicdan sahibi olarak yetiştirdik? Sana kendi başına karar verme özgürlüğü vermeyeceksek neden iyi kararlar almayı öğretilim?"

"Güveniniz için minnettarım."

Babası kolunu onun omuzlarına doladı. "Tek pişmanlığım senin yanında savaşmak için orada olamamış olmam. Bir çocuğumun bensiz savaşa gireceğini hiç düşünmemiştim."

"Zoe ve annemin sana burada, Orthros'ta güvende ihtiyacı var. Çocuklarınızdan birinin olanlarla yüzleşemeyecek kadar genç olmasına sevindim."

"Keşke ikiniz de buna mecbur . Bir savaşçı yerine diplomat olman beni çok rahatlattı."

Lio güldü. "Biliyorum. Umarım daha fazla savaşmak zorunda kalmayız. Ama mecbur kalırsak, seninle birlikte bir savaşa girmek harika bir an olur."

"saldıralım. Sadece ailemizin tüm gücü erken süt emen yavrumuzu yatağa yatırmayı başaracaktır."

Lio ve babası, asil çabalarında Anne ve Cassia'ya katıldılar. Zoe'nin her zamanki ertelemeleri, ağlamaklı uyku istekleri ve Sadece bir gece için keçileri ve evcil hayvanlarını yatağa yatırmak ve ihtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olmak için uzun süren bir tören.

Anneleri Zoe'nin bu son isteğini büyük bir sabırla karşıladı ve ona güvence yağdırdı. Zamanla Zoe'yi, bir an dinlenirse bakımı altındaki hiç kimsenin açlıktan ölme tehlikesiyle karşıya kalmayacağına ikna edebileceklerini umuyorlardı. Cassia da Zoe'nin sözlerine katıldı.

Zoe'nin ne duyması gerektiğini biliyordu.

İmkansızı başaran ve Zoe'yi yatma vakti için heyecanlandıran Cassia oldu. "Bu gece kalıp Lio'nun hikâyelerini dinleyebilir miyim?"

Zoe cüppesini çekiştirerek ona baktı. "Cesur Bahçıvan hikâyesi anlatacak mısın? Hem de gerçek Cesur Bahçıvan buradayken?"

"Tabii ki. Hatta isterse bana yardım edebilir ve atladığım kısımları doldurabilir."

Cassia'nın efsanesiyle ilgili beceriksizliği Birlik'i yine bir tür aurik kızarıklıkla renklendirdi. "Hikâye anlatma konusunda Lio kadar iyi değilim ama bana anlatılan pek çok harika hikâye var. Eminim yardımcı olabilirim."

Zoe başka bir şey söylemeden eve doğru yöneldi. Cassia ve Lio ahırdan betony fidesini almak için durakladılar, sonra Zoe'yi içeride takip etmek için ebeveynlerine katıldılar. Annelerinin çalışma odasına girdiklerinde, Zoe hepsini keçi kokusunu ortadan kaldıran ve odayı tanıdık erik çiçeği kokusuyla dolduran bir temizlik büyüsüne .

Herkesin sesine karşılık olarak, hışırtılı bir ses duyuldu. Annenin tanıdığının tüneğinde uyuduğu köşedeki tüyler. Kartalın tepesi, tekrar tünemeye yerleşmeden önce onaylamaz bir şekilde yükseldi. Hem Cassia hem de Knight kuşa şöyle bir baktılar; Cassia etkilenmiş, Knight ise bir Yırtıcı dostum.

"Hesperinler şahin olabilir mi?" Cassia, Lio'nun annesine sordu.

"Hayır, kuşların doğal avına dayanamazdık. Anna benim tanıdığım, bana kan bağıyla bağlı. Yemek yemesine gerek yok."

"Ama yine de keçilerim için dışarıya yiyecek koymalıyız," dedi Zoe.

"Yalakları boş kalırsa korkuyorlar."

Babası Zoe'yi kucağına aldı ve Zoe uykulu başını babasının omzuna yasladı. Annem vitraylı kapıyı kapatıp soğuğu dışarıda bırakırken, bölmelerdeki büyü ışığının tonları parşömen rafları ve yazı masası üzerinde kayıyordu.

Cassia Lio'ya gülümsedi. "Komnena Evi'ndeki tüm vitrayları sen mi yaptın?"

Onun pelerinini aldı. "Evet, ama hâlâ doldurulması gereken bir sürü boş pencere çerçevesi ve değiştirilmeyi bekleyen düz camlı pencereler var."

Annesi bir yıl Hediye Gecesi hediyesi olarak ona kapıyı nasıl sürpriz yaptığını anlatırken durakladı. Lio, Cassia'nın dikkatinin sadece annesinin hatırı için olmadığı izlenimine kapıldı. Thorns. Eğer annesi ve babası onun duyamayacağı şekilde onun hakkında konuşuyorlarsa, annesi ve Grace'in ne kadar çok şey birbirleriyle paylaşmak zorunda mı? Çocukluğunun garip anlarını düşününce, yakasının altının biraz ısındığını hissetti.

Annesinin de gibi, çocukların getirdiği mutluluklar için çok uzun süre beklemişti. Grace-kızıyla oğlu hakkında konuşmak da bunlardan biriydi. Lio ayrıca Tenebra'da Cassia'nın kendisi hakkında bilmediği tüm utanç verici gerçekleri ondan çıkardığı bir geceyi de hatırlıyordu.

paylaşma niyetindeydi. O zaman kendine hatırlattığı gibi, onun kendisi hakkındaki doymak bilmez merakından pişmanlık duymamalıydı. Kendi kendine gülümsedi. Bunun başka durumlarda da faydaları olmuştu.

Zoe'nin yatak odasına vardıklarında, babam onu yavaşça yatağına yatırdı, sonra da yatağın kenarına oturdu. Cassia odanın çevresinde oyalanarak duvar asmalarını inceledi. Zoe'nin Hediye tablosundaki takımyıldızlara ve kız kardeşinin Cassandra'dan aldığı Ritüel duvar halısına baktı. Lio Cassia'nın kararsızlığını bastırmaya çalıştığını hissetti.

Ona yaklaştı ve bir kolunu ona doladı, sadece onun kulakları için sessizce konuştu. "Duygularını içine bastırmak sadece seni rahatsız etmeye yarar gülüm. Onları Kan'dan saklayamazsın.

Birliği."

Kızardı, aurası dayanılmaz bir gerginlikle uğulduyordu. "Oh, Lio, ailenin beni evlerinde rahatsız ettiğimi düşünmelerini istemiyorum. Misafirperverliklerini eksik buluyormuşum gibi görünebilir."

"Kimse senin nasıl hissettiğin hakkında bir şey düşünmeyecek. Ailem çok nazik ve sabırlı insanlardır. Bana katlandıklarına göre öyle olmalılar."

Onu yanından dürttü. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Muhtemelen mükemmel bir çocuktun."

"Şey, sanırım. Ama iki yığın asi büyüyle bir Hesperine emzirmek ve büyütme muhtemelen en azından bazı durumlarda başa çıkılması zor bir işti."

"İki dolunay ve kutsanmış takımyıldızlar altında doğan 'vicdanlı ve uslu' bir süt çocuğu."

Onun sırtını okşadı. "Cassia, herkesin yeni durumlara alışmak için zamana ihtiyacı vardır. Fırsatın olduğunda annemden sana Orthros'taki ilk yıllarını iste. Buraya babamla birlikte gelmiş olmasına rağmen, hâlâ yüzleşmesi gereken zorluklar vardı."

Düşüncelilik Cassia'nın endişesini yatıştırdı ve Lio'ya doğru eğildi. "Sence bunu ona sormamın bir sakıncası olur mu?"

"Hiç de değil. Ancak şu anda kendi hikayelerimizi anlatmamız gerektiğini düşünüyorum."

Lio, Zoe'nin yatağının ucundaki alışılmış pozisyonunu aldı, bacak bacak üstüne attı ve Cassia'yı davet etmek için yanındaki örtüyü okşadı.

Gülümseyerek onun yanındaki yere baktı ama yanından geçip gitti. omzunu sıktı. Bakışları kararlılıkla boş yere dikildi

Zoe tarafından, annesinin diğerk tarafında. Lio'nun çok güzel bulduğu bir güven duygusu kaplamıştı onu.

"Dediğim gibi," dedi Cassia, "iyi bir hikâye anlatıcısı değilim ama ablam bana yatmadan önce masal anlatırken bu konuda bir iki şey öğrendim. Masalları daha da güzelleştirmek için oturmanız gereken özel bir yol var."

"Var mı?" Zoe sordu.

"Evet. Size göstermemi ister misiniz?"

Zoe'nin başını sallamasıyla Cassia yatağın etrafında döndü ve Knight'ı yatağın yanına oturttu. Saksıdaki betonyayı komodinin üzerine koydu ve Zoe'nin Uyku sırasında her zaman yanında bulundurduğu aynı bitkiye hayranlıkla bakmak için durakladı. Sonra Cassia yorganı geri çekti ve Zoe'nin yanına kıvrıldı. Uzandı ve bacaklarını okşadı.

Zoe ona sanki Cassia onu Hespera'nın adak heykelini parmakla boyamaya davet etmiş gibi bir bakış attı.

Cassia bekledi, yüz ifadesi davetkârdı. "Hikâyecinin kucağına oturursan hikâyeler her zaman daha büyülü olur. Bu doğru."

Lio, küçük kız kardeşinin Cassia'nın kucağına emekleyişini izlerken nefes almayı unuttu.

Cassia'nın kolları sanki Hespera heykelini kucaklıyormuş gibi Zoe'ye dolandı. Ama sonra küçük kızı daha sıkı kucakladı ve saçlarına bir öpücük kondurdu. Zoe başını Cassia'nın omzuna yasladı ve Cassia'nın gözlerindeki parıltıyı görmedi. Ama Lio bunu Grace'in kalbine kadar hissetti.

Bu anı camda yakalamak, sonsuza dek güzel, berrak ve kusursuz bir şekilde kaydetmek istiyordu. Ama bu yeterli olmazdı. Hepsinin her gece bu anı yaşamasını istiyordu.

"Kız kardeşin mi var?" Zoe sordu.

"Ben yaptım. Adı Solia'ydı ve harika bir kız kardeşti." Zoe'nin sesi kesildi. "Ona ne oldu?"

Cassia ilk kez tereddüt ve Birlik, kararsızlığının, yanlış kelimeler seçtiğine dair endişesinin geri dönüşüyle kekeledi.

"Zoe sevdiğin insanları kaybetmeyi anlar," diye Lio onu rahatlattı. "Onun ölümlü ebeveynleri de harikaydı ve onu terk ettiklerinde bunun tek nedeni gidip ona ve diğerk çocuklara yiyecek bulmak zorunda olmalarıydı."

"Bir daha geri dönmediler," dedi Zoe. "Onlara ne olduğundan emin değiliz ama hayatta olsalardı benim için geri gelirlerdi."

Cassia Zoe'nin saçlarını okşadı. "Kız kardeşimin başına gelen de tam olarak buydu.

İstemediği halde beni terk etmek zorunda kaldı ve bazı tehlikeli adamlar

asla dönmesine izin verme."

"Bana onun hakkında bir hikaye anlatır mısın?"

"Bu hoşuma gider. Sana Solia için diktiğim ilk bahçenin hikayesini ne dersin?"

OceanofPDF.com

RITÜEL ÇEMBERİ

CASSIA DAHA ÖNCE HIÇ çocuk tutmamıştı. Ne gösterişli bir hanımefendinin yeni bebeğini, ne bir saray hizmetkârının huzursuz yavrusunu, ne de kulübelerde çalışan genç çıraklardan herhangi birini. Ebeveynler meşru çocuklarını piçlerden uzak tutar, başı belada olan kadınlar da piçlerini güvenmedikleri diğer kadınlardan uzak tutardı.

Zoe'nin kollarında uykuya dalma hissi tamamen yeniydi.

Çocuğun saçları balmumu sabunu gibi güzel kokuyordu. Bacakları ve kolları keskin ve kemikliydi, ama her nasılsa Cassia'nın kollarında yumuşacık bir kundaktı. Küçük kız sonunda uykuya dalıp nefes almayı bıraktığında irkildi. Ama Zoe'nin bedenindeki sıcaklığı hâlâ hissedebiliyordu ve Hesperine kalbinin güçlü attığını biliyordu.

"Onun gecesini güzelleştirdin, Cassia." Komnena gülümseyerek kızına uzandı.

Cassia Zoe'yi annesine verdi, böylece Komnena çocuğu battaniyenin altına yerleştirebildi. Cassia yataktan kalktığında Lio'yu hemen arkasında buldu.

Kollarını ona ve yüzünü onunkine yaslamak için eğildi. "İyi misin?"

"Sanırım öyle, aslında. Solia hakkında konuşmak iyi geldi.

Artık onun hakkında konuşmanın sessiz kalmaktan daha iyi olduğunu keşfettiğim için mutluyum." Komnena yatak örtüsünü Zoe'nin çenesinin altına sıkıştırdı ve doğruldu.

"Bu önemli bir değişim. İyileşmenin bir işareti."

"Öyle hissettiriyor," diye onayladı Cassia.

Apollon, "Belki de," dedi, "bu konu hakkında konuşmak istersiniz.

Çocukken seni kurtaran Hesperinler. Lio'nun Ritüel babasının bu gece bize katıldığında size sormak istediği bazı sorular var. Herhangi bir

Ona verebileceğiniz bilgiler kayıp Hesperine'lerimizi aramasına yardımcı olacaktır."

"Elbette, prensin onları bulmasına yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım." Ama Cassia, Apollon'un bakışlarıyla karşılaşmak yerine Lio'nun kendisine sarılan kollarına baktı. Ne kadar korkak bir kızdı.

"Ayin salonuna gelin," diye davet etti Komnena ve sözlerinde gerçekten de ayinsel bir ton vardı.

Cassia bunun Komnena Hanesi'nin gece rutininin bir parçası olduğu hissine kapıldı ve bir kez daha Lio ve ailesi onu doğal ve zahmetsizce bu rutinin içine çekiyordu. Bu kolay ritim Cassia'nın nefesini .

Lio ve ailesini Zoe'nin odasının kapısına kadar takip etti. "*Dockk*, Knight." tereddüt etti, başını yatağının kenarına dayamış Zoe'nin uyumasını izliyordu. Cassia onun bacaklarını okşadı. "*Dockk*, canım. *Soor het*. Buradan ayrılmak güvenli.

kaetlii burada, *lomasında* uyuyacak."

İçini çekti ve Cassia'nın yanına geldi ama omzunun üzerinden uyuyan süt emen bebeğe bir göz atmadan edemedi.

Lio kolunu Cassia'ya doladı ve hep birlikte Zoe'nin odasından çıkıp ay ışığının aydınlattığı birkaç koridordan geçerek daha önce geçtikleri büyük bir odaya çıktılar. Cassia herhangi bir çeşme göremiyordu ama suyun fısıltısı odanın içinde huzur verici yankılar yapıyordu. Sütunlar, odaya her yönden giren sivri kemerleri çerçeveliyor ve kaburgalı tonozlar yüksek tavanı çaprazlama keserek gölgede kayboluyordu. Zeminin ortasındaki mozaikten ışık yayılıyordu ve şimdi ona daha iyi bakma fırsatı vardı.

"Hespera'nın Gülü," dedi kadın tanıyarak. "Ortadaki de Anastasios'un takımyıldızı, evinizin sembolü?"

"Doğru," diye yanıtladı Lio. "Burası Ritüel Çemberi, tüm aile dini törenlerini burada . Ya da sadece birlikte vakit geçirdiğimiz yer."

Dairenin kenarında beş sandalye bekliyordu. Tercih edilen Hesperine tarzına uygun olarak ipek ve dövme demirden yapılmışlardı. Altın ve mavi minderler oldukça neşeliydi. Eşleşen masada Lio'nun tasarımlarından biri olması gereken cam bir kahve servisi vardı.

Anne ve babası masanın bir tarafına otururken, Lio da kendisinin ve Cassia'nın koltuklarını birbirine yaklaştırdı ve kolunu Cassia'nın sandalyesinin arkasına koydu. Knight onun ayaklarının üzerine uzandı. Cassia rahat minderlerin üzerinde dinlenirken tüm vücudunun ne kadar yorgun olduğunu fark etti. Ama zihni ve kalbi çılgınlar gibi atıyordu. Belki de kahvenin iyi yanları da vardı.

"İçecek bir şey daha ister misin Cassia?" Komnena bir fincana uzandı.

Cassia utangaç bir tavırla, "Hayır, teşekkür ," dedi. "Daha fazla kahve içmem gerektiğinden emin değilim."

"Yeterince mi?" Komnena bir tepsi dolusu küçük turta uzattı. "Evet, ama bunlar çok güzel kokuyor, dayanamıyorum." Cassia bu gece Zaten alışkanlığından çok daha fazlasını yemişti ama iyi bir misafir olmak istiyordu.

O daha ne olduğunu anlamadan Komnena bez bir peçeteyi lokmalarla doldurmuş ve Cassia'ya bir avuç dolusu vermişti. Görünüşe göre Lio ve annesi Cassia'nın yeterince yediğinden emin olma konusunda hemfikir di.

Cassia turtalardan birini ağzına attı. Çiğnemeyi bitirir bitirmez konuştu. "Bunlar Lio'nun bana bahsettiği Orthros'un meşhur etsiz kıymalı turtaları olmalı. Efsanelerine yaklaşıyorlar."

Komnena gülümsedi. "Diğer malzemelerin yanı sıra İmparatorluk'tan gelen hurmaları kullanıyoruz."

"Orthros'un her yerinde çok fazla yiyecek var," diye yorumladı Cassia, "Hesperinlerin buna ihtiyacı olmasa da."

Komnena, "Bu kutsal bir ilke meselesidir," diye açıkladı. "İnsan misafirlerimizin bize gösterdiği cömertliğe karşılık vermeye çalışıyoruz."

"Ve biz yemekten zevk alırız." Lio, Cassia'nın peçetesinden bir turta kendine yardım etti.

Artık yemek yiyen tek kişi olmadığı için Hesperinlerin bakışları altında kendini çok daha az garip hissediyordu. Lio'nun muhtemelen tahmin ettiği gibi. Ona gülümsedi ve ağzının kenarındaki kırıntıyı görünce ne söyleyeceğini unuttu.

Oh, evet. Annesine bir soru soracaktı. "Bunları sen mi yaptın?"

"Kesinlikle hayır." Komnena güldü. "Pek çok Hesperin zanaatları için mutfak sanatlarını seçiyor ve insan misafirlerimizi beslemek onlara düşüyor. Komnena Evi'ne Kraliçe'nin Mabeyincisi olarak görevlerimi yerine getirmem için gereken her şeyi sağlıyorlar. Ancak ben mutfakla iyi geçinmeye çalışmayı yıllar önce bıraktım."

Apollon onu çekti. "Tenebra'dan ayrıldığımızda onun mutfağını yaktık."

"Şey," diye kabul etti Komnena, "kafası kesilmiş bir büyücü vardı."

"Sırf senin için orayı yakıp yıkabilirdik."

"O savaş büyücüsüne biraz şiirsel adalet gösterdin," diye hayret etti Cassia.

"Onlar da öyle yaptı," diye onayladı Lio.

Cassia Solorum'da yakıp kl etmek istediği bazı yerler olduğunu düşünebilirdi. Kişisel hapishanenizi kelimenin tam anlamıyla küller içinde arkanızda bırakmak nasıl bir his olmalı?

"Tenebra'dan ayrıldığım zamandan bahsetmişken..." Komnena masadan küçük, kalın bir kitap aldı ve elini üzerinde gezdirdi. "Cassia, senden şunu yapmanı istiyorum

Bunu benden bir hoş geldin hediyesi olarak al. Bu, Orthros'taki ilk gecelerimde öğrendiğim sözlüktür."

Cassia ellerini düğümledi. "Bu yerine yenisini koyamayacağın bir hazine. Emin misin?"

"Bilgi içindir. Bu kitap size iyi bir arkadaş olacak ve sizi bir arada görmek bana mutluluk verecek."

Kitap yüz yıllık olmalıydı. Onu yazıtoryumlarında işleyen lmszler büyük olasılıkla bu gece Selas'ta dolaşıyorlardı. Hesperinler Cassia'yı geldiğinden beri lükse boğmuşlardı ama bu bir kitaptı. Kız kardeşinin ona miras bıraktığı birkaç ciltten daha fazlasına sahip olmayı hiç beklememişti.

Komnena sözlüğü Cassia'nın ellerine tutuşturdu. "Umarım hoşuna gider."

Cassia'nın reddetmesi mümkün değildi. Kitabı açar açmaz reddetmek istemedi. "İçinde Vulgus ve Divine dillerindeki tüm kelimeler var!"

"Buradaki ilk gecelerimde onsuz ."

"teşekkür ederim," dedi Cassia. "Bu tam da ihtiyaım olan şeydi. Bu gece Lio'ya Divine'ı ne kadar çok öğrenmek istediğimi söylüyordum. Söyledi mi Sen?"

"Hiç şansım yoktu." Lio gülümseyerek Cassia'nın omzunun üzerinden okudu.

"Bana söyledin Cassia." Komnena kalbine dokundu. "Nasıl bir his olduğunu hatırlıyorum."

"Zihin şifacıları her zaman mkemmел hediye yi nasıl seçeceklerini bilmelidir," dedi Cassia.

"Ben artık bir zihin şifacısıyım. Kraliçe Soteira'nın altında çalıştım, ktphanemin raflarında bir zamanların eserlerinin yanında duran risaleler yazdım.

Bana öğretti ve zanaatla hattat oldum. Ama buraya geldiğimde okuma yazma bilmiyordum." Komnena başıyla Cassia'nın elindeki kitabı işaret etti. "Tehlikeli bir şey yapmak için sadece iki şeye ihtiyaın . Meraklı bir zihin ve başlamanızı sağlayacak bir kitap."

"Şimdi ikisine de sahibim."

"Tehlikeli yaşamayı sevdiğini de biliyorum."

O ve Komnena karşılıklı sırttılar. Cassia kitabı ona doğru tuttu ve ileriye bakması gereken her şeyi hatırlatmasına izin verdi. Bu, geçmişe katlanmayı kolaylaştırıyordu.

O anda, Birinci Prens Ritüel çemberinin kenarında, yüzü asık bir şekilde ortaya çıktı. "Üzgünüm geciktim."

Şövalye ayağa fırladı. Prense doğru sıçradı. Cassia firfırına hamle yaptı ama ıskaladı. Tam bir emir vermek üzereydi ki fark etti. Kuyruğu sallanıyordu.

Ölümcül av köpeği Hesperinlerin savaşçı prensine doğru koştu ve ilgi bekleyen umut dolu gözlerle ona baktı.

Prens, gri bakışları korkutucu bir şekilde Şövalye'ye baktı. "Bunca yıllık hayatım boyunca, bana bu şekilde karşılık veren bir köpek görmedim."

Apollon bu manzaraya çok güldü.

Prens Apollon'a doğru bir kaşını kaldırdı. "Auramın yaşlandıkça daha az tehditkâr hale geldiğini fark edersem hayal kırıklığına uğrayacağım."

"Eğer rahatlatacaksa," diye cevap verdi Apollon, "tazı da henüz bana karşı öfkelenmedi. Sanırım hoşgörüsünü çocuklarıma olan bağlılığına borçluyum."

Cassia gülümsemesini gizlemek için bir elini ağzına bastırdı. "Şövalye son zamanlarda Kraliçelerin tam bir hayranı oldu. Sizde de onları hissettiğini düşünüyor musunuz, Birinci Prens?"

Lio kıkırdadı. "Eh, Rudhira, sanırım Şövalye'nin hayranlığının kraliyet soyunun bir üyesi olarak seni de kapsadığı sonucuna varabiliriz."

Prens Knight'a kaşlarını çatı. "Benden bir şey istiyor gibi görünüyor."

Lio, "Muhtemelen başını okşarız," diye önerdi, "ya da bir ödül veririz."

Prens başını iki yana salladı. "Sadık koruyucunuz Cassia'ya saygısızlık etmek istemem ama sevgi gösterilerini, geçmişte tazılarla yaşadığım deneyimleri yaşamamış bırakacağım."

Knight'ın gözleri büyüdü ve acınacak hale geldi.

Prens bir süre köpeğine kaşlarını çatarak baktı. Sonra nihayet, "İyi köpek." dedi.

Knight'ın kuyruğu öfkeyle sallandı.

Cassia yanına çağırdı ve o da salyaları akarak ve neşeli bir şekilde ayaklarının dibindeki yerine döndü.

Sonunda prens gözlerini Şövalye'den ayırdı. Lio'nun Ritüel babası topluluğun etrafına bir göz attı. "Zoe'yi özledim."

Komnena dilini şaklattı ve ona bir fincan kahve doldurdu. "Yıllardır buradaki ilk gecenize bir özürle başladığınızı düşünün."

"Saçmalık," diye kabul etti Apollon. "Otur. Dinlen. Yemek ye."

Birinci Prens iç çekerek kendisini bekleyen sandalyeye oturdu. "Böyle devam edersem, Zoe bir Ritüel babası olduğunu unutacak."

"İmkânsız," diye alay etti Lio. "Benden ne kadar sık Rudhira hikâyeleri anlatmamı istiyor biliyor musun? Her zaman yanımızda olduğunu hissettiriyor."

Komnena prensin ellerine kahve ve kıyma sıkıştırdı. Görünüşe göre Hesperinlerin yemek yoluyla ilgi gösterme dürtüsü aslında ölümlü misafirleriyle sınırlı değildi. "Ritüel babasıyla çok gurur duyuyor. Tenebra'da onun gibi insanlara yardım ettiğinizi biliyor."

"Zoe bile anlıyor." Apollon'un ses tonunda sivri bir şeyler vardı. "İşiniz hayati önem taşıyor. Sizinle geçirdiğimiz zamandan fedakârlık ederek fedakârlıklarınızı onurlandırmamız gerektiğini kabul ediyor."

Prens Cassia'ya döndü. "Seni burada görmek güzel Cassia. Zoe ile tanıştın mı?"

"Evet." Cassia daha düşünmeden yüzüne bir gülümseme yayıldı.

Prens yüzünde cevap niteliğinde bir gülümseme belirdi. "Cesur Bahçıvan görkemli girişini yaptı o zaman. Eminim Zoe benim yokluğuma üzülmeyecek kadar heyecanlıydı."

Orthros'un İlk Prensi'nin Cassia'yı her ne koşulda olursa olsun kendi varlığının yerine geçebilecek biri olarak görmesi, Zoe'nin zihninin anlamaya hazır görüldüğü bir şey değildi. Zoe'nin Cassia'yı görmekten, kendi Ritüel babasından gelen nadir bir ziyaret kadar mutlu olabileceği düşüncesi de bir o kadar ürkütücüydü.

"Eminim seni çok özlemiştir," diye itiraz etti Cassia. Bunun onu rahatlatmayacağını fark etti. "Ama harika bir akşam geçirdik ve onu yatağına yatırdığımızda keyfi yerindeydi."

Prens gülümsemesi yumuşadı. "Bunu duyduğuma sevindim. Onu bir daha gördüğümde bana her şeyi anlatacağından eminim."

Cassia boğazını temizledi ve Zoe'ye Solia hakkında anlattıklarını düşündü. Prense sorularına hazır olduğunu söylemeliydi.

Sonra bacaklarını önünde uzattı, bileklerini çaprazladı, bir Tenebran binici çizmesi diğerinin üzerindeydi. ve peçetesini dizinin üzerinde dengeleyerek dikkatini kahve ve kıymaya verdi. Bu da

Cassia'nın onu bütün gece gördüğü rahatlığa yakındı. Beden dilini okumak diğer Hesperinlere göre daha kolaydı. Belki de Tenebra'da ölümlülerle geçirdiği onca zamanın bir sonucuydu bu ya da belki de Duygular ona doğal gelmiyordu.

Bu sadece Hücum Komutanı ile Tenebra'dan yeni gelen ve onun için bilgi toplayan biri arasındaki bir toplantı değildi. Bu Lio'nun ailesiyle geçireceği zamandı. Cassia davasıyla ilgilenmek için kendini zorlayarak bunu bozan kişi olmak istemiyordu. En azından bir süreliğine Tenebra'yı Ayin çemberinin dışında bırakmaktan çok daha memnun olduğunu fark etti.

Hesperinler, Lio'nun Kış Gündönümü hediyesi olarak dökmeyi planladığı cam heykelciklerden, Komnena'nın yakında ev sahipliği yapacağı zihin iyileştirme üzerine bir tartışma çemberinden ve Apollon'un bir sonraki heykeli için hangi taşı seçeceğinden bahsettiler. Sohbet Cassia'nın etrafında rahatça akıyordu ve Apollon'un bakışlarıyla karşılaşmaya çalışmadığı sürece Cassia'nın sohbete katılması şaşırtıcı derecede kolaydı. Kimse onun Orthros'taki işleri ve yaşamları hakkında yıldız gözlü sorularına aldırıyor gibiydi. Aslında herkes onun merakını gidermekten keyif alıyor gibiydi.

Prens kahvesini ve turtasını bitirdikten sonra kısa kızıl cüppesinin cebine uzandı ve bir bıçakla birlikte bir odun düğümü çıkardı. Cassia'nın Selas'ta gördüğü en keskin aletti ama bunun bir silah değil, bir alet olduğunu düşünüyordu. Onlar konuşurken Prens yontmaya başladı.

"Ahşap işçiliği senin zanaatın mı?" Cassia sordu.

"Evet," diye yanıtladı prens. "Orthros'ta ahşap çok az kullanılır ama onunla nasıl çalışılacağını bilmek bana sahada yardımcı olur."

Cassia Ritüel çemberinin ötesindeki dünyanın onları yeniden kendine çektiğini hissetti. "Yurtdışında yaşamının gereklilikleri buradaki yaşamdan çok farklı. koğuş."

Talaşlar, avuç içi büyüklüğündeki alacalı kahverengi-ve-bej ahşap. Prensın bakışları işini hiç bırakmadı. "Sahada, Charge Yasası'na göre yaşıyoruz. Bu, kanondan tamamen ayrı bir kanunlar bütünüdür. bizi burada, evimizde yönetir. Tabii ki, Ekinoks Yemini Charge Yasasının bel ."

"Hücum kanunlarının yazarı siz misiniz, Birinci Prens?"

"Ben onlardan biriyim. Ücret Yasası, Hespera'nın ilkeleri, hatalı eylemleri ve ham gereklilikler tarafından şekillendirilen canlı bir şeydir. En önemli amacı

koruyun. Birisi zarar gördüğünde, hukuk onu yüzüstü bırakmıştır."

Cassia prensin söylemediği sözleri neredeyse duyabiliyordu. *Onları hayal kırıklığına uğrattım.*

"Tenebra herkesi hayal kırıklığına uğrattı," dedi Cassia. "Yemin'in çiğnenmesi herkesi tehlikeye atıyor."

"Ama halkımı sonuçlarından korumak için herhangi bir ölümlüden daha fazlasını yaptınız." Prens'in elleri hareketsiz kaldı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ama

Yardımlarınız için minnettarım, özellikle de Nike'ı ararken, üç Hesperine kurtarıcınızı bulmanıza şahsen yardım edeceğime yemin ederim. Yeminleri hafife almam. Bedeli ne olursa olsun bu sözü tutacağıma güvenebilirsiniz."

"Artık Rudhira senin tarafında," dedi Lio ağırbaşlı bir sesle. "Kendine isteyebileceğin en amansız müttefiki kazandın."

Prens, "Sana olan saygım bu kadar, Cassia," dedi.

Bir elini kalbinin üzerine koydu. "Saygınıza değer veriyorum ve yardımınız için minnettarım. Sizin yardımınızla, beni kurtaran Hesperinlerin bulunabileceğinden hiç şüphem yok."

"Birlikte, onları güvenle evlerine götüreceğiz."

"Lio'nun babası bana bazı sorularınız olduğunu söyledi. Nasıl yardımcı olabilirim?" "Korkarım sizden zor anıları düşünmenizi istemek zorundayım.

I

Annem Soteira'nın yakınlıklarını miras aldım; bir zihin şifacısı olarak, acı verici olayları yanlış zamanda veya yanlış şekilde yeniden yaşamanın bir insana nasıl zarar verebileceğini biliyorum. Ancak Hücum'un lideri olarak, kayıp insanlarımı bulmak için mümkün olan her bilgi kırıntısını kullanmak benim sorumluluğum."

"Onlar için her şeyi yapacağımı biliyorsun."

"Biliyorum. Ama bunu senden istemekte tereddüt ediyorum. Beni yanlış anlamayın; kırılgan olduğunuzu ima etmek istemedim. Yüklerinizi büyük bir güçle taşıyorsunuz. Ama ruhunuza ne pahasına?" Prens başını salladı.

"Hastalarımı ya da savaşçılarımla kırılgan noktalarının ötesine itmem."

Komnena söze girdi, "Ne kadarını söylemek istediği Cassia'nın kararı, ama eminim ki zihni bu olayları sizin için hatırlamaktan zarar görmeyecektir. Hatta bu ona iyi bile gelebilir."

Prens henüz oyma işine dönmemişti. "Fikriniz için teşekkür ederim, Komnena. O zaman bunu güvenli mi buluyorsunuz?"

"Cassia daha bu gece bana kız kardeşinden bahsetmenin artık acıdan daha büyük bir teselli olduğunu söyledi."

Prensın çelik bakışları şimdi Cassia'nın üzerindeydi. "Böyle mi hissediyorsun?" Cassia başını salladı. "O geceyi hiç kimseye anlatmadım. Ta ki Lio'ya anlatana kadar."

Lio sırtını okşadı ve onun güven verici varlığını zihninin hissetti, ulaşabileceği bir yerdeydi ama asla müdahalede bulunmuyordu.

Devam etti. "Ona anlatmak her şeyi değiştirdi. En kötü anlarda bana yardım . Olanlar hakkında açık olmak daha da kolaylaşıyor. Bu gece Zoe ile kız kardeşim hakkında konuştuğumda... bu bana neşe verdi."

Lio gülümsedi. "Zoe'nin bizi denemeden bile iyileştiren bir yöntemi var."

"Pekâlâ," dedi Prens. "Sanki vicdanım rahat bir şekilde senden bu ricada bulunabilirmişim gibi geliyor Cassia. Bu hiç de kolay olmayacak ama senin bunu yapabileceğine inanıyorum."

"Ne kadar zor olduğu önemli değil," diye yanıtladı. "Kurtarıcılarımın olan minnettarlık bağımı onurlandıracağım."

"Cevabının bu olacağını düşünmüştüm." Gülümsemesi kısa süreliğine tekrar belirdi ve içinde bir onay var gibiydi. Sonra bakışları Lio'nun üzerinde yoğunlaştı. "Işık büyüünüzün ve zihin büyüünüzün yardımına ihtiyacımız olacak. Bu gece güç harcamak konusunda rahat olduğuna inanıyorum."

Lio hemen cevap verdi. "Elimden gelen her şekilde yardım edeceğim."

Hiç tereddüt etmedi. Görünüşe göre kendi gücüne olan güvensizliğini denizin diğer tarafında bırakmıştı. Cassia ona doğru eğildi ve teşekkür etti ve eğer ihtiyacı olursa ona destek olacağını söyledi. Kolu tekrar ona dolandı, vücudu gevşedi.

Prens devam etmekte olan oymasını avucunun içinde evirip çevirerek şekillenmekte olan şeyi inceledi. "Cassia, Lio'nun zihnindeki varlığından rahatsız olup olmadığını sorabilir miyim?"

Yüzünün Lio'nun gül penceresi kadar kızardığından emindi ama "Tamamen" dedi.

Lio sırtıttı.

Prens bıçağını tekrar oymaya koydu. "Bu durumda, izninizle, Lio'nun sizinle ilgili anılarınızda dolaşmasını istiyorum.

kurtarıcıları da yanınıza alın. Lio düşüncelerinizde mevcutken, hatırlayabildiğiniz her bir detayı hatırlamaya çalışın. Sonra ikinizin ne gördüğünü görebilmem için bir illüzyon yapmasını istiyorum. O gece tanıştığınız üç Hesperin'i tanıyıp tanımadığımı bilmek istiyorum. Tanımasam bile, onları tanımlamama ve nihayetinde yerlerini bulmama yardımcı olacak ayrıntıları keşfedebiliriz."

Lio öne doğru eğildi. "Zekice."

"Ah," dedi Apollon, "Nike ve Methu'nun eski stratejisi. Kadın zihnin gözünü araştırarak, Methu da yanılsamaları yaratacak."

Prens başıyla onayladı ve bıçağını tahta parçasına sapladı.

Lio derin bir nefes aldı. "Bu gece büyük ayak izlerini takip ediyorum. Elimden gelenin en iyisini yapacağım."

Hepsi Lio'nun büyüünün bu görev için fazlasıyla yeterli olduğunu biliyordu ama kimse ona ne kadar güçlü olduğunu hatırlatmamıştı. Cassia, Martyr's Pass'tan sonra onu ele geçiren gücüyle ilgili ıstırabının yerine rahat alçakgönüllülüğünün geri döndüğünü görmekten mutluydu.

Prens, "Eğer dinleyici olmamasını tercih ediyorsanız," diye ekledi, "eminim Lio'nun ailesi daha özel bir yere gitmemizi anlayışla karşılayacaktır."

"Buradan devam edebiliriz." Cassia Komnena'nın yanında kendini giderek daha rahat hissediyordu ve Apollon'a gelince, itiraf etmek zorundaydı... "Lio'nun babası anılarımı görürse onları teşhis etmemize yardımcı olabilir."

"Apollon'un gözlemlerine değer verirdim," diye kabul etti prens.

"Hmm," diye cevap verdi Apollon. "Henüz tanışmadığım birkaç yeni Hesperines errant olabilir ama Orthros ve Orthros Abroad'un çoğunun büyümesini izledim ve Majesteleri'nin rehberliğinde halkımıza katılan her yeni kişiyi memnuniyetle karşıladım. Ne yapabileceğime bakacağım."

Prens, Cassia'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Hazır mısınız?"

Lio onun yanağına dokundu ve kendisine bakması için çevirdi. "Bunu birlikte yapacağız Cassia. Yolun her adımında."

Bir elini onunkinin üzerine koydu. Bu anıların içinden pek çok kez tek başına geçmişti. Bunları onunla ilk paylaştığında bile, onun kendisine vermek istediği tüm desteği kabul etmeyi henüz öğrenmemişti. Bu sefer farklı olacaktı. "Bu yolu tekrar yürüyeceğim - bu sefer seninle."

ECHOES

CASSIA DERİN BİR NEFES ALDI. "Ben hazırım."

Lio'nun eli saçlarının altından kayarak durdu, parmakları serin ve nazikti. "Gözlerini kapat."

Nefes verdi ve gözlerinin kapanmasına izin verdi. Adam başparmağını Başının dibindeki oluğunda, onun zihninin zihnini sardığını hissetti. Bu, yalnız oldukları zamanki zihin dokunuşunun zorlayıcı samimiyetinin aksine, iffetli ve güven verici bir kucaklaşma gibi hissettirdi.

Kollarını ona ilk kez sardığı anı hatırladı; şimdi yüzleşmek üzere oldukları anıları ona ilk kez anlattıktan sonra onu rahatlatmak için savunmasını aşmaya cesaret etmişti. O anı hatırladığında, düşüncelerinde onun gülümsemesini hissetti.

"O anıyla başlayalım," diye önerdi Lio, "ve oradan geriye doğru çalışalım."

Cassia uzanıp adamın boştaki elini buldu ve kendi elinin içine aldı.

Lio ona ilk kez sarılıyor. Lio kan ve ışığı birleştirdiği ellerinde tutarak kız kardeşinin artık ışık olduğunu açıklıyor. Lio, onun iyiliği için kederli ve öfkeli, kendi babasının böyle bir şeyi nasıl yapabildiğini soruyor.

Lio, ona hayatını sonsuza dek değiştiren üç insanını hiç kimsenin yapmadığı gibi dinliyor, anlıyordu.

O zaman şöyle demişti: "O gece hayatta kalıp burada benimle birlikte olmadığın bir tarihi hayal etmeye dayanamıyorum."

Şimdi dedi ki, "Burada, Komnena Evi'nde güven içinde oturun ve Hayatınızı kurtaran Hesperine ile tanıştığınız ilk anı düşünün."

Cassia az kalsın kendisine isabet edecek olan oku yerde görebiliyordu. Soğuk ayaklarının sallandığını hissedebiliyor, Hesperine'in güçlü kollarının onu sardığını hissedebiliyordu. Korkusunu hissedebiliyordu. Ama şimdi kendisiyle çocukluk dehşeti arasında Lio'dan örülmüş gibi görünen bir perde hissediyordu. Korku geri çekildi.

"Buna ihtiyacınız yok," dedi sessizce. "Burada bulunmamızın tek nedeni bilgi."

"Bunu benim için kolaylaştırıyorsun."

"Olabilirdi kolay."

Teşekkür etmek için onun elini sıktı.

Çırpınmayı bıraktı ve kurtarıcısının onu tehditten, uzaklara taşımaya izin verdi - hayır, kız kardeşinin kalıntılarının orada, kalenin duvarlarının altındaki alanda gözden kaybolduğu gerçeği üzerinde durmak zorunda değildi.

"Sakin ol . Güvendesin. Seni şimdi güvende tutacağım. Ben seni korurken dünyadaki hiçbir şey sana zarar veremez."

Cassia on beş yıl sonra ilk kez Hesperine Hanım'ın sesini duyduğunda nefesi kesildi ve yerde sıçradı. Knight'ın ayağa kalktığını ve ayak parmaklarının huzursuzca yere vurduğunu hissetti. Lio güven vermek için elini hafifçe boynuna bastırdı.

"İşitsel projeksiyon," diye mırıldandı. "onu duyduğumuzu düşünmemizi sağlayan bir sihir bu. Rudhira ve babamın onu tanıyıp tanımadıklarını bilmek istiyorum. ses."

Prens, "Daha az süs lütfen," diye etti. "Onun doğal ses tonunu duyamıyorum."

"Bu benim sihrim değil," diye yanıtladı Lio. "Cassia'nın hafızasındaki sesi böyle."

Prens hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "O zaman duyduğumuz çarpıtmalar zaman ve acıdır. Çocukluk anıları nadiren kristal berraklığındadır, özellikle de zor olanlar."

"Özür dilerim," dedi Cassia.

"Hayır, hayır," diye onu rahatlattı prens. "Zihninizin doğal savunması yardımınıza koştuğu için özür dilemenize gerek yok."

Komnena, "O gece hafızanızda çok canlı," dedi, "çünkü acı vericiydi. Anılarınızın bir kısmı da aynı nedenle kaybolacak."

Cassia gözlerini daha sıkı kapadı ve odaklandı. Kurtarıcılarının hayatı, hatırlamayı başarabildiği her ayrıntıya bağlı olabilirdi.

Üç Hesperin'i ilk gördüğü dikkatle yeniden inceledi. Hayatını kurtaran güzel kadın siyah bir örtü ve uzun siyah cüppelerle örtülmüştü. Saçlarının ne renk olduğunu söylemenin bir yolu yoktu ama yüzü solgun görünüyordu. İki yoldaşı da kukuleta giymişti. Gözlerinin rengi gölge tarafından gizlenmişti.

Ritüel salonunda etrafındaki şaşkınlık haykırışlarını ve şövalye'nin volta atma sesini duydu. Uzandı ve eliyle onun kabarıklığını buldu. Etraflarındaki Lio'nun büyüünün dalgasına rağmen sessizleşti.

"Doğrudan Cassia'nın hafızasından," diye tekrarladı Lio.

"edin." Prensın sesi şimdi istekli çıkıyordu. "Daha fazla ayrıntı verebilir miyiz?"

Cassia yüz hatlarına konsantre olmaya çalıştı. Yüzleri zihninin gözünün önünden geçti; güzellik, tuhaflık ve şefkatten oluşan bir bulanıklık. Ama Leydi Hesperine'in gülümsemesini asla unutamayacaktı. Cassia dişleri ilk kez o zaman görmüştü.

Komnena'nın, "Bu ürkütücü olmalı," dediğini duydu.

"Korkma ." Kurtarıcısının sesi tekrar etrafında yankılandı. "Biz sana asla zarar vermeyiz."

Cassia dayanamadı. Onları görmek, canlandıklarını duymak istiyordu. Gözlerini açtı.

Lio'nun illüzyonunu görünce nefesi kesildi. Üç ışık devı ve Karanlık, Ritüel çemberinin üzerinde yükseliyordu; biri dizlerinin üzerinde, diğeri ikisi ise arkasında nöbet tutuyordu. Yüzleri yıldız ışığının aurasıydı, cüppeleri gölgelerden oluşuyordu.

Cassia onları incelerken görüntüler dalgalandı. Tekrar konsantre oldu ve şimdiki zamana bakarken bile hafızasını zihninde sıkıca tuttu.

Başını iki yana salladı. "Sana göstermek istediğim şey bu değildi."

"Çocukken sana böyle görünüyordardı." Lio açıklarken ses tonu sabırlıydı. "Elbette hayattan daha büyük görünürlerdi."

Prens gülümsemek üzereydi. "Onları tanıyamayabiliriz ama halkımız hakkındaki ilk izleniminiz hakkında çok şey öğrendik. Onları bulduğumda, bizi bu kadar iyi temsil ettikleri için kendilerine ödöl vereceğim."

"Ama daha iyisini yapmalıyım," dedi Cassia, "eğer onlar hakkında bir şey bilmek istiyorsan."

Lio tekrar boynunu ovuşturdu. "Anılarımıza devam edelim. Belki de gözden kaçırdığımız bazı ayrıntılar gün yüzüne çıkacaktır."

An be an, nefes be nefes, Cassia anılarını zihninde yeniden yaşarken, Lio'nun onları gözlerinin önünde canlandırmasını izledi. Kalbi çarpıyor ve avuçları terliyordu. Burada, Sela's'ta, hayatının en kötü gecesinde kalbiyle otururken, her iki elinde de birer buz ve ateş tuttuğunu hissediyordu.

Ama her duygu yanması bir öncekinden daha kolaydı. O geceyi burada Komnena Evi'nin içine yerleştirmek, onu Ritüel çemberinin içine dahil etmek Gözyaşı tehdidiyle savaşmak yerine düşünüp analiz edebilene kadar anılar.

"Sırtındaki o bohça da ne?" Cassia yüksek sesle merak etti. "Bunu fark ettiğimi hatırlamıyorum. En azından şimdiye kadar."

"Bazen," dedi Komnena, "anılarımız bilmediğimiz ayrıntıları barındırır. farkında . Unuttuğumuzu sanırsınız ama zihnimiz biz onları hatırlamaya hazır olana kadar onları bizim için saklar."

Lio'nun gözleri parladı ve illüzyon keskinleşti. Bayan Hesperine'in sırtındaki puslu, karanlık yük şekillendi. Uzun bir şey taşıyordu ve siyah kumaşa sarılmış dar.

Prens resme kaşlarını çatarak baktı. "Taşıdığı her neyse, Merhamet'i yerine getirirken bile ondan ayrılmadığına göre çok değerli olmalı"

"Bir harita mı?" Komnena yüksek sesle merak etti. "Aletler," diye önerdi Apollon.

"Her zamanki seyahat kıyafetleri olabilir," diye önerdi Lio, "taşıma kolaylığı için yuvarlanmış."

Prens başını salladı. "Bir kuşatmanın ortasında resmi kıyafet giymeyi başarmış büyük bir başarı. Bir an önce savaş kıyafetlerini giymesi gerekirdi."

"Her şeyi tekrar gözden geçirelim," diye ısrar etti Cassia. "Belki daha önce hatırlamadığım başka ayrıntılar da gün yüzüne çıkar."

"Nasıl isterseniz," diye yanıtladı Lio.

Adamın tek hareketi yine Cassia'nın ensesini okşamak ve elini hafifçe Cassia' elinin içinde kaydırmak oldu. İllüzyon, Cassia'nın Hesperines errant'a ilk bakışının görüntüsüne sorunsuz bir şekilde geri döndü.

"Korkma ," diye tekrarladı kurtarıcısı Vulgus dilinde. "Sana asla zarar vermeyiz."

Leydi Hesperine omzunun üzerinden arkadaşlarına baktı ve onlarla Cassia'nın o yaşta anlamaya bile çalışmadığı İlâhi dilinde konuşmaya başladı. Konuşmaları uzak fısıltılar ve anma yankıları halinde Ayin salonunun mahzenlerine kadar sürüklendi.

Birbirlerine ne söylediklerini hep merak ederdi. Sadece seslerinin nazik olduğunu biliyordu. Etrafında duyduğu sesleri hatırlamaya çalışarak onların endişeli ses tonlarını düşündü.

Fısıltılar daha da arttı.

Lio nefesini içine çekti. "Bunu neredeyse anlıyordum. Soğuk ve yünle ilgili bir şey."

İllüzyonlardan birinin mantosunu çıkarıp Cassia'ya doğru uzanışını izlediler.

Komnena, "İşitsel hafızanız çok güçlü," dedi.

Prens, "Konuşmalarından daha fazlasını hatırlamaya çalış," diye teşvik etti.

Cassia gözlerini bir kez daha kapadı ve anılarını bir kez gözden geçirdi, Bu sefer görüntülere değil, kelimelere odaklandı. Onların seslerini dinledi ve dudaklarını izledi. Anılarının ne dediğini anlayamıyordu. Ritüel çemberinin etrafındaki hiç kimse konuşmuyordu. Dikkatle dinliyor .

İlahi sesler etrafında yükselip alçalıyor, yankılar birbirine karışıyor, ta ki üç farklı sese dönüşene kadar. İllüzyonlar her seferinde birkaç kelime tekrar edip duruyordu.

birbirleriyle konuştular.

"Alkaios!" diye haykırdı prens. "Nephalea."

"Iskhyra?" Cassia gözlerini açtı.

Hayali kurtarıcısı ona doğru baktı, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

Cassia uzandı ve ona dokundu. Lio'nun illüzyonu ışık dönüştü ve sonra kayboldu.

Lio ona gülümseyerek, "Bunlar sadece sözcük değil," dedi. "Onlar isim. Cassia, seni kurtaranların birbirlerine taktıkları isimleri hatırladın."

Bir nefes verdi ve prene baktı. "Onları tanıyor musunuz?"

Sandalyesinde öne doğru eğilmişti, yontma işi sehpanın üzerine bırakılmıştı. " göre, evet. Onlar, Charge Yasası'nın sağladığı özgürlükten sonuna kadar yararlanan Hesperinler arasında yer alıyorlar. Yalnız çalışıyorlar ve benim yardımımından nadiren yararlanıyorlar. Ama yaptıkları her şeyi anlatıyor. Onlar. En az yirmi yıldır Tenebra'da aktifler. Alkaios bir ışık büyücüsüdür ve her ikisi de gardiyan olan yoldaşları Iskhyra ve Grace'i Nephalea ile birlikte seyahat ettiği bilinmektedir."

Cassia Lio'nun elini kucağında tuttu. "O zaman hâlâ hayattalar." "Son duyduğumda," diye yanıtladı prens, "evet."

Kendini hazırladı. "Onlarla ilgili haberleri en son ne zaman duydunuz? Lütfen bana bildiğiniz her şeyi anlatın. Beklentilerimi gerçekçi tutmaya alışkınım."

"Sadece dün gece. Bir Charge gözcüsü Alkaios'un Tenebra'nın güney sınırı yakınlarında görüldüğü haberini getirdi. Hâlâ onun izini sürüyor."

"Tanrıça'ya şükürler olsun." Komnena, Cassia'nın ifade edecek kelime bulamadığı tüm minnettarlığını dile getirdi.

"Tanrıça'nın Gözleri yollarını aydınlatsın," dedi Apollon.

"Ve karanlığı onları Sığınak'ta tutsun," diye ekledi Lio.

Prens, "Birçok faktör Hücum'un Alkaios'un izini kaybetmesine neden olabilir," diye uyardı. "Eğer Orthros'taki işinden önce oraya dönmek istemezse Tenebra'nın işi bitti, görünüyor ki, ışık büyücülüğünü kendi büyücülerinden saklanmak için kullanabilir. Ya da peşinde savaş büyücülerini varsa, kendini feda ederek diğer Hesperinlerle temastan kasıtlı olarak kaçınabilir."

"Bu beni şaşırtmaz," dedi Cassia, "çünkü onun kahramanlığını gördüm. Ama bunun ödülünün Orthros'a güvenli bir dönüş olacağını umuyorum."

"Şimdi iznimi alıp aramaya katılacağım." Prens ayağa kalktı ve tekrar Cassia'ya baktı. "Iskhyra'nın kardeşi hakkında söylediklerini duydun."

Başını salladı.

"Alkaios, Nephalea ve Iskhyra'nın Orthros'ta ailelerinin kalmadığını bilmek isteyebilirsiniz."

"Şimdi var."

Prens, "Onlardan haber alan ilk kişi sen olacaksın," diye söz verdi. Kız daha fazlasını söyleyemeden Prens gitmişti.

Cassia sandalyesinde geriye yaslandı ve Lio kolunu tekrar ona doladı.

Cassia yutkundu. "Umarım eve varırlar."

BUZ VE KAR

"İYİ MİSİN?" Lio ona sessizce sordu.

Cassia başını salladı. "İyiden de öte. Onlara yardım etmek için bir şeyler yapmış olduğumuzu bilmek her şeyden daha büyük bir teselli."

Lio'nun annesi sandalyesini yaklaştırdı ve Cassia'nın ellerini tuttu. "Eğer anıların seni rahatsız ediyorsa ya da sadece konuşmak istiyorsan, her zaman bana . Sadece bir zihin şifacısı olarak değil, bir arkadaş olarak da."

"Teşekkür ederim."

Komnena başını salladı ve gülümseyerek ellerini bıraktı.

Cassia, birkaç dakika önce geçmişinin çarpıcı görüntüsünün canlandığı, artık huzurlu olan Ritüel çemberine baktı. Nabzı şimdi daha sakindi.

Bakışları prensin sehpanın üzerinde oymaya kaydı. Nefis bir geçiydi.

Apollon'un eli onun görüş alanına girdi ve oymayı aldı. Kıkırdadı. "Zoe Ritüel babasının sürpriziyle uyanacak."

Ses tonu çok nazik olabilirdi. Derin, çakıllı sesi Cassia'ya graniti hatırlatıyordu. Cassia ona bakmadığında onu dinlemek o kadar da zor değildi.

Cassia başında bir el hissettiğinde irkildi. Başını kaldırıp bakamadı ama bunun kimin geniş ve güçlü eli olduğunu biliyordu. Apollon sanki ona güvence veriyormuş gibi tacına dokunmuştu. Ya da bir kutsama. Tıpkı karşılama töreninde olduğu gibi bir güvenlik duygusu etrafını sardı. Bunu o kadar çok istiyordu ki.

Ama içindeki bir şey tüm gücüyle buna karşı koydu.

Onun dokunuşuyla titremesinden nefret ediyordu. Onun titrediğini hissedebiliyordu.

Onun iyiliğine nasıl korkuyla karşılık verebilirdi?

Apollon'un sesinde ve onun üzerindeki varlığında bir gülümseme vardı. "Bu ev tüm endişelerini ve korkularını seninle birlikte atlatacak kadar güçlü. Korkularına istediğin kadar zaman ayırabilirsin."

"Teşekkür ederim," demeyi başardı ama kelimeler yeterli değildi. "Hoş geldin hediyem için hazır olduğunuzda, sizin için hazır olacak."

Komnena'nın sesi sohbeti yumuşattı. "Sanırım biz yaşlıların uyku vakti geçti. Siz genç kanlar bize müsaade ederseniz."

Apollon elini Cassia'dan kaldırdı. Göz ucuyla onun Komnena'nın kolunu tuttuğunu gördü. Hiç de kırgın görünmüyordu.

Lio anne ve babasına "Güzel duvak," dedi.

"Güzel peçe." Cassia babasına bakmayı denedi.

Ama çok geç kalmıştı. Tek gördüğü, bir kemerli geçitten geçip gözden kaybolan anne ve babasının sırtıydı. Sesleri, rahat ve kelimeleri seçemeyecek kadar kısık, arkalarından sürükleniyordu. Komnena şakacı bir kahkaha attı.

"Olgun Hesperinlerin kutup gecelerinde uyumadığını sanıyordum." Lio sırtıttı. "Uyumazlar."

"Anlıyorum. Elbette."

"Annem birkaç geceliğine uzaktaydı ve karşılama töreni ile çember arasında zamanları hâlâ emin değilim."

"Yani onlar da... büfeden yararlanmadılar mı?"

Lio onun benzetmesi karşısında kıkırdadı. "Bu kadar meşgul göre, muhtemelen degillerdir."

Cassia duraksadı ve anne babasının kaybolduğu kemerli geçide baktı. "Belki de burnumu sokmam yakışık almaz ama Hesperine yaşamı hakkındaki ilk konuşmalarımızın ruhuna uygun olarak..."

"Kuşlar, arılar ve Hesperinler hakkında bilgilendirici bir tartışmaya her zaman açığım."

"Hesperine elçiliğinin ölümlü kanıyla beslenmeye ihtiyaç duyan tek üyesinin sen olduğunu biliyorum. Bir keresinde Tenebra'ya gelen diğerlerinin hayvanlara ya da insanlara ihtiyaç duymadığından bahsetmişsiniz. Nedenini hiç belirtmemiş olsanız da, ben bunun hepsinin çift olmasından kaynaklandığı sonucunu çıkardım."

"Bu doğru. Teyzem ve eniştem birbirlerine bakıyorlar, Javed ve Kadi de öyle, Basir ve Kumeta da öyle. Lütfun doğasında bu var."

"Yani bu ailen için de geçerli mi?"

"Graces'lerin birbirlerine sadakati mutlaktır. Birbirlerinden başka kimseden içmezler ve birlikte emzirdikleri çocuklardan başka kimseye kanlarını vermezler. Bunun tek istisnası Ritüel İçki dediğimiz şeydir. Hesperine, ihtiyaç çok büyükse diğerlerini de karşılayacaktır."

Cassia bir nefes verdi. "O zaman annenin Hesperine olma konusunda tereddüt etmesine gerek yoktu. Bence babana bakabilecek bir ölümlü olarak kalmak ya da babanla birlikte yaşamak arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydı çok üzücü olurdu."

Sadece diğerk insanlardan içmesi için onunla sonsuzluğsa sahip olmak. Bu ne kadar acı-tatlı bir sonsuzluk olurdu."

Lio daha yakına eğildi ve kolunu onun etrafında dolaştırdı. "Bu hiçbir müstakbel Hesperine için endişe edilecek bir şey değil. Hespera sonsuzluğu bir av olarak sunmaz."

"İki Hesperin'in birbirini ayakta tutabileceğini bilmiyordum. Her zaman ölümlü kanına ihtiyacın sanırdım."

"İki Hesperin sadece paylaşıyorsa, biri diğerkinin geçimini sağlamak için insanlardan rızık aramak zorundadır. Yalnızca Kutsanmış çiftler bu ihtiyaçtan muaftır ve çocuklar da onların kanıyla beslenir. Bu Hesperinlerin doğasında vardır."

Grace bağı ve türümüzün bildiğı en güçlü büyülerden biri."

Bir Hesperine'in ölümsüz eşi onu bir insandan bile daha iyi yaşatabilir ? Bu bir ölümlünün asla kıyaslanamayacağı anlamına mı geliyordu? "Yani, bir ölümlününkinden daha üstün olan bir kan türü mü var?"

Lio parmaklarını omzunda gezdirerek elbisesinin yakasıyla oynadı. "Biliyor musun, itiraf etmeliyim ki ölümlü kanını ilk tadışım herkesin söylediğı gibi kayda değer değildi. Tenebra'ya doğru yola çıkmadan önce misafirlerden bir şeyler içerek geçirdiğim kısa süre pek etkileyici değildi. Ama sonra..." Bakışlarını onun üzerinde tuttu ve elini boğazında gezdirdi. "baktım. Sanırım bunun beni nasıl etkilediğini biliyorsun."

"Belki de bunun nedeni benden İçki'den daha fazlasını almış olmanızdır."

"İlk yudumun bana ne yaptığını biliyorsun, öpüşmeden önce bile. Sadece bir içki asla yeterli olmazdı. İlk ziyafetimizin olduğu gece sana ne söylediğimi hatırlıyorsun." O zaman olduğu gibi yine kulağına mırıldandı. "Sen en iyisisin."

Uzanıp adamın alnındaki bir tutam saçını geriye doğru taradı ve içindeki sıcaklık yerini bıraktı. "Donuyorsun! Hesperinlerin soğuşa karşı dayanıklı olması gerekir."

"Bu normal bir açlık ürpertisi. Aslında yanıyormuşum gibi hissediyorum. Artık endişelenecek bir şey yok. Sen gelmeden önce hissettiklerimle kıyaslanamaz bile."

Ellerini onun omuzlarında gezdirdi. "Ama titriyorsun. Gemide olduğumuz zamanki kadar kötü."

"Geçişini yapmayalı epey zaman oldu."

Zarafet gerçekten de güçlü bir bağı olmalı. Cassia, Apollon ve Komnena'nın orucunun onları rahatsız ettiğini bile söyleyememişti. Ama sonra, bir ömür boyu sadece birkaç gece birbirlerinden ayrı kalmışlardı, Cassia

düşündü. Lio altı boyunca hayvanlarla beslenmiş, sonra da onunla sadece birkaç gece geçirmişti.

"Ayrıca bu gece çok fazla büyü kullandın," diye belirtti. "Bu soruyu senden şüphe ettiğim anlamına alma Lio, ama iyi misin?"

"Dediğiniz gibi, iyiden de öte. İlginiz için teşekkür ederim. Yardım etmek için gücümü kullanmam gerekiyordu. Bu... temizleyiciydi. Her halükarda, sizi kurtaranlarla aramızdaki minnet bağını onurlandırmak için sihrimin sınırlarını zorlayacağımı biliyorsunuz."

"Ve şimdi yenilenmeye ihtiyacın var. Sana ihtiyacın olanı vereceğim," onu temin etti. Verecekti. Verebilirdi.

Elini ağzına götürdü ve bileğinin iç kısmını öptü. "Adını bir öpücükle ödüllendirdin. Ben sana bir yudum için ne ödeyeyim?"

"Hiçbir şey, şampiyonum. Senin için özgürce ve bir yudumdan fazlasını vereceğim."

Adam onun tenine karşı küçük bir inilti çıkardı. "Anlaşmamızı gerçekten de güzelleştiriyorsunuz leydim."

Ayağa kalktı, onu da kendisiyle birlikte ayağa kaldırdı, sonra onu kendine yakın tuttu ve Ritüel Çemberi boyunca kendisiyle birlikte çekti. Ayakları zemini terk ettiğinde, kadın nefesini tutamadı.

"Eyaletinizde havaya mı yükselmelisiniz?"

"Sen beni bu halimden kurtarmak için buradayken ayaklarımı yere ." Onunla havada dans etti, bir dönüşte onları döndürdü.

Kollarını onun boynuna doladı ve sıkıca tutundu. Midesi alçaldı, başı döndü ve onun sihriden başka hiçbir şeyin üzerinde durmamanın verdiği şaşırtıcı hissin değerini anladı. Ancak çift kapıya ulaştıklarında Ritüel salonunun uzak ucunda onu yere bıraktı.

"Sizi evime davet etmeme izin verin." Yarım gülümsemesi sözlerinin resmiyetini .

"Odalarınızı görmek için sabırsızlanıyordum," diye itiraf etti. Ve onlar hakkında hayaller kurdum.

Onu koridorlardan geçirdi, bazıları hafifçe aydınlatılmış, diğerleri gölgeli.

Orada

mermer gece göğü gibi siyah zeminler ve kar gibi yumuşak ve kalın halılar vardı. Her fırsatta vitray pencereler ay ışığını içeri çekiyor ve ayaklarının altına yarı saydam, değişken renkler saçıyordu. Karanlığın içinden bir heykel aniden ortaya çıktığında Cassia nefesini tuttu. Parlak kırmızı taştan bir yüz, baştan çıkarıcı, gülün bir gülümsemeyle ona bakıyordu.

"Kim o?" diye sordu Lio'ya.

"Hespera. Babamın onunla ilgili imgelemlerinden biri."

"Oh, şimdi anlıyorum. Farklı bir taştan beyaz bir gözü var."

Bir avludan geçtiler, orada bağdaş kurmuş, sakalı ve karnı yosun ve likenlerle kaplanmış, donuk yeşil taştan, tombul, pörsümüş bir adam oturuyordu. Yeni bir keşif yapmış sevinçli bir çocuk gibi, önündeki yabancı otlara bir beyaz bir de kırmızı gözle bakıyordu.

"Ama bu kim ?" Cassia yüksek sesle merak etti. Lio tekrar,

"Hespera," diye cevap verdi.

Eve geri döndük, bir merdivenden aşağı indik, uzun bir galeriye girdik. Burada Bazıları anlaşılması zor fiskiyelerdi. Koridorda çıplak ayaklı, nehir taşından bir genç gibi dans eden Hespera'nın etrafında oynayıyorlardı, Cassia kadın mı erkek mi olduğunu anlayamıyordu.

Cassia, Lio'nun elini tutmasına çok sevinmişti, çünkü kısa süre içinde dolambaçlı koridorlarda ve avluların gizli ceplerinde yolunu kaybetti. "Bütün ev bir büyü gibi. Her köşesinde bir tanrıçayla karşılaşmayı beklediğim büyülü bir labirent."

Adamın eli kadının elini sıktı. "Burada yeterince uzun süre kaldığında, her kıvrımı ve dönüşü bilirsin. Eviniz gibi hissetmeye başlarsınız."

"Eviniz olmasına rağmen size hala büyülü gelmiyor mu? Büyünün etkisi geçiyor mu?"

Cevabını düşünüyormuş gibi durakladı. "Hayır. Hayır, değil."

Lio'nun pencereleriyle çevrili mütevazı çift kapılı bir çıkış holü gibi görünen bir yere geldiler. Yan masada birinin eldivenleri ve yarı açık bir parşömen duruyordu. Kapının önündeki halının üzerinde, Zoe'nin boyutlarında bir çift yün terlik bir kenara atılmış duruyordu.

"İşte . Arka kapı." Lio gülümseyerek başıboş ayakkabıları aldı.

Bir kolunda yeni betony bitkisini tutan Cassia, parmaklarını bitkinin üzerinde gezdirdi.

Lio'nun bir elinde tuttuğu iki küçük terlik. "Sen harika bir kardeşsin." "Teşekkür ederim." Sesindeki içtenlik basit sözcüklere ağırlık kazandırıyordu.

"Yaşadığı onca şeyden sonra, onu iyi olan her şeyle yıkamak istiyorum.

Düşünebiliyor musunuz, Prisma'nın büyücülerini çocukları kurtarmadan önce, onlar kendi başlarına mücadele ediyorlardı. Erifitlerin sığınaklarından birinde, küçük çocuklarını ve hayatta kalan son yaşlılarını sakladıkları bir mağarada.

Ama Bosko ve Thenie'nin büyükannesi öldü ve onunla birlikte tarikatlarının hikayeler ve gelenekler. Bosko ve Zoe onun bedeninden kullanabilecekleri şeyleri kurtardılar ve leş yiyicileri ve diğer çocukları caydırmak için mağaranın o kısmını taşlar ve dallarla kapattılar." Kız kardeşinin cesedine baktı.

gözlerinde onun acısıyla ayakkabılar. "Kendileri ve yirmi iki kişi için ellerinden geldiğince yiyecek topladılar ama daha fazla dayanamazlardı. Muhtemelen fark edilmeden önce don ateşinden hastalanmışlardı bile. Tek gereken bir kez daha sert bir donma ya da yalnız bir yırtıcı hayvan olabilirdi."

"Düşünsenize, Tenebran batıl inançları yüzünden neredeyse ölmek üzereyken bundan kurtuldular. Neredeyse. Ama ölmediler."

Bakışları ayakkabıların üzerinde buluştu. İkisi de bir şey söylemedi ama Cassia buna gerek olmadığını biliyordu. Elinde tüm zaferlerinin en büyük ödülünü tutuyordu.

"Hepsini evlat edinmeye nasıl direndiniz?" diye sordu.

Lio sırtıttı. "Annem kâhya olduğu için, Orthros'a yeni gelenlerin çoğu Komnena Evi'nde bizimle birlikte kalırken, annem de onlara yardım eder.

kalıcı bir yer bulduk ve çocuklar da istisna değildi. Müstakbel ebeveynler ziyarete gelip kimin kime uygun olduğunu keşfederken biz de hepsinin tadını çıkardık."

"İlk başta bir arada kalmalarının uyum sağlamalarına çok yardımcı olduğunu tahmin ediyorum."

"Kesinlikle. Hatta Javed ve Kadı, alışana kadar Bosko ve Thenie'yi burada bıraktılar. Ama ben Zoe'yle eve geldiğim andan itibaren annem ve babam onun temelli kalacağına karar verdiler. Başka bir çocuktan bahsettiklerini bilmiyordum.

Bana Zoe'yi istediklerini söylediklerinde, bu en iyi haberd. Tek iyi haber. Tenebra'daki o son gece..." Başını iki yana salladı. "Elçilik çocukları almak için Prisma'yla buluştuğunda, hepimiz küçükleri Orthros'a götürecek kadar uyanık ve güvende tutmaya çalışıyorduk. Senin betony tılsımının kokusu beni Zoe'nin yanına götürdü. Ve onun korkularını hafifletmeye çalışırken, ona verdiğim kadar rahatladım."

"Anlıyorum." Cassia yutkundu. "Benim yardımım sayesinde ona gerçekten daha iyi bakabiliyor musun?"

Zoe onun kanından İçki'yi aldığı gibi, ona konuşan bir bakış daha attı. Onların kanından.

"Elbette," diye yanıtladı. "Genç Hesperine'lere ayak uydurmak İştah açmak zorlu bir iştir ve genellikle yalnızca Kutsanmış çiftler bir süt çocuğunu düzgün bir şekilde besleyecek güce sahiptir. Tüm ailenin yardım etmesi adettendir. Beslenmemi doğrudan sizden aldığım için, yardım edebilecek güce sahibim."

"Küçük kız kardeşinizi yaşatmaya yardım etmekten... onur duyuyorum."

"Onu rahatlatmak için çabaladığınız için teşekkür ederim. Kabulünüz onun için çok şey ifade ediyor."

Cassia çocukla karşılaşmasını anlatacak kelimeler aradı. Buldukları onu şaşırttı. "Ben..." diye denedi. "Onu seviyorum."

Lio'nun bakışları yumuşadı. "Senin aşkınla çok şanslı Cassia."

"Nasıl olduğunu biliyorum," dedi inancının tüm gücüyle. "Hayatımda öğrenecek çok şeyim olmadı, ama bildiğim nezaketi kendime daha da yakın tutuyorum. Ben sevmeye yeteneğine sahibim."

"Tabii ki öylesin."

"Flavian bana Buz Kadını diyebilir ama ben soğuk değilim. Öyle oldum, ama aynı zamanda sıcak ve verici de oldum. Kendimi ne kadar sertleştirirsem sertleştireyim

"Yapmam gerekeni başarırsam, bu sevgim pahasına olmaz."

Lio ayakkabıları onun ellerine verdi. "Cassia, aşk senin savaşma sebebin."

Zoe'nin terliklerini ona doğru tuttu. "Öyle."

İçindeki o güce öfke ya da adalete susamışlık diyordu. Aslında öyle değildi. Bunlar gerçekte ne olduğunun sadece işaretleriydi.

Bu aşktı.

Lio onun yüzünü ellerinin arasına aldı ve alnından öptü. "Flavian kör bir aptal. Sana 'benim' diye hitap ettiği her isim bir suçtur. Ama 'buz' kısmına gelince, buz ve kar Hesperinler için ev ve ocaktır, değil mi?"

Lio Cassia'yı çevirdi ve arkasında durarak onu bir kez daha kollarıyla sardı. Arka kapılar ardında ne olduğunu göstermek için açıldı.

Buz, kar ve yeşil. Cassia'nın görebildiği kadarıyla. "Sana bahçeyi göstereyim mi?" Lio sordu.

"Oh, evet."

Zoe'nin ayakkabılarını yan masanın altına koydular ve Cassia'nın pelerini Lio'nun elinde belirdi. Onu kucakladı, bu sırada öpücükler çaldı ve dışarı çıkardı.

Cassia arka merdivenlerde durdu. "Bahçe burası mı?"

"Komnena Hanesi'nin karanlık sırrını keşfettiniz. Hepimiz kürekle bir işe yaramayız."

Bahçe duvarları yükseliyor, renkleri likenlerin, yosunların ve kireçlerin altında kayboluyordu. Heybetli kucaklarının içinde, evin ötesindeki topraklar kadar yabani bir arapsaçı vardı. Cassia'nın daha önce hiç görmediği püsküllü çiçekler

Yatakları tıkamıştı ve her açık alan, dizlerinden daha yüksek olmayan karla tozlanmış söğütlerle kaplıydı.

Keskin, çıplak ağaç dallarından ve bükülmüş dikenli çalılardan uzun buz sarkıtları sarkıyordu, çalılıkları saran dikenlerin kristal ikizleri. Zengin kırmızı damlalar, canlı yeşil çalılarının üzerinde gergin ve etli bir şekilde asılı duran ayı üzümüdür. Yemyeşil, keskin kokulu dallar ve taze, soğuk kar kokusu onu sarhoş etmişti.

"Çok güzel," dedi.

Lio bir kahkaha attı. "Korkarım asırlardır buna izin verdik. Babam bu evi geniş bir soy beklentisiyle inşa etti, sonra da bin beş yüz yıl boyunca tamamen kendisine ait oldu. Anneme kadar uzun bir süre oraya adım atmaya dayanamadı."

"Eve onun adını verdi."

"Ve soyumuz, yaşlı ilk kanların hanedanlarının kendi isimlerini taşıması geleneğine meydan okuyarak. Ona olan aşkı da böyle. Birlikte sonunda evi bir yuva haline getirdiler. Ama gerçek şu ki, annemin tahammül edemediği tek şey bahçe işleri."

Cassia merdivenlerden indi ve büyümüş bir patikaya girdi. Ellerini söğütlerin tepelerinde gezdirdi ve eldivenlerinin üzerinde pırıl pırıl, yumuşak kar topladı. "Burada daha önce hiç görmediğim kaç tane bitki olduğunu sayamıyorum bile. Diğerlerini kuzey Tenebra'dan iyi tanıyorum ama hiç bu kadar bol görmemiştim. Yetiştirmek için mücadele ettiğim şeylerin burada, koğuşun altında nasıl çılgınca koşacağını hayal edebiliyorum."

Lio onu takip ediyor, cüppesinin dikenlere takılmasını önlemek için ara sıra havalanıyordu. Cassia parmakları kadar uzun dikenlere hayranlıkla baktı ama güvenli bir mesafeden. Knight onun yanından ayrılmadı ve karanlık vahşi doğadan çıkış yolunu göstermek için karda işaretler gibi pati izleri bıraktı. Ancak kar taneleri bulutlanan gökyüzünden aşağı doğru süzölmeye başladı ve izinin yakında kaybolacağını vaat etti.

Lio ilerideki demir kapıyı işaret etti. "Evim bu tarafta." Kapıyı geçince, iç içe geçmiş sarmaşıklardan oluşan bir çardak onları her taraftan yuttu. Cassia yukarıyı ya da aşağıyı, ileriye ya da geriye göremiyordu. Soğuk ve yeşillik göğsünde ağırlaştı ve onları büyük yudumlarla içti. Bunun içinde kaybolabilir ve bir daha asla görünmeyebilirdi. Bir daha asla geri dönmek üzere içinde kaybolabilirdi.

Çardak sona erdi ve kaldırım taşlı bir terasa çıktılar. Cassia merdivenlerden yukarı, bir çift demir kapıya baktı, sonra yine yukarı çıktı.

Beyaz mermer kule, Işık Ayı'yarattığı bir illüzyon gibi ağırlıksız görünüyordu. En tepede, kemerler geceye açık duruyordu ve kutup rüzgârı kulenin çukur tepesinden geçiyordu.

"Bir büyücünün kulesinde yaşıyorsun."

"Sanırım öyle de diyebilirsiniz, evet." Parmaklarını oynattı. "Hatta sapkın büyüler ve kanla lekelenmiş parşömenler bile var."

Ama alayları ağzının ve gözlerinin köşelerine ulaşmadı. Tekrar onun ellerini tuttu. Teni eskisinden daha soğuktu ama ona açlıkla bakmıyordu. Kuleyi bir sanatçının eleştirel gözüyle inceliyordu. yarattığından emin değil.

Cassia'nın aklına ilk kez bir şey geldi. Lio, evine yapacağı ilk ziyaret konusunda onun kadar endişeli olabilir miydi?

Neredeyse gülecekti. Tenebra'dan gelen ve kralın onu sakladığı her geri kalmış sarayda başını koymuş bir kimsesiz , görkemli, eski evinin ona nasıl görüldüğü konusunda nasıl endişelenebilirdi? Başını koyduğu yerin onun için dünyadaki diğer tüm yerlerden daha değerli olduğundan nasıl şüphe edebilirdi?

Ama bu, Solorum'daki uzun yürüyüşlerinde ona halkının her ayrıntısını dikkatle anlatan ve bir sonraki sözünün onu uzaklaştıran söz olmamasını umduğu belli olan ciddi genç Hesperine'di. Hesperine'in hayatını kendi gözlerinden görmesi için ne kadar çabalamış olsa da Her zaman kendi hayatının paylaşmaya en çok çekindiği ve onu kaçırtnadığını keşfedince en çok rahatladığı ayrıntıları olmuştur.

"Burayı seviyorum," dedi ona basitçe, içtenlikle.

Bakışları tekrar onunkilere döndü ve samimi yüzü ona her şeyi anlattı. Bu tam da onun hissetmesini umduğu şeydi. Kan Birliği olmayan bir ölümlüye göre, kendisi de tam bir zihin büyücüsüydü, değil mi?

Onu kollarına aldı ve terasın karşısına taşıdı.

AYÇİÇEĞİ VE SANDAL AĞACI

Cassia'yı bu şekilde, tamamen onun kollarında tutmak ne KADAR TATMIN ediciydi. Bu güvenli ve rahat bir zaman. Onun boynuna sarıldı ve başını omzuna yasladı.

Onu zemin katı geçip birinci katın girişine çıkan merdivenlerden yukarı çıkardı. Kapıların önlerinde açılmasını diledi ve onu eşikten geçirerek evinin sıcaklığına taşıdı. Kapılar hafif bir çınlamayla arkalarından kapandı ve bahçenin soğuşunu dışarıda bıraktı ama her zaman kuleye sızan kokularını değil. Bu hoşuna giderdi.

Lio onu, Hediye tablosu ve Ritüel duvar halısı dışında hiçbir şey bulunmayan cılalı giriş geçirdi. İç kapılar onları kulinin birinci katının geri kalanını kaplayan odasına soktu. Cassia başını arkaya yasladı. Bakışları uzun pencerelerden, kitap raflarından ve parşömen raflarından yukarıya, yüksek tavana çıktı ve kaburgalı tonozların arasında gezindi.

"Burada mı yaşıyorsun? Lio, bir oda değil, bir kütüphane. Ya da bir tapınak." İç çekti. "Sensin."

Burası aynı zamanda haftalardır onsuz uyuduğu yerdı ve şu anda düşünceleri ilmi ya da dua etmekten başka bir şey değildi. Cassia'yı yere bırakmak istemiyordu. Onu doğruca yatağa taşımak istiyordu. Ama şimdi ona sunmak zorunda olduğu eve daha kapsamlı ve baştan çıkarıcı bir davetin zamanıydı.

"Seni memnun ettiğim için çok mutluyum." Onu bir kez daha sıktı, sonra nazikçe ayağa kaldırdı.

"Bu senin. Bu yüzden beni her şeyden daha çok memnun ediyor."

Bir kez daha kalbindeki endişeyi okudu ve düşüncelerinde özlemle beklediği cevabı yüksek sesle söyledi. O onun Grace'iydi. Hâlâ bir ölümlü olmasına rağmen, onu herkesten daha iyi tanıyordu. Bu onu şaşırtmamalıydı.

Ama bu onu şaşırtmıştı. Çünkü bu tamamen, harika bir şekilde yeniydi. Onu iyi tanıyan ve seven insanlarla bir ömür geçirmişti. Ama bu olaydan sonra

Cassia'yla birlikte oldukları kısa süre içinde kimse onu Cassia kadar iyi tanı mıyordu. "Kule çok mu eski?" diye sordu.

"Aslında babamla benim bir projemiz. Ben öğrenciyken başlamıştık. Büyü çalışmalarımı ana evden uzakta, kimseyi rahatsız etmeden yapabileceğim bir yere ihtiyacım vardı." Boğazını temizledi. "Eğer bir deney ters giderse, bilirsiniz."

Cassia'nın ses tonu neşeliydi. "Çok fazla patlama oldu mu?"

Sanki sihirbazlık kariyerindeki en kötü kazalar bunlarmış gibi, gençliğinde geçirdiği kazalarla dalga geçmeyi o kadar kolaylaştırdı ki. "Çoğunlukla sadece bir sürü cam kırıldı. Cam atölyemi zemin katta inşa ettik. Bu onarımları kolaylaştırır."

Pelerinini aldı ve ellerinin yavaşça omuzlarında kaymasına izin verdi. Kadın başını geriye doğru eğdi ve adam neredeyse boynunu öpme isteğine yenik düşecekti. Ama onu baştan çıkarmaya çalışıyordu, kendini değil.

Ona sadece gülümsedi ve pelerinini kapının yanındaki demir sehpaye asması için gönderdi. Sonra eldivenlerini çıkardı. Her seferinde bir parmak. Sonra onları havaya kaldırdı ve pelerin standının yanındaki masanın üzerine düştüler.

"Bir itirafım var," diye mırıldandı. "Bu gece seninle tamamen uygunsuz şekillerde birlikte olmak niyetindeyim. Sence refakatçinin dikkatini dağıtabilir miyiz, böylece hiçbir şeyden haberi olmaz?" Lio, kulenin yan kapısının yanında, boş bir pencere koltuğunun altında Knight için hazırladığı yeri işaret etti.

"Bakalım dikkatini ne kadar hızlı dağıtabileceğim." Cassia köpeğini battaniyenin yanına çağırdı. "Şuna bak, Şövalye! Lio bütün bu zahmete sırf senin için katlandı."

Knight taze su dolu kabı ve umut vaat eden boş mama kabını kokladı. Yün battaniyeyi karıştırdı ve sonunda kıvrımlarına gömülmüş İmparatorluk kauçuk çiğnemesini keşfetti. Bilmediği malzemeyi deneysel bir şekilde kemirdi ve kuyruğunu salladı. Cassia'nın birkaç sözüyle yeni yerini kabul etti.

"Gizli tehlike için tüm odamı koklamayacak mı? Takdir edildiğimi hissediyorum."

Cassia tekrar Lio'ya döndü. "Senin kokunun güvenlik anlamına geldiğini öğrendi.

İkimiz adına da teşekkür etmeme izin verin."

"Onaylamasına sevindim." Lio yan kapıyı işaret etti. "Dışarıdaki soğuk , onun için elçiliğin erzakından çok daha iyi etim var. Burada her şeyi taze tutmakta zorlanmıyoruz."

Ellerini düğümledi. "Bunu yapmak zorunda değildin. Buna nasıl katlandın?"

"Orthros'ta kedi, köpek ve diğer hayvanları besleyen birkaç Hesperin var. doğaları bizimkinden farklı olan hayvanlar. Peçeler kokulara karşı uzun bir yol kat eder. Et için İmparatorluk ile ticaret yapıyoruz. Hayvanlarına iyi bakıyorlar."

"Gerçekten de her şeyi düşünmüşsün." Saksıdaki betonyayı Lio'nun kendisi gelmeden önce aceleyle temizlediği pencere kenarındaki koltuğa koydu. "Burada ışık kesinlikle çok iyi."

Onun yanına gitti. "Biliyor musun, aynı şey benim de aklıma geldi. Bitkiler burada iyi bile olabilir. Bana birkaç ev bitkisi sağlamakla ilgilenen birini tanıyor olamazsın, değil mi?"

O da bilmiş bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Şanslısınız. Senin için bir hediyem var."

Dikkatli, neredeyse saygılı parmaklarıyla kemerinden küçük bir kese çıkardı. Keseyi açtı ve içindeki küçük, altın hazineleri ona gösterdi.

"Gül tohumları," dedi tanıyarak. "Onları alabileceğin tek bir yer var. Tapınaktan getirdiğin tek hazine glif parçası değil."

"Bana birkaç saksı ve iyi bir Orthros toprağı bulursan bunları senin için dikerim. Burada her köşede gül yetiştğini biliyorum ama-"

"*Bizim* güllerimiz değil. Bu hediye eşsizdir. Yeri doldurulamaz."

Duyguları içinde doruğa ulaştı, ama aynı hızla duyularının erişemeyeceği bir yere geri battı. Kızın konuşacağını düşündü ama kız şakacı bir gülümsemeyle geri çekildi. "kadarıyla çok kuvvetli tırmanıcılar. Onları yukarı doğru teşvik etmek ve kitaplıklarınızı aşmalarını önlemek için bazı güçlü kazıklara ihtiyacımız olacak."

"Umarım tüm odayı ele geçirirler."

"Tohumları ekmemiz için gerekenleri elde edene kadar burada tutabileceğiniz güvenli bir yer var mı?"

Lio pencere kenarındaki koltuğun altındaki raftan bir saklama sepeti çıkardı.

Kemerindeki keseyi açtı ve gül tohumu torbasını sepetin içine sokarak boş rafın geri kalanına baktı. "Burada saksı aletleri için yeterince yer var."

"Evet, , değil mi?"

"Bütün bunları benim için yaptığın için teşekkür ederim, Lio. Kutup gecesi *olmasaydı*, sana ne zaman uyumak için zaman ayırdığını sorardım."

"Sensiz geçen perde saatleri büyüdü," diye itiraf etti. "Kendimi mümkün olduğunca meşgul tutmaya çalıştım. Senin için bir şeyler yapmak umutsuzluğa yumruk sallamanın bir yoluydu."

"Güllerimize bakmak konusunda ben de aynı şeyi hissettim." Onun ellerini tuttu. "Artık yalnız peçe saatleri yok."

Onu kendine doğru çekti. "Misafirhane görünüşü korumak için , daha fazlası değil. Asıl kalacağın yer benim evim. Kendini evinde gibi hissetmeni istiyorum."

Şimdi duyguları Birlik'te netti, parlak bir mutluluk çiçeği, kırılğan ve bir rüzgârda dağılmaya hazırdı. Bir elini cüppesinin ön kısmında gezdirdi, içi ne kadar çekingense dışı da o kadar arsızdı. İpek ayakları mermer zeminde fısıldayarak yanından geçip gitti ve o da onu takip etti.

Odanın alt orta kısmına doğru bir adım atarak oturma alanındaki bank ve sandalyelerin arasındaki halının üzerinde dolanmaya başladı. Bir eliyle, püsküllü bir yastıkla dalga geçti. Kia'yla gübre böcekleri hakkında uzun uzun tartıştıkları bir gece üzerine Polar Night Roast döktüğü ve kahkahadan titrediği yastık.

Cassia, Nodora'nın en sevdiği koltuğun yanından geçti; Lio, Deneme'deki kız kardeşinin, şarkılarının odada en iyi ses çıkardığını söylediği noktaya yerleştirmişti. Cassia alçak masayı ve Lio'nun Mak ve Lyros'u ikiye karşı bir yenebildiği tek alan olan Prens ve Diplomat tahtasını inceledi.

"Burası arkadaşlarınızı ağırladığınız yer mi?"

"Bu akşamlardan birinde müzik ve oyun için bize katılabilirsiniz."

Cam kahve servisine hayranlıkla bakmak için durakladı, sonra bir kavanoz taze telve açtı ve burnuna götürdü. "Mm. Bu senin gibi kokuyor."

"Kabul hediyem olarak amcam cömertçe damak tadıma uygun yeni bir kahve yarattı ve ona Deukalion's Blend adını verdi."

"Denemek için sabırsızlanıyorum."

Lio gözlerine inanamıyordu. Cassia buradaydı, odasındaydı. Onun hayatında. Ona tanıdık gelen her şeyle karşılaşılıyor, her şeyi yeniden görmesini sağlıyordu. Uyanıkken gördüğü bir rüyayı yaşadığını hissetti.

Ve yine de bu an daha gerçek olamazdı, keşfedici dokunuşları ve yumuşak nefesleriyle eşyalarına kokusunu , alanını aurasıyla doldururken duyularını heyecanlandırıyordu. Kupa ve dikenler, onun kanıyla lekelenmiş bir mendilin tahrik edici olduğunu düşünmüştü. Şimdi odanın her yerinde onun izleri vardı ve döndüğü her yerde onu çevreliyordu.

Ona evi gezdirmek, dikkatlice planlanmış bir tanıtım yapmak ve böylece evi ona çekici göstermek niyetindeydi. Ama o

Nereye gittiğini tam olarak biliyor gibiydi ve ilgisini neyin çektiğini görmek için onu takip etti.

Gözlerinde arayış dolu bir bakış vardı ve bu amaçsız bir bakış değildi. Boş zamanlarında kahve kavanozunu bir kenara bırakır ve odanın arka tarafına doğru dönerdi. Ortak alanın diğer tarafındaki basamağı ve Lio'nun masasının arkasında durdu.

Ellerini önünde kavuşturdu. "Tenebra'ya ilk gelmenize ilham veren inisiyasyon risalenizi burada yazdınız. Ve benim Tenebra'ya gelmemi mümkün kılan Zirve önerini Orthros."

"Teklifi hazırlarken sana kaç kez fikrini sormak istediğimi anlatamam." Yumuşak bir kahkaha attı. "Tenebra'da konuştuğunu duyduğum bilgeliği okuması için senin bir illüzyonunu bile yarattım."

Ona şaşkınlıkla baktı, sonra masasının üzerindeki kitaplara ve parşömenlere göz gezdirdi. "Görünüşe göre sizi idare edecek pek çok kadim bilgiğe sahipsiniz."

"Seninki kadar önemli bir şey değil." En azından o gelmeden önce buraya bir düzen getirmeyi başarmıştı. Masası hâlâ darmadağındı. Ama Cassia'nın bunlardan herhangi birine ilgi göstermesi ihtimaline parşömenleri ve kitapları elinin altına yığmıştı.

Ama eline aldığı şey, bir sonraki yazması gereken şey için hazırladığı boş bir . Tahta ruloyu kokladı. "Ben de bunu daha önce hiç koklamamıştım. Çok güzelmiş. Bu hangi ahşap olabilir?"

"İmparatorluk sediri. Parşömen ucu gibi şeyler yapmak için hurda ahşap veya toplanmış dallar kullanıyoruz."

"Kahve ve sedir, ve..." Birkaç tüy kalemle oynayarak masayı taradı, sonra başını salladı. Sonunda cam bir şişenin kapağını açtı ve kendi kendine gülümsedi. "Mürekkep." Tekrar kokladı ve burnunu şeker kutusuna doğru götürdü. "Biraz da bunlardan."

"Bunlar Zoe'nin tatlıları. Ben teklifi yazarken masamın altında oturuyordu."

"O zaman çok iyi bir arkadaşın vardı. Eminim Ayışığı ve Aurora da değerli katkılarda bulunmuşlardır."

"Evet, iyi olmayan pasajları yemeye gönüllü ."

Cassia sırtıttı ve doğruldu, sonra bir daire çizdi. Bakışları onun giyinme perdesine kaydı. Gizemli arayışını paravanın arkasındaki çamaşır yıkama alanında sürdürdü.

"Bir Hesperine'in lavaboya ne ihtiyacı olabilir ki?" diye sordu. "Temizlik büyülerini su, sabun ve havludan daha etkili değil mi?"

"Ritüel abdestler tapınaklardan günümüze ulaşan bir gelenektir. Hala ay başlarında yıkanma geleneğimiz var."

"Bu o olmalı." Sabunu eline aldı ve derin bir nefes çekti. "Ohh. Evet, kesinlikle bu."

"Ne?" diye sordu sonunda, şaşkınlıkla gülümseyerek.

"Kokunuzdaki yemyeşil çiçek notası. Nasıl koktuğunu hiçbir zaman isimlendiremedim."

Demek Cassia'nın tur buydu! Onunla bir tur. "Temizlik büyülerimizin kokusunu en sevdiğimiz şeylerden alırız ve kullandığımız şeyler genellikle kazara araya girer."

"Sabununuz hangi harikulade bitkilerden yapılıyor?" "Sandal ağacı ve ayçiçeğinden."

"Ayçiçeği diye bir şey var mı?"

"Sadece geceleri açıyorlar, elim kadar büyük beyaz çiçekler. Diplomatik hizmetin bir sembolüdür. Amcamın tablosuna işlendiğini görmüşsünüzdür. Söz veriyorum, Selas'ın seralarını gezerken gerçeğini de göreceksiniz."

"Sera diye bir şey duymadım ama kulağa hoş bir şeymiş gibi geliyor."

"Kapalı bir bahçe olarak hizmet vermek üzere tamamen camdan inşa edilmiş bir bina. Rose House'daki avlu gibi ama daha büyük ölçekte."

Yüzü aydınlandı. "Bu seralarda bir tur mu?"

"Bunu Zirve programına koydum. Özgür lordların faydalı tarımsal değiş tokuşlarla ilgilenmesi iyi bir bahane gibi göründü."

"Alışlagelmiş bir avuç çiçek yeterli olurdu ama siz bana bahçeler ve seralar sunuyorsunuz."

"Çok uzun zamandır *yeteri kadarıyla yetiniyorsun*. Seni bol bol eğlenirken göreceğim."

Bunun üzerine kollarını ona doladı ve yüzünü onun göğsüne yasladı. "Nasıl oruç tutulacağını unutacağım."

"Umarım yaparsın."

"Senin orucunun anılarını nereden kovacağım?" Kadın yüzünü kaldırıp ona baktı. "Nerede dinlendiğinizi ve çalıştığınızı gördüm. Ama nerede Uyumak mı?"

Ona alaycı bir bakış attı ve arkasını işaret etti.

Arkasını döndü ve mavi damask örtüsü ve bir yığın minderiyle diğer pencere koltuğunu gördü.

"Bir itirafım daha var," dedi. "Seksen yaşıma geldiğimde ve kuleye taşındığımda, bunu geçici bir düzenleme olarak gördüm. İnisiyasyonum bitene kadar gerçek bir ikametgah kurmaya niyetim yoktu. Geçtiğimiz kış Trial'ı bitirdiğimde hala buraya tam olarak yerleşememiştim. Korkarım henüz bir yatağım yok."

Ona tekrar baktı, eğlenerek ya da şaşıracak değil, içtenlikle. Anlayışla. "Kendini beklenmedik bir şekilde kimseyle paylaşacak bir yatağa ihtiyaç duymazken buldun."

İç çekti. "Gerçek şu ki, ikametgahımı Xandra ile kurmayı bekliyordum. Ondan önce hep ailesinin evine giderdim ve bir yatağa da ihtiyacımız yoktu. İşlerin beklediğim gibi sonuçlanmamasına ne kadar sevindiğimi söylememe gerek var mı?"

"Yani siz, aniden bir inisiye olarak, kulede kalmayı ve burada ikamet etmeyi seçtiniz..."

"Ana evdeki rahat bir kanat yerine, evet. Babam kule projemizin yarım kalmamasına çok sevinmişti ama sanırım annem hayal kırıklığına uğradım."

"...ve sen de pencere kenarındaki koltuğun sadece sana yeteceğine karar verdin."

"İşte gördünüz. Bu benim hatalı Sığınağım."

Örtüyü geriye kaydırıp ve zıplayarak yatağın kenarına oturdu. Mor kadife sırtı siyah ipek çarşaflara ve altındaki yün palete batıyordu. Yere çok fazla değmeyen ayaklarını salladı.

Arkasındaki vitray paneller çok renkli ışık parçaları saçıyordu. Lio hayalindeki görüntüyü nefes almadan izliyor, düşüncelerinin kan akışıyla birlikte aşağıya doğru düşmesini engellemeye çalışıyordu.

"Çok rahat bir pencere kenarı," dedi. "Rose House'daki yatağınız kadar rahat değil."

"Rose House'daki yatağımda böyle bir şey yok." Sevecen bir gülümsemeyle, ile çarşaf arasına gizlenmiş Tenebran askeri battaniyesini çekti. "Onu saklamışsın."

"Her gece altında uyuyorum."

Paleti okşadı. "Bu senin boyuna göre yeterince geniş ve iki kişi için yeterince derin. Yani, bir buçuk. Hurda olduğum için her yere rahatlıkla sığarım. Yanına güzelce sokulabilirim ve senin de hâlâ yerin var."

Aralarındaki küçük mesafeyi kapattı ve ellerini kadının kalçalarının iki yanına dayadı. Elleri kucağında, kısa burnu onunkinden bir parmak kadar uzakta, ayaklarını sallayarak oturdu. Ayak parmakları cüppesinin üzerinden bacaklarına değiyordu.

"Bu anı kaç kez ve kaç şekilde hayal ettiğimi ," mırıldandı.

"Ah, . Gerçi pencere kenarındaki koltuğunuz Tenebra'daki yatağımdan çok daha güzel bir yer görünüyor."

Ellerini kızın kalçalarına doğru kaydırды, menekşe ve lavanta rengi eteklerinin katmanlarını ezerek çilli dizlerinin arasından geçebildi. "Şimdi onları tekrar hayal etmeyi denemek ister misin?"

Ayağını onun bornozunun altından geçirip bacağının iç tarafına geçirdi. "Sen bana seninkini söylersen ben de sana benimkini söylerim."

Bir açlık ürpertisi onun önünde titremesine neden oldu. Tanrıça, ama onu yavaş ve tatmin edici istiyordu. Bir kez daha ne zaman gidecek gücü bulacaktı? Yavaşça mı? "Nereden başlayacağımı bilemiyorum. Seni gecenin bir saatinden fazla istiyorum."

", çok gecemiz olması iyi bir şey, değil mi?"

Bu sözlerle karşılık, ona haklı olduğunu söylemek için uzun ve yavaş bir öpücük verdi. Eğer onu böyle sözlerle uyutmaya devam ederse, sarhoş olacaktı. Boş kulesinde ona musallat olan tüm kâbusların sarhoş olacaktı.

Bu gece onu baştan çıkarmaya karar vermişti, aklını onun baştan çıkarmasına kaptırmaya değil.

Ama daha derinden öptü, her iki yanında dizlerini sıkarken dilini kendi diliyle okşadı. Adamın amacından sapması ve öpücüğünün aç ve istekli bir cevaba dönüşmesi için tek gereken buydu. Kadın sadece nefes almak için geri çekildi.

Yüzünü onun boynunun kıvrımına yasladı, nabzını teninde hissetti ve diş etleri zonkladı. "Kalp atışlarının etrafımda yankılanana kadar bu odayı doldurduğunu hayal ettim. İllüzyonların kalp atışları yoktur, Cassia. Bütün Aylardır seninle ilgili sahip olduğum tek şey yanılsamalar."

"O zaman ışığa hasret kalan ve ona dokunabilmeyi dileyen tek kişi ben değilim."

"Yalnızken seninle ilgili çizdiğim portreler masum masallardan başka bir şey değil. Yemin ederim, sana asla leke sürmem. Sadece benim haraç." Kadının önünde dizlerinin üzerine çöktü.

Ellerini adamın saçlarında gezdirdi, yüzü kızarmıştı ve memnun görünüyordu. "Aslında bu şimdiye kadar bana yapılan en gurur verici iltifatlardan biri. Şimdiye kadar kimse beni arzulamadı ama şimdi güçlü, ölümsüz bir kan büyücüsü, çifte yakınlığı olan bir büyücü, onu oyalamak için benim hayallerimi canlandırıyor."

"Seni teselli edecek bir şey var mıydı gülüm? Hiç yalnız uyurken benimle ilgili fantezilerle teselli buldun mu?"

"Peki." Kızarması derinleşti. "Yalnız uyumuyorum, biliyorsun. Knight tam orada. Böyle bir uyku için pek de ilham verici bir ortam değil. keşifler."

Birlikte güldüler ve Lio onun dizinin iç kısmını öptü. "Yatakta geçirdiğin birkaç saati sağlıklı bir uyku için kullanman gerekiyordu zaten."

Hayal kırıklığı içinde kaşlarını çatı. "Bazen sensiz sabaha kadar dayanamayacağımı düşünerek bütün gece uyanık kaldım. Diğer zamanlarda..." Tiksinti dolu bir ses çıkardı. "O yorgunluktan nefret ederdim."

"Bu kadar yorgun olduğunuzda daha az arzu hissetmeniz doğaldır." "Orthros'a ayak bastığımdan beri kendimi hiç yorgun hissetmedim."

"Benimleyken asla coşku bulma konusunda endişelenmene gerek kalmayacak. Bunu göreceğim." Eteklerini bacaklarından daha da yukarı kaydır.ı.

Omuzlarından çekti. "Hayır. Bu gece sana soğuk, sert zemin yok şampiyonum. Benimle bu yatağa gel. Pencere kenarı olabilir ama bu bizim yatağımız."

Yatağımız. Cassia'nın onun kendisine içeriyi göstermesine ihtiyacı yoktu, sadece kapıları açmasına ve kendi yolunu çizmesine izin vermesine ihtiyacı vardı. Onun kendisini baştan çıkarmasına ihtiyacı yoktu, sadece kendisini baştan çıkarmasına izin vermesine ihtiyacı vardı. Onun üzerindeki gücünü hissetmek için.

Onu kendi dünyasına çekmenin, kendi dünyasını yaratmasına izin vermekten daha iyi bir yolu olabilir ?

Ve aklında ne kadar tatlı bir fetih varmış gibi görünüyordu. Adam, kadının söylediği gibi ayağa kalktı ve kadın onu soymaya başladı. giysilerini çıkarmalarına yardım ettiler, dokunarak, hatırlatarak, ağızlarıyla ve elleriyle takdir ederek. Kadının üzerinde ayakkabılarından başka bir şey kalmadığında, kadın onu yatağa çekti.

Kollarını onun üzerine koydu ve işlemeli yastıklara dolanmış saçlarına ve siyah ipek çarşaflara vuran kahverengi, çilli tenine . "Hayatımda gördüğüm en güzel manzarasın."

Uzanıp elini adamın yanağına dokundurdu, mavi ve kırmızı ay ışığı parmaklarının arasında oynadı. "Sen de benim için öylesin."

Başını eğdi ve onun tenindeki ışığı içti. Dudaklarında kızıl, boğazında parlak beyaz, göğsünde gümüş siyah.

Parmaklarını onun sırtında gezdirdi. "Sen ve hayali ben birlikte çok heyecan verici şeyler yaptınız mı?"

"Gerçek senden gelen tek bir öpücük kadar heyecan verici bir şey yok." Meme ucunu dudakladı.

"O zaman gerçek benle hayali şeyler yapmak kesinlikle çok heyecan verici , " diye onu kışkırttı.

Onu öpücükler ve ısırıklarla, dilinin uzun darbeleri ve dişlerinin sıyrıklarıyla, karnının alt kısmına kadar yuttu. "Tüm bu ayrı geçen zamanın olumlu yanı," dedi kalçasının iç kısmına, "beni rahatsız eden ikilemlere çözüm bulmak için bolca fırsatım oldu. , aynı anda hem ayaklarının hem de kanının tadını en iyi nasıl çıkarabilirim?"

Nefes nefese bir kahkaha attı. "Bu acil soruna verdiğiniz cevabı bana göstermelisiniz."

Bacaklarının arasına diz çöktü ve ayak bileklerini omuzlarına yaslayarak baldırlarının iç kısmını öptü. Sırayla her bir ayağını soydu, onu ayakkabılarından ve çoraplarından kurtarıp okşadı ve masaj yaptı.

Adam diliyle ayak bileğindeki kemiklerden birine hayranlıkla bakmak için durakladığında, kadın başparmağıyla adamın yüzünün yan tarafını ovuşturdu ve ona hıçkırıklı kahkahalarından birini attı.

"Mm," diye cesaretlendirerek sağ ayağının altını okşadı. Ayağı eline alarak, dilini ayağın kavisi boyunca gezdirirken ayağı kendisine tuttu. Serbest elini tekrar kalçalarının arasından geçirerek buklelerine kadar uzattı.

Adam eliyle kranasını kapatırken, kadın sol topuğunu adamın omzuna attı ve kendini ona biraz daha yaklaştırdı. Adam bir teşvik daha mırıldandı ve kranasını okşamaya başladı. Kadın ona karşı esnedi ve sol ayağının parmaklarını adamın saçlarına doladı.

Sırıttı. "İlahi üzerinde çalışalım mı?"

Tekrar güldü. "Tabii ki. İlk başladığımız yerde devam etmeliyiz."

Bir parmağını kranasına daldırdı ve onun en hassas yeriyle oynadı. "*Kalux.*"

Ellerini içinde kavuşturmuş, gözlerindeki cesaretle ona bakarken damarlarındaki ateşe cevap veriyordu. Sonunda buradaydı ve bunun tadını sonuna kadar çıkarmaya niyetli olduğu açıktı.

Parmağını o küçük, duyarlı noktanın etrafında daireler çizerek döndürdü. "Bana geri söyle."

Dudaklarını yaladı ve yutkundu. "*Kalux*."

Baş ve işaret parmaklarıyla onu orada tatmin ederken, dilini her bir ayak parmağının arasına daldırmayı denedi. Kadının göğüsleri, sürekli aldığı nefeslerle birlikte inip kalkıyordu. Ayak parmaklarının her birini teker teker ağzına almaya başladı.

En küçük ayak parmağıyla işini bitirdi. "Seni seyretmeye bayılıyorum. Sadece seni bile şu anda içine girmek istememe neden oluyor."

Bakışları onun raddosunda oyalandı. "İstediğin her şey burada. Artık beklemek zorunda değilsiniz."

Ağzını kadının ayak kemerinin üzerine yerleştirdi ve dişlerini hassas bir şekilde kadının içine batırdı. Kadın şaşkınlık dolu bir ses çıkardı ve yataktan kalkarak adamın omzuna yaslandı, sol ayağı adamın boynuna doğru kıvrıldı.

Sağ ayağını ağzına alırken elini kranasının üzerinde gezdirdi. Oh, evet, bu iyi bir fikirdi. Ayağının kemerindeki zengin damarlardan oluşan hassas ağ onu memnun ederken, böylesine hassas bir yerdeki ağzı da onu memnun ediyordu. Daha sert nefes alıyor, her nefeste aldığı zevki dile getiriyor ve adamın okşamaları ve yutkunmalarıyla eş zamanlı olarak kendini onun dokunuşuna sürtüyordu.

Topuğundan sızan kan izini okşamak için ağzını ayırdı. "Seni dinlemeyi seviyorum."

"Ohhh. Bana ne oldu bilmiyorum. *Duramıyorum-ohhhh*." "Neden durasın ki? Peçelerimin arkasında yalnızız, bütün bu Kendimize ait bir kule, bahçeye gizlenmiş. Kimse sizi duyamaz."

Kendini desteklemek istercesine daha derin, daha sabit nefesler aldı. "Kendimi duyabiliyorum." "Ben de yapabilirim." Dudaklarını yaladı, sonra ağzını onun ayağının üzerine kapattı.

Tekrar.

Bu kez haykırdı ve bu ses, sanki ona dokunmuş gibi onu daha da cesaretlendirdi. Kadının ayağını dişlerinin arasına alan adam, iki eliyle kadının kalçalarını . Onu kaldırdı ve raddosunun üzerine koydu, onu üzerine çekerken kranasına sertçe soktu. Kız onun adını haykırdı. Raddosunun başı kızın derinliklerine saplanıp kalçaları kasıklarıyla buluştuğunda adam kızın ayağına doğru hırladı.

Gerindi ve vücudunu lüks, işkence edici bir hareketle eğdi. "İstediğin her şeye sahip olabilirsin... istediğin kadar... yeter ki istiyorum."

Onu aldı. Ona verdi. Onu kendisine doğru tuttu ve kalçalarını ve sırtını çalıştırdı, istediği kadar sert, ihtiyaç duyduğu kadar derin itti. Yüzünü ayağına dayadı, onu açmak ve kendini tatmin etmek için dilini de çalıştırdı. Kızın zevkini dile getirmekten vazgeçmeye çalışmadığı o an bir kez daha gelene kadar ona vurdu.

Onu dinledi ve üzerinde dalgalanmasını izledi. Kadın Elleriyile çarşafı tutuyor, kendini yataktan kaldırırken bacağını adamın omzuna yaslıyor, kendini tekrar tekrar adamın ellerine ve raddosuna teslim ediyordu.

Onu iterek geri çekildi ve bedenlerini birbirinden ayırdı. Kızın kranasının onu emiş şekli, adamın dişlerini kızın ayağına daha da sert geçirmesine neden oldu. Bir iniltiyle kızın kucağına kaymasına izin verdi, sonra da onu yeniden kavradı.

"Evet," diye nefes aldı. "Tekrar, aynı sertlikte-evet-"

İkisi de vücutlarını tekrar birbirine doğru iterken seslendiler. Kadının en dar derinlikleri ereksiyonuna direnirken, adamın haykırışı bir iniltiye dönüştü. Sert ve yavaş bir şekilde, kendilerini bir kez daha tamamen bir araya getirdiler. tek hareket.

Kendini kontrol etmeye çalışıyordu. zevk ve onun kanı. Kadının erkeğin içine akması nabzının tüm vücudunda atmasına neden oldu. Vücutlarının birleştiği yerde, kadının her hareketinin onu etkilediği yerde zonkluyordu.

Onun içinde ne kadar kaybolduğunu görmeli ve hissetmeliydi. Parmaklarının kalçalarına battığını ama kadın daha fazlasını istiyordu. Daha hızlı, daha sert hareket ediyordu, sesi keskin bir şekilde yükseliyordu.

Çığılgı evinin duvarlarında yankılandı ve kanında yankılandı ve tüm vücudu sarsıldı. Kadının doruk noktası damarlarında kükredi ve onu kendi damarlarına sürükledi, onu açıktan kurtardı, coşkuyla besledi. Vücudu ona karşı kasıldı ve onu derinlere sürükledi. Kranasındaki titremeler onu tatmin etmeye ve rahatlatmaya çalıştı.

Sonunda ağzını kadının ayağından kaldırdı, başının geriye düşmesine ve kadının kanının son yudumunun boğazından aşağı süzülmesine izin verdi. Onun tadının metalik tınısı ve zengin baharatı. Kendi bedenindeki güç. Onun hissi

Bacakları adamın omuzlarına ve göğsüne yaslanıp gevşiyor, kalçaları adamın kucağına yerleşiyor ve vücutları hâlâ bir bütün oluyordu.

Aşağıya baktığında, kadının iki yana açmış, ay ışığının yeni kızarıklığı içinde nefesini tutmaya çalıştığını gördü. Tamamen zevk almış ve tamamen utanmaz görünüyordu.

Önce düşüncelerini ve sesini buldu. "İkileme çözümü onaylıyorum."

İçinden kahkahalar yükseldi ve hiçbir endişe ya da pişmanlık bunu durduramadı.

Dirseklerinin üzerinde doğruldu ve ona gizli gülümsemesini verdi. Ama ondan gizli değildi. Bütün sırlarını tattırdığı kişi oydu.

"Tüm fantezilerimizin hakkını vermek biraz zaman alabilir," diye düşündü, "ama sanırım artık bir başlangıç yaptık."

Sonsuzluğa bir adım önde başlamak ve her seferinde bir gece onun olmasını sağlamak için yaptığı plan.

OceanofPDF.com

SONSUZ GÖKYÜZÜ

SADECE ORTHROS'ta Cassia gibi beklenmedik bir baştan çıkarıcı, Lio gibi biriyle vitraylı bir pencerenin altındaki ipek yatakta saatlerce EĞLENEBİLİRDİ.

Yakında başlarının üzerindeki büyük harfleri okumayı öğrenecekti ama şimdiden görüntüler onunla konuşuyordu. Çifte dolunayın altında siyah kanatlar ve yıldızlarla parıldayan derin, lacivert bir gökyüzü.

Onları yapan ele dokundu. "Bu pencerede ne yazıyor?"

"Cassia ile ziyafet çeken kişi Tanrıça'nın kendi kadehinden yudumlar."

Yorganın altından ona şakacı bir şekilde dirsek attı. "Öyle değil. Eminim Değişen Kraliçe, Hespera'nın bilge büyücülerinden biri oraya koyduğunuz kutsal öğretileri yazdı."

"Şehit yaşlıların bilgeliği yatağın üzerindeki havayı yumuşatırdı, öyle değil mi?" Lio Cassia'nın dirseğini avucunun içine aldı ve en gıdıklayıcı noktasını çimdikledi.

Gülerek, yatak örtülerinin içinde güreşene kadar kıvrandı.

Arsız Hesperine gücü ve çevikliğiyle zirveye çıktı. "Aşk Üzerine Söylevler'den bir alıntı seçtim."

"Kulağa felsefi geliyor."

"Orthros'un erotik metinler kanonu."

"Oh."

"Bu, 'Sığınak Üzerine Söylemden bir pasajdır; burada konuşmacı sevgilisini tutku eylemleri aracılığıyla Tanrıça'nın alemini kendisiyle birlikte deneyimlemeye davet eder."

"Burada sapkın büyüleriniz var."

Alnını onunkine değdirdi ve o okurken kalpleri birbirine çarptı:

Uyandır beni,

benim kesin kucağıma

*karanlığın kanatları altında,
Birlikte bir yer.*

*Kalbime karşı,
güç bulacaksın.
Senin kalbin benimkine karşı,
ben güçlü olacağım.*

*Gözlerimin ışığı,
sevinçle parlayalım
Sonsuz gökyüzünün altında,
özgür olduğumuz yerde.*

Gözyaşlarının tehdit etmesi için ne tuhaf bir andı. Cassia gözlerini kırıştırarak onları uzaklaştırdı ama adam fark etmeden önce değil. Gözlerindeki parıltıyı görmüş olmalıydı ki göz kapaklarını öptü.

"Biliyorum," dedi. "onca şeyden sonra, birdenbire bu oldu." "Cam bu odadaki en nadir lüks değil."

"Hayır," diye kabul etti.

"Tenebra'da öyle sabahlar oluyor ki," diye itiraf etti, "yataktan kalkıp kalkamayacağımdan emin olamıyorum. Bana ne oluyor bilmiyorum. Deniyorum, deniyorum ama bedenim öylece yatıyor. Güne bakıyorum ve o günle yüzleşmekten korktuğumdan bile değil. Sadece yorgun olduğumdan değil. Sanki... gün boş ve ben de boşum." Sesi kendi isteğiyle alçaldı.

ama yine de ona söyledi. "Bu affedilemez, Lio.

Bazen artık umursamıyorum. Kendimi umursamaya ikna edemiyorum." "Eğer bu affedilemez bir şeyse, o zaman sen de ben de mahkum oluruz. Sadece iki

Geçtiğimiz aylarda beni ayakta tutan şeyler vardı. Zoe'nin bana ihtiyacı olduğunu bilmek ve Tenebra'dan senden haber alma umudu.

Güvende olduğuna dair bana güvence ver."

"Ya bu şekilde hissetmeye devam edersek? Ya daha da kötüleşirse?" "Orthros'a geldiğinizden beri daha da kötüleşti mi?"

"Tabii ki hayır. Ne hissetmediğim kadar iyi hissediyorum... Bilmiyorum."

Asla. Hiç bu kadar mutlu hissetmemişti.

"Öyle mi?" diye sordu, vücudu onun üzerinde nazik, karşı konulmaz bir ağırlık oluşturuyordu. "Şu anda yataktan kalkmak sana zor gelmiyor mu?"

"Şu anda bir daha asla taşınmak istemiyorum. Ama bunun nedeni bulunduğum yerde çok mutlu olmam."

Gülümsemesi ona başka bir sürprizi daha olduğunu söylüyordu. "Şu anda seni gitmeye ikna edebileceğimi düşündüğüm bir yer var."

"Elbette hiçbir yer senin yatağından daha çekici olamaz." "Peki ya banyom?"

Pencere çok uzakta olmayan lavaboya baktı. "Sanırım oraya kadar gidebilirim."

"Lavaboyu kastetmiyorum. Alt kattaki banyomu kastediyorum, ikimizin birlikte girebileceği kadar büyük."

Bir küvet ve Lio aynı düşüncede. Cassia yutkundu. "Kendine ait bir küvetin mi var? Herhalde lavabo yerine onu kullanma fırsatını hiç kaçırmazsın."

"Ben çoğu zaman burayı temizlemekten fazlasını yapamayacak kadar meşgul oluyorum ve siz de çoğu zaman krallığı kurtarmakla meşgul olduğunuz için leğeninizde size eşlik edemiyorum. Bu gece gerçek bir banyonun tadını çıkaracaksınız ve ben de başından sonuna kadar sizinle birlikte tadını çıkaracağım."

Yastıkların ve örtülerin arasından sıyrılıp ayağa kalkmayı başardılar. Lio peçeli saat cübbesini eline aldı ve Cassia'nın etrafına sardı. "Merdivenler cereyan yapabilir," diye açıkladı. "Ayrıca, hatırladığım kadarıyla "Senin beni gördüğünden daha fazla seni görmemden şikayet ediyorsun."

"Adaletin terazisinin dengede olduğunu düşün." Cassia cüppesini etrafına sardı, onu giymenin mahremiyetinin tadını çıkarıyordu. Ve o hiçbir şey giymemişti, kendisiyle ve onun bakışlarıyla o kadar rahattı ki.

Tanıştıkları gece, onun tepeden tırnağa siyah ipek ve karanlık giysiler içindeki görüntüsü onu büyülemişti. Şimdi sadece kirli sakal ve ay ışığından oluşan kıyafeti, kalbindeki acıyı deşerken bile büyüü daha da karşı konulmaz bir şekilde etrafında örüyordu. Rengi ve gülümsemesi yüzüne geri dönmüş olabilirdi ama başka her yeri hâlâ solgundu.

Ve yine de, onun kenarlarını keskinleştiren sadece yiyecek eksikliği değildi. Uzun koşucu bacakları her zaman güçlüydü ama vücudunun diğer yerlerinde de yeni bir belirlilik vardı.

"Son aylarda bir tüy kalemden daha fazlasını mı kaldırdınız, Sayın Bilgin?"

Ona yarım bir gülümseme verdi. "Mak ve Lyros'un beni her gece antrenman ringinde dövmesine izin verdim."

Kadın şaşkınlıkla güldü. "Diplomatım bir savaşçı mı oldu?"

"Bir girişimde bulundum. Yumruklarımı hâlâ son çare olarak görüyorum ama onları nasıl kullanacağımı bilmenin akıllıca olacağını düşünüyorum. Leydim onu canavarlardan korumak için kelimelerden daha fazlasına ihtiyaç duyabilir."

"Burada canavar yok. Sadece açlığı öldürmeniz gerekiyor."

Elini tuttu ve onu soyunma perdesinin diğer tarafına doğru ikna etti. Orada olduğunu ancak gizli bir kapıyı açtığında fark etti. Onu kapıdan geçirip merdiven boşluğuna çekti.

"Gizli bir geçit mi?" diye şaka yaptı. "Beni nereye götürüyorsun, zihin büyücüsü?"

"Kulemin derinliklerinde hâlâ daha çok sır saklı." Onu merdivenlerin dibine kadar ve onun için başka bir kapı açtı.

Cassia nemli, hoş kokulu bir sıcaklığa adım attı. Yumuşak büyü ışığı her yerden ve hiçbir yerden geliyor . Buharlı havada nefesi kesildi. Banyo aslında odanın genişliği kadar derin bir havuzdu ve geometrik desenlerle döşenmişti. mavi-siyah, cerulean ve soluk desenleri. Duvarlar hariç. Onlar devasa aynalarla kaplıydı. Ona Lio'nun her görkemli açısını gösteriyorlardı.

Cassia onun bakışlarını bardağın içinde karşıladı. "Ve de camcılık zanaatını ihmal ettiğini söylemiştin."

"Sadece özel projelerde çalıştım." Bornoğunu yavaşça kadının üzerinden kaydırıldı.

Derisinden aşağı kayışını ve kan lekeli ayaklarının dibine yığılışını izledi. "Sadece bu odada dururken bile kendimi hayatımda hiç olmadığım kadar ahlaksız hissediyorum."

Lio onun kalçalarını ellerinin arasına aldı ve omzunu yaladı. "Hedon'un Hespera'ya karşı hiçbir üstünlüğü yok. Bu geceyi ölümlülerin Hespera'yı baştan çıkarma üzerine anlattığı en karanlık hikâyelerden birine çevirelim mi?"

"Banyoda bir kan ayini düzenleyelim. Bana ziyafet çekişini izlemek istiyorum." "Derin bir nefes al," dedi damarına karşı.

Onu kollarına aldı ve banyoya inen basamakların yanından havalanarak geçti. İkisini birlikte havuza batırdı ve suyun altına kadar götürdü. Nefis, son derece ılık su tüm vücudunda zevk çiçekleri açtırdı. Lio onları yüzeye çıkardığında nefes nefese kaldı ve ayaklarıyla banyonun dibini buldu.

Önünde duruyordu, saçlarından su damlıyor ve yüzünün yontulmuş hatları boyunca, omuzlarının üzerinden ve göğsünden aşağı süzülüyordu. Ellерinin suyun akışını takip etmesine izin verdi. Yavaşça onun her bir parçasının izini sürdü.

Gururlu alnı ve uzun, düz burnu. Enfes dudakları. Kızın dokunuşuyla gerilen kirli çenesinin çizgisi.

Her iki elini de boynundan aşağıya, omuzlarına doğru kaydırды ve sonra tekrar göğsünde birleştirdi. Avuç içlerini düzleştirerek yeni Vücudunun hatlarını ve gerginliğini su yüzeyinin altından göbeğine kadar inceledi. Ayrı kaldıkları süre boyunca vücudunun nasıl değiştiğini hissetti ve öğrendi, dokunuşlarıyla ona her zaman ne kadar yakışıklı olduğunu göstermeye çalıştı, o zaman da şimdi olduğu gibi. Onu her zaman, açlıkta ve bollukta, savaşta ya da barışta nasıl arzuladığını.

Ellerini kızın ıslak saçlarına dolayarak ağzını kendine doğru çekti. Yavaşça ağzıyla onu memnun etti, diliyle itti. Kadın ona karşı eridi, bacaklarının arasında titriyordu.

Öpüşmelerinin ardından hava almak için ayağa kalkmasına izin verdi, ancak suya doğru eğildi. Onu takip etmeyi düşündü ama adam kalçalarını ellerinin arasına aldı. Ağzını kranasının üzerinde hissettiğinde, ayaklarının üzerinde durabilmek için omuzlarını kavradı. Dilinin dört durgun darbesinden sonra, nefes almasına gerek olmadığını ve durmayacağını etti.

Onun kanı ziyafetinin ilk yemeği olmayacaktı. Dizlerinin bükülmesini engellemek için ona yaslandı.

Kalçalarını yoğurdu, eğdi ve kalçalarını ayırdı. Ağzının uzun, yavaş hareketleriyle onu yuttu. Zevk aldığı noktayı emerken dili de onu yokluyor ve yalıyordu.

Banyoda, vücudunu yalayan su ve etrafında yankılanan nefesi dışında hiçbir ses yoktu. Etrafında ve içinde zevk dalgaları dalgalanıyordu, teninde ılık su ve kranasında onun sıcak ağzı. Onun öpücükleriyle gevşedi ve kendisini tatmin etmesine izin verdi. , kendini ona açmak harika bir histi. Suyun içinde bir arada duran bedenlerin hissinin ve görüntüsünün tadını çıkarmak.

Aynalarda kendini, vücuduna yapışan koyu renkli ıslak saçlarından başka bir şey giymemiş gördü. Gözlükler onu su yüzeyinin altında, ağzını ona yapıştırmış halde gösteriyordu. Banyo, başının hareketleriyle yumuşak şekilde dalgalanıyordu. Böyle bir manzarayı en son tapınaklarının zemininde ay ışığında ve aynı büyü ışığında görmüştü. O an, o gece -o yer- kaybolmamıştı.

Başını kaldırıp ona baktı, gözleri suyun altından ona doğru parlıyordu. Bakışları kilitlendi. Adamın gözlerinin içine baktı, adam onun zevkini bir kat daha arttırdı.

dayanılmaz bir sınıra getirdi ve onu orada tuttu. Dilinin kısa fiskeleriyle onunla alay etti, zevk dalgasını kırılmasına izin vermeden yüksek tuttu.

Yalvarmadı, denemedi. Onun bunu uzatmasına ve bu anı sonlandırmasına izin verdi.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken, onu tekrar tamamen ağzına aldı. Tüketen üç öpücükle onu uçuşunun kenarına sürükledi.

Sonunda doruğa ulaştı, sert ve üzücü. Parmaklarını adamın omuzlarına geçirdi ve kalçalarının adamın ağzına karşı kasılmasını izledi. Emdi Her bir kasılmayla birlikte hazzının ham sınırı o kadar yoğunlaşıyordu ki, önündeki görüntü buharlı bir bulanıklığa dönüşüyordu.

Sonunda bir solukla su yüzüne çıktı. Suyun içinde kemiksiz bir şekilde sürüklendi ve adamın irileşmiş gözlerine ve kınından çıkarılmış dişlerine baktı. Ziyafeti daha yeni başlamıştı.

Bir kolunu onun etrafına doladı, bir eliyle poposunun altından destekledi ve onu kendine yaklaştırdı. Arkasındaki camdan geniş omuzları, ince beli ve düzgün kalçaları görünüyordu.

Aynanın içine yansıyan bir ayna ona saçlarının arkasını ve onu tutan kolunu gösteriyordu. Lio boştaki eliyle kadının saçlarını yana kaydırarak boğazını net bir şekilde görmesini sağladı.

Onun başını eğip ağzını kızın boğazına doğru açmasını izledi. Dişlerinin ucunun kızın üzerinde durduğunu gördü. Dili dışarı fırladı ve sanki damarının da ona hazır olması için ön sevişmeye ihtiyacı varmış gibi teninin üzerinde gezindi. Kadın hayranlıkla baktı. Her an onu ısırabilirdi. Dişlerinin ona batışını görecekti.

Bir kez daha onun bakışlarıyla buluştu, bu sefer yansımalarının yansımasında. Su ve ışıktan oluşan başka bir dünyada yüzüyordu ve bakışları her tarafındaydı. Bir kalp atışından kısa bir süre içinde, dişlerinin uçları sonsuz yansımalar içinde ona binlerce kez battı. Fildişi uzunluğunun yavaşça etine batışını izledi ve kendi çenesinin düştüğünü gördü.

Vücudundan aşağıya doğru inen zevk.

Gözbebekleri daha da büyürken Lio'nun kirpikleri aşağı indi. Uzun, alçak bir inilti çıkardı, sanki yüzünü buruşturdu, gözleri kendinden geçmiş gibi geriye yuvarlandı. Çenesinin büküldüğünü gördü ve ısırığının sıkılaştığını hissetti.

girdiği yerden ikiz kan izleri döküldü, omzunun üzerinden aşağı kaydı ve sırtını okşadı. Kızıl suda çiçek açtı ve kalçalarının etrafında küçük dallar ve bulutlar halinde sürüklendi. Kan lekeli banyo

Ellerinin hareketiyle kıpırdandı, bir kez daha kalçalarını tuttu, onu destekledi ve daha yakın tuttu.

Tekrar adamın omuzlarını kavradı ve kranasını onun rabsosuna yönlendirmesine izin verdi. Bakışları onun üzerindeki ellerine, sonra da kalçalarına gitti. Kalçalarının sıkışmasını izledi, kalçalarının esnediğini gördü. Sert, kalın eti içine itildi. Kranası onunla dolduğunda sırt kasları dalgalandı.

"Lio. Sen..."

Kadın yüzüyordu, ona saplanmıştı. Adam elini kadının sırtında, saçlarının arasında ve kan izleri arasında gezdirdi. Kalçasını düşüncesizce okşamayı, teninde kanlı bir el izi bıraktı.

Kollarını adamın boynuna, bacaklarını da beline dolayarak onu kendine çekti. Adamın vücudu çalışırken bacaklarının ona sarılmış halini görmekten keyif alıyordu. Ellerin adamın saçlarına gömüldüğünü, adam onun damarından zevk alırken onu boğazına kadar tuttuğunu hayal ederek gülümsedi. Onların Vücutlar birbirine çok yakışmış, hızla birleşmiş, suyun içinde birlikte sallanıyorlardı. "Lio. Sen muhteşemsin."

Onun tenine karşı gülümsediğini gördü. Aynalı bakışları yeniden onunkilerle buluştu, adlandırabileceğinden çok daha fazla şeyle ısınmıştı, hepsi ateşli, hepsi onun içindi.

Görme ve hissetme oburluğu onu doyurdu, ta ki suskun bir şekilde inleyene kadar. Başının geriye düşmesine izin verdi, ancak tavanda başka bir ayna gördü. Lio'nun başını desteklediğini, ısırıldığını ve boğazından yeniden ziyafet çektiğini, etrafındaki tutuşunu sıkılaştırdığını ve kendini serbest bırakmak için hazırladığını gösteriyordu.

içinde serbest kaldığını görmek istiyordu. Omzunun üzerinden tekrar sırtına ve kalçalarına baktı. Tüm kasları eforla gerilmişti.

Sesini bulmayı başardı. "Bırak. Hemen şimdi."

Kollarında titredi ama emmeye devam etti, onu kendi zevkine doğru itmeye devam etti.

"Yapmanı istiyorum. Seni orgazm olurken görmek istiyorum. Eğer bırakırsan... hemen şimdi..."

Sert bir iniltiyle teslim oldu. Vücudu ona karşı, onun etrafında kasıldı. Vücudunun kollarında pompalanmasını izlerken rabsosunun nabzını hissetti ve içini sıcaklıkla doldurdu.

"Tanrıça seni yaratırken kendini aşmış," diye nefes aldı Cassia.

Sonra onu çevreleyen erotik görüntü ve içindeki serbest bırakma gücü nefesini kesti ve onu tekrar doruğa itti.

Kollarındaki kadın muydu? Onunla birlikte kıvranan, ona binen, onu abartılı bir şekilde doyuran o şehvetli yaratık?

Evet. Bu . Bu tatmin edici salıverme selinin hepsi onun içindeydi. Kalçalarının onu doruk noktasının son dalgalanmasına kadar tuttuğunu, vücudu sonunda gevşerken ellerinin teninde olduğunu hissetti. Başını kaldırdığında göğsünde gümbürdeyen kalbi ve ağzında parıldayan kanıydı. İkisi birlikte iç çekip nefes alırken onu kendi gücü ve şefkatiyle yakınında tuttu.

Onu bırakmak istemedi. Onu dayanamıyordu. İkinci kez olmaz

Düşünce, o durduramadan zihninde canlandı. Onu uzak tutmaya, kristalleşip kendisiyle yüzleşmesine fırsat vermemeye çalışıyordu. Ama başından beri onun gücü altındaydı.

Orthros'tan ayrılmayı hiç istemedi.

Yüksek sesle ağlamamak için yüzünü onun boynuna sakladı. Duygularını Birlik'ten saklayabileceğinden değil

Umutlanmasına izin vermeyeceğine yemin etmişti. Artık çok geçti. Çok, çok geç. Umut, arzu, *ihtiyaç* onu çoktan havaya uçurmuştu ve şimdi yükseklerde uçuyordu.

Avluda o sözleri söylediğinde olmuştu. *Savaşınızı kazanacağız*. Verdiği cevapta ciddi idi.

Yapabileceklerine inanıyordu.

Aslında bunu, korktuğu son çareden başka bir şekilde çözmeleri mümkün görünüyordu. Bu, bir daha Tenebra'ya adım atacak gücü bulmasına gerek anlamına geliyordu. Kalması onun için iyi olacaktı. Lio'yla birlikte.

Eğer istediği buysa.

Lio onu kollarına almak için vücutlarını birbirinden ayırdı. Banyonun kenarına inşa edilmiş bir banka yerleşti ve onu kucağına aldı. Hiçbir şey söylemedi, sadece ona sarıldı, onunla birlikte suyun sükûnet veren sıcaklığında uzandı.

Duygularının az önce paylaştıklarının artçı etkisi olduğunu düşünebilirdi. Ya da belki de içindeki vahiy onun için zaten anlamlıydı. Belki o da aynı şeyi düşünüyordu.

Burada karşılanmasının anlamı bu değil miydi? Onun için hayatında, ailesinde, evinde bir yer açmıştı. Güllerinin tam açması Gündönümü Zirvesi'nden daha uzun sürecekti. Mükemmel ışıyla o boş pencere kesinlikle bir gelecek vaadiydi.

Ne kadar uzun bir gelecek?

Nereden bilebilirdi ki? Hesperinlerin bu tür şeyleri birbirlerine nasıl anlattıkları hakkında hiçbir fikri yoktu. Onların kur yapma dili, başlık parası ve çeyiz tekliflerinin kalpsiz tekliflerinden tamamen farklıydı.

O dili öğrenmek istiyordu. Lio'nun ona öğretmesine izin verdi. Ona verdiği mesajların ne anlama geldiğini keşfedecekti.

Daha yeni gelmişti ve her bir gelecekte bahsetmeleri için çok erkendi. Hâlâ yeniden tanışıyorlardı. Ve bu da harikaydı.

Kendini onun kucağına bıraktı ve şımartıldığı her anın tadını çıkardı. Kendilerini ve birbirlerini. Gitmek için değil, kalmak için motivasyonunu koruyacak şey buydu. Bunu sürdürebilmeleri için ona savaşımaya devam etme gücü verecek olan şey buydu.

Tenebra'da iyi şeyler uzun sürmezdi. O da bu yasaya göre yaşamıştı. Ama burası Orthros'tu. İyi şeyler sürebilirdi... hatta sonsuza kadar.

Yüzünü onun göğsüne yasladı ve duygularını kontrol altında tutmaya çalıştı. Ama neden yapsın ? Sadece sonuçsuz olmakla kalmıyor, yeminlerine uymuyordu.

Hesperine kurlarının nasıl bilmiyordu ama Lio ile aralarında işlerin nasıl yürüdüğünü biliyordu.

Evet, daha kaç gece geçireceklerini konuşmak için çok az geceyi birlikte geçirmişlerdi. Ama bu birkaç gecenin onun için ne yaptığını hissetmesine izin verdi. Ne istediğinin ilk ipucunu hissetmesine izin verin. Bu onun da ona kur . Bunun hem gizli hem de dürüst olan Birlik'te başlaması uygundu.

Sihirle verdiği tepkiyi hissedemedi ama dokunuşundaki değişikliği hissetti. Kolları onun etrafında sıkılaştı ve yüzündeki saçları okşayarak başını kendisine bakması için geriye doğru eğdi.

Gözlerinde yeni bir ışık vardı. "İstediğim bir oda daha var size göstereceğim. Kulenin geri kalanı gibi burası da çoğunlukla boş ama ilham verici bir manzara sunuyor."

Onu banyodan çıkarıp odanın bir köşesine, fayansların arasından kuru sıcaklığın süzüldüğü bir yere taşıdı. Tenleri ve saçları kururken ona sarılarak durdu.

Sonunda onu ayağa kaldırdı ve pelerinini çağırdı. Onu tepeden tırnağa ipek bir örtüyle sardı. Kadın peçesini saatlerce geri verdi. Bornozu ona verdi ve beline bağlar bağlamaz, onu tekrar çıplak göğsüne doğru çekti.

Ona gülümsedi ve bacaklarını kolunun üzerinde salladı. "Beni ne kadar tutmayı planlıyorsun?"

"Artık ziyafet için sana sahibim, asla yorulmayacağım. Gitmene izin vermeyeceğim."

Kadın onaylarcasına kollarını tekrar adamın boynuna doladı. Bir kahkaha atarak onu kucağında zıplattı ve banyodan dışarı çıkardı. Odasına kadar her seferinde iki adım attı. Odayı geçip önlerinde açılan başka bir kapıya yöneldi.

Onu daha büyük bir merdivenden yukarı, kulenin tepesine doğru spiral çizerek taşıdı. Adım atmak yok, havalanmak yok, sadece doğaüstü gücü onları yukarı doğru taşıyor.

Tepede, esneyen bir açıklık onları bekliyordu. Onu bir çatı katına doğru sürükledi ve kutup rüzgârı onu pelerininin ve kollarının sıcaklığından koparmaya hazır bir şekilde savurdu. Bu, yerden gördüğü kulenin zirvesiydi.

Lio odanın tam ortasında durdu ve onunla birlikte yavaşça dönerek görmesini sağladı. Gerçekten de sadece çıplak taş zemini olan boş odaydı. Çatıda kirişlerden başka bir şey yoktu ve duvarlar da yoktu, sadece birbiriyle mükemmel bir şekilde eşleşen, tabandan tavana sekiz pencere çerçevesi vardı. Rüzgâr ılık çalarak ve inleyerek altı boş pencere çerçevesinden içeri giriyor, ikisini örten kumaşı çekiştiriyordu.

Ama Cassia bitmemiş çalışmaya gülümsedi. "Tamamladığında bunun neye benzeyeceğini hayal edebiliyorum. Ne kadar güzel olacak. Neredeyse tamamen camdan bir oda."

"Bu benim bir sonraki projem."

"Kulenin en tepesine mi çıkıyorsun?" "Evet.

Nedenini merak ediyor musun?"

Onu en yakın pencere çerçevesine doğru taşıdı. Gittikçe yaklaştı, ta ki ayak parmakları pencerenin kenarına tüneyene kadar. Cassia içgüdüsel olarak onun boynuna daha sıkı sarıldı.

Onu boş bir alanda tutuyordu.

Altında, derinliği olmayan bir denize dalar gibi içine dalabileceğini düşündüğü yemyeşil bir bahçe uzanıyordu. Üstlerinde ve etraflarında yıldızlarla çiçek açan ve kar bulutlarıyla nemlenen çivit mavisi gökyüzü vardı.

"Hayır, merak etmiyorum," dedi. "Bu manzara inanılmaz."

O bunu söylerken bile bulutlar yer değiştirip yeni ve tuhaf bir ışık ortaya çıkardı. Cassia gökyüzünde dans ediyormuş gibi görünen canlı renkler karşısında nefesini tuttu. A

Kıpkırmızı ve kızıl bir perde ufuk boyunca uzanıyordu. "Lio, koğuş bu mu?"

"Hayır, bu Tanrıça'nın tamamen doğal bir harikası. Bir aurora. Ama başka hiçbir yerde aynı görünmüyor, çünkü koğuş onun ışığına tepki veriyor ve onu daha da şaşırtıcı bir güzelliğe kavuşturuyor."

"Auroralar sık sık olur mu?"

"Neredeyse her açık gecede. Ve sen ilkinin tam buradan gördün."

"Camda ışığı yakalamak için neden çalıştığınızı anlayabiliyorum. Bu odanın hakkını vermek için aklınızda ne gibi tasarımlar var?"

"Yatak odası için uygun bir şey."

Yüzünü tekrar ona çevirdi. "Burası yatak odası mı?"

Ağzının kenarlarındaki nazik mizah ve bakışlarındaki o yeni sıcaklıkla ona gülümsedi. Odaya geri adım attı ve onu iki örtülü pencere çerçevesine bakacak şekilde çevirdi.

Kumaş düştü. Rüzgâr onları ve nefesini kaptı. Lio çoktan iki zarif vitray pencere yerleştirmişti.

İlki güllerini mükemmel bir şekilde tasvir ediyordu, kıpkırmızı minik yapraklar ve iç içe geçen yeşil ince bölmeler. Kan camın içinde akıyordu. Lio'nun hayat kanı orada işlediği her gülün yapraklarını dolduruyordu.

İkinci panel morun canlı tonlarından oluşuyordu, tam çiçek açmış bir betony çiçekleri bahçesi. Cam çiçekleri büyü ışığı ve Lio'nun büyüünün hissini yayıyordu, Lio'nun gücü zihnine dokunduğunda olduğu gibi samimi.

İkisi de güllerini kurtarmıştı. İkisi de kabuslarına karşı zafer kazanmıştı.

"Lütfen hoş geldiniz hediyemi kabul edin," dedi Lio.

Uzaklarda bir yerde Selas'ın çanları . Yüksek, kristal tonlar berrak havada çınlıyor, ay saatlerinde çınlıyordu.

İki hafta asla yeterli olmazdı. Bir zirve de yetmezdi. O ve Lio için değil. Zoe için değil. Ritüel çemberinin etrafında aileyle geçirilen akşamlar ya da Mak ve Lyros gibi kardeşlerle atılan kahkahalar için değil. Ne aşağıdaki uçsuz bucaksız, bakımsız bahçe ne de bu odanın dönüşeceği her şey için.

Bu mücadeleyi bir başkasına başlamak için sonlandırmayacaktı. Bu Zirve'de, tam bir zaferden daha azına razı olmayacaktı. Sadece Orthros ve Tenebra, ama onlar için. Onun için. Zafer istiyordu...barış... *Hayat.* Burada, Lio ile.

Uzandı ve onun yüzünü okşadı. "Kabul ediyorum."

Lio ve Cassia'nın hikayesi, 23 Mart 2022'de Amazon ve Kindle Unlimited'tan satın alabileceğiniz Blood Grace 3. Kitap, *Blood Sanctuary Birinci Bölüm*'de devam ediyor!

Buradan ön sipariş verin:

vroth.co/bloodsanctuary1

OceanofPDF.com

SÖZLÜK

Yurtdışı: Orthros dışında Hesperinlerin dolaştığı topraklar için kullanılan Hesperin terimi, Tenebra ve Cordium anlamına gelir. Bakınız **Yurtdışındaki Orthros**

Adelphos: Chrysanthos'un savaş büyücüsü kimliğini Hesperinlerden gizlemek için taktığı sahte isim.

Adrogan: Bir zamanlar Cassia'nın istenmeyen taliplerinden biri olan Tenebran lordu, şimdi Biata ile nişanlı.

yakınlık: bir kişinin ışık büyü, koruma veya iyileştirme gibi bir yeteneğe sahip olduğu büyü türü.

Aithourian Çemberi: Hesperinlerin yeminli düşmanları olan Anthros Tarikatı'nın savaş büyücüleri, Hespera'ya tapanları bulmak ve yok etmek için özel büyüye sahiptir. Eski zamanlarda Aithouros tarafından kurulan bu çember, Hespera'nın tapınaklarının yıkımının çoğundan sorumluydu. Son Savaş. Tenebra ve Cordium'dan gelen tüm savaş büyücülerinin eğitimini denetleyerek onların Tarikat'a ömür boyu sadık kalmalarını sağlar.

Aithouros: Son Savaş sırasında Hespera'ya tapanlara yapılan zulmü bizzat yöneten Anthros Tarikatı'nın ateş büyücüsü. Öğretilerini sürdüren Aithourian Çemberi'nin kurucusu ve adaşı. Hippolyta tarafından öldürüldü.

Akron: Anthros Tarikatı'ndaki en yüksek rütbeli büyücü, Tarikat'ta diğer tüm büyücülere hükmeden nihai otoriteye sahip olan kişi.

Akron'un Sunağı: Korona'da üzerinde Anthros Tarikatı'nın bulunduğu sunak Birçok Hesperin'in öldüğü yerde sapkınları yakarak idam eder.

Alatheia: Hespera'nın Anthros Tarikatı tarafından Akron Sunağı'nda idam edilen ilk büyücüsü. Dinden dönmeyi reddettiği için engizisyoncular onu yakmadan önce gözlerinden birini çıkarmışlardır. Orthros'ta "İlk Kâfir" olarak bilinir, şehit olarak kutlanır ve bir takımyıldızda ölümsüzleştirilir. Hesperinler, onun kalan gözünü temsil eden ve Doğruluk Yıldızı olarak adlandırılan yıldız üzerine kutsal yeminler ederler.

Alea: Orthros'un iki Kraliçesinden biri, yaklaşık bin altı yüz yıldır Hesperinleri Majesteleri Kraliçe Soteira ile birlikte yönetiyor. Bir büyücü

Ölümlü hayatında Hespera, Hespera tapınağının Düzen'den kurtulan tek Prisma'sıdır.

Alexandra: Kraliyetin ilk kanından ve Orthros'Sekizinci Prensesi, Kraliçe ailesinin en küçüğü. Çocukken Tenebra'dan kaçmış. O yetiştirir yetiştiriyor. Lio'nun çocukluk aşkı.

Amachos: Dalos'un Tenebra'nın kraliyet büyücüsü olarak kılık değiştirirken taktığı sahte isim.

Anastasios: Lio'nun soyunun kurucusu olan Apollon'a yetenek kazandıran ritüel ilk kan. Güçlü bir şifacı ve Hagia Boreia'nın Prismos'uydu, Alea'nın Büyük Tapınaklarını Anthros Tarikatı'nın saldırısından korumasına yardım etmek için hayatını feda etti.

Andragathos: Tenebran ve Cordian panteonunda erkek erdemi ve doğru savaş tanrısı. Kyria ve Anthros'un yedinci soyu ve en küçük oğlu. Kardeşleri On Dört Scion ile birlikte daha küçük bir tanrıdır. Andragathos Şövalye Tarikatı'ndaki kutsal savaşçılar katı bir ahlak kuralına bağlıdır ve Hesperinlere zulmederler.

Annassa: Orthros Kraliçeleri için onurlandırıcı.

Anthros: Savaş, düzen ve ateş tanrısı. Tenebran ve Cordian panteonunun yüce tanrısı ve yazın hükümdarı. Güneşin gökyüzünde arabasını süren Anthros olduğu söylenir. Efsaneye göre Kyria'nın kocası ve Hypnos ile Hespera'nın kardeşidir.

Anthros ateşi: Tenebra'da yaygın yetişen ve insanlar tarafından Hesperinlerden korunmak için güneş kılıcı bitkisiyle birlikte kullanılan bir çiçek.

Anthros'un ateşi: Anthros'un ebedi, kutsal alevleri, onu hoşnut etcezalındığı yer.

Apollon: Lio'nun babası, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Düzen'den önceki ölümlü hayatında Demergos'un bir büyücüsüydü. Anastasios tarafından dönüştürülmüş, Ritüel ilk kanlarından birinden Hediye alan ilk Hesperine olmuştur. Çok güçlü olmasıyla tanınır. Taş büyüsü ve savaşta hüneryiyle bir zamanlar Blood Errant'lardan biri olarak yurtdışında dolaştı. Şimdi Orthros'ta Majesteleri Komnena ile huzur içinde yaşamak için emekli oldu.

mürted: Tarikat dışında yasadışı olarak büyü yapan haydut büyücü.

Takımadalar: İmparatorluğun batısında yer alan ve bir dizi adadan oluşan, dünyanın geri kalanından sıkı bir şekilde izole edilmiş topraklar. Bakınız **Nodora** ve **Matsu**

Argyros: Lio'nun amcası ve diplomasi ve zihin büyüsü konusunda akıl hocası. Yaşlı ilk kan ve Hagia Anatela'dan Orthros'un kurucusu, Eidon tarafından yeteneklendirilmiş. Lyta'ya bahşedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın babası. Ölümlü kardeşi Apollon gibi yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Katıldı İlk Ekinoks Zirvesi'nde ve o zamandan beri her birinde Kraliçelerin Baş Elçisi olarak. Bir müzakereci olarak efsanevi yetenekleri nedeniyle Gümüşdil olarak bilinen, tarihteki en güçlü büyücülerden biri.

Arkadia: Lio'nun kuzeni, Argyros ve Lyta'nın kızı. Solaced from Çocukken Tenebra. Annesinin koruyuculuğa olan ilgisi ve savaş sanatlarına olan yatkınlığı sayesinde Hippolyta'nın 'nde Usta Vekilharç olarak görev yapmaktadır.

aromagus: çiftçilere yardımcı olmak için büyü kullanan tarım büyücüsü.

Athena: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan iki yaşındaki Erifit çocuk. Boskos'un doğuştan ve kan bağı olan küçük kız kardeşi. Bir ölümlüken geçirdiği şiddetli don ateşi vakası beynine zarar verdi. Hediye onu iyileştirmiş olsa da, kaybettiği gelişimi hala geri kazanmaya çalışıyor.

Sonbahar Selamlaması: Tenebra'nın eski kur festivali. Bir kadın bu dansı bir erkekle paylaştığında, bu bir nişan sözü olarak kabul edilir ve ardından babaları evliliklerini ayarlar.

Avowal: Graces'lerin halklarının önünde bağlılıklarını itiraf ettikleri Hesperine töreni; yasal olarak bağlayıcı ve büyük bir kutlama vesilesi.

Basileus: Tenebra Kralı'nın unvanı, tahta geçen her hükümdarın adına eklenir.

Basilis: Kralın kraliyet mensubu olmayan, veraset hattı dışında kalan kadın akrabasının unvanı.

Basir: Hesperine thelemancer ve Orthros'un iki casus yöneticisinden biri, Majesteleri Kumeta ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Bellator: Tenebran, Solia'yı kaçırıp fidye için alıkoyan lordu serbest bıraktı Castra Roborra'nın içinde onu öldürmeden önce. Egemenlerin Kuşatması ile orada sona eren kısa ömürlü isyana liderlik etti.

Benedict: Segetia'nın ilk Şövalyesi, Flavian'ın en iyi arkadaşı, Genie'ye karşılıksız aşk besleyen kişi. Cassia ona güvenir ve Andragathos'un bir adanmış olarak Hesperines'e olan düşmanlığına rağmen onu bir arkadaş olarak görür.

Biata: Leydi Hadrian'ın takipçilerinden biri olan ve onun dokuma odasına sık sık gelen genç Tenebranlı hanımefendi. Dedikodu yapmaya eğilimli. Lord Tyran ile nişanlı.

Blood Errant: Sekiz yüzyıl boyunca birlikte hareket eden dört kadim ve güçlü Hesperine savaşçısından oluşan grup: Apollon, Nike, Rudhira ve Methu. Hespera adına efsanevi ama tartışmalı eylemler gerçekleştirdiler.

Kan büyüü: Hespera'ya tapanlar tarafından uygulanan ve Armağan'ın gücünün kaynaklandığı büyü türü. Tüm Hesperinler doğuştan kan büyüüne sahiptir.

Kanlı Ay: Çıplak gözle sıvı bir dokuyla kırmızı görünen iki aydan birine verilen Hesperin adı. Dünya'nın bir gözü olduğuna inanılır. Tanrıça Hespera, kan büyüüyle güçlü.

Kan prangası: Kan büyüüyle yapılan ve kişiyi belirli bir eylemi yapmamaya zorlayan koruma büyüü. Büyü yapan kişi tarafından belirlenen büyüü bir durum olan bir anahtar tarafından serbest bırakılana kadar devam eder.

Kan Birliği: Hesperinlerin kanı olan herhangi bir canlının duygularını hissetmesini sağlayan büyüü empatik bağlantı.

Kanla doğan: Anneleri hamilelik sırasında dönüştürüldüğü için Hediye ile doğan Hesperine.

kansız: ölümsüz; büyücü tarafından yeniden canlandırılan bir ceset, yaşam görüntüsüne sahip olmasına rağmen damarlarında artık kan akmadığı için böyle adlandırılır.

Bosko ya da Boskos: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan on yaşındaki Erifit çocuk.

Doğuştan ve kan bağı ile Athena'nın ağabeyi. Çocukların çektikleri yüzünden öfke duyuyor ve Orthros'taki hayata uyum sağlamakta zorlanıyor.

Hedon Kardeşliği: Tanrı Hedon'a adanmış, kumar, içki, büyüü uyuşturucular ve tanrıların tapınaklarında fahişelerle seks gibi düşkünlüklerle meşgul olan soylu erkeklerden oluşan gizli topluluk.

Caelum: Solia ve Cassia'nın on üç yaşındaki üvey kardeşi, Kral Lucis'in tek oğlu, Tenebra'nın veliaht prensi.

Callen: Perita'nın sevgi dolu kocası. Bir zamanlar Lord Hadrian'ın hizmetinde bir muhafızken, haksız yere hapsedildiği sırada bacağından yaralanması nedeniyle gelecek vaat eden askeri kariyerini kaybetti. Şimdi Cassia'nın güvenilir koruması olarak Tenebra kraliyet ailesine hizmet ediyor.

Cassia: Tenebran leydisi, Kral Lucis ve cariyesi Thalia'nın gayrimeşru kızı. Gizliden gizliye bir hain olan Cassia, tebaasını zalimliğinden korumak ve Hesperinlerle savaşa girmesini engellemek için kralın entrikalarını sabote eder. Lio'ya derinden aşık olan Thalia, onları ayrı tutan politikalara rağmen ona sadık kalır.

Castra Justa: Birinci Prens'in kalesi ve Prens'in Hücumu için operasyon üssü.

Castra Roborra: Tenebra'da Lord Bellator'a ait olan ve Solia'yı esir tutup sonunda öldürdüğü kale. Hükümdar Kuşatması'nın yapıldığı yer.

Değişen Kraliçe: Son Savaş sırasında hüküm süren Tenebra'nın kadim Kraliçesi, Büyücü Kral'ın eşi ve eş hükümdarı. Bir Silvicultrix olarak, kendi güçlü bir büyücüydü. Vulgus dilindeki adı Hedera'ydı, kendi halkı ise onu daha eski bir dilde Ebah olarak tanıyordu. Ayrıca şöyle bilinir
Lustra'nın Şahini ve onun bitki sembolü olan sarmaşıkla ilişkilendirilir.

Hücum: bkz. **Prens'in Hücumu**

Ücret Yasası: Yurtdışındaki Orthros'un yasal kanunu, Prens'in Ücreti için adlandırılmıştır.

Ekinoks Yemini ve Hespera'nın kutsal ilkelerine dayalı olarak Birinci Prens tarafından oluşturulan ve uygulanan, gelişen bir yasalar bütünü.

tılsım: bir büyücünün büyüğü ile aşılanmış fiziksel nesne, genellikle

Bitkiler veya kendi büyüğü özellikleri olan diğer malzemeler. Kişi büyücü olmasa bile, bir bölgeye veya tılsımın sahibine hafif bir faydalı etki sunar.

Chera: Tenebran ve Cordian panteonunda yağmur ve iplik tanrıçası, Yas Tanrıçası ve Dul olarak bilinir. Efsaneye göre, Anthros, tanrı kocası Demergos'u itaatsizliği yüzünden yok etmeden önce Bahar'ın Gelinidi.

Chrysanthos: Cordium'dan ateşe yakınlığı olan savaş büyücüsü, merhum Dalosun rakibi. Aithourian Çemberi'nin Dexion'u olarak Anthros Tarikatı'nın en yüksek rütbeli elitlerinden biridir. Corona'da aristokrat bir ailede doğmuş becerikli bir politikacı.

Cordium: Tenebra'nın güneyinde, Büyücü Tarikatlarının hüküm sürdüğü topraklar. Bir zamanların kudretli prenslikleri ve şehir devletleri artık güçlerini büyüğü ve dini otoritelere kaptırmış durumda. Zengin ve kültürlü, ancak ölümcül politikalara eğilimli. Magelands olarak da bilinir.

Corona: Cordium'un başkenti ve Anthros'un Hagion'u da dahil olmak üzere her tanrının ana tapınaklarının bulunduğu Büyücü Tarikatlarının kutsal merkezi.

Özgür Lordlar Konseyi: Hüküm süren bir hükümdara soyluların yetkisini devretme veya iptal etme konusunda kalıtsal yetkiye sahip Tenebran lordlarından oluşan bir organ. Hakları ve ayrıcalıkları Özgür Şart'ta belirlenmiştir.

Özlem: Bir Hesperine'in Grace'lerinin kanına olan bağımlılığı. Birbirlerinden mahrum bırakıldıklarında, Graces acı verici yoksunluk semptomları ve ölümcül hastalıklara maruz kalır.

Daedala: Hagia Zephyra'nın Prisma'sı. Ritüel İlk Kan ve Timarete'li Gifter.

Dalos: Tenebran kılığına giren ve Ekinoks Zirvesi katılımcılarına suikast düzenlemek için Kral Lucis ile komplo kuran Aithourian savaş büyücüsü. Hesperinlerin koruması onu durdurduğunda, büyüsü geri tepti ve onu kendi büyüsüyle öldürdü.

Şafak Uykusu: Hesperinler güneş doğduğunda daldıkları derin uyku.

Güneş ışığı onlara zarar vermese de, gece olana kadar uyanamazlar ve bu da onları gündüz saatlerinde savunmasız bırakır.

Demergos: Eskiden tarım tanrısıydı, şimdi Tenebran ve Cordian panteonundan çıkarıldı. Eski zamanlarda Anthros'un büyücüleri gücü ele geçirdiğinde ona tapanlar dağılmıştır. Efsaneye göre, Chera'nın kocasıydı, ancak Anthros'a itaatsizlik ederek kendi ölümüne ve Chera'nın kederine neden oldu.

Ayrılış: Hesperinlerin Son Savaş'ın her an yeniden patlak verebileceğinden korktukları Orthros'un kuruluşundan kalma acil durum planı. Kraliçeler Gidiş'i çağırırsa, kaçan tüm Hesperinler evlerine dönecek ve Orthros ile Tenebra arasındaki sınır sonsuza dek kapanacaktı.

Deukalion: Apollon ve Komnena'nın kanla doğan ilk evladı, Orthros'un diplomatik hizmetinde görev yapan ve kariyerini Orthros ile Tenebra arasındaki ilişkileri geliştirmeye adanmış Büyükelçi. Ekinoks Zirvesi sırasında elçilikle birlikte Tenebra'ya gitmiş, burada Cassia ile gizli bir ilişki yaşamış ve Dalos'un suikast girişimini durdurmasına yardım etmiştir. Orthros'a döndükten sonra Cassia'nın kendi Majesteleri olduğunu keşfetti ve o zamandan beri Cassia'nın kanı için hayati tehlike arz eden bir Aşerme yaşadı.

Deutera: Solorum'daki Kyria Tapınağı'nda saygın bir büyücü, Prisma'nın sağ kolu ve güvenilir sırdaşı.

Deverran: Lucis onunla evlenmeden önce Caelum'un annesiyle nişanlı olan Tenebran özgür lordu. Şimdi Nivalis ile nişanlı.

Dexion: Aithourian 'ndeki en yüksek rütbeli ikinci büyücü, Synthikos'un ikinci komutanı ve onun yerine geçmeye yazgılı.

Aşk Üzerine Söylemler: Orthros'un erotik metinler kanonu.

İlahi Dil: Hesperinler ve büyücüler tarafından konuşulan, büyüler, ritüeller ve büyülü metinler için kullanılan dil. Orthros'un ortak dili, serbestçe konuşulur

tüm Hesperinler tarafından. Tenebra ve Cordium'da büyücüler bunu bir sır olarak saklar ve büyücü olmayanların öğrenmesine izin vermezler.

İçki: Bir Hesperin'in bir insan veya hayvandan kan içmesi; cinsel olmayan, kutsal kabul edilen ve bağışçıya saygı gösterilerek gerçekleştirilmesi gereken bir eylem. İsteksiz birinden İçki almak yasaktır. *Ya da* Hesperin kutsal ilkesi, diğer canlıların ölümü olmadan gelişmeye bağlılık.

Doğu Tenebrae: Tenebra'nın yerleşik bölgelerinin doğusundaki vahşi doğa, lordların liderliğinde seyrek nüfuslu çiftlikler. Resmi olarak kralın yönetimi altında, ancak kanunsuzluğa eğilimli. Hesperinler burada serbestçe dolaşır.

Eidon: Hagia Anatela'nın Prismos'u. Ritüel ilk kan ve Argyros'lu Gifter.

Yaşlı İlkkanlar: Ritüel İlkkanlar tarafından Yeteneklendirilmiş olan Orthros'un kadim Hesperin kurucuları: Apollon, Argyros, Hypatia, Kitharos, Timarete ve Cassandra.

Yaşlı Lütü: Yaşlı bir ilk kanın lütü.

İmparatorluk: Batıda yer alan geniş ve müreffeh insan toprakları, Tenebra'dan bir okyanus ötesinde. İmparatoriçe altında birleşmiş birçok farklı dil ve kültürden oluşur. Orthros ile müttefiktir ve birçoğu ölümlü hayatlarına İmparatorluk vatandaşı olarak başlayan Hesperinlere kucak açar. Büyücü Tarikatlarına karşı Tenebra an Cordium'a karşı katı bir izolasyon politikası sürdürür.

İmparatoriçe: İmparatorluğun hükümdarı, vatandaşları tarafından takdir edilen. İmparatorluk tahtı birçok nesil boyunca kadın soyundan geçmiştir.

elçi: yaygın bilgiye göre, bir devlet başkanına bağlı elçi

Hesperine diplomatik servisi. Aslında elçiler, Orthros'u korumak için ölümlü dünyadan bilgi toplayan Kraliçelerin ve

Hesperines errant. **Basir** ve **Kumeta**'ya bakınız

Ekinoks Yemini: Orthros ve Tenebra arasındaki eski antlaşma.

Hesperine'lerin davranışlarını düzenler ve onlara insanlardan koruma sağlar.

Ekinoks Zirvesi: Hesperinlerin Tenebra Kralı ile görüşmek ve Ekinoks

Yemini'ni yenilemek üzere Orthros'tan elçiler gönderdiği barış görüşmeleri.

Her ölümlü kralın tahta geçtikten sonra bu toplantıyı bir kez yapması beklenir.

Eriphites: Anthros Tarikatı tarafından sapkın olarak damgalanan pastoral tanrı Eriphon'a tapanlar. Tarikatlarının hayatta kalan son üyeleri yirmi

Cassia ve Lio sayesinde yakın zamanda Orthros'getirilen dört yetim çocuk.
Bakınız **Zosime, Boskos, Athena**

errant: Orthros'u terk ederek Tenebra'da seyahat eden ve ölümlüler için iyi işler yapan bir Hesperine.

temel yakınlıklar: Ritüel ilk kanlar tarafından onları Hesperinlere dönüştüren büyü sırasında kullanılan dört büyü türü: ışık büyü, koruma, iyileştirme ve sihirbazlık. Bu yakınlıklar Hesperinlerin doğuştan gelen yeteneklerinde kendini gösterir ve Orthros'un soyundan gelir.

temel yer değiştirme: büyücülerin bir kişinin, yani kaynağın büyüünü kanal adı verilen üçüncü bir kişi aracılığıyla başka bir , yani taşıyıcıya aktarma süreci. Kaynağın gücünü geri kazanabilmesi için taşıyıcının ölmesi gerekir.

Eudias: Cordium'lu genç savaş büyücüsü, şimşek de dahil olmak üzere havaya karşı bir ilgisi var. Büyüsü nedeniyle Aithourian çemberine katılmaya zorlandı, ancak onların ölümcül komplolarından hoşlanmıyor. Dalos'un çırağı olarak Tenebra'da merhum ustasına gönülsüzce yardım etti ve şimdi Chrysanthos'a cevap veriyor.

Eudokia: Hesperine youngblood, Lio'nun Orthros'taki Deneme kız kardeşlerinden biri.

Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. İnisiye bir matematikçi, hattat ve başarılı bir bilgin. Hypatia'nın kızı.

Eugenia: Flavian'ın kuzeni ve merhum amcası Lord Eugenius'un kızı olduğuna inanılan genç Tenebranlı hanımefendi. Aslında Titus ve cariyesi Risara'nın kızı olan kız kardeşidir.

Evander: Genç Evandrus'a bakınız

Yaşlı Evandrus: Solia'nın kaçırılmasında Lord Bellator'a yardım eden ve isyanları sırasında Castra Roborra'da onunla güçlerini birleştiren Tenebran özgür lordu.

Genç Evandrus: Yaşlı Evandrus'un oğlu ve varisi, Hükümdarlar Kuşatması sırasında Castra Roborra'da onunla birlikte öldü.

Işık Gözü: bkz: **Işık Ayı**

Tanıdık: Bir Hesperine'in kan bağı ile bağlı olduğu hayvan arkadaşı.

Şölen: Sevişirken kan içmek için kullanılan Hesperin terimi.

Ferus: Bir Tenebran özgür lordu, Cassia'nın istenmeyen talipleri arasında en tehditkâr olanıydı, ta ki Cassia onu bir hain olarak ifşa edene kadar. Şimdi doğu Tenebrae'de sürgünde.

İlk Prens: Rudhira'ya bakınız

ilk kan: bir soydaki ilk Hesperine, aileyi kuran ve Armağanı çocuklarına aktaran kişi.

İlkkan Çemberi: Orthros'un yönetim organı. Her birinci kanın kendi soyu adına oy hakkı vardır, oy hakkı olmayan Hesperinler ise partizanlık gösterileriyle politikayı etkilemeye çalışabilir. Kraliçeler veto yetkisini ellerinde tutarlar ancak bunu idareli kullanırlar.

ilkhediye: Hesperine soyunun en büyük çocuğu, ebeveynlerinden hediye ilk alan kişi.

alevdili: yağı, zırhı veya giysiyi sıradan alevlere karşı yanmaz hale getirmek için kullanılabilen nadir bir bitkidir. Büyü ateşine karşı koruma sağlamaz, ancak yine de bunu karşılayabilen birkaç soylu ve asil tarafından ödüllendirilir. Anthros Tarikatı, büyücüleri dışında herkesin bu bitkiyi yetiştirmesini ve hazırlamasını yasaklar.

Flavian: Genç Tenebran lordu, Özgür Lord Titus'un oğlu ve Segetia'nın Konsey'deki koltuğunun varisi. Ailesinin Hadria ile olan kan davasına rağmen, çatışmanın her iki tarafındaki kadınlar tarafından bir erkeklik timsali olarak takdir edilmektedir.

Atası: Bir Hesperine'in geçmişte kendi soyuna Armağan'ı veren atası.

On Dört Scion: bkz **Scionlar**

Özgür Şart: Tenebra krallığının kurucu belgesi, Büyücü Kral ile lordlar arasında soyluların hakları ve ayrıcalıklarına ilişkin bir anlaşma. Özgür lordlara kraliyet veraseti üzerinde nüfuz verir.

özgür lord: Tenebra'daki en yüksek asil rütbe. Özgür Lordlar Konseyi'nde bir koltuğa sahiptir ve bir kralın seçilip seçilmemesi konusunda oy verme yetkisine sahiptir. soyluların yetkisi.

Frigorum: Umbral Dağları'nda, Frigora Dağı'nda bulunan Tenebran kalesi. Zirve İşaretçisi burada tutulur.

don humması: yetişkinler için tehlikeli ancak özellikle çocuklar için ölümcül olan bulaşıcı hastalık. Tenebra, kötü sağlık ve beslenme koşulları nedeniyle periyodik olarak don humması salgınlarına maruz kalmaktadır.

Gaius: Özgür Lord Hadrian'a sadık yaşlanan Tenebran lordu.

Galanthian: Krallığın soğuk kuzey bölgesinde toprakları Tenebran özgür lordu. Nivalis'in babası.

Cin: bkz **Eugenia**

geomagus: jeolojik güçlere yakınlığı olan, büyülerini kullanarak yerden ısı çıkarabilen veya yiyecek ve içecekleri ısıtmak için ısıtma plakaları gibi eserler yaratabilen büyücü.

dişlerini parlatmak: Bayram için Hesperine argosu.

Hediye: Hesperinlerin Tanrıça Hespera'nın bir lütfu olarak gördükleri ölümsüzlük ve büyü yetenekleri. Hediye herkeşe sunma uygulaması Hesperinlerin kutsal bir ilkesidir.

Hediye Koleksiyoncusu: büyücü suikastçı ve ödül avcısı

Hypnos Tarikatı için nekromansi, simya ve savaş taktikleri kullanan Hesperinler. Tarikatın büyücülerin silahlanmasına karşı dini yasalarını aşmak için sıradan eşyaları silahlara uyarlamasıyla bilinir.

Hediye Gecesi: Bir kişinin Hesperine'e dönüştüğü gece, genellikle büyük kutlamalarla kutlanır.

Hediye çizelgesi: Orthros'un gökbilimcileri tarafından her yeni Hesperine için hazırlanan ve o gün gökyüzünde beliren astronomik alametleri kaydeden bir yıldız çizelgesi
Hediye edildikleri gece.

Glasstongue: bkz **Lio**

glif: bir tanrının kutsal sembolü. Panteondaki her tanrı veya tanrıçanın kendine özgü bir glifi vardır. Genellikle büyü yapımında bir kalıp olarak kullanılır veya mabetler ve tapınaklar.

glif taşı: bir tapınağın kapı girişinde bulunan, üzerinde tapınılan tanrının glifinin yazılı olduğu ve genellikle yapının üzerindeki büyülerin oturtulduğu kapak taşı.

Tanrıça'nın Gözleri: iki ay, kırmızı Kanlı Ay ve beyaz Aydınlık Ay; Hespera ile ilişkilendirilir ve Hesperinler tarafından onun bakışı olarak kabul edilir.

Gorgos: Solorum'daki Anthros Güneş Tapınağı'ndan kraliyet büyücüsü olmayı arzulayan usta büyücü.

Zarafet: Hesperine kutsal ilkesi, iki Hesperine aşığı arasındaki büyü bir bağ. Onları insan kanına ihtiyaç duymaktan kurtarır ve birbirlerini sürdürmelerini sağlar, ancak bunun bedeli Özlem'dir. Aşkları gerçek olduğunda gerçekleşen kadersel bir bağ. Her Hesperine'de bulunmayı bekleyen bir Grace olduğuna inanılır. Bkz: **Özlem**

Grace örgüleri: Grace'lerin saçlarından yaptıkları ince örgüler. bağlılıklarını ikrar ettikten sonra bunları özel olarak takabilirler, daha sonra ikrarları sırasında bunları herkesin görebileceği şekilde değiştirirler ve bağlılıklarını belirtmek için herkesin görebileceği şekilde takarlar.

Grace ailesi (Grace-oğul, Grace-baba, Grace-kardeş, vb.): bir Hesperine'in Grace'inin aile üyeleri; insan kayınvalidelerle karşılaştırın.

Lütuf Birliğı: Lütüflandırılmış iki Hesperin arasındaki özellikle güçlü ve samimi Kan Birliğı; telepatik ve empatik olarak iletişim kurmalarını sağlar.

Büyük Tapınak Çağı: Tenebra ve Cordium'da her tarikatın Büyük Tapınaklarının geliştiğı ve tüm büyücülerin işbirliğı yaptığı tarihi dönem. Emir ve Son Savaş nedeniyle dehşet verici bir şekilde sona erdi.

Hespera'nın Büyük Tapınakları: Hespera büyücülerinin sapkın olarak damgalanmadan önce ibadet ettikleri ve büyülerini barış içinde yaptıkları güçlü, gelişen tapınaklar. Son Savaş sırasında yerle bir edildi.

Orthros'un Koruyucusu: bkz. **Hippolyta**

Hadria: Özgür Lord Hadrian'ın toprakları, Tenebra'nın kayalık batı kıyısında, denizlerin tehlikeli olduğu yerde bulunur.

Leydi Hadrian: Lord Hadrian'ın eşi, Tenebra sarayında olgun bir hanımefendi, zarafetiyle hayranlık uyandıran ve siyasi zekâsıyla saygı duyulan biri.

Lord Hadrian: Tenebra'daki en güçlü iki özgür lordtan biri olup, diğer birçok özgür lordun ve daha küçük soyluların sadakatine sahiptir. Ailesi nesillerdir Segetia ile kan davalı. Tahta olan sadakati ve aynı zamanda kralinkinden daha üstün onuruyla tanınır.

Hagia Anatela: Büyük Tapınak Çağı sırasında gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından biri olup kıtanın doğu kesiminde yer alır. Bakınız **Eidon**, **Ourania**

Hagia Boreia: Büyük Tapınak Çağı sırasında gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından biri, kıtanın kuzey kesiminde yer alır. Bkz: **Alea**, **Anastatios**

Hagia Zephyra: Büyük Tapınak Çağı sırasında gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından biri, kıtanın batı kesiminde yer alır. Bkz **Daedala**, **Thelxinos**

Güneşin Çekici: Apollon'un Blood Errant ile yurtdışındayken kullandığı ünlü savaş çekici.

Liman: Orthros'ta Selas'ın etrafında inşa edildiğı koy. Kurucular Tenebra'dan ilk kaçtıklarında ve huzursuz kuzeyde bir sığınak bulduklarında buraya inmişlerdir.

Şifa Mabedi: Orthros'ta Kraliçe Soteira tarafından kurulan ve işletilen, insanlara bakım verilen ve Hesperinlerin şifa sanatlarında eğitildiğı revir.

kalp eğilmesi: Orthros Kraliçelerine bağlılığın geleneksel jesti, bir el kalbin üzerinde derin bir eğilme.

Kalp avcıları: Vatandaşları tarafından insanlığın koruyucuları olarak görülen Hesperinleri avlayan Tenebralı savaş grupları. Tazı sürüleriyle Tenebra'nın kuzey sınırlarında devriye gezerler ve Orthros'u terk eden Hesperinlere saldırmak için beklerler.

Çit büyücüleri, çit cadıları: Herbalizm ve Lustra büyüsünün kalıntıları da dahil olmak üzere Tenebran doğa sanatlarının uygulayıcısı.

Hedon: Tenebran ve Cordian panteonunda zevk ve şans tanrısı, cinsel eylemlerin ve kumarın koruyucusu. Anthros Tarikatı tarafından ahlakı teşvik etme girişimlerinde bereket ve refah tanrısı olarak gösterilir. Tarikatlar, Hedon tapınaklarında fuhuş ve kumara izin verir ve bu faaliyetleri kontrol edebilirler.

Hespera: Tenebran ve Cordian panteonundan gece tanrıçası.

Büyücü Tarikatları ona tapınmanın ölümle cezalandırılabilir bir sapkınlık olduğunu ilan etmiştir. Hesperinler onun kültünü canlı tutarlar ve ona ayların, Sığınağın ve Merhametin tanrıçası olarak saygı duymaya devam ederler. Güller, dikenler ve dişli yaratıklarla ilişkilendirilir. Efsaneye göre Anthros ve Hypnos'un kız kardeşidir.

Hespera'nın Gülü: Hesperinlerin en kutsal sembolü, Hespera'nın kutsal ilkelerini temsil eden beş yapraklı ve beş dikenli bir gül. Sıklıkla giysilere işlenir veya vitray pencerelerde temsil edilir. Tanrıça'nın kutsal çiçeği olan ve Hesperinler tarafından çok sevilen gerçek güllere dayanır. Büyücüler, Tenebra veya Cordium'da bulundukları her yerde onları kökünden söküyor ve yetiştirenleri sapkınlık nedeniyle cezalandırıyor.

Hesperine: Kan içerek beslenen, dişleri olan gece yaşayan ölümsüz varlık.

Tenebralılar ve Cordialılar onların insanlığı yok etmeye kararlı canavarlar. Gerçekte, tanrıçaları Hespera adına katı bir ahlak kuralını takip ederler ve yalnızca insanlığın acılarını hafifletmek isterler.

Hesperite: Tarikatlar tarafından sapkın olarak zulüm gören Hespera'ya tapan insan.

hexmaster: Bir hex'e veya Hypnos'un altı büyücüsünden oluşan bir gruba liderlik eden büyücü.

Hilt: Doğu Tenebrae'de ölümlülerin istenmeyen bebekleri tanrılara kurban olarak sunduğu uçurum. Hesperinler gizlice aktif olarak çocukları kurtarmak ve teselli etmek için.

Hippolyta: Lio'nun teyzesi, Argyros'a lütfedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın annesi. En büyük ve en eski Hesperine savaşçısı, Orthros'un kurucusu. Son Savaş sırasında Tenebrada yaptıkları ve Stand'ı kurması nedeniyle Orthros'un Koruyucusu olarak bilinir.

Hippolyta'nın Spor Salonu: Orthros'ta Hippolyta tarafından kurulan, Stand'ı eğittiği ve Orthros'un atletlerinin yarıştığı spor salonu.

Hippolyta'nın Standı: Orthros'un Hippolyta tarafından kurulan daimi ordusu. Hippolyta'nın liderliğinde, Kraliçe'nin muhafızları olarak Tenebra sınırında devriye gezerler. Barışçıl Hesperinlerden o kadar azı savaş sanatlarını benimser ki Nike, Kadi, Mak ve Lyros tek Vekilharçlardır.

Hold lordu: Doğu Tenebrae'de bir çiftlik sahibi olan Tenebran lordu.

boynuz taşıyıcı: kalp avcılarından oluşan bir grubun lideri, taşıdığı ve doğa büyüleriyle dolu boynuzundan dolayı bu isimle anılır.

Annassa Evi: Orthros Kraliçelerinin ikametgâhı, kraliyet sarayının Hesperine'deki karşılığı.

Komnena Evi: Lio'nun Orthros'taki aile evi, soyunun merkezi, adını annesinden alıyor.

Açlık: Hesperinlerin sevgilileriyle yaşadıkları cinsel arzu ve kan ihtiyacının bir kombinasyonu.

Hylonome: Orthros'un geçmişinden gelen, Majestelerinin ölümünden sonra Hypatia'nın Gözlemevi'nin tepesinde açlıktan ölen kandan doğan kişi.

Hypatia: Hagia Anatela'dan yaşlı ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Ourania tarafından yeteneklendirildi. Khaldaios'un lütfu ve Kia'nın annesi. Hesperine takvimini icat eden Orthros'un en büyük astronomu.

Hypatia'nın Gözlemevi: Orthros'ta Hippolyta tarafından kurulan ve Hesperinli astronomların gökyüzünü inceleyip öğrencilerine öğrettikleri kule. Her Sonbahar Ekinoksu'nda Orthros'un diplomatları buradan Zirve İşareti'ni izlerler.

Hypnos: Tenebran ve Cordian panteonunda ölüm ve rüya tanrısı.

Kış onun mevsimi olarak kabul edilir. Anthros'un Salonu'na gitmeye layık olmayan insanların öbür dünyayı Hypnos'un ölümler diyarında geçirdiklerine inanılır.

Efsaneye göre Anthros ve Hespera'nın kardeşidir.

İnisiye: Zanaatında veya hizmetinde başlangıç rütbesine ulaşmış, bir öğrenciden daha ileri ancak henüz tam rütbeye ulaşmamış Hesperine. Genç Hesperine önemli bir zanaat projesini veya araştırmayı tamamladıktan sonra elde edilir.

Akıl hocalarının onayını alan bir çalışma.

Başlatma: bkz. Deneme

İç Gözler: Hypnos Tarikatı içinde en yüksek yetkiye sahip olan büyücüler

Ioustin ya da Ioustinianos: Hesperinlerin ilk Prensi, Orthros Kraliçelerinin en büyük çocuğu. Lio'nun Ritüel babası. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Bir zamanlar Blood Errant'ta bir savaşçıyken, şimdi Hücum olarak bilinen bir Hesperin errant gücüne liderlik ediyor. Genç Hesperinler ona Rudhira diyor. Methu tarafından ona verilen sevgi dolu isim.

Irene: Dalos'a ihanet ettikten sonra Solorum'daki Kyria Tapınağı'ndan kovulan büyücü. Lord Tyran'ın kız kardeşi, kendisinden daha düşük doğumlu olanlara tepeden bakar.

Iris: Tenebran leydisi, Solia'nın hizmetçisi ve en yakın arkadaşı, Hükümdarlar Kuşatması'nda onunla birlikte öldü.

Sarmaşık Kolye Ucu: **Sarmaşık** triquetra ile oyulmuş ahşap kolye **ucu**. Gizlice bir Tenebran kraliçesinden diğerine ve son olarak Solia'dan Cassia'ya geçti. Lustra büyüyle dolu ve bir şekilde Değişen Kraliçe'ye bağlı olan bu kolye, Cassia'nın Solorum Sarayı'nın içindeki gizli geçitlere erişmesini sağlıyordu.

Javed: Lio'nun Zarafet kuzeni, Kadi'ye yeminli, Bosko ve Thenie'nin babası. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tandı. İyileştirmeye karşı bir ilgisi var ve şimdi Orthros'un Şifa Mabedi'nde hizmet veriyor.

Justinianos: bkz. **Ioustinianos**

Kadi: bkz. **Arkadia**

kaetlii: Tenebralılar tarafından liegehound'ları eğitmek için kullanılan dilde, köpeğin bağlı olduğu ve ölene kadar koruyacağı kişi anlamına gelen kelime.

kalux: İlahi Dilde klitoris için kullanılan Hesperin kelimesi.

Kassandra: Lio'nun Ritüel annesi, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu.

Kendisine Yetenek Veren Kraliçelerin ritüel kız kardeşi ve Prometheus'un annesi. Ölümlü hayatında bir İmparatorluk prensesi olan Prometheus, İmparatorluk'tan gelen ilk Hesperine oldu ve Orthros'un İmparatorluk müttefikleriyle ittifak kurmasını sağladı.

Şimdi Orthros'un ticaretini denetleyen Kraliçelerin Usta Ekonomisti. Öngörü yeteneğine sahiptir ve Orthros'un kahini olarak Hesperinlere kehanetleriyle yol gösterir.

Khaldaios: Yaşlı Grace, Hypatia'ya adanmış, Kia'nın babası. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan.

Kia: bkz. **Eudokia**

Tenebra Kralı: **Lucis'e** bakınız

Krallar ve Büyücüler: Hesperinlerin Prens ve Diplomat adını verdikleri oyunun Tenebran ve Cordian adı.

Kitharos: Hagia Zephyra'dan yaşlı ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Nodora'nın babası. Hesperinlerin en büyük müzisyenlerinden biri.

Şövalye: Cassia'nın sevgili köpeği. Solia onu Cassia'ya yavruyken verdi, böylece Cassia'nın koruması ve yoldaşlığı olacaktı.

Komnena: Lio'nun annesi, Hesperin standartlarına göre hala oldukça genç. Tenebranlı bir çiftlik kadını olarak sefalet dolu bir hayattan kaçtı ve Apollon ile birlikte Orthros'a kaçtı, Apollon ona hamileyken yetenek verdi ve oğlunu Kendisi. Şimdi saygın bir zihin şifacısı. Kraliçelerin Mabeyincisi olarak, Orthros'a yeni gelenlerin yerleşmesine ve uyum sağlamasına yardımcı olmaktan sorumludur.

Konstantina: Kraliyet birinci kanı, Orthros'un İkinci Prensesi, Kraliçelerin ikinci çocuğu ve en büyük kızı. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan.

Kraliyet Baş Yargıcı olarak Orthros'un hukuk yazarı ve İlk Kan Çemberi'nin işlemlerini denetleyen etkili bir politikacıdır.

Krana: İlahi Dilde vajina için kullanılan Hesperin terimi.

Kumeta: Hesperine ışık büyücüsü ve Orthros'un iki casus ustasından biri, Majesteleri Basir ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan gelmiş.

Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Kyria: Tenebran ve Cordian panteonunda dokuma ve hasat tanrıçası, Ana Tanrıça veya Eş olarak bilinir. Mevsimi sonbahardır. Efsaneye göre Anthros ile evlidir.

Laskara: Timarete'nin ilk hediyesi, Lyros'un ablası. Orthros'un en ünlü heykeltıraşlarından biri, sanat ve matematiğe yaptığı katkılarla tanınıyor.

Son Çağrı: Orthros Kraliçelerinin yalnızca yakın tehlike zamanlarında yayınladıkları güçlü bir büyülü çağrı. Yurtdışından kaçan tüm Hesperinleri koğuşun arkasındaki Orthros'ta güvende olmaları için eve çağırır.

Son Savaş: on altı yüz yıl önce Düzen tarafından tetiklenen dehşet verici şiddet.

Anthros Tarikatı tüm insanları bastırmaya çalıştığında

Otoritelerine karşı direniş, büyülü ve silahlı çatışmalar Tenebra ve Cordium'u harap ederek Büyük Tapınak Çağı medeniyetini yok etti.

Barış, Hesperinlerin sürgünü ve Anthros Tarikatı'nın zaferi pahasına gelirken, Büyücü Kral Tenebra'daki egemenliğini güvence altına aldı.

Laurentius: Büyücü Kral'ın gözde savaşçısı. Anthros'a tapardı ama Hesperite büyücüsü Makaria'yı severdi. Emirler onu şehit ettikten sonra

savaşta kendini feda etti. Anthros'un tılsımı ve Hespera'nın adak heykeliyle cenaze ateşine gitti.

liegehound: Hesperinleri takip etmek, avlamak ve öldürmek için Tenebralılar tarafından yetiştirilen ve eğitilen savaş köpekleri. Peçe büyüleri onların izini kaybettirmez ve havalanan bir Hesperine'i havadan çekebilecek kadar yükseğe sıçrayabilirler. Sadece Hesperinlere güvenmeyen hayvanlar. Diğer köpeklerden daha uzun yaşarlar ve zehir ve hastalıklara karşı dayanıklıdırlar.

Işık Ayı: Hesperine'de pürüzsüz bir dokuya sahip beyaz görünen iki aydan birine verilen ad. Tanrıça Hespera'nın ışığıyla parlayan bir gözü olduğuna inanılır.

Lio: bkz **Deukalion Komnenos**

Orthros Aslanı: bkz **Apollon**

Lucis: Tenebra'nın acımasızlık ve vahşetle hüküm süren mevcut Kralı.

Bir lord olarak doğdu, kudret ve siyasi tacı ele geçirdi ve otoritesini her ne pahasına olursa olsun koruyor. Cassia, Solia'nın ölümü için onu asla affetmedi.

Lustra büyüü: Eski doğa büyüüne atıfta bulunan Tenebran adı. Eski zamanlarda Değişen Kraliçe tarafından uygulanmıştır. Tarikatlar bunu hiçbir zaman anlayamamış veya kontrol edememişlerdir ve çoğu bilgi artık kaybolmuştur.

Lysandros ya da Lyros: Lio'nun Deneme kardeşi ve Grace'in kuzeni, Mak'a yemin etti, Tenebra'dan çocukken kaçmış. Ayrıca Stand'da görev yapan bir gardiyan ve savaşçı.

Lyta: bkz. **Hippolyta**

Büyücü Kral: On altı yüz yıl önce hüküm süren Tenebra'nın en ünlü hükümdarı, hem Hesperinler hem de ölümlüler tarafından adil bir hükümdar olarak kabul edilir. O ve karısı, orijinal Ekinoks Yemini'ni Orthros Kraliçeleri. Bir ateş büyücüsü ve savaşçı olarak Büyücü Emirleri, erkeklerin büyü ya da silah kullanmak arasında seçim yapmasını zorunlu kılıyordu.

Rüyaların büyücüsü: Büyücülüğe yakınlığı olan Hypnos büyücüsü.

Büyücü Tarikatları: Cordium'daki büyüsel ve dini otoriteler olup Tenebran tapınaklarına kutsal yasaları da dikte ederler. Büyücülerini eğitmek, yönetmek ve sapkınları cezalandırmaktan sorumludurlar.

Mak: **Telemakhos'a** bakınız

Makaria: Düzen'de şehit düşen Hesperalı Sığınak büyücüsü. Laurentius'un Aşığı Yüzyıllar sonra Lio ve Cassia, bir zamanlar Solorum yakınlarında baktığı Hespera tapınağında birbirlerine aşık oldular.

Şehitlerin Geçidi: Umbral Dağları'ndan Orthros'a giden bilinen tek geçit.

Aithouros'un savaş büyücülerıyla birlikte Hesperinlere karşı son direnişini gösterdiği ve onları Orthros'a kadar takip etmeye çalıştığı yer.

Matsu: Nodora'nın Ritüel annesi ve Takımadalar'dan gelen diğer tek Hesperine. Orthros'ta sevilen bir tiyatrocü ve moda lideri.

Menodora: Hesperine genç kanı, Lio'nun Deneme kız kardeşlerinden biri. İnisiye bir müzisyen, beğenilen bir vokalist ve müzik aletleri ustası. Takımadalar'daki iki Hesperin'den biri ve ölümlü anavatanının müziği konusunda ölümsüz bir uzman.

Merhamet: Hesperin kutsal ilkesi, ölü ya da ölmek üzere olan insanlarla ilgilenme pratiği.

Methu: bkz **Prometheus**

Midnight Moonbeam: Zoe'nin iki ailesinden biri olan siyah-beyaz bir cüce keçi yavrusu.

Göç Gecesi: Hesperinlerin yılda iki kez **göç** ettiği olay uzun gün ışığından kaçınmak için yarımkürelere göç ederler. İlkbahar Ekinoksu'ndan sonraki gece kuzey yarımküredeki Orthros Boreou'yu boşaltır ve güney yarımküredeki Orthros Notou'ya göç ederler. Sonbahar Ekinoksu'ndan önceki gece, Orthros Notou'yu terk edip Orthros Boreou'ya geri dönerek tekrar yer değiştirirler.

zihin şifacısı: bkz. **theramancer**

zihin büyücüsü: bkz. **thelemancer**

Ay saatleri: Hesperin saatine göre, Hesperinlerin kamusal faaliyetlerini sürdürdükleri geceye karşılık gelen saatler.

Frigora Dağı: Tenebra'nın kuzey sınırındaki Umbral Dağları'nın zirvesi, Zirve İşareti'nin bulunduğu kalenin yeri.

Namenti: Cordium yakınlarında, güney sınırındaki Tenebran kıyı şehri.

Yeni Konuk Evi: Selas rıhtımında dört yüz yıl önce inşa edilmiş, ziyaretçi ölümlüler için konuk evi.

Yeni kan: Hesperine gençliği, artık süt emen bir çocuk değil ama henüz inisiye edilmiş bir genç kan değil.

Gece Çağrısı: Bir Hesperine büyüğünün daha az güçlü bir Hesperine'i Şafak Uykusundan erken çıkarmak için yapabileceği büyü çağrılar.

Nike: bkz: **Pherenike**

Nivalis: Tenebranlı genç bayan, Leydi Hadrian'ın takipçilerinden biri dokuma odasını sık sık ziyaret eder. Lord ve Leydi Galanthian'ın kızı.

Üç küçük kardeşi geçmişteki bir don humması salgınında öldü. Deverran ile nişanlandı.

Nodora: bkz **Menodora**

Yemin: bkz **Ekinoks Yemini**

Anthros Tarikatı: Diğer tüm Tarikatlar ve tapınaklar üzerinde nihai dini ve büyümlü otoriteye sahip olan tanrı Anthros'a adanmış Büyümlü Tarikatı. Hesperinleri yok etmeye karardır. Savaş büyümleri, ışık büyümleri ve gardiyanlar, tarım ve taş büyümleri gibi bu Tarikatta hizmet eder.

Hypnos Tarikatı: Ölü çağırılar, zihin büyümleri ve illüzyonistler üzerinde otorite sahibi olan Hypnos'a adanmış Büyümlü Tarikatı. Sözde Hesperine mezar soygunculuğunu önlemek için, ancak pratikte haydut büyümlerin ölümleri diriltmesini durdurmak için yapılan ayinleri denetler. Hesperinleri yok etme çabalarında Anthros Tarikatı'nın en yakın müttefiki.

Emirler: bkz. **Büyümlü Emirleri**

Orthros: Kraliçeler tarafından yönetilen Hesperinlerin anavatanı. Büyümlü Emirlikler burayı hiçbir insanın hayatta kalamayacağı korkunç bir yer olarak tanımlar, ancak gerçekte burası bir barış, refah ve kültür ülkesidir. Tenebra'nın kuzeyinde yer alır.

Yurtdışındaki Orthros: Herhangi bir zamanda Tenebra'kaçak olan Hesperin nüfusu. Kraliçelerin kendi bölgeleri dışındaki naibi olan Birinci Prens'in yetkisi altındadır.

Orthros Boreou: Kuzey yarımkürede, Tenebra'nın kuzeyinde yer alan ve Tenebra ile sınırı paylaşan Hesperin anavatanı.

Orthros Notou: Güney yarımkürede, İmparatorluk yakınlarında Hesperin anavatanı.

Ourania: Hagia Anatela Prisma'sı. Ritüel İlk Kan ve Hypatia'nın Gifter'i.

Perita: Cassia'nın hizmetçisi ve en yakın arkadaşı. Callen'ın karısı. Cassia'nın Callen'ı hapisten kurtarmasına yardım ettiğinden beri Cassia'ya planlarında yardımcı oldu ve Cassia'nın Hesperine elçiliğini Dalos'un suikast girişiminden kurtarmasını sağlayan çok önemli bilgiler verdi.

Phaedros: Orthros'un tarihindeki en azılı ve tek suçlu, gece yarısı güneşinin altında sonsuz sürgünde yaşıyor.

Pherenike: Lio'nun kuzeni, güç bakımından annesi Lyta'dan sonra ikinci sırada gelen bir gardiyan ve savaşçı, güç bakımından babası Argyros'tan sonra ikinci sırada gelen bir thelemancer. Çocukken Tenebra'dan kaçmış. Blood Errant'lardan biri
Amcası Apollon ve Trial kardeşleri Rudhira ve Methu ile birlikte.

Hayatta kalan Blood Errant'ın Methu'nun intikamını almak için düzenlediği seferden sonra Yurtdışında tek başına kaldı ve doksan yılı aşkın bir süredir kayıp.

Prens ve Diplomat: masa oyunu ve sevilen Hesperine eğlencesi; ustalaşmak için strateji ve pratik gerekir. Bakınız **Krallar ve Büyücüler**

Prens'in : Birinci Prens'in emrinde görev yapan Hesperines errant kuvveti.

Prisma: Bir tapınaktaki en yüksek rütbeli kadın büyücü.

Solorum'daki Kyria Tapınağı'nın Prisma'sı: Tapınağındaki kadınlara pragmatizm ve nezaketle liderlik eden güçlü bir büyücü.

Prismos: Bir tapınaktaki en yüksek rütbeli erkek büyücü.

Prometheus: Efsanevi Hesperine savaşçısı ve şehidi. Kassandra'dan doğma ve İmparatorluk gelme. Bir üyesi olarak Blood Errant, Nike, Rudhira ve Apollon'un yurtdışı seyahatleri sırasında yakın yoldaşydı. Lio'nun doğumundan önce Aithourian Çemberi tarafından yakalandı. Orthros hâlâ onun ölümünün yasını tutuyor.

Kraliçeler: Orthros'un Hesperine hükümdarları. Bakınız **Alea ve Soteira**

Kraliçelerin **Terası:** Annassa Evi'nde taht odasının işlevini yerine getiren bir teras, ancak Kraliçeler mütevazı bir bankta birlikte oturuyorlar ve terasları herkese açık.

Kraliçelerin **koruması:** Kraliçeler tarafından Orthros'un sınırlarına yayılan ve Hesperinleri insan tehditlerinden koruyan güçlü Sığınak koruması.

Gökkuşağı Aurora: kahverengi-beyaz cüce keçi yavrusu, Zoe'nin iki ailesinden biri.

açığa çıkarma büyü: Antoryalı büyücülerin gizli Hesperinleri açığa çıkarmaya özel büyülerinden biri.

rhabdos: İlahi Dilde penis anlamına gelen Hesperin terimi.

Riga: Tenebra Kralı'nın evindeki en yetenekli terzi. Bir zamanlar Cassia'ya kin besliyordu ama şimdi onun müttefiki.

rimelace: aşırı soğuk koşullar gerektiren çiçekli bitki. Büyü yardımıyla bile Tenebra'da yetiştirilmesi zordur, ancak Orthros'ta büyür. Don ateşinin bilinen tek tedavisi.

Risara: Titus'un otuz yıllık karizmatik, sevilen cariyesi, soyluların kişisel ve siyasi zaatlarıyla başa çıkmakta usta.

Ritüel: Hesperin kutsal inancı. Hesperinlerin kanlarını paylaştıkları bir tören, ancak daha geniş anlamda dini inançlarının tamamı.

Ritüel çemberi: Hesperinlerin Ritüel gerçekleştirmek için toplandıkları, genellikle zeminde kutsal sembollerle işaretlenmiş alan.

Ritüel İçki: Bir Hesperine tarafından diğerine şifa ya da beslenme amacıyla, yakınlık ya da aile bağı olmaksızın verilen içki.

Ritüel ilk kanları: Hesperinleri yaratan Ritüeli gerçekleştiren sekiz kan büyücüsü. Hespera'nın Büyük Tapınaklarının liderleri olarak, Alea hariç hepsi Düzen sırasında şehit edildi. Bkz: **Eidon, Ourania, Daedala, Thelxinos**

Ritüel Zarafeti: Soteira, hayatta kalan tek Ritüel ilk kanının Lütü.

Ritüel salonu: Hesperine evlerinde soyun Ritüel çemberinin bulunduğu merkezi oda.

Ritüel ebeveynleri: Yeni bir süt çocuğunun ilk Ritüeline katılan veya yetişkin olarak Hesperin olan bir ölümlüye Armağan veren Hesperinler. Sonsuza kadar akıl hocaları ve güvenilir rehberler olarak kalırlar. Tenebran tapınak ebeveynleri ile karşılaştırılabilir.

Ritüel Mabedi: Hespera'daki bir tapınak veya mabedin en iç odası, burada büyücüler tarafından kutsal ritüeller gerçekleştirilirdi.

Ayinsel ayrılık: Hesperine Graces'in Özlem semptomlarını göstermek ve halklarına olan bağlarını kanıtlamak için ayrı geçirmeleri gereken sekiz gece; yemin etmeden önce gereklidir.

Ritüel duvar halısı: Cassandra'nın yeni Hesperine'ler için, onların ölümsüz kaderleri hakkında kehanetler ördüğü, Hediye'lerinin anısına yaptığı duvar halısı.

Ritüel kol: Değiştiren'in ailesine katılmak yerine kendi soyunu kuran Hesperin.

Gül Ev: Selas rıhtımındaki en yeni konuk evi, Komnena'nın kullanımı için Apollon ve Lio tarafından geçtiğimiz yıllarda inşa edilmiştir.

Rota Overlook: Solorum yakınlarındaki gizli bir Hesperine Mabedi, burada eski ve kalıcı bir Mabet koğuşu, düşmanca durumlarda Yurtdışına seyahat eden Hesperinlere koruma sağlar.

Kraliyet ilk kanları: Annassa'nın gücünü halkıyla paylaşmak için kendi soylarını kuracak olan Kraliçelerin çocukları.

Rudhira: bkz. **Ioustinianos**

Sabina: Tenebran leydisi, Lord ve Leydi Hadrian'ın en büyük kızı. Erkek kardeşi olmadığı için Hadria'nın varisidir ve ebeveynleri varken malikaneyi yönetir. sarayda.

Sığınak: Hesperine kutsal ilkesi, sığınak sunma uygulaması

İhtiyacı olan herkes. *Ya da* Hesperine, Sığınak büyüsüyle insanlardan gizlenen ve korunan düşman topraklarda bir sığınak.

Sığınak büyücüsü: Korunma ve ışık büyüsüne nadir bir çift yakınlığı olan, aynı zamanda gizleyen güçlü korumalar yaratabilen bir büyücü. Orthros Kraliçesi Alea, Tarikatların Hespera'ya tapanlara uyguladığı zulümden sağ kurtulan bu yakınlığa sahip tek büyücüdür.

Scionlar: Tenebran ve Cordian panteonundaki daha küçük tanrılar, Anthros ve Kyria'nın yedi oğul ve yedi kızıdan oluşan on dört çocuğu. Her birinin kendi tarikatı ve büyücüleri vardır.

Segetia: Özgür Lord Titus'un toprakları, denize kıyısı yoktur ve yumuşak tepeleriyle bilinir.

Selas: Orthros Boreou'nun başkenti.

Semna: Solorum'daki Kyria Tapınağı'ndan emekli Prisma.

Severin: bkz. **Genç Severinus**

Yaşlı Severinus: Hesperinlere karşı derin önyargıları olan Tenebran özgür lordu, Tenebra'nın Orthros ile kuzey sınırındaki bir bölgenin lordu.

Genç Severinus: Yaşlı Severinus'un oğlu ve varisi, babasının halkına karşı yaptığı suiistimalleri hafifletmeye çalışır.

shamisen: Nodora tarafından tercih edilen Takımadalardan uzun boyunlu, üç telli müzik aleti.

paylaşım: Hesperine'in romantik bir ilişki içinde olduğu, kanını ve yakınlığını paylaştığı insan veya ölümsüz.

Egemenlerin Kuşatması: Kral Lucis'in Solia'nın öldürülmesinden sonra Castra Roborra'ya yaptığı saldırı. Kendilerini egemen özgür lordlar olarak tanımlayan soyluların isyanını sona erdirdi ve kaledeki her canlının ölümüyle sonuçlandı. Lucis, tebaasına Solia'yı terk ettiğini söyleyemesinler diye kendi adamlarını da savaşta ölüme gönderdi.

Gümüşdil: bkz **Argyros**

Skleros: Hypnos Tarikatı'nın Hesperines'te en çok ödül tamamlama rekorunu elinde tutan usta büyücü ve Hediye Toplayıcısı. Temel yer değiştirme konusunda uzman.

Uyku: bkz **Şafak Uykusu**

Teselli: Hesperine'in kutsal ilkesi, terk edilmiş çocukları kurtarma ve onlara hediye verme uygulaması.

Solia: Tenebra'nın son prensesi, Kral Lucis'in meşru kızı ve oğlunun doğumundan önceki varisi. On yedi yaşındayken asi lordlar onu kaçırdı. Lucis onun fidesini vermeyi ya da kalıntılarını almayı reddetti ve ardından gelen Hükümdar Kuşatması'nda tüm tanıkların ölmesini sağladı.

Soylular ve halk hala onun yasını tutuyor.

Solorum: Tenebra'nın atalarının başkenti, kraliyet merkezi.

Solorum Kalesi: Başkentin savunması için yedi kişi tarafından inşa edilen kale İki yüz yıl boyunca birbirini izleyen krallar. Hesperine elçiliği, insanların korkuları nedeniyle Ekinoks Zirvesi sırasında burada konakladı.

Solorum Sarayı: Büyücü Kral tarafından inşa edilen Tenebra'daki en eski saray, Tenebra Kralı için hâlâ en önemli kraliyet ikametgâhı.

sophia: hizmeti öğretim ve bilim olan bir Hesperine'in unvanı.

Soteira: Orthros'un iki Kraliçesinden biri olup yaklaşık bin altı yüz yıldır Hesperinleri Majesteleri Alea ile birlikte yönetmektedir. Aslen Alea ile birlikte Orthros'u kurmak için ayrılmadan önce İmparatorluk'ta şifa vermeye yatkın, güçlü bir ölümlü büyüçüydü.

speires: Lyta'nın stajyerlere savaş sanatlarını öğrenmeye başladıklarında verdiği sembolik saç bağları. Vekilharçlar bunları Stand kıyafetlerinin bir parçası olarak takarlar.

Stand: Hippolyta'nın Standına bakınız

Adım atma: Hesperin'in doğuştan , çok az sihirsel çabayla bir yerden başka bir yere anında ısınma yeteneği.

Vekilharç: bkz: **Hippolyta'nın Kürsüsü**

stinglily: temas halinde şiddetli deri döküntüsü oluşturan bitki.

Zirve Feneri: Tenebra ve Orthros arasındaki sınırdaki, Tenebra Kralı'nın Ekinoks Zirvesi'ni toplamak istediğini Hesperinlere duyurmak için yaktığı şenlik ateşi.

Güneş Tapınağı: bkz. **Solorum'daki Anthros**

Tapınağı sunbound: hafif Hesperin küfür kelimesi.

Synthikos: Bir büyüçü çemberinin lideri.

Aithourian Çemberi'nden Synthikos: Anthros Tarikatı'nın seçkin savaş büyüçülerinin başı, kurucuları Aithouros'un bir zamanlar sahip olduğu pozisyon.

Telemakhos: Lio'nun kuzeni ve en iyi arkadaşı. Çarpık ayağı nedeniyle Tenebra'da çocukken ifşa edildi, Argyros ve Lyta tarafından kurtarıldı. Mesleği savaşçılık ve yakınlığı gardiyanlık olan Telemakhos, Stand'da hizmet vermektedir. O ve Majesteleri Lyros, yeni yemin etmişlerdir.

Namenti'deki Anthros Tapınağı: Tenebra'daki en güçlü ve etkili tapınaklardan biri. Dalos'un Tenebra'ya sızmasına yardım etmek için Aithourian Çemberi ile komplo kurdu.

Solorum'daki Anthros Tapınağı: Tenebra'nın başkentindeki tapınak, bir zamanlar açık havada Anthros'a tapınılan eski bir yerdi, daha sonra krallar tarafından duvarla çevrildi ve çatısı yapıldı. Kraliyet büyücüsünün tapınağı, kral ve maiyetinin ayinlere katıldığı yer.

Solorum'daki Kyria Tapınağı: Kraliyet sarayının yakınında bulunan Tenebra'daki en etkili ve saygın Kyria tapınağı. Yetimlere ev sahipliği yapar ve şifa hizmetleri sunmaktadır. Ünleri ve büyülü güçleri nedeniyle buradaki kadınlar büyük ölçüde özerkliğe sahiptir.

Tenebra: Orthros'un güneyinde ve Cordium'un kuzeyinde insan krallığı. Bir kral tarafından yönetilen tarımsal, feodal toplum, aşağıdakiler nedeniyle istikrarsızlığa yatkın
Lordlar arasındaki çekişmeler. Hesperinlerin kökeninin olduğu ve şimdi zulüm gördükleri topraklar.

Thalia: Cassia'nın annesi, Kral Lucis'in cariyesi. Cassia'nın doğduğu gün Lucis'e suikast düzenlemeye çalışan mürted bir ateş büyücüsü tarafından öldürüldü.

thelemancer: başkalarının düşüncelerini manipüle etme ve iradelerini kontrol etme gücü veren thelemancy veya zihin büyüsüne yakınlığı olan bir büyücü.

Thelxinos: Hagia Zephyra'nın Prisma'sı. Ritüel İlk Kan ve Kitharos'lu Gifter.

Thenie: Athena'ya bakınız

theramancer: Akıl hastalıklarını tedavi etmek için büyü kullanabilen, theramancy veya zihin iyileştirme eğilimi olan kişi.

Timarete: Hagia Zephyra'dan yaşlı ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Daedala tarafından yeteneklendirildi. Laskara ve Lyros'un annesi. Hesperinlerin en büyük ressamlarından biri.

Titus: Segetia'nın özgür lordu, Tenebra'daki en güçlü adamlardan biri, diğer birçok özgür lordun ve daha küçük soyluların sadakatini emrediyor. Segetia nesillerdir Hadria ile kan davalı.

traversal: insan büyücülerin ışınlama yeteneği; büyük bir büyü harcaması gerektirir ve genellikle ölümlü büyücüyü ciddi şekilde hasta bırakır.

Deneme çemberi: İnisiyasyon Denemesi'nden birlikte geçen Hesperinlerden oluşan yaş grubu. Ölümsüz yaşamlarının geri kalanında birbirlerini Deneme kız ve erkek kardeşleri olarak görürler. Doğuştan veya kan bağı olmamasına rağmen, sonsuza kadar güçlü sadakat ve dostluk bağlarını korurlar.

İnisiyasyon Denemesi veya Deneme: Bir ölümsüzün yetişkinliğe geçişini işaret eden Hesperin geçiş töreni.

Tychon: Ateşe yakınlığı olan genç savaş büyücüsü, Chrysanthos'un çırağı. Ustasına ve Aithourian Çemberi'nin davasına bağlılığında gayretli.

Tyran: Tenebra'nın hırslı genç özgür lordu, Flavian'a sadık ve Segetia'nın Hadria ile olan kan davasını körüklemeye hevesli. Kendisinin ve askerlerinin halktan kişilere, özellikle de kadınlara karşı kötü davranışlarıyla tanınır.

Umbral Dağları: Tenebra ve Orthros arasındaki sınırı kapsayan dağ silsilesi.

Birlik: Hesperine kutsal ilkesi, herkes için empati ve şefkatle yaşama ilkesi.

Bakınız Kan Birliği

Valentia: Ailesi Lord Bellator'un isyanını destekledikten sonra gözden düşen Tenebran leydisi. Mükemmel kişisel karakteriyle tanınır. Flavian'ın hizbine sadık, Tyran ile nişanlı.

Peçe saatleri: Hesperine saatine göre, Hesperine'lerin uyuduğu veya özel zamanlarını arkadaşlarına, ailelerine ve sevgililerine ayırdıkları güne karşılık gelen saatler.

Peçe büyüsü: Varlıklarını ve faaliyetlerini insanlardan veya diğer ölümsüzlerden gizleyen büyüleri gizlemeler yapmak için doğuştan gelen Hesperin yeteneği.

Verruc: Perita'yı taciz eden ve ona saldırmaya çalışan Tyran'ın muhafızı. Callen onu korumak için savaşta öldürdü.

Savaş büyücüsü: Ateş, yıldırım veya silah haline getirilebilen diğer büyü türlerine eğilimi olan büyücü. Anthros Tarikatı onları hayatlarını Aithourian Çemberi'ne adamaya zorlar.

warder: büyüleri veya fiziksel saldırıları engelleyen büyüleri korumalar yaratma gücü olan warding'e yakınlığı olan büyücü.

Waystar: Hesperine kalesi, Orthros'un Tenebra'dan sınırı geçenler için ilk sığınağı. Silah kullanan Hesperinler, Komne Denizi'nden Sela'a geçmeden önce silahlarını burada bırakmalıdır.

: özgür irade, irade gücü. *Ya da* Hesperine kutsal ilkesi, her bireyin seçim özgürlüğünün kutsallığını koruma ilkesi.

Xandra: Alexandra'ya bakın

youngblood: İnisiyasyon Denemesi'ni geçerek yakın zamanda reşit genç yetişkin Hesperine.

Zoe ya da Zosime: Lio'nun küçük kız kardeşi, Apollon ve Komnena tarafından Solaced yedi yaşında bir Erifit çocuğu. Yeni ailesini seviyor ve kardeşini idol olarak görüyor

onu Tenebra'dan kurtarmasındaki rolü için. Bir ölümlü olarak aldığı duygusal yaralar henüz iyileşmedi.

OceanofPDF.com

❁ PART ONE ❁

BLOOD SANCTUARY

BLOOD GRACE BOOK III

Aşkları sonsuza dek sürebilirdi - tabii kralın suikastçıları onun hayatını kısa kesmezse...

Cassia, sonsuz gecenin ülkesinde sevgilisi Lio ile yeniden bir araya geldi. O Onun gibi bir Hesperine olmayı ve böylece sonsuza dek birlikte kalabilmeyi arzuluyor, ancak onların mutluluğu ile ölümlüler krallığına karşı görevi arasında kalıyor. Özgürlüğünü kazanmak için, yüzyıllardır süren çatışmaya rağmen insanları Hesperinlerle ittifak yapmaya ikna etmelidir.

Lio, aralarındaki kan bağıını ortaya çıkararak onu kalmaya zorlamaz, ancak ayrılırsa onu kesin bir ölüm beklemektedir. Kamuoyu önünde barış için pazarlık ederken, özel hayatında sonsuz tutku vaadiyle onu baştan çıkarır. Ancak kralın ajanları ne pahasına olursa olsun bir ittifakı engelleyecektir. Lio, Cassia'yı koruyabilecek midir? hedefleri olur mu?

Ateşli romantizm, Blood Grace'de klasik fantastik dünya kurgusuyla buluşuyor. Kader arkadaşları Cassia ve Lio'yu, serinin HEA'sını garantileyen destansı yasak aşk hikâyeleri boyunca takip edin.

Blood Sanctuary Birinci ve İkinci Bölümler daha önce tek bir e-kitap olarak yayımlanmıştır.

ALINTI

Cassia'nın kanının tadı Lio'nun ağzında kaldı. Onun aurası evini doldurdu. Kokusu yatağının her tarafına yayılmıştı. Onun uykusunu izledi ve sol omzundaki çilleri saydı.

Artık onunla birlikte olduğu için Şafak Uykusu'nu özlemiyordu. Kutup gecesi, onun uykulu haliyle uyanık kalabileceği anlamına geldiğinde bir merhemdi.

Yüzünü göğsüne yasladı ve bedeni kollarında gevşedi. Aylar sonra gün doğumunun geri gelmesinden de korkmuyordu. Eğer onu rüyasında görürse, uyandığında onun sadece bir rüya olmadığını görecekti. Ona olan arzusunu tatmin etmek için burada olacaktı. Onun kanına olan bağımlılığı bir işkence değil, sadece bir

İkisi için de zevk.

Kutup gecesi mevsimi sona erdiğinde Tenebran elçiliğinin bir üyesi eksilmiş olacaktı. Cassia hâlâ burada, Orthros'ta olacaktı. Burada kendisi için bir gelecek seçme şansına sahip olacaktı. Bu Lio'nun ikisine de verdiği sessiz sözdü ve ne olursa olsun sözünü tutacaktı.

Gündönümü Zirvesi sırasında karşılaştıkları zorluklar.

Onun Grace olduğunu ve onsuz, ona olan özleminin kendisi için ölümcül olacağını bile bilmiyordu. Şimdiye kadar burada sadece bir gece geçirmişti.

Ama ne gece ama. Onu kalmaya ikna etmek için sarf ettiği sözsüz çabada ilerleme kaydettiğinden emindi. Kan Birliği aracılığıyla ona duygularını açmıştı. Hesperin doğası ona bu empatiyi kazandırmış ve onu tüm canlılara bağlamıştı ama Grace onu ve Cassia'yı en güçlü şekilde birbirine bağlamıştı. Dün gece onun kollarında yaşadığı kalp değişimi bir söz kadar iyiydi.

Onun huzurlu nefes alış verişinin sesini duyunca, Selas'ın çanlarının başkentte ikinci ayı çaldığını duydu. Lio'nun içinde bir huzursuzluk belirdi ama bunu çalıştı. Cassia'nın misafirhaneye dönmek zorunda olması elbette dayanılmazdı. Birbirleri için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranmak elbette yorucu olacaktı.

Ama bu görev için eşitlerdi. Cassia saray mensubu, hain ve şiddet yanlısı vatandaşlarını savaşın eşiğinden döndüren isimsiz kahramandı. Lio, ölümsüz ve değişmez Hesperinleri tarihte ilk kez Tenebra'dan bir insan elçiliğini Orthros'a davet etmeye ikna eden diplomattı.

Çan sesleri sona erdi ve Lio, Tenebran siyasetinin görünmeyen elini uyandırması gerektiğini biliyordu. Özgür lordları sallayan dudakları bir öpücükle öpmeli miydi?

kelime? Belki de kokuyu alabilen kısa, kalkık burnunu kemirmeliydi.

Kral'ın bir mil ötede yattığını. Hayır, parlak planlar tasarlayan zihninin tapınağına burnunu sokacaktı.

Cassia kıpırdandı ve kendini onun bedenine daha da yaklaştırmak için ipek çarşafının içine gömüldü.

"Böyle güzel bir ay varken," diye mırıldandı kulağına, "umarım kahvaltıya kalırsın."

Elini adamın göğsünde gezdirdi, sanki adamın katı olup olmadığını ve ışıktan yarattığı illüzyonlardan biri olup olmadığını test eder gibiydi. "Ben gerçekten senin

Komnena Evi'nde ikamet ediyorum. Dün gece sadece muhteşem bir rüya değildi." "Hayır. Uyanık olduğuna ikna etmek için seni çimdikleyeyim mi?"

"Bunun olacağını sanmıyorum!"

Kulak memesini ısırığında güldü. Adam ısırığı yavaşça emerek takip etti ve elinin altındaki kalçasından bir ürperti geçti.

"Henüz gitmem gerekmiyor, değil mi?" diye sordu.

"Henüz değil. Korkarım sadece bir saat uyumanıza izin verdim."

Cassia rahatlamış bir iç geçirdi. "Burada saatler gerçekten de çok uzun. Dün gece Limana açıldığımızdan beri ne kadar çok şey olduğuna inanamıyorum. Orthros'ta zaman neredeyse hiç geçmiyor."

"Burada hayatın hızı böyle. Hiçbir şeyi aceleye getirmeyiz." Parmaklarını kızın kalçasının arkasında yavaş daireler çizerek döndürdü.

Bunu ne kadar sevdiğini, bir gece önce ondan böylesine sadık bir ilgi görmüş olan ayağını okşayarak söyledi. Başını kaldırdı ve ona göz kırptı. Pencerelelerinden içeri süzülen lekeli ay ışığı ela gözlerine vuruyor ve parıltıyordu. "Ben Orthros'tayım."

Onun yüzünü okşadı. "Başardık."

İkisinin de anladığı bir gülümsemeyi paylaştılar. Sadece onların anladığını.

Güzel, şiddetli kararlılığı aurasında kıpırdandı. "Şimdi Zirve'de başarılı olmak zorundayız. Kazanmak zorundayız."

"Bizi daha önce durduramadılar. Ne Tenebra Kralı, ne Cordium Büyücü Tarikatı, ne de kiraladıkları kalp avcıları." Lio Cassia'nın yanağını okşadı ve bakışlarını ondan ayırmadı. "Biz kazanacağız."

"Onların savaş çığırtkanlığı bizim barışımızla boy ölçüşemez. Kralın Cordium ile ittifakının parçalara ayrıldığını ve Tenebra'nın Orthros karanlıkta güller gibi açar. Bu Zirve bir önceki gibi sona ermeyecek."

Sonuncusu, halkları arasındaki her türlü barış şansı yok olduğunda. Savaş tehdidi onu ve Cassia'yı ayırdığında ve onları yarım yıl boyunca sınırın karşı tarafına h.

Ekinoks Zirvesi neredeyse onları sonsuza dek ayırıyordu. Az önce bunu istemediğini yüksek sesle söylemişti.

"O zaman bitti." Lio ona kararlı bir öpücük verdi.

Kız da onu aurasında hissettiği tüm coşkuyla öptü. Elleri adamın karmakarışık saçlarına dolandı ve taktığı tek örgüyü yakaladı. O örgünün kendisi için güçlü bir söz anlamına geldiğini biliyordu ama dokunuşu ona bir söz gibi geldi.

Amazon ve Kindle Unlimited tarafından 23 Mart 2022'de satışa sunulacak!

Buradan ön sipariş verin:

vroth.co/bloodsanctuary1

OceanofPDF.com

BLOOD RUSE

A BLOOD ERRANT *Adventure*

ÜCRETSİZ KİTAP

Lio'nun efsanevi ailesi ve arkadaşları hakkında bir yan ürün keyfini çıkarın.

Bu dört şövalye Hesperin için genç kızları kurtarmak bir gecelik iştir. Cesur kadınların düşman olduklarına inanmaları çok kötü.

Blood Errant ünlü kahramanlardır. Ya da kime sorduğunuza bağlı olarak kötü şöhretli canavarlar. Yol kenarındaki bir hanı haydutlardan kurtarmak için yola çıktıklarında, dişlerini sevimli yerlilere gösteremezler.

Cesur bir numarayla, Apollon'un ölümlü sevgilisinin yardımıyla insan misafir kılığına girerler. Ne yazık ki Methu, bir din adamı kılığına girerek hayat dolu hancıya kur yapamaz. Ya da yapabilir mi? Nike bir hanımefendi gibi davranır ama yakışıklı bir askerle tartışır. Rudhira, güzel bar kızı yasak arzularını harekete geçirirken bile kutsal şövalye rolünü oynar.

Eğer biri kılık değiştirdiklerini anlarsa, müttefikleri düşmanlarından daha tehlikeli olacaktır.

Bu romantik fantezide, savaş maceralarında ve yanlış aşk maceralarında Blood Errant'a katılın.

[Haber bültenime kaydolduğunuzda bu kitabı ücretsiz alınvroth.co/bloodruse](http://alnvroth.co/bloodruse)

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

İnanılmaz desteğiniz için babama TEŞEKKÜR ederim. Biliyorsun, her zaman bununla başlamak .

FaRo Yazarlar grubunun harika kelime cadıları olan cadılar meclisine teşekkür etmeye nereden başlayabilirim? Harriet, bu yılki FaRoFeb'i her zamankinden daha büyük bir başarıya dönüştürmek için harcadığın inanılmaz miktarda emek için teşekkür ederim. Etkinliğe tüm katkılarınız için güçlü organizatör ekibimize teşekkür ederiz: Colleen, Dani, Elsie, Kristina, Lisette, Steph, Trish ve Zoey. Steph, Elsie, Lisette, Kristina, Rae ve Jennie'ye lansmanıma katıldıkları için özel teşekkürler!

Patricia, benim muhteşem çizerim, serinin hayranlarına ve bana neşe veriyor. Kan galerisine eklediğin her yeni eserle Grace kapakları, son eserinizin üstüne çıkıyorsunuz ve Lio ve Cassia vizyonunuza daha çok aşık oluyoruz.

Orthros Elçilerim, siz olmasanız ben ne yapardım? Sadık beta okuyucularıma, eleştirmenlerime ve sokak ekibime, desteğiniz ve dostluğunuz için çok mutluyum. Uzun zamandır ekipte olanlara, kimse kim olduğumu bilmeden önce çalışmalarına inandığınız için teşekkür ederim. Blood Mercy'nin ARC'si aracılığıyla aramıza katılan tüm yeni üyelere, bizi bulduğunuz için çok mutluyum. Elçi olmak için fazladan çaba gösterdiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Alex, Angela, Aurora, Brandy, Bridie, Cheyenne, Erika, Heather, Jessica R., Jordie, Kadie, Kristen, Melissa, Nat, Nicole D., Raley, Samantha, Sasha, Sharon, Sherri, Stephanie D., Tammy ve Tia'ya özel teşekkürler.

Kaija'ya benim asistanım ve sosyal medya ninjam olmak için öne çıktığı için minnettarım. Bilginiz, hevesiniz ve enerjiniz için teşekkür ederim! Sosyal medyayı gerçekten anlayan ve seven birinin bu içe dönük yazarı kendinden kurtarmak için burada olmasına çok sevindim. Birlikteliğimizi büyütmek için sabırsızlanıyorum.

bu işte birlikte gelecekler.

Brittany, giydiğin tüm şapkalar için sana minnettarım - asistan, araştırmacı, editör, tren kondüktörü, moral destek uzmanı (birkaç isim vermek gerekirse).

Bu kitapları kayıtsız şartsız sevdiğiniz ve inandığınız için teşekkür ederim... ve bana uyumamı hatırlattığınız için.

Graceley Knox'a, Paper Myths blog turumu organize etmek de dahil olmak üzere topluluk için yorulmak bilmeden gösterdiği tüm çabalar için çok teşekkür ederim. Yazarların kitaplarını kitlelerinize paylaşmak için tutku ve zaman harcayan tüm kitap blogcularına büyük minnettarlık. Platformlarınızı oluşturmak, okuyucular için gerçekten değerli içerikler üretmek ve yazarları desteklemek için ne kadar sıkı çalıştığınıza hayranım, hepsi sadece kitap sevgisi için.

Yerel Posta Ek Binamdaki iyi ruhlara, postalamak için sürekli daha fazla ARC ve swag partisiyle gelen yazara karşı sonsuz sabrınız için teşekkür ederim. Okurların ve blog yazarlarının keyif alması için düzinelerce paketi dünyanın dört bir yanına ulaştırmama yardımcı olduğunuz için minnettarım!

Ve son olarak, uzun çalışma seansları sırasında kucağımda mırladığın, Instagram için poz verdiğin ve gönderdiğim her kitaba çenenin sürttüğün için kedi tanıdığım Milly'ye teşekkür ederim. Bazı ekstra ikramların sizin için bu aptal insan kelimelerinden daha anlamlı olacağını biliyorum, bu yüzden bunu yazmayı bitirir bitirmez size bazı haberler vereceğim.

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

VELA ROTH, kadın odaklı fantastik kitaplar ve klasik destanlarla büyüdü, ardından aşk romanlarına yöneldi. Zengin fantezi ve klasik destanları harmanlayan hikayeler yazmak için yola çıktı.

fantezi dünyalarını romantizmin tutkusuyla birleştiriyor.

Akademide kariyer yaptı, web tasarımcısı ve kitap formatçısı olarak çalıştı ve ağır hastalıkları olan sevdiklerine tam zamanlı bakıcı olarak evde kaldı. Kendi kederini ve travmasını yazarak, şimdi dünyanın dört bir yanındaki okuyuculara teselli sunan Blood Grace serisini yarattı.

Güneybatı Amerika Birleşik Devletleri'nde güneş enerjisiyle çalışan bir yazar evinde yaşıyor, dağlarda ilham buluyor ve çölde gül yetiştiriyor. Kedigillerden tanıdığı, bir dişi eksik ve kocaman bir kalbi olan Milly adında bir kurtarma kedisi.

Vela okuyucularından haber almayı seviyor ve onu velaroth.com adresinde ziyaret etmenizi umuyor.

OceanofPDF.com

Kalbimiz sessizce kırılırken gülümsemeyi takınan hepimiz için.

Daha fazlasını istemeye cesaret eden hepimiz için.

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2022, 2020, 2018 Vela Roth

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, ancak eleştirmenler bir eleştiride kısa pasajlar alıntılatabilir. Daha fazla bilgi için iletişime geçin: velaroth@fivethorns.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN 978-1-957040-04-2 (Ebook)

ISBN 978-1-957040-06-6 (Ciltless)

ISBN 978-1-957040-07-3 (Ciltli)

Editör: Brittany Cicirello, Suncroft Editing Kapak

resmi: Patcas Illustration

www.instagram.com/patcas_illustration

Kitap tasarımı: Vela Roth

Inkarnate inkarnate.com kullanılarak Vela Roth tarafından hazırlanan harita

Five Thorns Press tarafından yayınlandı
www.fivethorns.com

www.velaroth.com adresini ziyaret edin

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

